

SCRIPTORES
ORIGINVM CONSTANTINOPOLITANARVM

RECENSUIT

THEODORVS PRAGER

FASCICVLVS PRIOR.

HESYCHII ILLVSTRII ORIGINES CONSTANTINOPOLITANAE
ANONYMI ENARRATIONES BREVES CHRONOGRAPHICAE
ANONYMI NARRATIO DE AEDIFICATIONE TEMPLI S. SOPHIAE

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.
MCMI.

ISBN 3-322-00677-8

Reprint der Originalausgabe von 1901 und 1907

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1989

VLN 294/375/17/89 · LSV 0886

Printed in the German Democratic Republic

Druck und Einband: Grafische Werke Zwickau II/29/1

Bestell-Nr. 666 512 0

04900

Anonymus scriptor decimi saeculi, quem Codinum¹⁾ dicere solemus, et aliis deperditis auctoribus usus est et his tribus, qui adhuc exstant: Hesychio Illustrio, Anonymo, qui *Παραστάσεις συντόμους χρονικάς* compilavit, alioque cuius opus inscribitur *Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας*. Hos auctores priore fasciculo Scriptorum originum C/politanarum comprehendam, altero Codinum ipsum edam, in calce adiecturus ordinem paragraforum, quem recensiones topographicae, i. e. codex Mynae et Anonymus Banduri, sequuntur.

I.

Hesychii Illustrii *Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως* seor- Cod. Pal.
Heidelb. 398
sum nunc uno codice tradita sunt, qui est Palatinus Heidelbergae n. 398 (P). De quo celeberrimo codice saeculi X disputavit A. de Gutschmid in novis annalibus Heidelbergensibus (*Neue Heid. Jahrbücher*) 1891 p. 227—237. Continetur autem Hesychii libellus a f. 209^r ad f. 215^r, manu diversa atque reliqua opera scriptus et proprium quaternionem complens ultimo folio privum. Diligentissime est exaratus: orthographia raro negligitur (*ἀμαλθίας* p. 4, 7, *κατεριπωμένον* 14, 7, *ἀπολύειν* 9, 4, *ἐρύσαντο* 11, 17, *μετερούθμισε* 14, 1), iota mutum modo infra vocalem ponitur, modo iuxta eam, uno loco desideratur (*θρακικάς* 4, 10), accentus raro omisit scriba, raro falsos scripsit (velut *ἐχθῦς*

1) Etsi constat Codinum non auctorem Originum esse, sed redactorem inferioris aetatis, tamen hoc nomine utar brevitatibus causa.

2, 6 et 13, 15, *διαμαρτῶν* 13, 16, *ἐπιποδρόμιον* 7, 2, inprimis autem in encliticis ὡς *φασί*, *αὐθις* *τὲ*, *ἐνθά* *ποτε*, *τὲ* *καὶ* etc., cf. etiam *τ' οὖνομα* 4, 6. 12; 9, 6; 11, 1); usus litterae *ν* mobilis lege non coercetur. Compendia in versuum clausulis exstant hic illic, saepius occurrunt in indiculis margini exteriori adscriptis. Sinistro margini appictae sunt virgulae — et $\overline{\quad}$, periodorum grammaticalium et capitum ampliorum initia significantes. Quattuor diversis fabulis de origine urbis in eodem margine litterae *α'*—*δ'*, strategis septem, de quibus agitur, litterae *α'*—*ζ'* appinguntur. In margine exteriori singulis paragraphis indiculi vel lemmata adduntur, velut *αἰτίαι τοῦ τῆς πόλεως οἰκισμοῦ* vel *περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως καὶ τῶν στοιχειωθέντων πελαργῶν* similia; quae nullius momenti sunt praeter ea, quae attuli p. 4, 13 et p. 13, 1. Interpunctiones partim grammaticae regulas sequuntur partim minores periodos rhythmicis legibus disiungunt. — Accuratam Hesychianae partis collationem debemus Rudolfo Hercher (Philol. VIII 1853 p. 720): qui codicem ita excussit, ut mihi nihil fere relinqueret.

Cod. Rosam-
bo 275

Ex Palatino sine dubio fluxit codex bibliothecae Rosambo n. 275 (Omont Manuscr. gr. des départ. p. 69) saeculi XVI, ex parte scriptus a Petro Pithoeo. Cuius fratrem Franciscum circa annum 1570 bibliothecam Heidelbergensem perscrutatum esse constat (Grosley Vie de Pithou II 108—118).

Cod. Athous
deperditus

Tertium Hesychii exemplar olim in monte Atho fuit. Egit de hoc codice illi Palatino simillimo saeculi XIII, cuius index et pauca fragmenta nunc Parisiis servantur, Wescher in editione Dionysii Byzantii p. VI sqq. Operis Hesychiani, cuius index mentionem facit (*Πάτρια Κ/πόλεως καθ' Ἡσύχιον Ἰλλούστριον*) nihil iam exstat.

Non parvi aestimatum esse opusculum Hesychii inde elucet, quod duo scriptores fere totum in sua opera receperunt: Anonymum dico biographum Constantini Magni et Codinum qui dicitur. Continetur autem Vita Constantini foliis 1^r—54^r codicis 22 bibliothecae Angelicae

Cod. Angel.
gr. 22

saec. XI; Hesychii opusculum occupat folia 27^r—35^r.¹⁾ Franchi, v. ill., lectiones variantes accurate descripsit et edidit, de paucis dubiis locis liberalissime me per litteras certiores fecit. Praeter § 1 et 6—9 integra verba Hesychii biographus recepit; pauca addidit de suo (v. p. VII).

Paulo ante quam codex Angelicus scriptus est, com- Codinus
posita sunt τὰ Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως Codini sub nomine edita: quae item totum fere Hesychii opus continent. Egi de huius scriptoris codicibus in programmata Gymnasii Maximiliani Monacensis 1895 (Beiträge zur Textgeschichte der Πάτρια Κ/πόλεως). Atque prima quae huc facit pars duplici recensione tradita est, quarum una (classis A et in priore parte classis B) fere consentit cum Hesychio, altera (cod. G et in posteriore parte cl. B) pristinum textum dilatavit et diffudit. Omnes variationes et corruptelas Codini exscribere tanti esse mihi non videtur; inprimis lectiones codicis G et, ubi huc facit, B non afferam nisi res differunt ab Hesychio, prioris classis autem plerasque variationes exhibebo, cum non sit in animo hanc partem in editione Codini recoquere. Significabo autem consensum omnium codicum littera K, singulos codices his litteris: A = codices classis A, quorum contuli Vindobon. hist. gr. 37 (A₁) et Paris. 1782 (A₂); B = codices classis B, quorum unus integer exstat Vat. 162, mutili (B₁) abundant; G = cod. Par. suppl. gr. 657. De cod. Mon. gr. 218 (J), qui in § 39—42 memorabitur, v. Beiträge p. 16.

Ex Palatino codice primus edidit opusculum Meursius Editiones
cum interpretatione Latina et notis, Lugd. Bat. 1613. Iterum insepexit codicem Bastius et in Epistula critica ad Boissonadium haud paucis locis inde textum Meursii emendavit. Post eum Conr. Orelli opusculum recognovit (Hesychii Milesii Opuscula Lipsiae 1820), aliorum inprimis

1) Pio Franchi de'Cavalieri, Di un frammento di una vita di Costantino nel cod. gr. 22 della biblioteca Angelica. Studi e documenti di storia e diritto. Roma 1897, vol. 18 p. 89—131.

i. e. Meursii, Lambecii, Bastii notas adiciens de suo nihil fere addens. Item C. Mueller in edendis Fragmentis Histor. Graec. IV p. 146—154 neque codices inspexit neque Meursii editionem, quae a Palatino codice propius abest quam Orelliana, adhibuit; quo fit, ut viginti fere locis falsae codicis Pal. lectiones notentur.

Quae ratio
intercedat
inter Hes. et
Biogr. et Cod.

Atque spectantibus quae ratio intercedat inter codicem Palatinum et Biographum et Codinum, facile apparet exemplar, quo Codinus usus est, codici Angelico similis fuisse quam Palatino. Fortasse coniecerit quispiam codicis Angelici scribam ex Codino hausisse: quae opinio refutatur eo quod nonnulla in Codino desiderantur, cum in Angelico et Palatino exstent. Ubicumque igitur Angelicus cum Codino consentit, lectiones saeculi decimi praebent, ut horum testimonium vetustate non cedat Palatino. Hoc vetus exemplar, quod ex Ang et K restitui potest, compluribus locis deterius fuit Palatino, haud paucis autem melius. Velut p. 5, 8 Ang K recte exhibent ἀγαμέμνωνος (ἀγαμέμνι ὅς P), p. 15, 4 ἐπικρατεία (ἐπιστρατεία P), p. 17, 11 deest in Ang K glossema codicis P Κωνσταντίου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένον. Nonnullis locis ex Ang K verba, quae P omisisse mihi videtur, supplere possumus, ut p. 5, 11 τοῦνομα et ἐκεῖ, p. 10, 6 δεύτερος, p. 17, 17 ἐν οἷς καὶ τοῦ Δωδωναίου Διὸς ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ δύο τῆς Πάλλαδος ἰδρύματα etc. Aliis locis eadem menda exstant in P et Ang K; velut p. 14, 11 utrique πολέμονος pro πολέμους tradunt, p. 7, 19 in utrisque lacuna esse videtur.

Quae praemittenda fuerunt, priusquam accederemus ad aliam quaestionem. Verisimile enim est Originēs C/politanas non esse integrum opusculum Hesychii, sed partem sexti libri operis historici, quo res a Belo usque ad imperatorem Anastasium narraverat. Hesychius cum ageret de imperatoribus Romanis, usque ad Constantinum Magnum pervenerat eiusque consilium novam Romam condendi (§ 1). Hac occasione oblata utitur ad origines urbis describendas (§ 2). Atque extrema fragmenti Hesychiani verba

p. 18, 8 sqq. (οὕτω ἡ Κ/πολις πρὸς τόδε τὸ μέγεθος ἐξη-
νήνοχεν) respiciunt initium p. 1, 10 (ἐπὶ τὸ προκείμενον
ἐξηνηνοχέναι μέγεθος). Oritur quaestio, utrum Codinus
et auctor Vitae Constantini hanc solam partem operis
Hesychiani, quam decimo saeculo seorsum pervulgatam
esse codex Palatinus docet, noverint an ex integro
opere hauserint. Iam inde quod Biographus et Codinus
non consentiunt nisi in ea parte, quae seorsum in Pala-
tino traditur, videmus eos fragmentum solum novisse.
Fallitur igitur Franchi, cum tres locos, quos solus Ange-
licus exhibet (p. 8, 2, p. 17, 15, p. 18, 2), Hesychio ad-
scribat. Sunt additamenta Biographi, quae vel ex elocu-
tione aliena esse apparet. Neque minus fallitur C. Mueller,
cum in fine editionis dicat (p. 154): 'Deinde' (in Codino)
alia sequuntur sat multa de aedificiis a Constantino ex-
structis (p. 16—23 Bonn.) quorum partem haud dubie
etiam in Hesychii chronicis legere poterat, verum Codinus
aut Hesychiana cum aliis superioribus miscuit aut omnia
sua ex inferioris aevi auctore hausit, qui ipsum Hesy-
chium adhibuerat.' Codinum haec non ex ipso Hesychio
hausisse iam inde concludi potuit, quod in iis multa oc-
currunt, quae ipse antea in Hesychiana parte tradidit.

De originibus Byzantii multi egerunt certe iam ante De fide He-
sychii
Trogum Pompeium, qui in libro IX huius oppidi initia
descripserat.¹⁾ Certi non multum sciebant, eo plures fa-
bulae a civibus fictae tradebantur de Byzante, de Io
Inachi filia, multae aliae, quae sat vetustae esse videntur.
Novae affingebantur cum Byzantium a Constantino caput
imperii delectum esset. Aemulabantur non solum instituta
veteris Romae, sed etiam fabulas: velut septem strategos
Byzantios instar septem regum Romanorum enumerat He-
sychius, et Byzas, alter Romulus, Strombum fratrem pro
hoste habet. Atque ut Roma vetus a Gallis servatur clan-

1) Apud Stephanum Byzantium s. v. *Βόσπορος* et Constantinum
Porph. them. II 12 citantur *οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίου*.

gore anserum, sic Roma nova latratu canum a Philippo. Apparet rerum historiam non multum fructus capere ex fragmento Hesychii, etsi non cum illis facio qui eum auctorem nullius fere fidei dicunt. Fabulas non ipse finxit, sed ex aliis auctoribus sive ex plebe acceptas tradit; certe fictae sunt, sed monumenta et loca quibus adhaerent, exstabant eaque viderat Hesychius. Ut omittam ea quae a multis veteribus auctoribus confirmantur, § 9 cives dicit suis temporibus ex fonte Bizyae nymphae haurire. Bizye est oppidum centum fere chiliometra distans a C/polii. Atqui Strzygowski (Byzantin. Wasserbehälter p. 11) refert ex illa ipsa regione usque C/polim fragmina aquaeductus adhuc exstare.¹⁾

De auctori-
bus Hesychii

Qui fuerint illi veteres poetae et historici quibus se usum esse Hesychius § 2 dicit, nescimus, cum interierint plerique. Unus exstat Dionysius Byzantius, quo aut ipse usus est aut quocum eundem auctorem transcribit. Ex Johanne Laurentio Lydo sumpta esse videntur, quae de hippodromo tradit (§ 37). Fragmentum autem de septem turribus et de Apollonio Tyaneo, quod mirum in modum cum § 13 et 24 sq. consentit, aut ex Hesychii integro opere sumptum est aut ex auctore aliquo Hesychii.

II.

Cod. Par. gr.
1336

Παραστάσεις σύντομοι χρονικά exstant in ff. 111^r — 134^r codicis Parisini graeci 1336 saeculi fere undecimi (P). Ex eo transcripti sunt codd. Paris. gr. 1789 saec. XVI et suppl. gr. 565 (saec. XVII). Primus edidit opusculum Lambecius in calce Codini a. 1655, secundus

1) Ad illustrandas res ab Hesychio enarratas inprimis Meursius et Lambecius multa congesserunt, quae Orellius editioni suae subiunxit. Ego hic illic pauca adnotavi, quae apud eos desiderantur.

Combefisius in Manipulo Originum C/politanarum a. 1664, tertius Banduri in Imperio Orientali a. 1711 (inde Migne Patr. gr. vol. 157 col. 651 sqq.). Posteriorem partem operis § 37—89 Bekker in editione Codini Bonnensi ex Bandurio (non ex Combefisio, ut asserit) transcripsit nihil de suo addens nisi unam coniecturam: cuius editionis numeros paginarum in margine exteriori adieci. Omnes hi editores codicis lectiones non accurate reddiderunt neque viderunt post f. 111 folium excisum esse. Abhinc tres annos ego codice bis inspecto opus edidi (Programm des K. Maximiliansgymnasiums, München 1898), quam editionem infra p. 19—73 paucis correctam et emendatam repetam.¹⁾ Plurimis locis etiam nunc verba scriptoris corrupta manent; quorum locorum alios a viris litterarum peritis correctum iri spero, alii graviores mihi esse videntur, quam ut credam eos sanari posse.

Lectiones varias codicis P omnes fere adnotavi; sed ubi scriba more Byzantinorum α et ε, ο et ω, ι, η, ει, υ commutat, haec omnia omisi nisi in nominibus propriis vel locis corruptis. Neque falsam geminationem aut eiectiōnem consonantium adnotavi velut ἐκβάλλαι, προειρημμένος, σφάλεσθαι. Sed eas litterarum corruptelas in notas recepi, quae etsi haud raro in codd. Byzantinis occurrunt, tamen adhuc minus notae esse videntur, confusionem dico litterarum ο (ω) et ου (φόσσα, φοῦσα, συμβολεύσαντος, ἐν τοῦ ἀγίῳ Μάμαντι etc.) et ει (η) et ε (ἐλήματι, σελένα, ἀπελῆς pro ἀπειλῆς etc.). ι mutum omisit scriba; in littera paragogica nulla lege usus est.

Quis fuerit auctor Παραστάσεων, nescimus; compositum est opus octavo vel nono saeculo, inter tempora Leonis

De aetate
scriptoris

1) Coniecturas per litteras mihi suppeditarunt Will. Fischer, Ed. Kurtz, R. Wuensch; alia dederunt Alexis quidam (fort. Th. Reinach) Revue des études grecques 12 (1899) p. 393, Heisenberg Berl. philol. Wochenschrift 1899 col. 678. [Sero mihi afferuntur E. Maassii Analecta sacra et profana (Marpurgi 1901), quibus ea, quae p. 26, 4 sqq. narrantur, illustrat.]

Isauri (717—741), quem memorat p. 20, 2 et 67, 9 (cf. 22, 22), et restitutionem moenium a Theophilo (829—842) perfectam, de qua nihilum comperisse videtur (cf. p. 20, 11 sqq.). Non multo post excerptum est ab Anonymo quodam, cuius opusculum, codice Parisino suppl. gr. 607 A saec. X servatum, Maximilianus Treu accuratissime edidit (Excerpta Anonymi Byzantini, Progr. Ohlau 1880). Partes huius Anonymi exstant etiam in cod. Lips. Tischendorf. XII^{a-e} et apud Suidam, pauca fragmenta in codd. Vindob. theol. gr. 203 et Paris. gr. 2511. Qui Anonymus Excerptis ex *Παραστάσει* sumptis alia praefixit, quae Laurentio Lydo ex parte debet. Codinus autem, qui fertur, priorem tantum partem *Παραστάσεων* (§ 1—20) ipse excerpsit, reliqua novit ex codice Anonymo Treviano propinquo. Uberius de his egi in programme Monacensi 1895 p. 28—40. Codini lectiones varias quaeras in altero fasciculo; hic satis fuit congruentes eius paragraphos¹⁾ adnotare. Anonymi Treviani autem verba ubi magis discrepabant, integra subieci, reliquis locis graviores lectiones variantes in notis adposui.

Multi auctores in opusculo afferuntur, plerique ficti; quibus re vera usus esse videatur, alio loco exponam.

III.

Narrationis de structura templi S. Sophiae prima editio est Francisci Combesii in Originum rerumque C/politanarum Manipulo Parisiis 1664 p. 243—283. Adhibuit solum codicem Paris. 1712 pauca addens et corrigens ex Codini editione Lambeciana. Traditur autem opusculum permultis codicibus modo seorsum modo con-

1) Paragraphi sunt editionis meae, quae altero fasciculo prodibit; cum priores editiones paragraphorum numeris careant, insuper paginas et lineas ed. Bekkerianae (B) adscripsi.

iunctum cum Codino aut Anonymo Banduri aut aliis auctoribus. Equidem primum de vetustioribus codicibus et auctoribus agam, deinde de exemplis inferioris aetatis i. e. saeculi XV—XVII.

Integrum opusculum continent hi codices saeculi XII, Codices
vetustiores
a me collati:

1. V = Vaticanus 697 f. 1^r—12^r.

2. P = Parisinus gr. 1712 f. 13^r—18^v; est cod. Dufresnii, quo Combefisius usus est. Vaticano tam propinquus est, ut scriba codicem illi similem adhibuisse videatur. Velut ut hoc unum afferam p. 82, 5 pro *κυκλικὸν μετὰ* V habet *κυκλῆ . . . μετὰ*, P *κυκλῆ μετὰ*; sed quominus Vaticanum ipsum exemplar Parisini fuisse putemus, obstant paucae lectiones, quibus P non cum V, sed cum R congruit.

3. R = Paris. Coislinianus 296 f. 178^v—190^v.

Sub imperio Alexii I Comneni (1081—1118) Anonymus quidam, quem Banduri in Imperio Orientali 1711 edidit, Origines Codini secundum locorum rationem disposuit. Libro quarto autem integrum opusculum de S. Sophia recepit, ut consensus illius codicum instar sit codicis circa annum 1100 scripti. Quorum codicum contuli Parisin. 1783 saec. XV (= D), Parisin. 1788 saec. XV (= E), Vatic. Palatin. 328 saec. XIV/XV (= F). De reliquis codicibus agam in altero fasciculo; interim vide quae scripsi in programme Monac. 1895 p. 20 sqq. Significabo autem littera C consensum trium codicum DEF vel certe duorum. Qui codices pluribus locis cum R congruunt quam cum PV. Anonymus
Banduri (C)

Anno 995 Codinus qui dicitur opusculum de S. Sophia Codinus (K)
in Origines suas C/politanas, etsi non integrum, recepit. Priorem enim partem (c. 1—15), si non verba, sed res spectas, totam recepit; sed inde librum excerpsit, alia transposuit, c. 18 et 24 omisit. Atque nonnullis locis genuina non in PVRC, sed in K servata esse videntur, alibi pauca addita sunt scitu digna. Servatur autem hic

liber de S. Sophia in codicum Codini classe A — cuius contuli cod. Vindobon. hist. gr. 37 saec. XIV (= A₁) et Parisin. 1782 saec. XIV (= A₂)¹; in classe B, cuius integer codex exstat unus Vat. gr. 162 (saec. XVI), denique in codice Mynae, Parisino suppl. gr. 690 saec. XII (= M). Plura de codicibus Codini vide in altero fasciculo (cf. Programma l. l. p. 7 sqq. et 25). Est autem in Narratione de S. Sophia cod. M propinquus codici A₁; B plerumque consentit cum A₂. Littera K significabo consensum horum quattuor vel certe trium codicum.

Radulfus
de Diceto et
Radulfus
Niger

Versio latina aliquot capitum exstat in Radulfi de Diceto († 1202 vel 1203) Abbreviationibus chronicorum (ed. Stubbs I p. 91 sqq. ad annum 532 et 566). Eadem aetate (c. 1206) Radulfus Niger (ed. Anstruther p. 189 sq.) et ipse partem eiusdem versionis exhibet, sed initio paucis locupletiolem (v. ad c. 1 et 7). In Britannia igitur circa initium saeculi tertii decimi versio nota erat non parvi momenti. Paucis enim locis verba opusculi in ea accuratius reddita esse mihi videntur quam in PVRG et K. Velut sola Versio p. 83, 2 Ignatium nominat, quem hic nominatum fuisse discimus ex p. 86, 4; in c. 18, quod agit de portis ecclesiae, ex Versionis testimonio genuina verba restituere possumus.

Codices in-
ferioris
aetatis

Constantinopoli a Turcis capta et Graeci et Itali studebant, ut de aedificiis illius urbis tam graviter afflictae scitu digna comperirent. Permultis igitur codicibus inde a saeculo XV Narrationem de S. Sophia traditam esse mirum non est. Multi codices nullius fere momenti sunt,

1) Ad initium cap. 12 in cod. A₂ (Par. 1782) in margine adscriptum est: [Ἐ]φιλοπονήσαντες καὶ γηρεύσαντες (i. e. γυρ.) καὶ ἀλλαχόθι περὶ τὰ πάτρια τῆς ἁγίας Σοφίας εὖρῳ μὲν (i. e. εὐρομέν) ἔχοντα καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ ἐτέρων τινῶν· ἃ καὶ γράψαντες ἐν(?) ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου· ὅτι ἄξιόν ἐστι θαύματος καὶ διηγήσεως· καὶ ζήτει αὐτὸ ἐπὶ τῷ τέλει. In fine nihil invenitur. Fortasse noverat scriba huius narrationis c. 22.

cum sribae hauserint ex exemplaribus, quae superiore loco enumeravi; hos primo loco afferam. Alii codices, etsi permulta mutaverunt, tamen hic illic genuinas lectiones servaverunt vel nova memoratu digna addiderunt.

4. Vaticanus gr. 973 saec. XIV descriptus est ex V.

5. Dresdensis A 187 saec. XVI ex P i. e. Parisino 1712 descriptus est, id quod ex eis partibus elucet, quas Schnorr de Carolsfeld, v. ill., liberalissime mecum communicavit. Titulo addidit scriba nomen *Συμεῶν λογοθέτου καὶ μαγίστρου*, quod sumpsit ex titulo opusculi in Paris. 1712 Narrationem antecedentis.

6—11. Sex codices saeculi XVI Anonymo Banduri auctore usi sunt omnesque ex eodem archetypo fluxisse videntur: Sunt autem hi Vatican. 1175 a Darmario a. 1571 scriptus (cf. infra n. 29) et 1393, Vindob. hist. gr. 118 (Kollar suppl. n. 130), Bodleianus Barocc. 44, Monacensis 131, Athous 3293. Titulus hic fere est: *Διήγησις τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας ἥτοι τῆς ἁγίας Σοφίας τῆς ἐν Κ/πόλει πῶς ἀνηγέρθη ἐξ ἀρχῆς καὶ πῶς ἐπληρώθη*. Inc. *Ἡ ἁγία σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία*, expl. . . . *κουροπαλάτην ποτε (sic) ὄντα*.

Etiam ex Codino sribae librum de S. Sophia excerpterunt. Atque ex classe B fluxit (12) Ottobon. gr. 98 saec. XVI, ex codice A₂ simili (13) Vatican. 778 saec. XV et (14) Harleian. 5631 (excerptus in cod. Barberino I 69, cf. Byz. Zeitschr. IV 515 sq.). Item ex Codino hausisse videntur, quoad ex catalogis concludi potest, (15) cod. Athous 1579 saec. XV et (16) Constantinopol. S. Sepulcri 303 saec. XIV—XVI. Gravioris momenti fortasse est (17) Vatic. Pal. 239 saec. XIV, quem me obiter tantum inspexisse doleo (v. ad p. 2); ex codice A₁M simili fluxisse videtur.

Hi omnes nihil fere mutaverunt neque — si Palatinum 239 excipis — ullum lucrum afferunt ad textum restituendum.

Reliqui codices longius recedunt ab archetypo; alia mutaverunt, alia addiderunt aut omiserunt; sed hic illic

ad textum restituendum usui sunt, cum partim ex aliis codicibus hauserint quam PVRC et K. Quomodo coniuncti sint inter se et cum archetypo et cum vetustioribus codicibus, vix discerni potest; etenim in multis plures quasi fontes in unum rivum confluisse videntur.

18. Gravissimus horum codicum inferioris aetatis est Vindobon. hist. gr. 88 a Busbequio C/poli emptus, saec. XV (= Z; Lambecius vol. VIII n. 50 p. 968). Inc. *Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ μεγίστου ναοῦ τῆς ἁγίας σοφίας. Ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἡ ἁγία σοφία οὕτως ἐκτίσθη. Expl. κουροπαλάτην τότε ὄντα*. Propinquus est Anonymo Banduri, etiam capita ex Leone Grammatico ab illo addita exhibet, sed multis locis ab eo recedit, modo codd. PV modo ignotos secutus. Initium huius codicis nuper edidit Vilinskij (Jahrbuch des hist.-phil. Vereins an der Un. Odessa. Byz.-slav. Abteilung V p. 288—290).

19. Etiam Leidensis Vossianus Misc. 16 saec. XVI Anonymo Banduri propior est. Inc. *Περὶ τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀνακτίσεως τοῦ πανσέμνου καὶ θείου ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας. Ταύτην τὴν θεόκτιστον καὶ ἁγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν κτλ. Expl. στήτε καὶ τῆς ῥωμαίων γῆς μὴ ἐπιβῆτε διὰ τὴν ἁγίαν σοφίαν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ* (cf. p. 80 Band.)¹⁾

20. Cod. Vatican. 1701 f. 137^r—143^v saec. XV continet Narrationem de S. Sophia initio mutilam. Inc. | *καὶ ποτηροκαλύμματα διὰ μαργάρων* (v. c. 23), expl. *καὶ ἔκτοτε ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ πολλῇ* (v. Codin. p. 146, 24 B). *Ἔως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης καὶ περιωνύμου ἁγίας ἐκκλησίας τῇ (sic) ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας οἰκοδομηθείσης*. Prior igitur pars codicibus RC propinqua est (v. p. 25. 26. 27), posterior Codino (K).

21. Ex parte codicis R est Vindobin. suppl. gr. 77

1) Codex idem fortasse est, quem Dousa ex C/poli attulit; v. Omont Revue des ét. gr. 1897 p. 70 n. 1.

(olim Neapolitanus) saec. XVI (Kollar. suppl. n. 132 p. 760). Incipit *συμεὼν μαίστρον. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσε ἔτει. λγ.* Expl. *ψεύδονται οἱ ταῦτα λέγοντες.* Cum Symeonis nomen in titulo afferatur, aut scribam codicis ipsius aut scribam exemplaris, unde hausit, codicem Parisino 1712 (P) similem novisse verisimile est.

22. Symeoni Narrationem adscribit praeter Dresdensem (n. 4) et Vindob. suppl. 77 (n. 21) etiam Vindobon. hist. gr. n. 94 saec. XVI Constantinopoli emptus (Kollar suppl. n. 128). Inc. *Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κυροῦ συμεὼν μαγίστρον καὶ λογοθέτου περὶ τοῦ θαναματοῦ ναοῦ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας.* Inc. *Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐβασίλευσεν ἔτη τριάκοντα καὶ τρία . .* Expl. *ὅτι καὶ ἰουστίνος ἔκτησεν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλα πεποίηκεν οἷμοι (= ἡ μὴ) τὸ χάλασμα τοῦ τρούλλου μόνον καὶ τὸν ἄμβωνα.* Adduntur preces. Per multa mutavit; inscriptionem Sanctae mensae inseruit; enumerationem impensarum ex alio auctore (cf. quae referam in Byz. Zeitschr. X 1901) sumpsit. Huic codici simillimus esse videtur, quoad ex titulo et initio concludere licet

23. Cod. Constantinopolitanus S. Sepulcri n. 363 (anni 1596) f. 213^r—217^r. *Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κυροῦ Συμεὼν κτλ.* (Cf. Catalogum Papadopuli-Ceramei).

24. Item ex solo catalogo novi cod. Sinaiticum n. 1189 Gardthausen saec. XVI. Inc. *Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κτλ.* "Ἔστι δὲ ἡ οἰκοδομὴ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐν Κ/πόλει; expl. *πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.* Haec ultima verba in inscriptione Sanctae mensae occurrunt, ut inde fortasse concludere possis codicem Vindobonensi 94 et Radulfo de Diceto propinquum esse. (Cf. app. crit. ad p. 96, 6.)

25. 26. Vulgari sermone scripti sunt cod. Vindobonensis hist. gr. 129 a Busbequio C/poli emptus, saec. XV/XVI (Kollar suppl. n. 131 p. 756) et qui inde descriptus esse

videtur Parisin. gr. 1765 saec. XVII. Incipiunt *Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας*. *Τὴν ἁγίαν σοφίαν πρῶτον ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ὡσάν βλαχέρναν τὸν ναόν*. Expl. οἱ δὲ λέγοντες ὅτι ἀτελείωτον ἀφῆκε τὸν ναὸν ἰουστινιανὸς ἐτελείωσε δὲ ἰουστῖνος ψεύδονται. Anonymo Banduri (C) propinqui sunt.

27. Item vulgari sermone utitur cod. Vatican. Otto-bon. 309 cf. 57^r—71^r saec. XVI. Ex iis, quae ex hoc codice notavi, elucet, eum Vindobonensi 129 simillimum esse, sed in initio capita Leonis Grammatici adiuncta sunt. Inc. *Περὶ τῆς οἰκοδομῆσεως τῆς ἁγίας σοφίας*. Inc. *Ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστινιανοῦ, ὁ ἐπίσκοπος βυζάντιος* (v. p. 62 Band.); expl. οἱ δὲ λέγοντες ὅτι ἀτελεύτητον ἄφηκε τὸν ναὸν ὁ ἰουστινιανὸς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψεύδονται. ἐτελείωσεν δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς τὸν θεῖον ναὸν εἰς δόξαν πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁ. πνεύματος· ἀμήν.

28. Nihil certi scio de cod. Athoo 3733 saec. XV. Lampros solum titulum affert: *Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐπονομαζομένης ἁ. Σοφίας*.

29. Secundum Milleri catalogum (p. 402 n. 397) cod. Escorialensis X IV 4 saec. XVI a Darmario a. 1574 scriptus continet: 'Sur l'église de S. Sophie à Constantinople, peut-être de Codin.' Neque titulus neque initium neque finis notatur; sed cum idem Darmarius Vaticanum 1175 (supra n. 6) scripserit ex Anonymo Banduri totum pendentem, verisimile est etiam Escorialensem illis codicibus (6—11) adscribendum esse.

Complures chronographi inferioris aetatis Narrationem de S. Sophia suis operibus intexuerunt. Atque Michael Glycas in Annalibus p. 495, 14—498, 5 Codini redactione (K) usus est neque quidquam addidit. Multo longius ab Narratione recedit Chronographus anni 1570, sub nomine Dorothei Monembasiotae editus. Praeter editionem Ven. 1818 p. 249—252 adhibui Manuelis Malaxi codicem Parisinum gr. 1790, in quo opusculum nostrum exstat p. 489—504. Haud pauca addidit, ex quibus nonnulla

textui subieci.¹⁾ Chronographus denique codicis Marciani app. cl. VII 43 — qui codex non anno 1719, id quod dicit Krumbacher Byz. Litt.² p. 399, sed anno 1619 (ἔτει αχιδ') scriptus est — in fine narrationem, de qua agimus, addidit multis ineptiis et nugis locupletatam. Titulus est: *Διήγησις πολλὰ ὥραϊα περὶ τῆς ἁ. Σοφίας, ποῖος τὴν ἔκτισε καὶ πόσαις κολώναις ἔχει καὶ πόσος ἔξοδος ἔγινεν.*

In textu graeco restituendo apparet inprimis adhibendos esse vetustos codices PVR et C i. e. consensum codd. DEF, deinde K, qui in verbis multo longius recedit ab archetypo; tertium locum tenent Versio Radulforum et codices inferioris aetatis, quorum gravissimus est Z. Sed oritur quaestio, quem ex codicibus primae classis i. e. PVRC ducem sequamur. Lectiones horum codicum non tantum hic illic diversae sunt, sed plerisque locis. Nullus ex his alios auctoritate ita superat, ut eum solum sequi possimus; modo RC, modo PV meliora praebere videntur. Quid quod saepissime omnino discerni nequit, quae lectio praeferenda sit? Qua enim ratione discernas e. gr., utrum *ὁ μέγας Κωνσταντῖνος* an *K. ὁ μέγας* an *ὁ μέγας βασιλεὺς K.* genuinum sit, utrum *ἔφη* an *λέγει*, *ὑπάρχει* an *ἐστίν*, *ὁ αὐτὸς βασιλεὺς* an *ὁ αὐτὸς* scripserit auctor? Itaque si isdem legibus usus essem, quas recte usurpant viri docti in sublimis et elegantis elucutionis scriptoribus, oportuit horum quattuor codicum — C enim unius codicis instar est — omnes variantes lectiones in notis afferre. Quod si fecissem, eae plus spatii occupavissent quam verba scriptoris. Ne igitur mole lectionum opprimeretur liber,

De recen-
sione

1) Ex chronico anni 1570 sumpta est narratio codicis Petropolitani gr. 482, id quod ignorat Vilinskij, qui nuper huius codicis redactionem publici iuris fecit (Jahrbuch des hist.-phil. Vereins an der Un. Odessa. Byz.-slav. Abt. V p. 291—304).

unum codicem secutus sum, nempe cod. R, qui paululo propius abesse ab archetypo mihi videtur quam ceteri, etsi non raro homoioteleutis mancus est. Eius solius discrepantias omnes (praeter leviusculas corruptelas) invenies in apparatu; sicubi autem lectio, quam in textum recepi, a R discrepat, etiam P V C respexi, ut his locis eorum lectio aut ex silentio aut ex notis cognoscere possis. Praeterea eorum verba omnibus iis locis notavi, ubi textum corruptum esse putaverit aliquis et ubi res discrepant, deinde in nominibus propriis et in multis formis sermonis vulgaris. Non respexi itacismum quem dicunt neque alias corruptelas orthographicas, quibus codices abundant, neque discrepantias temporum verbi, pronomina aliaque vocabula nullius momenti transposita addita omissa. Quodsi notas inspicias, me etiam sic iusto plura attulisse forsitan putabis.

De scripto-
ris aetate

Opusculum octavo vel nono saeculo scriptum esse demonstrare conabor in dissertatione, quae prodibit in Krumbacheri annalibus Byzantinis (Byz. Zeitschr. X 1901). Ibidem agam de fide scriptoris.

Scribebam Monachii idibus Ianuariis MCML.

Theodorus Preger.

Conspectus codicum.

1) Hesychii Illustrii.

	p.
Angelicus gr. 22 (Ang.)	IV
Athous deperditus	IV
Rosambo 275	IV
Palatinus Heidelbergae 398 (P)	III

2) Enarrationum brevium chronicarum
et Anonymi Treviani.

	p.
Lipsiensis Tischendorf. XII ^a — ^e	X
Parisin. gr. 2511	X
„ „ 1336 (P)	VIII
„ „ 1789	VIII
„ suppl. gr. 565	VIII
„ „ 607 A (Tr.)	X
Vindobonensis theol. gr. 203	X

3) Narrationis de structura templi S. Sophiae

a) codices quibus seorsum traditur.

	p.	n.
Athous 1579	XIII	15
„ 3293	XIII	11
„ 3733	XVI	28
Barberinus I 69	XIII	14
Dresdensis A 187	XIII	5
Escorialensis X IV 4	XVI	29
Constantinopolitanus S. Sepulcri 303	XIII	16
„ 363	XV	23
Leidensis Vossianus Misc. 16	XIV	19
Londinensis Harleianus 5631	XIII	14
Monacensis gr. 131	XIII	10
Oxonienſis Bodl. Barocc. 44	XIII	9

b *

XX

CONSPECTUS CODICUM

	p.	n.
Petropolitanus gr. 482	XVII	adn. 1
Parisinus gr. 1712 (P)	XI	1
" " 1765	XVI	26
" Coislinianus 296 (R)	XI	3
Sinaiticus 1189	XV	24
Vaticanus gr. 697 (V)	XI	2
" " 778	XIII	13
" " 973	XIII	4
" " 1175	XIII	6
" " 1393	XIII	7
" " 1701	XIV	20
" Ottobon. gr. 98	XIII	12
" " " 309	XVI	27
" Palat. gr. 239	XIII	17
Vindobonensis hist. gr. 88 (Lamb. 50) (Z)	XIV	18
" " " 94 (Koll. 128)	XV	22
" " " 118 (Koll. 130)	XIII	8
" " " 129 (Koll. 131)	XV	25
" suppl. gr. 77 (Koll. 132)	XIV	21

b) auctores, quorum operibus inserta est

	p.
Anonymus Banduri (C i. e. consensus codicum DEF)	XI
Chronicon anni 1570 (Dorotheos Monemb., Manuel Malaxos)	XVI
" " 1619 (cod. Marcian. app. class. VII 43)	XVII
Codinus (v. infra)	XI
Glycas	XVI
Radulfus de Diceto	XII
Radulfus Niger	XII

4) Codini (K) codd., qui in hoc fasc.
memorantur.

- A_1 = Vindobonensis hist. gr. 37
 A_2 = Parisinus gr. 1782
 B = Vaticanus gr. 162
 B_1 = codices mutili
 G = Parisinus suppl. gr. 657
 J = Monacensis gr. 218
 M = Parisinus suppl. gr. 690.

**Πάτρια Κωνσταντινου πόλεως
κατὰ Ἡσύχιον Ἰλλούστριον.**

1. Δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου
Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν τῇ πρεσβυτέρῳ
5 Ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἥδη πρὸς πέρας ἀφικμένων
Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπ-
τρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην ἴσην αὐτὴν τῇ πρώτῃ
χρηματίζειν προστάξας. Ἦδη μὲν γὰρ καὶ τυράννοις καὶ
βασιλεῦσι χρησαμένην πολλάκις ἀριστοκρατίας τε καὶ δημο-
10 κρατίας πολιτευσαμένην τρόπον τέλος ἐπὶ τὸ προκείμενον
〈συνέβη〉 ἐξηγηνοχέαι μέγεθος. **2.** Λεκτέον δὲ ἡμῖν, ὅπως
τε ἐξ ἀρχῆς γέγονε καὶ ὑπὸ τίνων ἀπωκίσθη, ἐκ τῶν ἀρχαίων
ποιητῶν καὶ συγγραφέων τὴν ὑπόθεσιν ποιουμένοις.

Auctores et testes. L. 3—7 (ἀνίστησι Ῥώμην) praeter
Codinum I 42 (p. 14, 19 Bekker) transcripsit etiam Suidas s. v.
Κωνσταντῖνος, ubi τριακόσιοι ἐξήκοντα ἐνιαυτοί error scribarum
esse videtur. Cum autem Hes. § 42 consentiens cum ceteris
scriptoribus urbem anno XXV imperii Constantini, i. e. anno
p. Chr. CCCXXX, conditam esse dicat, putandum est eum
initium imperatoris Augusti falso anno XXXII a. Chr. tribuisse.

1 sq. Titulum omisit Ang. 3—14 contraxit Ang.: ἄλλ'
οὕτω μὲν ἡ πόλις κοσμίως ἐναπετελέσθη μετὰ δύο καὶ ἐξή-
κοντα καὶ τριακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας
ἐνιαυτῶν. Ἀξίον δὲ καὶ τὰ ταύτης βασιλίδος πάτρια
προσεῖπεν ὅπως τε ἐξ ἀρχῆς αὕτη γέγονε καὶ ὑπὸ τίνων ἀνωθεν
ἐπωκίσθη ἐκ τῶν ἀρχ. ποιητῶν καὶ συγγρ. ἀναλαβόμενοι τὴν
ὑπόθεσιν 8. ἥδη] ἔδει Bast, ἥδη δεῖ Cuper 11 συνέβη
inseruit C. Mueller

3 (1). Φασὶ μὲν Ἀργεῖους πρῶτους χρησάσης αὐτοῖς
τῆς Πυθίας οὕτως

„Ὀλβιοι, οἳ κείνην ἱερὴν πόλιν οἰκήσουσιν

ἄκτῃν Ὀρηκίην στενυγρὸν παρὰ τε στόμα Πόντου,

ἔνθα δύο σκύλακες διερὴν μάρπτουσι θάλασσαν,

5

ἔνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται ἐς αὐτόν“

πήξασθαι τὰς οἰκήσεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, ἐν ᾧ Κύδαρός τε
καὶ Βαρβύσης ποταμοὶ τὰς διεξόδους ποιοῦνται, ὁ μὲν τῶν
ἀρκτῶν, ὁ δὲ τῶν ἐσπερίων προορέοντες καὶ κατὰ τὸν τῆς
λεγομένης Σεμέστρης νύμφης βωμὸν τῇ θαλάσῃ μιννύμενοι. 10

4 (2). Ἐπεὶ οὖν εἰς τὴν εἰμαρμένην ἀφίκοντο <χώραν>
καὶ θυσίαις τοὺς ἐγχωρίους ἐξιλάσκοντο δαίμονας, κόραξ
τῆς ἱερουργίας ὑφαρπάσας βραχὺ τι μέρος εἰς ἕτερον μετέθηκε

L. 1 sqq.: Inde usque ad § 39 verbo tenus transcripsit Codinus, cuius paragraphos uncis inclusi. § 3 et 4 aut Hes. ex ipso Dionysio Byzantio 23—25 sumpsit aut utrique scriptori idem auctor est. Cf. Stephanus Byz. s. v. *Βυζάντιον* (inde Eustath. ad Dion. Per. 803): *Χρησμός δ' ἐδόθη ἐρωτησάντων εἰς Δελφοὺς Μεγαρέων τοιοῦτος*. „Ὀλβιοι, οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν | ἄκτῃς Ὀρηκίης ὕγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου, | ἐνθ' ἰχθὺς ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν· | στέλλειν δ' ὥς ὠκίστα καὶ εἰς φρένα πάντα λαβόντα.

1 Φασὶ μὲν *τινες* B *χρησ.* — οὕτως] τῇ θεᾷ χρησάσῃ A, B, οὕτως om. etiam Ang. 3 Ang K Dion. Byz. duos priores versus omittunt, Dionysii scholiasta eosdem quattuor habet atque P 4 τ' ἐνυγρὸν P et schol. Dion., corr. Bergk comm. crit. 2 p. 9 5 πολὴν λάπτουσι P, sed Dion. Schol. et P infra § 32 πολὴν μάρπτουσι; διερὴν μάρπτουσι Ang K 6 βόσκουσι Stephani codd. praeter Π R V ἀν' αὐτόν Dion. et Schol., τὸν αὐτόν Ang K Steph. 8 Βαρβύσης] βορβύσης B, βοβύσης A₁, βαρβάσης G (de variis nominis formis cf. Pauly-Wissowa s. v.) 10 λεγομένης om. A₁ B σεσιμέστρης A₁, σεσιμήτρης B, om. G (σημύστρα Dion.) 11 εἰς] ἐς P, κατὰ B, om. A₁ χώραν supplevi ex G 12 θυσίαις (θυσίαν B) τοῖς ἐγχωρίοις ἐξιλάσκοντο δαίμοσι A₁ B; ἐξιλέωσαντο P 13. τι om. Ang A₁ B μετέθηκε Ang A₁ B] μετατέθεικε P

τόπον, ὃς ἔχει τὴν τοῦ Βοσπόρου προσηγορίαν βουκόλου
τὴν τοῦ ὄρνιθος ὑποδείξαντος πτῆσιν, ἅφ' οὗπερ καὶ
Βουκόλια ἐκεῖνο τὸ χωρίον ἐκλήθη. 5 (3). Ἐτεροι δὲ
Μεγαρεῖς ἰστορήσαν ἀπὸ Νίσου τὸ γένος κατὰγοντας εἰς πλοῦν
5 ἐν αὐτῷ ποιησαμένους τῷ τόπῳ ὅφ' ἡγεμόνι Βύξαντι,
οὗπερ τὴν προσηγορίαν μυθεύουσι τῇ πόλει προστεθῆναι.
Ἄλλοι δὲ Σεμέστρης τῆς ἐπιχωρίου νύμφης παῖδά τινα
γεγονότα τὸν Βύξαντα ἀναπλάττουσιν. 6 (4). Οἱ μὲν οὖν
διαφόροις ἐχρήσαντο λόγοις, ἡμεῖς δὲ πιθανὴν τὴν ἱστορίαν
10 τοῖς ἐντυγχάνειν ἐθέλουσιν παραστήσαι βουλόμενοι ἐκ τῆς
Ἰνάχου θυγατρὸς Ἰοῦς τὴν ἀρχὴν προσφόρως ποιούμεθα.
Ἰνάχου γὰρ τοῦ Ἀργείων βασιλέως γέγονε θυγάτηρ Ἰώ.
Ταύτης τὴν παρθενίαν ἐφύλαττεν Ἄργος, ὃν πολυόμματον
λέγουσιν. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς τῆς κόρης πεῖθει τὸν
15 Ἐρμῆν δολοφονῆσαι τὸν Ἄργον, λυθείσης δ' αὐτῇ τῆς
παρθενίας ὑπὸ Διὸς εἰς βοῦν μεταβάλλεται. 7 (5). Ἥρα
δὲ χολωθείσα ἐπὶ τῷ γενομένῳ οἴστρον ἐπιπέμπει τῇ δαμάλει
καὶ διὰ πάσης αὐτὴν ἐλαύνει ξηρᾶς τε καὶ ὕγρᾶς.
8 (6). Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὴν Θρακῶν ἀφίκετο χώραν,

§ 6—9 Dion. Byz. § 24 p. 12, 6 sqq. W, Stephan. Byz. s. v.
Βυζάντιον, inde Etym. Magn. s. v. Βύξαντες

1 τὴν βόσπορον (βοσπόρον Ang) προσηγορίαν Ang B
(Βόσπορος = Βοσπόριος ἄκρα; cf. Dion. Byz. § 24 et infra
§ 11 et 12) 3 βουκόλια BG (βουκόλος Dion. § 25) 4 με-
γαρέας Ang A₁ B νίσου ex νήσου corr. P eadem ut videtur
manu, νήσου Ang 5 ὅφ' ἡγεμόνα Βύξαντα A₁ B, σὺν ἡγε-
μόνι Βύξαντι G 6 ὅνπερ Meursius προσγράφειν B
7 ἄλλοι — 8 ἀναπλάττουσιν om. K 8 sqq. § 6 — 9 omisit Ang
10 παραστ. βουλ.] παραδώσωμεν A₁ B 11 προσφόρως om.
K ποιούμενοι A₁ B 13 ταύτης δὲ A₁ B 14 ἐπεὶ δὲ Z.]
ἐπεὶ Ζεὺς B, ὁ δὲ Ζεὺς G 15 δ' om. A₁ B, in P ab ipso
scriba δ', quod omiserat, insertum est, cf. p. 7, 14; καὶ λυ-
θείσης G αὐτῆς A₁ 16 μετετρέπετο B, βάλλεται A₁
17 ἐπὶ om. K τῶν γεγεννημένων (τῶν γενομένων marg.) G
18 αὐτὴν om. K τῆς ξηρᾶς B 19 ἐπεὶ K

ὄνομα μὲν τῷ τόπῳ καταλέλοιπε Βόσπορον, αὐτὴ δὲ πρὸς
τὸ καλούμενον Κέρας ἐπανελθοῦσα, καθ' ὃ Κύδαρός τε καὶ
Βαρβύσης συμμίσγονται τοῖς ἐνοικοῦσι προθεσπίζοντες τὰ
ἐσόμενα, παρὰ τὸν Σεμέστρης βωμὸν τὴν λεγομένην Κερόεσσαν
ἀπεκύησε κόρην, ἐξ ἧς καὶ Κέρας ὁ τόπος ὠνόμασται. 5
Ἄλλοι δὲ μᾶλλον τῇ θέσει τοῦ χωρίου τοῦτομα προσιθέασιν,
οἱ δὲ τῇ τῶν καρπῶν εὐφορίᾳ τὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς
κέρας προσαγορεύουσιν. 9 (7). Ἡ τοίνυν Κερόεσσα παρὰ
τῇ Σεμέστρῃ νύμφῃ τραφεῖσα καὶ παραδόξῳ μορφῇ λαμ-
πρυνθεῖσα πολλὰ τὰς Θρακικὰς ὑπερέβαλε παρθένους, τῷ τε 10
θαλαττῷ μιγεῖσα Ποσειδῶνι τέκτει τὸν καλούμενον Βύξαντα,
τοῦτομα τοῦτο λαβόντα ἐκ τῆς θρεψάσης αὐτὸν κατὰ τὴν
Θράκην νύμφης Βιζύης, ἧς μέχρη καὶ νῦν οἱ πολῖται τῶν
ὕδατων ἀρύνονται. 10 (8). Ὡς οὖν ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τῆς
ἡλικίας ὁ νέος προέβαινεν καὶ τοῖς Θρακίοις ἐνδιέτριβεν 15
ὅρεσι φοβερώς πρὸς τοὺς θήρας καὶ τοὺς βαρβάρους φερό-
μενος, πρεσβείας ὑπὸ τῶν τοπαρχούντων ἐδέχετο σύμμαχος
αὐτοῖς εἶναι καὶ φίλος προτρεπόμενος. 11 (9). Ὡς οὖν καὶ
Μελίας αὐτὸν ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἐπὶ τὸν τοῦ θηρὸς

1 κατέλιπε K 2 καθὸ P 3 βορβύσης B, βοβύσης A₁
συμμίγνυνται K προθεσπίζονται A₁, προθεσπίζουσα edd.
sine codicum fide 4 παρὰ τὸν Σ. βωμὸν om. K 5 κόρην
om. K 6 μᾶλλον om. G, μάλιστα A₁ B τ' οὐνομα P
7 εὐφορίᾳ P, cf. Euagrius p. 111, 28 Bidez (εὐφορία καρπῶν)
8 παρὰ τῇ Σ. νύμφῃ 'om. A₁ B, παρὰ τῇ σεμέστρῃ G
9 σεμέστρῃ P 10 θρακείας A₁ B 12 τ' οὐνομα P inde
ab θρεψάσης orditur cod A₂ 13 βυζύης P, βυζίης A₂ B,
βύζης Lamb.; sed cf. notam marg. P πόθεν τῇ πόλει βιζύη
τὸ ὄνομα; non diversum videtur esse a Bizye (Ulpia Bize)
Thraciae oppido; cf. praef. 14 § 10 et 11 om. G Ὡς
ἐπὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ. προβάς καὶ κτλ. Ang ἐπὶ τῆς ἀκμῆς
AB 15 ἔβαινε AB διέτριβεν AB 16 φοβερός codd.,
correxī; καὶ φοβερός πρὸς τε τοὺς Ang 17 ὑπὸ] ἀπὸ vel
παρὰ coni. Bekker 18 ὥς τ' οὖν A₂ B 19 Μελίας] cf.
Dion. Byz. § 17 αὐτὸν om. AB ἐπὶ τὸν κτλ.] ἐπὶ τὸ κτλ.
A₁, ἀκούσας τὸ κτλ. A₂ B, ἐπὶ τῇ τοῦ θηρὸς ἄγρα ἀθλον Ang

ἄθλον μετεπέμψατο καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ δόξας ὁ Βύζας ἀπηνέγκατο τὸν ὑποταγέντα ταῦρον τῇ ἱερουργίᾳ προσφέρων καὶ τοὺς πατρῶους ἐξίλασκόμενος δαίμονας κατὰ τὴν τῶν εἰρημένων ποταμῶν σύμμειξιν, αἰτὸς ἀθρόως φανείς τὴν
 5 καρδίαν ὑφαρπάζει τοῦ θύματος καὶ κατὰ τὴν ἄκραν τῆς Βοσπορίας ἀκτῆς <ἀποπτὰς ἔσται> ἀντικρὺ τῆς καλουμένης Χρυσοπόλεως, ἣν Χρύσης ὁ παῖς ἐκ Χρυσηίδος γεγονώς καὶ Ἀγαμέμνονος φεύγων τὴν Κλυταιμνήστρης ἐπιβουλήν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀναλρεσιν καὶ πρὸς τὴν τῆς Ἰφιγενείας
 10 ζήτησιν ἐπειγόμενος μνημα τῆς ἑαυτοῦ ταφῆς τοῖς ἐγγχωρίοις τοῦνομα τοῦτο κατέλιπε φθασάσης αὐτὸν ἐκεῖ τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς. 12 (10). Ὁ μὲν οὖν Βύζας κατὰ τὴν ἄκραν τῆς Βοσπορίας ἄλὸς διέγραψεν πόλιν. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ὥς φασι συνεργούντων ἀνοικοδομεῖ τὰ
 15 τεῖχη λόγον τε παντὸς κρείττονα μηχανώμενος. 13 (11). Τοὺς γὰρ ἐν αὐτοῖς πύργους ἐπὶ ὄντας ἀντιφθέγγεσθαι

L. 7 sqq. Dion. Byz. p. 33 W. (inde etiam Steph. Byz. s. v. Χρυσόπολις) § 13 sq. Cf. fragmentum de septem turribus et de Apoll. Tyaneo, editum et a Lambecio ex „antiquo“ codice bibliothecae Regiae Parisiensis et ab Hudsonio (Geogr. gr. min. III p. 6) ex codice Vatic. Pii n. 39 (olim ecclesiae S. Andreae della Valle) f. 228: Ὅτι Βύζας ὁ τὸ Βυζάντιον κτίσας τὴν πόλιν ἀνήγειρεν τείχεσι μεγάλοις καὶ πύργοις περι-καλλέειν ἐπὶ. Ξένην δὲ τινα καὶ ἀξιοθαύμαστον οἱ πύργοι

3 κατὰ τὸν εἰρημένον ποταμὸν θῆραν (θ. om. A₁) συμμίξας AB 4 ἄστος Ang 6 ἀκτῖνος AB ἀποπτὰς ἔσται om. P Ang A, ex B suppl. Meursius καλουμένης om. Ang AB 7 καὶ om. P Ang, exstat in AB, Dion. Steph. 8 ἀγαμέμνι δς P κλυταιμνήστρας A, κλυταιμνήστραν B 9 τὴν ἰφι-γενείης Ang 11 τοῦνομα om. P, restitui ex AB Ang; est obiectum loco prioris obiecti (ἦν) repetitum κατέλειπεν P ἐκεῖ omisit P 13 βοσπορίας] ἀπορρίψας AB 14 δὲ] τε Ang AB (om. G) ὥς om. Ang ἀνοικοδόμει AB (ἀνοικοδόμησε G) 15 τὰ τεῖχη καινῶς λόγον κτλ. G τε om. G, δὲ A₂ 16 ἐν αὐτῷ P, ἐν αὐτῇ A₂ BG ἐπτακαίδεκα G (Codin I 52 p. 25, 7B memorantur κξ turres veteris Byzantii in codd AB, ξ in G)

τε καὶ διηγεῖν ἀλλήλοις συνήρμοζεν. Εἵποτε γῆρ σάλπιγξ ἢ φωνή τις ἑτέρα τοῖς πύργοις ἐπεφοίτα, ἕτερος ἐξ ἑτέρου τὴν ἡχὴ μετελάμβανεν, καὶ τῷ πρὸς τὸ πέρας κειμένῳ παρέπεμπον. 14 (12). Ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλλο τι τοῖς ταῦτα συγγράψασιν εἰρημένον οὐ παραλείψομεν· τὸν γὰρ Ἡρακλέους 5 καλούμενον πύργον τὰ τῶν πολεμίων τοῖς ἐντὸς οὔσι τοῦ τείχους μεταδιδόναι μυστήρια λέγουσιν. 15 (13). Μετὰ δὲ τὴν τοῦ τείχους στεφάνην καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἀπειργάζετο· Ῥέας μὲν κατὰ τὸν τῆς Βασιλικῆς λεγόμενον τόπον νεῶν τε καὶ ἄγαλμα καθιδρύσατο, ὅπερ καὶ Τυχαῖον τοῖς 10 πολίταις τετίμηται. Ποσειδῶνος δὲ τέμενος πρὸς τῇ θαλάττῃ

οὗτοι τὴν ἐνέργειαν εἶχον. Εἵποτε γάρ, φησὶ (om. Vat.), σάλπιγξ ἢ φωνή τις ἑτέρα ἀνθρώπου τυχὸν ἢ ἄλλον ζῶον ἢ καὶ λίθον βολή (βολῆς Par.) ἐνὸς (ἐντὸς Vat.) τῶν ἐπὶ ταύτων πύργων ἐπεγένετο, εὐθὺς εἰς τὸν μετ' αὐτὸν ὁ ἦχος διέβαινε καὶ καθέξης διὰ τῶν ἄλλων μέχρι τοῦ ἐσχάτου παρεπέμπετο καθαρὸς, οἷος ἐξ ἀρχῆς ἐξεφωνήθη, εἴτε ἑναρθρος εἴτε καὶ ἀναρθρος. Ἀλλὰ καὶ ὁ εἰς τῶν ἐπὶ ταύτων πύργων (ὁ εἰς τῶν πύργων τούτων Vat.) ὁ καὶ τοῦ Ἡρακλέους καλούμενος τὰ τῶν πολεμίων ἔξωθεν μυστήρια τῶν εἰς πολιορκίαν τυχὸν τῆς πόλεως καθισταμένων, ἔνθα ἐποιοεῖ τοῖς ἐντὸς καὶ ἀκουστά. Ἰδρυντο δὲ ὁ πύργος οὗτος ἐν τῷ τῆς ἀροπόλεως λόφῳ, ὃς νῦν Κυνήγιον ὀνομάζεται. — De his septem turribus v. etiam Codin. p. 25, 7 et 86, 6 B, Dio ap. Zonaram 13, 3 p. 182 Dind., Cedren. I p. 442 Bonn. (Praechter B. Z. 5, 524), Suidas s. v. Βυζάντιον; quorum nemo turris Herculeae mentionem facit.

1 συνεχεῖν G 2 ἄτερος Ang 3 τὸν ἦχον A₂ B μετελάμβανεν fuerat in P, nunc extrema littera erasa est; μετεδίδου Ang K (ἕτερος τῷ ἑτέρῳ τὴν ἡχὴ λαμβάνων μετεδίδου βαδίζουσιν G) 4 παρέπεμπεν Ang G 5 παραλείπωμεν Ang 6 post πύργον inserunt AB ἰστάμενον ἐντὸς τοῦ τείχους omissis verbis τοῖς — τείχους; magis etiam turbavit G (πύργος ἦν ὅτι μάλιστα ὀψηλότατος τῶν τειχῶν ἔσωθεν καλούμενος Ἡρακλέους πύργος· οὗτος βέλη τὰ πεμπόμενα παρὰ τῶν πολεμίων λαμβάνων ἀντεδίδου τοῖς πέμπουσιν) 6 τοῖς om. Ang 7 λέγουσιν] λόγος ἦν Ang AB 8 στεφάνωσιν G τὰ om. P 10 ναόν Ang ὃ, τε P, ὅπερ Ang AB (ὅπερ — τετίμ. om. G); ὅτι edd. τείχεον AB, τυχεῖον Bast epist. crit. 11 τετίμητο AB δὲ] τε PAB

ἀνῆγειρεν, ἔνθα νῦν ὁ τοῦ μάρτυρος Μηνᾶ οἶκος δια-
κεκόσμηται, Ἐκάτης δὲ κατὰ τὸν νῦν τοῦ Ἱπποδρομίου
τόπον, τῶν δὲ Διοσκούρων, Κάστορός τε φημι καὶ τοῦ
Πολυτεύκους, ἐν τῷ τῆς Σεμέστρης βωμῷ καὶ τῇ τῶν
5 ποταμῶν μίξει, ἐν ᾧ καὶ λύσις τῶν παθῶν τοῖς ἀνθρώποις
ἐγίνετο. 16 (14). Ἐγγὺς δὲ τοῦ καλουμένου Στρατηγίου
Αἰαντός τε καὶ Ἀχιλλέως βωμοὺς ἀνεθήκατο· ἔνθα καὶ τὸ
Ἀχιλλέως χρηματίζει λουτρόν. Ἀμφιάρειω δὲ τοῦ ἥρωος ἐν
ταῖς λεγομέναις Συναῖς ὠκοδόμησεν, αἱ τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ
10 τῶν συκοφόρων δένδρων ἐδέξαντο. Ἀνωτέρω δὲ μικρόν
τοῦ Ποσειδῶνος ναοῦ καὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης προσαγορεύεται
τέμενος Ἀρτέμιδος τε πρὸς τὸ τῆς Θράκης ὄρος.
17 (15). Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἰς τὴν αὐτοῦ διωκῆσατο πόλιν,
ἔχρῃν δὲ λοιπὸν τοὺς ἐπιόντας ἀπωθεῖσθαι βαρβάρους,
15 μάλιστα τὸν Αἴμον, ὃς τῆς Θράκης τύραννος ἦν καὶ πρὸς
αὐτὴν ἤκεν τὴν τοῦ Βύζαντος πόλιν αὐτόν τε τὸν ἥρωα
προκαλούμενος εἰς μάχην καὶ διαπορθεῖν ἅπαντα προθυ-
μούμενος. <Ὁ δὲ> οὐχ ὑπομείνας τὴν ἔφοδον τοῦ βαρβάρου

1 ἔνθεν P τοῦ θείου μάρτυρος Ang, τοῦ μάρτυρος μηνᾶ
θεῖος οἶκος G 2 νῦν] νῦν Ang 3 τὸν δὲ διοσκούρων P
διοσκῶρων Ang B τέ φημι om. Ang, φημι et τοῦ om. K 4
τῷ τῆς Σ. βωμῷ καὶ om. K 5 ἐν ᾧ AB τῶν παθῶν ὡς φασί
Ang 7 τοὺς Αἰαντός τε καὶ Ἀχ. βωμοὺς Ang ἔνθεν P, ἔνθα
καὶ Ἀχ. Ang, ἔνθα καὶ νῦν τὸ Ἀχ. K 8 ἱερώος A, ἱερέως B 9
ὠκοδόμησεν αὐτόν vel αὐτὴν A, ὠκοδόμησε ναὸν Codini edd.
10 μικρόν om. K 12 τε] δὲ καὶ A₁ B, τε καὶ A₂, δὲ G ante
πρὸς exstat, lacuna in B (Ἀρτέμιδος δὲ καὶ Ἀθηνᾶς B₁)
Θράκης] ἀφροδίτης B₁ 13 ἐπειδὴ ταῦτα Ang, ἔπειτα δὲ
ταῦτα A εἰς] πρὸς AB 14 ἔχρῃν λοιπὸν B; ad δὲ cf.
p. 3, 15 ἐπιόντας αὐτῷ ἀπωθεῖσθαι β. AB (ἐπιόντας αὐτῷ τρο-
ποῦσθαι ἐχθροὺς G) 15 αἴμονα et αἴμων (ubicunque oc-
currit) G ἦν] ὦν BG 17 προκαλούμενος B, προκαλού-
μενον A 18 ὁ δὲ suppl. Mueller; οὐχ ὑπομείνας <δὲ ὁ Βύζας>
Lamb., <ὁ δὲ Βύζας> οὐχ ὑπομείνας Heyne, οὐ vel ὅτε ὑπο-
μείνας Bekker (cf. G: ὁ οὖν βύζας προθύμως τὸν λόγον δεξι-
μενος τοῖς θεοῖς αὐτοῦ πεποιθὼς μόνος πρὸς μόνον κτλ.)

μόνος πρὸς μόνον διαγωνίζεται καὶ καταβάλλει τὸν Αἷμον ἐπὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ λόφον. 18 (16). Ὁ μὲν οὖν Βύζας μετὰ τὴν εἰρημένην νίκην ὥς ἐπὶ τὴν Θοράκην ἤλαννε τοὺς πολεμίους, Ὀδρύσης δὲ τῶν Σκυθῶν βασιλεὺς περαιωθείς τὸν Ἴστρον καὶ πρὸς αὐτὰ διελθὼν τὰ τῆς πόλεως 5 τείχη ἐπολιόρκει τοὺς ἔνδον. Πρὸς ὃν ἡ τοῦ Βύζαντος γυνή, ἡ θαυμαστὴ Φιδάλεια, μηδὲν τι καταπλαγεῖσα τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, ἀλλὰ τῇ γυναικεῖα χρησαμένη χειρὶ διηγωνίσατο σοφισαμένη τὸν βάρβαρον τῇ τῶν δρακόντων συμμαχίᾳ. 19 (17). Ὡς γὰρ τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ὄφεις 10 εἰς ἓν τι χωρίον συλλαβοῦσα ἐφρούρει, ἀθρόως τοῖς ἐναν-

§ 19. Cf. Tzetz. chil. II 60 v. 933 sqq. Ποτὲ γὰρ ἔθνος βάρβαρον ἐλαύνει Βυζαντίοις, | ἀποδημοῦντος ἀνακτος τότε τοῦ Βυζαντίων, | οἱ βάρβαροι τῇ πόλει δὲ προσέβαλον ἀθρόως. | Ἡ τοῦ κρατοῦντος δὲ γυνὴ τῶν ἐξεφρόνων οὔσα, | ἐν ὀστρακίοις σκεῖναι ὄφεις πῶς βαλοῦσα, | πᾶσι πολίταις δέδωκε τοῖς ἐαυτῆς πατρίδος | ἀπὸ τοῦ τείχους σφενδονᾶν πρὸς στρατιᾶν βαρ-
βάρων κτλ.

2 Post λόφον inserit Ang haec: Οὗτος οὖν ὁ Αἷμος πολεμήσειν μέλλων τὸν Βύζαντα χρησμούς ἤτειτο παρ' Ἀπόλλωνος καὶ τοιοῦτους ἐλάμβανεν.

Οὗ σέ γε Φοῖβος ἄνωγεν ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
κείνου γὰρ θεὸς αὐτὸς ἐὼν ὑπερέσχευε χεῖρα,
ὃν πάσα γῆ τρομέει καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν.

Καὶ ταῦτα μὲν τῷ Αἷμῳ ὁ χρησμὸς προηγόρευσεν· ἐγὼ δὲ τὴν ἄνωθεν περὶ τὸ Βυζάντιον τοῦ θεοῦ θαυμάζω πρόνοιαν, ὅπως αἰεὶ σύννηθες τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ, διὰ τὴν πρόγνωσιν ἣν ἔχει προλαμβάνειν αἰεὶ ταῖς ἐνεργεσίαις τοὺς περὶ αὐτὸν εὐσεβεῖν μέλλοντας, ὥς καὶ τοὺς χρησμούς· εἰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ὅμως τῷ Βυζαντίῳ λυσιτελήσειν μέλλοντας ἀναδίδωσθαι. Quae ab Hesychio certe aliena sunt 4 πολέμους P (τοὺς πολ. secl. Heyne) Ὀδρύσης] ὁ δὲ δρύσης Ang, δρύσος δὲ A₁, δρύσης G (qui pergit: ὁ μετὰ τὸν αἰῶνα τῶν θρακῶν βασιλεὺς), κρύσης δὲ A₂ B 5 πρὸς αὐτὸν AB 6 ἐπολιόρκει τὰ τῆς πόλεως τείχη AB 7 ἡ om. Ang φιδάλεια Ang καταπλαγ.] καταλογισαμένη AB (εἰς οὐδὲν λογιζάμενος (sic) τὸ πολυπληθὲς τῶν βαρβάρων G) 10 ὥς] οὗς edd. Codini nescio unde τοὺς om. Ang A₂ BG τὴν om. P

τίοις ἐπιφανείῃσα δίκην βελῶν ἢ ἀκοντίων ἔπεμπε τὰ θηρία
καὶ πλείστους λυμνηναμένη τούτῳ τῷ τρόπῳ διέσωσε τὴν
πόλιν. Ἐντεῦθεν τοίνυν ἀρχαῖος μῦθος φέρεται μὴ δεῖν
τοὺς κατὰ τὴν πόλιν ἀλισκομένους ἀπολλύειν ὄφεις, οἷα
5 εὐεργέτας αὐτοὺς γενομένους. 20 (18). Οὐ μετὰ πολὺν δὲ
χρόνον Στρώμβος ἀνὴρ τοῦνομα καὶ αὐτὸς ἐκ Κεροέσσης
τεχθεὶς πόλεμον ἐπιφέρει τῷ Βύζαντι πολλὴν ἐπαγόμενος
δύναμιν. Ἀνεκινεῖτο τοίνυν ἅπαντα τὰ Σκυθικὰ γένη,
συνέτρεχον δὲ καὶ οἱ τῆς Ἑλλάδος κρατοῦντες καὶ Ῥοδίων οὐκ
10 εὐκαταφρόνητος δύναμις ὅ τε τῆς γείτονος Χαλκηδόνος
τοπάρχης Δίνεως, ἐκ Μεγαρέων ἄποικος ἐκεῖσε γενόμενος δέκα
καὶ ἑννέα ἔμπροσθεν ἔτεσιν τῆς Βύζαντος αὐταρχίας.
(21 (19). Χαλκηδὼν δὲ ὠνόμασται τὸ χωρίον, ὥς μὲν τινὲς
φασιν, ἀπὸ τοῦ Χαλκηδόνος ποταμοῦ, ὥς δὲ ἕτεροι, ἀπὸ
15 τοῦ παιδὸς Κάλχαντος τοῦ μάντεως ὕστερον τοῦ Τρωικοῦ
πολέμου γενομένου, ὥς δὲ ἄλλοι, ἀπὸ Χαλκίδος πόλεως τῆς
Εὐβοίας ἀποίκων ἐκεῖ πεμφθέντων· οὗς δὴ καὶ τυφλοὺς
ἀπεκάλεσαν παρεωρακότας τὸ Βυζάντιον.) 22 (20). Ὡς
οὖν σὺν πλείοσι ναυσὶν ὁ Δίνεως εἰς συμμαχίαν ἦκεν τοῦ

§ 20 l. 11 sqq. Δεινίας dux Megarensium nominatur in
Narratione de depositione vestis S. Mariae in Blachernis (ed.
Combefis Hist. Haeres. Monothel. col. 755 D) § 21 l. 17.
Caeci coloni nominantur ab Herodoto 4, 144, Tacito Ann.
12, 63, Strabone p. 320, Plinio N. H. V 149 aliis

1 ἦ] καὶ G 3 μῦθος φέρ.] νόμος ἐτίθη καὶ φέρεται
μέχρι τοῦ νῦν G 4 κατὰ τήνδε τὴν Ang G ἀπολλύειν P,
ἀπολείν AB ὥς οἷα P (οἷα — γεν. om. G) 5 αὐτοὺς] αὐτῆς
AB (et Meurs.), αὐτῇ Ang δὲ om. Ang AB (μετὰ δὲ γε
πολὺν χρόνον G) 10 χαλκηδόνος A 11 hic et infra διναῖος
Ang, δηναῖος vel δεινέως A, διναῖος B, δεινέω G ἐκ
μεγαρέων BG 12 αὐταρχίας] ἐπαρχίας „alii“ teste Bekkerō
13 χαλκηδὼν G, χαλκηδόνα δὲ (τε A₁) ὠνόμασε AB 14
χαλκηδόνος K 16 γενομένον πολέμον Ang ὥς δὲ ἄλλοι]
ἄλλοι δὲ Ang B Χαλκίδος] χαλκηδόνος K 17 Εὐβοίας]
ἀβίας AB 18 ἐκάλεσαν K 19 οὖν σὺν] δὲ Ang AB
πλείοσι] εἰος in rasura P ὦν post Δίνεως inserit P

Βύζαντος, μὴ δυνηθεῖς προσορμῆσαι τῇ πόλει ἄρτι τοῦ βασιλέως αὐτῶν Βύζαντος μεταλλάξαντος καὶ τοῦ δήμου παντὸς ἐν ἀγωνίᾳ τυγχάνοντος πρὸς τὸν καλούμενον Ἀνάπλου ἀφίκετο, ἔνθα καὶ διατρίψας Ἑστίας τὸν τόπον ὠνόμασεν. 23 (21). Μικρῷ γε μὴν ὕστερον διαβάς ἐν τῇ πόλει καὶ 5 τοὺς βαρβάρους ἀπωσάμενος δεύτερος αὐτὸς ἐστρατήγησε τοῦ δήμου τῶν Βυζαντίων. Καθ' οὓς δὴ χρόνους καὶ δρακόντων πλείστα γένη ἐπεφοίτησεν τῇ πόλει, ὥς τοὺς οἰκοῦντας αὐτὴν διαφθεῖρεσθαι· οὓς δὴ τῇ τῶν καλουμένων πελαργῶν ὀρνίθων ἐπιφορᾷ διεχρήσαντο Ποσειδῶνος αὐτοῖς 10 ὥς φασι συνεργήσαντος. 24 (22). Οὐ μετὰ πολὺ δὲ καὶ τῶν ὀρνίθων αὐτοῖς ἐναντία φρονοῦντων καὶ θανάτων αἰτίαν ἐπαγόντων τοὺς τε ἀλισκομένους αὐτοῖς ὄφεις πρὸς τὰς τῶν ὑδάτων δεξαμενὰς ἀκοντιζόντων καὶ τοῖς γε πολίταις ἐν ταῖς λεωφόροις ἀφανῶς ἐπιβαλλόντων ἐν ἀφασίᾳ διετέλουν. 15

§ 24 sqq. Fragmentum de VII turribus et de Apollonio Tyaneo (v. ad § 13): Ὅτι ἐνοχλουμένων ὕστερον τῶν Βυζαντίων (Καὶ ὕστερον ἐνοχλουμένου τοῦ Βυζαντίου Vat.) ὑπὸ τῶν ὄφειν διαφθειρόντων αὐτοῖς (αὐτὰ Vat.) τὰ ὕδατα ὁ Τυανεύς Ἀπολλώνιος ἀπὸ λίθου ξεστοῦ τρεῖς ἀνέστησε πελαργούς, οἵτινες οὐκ ἔωσιν (εἶων Vat.) ἐπιφοιτῆσαι τῇ πόλει πελαργούς (τοὺς ὄφεις Vat. qui his verbis finem facit). Ἐκεῖνοι γὰρ πνίγοντες τοὺς ὄφεις πρῶην ἡκόντιζον νεκροὺς κατὰ τῶν δεξαμενῶν. Tzetzes chil. II 60 v. 929: Καὶ πελαργούς ἐγγλύψας δὲ πάποτε μαρμαρίνους | ἐκ Βυζαντίου πελαργούς ἐξήλασε μακρόθεν | ὄφεις νεκροὺς δεξαμεναῖς ῥιπτοῦντας Βυζαντίων | καὶ τῷ φαρμάκῳ κτείνοντας τοὺς πίνοντας ἀθρόως. Cf. etiam v. 946 sqq. Eandem historiam alii quoque scriptores tradunt

1 μὴ δυνηθεῖς — 2 Βύζ. om. Ang (homoiotel.) προσορμίσαι K 4 ἐνθεν P 6 δεύτερος om. P, δεύτερον AB (δεύτερος οὗτος βασιλεὺς τῶν βυζαντίων ὑπῆρξε G) 9 αὐτὴν] αὐτῇ AB 10 ὀρνίθων om. Ang K διεχειρίσαντο AB (οὓς ὁ Ποσ. δι' ἐπιφορᾶς πελαργῶν ἐξηφάνισε G) 11 συνεργ. ὥς φασίν Ang οὐ secludit Orelli ne temporum ratio turbetur 12 θανάτων αἰτίαν Ang G, θάνατον ἔτι (sic) AB 13 αὐτοῖς om. Ang AB (παρ' αὐτῶν G) 15 ἐπιβαλλ.] ἐφαλλομένων K

25 (23). Ἀνὴρ δέ τις τῶν ἐκ Τυάνων, τοῦνομα Ἀπολλώνιος, ἐκ λίθου ξεστοῦ τρεῖς ἀνεστήσατο πελαργούς ἀντιπροσώπως ἀλλήλοις ὀρῶντας, οἳ καὶ μέχρι τῶνδε διαμένουσι τῶν χρόνων οὐ συγχωροῦντες ἐπιφοιτῆσαι τῇ πόλει τὸ τῶν πε-
 5 λαργῶν γένος. 26 (24). Ἐπὶ δὲ τοῖς εἰρημένοις Δίνεω τοῦ στρατηγοῦ μεταλλάξαντος Λέων τὴν τῶν Βυζαντίων ἀριστοκρατίαν ἐδέξατο· ἐφ' οὗπερ Φίλιππος ὁ τῶν Μάκεδόνων βασιλεὺς, ὁ Ἀμύντου παῖς γερονῶς, πολλὴν ἐπαγόμενος δύναμιν ἐπολιόρκει τὴν πόλιν διώρουξί τε καὶ παν-
 10 τοίοις πολεμικοῖς μηχανήμασι τοῖς τεύχεσι προσπελάζων· 27 (25). Καὶ δὴ ἂν ταύτην ἐξεῖλε ῥαδίως νυκτὸς ἐπιλαβόμενος ἀσελήνου καὶ ὄμβρου καταρραγέντος ἐξαισίου, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τοῦ θείου γέγονε συμμαχία τοὺς κατὰ τὴν πόλιν κύνας πρὸς ὕλακὴν ἀναστήσαντος καὶ νεφέλας πυρὸς
 15 τοῖς ἀρκτώοις ἐπαγαγόντος μέρεσιν. Ἐξ οὗπερ οἱ δῆμοι διεγερθέντες καὶ θερμῶς τοῖς πολεμίοις συνενεχθέντες ἤδη τὴν πόλιν ὑπὸ τῷ Φιλίππῳ γενομένην ἐρρύσαντο ἀναλαβόντες τοὺς διαφθαρέντας πύργους τοῖς ἐκ τῶν τάφων παρακειμένοις λίθοις καὶ ἀνυφάναντες τὰς ἐπάλλξεις τοῦ
 20 τεύχους· οὗ δὴ χάριν Τυμβοσύνην τὸ τεῖχος ἐκάλεσαν λαμπαδηφόρον Ἐκάτης ἀναστήσαντες ἄγαλμα. Αὐθις τε πρὸς

L. 21. Cf. Steph. Byz. s. v. Βόσπορος· . . . ἡ Ἐκάτη φωσφόρος οὕσα δᾶδας ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φανῆναι

2 ἀντιπροσώπους A₁ (fort. recte), ἐν τε προσώποις B, ἄντε προσώπους A₂, ἀντιπρόσωπον G 3 ἀλλήλους Ang AB ὀρῶντες Ang 4 τῇ πόλει om. Ang AG 6 λέων τις τῶν Βυζ. τὴν ἀριστ. AB 7 ἀριστοκρ.] ἀρχὴν G 8 ὁ ante Ἀμύντου om. Ang AB 9 παντοίοις om. Ang K 10 πολεμικαῖς μηχαναῖς Ang K 11 ῥαδίως om. P, ἀνείλε vel καθείλε ῥαδίως K 14 κύνας hic om. Ang K ἀναστήσαντα κύνας Ang, ἀναστήσαντος κύνας K νεφέλας πρὸς τοὺς ἀρκτώους ἀγαγόντος τόπου A 15 μέρεσιν] τόποις Ang BG 16 ἐπεγερθέντες K 17 ὑπὸ τὸν φίλιππον AB ἐρύσαντο P 19 ἀνυφάναντες] ἀνοικοδομήσαντες AB (διὰ νυκτὸς ἀνακτίσαντες G) 20 τὸ τεῖχος τυμβοσύνην Ang K, Τυμβοσύνην Heyne 21 αὐθις δὲ K

ναυμαχίας τραπέντες περιφανῶς τοὺς Μακεδόνας ἐνίκησαν. Καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ διαλυθέντος τοῦ πολέμου Φίλιππος παραχωρεῖ Βυζαντίοις.

28 (26). Ἐπειδὴ δὲ καὶ Λέων τὸν βίον μετήλλαξεν, Χάρης ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς σὺν ναυσὶ τεσσαράκοντα 5 εἰς συμμαχίαν τῶν Βυζαντίων ἔλθων πρὸς τὸν κατὰ Φίλιππου πόλεμον κατέλαβε τὴν ἄκραν τῆς Προποντίδος, ἣτις μεταξὺ κεῖται Χρυσοπόλεως καὶ Χαλκηδόνος, καὶ ἐν ἐκείνῳ προσορμήσας τῷ τόπῳ ἀπόπειραν ἐλάμβανε τοῦ πολέμου. 29 (27). Ἐνθα δὴ τὴν ἐπομένην αὐτῷ γυναικῇ 10 νόσῳ βληθεῖσαν ἀποβαλὼν κατέθηκεν ἐν τάφῳ ἀναστήσας αὐτῇ βωμὸν καὶ κίονα σύνθετον, ἐν ᾧ δάμαλις δεικνύται ἐκ ξεστοῦ συγκειμένη λίθου. Οὕτω γὰρ μᾶλλον ἐκείνη τὴν ἐπωνυμίαν ἐκέκλητο, ἣτις διὰ τῶν ἐγγεγραμμένων στίχων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς διασώζεται χρόνων. 30 (28). Εἰσὶ 15 δὲ οἱ στίχοι οὗτοι·

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοδὸς τύπος οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο

κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.

Κεῖνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης

εἰς Φάρον· ἦδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς.

20

§ 30. Epigramma exstat ap. Dion. Byz. p. 36 W, Anth. Pal. (et Plan.) VII 169, Constantin. Porph. de them. II 12, Ps.-Symeon Logoth. p. 729 Combefis (in Scriptor. post Theophanem). Cf. Inscriptiones Graecae metricae ed. Preger n. 190.

1 ναυμαχίαν G, συμμαχίαν AB 4 ἐπειδὴ δὲ] εἰ et ἡ in rasura P, ἐπεὶ δὲ K 5 Χάρης] ης in rasura P στρατηγὸς] βασιλεὺς A 9 προσορμίσαντες et ἐλάμβανον A 10 ἐνθεν P 12 σύνθετον om. AB, συνθεῖς Ang G 13 λίθου ἀνακειμένη P, συγκειμένη λίθου Ang BG (ἐξήστου κειμένου λίθου A) 13 μᾶλλον om K 14 ἥτις] ὅπερ καὶ Ang K διὰ τῶν ἐγγεγρ. ἐκείσε στίχων ἀριδῆλως ἐμφαίνεται (huiusque etiam G) μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς διασωζομένων (sic) χρόνων B 15 διασώζεται] αι in ras. P 16 οἱ στίχοι om. Ang 17 sqq. In A verba epigrammatis misere corrupta sunt (e. gr. 17 καρχεῖης οὐκ εἰμὶ, 20 ἐπαφοναδε δεγῶ κριπὶς) 20 ἐς πάφον P G, ἐς πάρον Ang ἄδε δ' AG, ἂ δὲ Ang κέκροπος G

Εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτε πλῶεν ἐκεῖνος
τῇδε Φιλιππειῶν ἀντίπαλος σκαφέων·
Βοίδιον οὖνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε· νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις ἡπείροις τέρομαι ἀμφοτέραις.

- 5 **31** (29). Τοῦ δὲ Χάρητος εἰς Ἀθήνας ἐκπλεύσαντος Πρω-
τόμαχος τὴν στρατηγικὴν ἀρχὴν διαδέχεται, ὃς τοὺς ἐπανα-
στάντας Θυρᾶκας καταδουλώσας τοῖς ὅπλοις ἐν τῷ καλουμένῳ
τῆς πόλεως Μιλίῳ χάλκεα ἀνέθηκε τρόπαια. **32** (30). Κατοι-
χομένου δὲ καὶ τούτου Τιμήσιος ἀνὴρ τῶν ἐν Ἀργείοις
10 τραφέντων πρῶτον μὲν κατὰ τὸν Εὐξείνιον προσαγορευόμενον
Πόντον πρὸς τῷ λεγομένῳ Ἐφεσιᾷτῃ (ἐνθα ποτὲ Ἐφεσίοι
ἀποικίας πέμφαντες καὶ πόλιν οἰκοδομεῖν πειραθέντες αὐθις
τοῦ Βυζαντίου ὑπήκουσαν λογίου·

- ἐνθα δύο σκύλακες διερῆν μάρπτουσι θάλασσαν,
15 ἐνθ' ἰχθύς ἔλαφός τε νομὸν βόσκονται ἐς αὐτόν)
ἀντικαταστήσαι πόλιν ἐπιχειρήσας καὶ διαμαρτῶν τῆς ἐλ-
πίδος συνοικίζεται Βυζαντίοις· καὶ στρατηγὸς τοῦ παντός
ἀναδειχθεὶς δήμου πᾶσαν ὁμοῦ τὴν πόλιν εἰς τὸ μεῖζον καὶ

1 ἦν] nota marginalis in P: ἀντὶ τοῦ ἡμην ἀττικῶς ὅτ' ἔπλων B 3 βοῦίδιον B οὖνομα — τότε] δ' ἦκονον ἐγὼ τότε B, δὲ καλεῖμ' ἂν ἐγὼ ποτε Ang G, δὲ καλεώμην ἐγὼ τε τότε A ἦεν] ν in rasura P χάρητ' Ang 6 στρατιωτικὴν A 7 καταδουλωσάμενος BG 10 γραφέντων P (ἀπὸ τῶν ἀργείων G, nil ultra) πρῶτα Ang A προσαγορ. om. BG, πόντον προσαγορ. Ang A 11 πρὸς τὸν λεγόμενον (καλούμενον τόπον BG) ἐφεσάτην (ἐφασάτην A₂ G, ἐφισάτην A₁) K ἐφεσάτη Ang; cf. Dion. Byz. 100: Ephesiorum portus 12 ἀποικίαν AG πειρασθέντες Ang post αὐθις inserit B: μετὰ τοῦ τοιοῦτον Τιμησίον 13 βυζαντίων Ang ἐπήκουσαν Ang B, ἐπήκουσεν A, ἦκουσαν G λογίου] χρηστηρίου B 14 quattuor oraculi versus sine codicum auctoritate exhibent Codini edd. διερῆν] Ang K, πολίην P 15 versum om. BG ἐνθα Ang A ἰχθύς P, ἰχθύς τ' Meursius νομὴν A₁ βόσκονται τὸν αὐτόν Ang A 17 καὶ στρατηγὸς δὲ AB, καὶ στρατηγός τε Ang 18 ἀποδειχθεὶς Ang, ἀποδεχθεὶς G εἰς τὸ μεῖζον ὠφέλιμον A, εἰς τὸ μεῖζον καὶ περιφανέστερον BG

ὠφέλιμον μετερρῦθμισεν, νόμους τε περὶ τῶν καθ' ἡμέραν
 συμβόλαιά τε τιθέμενος καὶ ἔθνη καθιστὰς πολιτικά τε καὶ
 ἡμερα, δι' ὧν ἀστείους τε καὶ φιλανθρωπούς τοὺς πολίτας
 ἀπέδειξεν. 33 (31). ἱερά τε θεῶν πλείστα τὰ μὲν αὐτὸς
 ἀνεστήσατο, τὰ δὲ καὶ πρὶν ὄντα ἐπεκόσμησεν· τὸν γὰρ 5
 πρὸς τῇ ἄκρᾳ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης κείμενον ναόν, ὃν
 Ἰάσων ποτὲ τοῖς δώδεκα θεοῖς καθιέρωσε, κατηρειπωμένον
 ἀνῆγειρε καὶ τὸν ἐπὶ τῷ Φοίξῳ λεγομένῳ λιμένι τῆς
 Ἀρτέμιδος οἶκον ἀνεκαίνισεν. 34 (32). Ἐπὶ δὲ τούτῳ
 Καλλιᾶδης στρατηγῶν τοῦ Βυζαντίου ἄριστά τε πρὸς τοὺς 10
 ὀθνηίους τε καὶ ἐμφυλίους πολεμίους ἀγωνισάμενος τὸ περι-
 βόητον τοῦ Βύζαντος ἄγαλμα κατὰ τὴν καλουμένην Βασιλικὴν
 ἀνέθηκε καὶ ἐπέγραψεν οὕτως·

Τὸν κρατερόν Βύζαντα καὶ ἱμερτὴν Φιδάλειαν

εἰν ἐνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιᾶδης.

15

§ 34. Epigramma ex Hesychio sumpsit Anth. Plan. 66 Jac.:
 Καλλιᾶδης στρατηγὸς Βυζαντίου τὸ περιβόητον τοῦ Βύζαντος
 ἄγαλμα κατὰ τὴν καλουμένην Βασιλικὴν ἀνέθηκεν ἐπιγράψας
 οὕτως· Τὸν κτλ. Cf. Inscr. gr. metr. ed. Preger n. 165.

1 μετερρῦθμισεν P 1 sq. νόμους καθημέραν συντιθέμενος
 συμβόλαιά τε καὶ ἔθνη καθιστῶν BG, νόμους τε περιόντας καθη-
 μέραν συντιθέμενος συμβασιλεύσι (συμβασιλέων A₂) καὶ ἔθνη
 καθιστάμενος A, νόμους περιῶν καθημέραν συμβολαίων τιθέ-
 μένος καὶ ἔθνη καθιστάμενος Ang 2 συμβολαίων (om. τε) P Ang;
 corr. ex BG 2 sq. πολιτικά καὶ ἡμερα Ang A (τε καὶ ἡμερα
 om. BG) 4 ἀνέδειξε Ang AB 5 διεκόσμησε Ang, διε-
 κόσμησε AB (διακοσμών G) 6 προποντικῆς A, προποντίδος
 BG 7 δεκαδύο Ang καθιέρωσε A (ὃν — καθιέρωσε om.
 BG); de hoc templo cf. Ath. Mitteil. 1897 p. 188 et Monats-
 ber. der Berl. Akademie 1877 p. 475 κατηρειπωμένον P, καὶ
 κατηρειπωμένον A 8 ἐπὶ τοῦ φοίξου Ang, ἐπὶ τῷ φοίξῳ
 BG; de hoc portu cf. Dion. Byz. 99, Steph. Byz. s. v. Φοίξος
 11 πολέμους P Ang K 14 κραταιὸν K φιδάλειαν
 Ang 15 εἰν ἐνὶ κοσμ. ἄνθ.] ἐν ἐνὶ κοσμ. ἄνθ. Ang, ἦν ὡς
 οἶκός ἀνέθετο A₁, ἦν ἐνεὶ ἀνέθετο A₂, ἐνθάδε ἔστησε BG,
 κίονι κοσμ. ἄνθ. Dousa; ad εἰν ἐνὶ cf. Kaibel Epigr. gr. 879
 et Anth. Pal. V 292, 12

35 (33). Ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ἀριστοκρατουμένων καὶ δημοκρατουμένων τῶν Βυζαντιῶν, ἔτι δὲ καὶ τυραννουμένων κατὰ διαφόρους συμβέβηκε χρόνους. Ὡς δὲ τῇ τῶν ὑπάτων ἐπικρατείᾳ ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πάσας ὑπερεβάλετο τὰς δυνα-
 5 στείας, κατεδούλωσε δὲ καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἔθνη, εἰκότως αὐτῇ καὶ Βυζάντιοι πειθόμενοι διετέλουν. **36** (34). Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τινας χρόνους Σεβήρου βασιλεύσαντος τῆς Ῥώμης αὐτοὶ τὴν τοῦ τυραννήσαντος τῶν ἑφών Νίγρου προτιμήσαντες ἐλπίδα εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἐτόλμησαν πρὸς τὸν
 10 αὐτοκράτορα, ἀφαιρεθέντες παρ' αὐτοῦ τῶν πολιτικῶν δικαίων καὶ τῆς στεφάνης αὐτοῖς καταλυθείσης τοῦ τείχους Περινθίοις προσετάχθησαν δουλεύειν τοῖς καλουμένοις Ἡρακλεώταις. **37** (35). Πανσαμένου δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Σεβήρου αὐθις εἰς μέζονα κόσμον ἐπανήλθον λουτρὸν μὲν αὐτοῖς μέγιστον
 15 κατὰ τὸν τοῦ Διὸς Ἰππίου βωμόν, ἦτοι τὸ Ἡρακλεῖος ἄλσος καλούμενον (ἐνθα τὰς Διομήδους αὐτόν φασι δαμάσαντα

§ 35 sqq. Hesychium legisse videtur Ignatius Selymbrianus Vita Constantini (ed. Joannu in *Μνημεῖα ἀγιολογικά*) p. 195 sqq. § 36 v. Commentar. in canon. 3 synodi 2 Cpolit. (Rhallis et Potlis II 173): . καὶ καθηρέθη μὲν τὰ τεῖχη αὐτοῦ, ἀφηρεθή δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ δίκαια καὶ ὑπετέθη Περινθίοις.

§ 37. Lyd. de mens. p. 7 Wuensch: Σεβήρος . . κτίζει μὲν ἐκεῖσε διὰ τὸ τῆς πόλεως ἐπιτερεπὲς λουτρὸν παμμέγεθες· εὐρὼν δὲ καὶ τὸν παρακείμενον τόπον τοῖς Διοσκόροις ἀνακεί-

1 sq. καὶ δημοκρατουμένων om. Ang K 4 ἐπιστρατεία P, ἐπιστατεία Bekker ἡ τηρουμένη ἀρχὴ vel sim. K ὑπερεβάλλετο Ang, ὑπερέβαλλε K 5 τε καὶ G 6 οἱ Βυζάντιοι edd. 7 βασιλεύοντος K 8 νίγερως προτιμήσαντος Ang (locus misere corr. in K) 10 παρ' αὐτοῦ om. Ang K 11 περινθίοις B (πινθορίοις A) 13 πανσαμένης B post αὐθις inserunt BG: τοῦτον ἔσχον εἰς βασιλεία, ὅς καὶ εἰς μέζονα καὶ περιφανῇ κόσμον ἐπανήγαγε τὸ βυζάντιον· λουτρὸν κτλ. 14

ἐπανήλθε A 15 ἦτοι] ἦ P Ang, corr. ex K ἄλλος P, c eadem, ut videtur, manus suprascripsit, ἄλλον A 15 sq. καλούμενον ἄλσος Ang K 16 sq. δαμάσαντες et ὠνόμασαν BG

ἵππους Ζεύξιππον τὸν τόπον ὀνομάσαι), πολυτελῶς ἐγείραντος καὶ τὸν τούτῳ πλησιάζοντα χῶρον τῆς ἵπποδρομίας τοῖς τοῦ Διὸς ἀνακείμενον κούροις ἱκρίοις τε καὶ στοαῖς διακοσμήσαντος (ἔνθα καὶ νῦν οἱ καμπτήρες δηλοῦσι τὰ τῶν ἐφόρων γνωρίσματα διὰ τῶν ἐπικειμένων ῥῶν τοῖς χαλκοῖς ὀβελίσκοις), 5 ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ στρατιωτικὰ τέλη προσνεύμαντος. 38 (36). Μέχρι μὲν οὖν περιῆν Σεβῆρος καὶ ὁ τούτου παῖς Ἀντωνῖνος, ἡ πόλις Ἀντωνίνα προσηγορεύετο· ἐπειδὴ δὲ † τοῖς θείοις τῶν βασιλέων ἀπεδόθη, αὐτῆς τὸ Βυζάντιον ὠνομάζετο. 39. Κωνσταντίνου δὲ τὸ Ῥωμαϊκὸν κῦρος 10 παρειληφότος καὶ αὐτὴ Κωνσταντινούπολις ἐκλήθη, προθύμως ἀνασχομένη τὴν προσηγορίαν ἀνταλλάξαι τῇ ὑπερβαλλούσῃ τοῦ αὐτοκράτορος φιλοτιμίᾳ, θανυμαστὴν μὲν αὐτὴν ἀπεργασαμένου τῷ κάλλει, πόρρω δὲ μεταγαγόντος τὰ τεύχη κατὰ τοὺς λεγομένους Τρωαδισίους ἐμβόλους, πρότερον αὐτῶν 15

μενον ἐποίησε τοῦτον ἵπποδρόμιον, ἱκρίοις καὶ στοαῖς διακοσμήσας αὐτόν, καὶ ἄλλος ἐκκόψας κτλ. § 38. Eustath. ad Dionys. 803 (p. 357, 18 Mueller in Geogr. Gr.): Ὀνομασθῆναι δὲ ποτε αὐτὸ καὶ Ἀντωνίαν (sic codd. nisi quod unus habet ἀντωνυμίαν), ἕως περιῆν Σεβῆρος καὶ ὁ ἐκείνου παῖς Ἀντωνῖνος. — Huc usque (— προσηγορεύετο) Hesychium ad verbum descripsit Codinus, qui fertur; reliqua, quae tradit Hesychius, Codinus in posteriore parte libri § 43—46 et § 57 (p. 15 sqq. Bekker) recoquit. Vide alterum fasciculum.

1 ἀνήγειρεν BG 2 τούτῳ] αὐτῷ Ang BG (αὐτῶν A)
3 διεκόσμησαν A, διεκόσμησεν μετὰ νίγερ BG 4 καμπτοὶ B;
ad rem cf. Svoronos Ἐφημερίς ἀρχαιολ. 1889 p. 92 ἐφόρων
A₁, ἐφοδῶν A₂, ἐφόρων <θεῶν> Menrad 6 ἐπὶ — προσ-
νεύμαντος om. BG 7 μέχρι μὲν οὐ Ang Σεβῆρος ἀπὸ
τούτου παιδὸς Ἀντωνίνου ἡ πόλις κτλ. Codini edd. ex con-
iectura 8 ἀντωνία P, ἀντωνίνα K, ἀντωνίνον Ang, Ἀντω-
νινία edd., sed cf. colonia Agrippina et similia προσηγ.]
κατωνομάζετο B, ἀνωνομάζετο G ἐπειδὴ — 13 φιλοτιμία
om. K 9 ἀπεδόθησαν Lamb. („cum in numerum divorum
imperatorum relati essent“) 14 πόρρωθεν Ang K

οὐκ ἔξω τῆς ἐπωνύμου ἀγορᾶς τοῦ βασιλέως κειμένων,
 λουτροῖς τε καὶ ἱεροῖς οἴκοις ἐπιδείξαντος φαιδρότεραν,
 δίκαιά τε πάντα πρὸς ζῆλον τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης δωρησα-
 μένου, καθὰ καὶ ἐν τῷ Στρατηγίῳ λεγομένῳ φόρῳ, ἔνθα ποτὲ
 5 οἱ στρατηγοῦντες τῆς πόλεως ἄνδρες τὰς τιμὰς ὑπεδέχοντο,
 ἐπὶ λιθίνῃς ἀνέγραψε στήλης. 40. Καὶ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς
 Ἑλένης ἐπὶ κίονος ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ τὸν τόπον ὠνό-
 μασεν Ἀύγουσταῖον· καὶ τοῖς ἀκολουθήσασιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 μεγάλης Ῥώμης συγκλητικοῖς ἐφιλοτιμήσατο οἴκους, οὓς
 10 αὐτὸς κατεσκεύασεν ἐκ χρημάτων ἰδίων. 41. Ἐπὶ δὲ τούτῳ
 [Κωνσταντίου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου] καὶ ὁ τῶν ὑδάτων
 ὅλκός προσετίθη τῇ πόλει· ἀνέστησαν δὲ καὶ αἱ δύο ἀψίδες
 πρὸς τῷ καλουμένῳ φόρῳ καὶ ὁ πορφυροῦς καὶ περίβλεπτος
 κίον, ἐφ' οὗπερ ἰδρῦσθαι Κωνσταντῖνον ὀρῶμεν δίκην ἡλίου
 15 προλάμποντα τοῖς πολίταις. Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ τοὺς τῆς
 συγκλήτου βουλῆς ἀνωκοδόμησεν οἴκους, Σενάτα τούτους
 ὀνομάσας, ἐν οἷς καὶ τοῦ Λωδωναίου Διὸς ἀνέστησεν

1 προκειμένων Ang 2 ἀποδείξαντα Ang 5 ὑποδέχονται
 Ang, ἀπεδέχοντο A₂B 6 ἑαυτὸν ἐπὶ λιθίνῃς κτλ. BG
 αὐτοῦ Ang K 7 Ἑλένης om. P 8 αὐγουστιῶνα ABJ,
 αὐγουστεῶνα G αὐτῷ ἄρχουσιν ἀπὸ Ῥώμης συγκλητικοῖς AJ
 10 ἐπὶ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ang, ἐπὶ δὲ τούτοις A, ἐπὶ δὲ
 τούτῳ BG 11 Κωνστ. τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου om. Ang K;
 est glossema manifestum καὶ τῶν ὑδάτων ὅλκον προσετίθει
 τῇ π. A 12 ἀνέστησαν δὲ αἱ δύο ἀψ. P, ἀνέστησε δὲ καὶ
 δύο (δ. om. A) ἀψίδας AB ἀψίδες P 13 πρὸς τὸν
 καλ. φόρον A 15 post πολίταις inserit Ang: Τούτῳ δὲ τοῦ
 κίονος τοῖς θεμελίοις τε καὶ προσβάσει καὶ ξύλα τίμια καὶ
 ἅγιονα λείψανα καὶ ὅσοι τοῦς τῆς εὐλογίας ἄρτους ἔφερον κό-
 φηνοι καὶ οἱ τῶν ληστῶν δύο σταυροὶ καὶ τὸ τοῦ ἁγίου μύρου
 ἀλάβαστρον πρὸς στηριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν παρετίθησαν. εἰ δὲ
 καὶ τὸ Παλλάδιον, εὐτυχίας θρυλλούμενον σύμβολον, ἐκ Ῥώμης
 ἀνακομισθῆναι τότε ἡ σύγκλητος ἔπεισεν, ὥς φασί τινες, καὶ
 τοῖς θεμελίοις προσετίθεναι τοῦ κίονος, τοῦτο πάντως ἔργον
 ἐκείνοις ἀνδράσιν ἐστὶ πρὸς μνηθώδῃ λῆρον εὐδαιμονίας ἐπιση-
 μένοις. V. praef. 17 ἐν οἷς — ἰδρυμάτα om. P τοῦ ante
 Λωδωναίου om. Ang

ἄγαλμα καὶ δύο τῆς Παλλάδος ἰδρύματα καὶ τὴν τῶν βασι-
 λείων αὐλήν. 42. Πάντα δὲ κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον
 πληρώσας ὁ Κωνσταντῖνος καὶ τὴν τῶν ἐγκαινίων ἡμέραν
 κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Μαΐου μηνὸς ἐπιτελέσας ἐν ἔτει
 τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἵπποδρόμιον θεωρήσας 5
 διέταξεν οὕτω τὴν αὐτοῦ στήλην ἐπὶ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους
 τῇ τῶν γενεθλίων ἡμέρᾳ ὁρᾶσθαι μετὰ τῆς εἰδισμένης τιμῆς
 τῷ κατὰ καιρὸν βασιλεύοντι καὶ τῷ δήμῳ. Οὕτω μὲν οὖν
 ἡ Κωνσταντινούπολις πρὸς τόδε τὸ μέγεθος ἐξενήνοχεν. ἐκ
 διαδοχῆς βασιλευμένη μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. 10

1 τὴν βασιλικὴν αὐλήν A 2 post αὐλήν inserit Ang:
 Ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ μόνον οἴκους ἐν Κ/πόλει περιφανεῖς κατὰ μί-
 μησιν Ῥώμης καὶ τὸ Καπετώλιον ἔκτισεν, ἀλλὰ καὶ θεῖους τε
 καὶ ἱεροὺς ναοὺς πολυτελῶς ἀνεδείματο, τὸν τε τῆς ἀγίας Εἰρή-
 νης ναὸν καὶ τῶν σεβασμίων καὶ κορυφαίων Χριστοῦ μαθητῶν
 καὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου καὶ τὸν τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ τοῦ
 ἐν τῷ Ἀνάπλω καὶ τοῦ ἐν τῷ Σωσθένει, ἐν ᾧ Σωκράτης δισχ-
 ρίζεται Κωνσταντῖνον πολλὰ παράδοξα σημεῖα καὶ ἰδεῖν καὶ
 ἀκοῦσαι. V. praeft. 5 εἰκοστῷ πέμπτῳ εἰκάδι ἐβδόμῃ Ang
 7 εἰρημένης K 10 ἐκ διαδοχῆς Θεοῦ χάριτι καὶ συνεργίᾳ βασ.
 κτλ. Ang

Παραστάσεις σύντομοι χρονικάι.

1. Δέον γινώσκειν ὅτι ὁ ἅγιος Μώκιος πρῶην μὲν ὑπὸ
 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου παροικοδομήθη Ἑλλήνων πλήθῃ
 ἐκεῖσε κατοικούντων πολλά· καὶ ναὸν εἶναι τοῦ Διὸς ἐκεῖσε,
 5 καθ' ἣν <καὶ ἐκ τῶν λίθων αὐτοῦ> ἔκτισε τὸν ναόν· πίπτει
 δὲ ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐν τῇ τρίτῃ αὐτοῦ ὑπατεία. Ἐν δὲ
 ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίον τοῦ μεγάλου ἐξορίζονται οἱ Ἀρειανοὶ
 τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν καὶ ἐλθόντες ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου
 Μωκίου ἡράσθησαν καὶ παρακαλοῦσι τῷ βασιλεῖ κατοικεῖν
 10 αὐτοὺς ἐκεῖ, ὃ καὶ γέγονεν. Παρενθὺ οὖν ἀνεγείρουσι τὸν
 αὐτὸν ναὸν οἱ Ἀρειανοὶ καὶ δοξάζεται παρ' αὐτῶν ὁ ναὸς
 ἔτη ζ'· καὶ πίπτει, ὡς λόγος ἔχει, λειτουργούντων αὐτῶν ἐν
 τῷ ζ' ἔτει· καθ' ὃν Ἀρειανοὶ ἀπεκτάνθησαν πολλοί. Ἐν
 δὲ ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνεγείρεται ὁ
 15 αὐτὸς ναὸς καὶ ἴσταται ἕως ἡμῶν· ἐν δόλῳ Μάρκελλος ἀνα-

§ 1 l. 2—5 (ναόν) et 6—15 (Ἐν—ἡμῶν): Codin. II 110 (p. 72, 17 Bekker. v. app. crit.)

3 πλήθῃ πολλά est attributum vocis Ἑλλήνων; de eius-
 modi barbarie v. Dindorf ad Malal. p. 128, 19 et 227, 5, Dob-
 schütz Christusbilder 214*, 5 παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τὰ Ἀμαντίου
 προσαγορευόμενα 5 καὶ ἐκ τῶν λίθων αὐτοῦ supplevi ex
 Codino 6 Κωνσταντίου? 9 ἡράσθησαν] ἡθροίσθησαν Alexis
 12 ὡς λόγος ἔχει P (ἔτι edd.), correxi conl. § 7, 82, 85
 13 καθ' ἣν? 15 ἡμῶν ἐν δόλῳ // μάρκελλος P, 'falso Marc.
 etc.' vertit Banduri; pro ἐν δόλῳ conicit Lamb. ὅλως vel σὺν
 δόλῳ iungens periodo praecedenti. ἐν δ' λόγῳ Comb.

γνώστης φησὶν ὅτι ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας Κό-
νωνος τοῦ Ἰσαύρου πίπτει ὁ ναός.

2. Ὁ ἅγιος Ἀγαθόνικος ὑπὸ Ἀναστασίου τὸ πρότερον
καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου τὸ δεύτερον οἰκοδομήθη· ἐν
ᾧ καὶ πατριάρχαι ἐπισκόπησαν ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ ξ' ἐπὶ χρό- 5
νους ν'· καὶ βασιλεῖς στεφηφοροῦσιν ἐκεῖσε. Δι' ἣν αἰτίαν
μετεποιήθη † ὑπὸ Θυμοῦ, οὐ γινώσκεται. Τοῦτο δὲ παρέ-
δωκαν οἱ πρὸ ἡμῶν ὅτι καὶ παλάτιον μέγιστον πλησίον τοῦ
ναοῦ τούτου ἦν· ὑπὸ δὲ Τιβερίου τοῦ πρώτου μετεποιήθη
διολεσθὲν εἰς τὰ νῦν βασίλεια. 10

3. Τὰ τεῖχη τὰ πρὸς θάλασσαν ἀνακαινίζονται ἐπὶ Τι-
βερίῳ Ἀψιμάρου· ἕως γὰρ αὐτοῦ ἡμελημένα ἦσαν πάνυ.
Τὰ δὲ τεῖχη τῆς δύσεως τῶν μεγάλων πορτῶν ἐπὶ Λέοντος
τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς· καθ' ἣν καὶ ἐλιτάνευσαν καὶ
τὸ 'κύριε ἐλέησον' τεσσαρακοντάκις ἐβόησαν καὶ ὁ δῆμος 15
τοῦ Πρασίνου ἔκραξαν· Ἀέων Κωνσταντῖνον εἰς κράτος
ἐνίκησεν'.

4. Ἐν τῇ καταγαίᾳ πόρτῃ τῇ πληρεστάτῃ στοιχειῶν
ἴστατο Φιδαλείας τινὸς Ἑλληνίδος. Ἀρθείσης δὲ τῆς στήλης
θαῦμα <ἦν> ιδέσθαι μέγα, τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπὶ πολὺ 20

§ 2 Codin. II 107 (p. 71, 1 B) § 3 Codin. II 109 et 108
(p. 71, 8 B) § 4 Codin. II 86 (p. 59, 3 B)

4 Ἰουστινιανῶ P 6 ἐστεφηφόρου Band. 7 Θυμοῦ]
P, adulterinum esse videtur; Τιβερίῳ Lamb., ἀπὸ θεμελίου?
cf. § 75 10 διολισθὲν edd. et Codin., sed cf. Theophan.
p. 299, 17 etc. 13 τῆς δύσεως] τῆς πόλεως Lamb. Λέον-
τος κτλ.] scriptoris errore Leo Macelles muros instauravisse
dicitur, cum id Isaurum suscepisse sciamus; cf. Banduri 2,
780 (δυσεβοῦς idcirco scribere voluit Comb.) 15 τεσσαρ.]
μ' P 16 κωνσταντῖνος P, corr. Comb., cf. § 35; Ἀέων καὶ
Κωνσταντῖνος . . ἐνίκησαν Lamb., Ἀέων Κωνσταντῖνος καὶ Θεο-
δόσιος . . ἐνίκησαν Codin. 18 πληρεστάτῃ Lamb. 19 φι-
δαλείας P 20 ἦν suppl. Comb. ex Codino

σελεσθαι, ὥστε καὶ τὸν βασιλέα θανατῶσαι καὶ λιτὴν ἀπελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ καὶ οὕτως παῦσαι Σάβα τοῦ δόσιου δι' εὐχῶν τοῦτο ποιήσαντος.

5 Ὡ. Ἐν τῇ λεγομένῃ Νεολαία ἴστατο γυναικεία στήλη καὶ βωμὸς <μετὰ μος>χαρίδιον μικρόν· ἐν οἷς καὶ ἵπποι χρυσίῳ διαλαμπεῖς τέσσαρες· ἐπὶ <δίφρου δὲ καὶ> διφρελάτου θη<λείας στήλη> ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα στήλιδιόν τι, ἀγαλμα διατρέχον. Τοῦτο οἱ μὲν λέγουσι Κωνσταντίνου κατασκευήν, <οἱ δὲ?> τὴν Ζευεῖν μόνην, τὴν δὲ λοιπὴν ἀρχαίαν
10 εἶναι καὶ μηδὲν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθῆναι. Ἔως γὰρ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου θέαμα παρὰ τῶν πολιτῶν γέγονεν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ, μετὰ κηρῶν καὶ λευκῶν χλαμύδων φοροῦντας πάντας εἰσερχεσθαι τὴν αὐτὴν στήλην μόνην ἐπάνω ἄρματος [ἤγουν καρούχας] ἕως τοῦ στάματος ἀπὸ τῶν καγκέλ-
15 λων. Τοῦτο δὲ ἔξετέλουν, ὅτε τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως ἑορτάζετο. Ἐκεῖ δὲ ἐν ζώδοις ἐστηλώθησαν εἰς τοὺς κίονας ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ καὶ ἡ Εὐθηνία καὶ ὁ Λιμός.

5 α. Ἐν τῇ λεγομένῃ λίμνῃ τοῦ Νεωρίου βοῦς ἴστατο χαλκοὺς παμμεγεθέστατος πάνυ. Κράζειν δὲ ἔλεγον αὐτὸν ὡς βοὴν
20 μίαν τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ γίνεσθαι παραπτῶματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ἔκραξεν. Ἐπὶ δὲ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ τῇ λίμνῃ κατεχίσθη.

§ 5 Codin. II 87 (p. 59, 11 B)

1 βασιλέα] aut Anastasium aut Justinianum fuisse Sabae vita a Cyrillo conscripta docet 2 παῦσαι] de verbi usu intransitivo vid. de Boor in ind. ad Theophanem 4 νεολέα P; locus circi fuisse videtur unde νεολαία spectare solebat 5 βωμὸς καρίδιον P; corripgebam corruptelam ex homoioteleuto natam Codinum (μετὰ μοςχαρίον) secutus: in exemplari fuerat βωμὸς μετὰ μοςκαρίδιον; de μετὰ cum accus. cf. § 10 et 32, de tenui pro aspirata v. index s. v. phonetica; καὶ μοςχαρίον Lamb., καὶ ἀρνίον μικρόν Comb. 6 δίφρου δὲ καὶ supplevi ex Codino, ubi legitur ἐπὶ δίφρου καὶ διφρελάτου γυναικὸς (sc. στήλη); καὶ διφρελάτης ἐπὶ δίφρου Lamb. 7 Post θη excidit folium ex codice; supplevi l. 7—p. 22, 26 ex Codino II 87—90 (p 59, 14—61, 18 B). Ad rem cf. § 38

5b. Τοῦ Μαυρικίου στήλη καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ ἵσταται ἀνωθεν τῆς θεανδρικῆς εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ κατεσκευάσθησαν. Αἱ δὲ δύο στήλαι αἱ ἐκτεταμέναι τὰς χεῖρας ὁ εἰς τῷ ἐτέρῳ ἐκ τῆς Ἀθηναίων γῆς ἦκασιν· φιλοσόφων δὲ φασιν εἶναι, ὡς φησιν 5 Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός.

5c. Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐγένετο Εὐτύχους τινὸς μαθητῆς ὀνόματι Ἄκατος, διάκονος ὑπάρχων τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εὐφημίας· δς ἰδὼν ἡττηθέντας τοὺς κατὰ Εὐτύχην κατέλαβε Σεραπίωνα (?) τὸ κάστρον· τοῦτο δὲ ἦν ἐν 10 τῶν Περσῶν, Ῥήγιον τοῦνομα. Ἐμήνυσε δὲ Περιττίῳ τῷ καστροφύλακι τὰ τῆς ἀσθενείας τῶν ἐν Καλχηδόνι οἰκούντων· δς παρευθὺ τοῦ ἄρματος ἐπιβάς — οὕτως γὰρ τοῖς ἐν Ῥηγίῳ καστροφύλαξι πέφυκε — μετὰ ἑβδομήκοντα χιλιάδων ἔρχεται ἐπὶ τὴν Καλχηδονίων μητρόπολιν· οἱ δὲ ἐκεῖσε προγόνοντες ἔφυγον 15 ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἄραντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ τίμια λείψανα τῆς ἁγίας Εὐφημίας· ὅπερ αὐτὸς Ἄκατος ἀμυνόμενος διὰ τὸ μὴ συγχωρηθῆναι Εὐτύχει τὴν ἐκκλησίαν κατὰ ταύτης τὸν Πέρσῃν Περιττίωνα ἤγαγε. Τότε ἡρπάγη παρὰ τῶν Περσῶν ὁ Ἥλιος θεὸς ὁ λεγόμενος Κρόνος, δς ἵστατο ἐν Καλχηδόνι· δν καὶ ἀπῆ- 20 γαγον εἰς Περσίαν.

5d. Ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου πολλὰ θεμάτια παρελύθησαν ἀρχαῖα διὰ τὸ τὸν ἄνδρα ἀλόγιστον εἶναι. Τότε τὸ λεγόμενον Τριζῶδον τὸ εἰς τὰ κοῦφα τοῦ ἁγίου Μωκίου κάτωθεν ὑπάρχον ἐπήρθη· ἐν αὐτῷ ἡστρονόμουν ἕως τότε πολλοί· καὶ 25 τύμβοι Ἑλ|λῆνων καὶ Ἀρειανῶν ὑπάρχουσι κεχωσμένοι καὶ ἄλλα εἰς πλῆθος σκηνώματα.

6. Τὸ δὲ Πάνορμον κάστρον ὑπὸ τοῦ Πανόρμου Ἑλληνος ἐκτίσθη διπλότειχον ὑπάρχον σιδήρεον καὶ χαλκοῦ δίκην ἀναμεμιγμένον. Ἐν δὲ τῇ πρὸς βορρᾶν πόρτῃ τοῦ 30 αὐτοῦ κάστρου ἵστατο στυράκιον ἱμῳδῇ καὶ στήλῃ γυναι-

§ 6 l. 4 — p. 23, 8 (— νῦν): Codin. Π 92 (p. 62, 1 B)

28 Πάνορμον] portus Cyzici significari videtur 31 στ-
ράκιον] πυργίον vel πυργίδιον Comb. et Band. Sed στρυ.

κεία δικέφαλος. Ἐνθα καὶ θέαμα γέγονεν· ἐμπυρισμοῦ γάρ ποτε τὸ κάστρον κατεिल्φότης καὶ πάσης τῆς πόλεως ἔδαφισθείσης μετὰ καὶ τῶν τειχῶν ἴστασθαι τὸ πυργίον ἐκεῖνο τῆς πόρτης, ἔνθα καὶ ἡ στήλη συνίστατο. Ἀλλὰ πολλάκις
 5 καὶ τοῦ πυρὸς προσεγγίζοντος τῷ τόπῳ ὥς ὑπὸ τινος διώκοντος αὐτὸ ὀπισθεν ὥς ὀργυιᾶς ε' ὑπεχώρει τῆς στήλης. Αὕτη δὲ παρελῆφθη ὑπὸ Χοσρόου τοῦ Περσῶν τυράννου καὶ ἔστιν εἰς Περσίδα λατρευομένη ἕως τοῦ νῦν, καθὼς ὁ Παραδείσιος διοικητῆς ἐκεῖσε κρατηθεὶς καὶ ἐκφυγὼν δῆλα
 10 πεποίηκεν ἐν τῷ χρονικῷ Ἰππολύτου τὸ τρίτον δημοσιευομένῳ. [Ζήτει ἱστορίαν ἐξαίσιον.]

7. Τὸ δὲ καλούμενον Σμύρνιον πλησίον τοῦ Τετραδισίου ἐμβόλου ἔχει ὑποκάτω τῆς γῆς, τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος ὀργυιᾶς ι', στήλας θ' πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοδώρου. Εἰσὶν
 15 δὲ αἱ στήλαι αἱ μὲν τέσσαρες Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Φαύστας καὶ Ἰλαρίωνος πραιποσίτου καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ τρίτου Κωνσταντίνου τοῦ ὁμωνύμου,

§ 7 l. 12—p. 24 l. 11: Codin. II 93 (p. 62, 19 B)

Byzantinis esse turriculam vel 'columnnam intus cavam gradibusque instructam' docet Reiske ad Const. Porph. de caer. p. 151, 14, cf. p. 601, 2, Theoph. cont. p. 140, 16, Codin. III 190 et 202 (p. 124, 11 et 127, 10 B) *ἰκμῶδη*] *ἡχμῶδι* P, correxi, de forma cf. § 43 *ζῶδιον πορφυροειδῆ* (*ἀνχμῶδι* Comb., *αἰχμῶδη* Du Cange, *αἰχμῶδες* vel ἡ *αἰχμή* Lamb.) 1 *θαῦμα*? ἐμπυρισμοῦ P 2 τοῦ κάστρον P *ἔδαφισθείσης* P 9 *παραδείσιος* appellative accipit Comb.: 'vivarii comes' vel praefectus; de dioecetae munere v. Reiske ad Const. Porph. de caer. 717, 19, Du Cange Gloss. lat. s. v. Dioecetes 10 *Ἰππολ.*] cf. Hippolyt. Theb. ed. Diekamp p. 33 *δημοσιευόμενον* P 11 extrema verba seclusi 15 *τέσσαρες*] *τρεῖς* P (etiam Codini codd.) 17 Falsa tradit scriptor, sed noli corrigere (*καὶ Κρίσπου τοῦ παιδὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου* vel *καὶ τοῦ παιδὸς Κωνσταντίνου τοῦ ὁμωνύμου καὶ ἑτέρου Κρίσπου ὀνομαζομένου* Lamb., καὶ *τετάρτη τοῦ παιδὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κρίσπου* Comb.); inter-

ὃν Ἡρόδοτος καὶ Ἰππόλυτος χρονογράφοι λέγουσιν ἀποκε-
 φαλισθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρός· ὃν καὶ λυπηθεὶς ὁ πατήρ
 μετενόησε καὶ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ μ' ἡμέρας, ὥς ὁ λόγος ἔχει,
 μὴ λουσάμενος τὸ σῶμα, μὴ ἀναψύξας ἐν κοίτῃ. Ἐποίησε
 δὲ τὴν στήλην ἐξ ἀργύρου καθαροῦ βάψας αὐτὴν χρυσῷ 5
 πλείστῳ, τὴν δὲ κεφαλὴν μόνην ἐκ χρυσοῦ τελείου γρά-
 φουσαν ἐν τῷ μετωπιδίῳ· ἡδικοημένος υἱὸς μου'. Ταύτην
 στήσας μετάνοιαν βάλλων ἐλπίζει θεῷ ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέ-
 λησεν. Αἱ δὲ λοιπαὶ ε' στήλαι ὑπάρχουσιν Σευήρου, Ἀρμα-
 τίου, Ζευξίππου, Βιγλεντίου <τοῦ τὰ Βιγλεντίου> κτίσαντας 10
 καὶ Ἐλευθερίου τοῦ εἰς τὸ Σινάτον τὸ παλάτιον κτίσαν-
 τος. Οὗτοι πάντες ξίφει παρεδόθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδική-
 σαντος στηλωθέντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ πλημμελῆσαντος
 ἐδυσωποῦντο. Παρέλαβον δὲ καὶ τὰ οἰκεία τέκνα τοῦτο
 αὐτὸ ποιεῖν καὶ ἐκ τούτων πολλοὶ ἕως Οὐάλη τοῦ Ἀρεια- 15
 νοῦ. Οἱ οὖν Ἀρειανοὶ μὴ φέροντες τὴν ἥτιαν τὴν διὰ
 Κωνσταντίνου ἐν τῷ εἰρημένῳ Τετραδισίῳ ἐμβόλῳ πλη-
 σίον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου ταύτας κατέχουσιν ἕως τῆς σή-
 μερον.

8. Ἐν δὲ τῷ Σινάτῳ ἀπετέθησαν ἡνίοχοι ἐν ζευξίπ- 20

§ 8 Codin. II 94 (p. 64, 3 B)

polavit locum Codinus, quem sequitur cod. Mosqu. Georgii
 Monachi p. 428 (cf. Patzig B. Z. VI 332) — Ἡρωδῖαν
 coll. § 61 Lamb. Ἰππολ.] cf. ad p. 23 l. 10 4 μηδὲ?
 9 σεβήρου P ἀρμάτου P 10 τοῦ τὰ Βιγλ. ex Codino
 suppl. Lamb. 18 ἕως τὴν σή· P, sed cf. § 19, 23, 26 20 Hoc loco
 valde obscuro narrari videtur in senatu *statuas* aurigarum, quae
 erant ἐν ζευξίπποις (curruum genere?) sublatas et in organo
 astronomico positas esse; currus vero in fornice esse defossos
 ἀπετέθησαν] = ἀφηρεθήσαν? cf. § 11 Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 στήλαι ἀφηρεθήσαν. Cui adversari videtur vis verbi in § 60
 ἡνίοχοι ἐν ζευξίπποις] quales significantur aurigae nescio;
 'ζεύξιπποι iunctores' Corp. Gloss. Lat. III 241, 5, 'ζεύξιππος
 desultor' C. Gl. L. II 46, 20; an ἐν ἐξίπποις ('ἐξάιπποι sex-

ποις καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ ἀστρονομικῷ ὀργάνῳ, ἔνθα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἴστανται στήλαι· ἐν αἷς σκυτάλαις ἀπεκεφαλίσθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν Ἀρκάδιος ἀρχιδιάκονος τῆς ἀγίας Εἰρήνης· ἔνθα καὶ λέγουσι σείεσθαι τὰς στήλας ἕως τριῶν ἡμερῶν τοῦ θανάτου τούτου. Αἱ δὲ καροῦχαι ἐν τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

9. Καὶ τοῦτο δὲ ἐμφέρεται, ὅτι οἱ δώδεκα κόφινοι δέκα ἔτη ἐν τῷ νέῳ παλατίῳ τοῦ Σινάτου πεποιήμασιν· μετὰ δὲ ταῦτα <ἐν> τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν Μητροφάνους ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦτο συμβουλευσάντος τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ.

10. Καὶ τοῦτο δὲ ἐμφέρεται εἰς τοὺς πολλούς, ὅτι Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ Παύλου αἱ εἰκόνες ἐν σάνισι γεγόνασιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου· καὶ ἴσταντο ἐν τῷ Φόρῳ πλησίον τῆς μεγάλης στήλης τῆς ἐν τῷ κίονι κατὰ τὴν ἀνατολήν· ἄστινας εἰκόνας οἱ Ἀρειανοὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι τῷ πυρὶ παραδέδωκαν ἐν τῷ κορονίῳ Μιλίῳ μετὰ καὶ τῆς Θεοτόκου ἀπεικόνισμα καὶ αὐτοῦ τοῦ νηπιάσαντος σαρκὶ Ἰησοῦ, καθὰ Ἀγκυριανὸς χρονο-

§ 9 l. 8—10 (κατεχ.): Codin. II 95 (p. 64, 9 B) § 10 Codin. II 106 (p. 70, 4 B)

iugae' C. Gl. L. III 302, 69 et alibi)? 1 καὶ ἐτέθησαν secl. Band. 2 ἴστανται στήλη P, correxi ex Codino ἐν αἷς] καὶ Lamb. σκντάλαις] σκντάλη rutrum' C. Gl. L. III 263, 14 6 εἰλήματι P, εἰλήματι τοῦ Ἱπποδρομίου GB 8 ἐμφέρεται P, corr. Lamb., cf. § 10, 59 10 ἐν suppl. Comb. (etiam Codini codd. GB) εἰλήματι τοῦ Φόρου GB; cf. quae tradit Constant. Rhod. 76 (πρὸς Θέμεθλα τοῦ στύλου sc. τοῦ πορφυροῦ) et adn. ad Hesych. p. 17, 13 11 συμβολέσαντος P 18 sq. ὡρεῖω Μιλίῳ Lamb. coll. § 38 19 ἀπεικόνισμα P] cf. § 32 adn. crit. 20 Ἀγκυριανὸς 'Ancyra oriundus' Lamb.

γράφος ἐν τῇ Δεκαλόγῳ αὐτοῦ ἀκριβέστερον παρὰ Ἀναστάσιον ἡμῖν παραδέδωκεν. [τὸ δ' αὐτὸ καὶ αὐτὸς Ἀναστάσιος.]

11. Ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῇ νῦν ὀνομαζομένῃ ἁγία Σοφία στηλῆαι ἀφηρέθησαν νκζ', αἱ πλεῖται μὲν Ἑλλήνων 5 ὑπάρχουσαι· αἵτινες ἐκ τῶν πολλῶν ὑπῆρχον τοῦ τε Ζεῦ [καὶ τοῦ Διὸς] καὶ Κάρου τοῦ πατροῦς Διοκλητιανοῦ καὶ τὸ δωδεκάζωδον καὶ ἡ Σελήνη καὶ ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἀρκετοῦρος ἀστὴρ παρὰ δύο Περσικῶν στηλῶν βασταζόμενος καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ ἰέρεια τῆς Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ 10 τὸν Ἡρώνα φιλόσοφον μαντεύουσα. Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν ὀλίγαι μὲν ὥσει π'· καὶ δέον ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγας μνημονεῦσαι· Κωνσταντίνου, Κωνσταντίου, Κώνσταντος, Γαληνοῦ κναίστορος, ᾿Ιουλιανοῦ Καίσαρος καὶ ἑτέρου ᾿Ιουλιανοῦ ἐπάρχου), Δικινίου Ἀγνούστου, Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ 15 Ἀρκαδίου [καὶ] τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Σεραπίωνος ὑπατικοῦ καὶ

§ 11 l. 4 — p. 27, 4 in.: Codin. II 96 (p. 64, 12 B); Anon. Treu p. 9, 14 (Suid. s. v. Σοφία). — Eadem a Codino retractantur I 49 (p. 16, 16 B)

1 ἐν τῷ δεκάτῳ λόγῳ Codini codd. AMB 2 Glossema indicavi 4 ἐκ τῆς κτλ. . . Σοφίας Lamb. ἁγία bis extat in P 5 πλήται P (αἱ πλεῖται-ὑπῆρχον om. Tr. Suid.), πλεῖται Band. 6 τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Διὸς Lamb. ex codd. A Codini I 49 7 καὶ τοῦ Διὸς seclusi πατροῦ P; Κάρου τοῦ πατρὸς καὶ Διοκλ. Lamb., Κάρου τοῦ πατρὸς Διοκλ. Meursius 8 καὶ τῶν δώδεκα ζώδιων Tr. καὶ σελήνη ἡ ἀφροδίτης P, recte Tr. et Codin. 9 βασανιζόμενος P, recte Tr. et Codin. 10 νομάτιος P, recte Tr. et Cod. [ἰέρεια] ἡ ἐριθία P, ἰεριθία Comb. fort. recte 11 Ἡρώνα P μαντεύειν τινὰ 'alicui vaticinari' non alienum videtur esse ab hac aetate, cf. πολυμειν, ἐγγίζειν τινὰ § 54 et § 28, Hatzidakis Einleitung p. 220 sq. 12 ὀλίγοι P, οὐκ ὀλίγαι Lamb., sed opponi videtur p. 26, 5 αἱ πλεῖται 13 γαλλίνον Tr. 14 ᾿Ιουλιανοῦ — ἐπάρχου supplevi ex Tr. et Cod. 16 καὶ interpolationem esse apparet ex Tr. et Cod. σεραπίωνος Tr. et Codini codd. aliquot

Ἑλένης μητρὸς Κωνσταντίνου τρεῖς· ἡ μὲν μία πορφυρᾷ διὰ μαρμάρων, ἡ δὲ ἑτέρα διὰ ψηφίδων ἀργυρῶν ἐν χαλκῷ κίονι καὶ ἡ ἄλλη ἐλεφαντῶδης Κύπρου ῥήτορος προσενέγκαντος· ἄστινας Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν ναὸν τὸν μέγιστον ἀνεγείρει μετὰ πίστεως καὶ πόνου. Οἱ δὲ πεπειραμένοι τῶν προειρημένων περιεργόμενοι τὴν πόλιν καὶ ζητούντες εὐρήσουσιν οὐκ ὀλίγας.

12. Μαναῖμ στρατηγοῦ νικήσαντος Σκύθας κατὰ κράτος, στήλη ἡξιώθη τιμηθῆναι ἐν τῷ καλουμένῳ Ὁρείῳ, ὃ τινες 10 καλοῦσι Μόδιον· <ἦν δὲ καλούμενον ὠρολόγιον, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες καὶ ἀψὶς πρὸς τὸν οἶκον τὸν νῦν λεγόμενον Κρατεροῦ· ἔνθα ἴσταται καὶ μόδιος χαλκοῦς καὶ ὠρεῖον καὶ δύο χεῖραι χαλκαῖ ἐπὶ ἀκοντίων>. Τὸ δὲ Μόδιον δέον ἐστὶ μὴ παραδραμεῖν ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ ἐτυπώθη.

§ 12 Codin. II 97 (p. 64, 14 B) fere ad verbum. Treu p. 9, 26 (Suidas s. v. Μαναῖμ): Ὅτι Μαναῖμ τοῦ στρ. νικήσαντος Σκύθας ἔστησαν στήλην αὐτοῦ ἐν τῷ καλ. Ὁρείῳ, ὃ τινες καλ. Μόδιον· ἦν γὰρ ὠρεῖον, ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἔνθα ἴστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς πλησίον τῶν χειρῶν· ἦν δὲ ὁ μόδιος δίκαιον μέτρον, ὥς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ καὶ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπράται καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ δίδονται τὸ σιτηρέσιον· τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Οὐαλεντινιανὸς· πιπράσκεσθαι δὲ τὸν σίτον μοδίους δώδεκα τῷ νομίσματι μηδεὶνος ἀντιλέγοντος. Ὅθεν τις ναύτης βασιλεῖ σίτον ἀπεμπωλῶν καὶ ἀδικῶν φωραθεὶς ἐν τῇ πράξει τὴν δεξιὰν ἀφηρέθη χεῖρα· οἱ δὲ φασιν, ὅτι μᾶλλον ἀντεῖπε τῷ βασιλεῖ ὥς ἀδίκως νομοθετήσαντι καὶ διὰ τοῦτο ἀφηρέθη τὴν δεξιὰν χεῖρα. Ὅθεν ἐτυπώ-

2 χαρκῶ P 4 ἰου////ἰανὸς P 8 μαναναῖε P, cf. Tr.
Idem nomen in fragmentis Papiæ ed. de Boor Texte u. Untersuchungen V 2, 170 (τὴν μητέρα Μαναῖμον et alibi Pape-Benseler s. v. Μανάημος); cf. Acta Apost. 13, 1 Μαναῖν νικήσαντες P 9 ὠρεῖον P 10 ἦν—13 ἀκοντίων suppl. ex Codino; casu excidisse docent Tr. et Suid. 14 βαλεντινιανοῦ P

Τότε γὰρ καὶ ἀρχιμόδιον παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκούντων ἀνηρευνήθη δεκαδύο † τοῦτο τοῦ ἀργύρου τυπώσαντος· ἀργυροῦν <δὲ> ἀπ' ἀρχῆς ἐτυπώθη τὸ νόμισμα. Τοῦτο δὲ καὶ Θεοδώρητος διαφατεῦει τρανότατα. Αἱ δὲ χαλκαὶ χεῖραι ἔκτοτε ὑπεράνω ἐτυπώθησαν· τοῦ γὰρ βασιλέως τοῦτο ⁵ τὸ κουμούλιον μόδιον νομοθετήσαντος, μὴ ἀνταίρειν δὲ τ<οῖς> ναυτιοῦσιν προστάξαντος, κατὰ τὰ σιτηρέσια εἰς ἑξ ἀμφοτέρων τῶν ναυτῶν τῷ βασιλεῖ τ<ὸν> σῖτον ἀπεμπάλων ἐν τοῖς ἐκεῖσε δίκην ἄδικον καταγγείλαντος ἐν τῷ καταγωγῷ Μοδίῳ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀπώλεσεν. Ὅθεν καὶ ἐτυπώθησαν ¹⁰ αἱ χεῖραι τοῖς λαμβάνουσιν καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν προστεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. Ὅθεν καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη ἕξαμον ἐν δεξιᾷ χεὶρὶ κατέχουσα ἀρπαγῆναι εἰς πάκ<τον> διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι ἀργυρᾶν † μικρὰν ὑπὸ <τοῦ> Κυρίου προτίκτορος ἐπὶ Ἰου- ¹⁵ στινιανοῦ τῷ <β' ἔτει>.

θῆσαν κτλ. ad verbum transcripsit. Cf. etiam Codin. II 51 (p. 45, 16 B) et Treu p. 21, 20

1 ἀρχὴ μολίων Lamb. 2 ἀνηρευνήθη Comb. p. 308 δεκα-
δύο P. Incertum exciderint necne post δέκα una vel duae litterae
margine subciso τοῦτο κτλ.] locum non expedit; quid dixerit
auctor, ex Tr. apparet. Exspectamus: δεκαδύο (sc. μολίους)
τούτου (= τοῦ βασιλέως) τῷ ἀργύρῳ (τὸ ἄργυρον Byzantinis =
νόμισμα) <πιπράσκεισθαι> τυπώσαντος 3 ἀργυροῦν δὲ] ἀργυ-
ρὸν P, δὲ supplevi ex Codino 6 ἀνταίρειν P, correxi coll.
§ 26 7 ναυτιοῦσιν P, derivatum est a * ναυτιῶ vel * ναυ-
τίῳ = ναύτης εἰμί; v. Hatzidakis p. 395 sqq. de similibus
verbis κατὰ] καὶ P, corripibam εἰς ἑξ ἀμφοτέρων P (ἀμ-
φότεροι = πάντες cf. § 17) 8 τὸν] exstat in folio initium
litterae τ; reliqua abscisa sunt ἀπεμπάλων P 9 δίκην
ἄδικον] = δίκην ἀδικίας καταγγείλαντος] sc. τοῦ βασιλέως
vel τοῦ δικαστοῦ 12 βαλεντινιανοῦ P 13 ἕξαμον = examen?
cf. § 37; an ἕξαγιον? 14 ἀρπαγῆναι] καὶ ἡρπάγη Lamb.,
ὥστε ἀρπαγῆναι Comb. εἰς πάκ] P reliquis abscisis, item
l. 15 et 16 τοῦ et β' ἔτει perierunt cum margine 15 μακρὰν
Comb. κυρίου P, correxi ex Tr. et Cod.

13. Μενάνδρου μάντεως Κρητῶν ἦκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰκῶν, ἣν ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἀρτοτυριανὸν οἶκον εἰς θέαν διὰ τὸ εἶναι τὴν στήλην εἰς μῆκος πηχῶν ιε', πλάτος δὲ <η>· ἦντινα χυτὴν μὴ ὑπάρχουσαν, ἀλλ' ἐλατὴν Μαρ-
5 κιανὸς εἰς ὀβολοὺς ἐλάσας τοῖς δημοσίοις προσέθηκεν.

14. Ἀρδαβούριος στρατηγὸς ἐπὶ Λέοντος τοῦ πάνυ ἐν τοῖς Θρακῶις μέρεσιν Ἡρωδιανοῦ στήλην εὐρῶν ἐπίκν(ρτον) πάνυ καὶ παχεῖαν θυρωθεὶς ὤλεσεν· ἦντινα ὀλέσας χρυσίου λιτρῶν ρλγ' τάλαντα εὗρεν, ἃ μετὰ προθυμίας τῷ βασιλεῖ
10 κατεμήνησεν. Ὁ δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἐσφάττετο καὶ ὀδυνώμενος ἔλεγεν· οὐδεὶς μολίβδῳ χρυσὸν καταμιζας ἐπὶ ζημίας † ἦνδριζέτο, οἷα παρὰ τῷ κυρτῷ τούτῳ βασιλεῖ εἰς ἐμὲ συμβέβηκεν. Ἐνθεν καὶ οἱ διερχόμενοι τῷ τόπῳ καὶ μάλιστα φιλόσοφοι οὐ τοῖς προτέροις κακοῖς τῷ θανάτῳ Ἀρδαβού-
15 ριον ἔβαλλον, ἀλλ' εἵνεκεν στήλης Ἡρωδιανοῦ καταλύσεως· ὅτε καὶ Ἀσπαρ σὺν αὐτῷ τὸ πέρας ἐδέξατο. Ἀσπαρος δὲ

§ 13 Codin II 98 (p. 66, 14 B) paucis discrepat; v. adn.
§ 14 Codin. II 99 (p. 67, 3 B)

1 κριτῶν P; Menander quidam, γόης καὶ ἀπατεύων, memoratur a Cedreno I 433, 14; 437, 7, Ps.-Pol. p. 212 H.
2 ἔστησεν P 4 η' periit cum margine, suppl. ex Codino
χυμειντήν ὑπάρχουσαν καὶ ἀργυροελατὴν καθαρὰν Codin. 6 Similes historias collegit Art. Graf Roma nella mem. del medio evo I 161—171 7 ρτον periit cum marg.
8 χρυσίον P, corr. ex Codino 10 ὀδυνώμενος Lamb.
11 χρυσῶ P ἐπιζήμιος ἦνδρ. P, ἐπὶ ζημίας vel ἐπιζήμιος ἦνδρ. Codini codd. mel., ἐπιζήμιος ἠύρισκετο ex Codini codd. deterioribus vel ἐπὶ ζημίας ἠλίσκετο Comb., ἐπὶ ζημίας <οὕτως> ἦνδριζέτο Wuensch (poenas dans sic afflictus est), ἐπιζήμιος ἐνομίζετο W. Fischer; an ἐπὶ ζημίας ἦναρίζετο? 13 τὸν τόπον Codin. 15 ἐνέβαλον Codini codd. praeter IA₁; de βάλλω pro ἐμβάλλω v. Usener Theodosios p. 141; an τὸν θάνατον Ἀρδαβουρίῳ ἔβαλλον? Cf. Passio S. Perpetuae p. 125, 5 Franchi: κἀγὼ ἦτις ἦδειν πρὸς θηρία με καταδικασθεῖσαν, ἐθανάμαζον ὅτι οὐκ ἔβαλλον μοι αὐτά

στήλη ἐν τοῖς Ταύρου σώζεται ἕως τῆς δευρο κατοχυῖα ἐν ἱππῳ † ἀννύφ δεξιολαβεῖ καθὼς δρᾷται.

15. <Ἐν> δὲ τῷ Φόρῳ τῷ δεξιῷ τῆς ἀνατολῆς μέρει ἐδέξατο στήλας πορφυρεῆς διὰ μαρμάρων <ι>β' καὶ σειρήνας ιβ' ἄστυνας σειρήνας οἱ πολλοὶ ἱππους <θαλασσίους> κα- 5
λοῦσι χρυσεμβάφους. Ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἐπτά καὶ μόναι καθο-
ρῶνται· τὰς δὲ τρεῖς ἐξ αὐτῶν ὁ ἐν τοῖς ἡμετέροις χρόνοις
ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Μάμαντος μετέθηκε μέρεσιν, αἱ δὲ δ'
σώζονται ἕως τῆς δευρο.

16. Δέον γινώσκειν ὅτι ὁ σταυρὸς ὁ μεσοσυλλαβῶν ἀνα- 10
γινωσκόμενος 'ἅγιος' παρὰ τοῦ προστατοῦντος τῷ Φόρῳ
ἀνηγέρθη· ἔνθεν καὶ ταχυδρομῶν δύο καὶ αὐτοῦ Κωνσταν-

§ 15 Codin. II 100 (p. 67, 19 B) § 16 Codin. II 102
(p. 68, 8 B) fere ad verbum. Treu p. 10, 15 (Suid. s. v. Ἑλένη
et σταυρός): Ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου
ἵστανται δύο στήλαι Ἑλένης καὶ Κωνστ. καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ
αὐτῶν γραφῶν· εἰς ἅγιος· καὶ δύο ταχυδρομῶν ὁμοίως στήλαι·
ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Ὅτι ἐπὶ τὸ
μέρος τὸ βόρειον τοῦ φόρου ἵστατο σταυρὸς, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἐν
τῷ οὐρ. Κωνσταντῖνος, χρυσέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρ. στρ. μή-
λοις· ἔνθεν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθορῶνται χρυσέμ-
βαφοι. [Inde Codin. II 16 (p. 28, 11 B) et II 18 (p. 29, 9 B);
v. Beiträge z. Textg. p. 36]

1 κατοχυῖα P, est participium praesentis perfecti more for-
matum; cf. ἤκεν ἤκασιν ἠκέναί similia (καθεξόμενος Codin.)

2 | ἀννύφ P; ante α una littera videtur cum margine periisse;
γαννύφ edd., sed ῥαννύφ fuisse mihi ex vestigiis magis probatur;

ἐρρωμένῳ Codin. (ῥωννῳ^{μεν}?) δεξιολαβεῖ cf. Leo Gramm. p. 252, 18
Bonn. τοῦ δεξιῷ ἱππῳ οὗ ἤλαυνε; ἱππος ἀδέστρατος vel ἀδί-
στρατος (a dextra) in Sophoclis lex. s. v. 3 ἐν et 4 ι pe-
rierunt cum margine δεξιῷ] Codin., δευτέρῳ P 4 ἐδέ-
ξατο P] sc. Λέων? ἐδέξαντο edd. et Codini A₂ 5 θαλασσίους

addidit Lamb. ex Codino 6 ἐπτά καὶ μόναι P, ἐπτά μόνον
Comb., sed cf. § 28 et 56 et Malalas ed. Dind. ind. s. v. καί
10 μεσοσυλλαβῶν] activum pro passivo: cf. γραφεῖν § 7, 17,
26, 44 a, τοῖς προαναδεδηλωκόσι § 17 12 ἀνηγερθεῖ P

τίνου καὶ Ἑλένης ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων σώζονται
 στήλαι. Τὸ δὲ προσέρχεσθαι πρὸς βορρᾶν καὶ ἀπέρχεσθαι
 πρὸς ἀνατολήν, σταυρὸς ἀργυρέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρωτηρια-
 5 τίνου τοῦ μεγάλου ἀνηγέρθη, ὡς ἐθεάσατο <αὐτὸν ἐν τῷ
 οὐρανῷ>· ἔνθεν οἱ υἱοὶ καὶ αὐτὸς καθορᾶνται χρυσέμ-
 βαφοι.

17. Ἐν αὐτῷ τῷ Φόρῳ καὶ ἐλέφαντος στήλη φοβερὰ
 ἴστατο ἐν τοῖς εὐωνύμοις μέρεσι πλησίον τῆς μεγάλης στή-
 10 λης· ὃ καὶ παράδοξον ἐδείκνυτο θέαμα. Σεισμοῦ γὰρ γενο-
 μένου ποτὲ καὶ αὐτὸς πεπτωκὼς ἀπώλεσεν ἓνα τὸν ὀπισθεν
 πόδα. Οἱ δὲ τοῦ ἐπάρχου βοήσαντες ταξέωται — ἕθνος γὰρ
 τὰ τοῦ Φόρου παρ' αὐτοῖς φυλάττεσθαι — συνδραμόντες
 ἐγείραι εὖρον ἐν τῷ αὐτῷ ἐλέφαντι ἀνθρώπου ὅσα ἀμφο-
 15 τερα ὅλου τοῦ σώματος καὶ πυξίον μικρόν, ὃ ἐν τῇ κεφαλῇ
 ἔγραφεν· Ἀφροδίτης παρθένου ἱερᾶς οὐδὲ θανούσης χωρί-
 ζομαι'. Ὅπερ ὁ ἑπαρχος τῷ δημοσίῳ προσέθηκεν εἰς νομία
 τοῖς προαναδεδηλωκόσι.

18. Ἐν δὲ τῷ λεγόμενῳ Μιλίῳ Θεοδοσίου στήλη ἴστατο

§ 17 Codin. II 102 (p. 68, 10 B) fere ad verbum § 18
 Codin. II 104 (p. 69, 12 B); Treu p. 10, 26 (Suid. s. v. Θεοδοσίος)

2 τῷ δὲ προσέρχεσθαι = ἐν τῷ δὲ πρ. E. Kurtz 3 σταυρὸν
 ἀργυρέμπλαστον P καὶ ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις στρογγύλοις μῆλον
 Band. Globi extremis crucis partibus affixi ex argento erant
 5 ἀνηγορεύθη P ἐθεάσατο P αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ
 ex Codino suppl. Lamb. 10 δ] ἔνθα Codin., οὐ Lamb.
 11 ἓνα τῶν ὀπισθεν Lamb. 15 δ] οὐ P et Codin., correxi
 ex consuetudine auctoris cf. § 7, 26, 44a 16 ἱερᾶς οὐδὲ
 θανούσα P; corrigebam; Ἀφροδίτη est hominis nomen. Locum
 variis coniecturis tentant Lamb. et Comb. (Ἀφροδίτης Παρ-
 17 θένου ἱερᾶ· οὐδὲ θανούσης χωρ. Alexis) 17 νομία P
 18 προαναδεδ.] forma activa pro passiva, v. p. 30, 10; spectat
 ad p. 29, 5

ἔφιππος χαλκῇ ἦν ἀνεγείρας πολλὰ σιτηρέσια τῇ πόλει προσέθηκεν.

19. Αἱ δὲ ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στήλαι γένος Γρατιανοῦ ἄπαν καὶ Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ· ἐξ αὐτῶν καὶ κυρτοῦ Φιρμιλλιανοῦ πρὸς γέλωτα γέγονεν· ὃ καὶ σώ- 5
ζεται ἕως τῆς σήμερον.

20. Τὸν δὲ Ξηρόλοφον πρώην θεάματινες ἐκαλοῦσαν· καὶ ἐν αὐτῷ γὰρ κοιλίδαι ις' καὶ Ἀρτεμις, συνθετὴ στήλη, καὶ Σευήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπονν. Ἐνθα καὶ θυσαίαι πολλαὶ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Σευήρου γεγόνασιν· 10
ἐνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ γεγόνασιν· καθ' ὃν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη· καὶ ἀστρονομικὴ θέσις εἰς ις' χρόνους διήρκεσε.

21. Τὸ δὲ Ἑξακιόνιν τὸ λεγόμενον ἔσχε ποτὲ πτώκα καὶ κύνα καὶ Νεβρώδ παμμεγέθη, τὰ τρία ἀπὸ ἐνὸς σιδή- 15
ρου· καὶ πολλὰ ἕτερα θεάματα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐσώζοντο. Ταῦτα Μαρκιανὸς παρέστειλε καὶ ἐν τοῖς τοῦ ἀγίου Μάμαντος μέρεσι προσέθηκε. Καὶ λουτρόν δὲ ἦν εἰς μέγεθος, ἐν ᾧ καὶ πολλοὶ ἐκινδύνενον διὰ τὸ λέγειν μὴ δέξασθαι χρησμόν.

20

§ 19 Codin. II 104a (deest in edd.); Treu p. 10, 29, Suid. s. v. *στήλη* et *Γρατιανός* (Cod. p. 53, 16 B), v. Beiträge zur Textg. p. 37 § 20 Cod. II 105 (p. 70, 1 B); Treu p. 11, 1, Suid. s. v. *Ξηρόλοφος* (Cod. p. 30, 1 B), v. Beiträge etc. p. 38

1 ἐφ' ἵππον P Tr. Suid. χαλκοῦ P, corr. ex Tr. Suid.
4 βαλεντινιανοῦ P ἐξ αὐτοῦ P, correxi ex Cod. 5 δ] ἡ
Lamb., sed cf. p. 31, 10 et 15 6 τῇ P 7 τὸ δὲ ξηρ. P
(cf. § 71) θεμα Suid. 8 κοιλίαι Tr. Suid.; columnae
Traiani et M. Aurelii in Notitia regionum Urbis Romae c. 8
et 9 'coelides' dicuntur ιβ' P, ις' Codin. Tr. Suid.
9 τρίπονν P 12 καθ' ὃν καιρὸν καὶ Suid. 13 διαρκέσασα
Tr. Suid. 15 ὑπὸ P 19 διὰ τὸ λέγειν <τινὰς>? p. 33, 5
20 χρῆσμον? (χρησμός = χρῆσμα? multi ut ferunt periclitati
sunt propter unctionem neglectam?)

22. Ἐν δὲ τῷ ἀγίῳ Μάμαντί ποτε ἵστατο γέφυρα φοβερὰ περὶ δώδεκα λόφους καὶ καμάρας ἔχουσα. Ποταμὸς γὰρ κατήρχετο ἐκεῖσε παμμεγέθης καὶ μάλιστα, ὥς ἔλεγον, τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. Ἐνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς
 5 παμμεγέθης διὰ τὸ λέγειν τινὰς δράκοντα κατοικεῖν ἐν τῷ γεφυρίῳ ἐκείνῳ· ἐν αὐτῷ οὖν πολλὰ παρθένοι ἐτύθησαν καὶ προσβάτων καὶ ὀρνέων πλήθη πολλὰ καὶ βοῶν. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τὸν τόπον, ὃς εἷς τῶν ἀπὸ Νουμεριανοῦ Καίσαρος ὑπῆρχε, κτίσας κατόκησεν ἐν αὐτῷ.
 10 ἔνθα καὶ ναὸν παμμεγέθη τοῦ Διὸς ἤγειρεν. Ταῦτα δὲ Ζήνων ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας καιρῷ παρέλυσεν.

23. Ἐν τῷ Φόρῳ κάτωθεν τῆς μεγάλης στήλης ὑπάρχουσι σταυροὶ εἰς πλῆθος, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ τοῦ μεγάλου φέροντες· ἔνθα καὶ τῶν δύο ληστῶν τῶν συσταυρω-
 15 θέντων τῷ Χριστῷ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κεχωσμένοι εἰσὶν ἕως τῆς σήμερον· ἀλλὰ καὶ βίβσιον ὑελοῦν μύρου, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἠλείψατο, καὶ πολλὰ ἕτερα εἰς πλῆθος σημειοφορικά ὑποκάτω τοῦ Φόρου ὑπάρχουσιν, <τεθέντα> παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἀσφα-
 20 λισθέντα, ἅτινα κατ' ὄνομα εἰς μῆκος τοῦ μνημονεῦσαι ἐξαγόμεθα.

24. Πολλὰ ἐν τῷ Στρατηγίῳ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνος

§ 22 Treu p. 11, 13, Suid. s. v. *Μάμας*; inde Codin. II 21 (p. 30, 14 B) § 23 Treu p. 11, 9 et Suid. s. v. *Φόρος* paucis omissis; inde Cod. II 20 (p. 30, 10 B)

1 ἐν δὲ τοῦ ἀγίῳ (sic) P 2 μαρμάρας P 7 βασιλικὸς P 8 τοῦ τόπον Tr. Suid. εἰς τὸν P νομείου P 11 κατέλυσεν Tr. Suid. 12 ὅτι κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπάρχουσιν κτλ. Tr. Suid. στήλης] πύλης P, corr. Lamb. 13 ταυροὶ P 15 ἕως τῇ P 16 βηκίον Tr., βίκιον Suid.; sed cf. Usener Acta Anastasii ind. s. v. βίσσα ἐν ᾧ] ὃ Tr. Suid. 18 τεθέντα inserui ex Tr. Suid.

ὁ μέγας ἠρέσκετο· ὅθεν καὶ νομμία Ἑλληνικὰ εἰς χάος
 † πληθος παρέδωκεν. Ὡς δὲ ἐγγράφως μὲν τοῦτο οὐχ εὔρο-
 μεν, παρὰ δὲ ἀνδρῶν τῶν ἐν πείρᾳ τῆς γραφῆς τυγχανόν-
 των ἠκούσαμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ Στρατηγίῳ καὶ χρυσὸς εἰς
 πληθος κατεχώσθη εἰς χάος πολὺ. Καὶ οὐκ ἠπίστησα ἀκού- 5
 σας, ὅτι [ἄ] καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐξέδωκαν ἡμῖν
 τὰ πλείω ἀγράφως καὶ οὐκ ἐγγράφως, ὥς ἴσασιν οἱ φιλο-
 μαθεῖς. Ἐν δὲ τῷ μικρῷ Στρατηγίῳ μόλιβδος πολλὺς χρη-
 ματίζει, ἢ αὐτὸς ὁ μόλιβδος ἢ μόλιβδου διάθεσις ἐγγραφός·
 ἀλλὰ καὶ χρυσίου καὶ ἀργυρίου διὰ μαρμαρ(ίν)ων γραφῶν 10
 ποίησις· τοῦτο δὲ ἐκ στίχων πινακιδίων μαρμαρίνων ἢ ἀνα-
 γνωῶτες ἢ παρὰ τῶν ἀναγνωσάντων ἐρευνήσαντες ταῦτα γε-
 γραφήκαμεν.

25. Ἐν δὲ τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὐρέθη
 μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὅστ᾽ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς 15
 πληθος, ἄτινα θεασάμενος ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀναστασιος καὶ
 ἐκπλαγεῖς ἐν τῇ Φόσῃ κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξαΐσιον.

26. Ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Προκοπίου τοῦ

§ 25 Treu p. 11, 24, Suid. s. v. Μηνᾶς; inde Codin. II 22
 (p. 31, 3 B) § 26 Treu p. 11, 29, Suid. s. v. Προκόπιος;
 inde Codin. II 23 (p. 31, 7 B)

2 <εἰς> πληθος? cf. lin. 4 et 15; pertinet ad νομμία Cf.
 Socrat. I 1, 1 ὅσα ἢ ἐγγράφως εὔρομεν ἢ παρὰ τῶν ἰστορησάν-
 των ἠκούσαμεν, διηγούμενοι 3 τῆς γραφῆς secludit Alexis;
 sed ἐγγραφον παράδοσιν significare videtur 5 ἠτίστησα P
 6 ἄ seclusi ἡμεῖς sc. ἐκδιδούμεν τοῖς ἄλλοις 9 ἢ
 αὐτὸς . . ἢ μόλιβδου P, correxi (καὶ αὐτὸς Lamb.): aut plum-
 bum ipsum aut compositio (?) plumbi litteris descripta? (διά-
 θεσις ἐγγρ. idem significare videtur quod ποίησις διὰ γρα-
 φῶν) 10 μαρμάρων P, corrigebam 11 ποίησις P διὰ
 γραφῶν ποίησις χρυσίου καὶ ἀργυρίου] fabricatio auri et ar-
 genti descripta in marmore ἐκ στοιχείων? μαρμαρικῶν P,
 correxi, cf. § 40 et 66 17 ἐν τῇ Φόσῃ] εἰς τὸ παλάτιον
 Tr. Suid., cf. § 73

ἐν τῇ Χελώνῃ στήλῃ ἴστατο εὐνούχου τινός, ἣ ἐν τῷ στήθει ἔγραφεν· ὁ μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. Ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλέως Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. Τῶν δὲ γονέων 5 αὐτοῦ αἰτησάντων τῷ βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνούχον Πλάτωνα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι βασιλεῖ οὐκ ἐκώλυσεν. Ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μάρτυρος ναὸν μετετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον· οἱ δὲ οἴκοι τοῦ αὐτοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ ἕως τῆς σήμερον.

10 27. Ἐκ τῶν Ἱμερίου χαρτουλαρίου † φράσις τῶν παρὰ Θεοδώρου, ὅτε παραγέγονεν ἐν τῷ Κυνηγίῳ θέας χάριν. Πολλὰ γὰρ ἡμῖν ἐμελέσθη περὶ τοῦ ἐρευνῆσαι ἀκριβῶς περὶ ὧν παρεκάλεσας καὶ φανερώσαι τῇ σῇ ἀρετῇ, ᾧ Φιλόκαλε.

15 28. Ἀπελθόντων ἡμῶν ποτε ἐν τῷ Κυνηγίῳ σὺν Ἱμερίῳ τῷ προλεχθέντι ἐνδόξῳ χαρτουλαρίῳ τὰς ἐκεῖσε ἱστορήσαι εἰκόνας, ἐν οἷς εὗρομεν μίαν στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ

§ 28 l. 15—p. 36, 6 et p. 36, 11—22 transscripsit Anon. Treu p. 12, 7 (Suid. s. v. κυνήγιον) paucis omissis et mutatis. Initio addit haec: περὶ τῶν ἐν τῷ Κυνηγίῳ στηλῶν· ἐν τῷ Κυνηγίῳ τὸ πρότερον ἐρρίπτοντο οἱ βιοθάνατοι· ἦσαν δὲ τινες ἐκεῖσε στηλῶν· καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ Ἱ. χαρτ. εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν κτλ. (nihilò secius pergit ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος κτλ.). Inde Cod. II 24 (p. 31, 17 B)

5 τῷ βασιλεῖ] αἰτεῖν τιμὴν etiam § 64, cf. Marci Diaconi indicem 6 ἀντεροῦσι P 9 Fini capitis ornamentum scriba adpinxit et inferiorem paginae partem vacuam reliquit 10 ἐκ τῶν <περὶ> Ἱμερίου Heisenberg ἡμερίου hic et rell. locis (l. 15, p. 36, 2 et 6) P φράσις τῶν] an (ἐκ)φρασθέντων vel (ἐκ)φραστῶν? ἐκ τῶν Θεοδώρου ἀναγνώστον φράσις τῶν περὶ Ἱμερίου χαρτ. ὅτε κτλ. Lamb. 12 ἐμελήθη edd. 14 Φιλόκαλε] cf. § 28, 41, 42; nomen proprium esse mihi videtur (φιλόκαλε edd.) 17 ἐν οἷς sine vi relativa

πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. Ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος καὶ μὴ
 ἰστοροῦντος φησὶν ὁ Ἱμέριος· ῥαύμαξε, ὅτι ὁ κτίσας τὸ
 Κυνήγιόν ἐστιν. Ἐμοῦ δὲ εἰπόντος Ῥαξιμιανὸς ὁ κτίσας
 καὶ Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρενθὺ πεσεῖν τὴν στήλην
 ἐκ τοῦ ἐκείσε ὕψους οὗ τοσοῦτον ὑπάρχοντος καὶ δοῦναι 5
 τῷ Ἱμερίῳ καὶ παραντὰ θανατῶσαι. Ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος
 διὰ τὸ μὴ εἶναι ἕτερον ἐκεῖ ἢ μόνους τοὺς τοὺς ἡμίονους
 ἡμῶν κατέχοντας καὶ αὐτοὺς ἔξω τῶν ἀναβαθμῶν ὑπάρχον-
 τας δειλιάσας μὴ κινδυνεύσω σύρας τῷ δεξιῷ ποδί, ἔνθα
 τοὺς καταδίκους, ζήπτειν ἐπεχείρουν. Δειλιάσας δὲ τὸ ἄχθος 10
 ἀφήςας ἐν τῷ στόματι τοῦ ὄχθου ἀνεχώρησα πρὸςφυγος γε-
 νόμενος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ καταγγέλλων τὸ πραχθὲν
 ἐν ἀληθείᾳ οὐκ ἐπιστενύμην ἕως εἰς ὄρκου βεβαίωσιν ἐλθεῖν
 με διὰ τὸ τότε καὶ τοῦτο μόνον τηρῆσαί με τὸ κατόρθωμα.
 Οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καὶ οἱ τοῦ βασιλέως φίλοι 15
 σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτώμα
 τοῦ ἀνδρὸς προσεγγίσει τὸ πτώμα τῆς στήλης ἠτένιζον θαυ-
 μάζοντες. Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφος φησιν, ὅτι ῥα τὴν
 θεῖαν πρόνοιαν οὕτως εὗρίσκω ἐν τοῖς Δημοσθένους συγ-
 γράμμασιν ὑπὸ τούτου τοῦ ζωδίου ἀποκτανθῆναι ἔνδοξον 20
 ἄνδρα. Ὅς καὶ παρενθὺ τῷ βασιλεῖ Φιλιππικῷ πληροφο-
 ρήσας κελεύεται καταχῶσαι τὸ αὐτὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ·
 ὃ καὶ γέγονεν διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι κατάλυσιν. Ταῦτα, Φιλό-
 καλε, μετὰ ἀληθείας ἐρευνῶν εὖχον μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει-
 ρασμὸν καὶ ταῖς ἀρχαίαις στήλαις καὶ μάλιστα ταῖς Ἑλληνι- 25
 καῖς πρόσεχε θεωρῶν.

2 φησὶν Ἱμέριος καὶ αὐτὸς θαυμάζων, ὅστις ὁ κτίσας κτλ.
 Lamb. μὴ θαύμαζε cod. G Codini ex coniectura 3 ραξι-
 μιανός Tr. et Suid. 5 οὐ] οὐ? (οὐ τοσοῦτον ὑπάρχ. om. Tr.
 Suid.) 7 τοὺς τοὺς] cf. Usener Theodosios p. 173 sq.
 14 ποτε P καὶ τοῦτο μόνον] cf. adn. p. 30, 6 16 τῷ πτώ-
 ματι Lamb., sed cf. adn. p. 26, 11 20 ἀποκτανθῆναι] τεθνη-
 ξόμενον Tr. Suid. 22 τῷ αὐτῷ ζωδίῳ P 23 καταλύσεως
 P, corrigebam

Θεοδώρου ἀναγνώστου ἔτι συντομία
γυναικῶν.

29. Βερίνης γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου πλησίον τοῦ
ἀγίου Ἀγαθονίκου ἄνωθεν τῶν βάρων ἐν κίονι χαλκῇ· ἔτι
5 τῆς αὐτῆς ἐν τῷ Ἀνεμοδουρίῳ πρὸς νότον πλησίον τῆς
ἀγίας Βαρβάρας. Ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη ἐν τῷ ἀγίῳ Ἀγαθονίῳ
ἔτι τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ζῶντος ἔσται· ἡ δὲ ἄνωθεν τῆς ἀγίας
Βαρβάρας μετὰ τὴν τελευτὴν Λέοντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ
φυγὴν Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς, ὅτε Βασιλίσκον ἔσπεψε
10 τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς κρᾶζοντος τοῦ Πρασίνου μέρους· Ὁρθόδοξοι
Βερίνης ὀρθοδόξου Ἑλένης πολλὰ τὰ ἔτη· ἦν γὰρ ὀρθόδοξος πάνυ.

30. Εὐφημίας <γυναικὸς> Ἰουστίνου τοῦ Θρακῆς ἐν
τοῖς Ὀλυβρίου πλησίον τῆς ἀγίας Εὐφημίας, ἥτις ἐκκλησία
ὑπ' αὐτῆς ἐκτίσθη, στήλη ἐν ἀναβάσει μικρὰ πάνυ χρυσέμ-
15 βαφος ὑπάρχουσα.

31. Εὐδοξίας γυναικὸς Ἀρκαδίου μεγάλη πάνυ καὶ
Πουλχερίας θυγατρὸς αὐτῆς καὶ ἐτέρων δύο θυγατέρων αὐ-
τῆς, ἀμφοτέρων ἀργυραῖ· ἔτι τῆς αὐτῆς Εὐδοξίας ἐν κίονι
χαλκῇ καὶ ἑτέρα ἐν τοῖς Ἀύγουστέις, δι' ἣν ὁ Χρυσόστο-
20 μος ἐσκενέσθη.

§ 29 l. 3—10: Treu p. 12, 26 sqq. (Suid. s. v. Βηρίνα): Βη-
ρίνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγ. Α. δύο στήλαι εἰσι· μία μὲν βο-
ρειοτέρα τοῦ Ἀ. Ἀγαθ. μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἀναβαθμῶν·
ἑτέρα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀ. Βαρβ.· καὶ ἡ μὲν τοῦ Ἀ. Ἀγαθ.
γέγονε ζῶντος Λέοντος, τῆς δὲ Ἀ. Βαρβ. μετὰ τελευτὴν αὐτοῦ,
ἡνίκα Βασ. τὸν ἀδ. αὐτῆς ἔσπεψε φυγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμ-
βροῦ αὐτῆς. Inde Codin. II 25 (p. 33, 1 B) § 30 Treu
p. 13, 1 (Suid. s. v. Εὐφημία): in brevius coactum; inde Codin.
II 26 (p. 33, 8 B)

1 ἔτι = item συντομία = ἱστορία σύντομος? Ex-
spectamus <στήλαι> ἐν συντόμῳ γυναικῶν 3 βερίνας P
4 Post κίονι sive subandias sive addas <στήλη ἐστὶ>, cf. § 31
9 in voce βασιλίσκον P extremam litteram ex σ mutavit
10 βερίνας P 12 γυναικὸς om. P 19 ἀγίουστέις P (ἀγνου-
σταίοις Comb., ἐν τῷ ἀγνουστέῳ Lamb.) Basis cum titulo
huius statuæ etiam exstat (CIG IV 8614) 20 ἐσκενέσθη] in-

32. Ἀρκαδίας γυναικὸς Ζήνωνος τῆς δευτέρας ἐν τοῖς πλησίον μέρεσιν τῶν βάθρων τῶν λεγομένων Τόπων ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Ἀρχιστρατήγου· ἐνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου καὶ σέκρητον τὸν τόπον πεποίηκεν. Ἐτι τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς Ἀρεάδνης μετὰ καὶ αὐτοῦ Ζήνωνος ἐν 5 τῇ βασιλικῇ πύλῃ.

33. Ἐν αὐτῇ τῇ Χαλκῇ πλησίον ἄνωθεν Πουλχερίας τῆς αἰοδίδμου, ὡς ἐν τῷ Περιπάτῳ ἐν τῷ παλατίῳ ἐμπρὸς ὑπάρχοντι.

34. Ἄνωθεν τῆς Χαλκῆς ἐν τῷ Μιλίῳ τῷ πρὸς ἀνα- 10 τολὴν Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἄνωθεν τῆς καμάρας· ἐνθα καὶ σταυρὸς (καὶ ἡ Τύχη) μέσον τοῦ σταυροῦ τῆς πόλεως.

35. Ἐν τῷ αὐτῷ Μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστινίου τοῦ μετὰ τὸν μέγιστον Ἰουστινιανὸν καὶ Ἀραβίας θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ἑλένης ἀνεψιᾶς Σοφίας εὐμορφοτάτης 15 πάνυ κεχρυσωμένη.

35a. Ἀρκαδίου καὶ Θεοδοσίου υἱοῦ αὐτοῦ ἐν τοῖς πλησίον Θεοδοσίου στήλης τοῦ πατρὸς, ἀμφοτέρω ἐφιπποῖ· ὅτε

§ 32 Treu p. 13, 4 περὶ τῆς Ἀρκαδίας εἰς Ἀρκαδιανὰς (Suid. s. v. Ἀρκαδία); inde Codin. II 27 (p. 33, 10 B) § 33 Treu p. 13, 10 (Suid. s. v. Πουλχερία); inde Cod. II 28 (p. 34, 1 B)

§ 34 Treu p. 13, 14 (Suid. s. v. Μίλιον): ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ μιλίου στήλαι Κωνστ. καὶ Ἑλένης· ἐνθα κτλ.; inde Cod. II 29 (p. 35, 3 B) § 35 Treu p. 13, 17 (Suid. s. v. Μίλιον):

paucis discrepant, v. infra; inde Codin. II 30 (p. 35, 11 B)

§ 35a l. 1 et 2 Treu p. 13, 20 (Suid. s. v. Μίλιον); inde Cod. II 38 (p. 38, 10 B)

sidiis vexatus est; cf. Cramer Anecd. II 110, 94, Ps.-Polyd. p. 166 et 170 Bianc.; eodem sensu usurpatur σσκενάζειν ab Malala; σκενή = insidiae Theophan. 4 βασιλίσκου P (cf. p. 26, 6)

8 ὡς πρὸς τὸν περίπατον τὸν ἐν τῷ παλατίῳ Tr., πλησίον τοῦ παλατίου ὡς πρὸς τὸν περίπατον Suid. 12 ante μέσον in P est rasura 7--8 litterarum; supplevi ex Tr. ('καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως μέσον τοῦ σταυροῦ') 18 στήλῃ P (πλησίον τῆς στήλης Θεοδ. τοῦ μεγ. Tr.) ἐφ' ἵπποις P Treu; corr. ex Suid., cf. § 19. 80

καὶ σιτηρέσια ἐδόθη πολλά, ἐξαιρέτως δὲ τῷ Πρασίνω μέρει κρᾶζοντος τοῦ δήμου· Ὁ γόνος Θεοδοσίου Κωνσταντῖνον ἐνίκησεν'.

36. Ἐν τῷ παλατίῳ τῷ τριβουναλίῳ Εὐδοκίας γυναικὸς 5 Θεοδοσίου, τοῦ ἑγγονος Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου· ἔνθα καὶ ὀρχήσεις πλεῖσται ἕως Ἡρακλείου τοῦ τε Πρασίνου καὶ Βενέτου μέρους γεγόνασιν.

Περὶ Θεαμάτων.

B(ekker p.) 166

37. Θέαμα α'. Τὸ ἐν τῇ Βασιλικῇ † σειρᾷ τῇ χρυσο- 10 ρόφῳ ἀνδρείκειλον ἄγαλμα ὑπάρχον χρυσέμβαφον (ἔνθα τὸ

§ 36 Treu p. 13, 23 (Suid. s. v. στήλη): paucis discrepant, v. infra; inde Cod. II 32 (p. 36, 12 B) § 37 l. 9—p. 41, 13: Treu p. 13, 28 sqq. (Suid. s. v. Βασιλική) non paucis discrepans: Τῷ (an Ἐν τῷ?) ἐν τῇ Βασιλικῇ χρυσορόφῳ ὀπίσω τοῦ Μιλίου ἦν ἀνδρείκειλον ἄγ. χρυσέμβαφον· ἔνθα ἦν τὸ ἑξαμυον (ἕως add. Suid.) Ἡρακλείου τοῦ βασ.· καὶ γονυκλινὲς Ἰουστινιανοῦ τοῦ τυράννου· ἐκεῖ ὁ Τέρβ. ἐδημηγόρησεν. Ἐν οἷς ἐλέφας ἴστατο παμμεγέθης, ὑπὸ Σευήρου κατεσκευασμένος. Ὅρος δὲ ἦν πρὸ τοῦ μέρους τῶν ἀναβαθμῶν, ἔνθα καὶ σχολή φυλ. ὑπῆρχεν (σχολή φυλ. πολλή· Suid.) ἔμενε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν ποιούμενος. Καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθουμένου ἠπείλει τῷ τὸν ἐλ. φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτο κρατήσῃ. Ὁ δὲ θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου. Ὅν φονεύσας ὁ ζυγοπλ. δέδωκε βορὰν τῷ ἐλέφαντι. Τὸ δὲ θηρίον ἀτιθ. ὃν καὶ αὐτὸν ἀνέτλε. Καὶ ὁ Σευήρος ἀκούσας τῷ θηρίῳ θυσίας ἤνεγκεν. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρευθὺ καὶ ἀνετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. Ἐνθα καὶ

1 an ἐδόθησαν secundum consuetudinem auctoris? πρασί-
νων P 2 ἑγγονος Comb. Κωνσταντίνου P 4 ἐν τῷ
τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου Tr. Suid.; sed cf. § 15 ἐν τῷ Φόρῳ
τῷ δεξιῷ μέρει, § 44b, 48, 54 5 τοῦ ἑγγόνος P (ἑγγόνου
edd., sed cf. de Boor ind. Theophan.), om. Tr. et Suid., qui
eius loco καὶ αὐτοῦ praebent, ut quattuor statuae sint
6 πλείσταις P 9 σειρᾷ τῆς χρυσορόφου P, κινστέρην τῇ χρυ-
σορόφῳ Lamb., τῇ χρυσορ. (σειρᾷ secl.) Comb., cf. p. 40, 6 et 14.
An ἐν τῇ βασ. στοᾷ τῇ χρυσορ.? (cf. Procop. hist. arc. 14 p. 90, 3
Bonn. et infra p. 40, 16) 10 ἀνδρείκειλον] § 64 ἀνδρείκειλον

ἔξαμον Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως κατεσκευάσθη), τὸ γονυκλινές,
 Ἰουστινιανοῦ ἐστὶ κατὰ τὸ δεύτερον <αὐ> τοῦ τὴν Κωνσταν-
 τινούπολιν τυραννήσαντος, καὶ πλησίον αὐτοῦ τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ, ἀδελφῆς Ἰβουζήρου Γλιαβάνου, μετὰ τὴν ἦταν Τι-
 B 167 βερίου τοῦ Ἀψιμάρου· ὅτε καὶ | Φιλιππικὸς ἐν αὐτῷ τῷ 5
 τόπῳ τῆς χρυσορόφου Βασιλικῆς ἀπεδοκιμάσθη, Τερβέλι τοῦ
 Βουλγαρίας ἐκεῖσε πολλάκις καθίσαντος καὶ Γλιαβάνου Χα-
 ζάρι· πάκτα οὖν οὐκ ὀλίγα ἐκεῖσε ἐδόθησαν, ἐνθα αὐτοῦ
 τοῦ τυράννου καὶ τῆς γυναικὸς τὰ ἀγάλματα. Ἐν οἷς ἔλεφας
 ἴσταται παμμεγέθης· ὥς οἱ θηριοδεῖκται ἡμῖν ἐβεβαίωσαν, 10
 μὴ γίνεσθαι ἐπάνω αὐτοῦ τὸ μέγεθος τῶν ἐλεφάντων, τῶν
 δὲ μεγάλων ἕως οὕτως. Οὗτος ὁ ἔλεφας ὑπὸ Σενήρου τοῦ
 Κάρου Ἑλλήνος ἐτυπώθη θεάμα τι κατὰ τὴν παράδοσιν.
 Ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ χρυσορόφῳ Βασιλικῇ τὸν ἐλέφαντα παρα-
 μένειν εἰς θεάμα ἐξαίσιον· ὅρον γὰρ εἶναι πρὸ τοῦ μέρους 15
 τῶν ἀναβαθμῶν τῶν οβ' ἔλεγον· ἐνθα καὶ σχολὴ φυλαττόν-
 των πολλή. Ἐν αὐτῷ δέ φασι τῷ ἐλέφαντι παραμένειν τῷ
 τόπῳ ἐκείνῳ Καρκινήλου ἀργυροκόπον ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς·

Ἡρ. ἐλατρεύθη πολλὰς θυσίας σεξάμενος, ὃς ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ
 μετετέθη. Ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὀπατικοῦ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθεν ἐπὶ
 τὸ Βυζάντιον καὶ εἰσέχθη ἐν ἀθήνῃ καὶ νηὶ καὶ στηλῶν (sic) ἰ'.
 Inde Codin. II 41 (p. 39, 5 B)

1 ἔξαμον Tr., cf. p. 28, 13 ἕως Ἡρακλείου Suid. (cf. supra
 p. 39, 6) 2 κατὰ] μετὰ P, τοῦ κατὰ τὸ δεύτερον τὴν κτλ. Comb.
 τοῦ P, corrigebam 4 ἡβουζήρου γλιαβάνου P (v. l. 7),
 Βουσήρου vel Βουζήρου edd. (nomen Βουζηνός anno 1401 oc-
 currit in Actis et Diplom. ed. Müller et Miklosich II 493)
 5 τοῦ] νιοῦ P, corr. Lamb. 6 τερβέλι P, correxi 7 πλια-
 βάρου P 9 ἔλεφας P 10 θηριοδεῖκται P (θηριοδέκται
 edd.); cf. Du Cange gloss. lat. s. v., C. Gl. Lat. III 272, 5:
 'θηριοδεῖκτης marsus' 12 σεβήρου P 13 καροῦ P, cf.
 § 57 θεάματι P, corr. Lamb.; an <εἰς> θεάμα τι coll.
 p. 41, 11? 15 φόρον Comb. προτον P, πρώτον Lamb. et
 Comb., πρὸς τοῦ Band., cf. Treu 17 πολλή] πόλιν Lamb.
 Ἐν αὐτῷ δὲ κτλ.] eodem loco atque elephantus 18 καρ-
 κινῆλω ἀργυροκόπω P, correxi coll. Tr. πλατῶς P

ὥστε <τῷ> διατρέφοντι τὸν ἐλέφαντα, φασίν, <θάνατον>
 ἀπειλεῖν, ὅτι κατεπορθεῖτο τούτου τὸ οἶκημα· καὶ πολλάκις
 διαβεβαιωσαμένου θάνατον τῷ θηριοτρόφῳ, εἰ μὴ τοῦτον
 κρατήσῃ· αὐτὸς δὲ διὰ † τὰς βαγύλας ἐλαιοφόρους κρατῆσαι
 5 οὐκ ἐνεδίδου· ὃν καὶ φονεύσας ὁ αὐτὸς ζυγοπλάστῃς τῷ
 ἐλέφαντι εἰς βρῶσιν προέθηκε· τοῦ δὲ θηρίου ἀτιθάσσου ὄν-
 τος, καὶ αὐτὸν ἐξανήλωσεν. Ὁ καὶ Σευῆρος ἀκούσας θυσίας
 τῷ θηρίῳ οὐκ ὀλίγας προσήνεγκεν. Ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ
 παρευθὺ καὶ ἀπετυπώθησαν. Ἐνθα καὶ Ἡρακλῆς ἐλατρεύθη
 10 παμπόλλας θυσίας δεξάμενος· καὶ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ μετε-
 τέθη εἰς θέαμά τι μέγιστον· τὸ δὲ πρότερον ἀπὸ | Ῥώμης B 168
 ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον εἰσῆχθη μετὰ
 καρούχας καὶ νηὸς καὶ στηλῶν δώδεκα. Αὕτη φησὶν ἡ ἱστορία
 τοῦ θεάματος Σευήρου ἡ ξένη γέγονεν ἐπὶ Ἀνθίμου ὑπά-
 15 του· οὗτινος τὰ Ἀνθίμου κατὰ τὴν κέλυσιν Νουζαμῆτου
 ὑπάρχου, τοῦ ἀπὸ Περσῶν, ἀντὶ πάκτων ἐχρηματίσθησαν, ἐν
 ταῖς ἡμέραις Βύζα καὶ Ἄντη· ὃ καὶ ἕως τῆς σήμερον τοῖς
 φιλοσοφοῦσιν ἐν πείρᾳ προτέθειται θέαμα.

38. Θέαμα β'. Τοῦ ἐν τῷ ὠρέῳ Μιλίῳ Ἡλίου.
 20 Ἐν τῷ ὠρέῳ Μιλίῳ Ἡλίου Διὸς ἄρμα ἐν τέτρασιν ἵπποις

§ 38 Treu p. 14, 15 sqq. (Suid. s. v. *Μίλιον*): Ὅτι ἄρμα
 ἡλίου ἐν δ' ἵπποις πυρ. ἱστάμενον (ἱπτάμενον Suid.) παρὰ
 δύο στ. ἐκ παλ. τῶν χρ. ὑπῆρχεν ἐν τῷ ὠραίῳ μιλίῳ· ἔνθα εὐφη-

1 τῷ suppl. Lamb. τῷ ἐλέφαντι P <θάνατον> suppl.
 ex Anon. Treu 2 ὅτε? κατεπορθέτω P (καὶ ἐπορθεῖτο
 Comb.) 3 τοῦτο PTr. 4 διὰ τοὺς βαιούλους ἐλαιοφόρους
 Lamb. (qui conf.); locum non expedio (ἐν λεωφόροις?) 7 σεβή-
 ρος P 13 ταύτη P φασίν edd., sed cf. Malal. ind. s. v.
 φημι et § 68 15 ἀνθίμιον (ἀνθίμου l. 14) P. Dubium utrum
 Anthimus an Anthemius nominatus sit consul ille ficticius.

16 Post ὑπάρχον addunt edd. ἑτῆς πόλεως? nullo nixi testi-
 monio 17 ἀντί P. Byzas et Antes (cf. infra p. 42, 3 et
 48, 5) heroes ex nomine urbis Βυζάντιον ficti ὃν P 18 προ-
 τέθνηται P 20 τῶν ἐν τῷ ὠρέῳ (paulo post ὠραίῳ P) μιλίῳ
 ἡλία P, corr. Lamb.

πυρίνοις, ἱπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν, ἐκ παλαιῶν χρόνων ὑπάρχον· ἔνθα Κωνσταντῖνος ὁ μέγας εὐφημίσθη μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον καὶ Βύζαν καὶ Ἀντην, κράζοντος τοῦ Βενέτου μέρους

ἔειλες παλίνροσον ἱμάσθλην, 5
ὥς δὲ δις ἡβήσας μαίνεαι ἐν σταδίῳ,

τοῦ δὲ Πρασίνου μέρους λέγοντος ὅτι χρήζομέν σε, λαβέ· οἱ θεοὶ ἀνώτεροι αὐτοῦ εἶλον· τοῦ δὲ Ἥλιου ἄρματος κατενεχθέντος ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ, δορυφορούμενον εἰσῆει στηλίδιον καινόν, παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθέν, ὑπὸ Ἥλιου 10 φερόμενον, Τύχῃ πόλεως· ἐν βραβεῖσις πλείστοις εἰς τὸ στάμα εἰσῆει καὶ ἔλαβεν ἔθλα παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, B 169 καὶ στεφανωθὲν ἐξῆει | καὶ ἐτίθετο ἐν τῷ Σινάτῳ ἕως τῶν <ἐπιόντων> γενεθλίων τῆς πόλεως. Ὑπὸ δὲ Ἰουλιανοῦ διὰ τὸν χαραχθέντα σταυρὸν ἐν αὐτῷ, βοθύνῳ, ὅπου τὰ πλεῖστα 15 θεάματα, καὶ αὐτὸ παρεδόθη. Τοῖς δὲ πίναξιν ἑάν τις ἐρευνήσει ἀκριβῶς τοῦ Φόρου, ἐπὶ πλεῖον θαυμάσοι.

μίσθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον· ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκείσε εὐφημίσθη· κατενεχθέν δὲ τὸ ἄρμα ἐν τῷ Ἱπποδρ., δορυφορ. στηλ. καινόν παρὰ Κ. κατασκ. ὑπὸ ἡ. φερ., Τύχῃ πόλεως εἰς τὸ στάμα εἰσῆει καὶ στεφανωθὲν ἐξῆει· ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σεν. ἕως τῶν ἐπιόντων γεν. τῆς π.· διότι δὲ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξεν Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσεν. Inde Codin. II 42 (p. 40, 1 B)

1 ἱπτάμενον P et Suid., ἱστάμενον Treu; neutrum placet, exspectamus βασταζόμενον (cf. p. 26, 9) 2 ὑπάρχων P μετὰ τῶν ἐκείσε P 5 sq. Anthol. Pal. XV 44, 5: δῆμον μὲν βοώντος εἶλες κτλ. Est epigramma monumenti positi in honorem Porphyrii aurigae; quod monumentum inferioris aetatis fabulatores ad Constantini Magni victoriam rettulisse videntur παλίνροσον καὶ ἱμάσθλην P 6 μαίνε P σταδίοις Anth. 8 αὐτοῦ εἶλεν P, αὐτοὺς εἶλον? 11 βραβεῖον 'insigne honoris' Reiske ind. Const. Porphy. de caer. 13 σηνάτω P 14 ἐπιόντων om P 15 βυθύνω P

39. Θέαμα γ'. Τῶν ἐν τῷ Φόρῳ. Βαλμασὰ κεντυ-
ρίων φίλος εἰδῶλον πάννυ κατέαξε τὸ εἶλημα τοῦ † πύρου
ὠρολογίου, θείας χάριν, ὡς ἔλεγεν· ὡς δὲ ἐν τῷ δοκεῖν μᾶλ-
λον, ἔνεκα τοῦ κλέμματος· καὶ τοῦτο ποιήσαντος, ἔκλεψε τὸ
5 Παλλάδος εἶδωλον ἀργυροῦν. Καὶ τὰ βαλάντια Ἀσκληπιό-
δώρου εὐρέθησαν τῶν τριῶν λιτρῶν καὶ ἡ κορωνὶς Κλεο-
πάτρης, κατασκευασθεῖσα σμαράγδινος πάννυ ἀλάβαστρος.
Τοῦτο γνούς ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τῷ αὐτῷ κεντυρίωνι
Βαλμασὰ ἐπετίμησεν ἄξιον θανάτου. Τοῦ δὲ ἀναισχυντοῦντος
10 καὶ θεοὺς ἐπικαλουμένον, ἀπετιμήθη εἰς ἓν τῶν σκαλίων
τοῦ αὐτοῦ Φόρου, ἔνθα τὰ ἄριστα τὰ πρῶτα ὑπῆρχον. Τὸ
δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ καμάρᾳ γεγονὸς ἄθεσμον οὐ σιωπήσωμεν·
τὸ τοῦ μοιχοῦ Μαξεντίου εἶδωλον ἐκεῖσε προσεκυνεῖτο λα-
τρεύμενον, καὶ τοῖς πολλοῖς εἰδωολάτραις ἀγνωσούμενον θεὸς
15 ἱππόσυνος ἐλατρεύετο· διὸ Κωνσταντῖνος αὐτὸ μὲν κατέβαλε,
τοὺς δὲ τοῦτο τολμήσαντας ξίφει ἀπεκεφάλισεν. Ἐνθα καὶ
Ἀρειος μετὰ ταῦτα τὸν μικρὸν θάνατον ὑπέστη, χεῖρονα
Ἑλλήνων βλασφημηῖσαι ἀποτολήσας ὁ δεῖλαιος | μετὰ λιτῆς B 170
καὶ τιμῆς ὁ ἄθλιος τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως βασι-

§ 39 Exiguam partem (l. 16 sqq.) exhibet Anon. Treu p. 14, 26 sqq.: "Ἐνθα Ἀρειος τὸν αἰσχιστὸν ὑπέστη θάνατον· ἀπὸ τῆς καμάρης ὥσει κθ' παλαιστὰς ἐνπώθη ὑπὸ τοῦ θεοφιλοῦς Θεοδοσίου Ἀρειος ἐν μαρμάρῳ (μαρμαρίνῳ?) ἀναγλύφῳ χειρῶν τῇ γῇ καὶ σὺν τῇ τοῦ Ἀρείου τοῦ Σ. Μ. Εὐ. πρὸς αἰσχύνῃ αὐτῶν, ὡς ἂν οἱ παρερχόμενοι κόπρον καὶ οὖρα καὶ ἐμπύσματα ἐπιρρίπτωσιν αὐτοῖς. Inde Codin. [I 43 (p. 40, 10 B)

2 φόρον Lamb., an πύργον τοῦ? 4 ἔνεκα] Lamb., ἕως P ποιήσας Lamb. 5 παλάδης P, corr. Lamb. 6 ἡ κορωνὶς εκλεοπάτρης P, corr. Lamb. Κλεοπ.] Cleopatra regina in alchymistarum numero erat; v. Berthelot Coll. des anc. alch. II ind. 7 σμαρ. πάννυ <καὶ> ἀλαβάστρινος? 8 τὸν αὐτὸν κεντυρίωνα Lamb. 12 σιωπήσομεν edd. 14 sq. non sanus locus esse videtur; an ἀγνωσόμενος = ἄγνωστος? (Maxentii statua ut ignotus deus eques colebatur?) 16 sq. τοῦ τολμήσαντας P 17 μικρὸν P, corr. Lamb. 18 ἀποτολήσας P

λικῇ χειρὶ καθαρχάσαι βουλόμενος. Ἄλλ' οὐκ Ἀλέξανδρος ὁ πολὺς ἐν θεογνώσιᾳ τοῦτο παρεσ ἕως τῷ ὀλεθρίῳ θανάτῳ τοῦτον παρέδωκεν. Ἐν αὐτῷ οὖν τῷ τόπῳ τῷ ἀπὸ τῆς καμάρας ἕως καθ' παλαιστὰς ἔχοντι ἐπὶ θεοφιλοῦς Θεο-
δοσίῳ ἀπετυπώθη Ἄρειος ἐν μαρμάρῳ συγγειννῶντι τῇ γῇ, 5
καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιος, Μακεδόνιος, Εὐνόμιος, πρὸς αἰ-
σχύνῃν τοῖς διερχομένοις † σφετερίζειν τούτοις καὶ κόπρους
καὶ οὖρα καὶ ἐμπτύσματα καὶ ἀτιμίαις ὀνειδίζεσθαι τοὺς τὸν
τοῦ Θεοῦ υἱὸν ἀτιμάσαντας. Ἄτινα καὶ καθορῶνται σῶα ἕως
τῆς σήμερον τοῖς τὰ γεγραμμένα παρ' ἡμῶν μετὰ φιλοσο- 10
φίας καὶ πόνου διερευνῶσιν.

40. Θέαμα δ', τὸ ἐν τοῖς Ἀρτοπωλίοις † πύροις
ὑπάρχον. Κυνάριον ἀπὸ μαρμάρου, οὐθατα πλείστα † ἐν
τῇ νεμέσει περιφέρων ὥσει κ' [οὐθ' μυρμήκοι] † λατρεύειν
. . . χεῖρουν, τοῖς θεωρεῖν κατὰ πᾶν ἐθέλουσιν τοῖς πᾶσι 15

§ 40 l. 12—p. 45, 5 et p. 45, 10 sqq. = Treu p. 15, 1 sqq.: Ἐν τοῖς
Ἀρτοπωλίοις κυνάριον ἔστιν, οὐθατα ἕως τῶν π' φέρον' ταῶνες
δὲ καὶ ἄετοι καὶ λείαναι λαγωοὶ τε καὶ κριῶν κάραι καὶ στρου-
θῶν καὶ κορωνῶν καὶ τρυγόνος μιᾶς καὶ γαλάας καὶ δαμά-

1 καταρχάσαι P 2 in P lacuna 5—6 litterarum, πα-
ρῆσεν Lamb., expectamus παρέβλεψεν, παρεχώρησεν simile
3 τοῦτο P 4 ἕως] cf. § 59 ἕως λ' (στήλας), Treu p. 15, 2
ἔχων P 7 <ᾧστε> τοὺς διερχ. ἐφεδρίζειν τούτοις καὶ
κόπρῳ καὶ οὐρῳ καὶ ἐμπτύσματι Lamb.; an τοὺς διερχομένους
ἐπιρριπίζειν (cf. Tr.) τούτοις καὶ κόπρους κτλ.? κόπροις P
12 ἄρτοπωλίοις πύροις P, an πυροῖς? (πυροί = horreum
tritricarium?) cf. p. 45, 6; φόροις Comb. 13 κυνάριον Lamb.
qui statuum Naturae innumeris mammis et animalium capi-
tibus circumdatam esse putat ἄφ' μαρμάρου P ἐν τῇ νεμέσει
P, non expedio (ἐν . . μέση?). 14 ὡς εἰκονθ' μυρμήκοι λα-
τρεύειν . . . χεῖρουν P (ante χεῖρουν lacuna trium litterarum);
ὥσει μυρμήκια (verrucae), λατρεύειν ἐπιχειροῦν vel ὥσει τέκνοις
μυροῖς δαιτρεύειν ἐπιχειροῦν Lamb. Initio certe legendum
coll. Tr.: ὥσει κ' [οὐθ' μυρμήκοι glossa esse videtur ad οὐθατα
ex margine in textum transposita (οὐθατα μυρμήκια). Reliqua
non expedio (<δ> λατρεύειν ἐπεχειροῦν?) Neque quae sequuntur
verba mendo carere videntur

προέκειτο· ταοῦ δὲ καὶ ἀετοῦ καὶ λεαίνης λαγωνοῦ τε καὶ
 κριῶν κάραι, καὶ στρουθῶν καὶ κορωνῶν καὶ τρυγόνος μιᾶς
 καὶ γαλέας καὶ δαμαλίδες † ἐμαοῦσαι καὶ Γοργονίδες δύο,
 ἀμφοτέραι ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ἡ μία τῇ ἐτέρᾳ κατ'
 5 ὄψιν βλέπουσα, ἀπὸ μαρμάρων ἀναγεγλυμμέναι † τὰ φουρα-
 θέντα κάτω τῶν αὐτῶν † πυρῶν ἦτοι Ἀρτοπωλίων θέας
 τοῦνεκεν, Κωνσταντίνου δρᾶμα. Ἀλλὰ καὶ Βούλαρος ὑπὲρ |
 βοδὸς † κατάρως ὑπάρχων, ὡς τῇ γῇ διορύττειν ἐθέλων, B 171
 τοῖς ὀρῶσι θεάμᾳ τι μέγιστον. Διέκειτο δὲ τοῦτο ἕως <ἐ>τῶν
 10 πολλῶν καὶ μέχρῃ Ζήνωνος ἀρκέσαι τὴν ἱστορίαν. Γαληνὸς
 δέ τις ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος ὑπάρχων, ὡς αὐτὸς ἐδίδαξεν
 ἀπὸ χρονογράφων, <ἐκεῖσε> περαιωθεὶς ἐβεβαιώθη τὰς Γορ-
 γονίδας τὰς μαρμαρίνους, ἅτε τὴν μίαν ἐκ δεξιῶν, ἅτε δὲ
 καὶ τὴν ἐξ εὐωνύμων, ἱερογλυφικά τινα καὶ ἀστρονομικά
 15 ἐχίδνια συλλαβοῦσας, τῶν βασιλέων γράφειν τὰς ἱστορίας,

λεως καὶ γοργόνες δύο, μία ἐκ δεξιῶν καὶ ἡ ἑτέρα ἐξ εὐωνύ-
 μων, ἡ μία τῇ ἐτέρᾳ κατόψιν βλέπομεναι, ἀπὸ μαρμάρων
 γεγλυμμέναι· ἴσταντο μέχρῃ Ζήνωνος. Γαληνὸς δέ τις, ἰατρὸς
 καὶ φιλ. ὑπ., ἐκεῖσε περαιωθεὶς τὰς Γοργόνας ἔλεγεν ἱερογλ.
 καὶ ἀστρ. ὄντα τῶν βασιλέων γράφειν τὰς ἱστορίας, Κωνστ. τοῦ
 μεγ. τυπώσαντος· τοῦ δὲ αὐτοῦ Γ. ἐπὶ πλείστον συχνάσαντος
 καὶ τοῖς ἀναγν. προσέχ., τὰ μέλλοντα συμβαίνειν Ζήνωνι παρὰ
 Βηρίνης καὶ γελάσαντος, Καλλ. τις συρφετὸς τῷ γένει, κάπ. δὲ
 τῇ τέχνῃ, μετὰ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος διαβάλλει εἰς αὐτὸν τὸν
 Γαληνόν· ὁ δὲ Ζήνων τοῦτον ἀνηγῇ. Inde Codin. II 46
 (p. 41, 14 B)

1 πρόκειτο P 3 γάλας P, καὶ μνὸς καὶ γαλῆς Lamb.
 ἐμαοῦσαι] an ε' μυκοῦσαι (= μυκόμεναι)? 5 ἀναγεγλυμμέ-
 νων P, corr. Lamb. τὰ φουραθέντα] exspectamus ἀσφαλι-
 σθέντα, στοιχειωθέντα simile 6 πόρων Lamb., cf. p. 44, 12
 7 βούλαρος P, corr. Lamb., cui adversatur Comb., nomen
 proprium Βούλαρον esse ratus 8 καθάρως Band., an ὑπὲρ (ἐπὶ)?
 βοδὸς καὶ ἀρότρον ὑπάρχων; cf. statuas Reinach Répertoire
 II 556 ἐθέλειν P, correxi 9 τῶν P, correxi 15 συλ-
 λαβῶν P, corr. Comb., i. e. anguibus cinctas, v. indicem s. v.
 Genera verbi. Erant igitur βασιλογράφια, qualia tradunt non-

Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τοῦτο ποιήσαντος. <Τοῦ δὲ αὐτοῦ Γαληνοῦ ἐπὶ πλεῖστον συχνάσαντος> καὶ τοῖς ἀναγνώμασιν τούτου προσέχοντος, τὰ μέλλοντα συμβαίνειν Ζήνωνι παρὰ Βερίνης προσέχων ἐγέλασε. Καλλίστρατος δέ τις, συρφετὸς μὲν τῷ γένει, κάπηλος δὲ τῇ ἀξίᾳ, ἐμβατεύοντι τῇ ἱστορίᾳ 5 τῶν Γοργονίδων Γαληνῷ καὶ μάλιστα συχνῶς μετὰ τὴν ἀνάκαμψιν Ζήνωνος τὴν ἀπὸ Ἰσαυρίας τὸ δεύτερον — φατριασθεῖς ὁ αὐτὸς Γαληνὸς παρὰ τοῦ αὐτοῦ Καλλιστράτου τοσούτους ἐμπαιγμοὺς ἐπ' ἐνιαυτοῦ καὶ βολίδας ὑπέμεινε, ὥστε μέχρι τέλους [τὸ πέρας] ἐν τῇ αὐτῇ Ἀρτοπωλίων καλενδίᾳ, 10 ἐν αὐτοῖς τοῖς ζωδιακοῖς τετραπόδοις καὶ πετεινοῖς, σελεντίου ὑπάρχοντος ξίφει ἀποκεφαλίσθῃναι, κράξαντος τοῦ Πρασίνου μέρους καὶ τοῦ ὄχλου 'δικαία ἢ κρίσις'. Ἀριστείδης δὲ φιλόσοφος ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ τόπῳ τοιόνδε, ὃ καὶ φαίνεται ἕως τῆς σήμερον, 'Γαληνοῦ θηρία, ἀδικία † νενομένῳ Ζή- 15 νωνι'. Καὶ τυπώσας τὴν γραφίδα ἀπέδρα ἐν Χερσῶνι, καὶ ἐσώθη ἕως τῆς σήμερον.

B 172 41. | Θέαμα ἐ'. Τὸ ἐν τοῖς Ἀμαστριανοῦ. Καρ-
κάλλου τοῦ πραιποσίτου θεαμάτων ἦτοι εἰδωλεῖον τῆς Βυ-

§ 41 Pauca decerpit Anon. Treu p. 15, 18 sqq.: Περὶ τοῦ Ἀμαστριανοῦ. Ζεὺς ἥλιος ἐν ἄρματι μαρμαρίνῳ καὶ Ἡρακλῆς ὁ ἀνακείμενος· ἐνθα ποταμὸς ὁ ἀπὸ Λύκον λατρευόμενος· καὶ ἐν αὐτῷ χελῶναι μεστὰ ὀρνίθων καὶ δράκαιναι ιη'. ἐρίνοντο δὲ ἐκεῖσε δαιμόνων ἐπιστάσιαι. Inde Codin. II 52 (p. 45, 11 B)

nulli codd.; cf. Nic. Chon. p. 405, 20 schol., cod. Hierosol. Sabbath. n. 422 (βασιλογράφιν), Neues Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Gesch. XV (1890) 155 sqq. (Vasilographus)

3 τοῦτο P, corr. Lamb. 4 βερίνης P 5 fortasse inserendum <ἐπιβουλεύει> ἐμβατεύοντι κτλ. 7 Et φατριαῖζειν et φατριαῖζειν (= insidiari) Byzantinis in usu est 10 τὸ πέρας seclusi ἀρτοπωλίῳ (sic P) καλενδίᾳ] sanumne sit dubito. Cf. 'calenda: locus ubi territorium aliquod incipit' Du Cange Favre s. v. (saec. XIII) 11 Σελεντίου ὑπ' ἄρχοντος edd. 14 τοιῶδε P, correxi 15 νενομένη Comb., νενοσημένη? 17 ἐσώθη] sc. ἡ γραφίς 19 θεμάτων? cf. p. 32, 9 et 35, 2

ξαντίων πόλεως πρωτεύον ἀπὸ Τραιανοῦ, <ὡς> Μεκάς καὶ
 Γλαῦκος· ἐξ ὧν Θεόδωρος χρονογράφος ἀναρρωσθεὶς ἀνα-
 γνώσμασιν. Ζεὺς Ἥλιος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐν ἔρματι μαρ-
 μαρενδέτῳ † Διὸς σκυταλίδης, Ἀριστείδης, Ἡρακλῆς ὁ
 5 ἀνακείμενος, ἡνίοχος θεῶν ἐπιγράφων Ἀπόλλων παγκρα-
 τῆς. Ἐνθα ὁ ποταμὸς † ὁ κύτλου, ἄετιος ὁ ἀπὸ Λύκου
 [μυκο]λατρευόμενος· ἐν αὐτῷ χελῶναι μεστὰι ὀρνίθων· ἐν
 αὐταῖς δράκαιναι ιη', Κουκοβύτιος φιλόσοφος εἰδώλων πρω-
 10 τοστάτης καὶ θύτης γυναικὸς καὶ δύο τέκνων, μητρὸς Ἀγλαΐ-
 δης καὶ ἀδελφῆς Γραφεντίας. Ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ δαιμόνων
 ἐπιστάσαι καὶ πτώσεις, ἅτε βασιλέων, <ἐγίνοντο> τοῖς φιλο-
 σοφοῦσι· μάλιστα ἐὰν πόρνοι εἶεν τῇ γλώττῃ ἢ τῇ σπορᾷ οἱ
 βασιλεῖς ὀλέθριοι. Διὰ τοῦτο τῷ γυμνῷ προσεχέτωσαν ζωδίῳ,
 καὶ σιδηρεᾶν βοτάνην σὺν κοχλίδι περιζέδαντες καὶ τοῖς
 15 μυκτῆρσιν ὀπτήσαντες † γαλουχεῖτε τοῖς φίλοις τοῦ ἀνακτος·
 † καὶ ἦν γνωστὰ ἐκ τούτων ἵσως θέλεται εἰς αὐτοὺς γενέ-
 σθαι ὑμῖν? ἦν Comb

1 πρωτεύων P, πρωτερεῖον Comb.; corrigebam ὡς du-
 bitanter supplevi 2 ἀναρρωσθεὶς] ἀναγνωρισθεὶς Comb.,
 ἀναρρωθεὶς E. Kurtz (nomen ducens ex...) 3 μαρμαρεν-
 θέτω P, correxi, cf. Anon. post Leon. Gramm. 348, 2 ἀμάξας
 σιδηρενδέτας; χρυσόδετος et χρυσένδετος (Pauly-Wissowa s. v.).
 Etiam μαρμαρενδύτω licet scribere coll. λιθένδυτος p. 50, 22 ubi
 videsis. μαρμαρεῖω ἐτέδη vel μαρμαρεῖω λευκῷ Lamb. 4 Διο-
 σκουρίδης? ὁ ἀνακείμενος] i. e. accubans velut statua
 musei Chiaramonti 5 ἐπὶ δίσκων, Ἀπ. παγκρ.? παγκρα-
 τῆς P, παγκρατιαστῆς Comb. 6 Κύτλον et Ἀέτιος pro
 propriis nominibus accipiunt edd. 7 μυκο dittographia
 interpolatum esse videtur (cf. p. 48, 14). Ad rem cf. Mala-
 las p. 264 8 Κουκοβύτιος] καὶ Ἀκούντιος edd. nescio unde;
 fort. Κουκουβύτιος scribendum; cf. Κουκουζέλης aliaque no-
 mina; de Cobida vel Cubidio (v. Zach. v. Lingenthal Gesch.
 d. gr.-röm. Rechts p. 11) cogitavit W. Fischer 9 <ἀλλὰ
 καὶ> μητρὸς κτλ.? 11 ἅτε βασιλέων appositio vocis δαιμό-
 νων (Comb.) ἐγίνοντο suppl. ex Anon. Tr. 15 γαλουχεῖται
 P, fort. γαλοῦ vel γαλῆς (sc. μυκτῆρσιν) χεῖτε τοῖς φίλοις
 16 καθ' ἣν γνωστὰ ἐκ τούτων ἵσως θέλει τὰ εἰς αὐτοὺς γενέ-
 σθαι ὑμῖν? ἦν Comb

σθαι ὑμῖν. Πολὺς δὲ ἄργυρος καὶ μάλιστα δηναρίων κατέ-
 χωσται κάτωθεν, ἅτε δὴ καὶ θησανυρὸς χρυσίου. Ὅτι θέατρον
 B 173 † ὑπάρχον καὶ τοῖς πολλοῖς βλέπειν ἐν ἡμέρᾳ | Διὸς θυσίας
 καὶ θανμάξουσιν· σεισμοῦ δὲ γενομένου ἀποθανεῖν ἐν αὐτῷ
 τῷ πέλματι ὡς ἐπὶ Βύζα καὶ Ἄντη, πρὶν Κωνσταντίνος τῇ 5
 πόλει † ἀλλὰ τῇ Ῥώμῃ θεὸν γινώσκων ἐφαίνετο. Οἱ δὲ
 ἵπποι καὶ αἱ κιννύρες Γαλινδουχίου τοῦ δουκὸς· ἅτινα καθ-
 ορῶνται ἐν τῷ † πυρὶ Ἀρτεμισίῳ ἕως τῆς δεῦρο. Ὅθεν,
 Φιλόκαλε, πολλοὺς κόπους διὰ τὴν σὴν ἀρετὴν ὑπομείναντες
 οὐδὲν ἡγανακτήσαμεν.

10

42. <Θέαμα ς'.> Περὶ τοῦ Βοός. Τὸ δὲ ἐν αὐτῷ
 τῷ Βοῖ θέαμα τρανῶς σοι ὑποδείξομεν, ὅπερ πλειστάκις δι'
 ἐπιστολῶν ἡμῖν ἐσήμανας δῆλόν σοι γενέσθαι, ὦ Φιλόκαλε.
 <Υπὸ δὲ> Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ πραιποσίτου Κώνσταντος
 ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ οἰκοδομηθῆναι γινώσκομεν. Κάμινος δὲ 15

§ 42 lin. 15—p. 49, 9 = Treu p. 15, 22 sqq.: Περὶ τοῦ βοός.
 Κάμινος ἦν ἐκεῖ ἐκτισμένη παμμεγέθης βοὸς ἔχουσα κε-
 φαλήν· ἐνθα οἱ κακοῦργοι ἐτιμωροῦντο· ὅθεν καὶ Ἰου-
 λιανὸς προφάσει τῶν καταδίκων πολλοὺς ἐν αὐτῷ χριστιανοὺς
 κατέκτανεν· ἦν δὲ ἡ κάμινος βοὸς τύπος παμμεγεθεστάτου
 θέαμα, οὗ κατὰ μίμησιν καὶ ἐν τῷ νεωρίῳ βοὸς ἀπειτυπώθη·
 ἦν δὲ ὁ βοὺς ἡ κάμινος ἕως Φωκᾶ, ἀλλ' ὑπὸ Ἡρακλείου ἐχω-
 νεύθη λόγῳ νομμίων. Inde Codin. II 53 (p. 46, 1 B)

1 ὑμῖν] ὕμνον Comb. 3 sq. ὑπάρχον P. Quae se-
 quuntur, non minus obscura sunt; expectamus ὅτι θέατρον
 ὑπάρχον (vel ὑπήρχεν) καὶ τοὺς πολλοὺς βλέπειν . . καὶ θαν-
 μάξειν θυσίαις P 5 ἄντι P 6 ἄλλη τῇ Ῥώμῃ Comb.,
 τῇ ἄλλῃ Ῥώμῃ? θεὸς P 7 κιννύρα vel κιννύρα musicae
 instrumentum est; κιννυρίδες 'quod Hesychius exponit τὰ
 μικρὰ ὀρνιθάρια' Lamb. γαλινδουχίου vel μεγαλινδουχίου
 Δουκὸς Comb. (cf. l. l. p. 310); nomen Γολινδούχ occurrit in
 Actis SS. Mai IV 170 B (Theophil. Simoc. 5, 12, 1), 13. Juli III
 509 sq. 8 πυρὶ P, πόρῳ vel φόρῳ Comb. Ἀρτεμισίου loci
 nomen alibi quod sciam non traditur; an Ἀμαστριανῷ vel
 Ἀρτοπώλιῳ? 11 θέαμα ς' suppl. Bekker 13 σήμανας P
 14 ὑπὸ suppl. Lamb. βαλεντινιανοῦ P κώνστανταντος P

παμμεγέθης μεγάλης ἕως ἡμῶν διασωθεῖσα, ἔνθα Ἰουλιανὸς
 ὁ θεοστυγῆς προφάσει τῶν καταδίκων πολλοὺς ἐν αὐτῇ
 Χριστιανοὺς κατέκλυσε. Ἦν δὲ ἡ κάμινος φέρουσα βοδὸς
 χαλκοῦ παμμεγεθεστάτου θέαμά τι, οὐπὲρ κατὰ μέμησιν <καὶ
 5 βοῦς> ἐν τῷ Νεωρισίῳ λιμένι κατετυπώθη. Τῷ δὲ αὐτῷ βοῦ
 τῷ χαλκῷ ἔνεκεν κἀνύσεως παρηκολούθησέ τι μῶμον ἕως
 Φωκᾶ τοῦ ἀναξίου· καὶ μετὰ τὸ καυθῆναι τὸν αὐτὸν Φωκᾶν
 ὑπὸ Ἡρακλείου χωνευθῆναι τὸν βοῦν εἰς σκουλκαταμεῖον καὶ
 εἰς τὸν Πόντον περάσαι ἔνεκεν στρατολογίας | (ἦν δὲ τὸ B 174
 10 σκουλκάτον ἐν τῷ Πόντῳ) † σταθμῶν τοῦ ἀργυρίου κδ'
 διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ χυτόν. Ὅπερ καὶ ἐνταῦθα σώζεται ἕως
 τῆς σήμερον τοῖς ὁρῶσιν εἰς λαιμία χωνευτὰ σκυθροπὰ πάνν.

43. <Θέαμα> ζ'. Ἐκ τοῦ † Μιλίου θεάματος τοῦ
 † ὀφικίου Διοσκόρου· ἐκ τῶν καθ' ὧραν ἐπὶ Μαυρι-
 15 κίου Ἀυγούστου. Ὅτι τὸ Σινάτον τὸ λεγόμενον τοῦ Φόρου
 οὐδὲν ἄλλο ἐνυμολογεῖται ἢ μόνον Σινάτου οἰκοδομήσαντος
 τὸ Σινάτον· καὶ τὸ ἐν αὐτῷ τρίλιθον ζώδιον ἦτοι τρικέφαλον
 πορφυροειδῆ, ὃ ἔλεγόν τινες Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν μέσον,

4 ὅπερ P <καὶ βοῦς> inseruit Lamb. 5 κατεπόθη P
 8 εἰς ἀσκουλκαταμίον P, correxi; σκουλκα = excubiae (Du Cange
 gloss. graec. et Du Cange-Favre s. v. sculca, Theophyl. Sim.
 6, 9, 14, cf. προσκουλκάτορες Malal. p. 330, 2); 'in aerario ex-
 cubiarum' 10 κουλκάτον P; σκουλκάτον = σκουλκα? (cf.
 φουσσάτον et φούσσα) <ὑπῆρχε δὲ sc. τὸ θέαμα> σταθμῶν?

11 <χρυσόν> χυτόν Comb., χρυσεγχυτόν Band. 12 λαιμία
 P; λαιμίον (a λαιμός) significat effigiem collo tenus ut ση-
 θάριν imaginem pectore tenus; cf. Malal. p. 265, 1, Acta et
 Diplom. V p. 323 sq., Typicon Stramnitzae ed. Omont in Mé-
 langues Weil p. 309 sqq., Synops. Sath. p. 149, 20 τὰ νομίσματα
 τούτων (sc. τῶν ε' βασιλέων) τοὺς τύπους φέροντα πενταλαίμια
 ὀνομάζοντο 13 θέαμα suppl. Lamb. ζ'] ζῆ P, corr. Lamb.
 ἀγὴρ τοῦ βιβλίου τοῦ θεάματος Lamb.; neque enim de Milio
 agitur in insequentibus 14 καθάραν ἐπὶ P 16 σινᾶ τοῦ
 P, corr. Lamb. 17 τὸν σινᾶτον P, correxi 18 πορφυροειδὲς
 Lamb.; sed cf. p. 22, 31 ἰκμῶδη an Κωνσταντῖνον τὸν τοῦ με-
 γάλου?

Κωνσταντίον εὐώνυμον, Κώνσταν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσιν, εἰς πόδας ἀρκούμενον δύο, εἰς δὲ χεῖρας ἕξ· ξένον τοῖς ὀρθῶσι θέαμα, ἄλλος ἄλλοχόθεν ὀρῶν, καὶ ἡ κεφαλὴ μία. Ἐμπυρισμοῦ δὲ ποτε γενομένου ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ καὶ πάντων ἐκεῖσε ἀσχολουμένων, ὥς εἰπεῖν, κλαπῆναι τὸ θανμάσιον 5 ἐκεῖνο ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ νιοῦ Ἀρκαδίου, ὃς εὐθὺς διὰ ταχυδρόμου ἐν τοῖς διαστατοῖς καὶ ἐν τοῖς θαλαττίοις μέρεσι μετὰ ἀπειλῆς <...>, εἰ μὴ φάνειεν τὸ θέαμα· καὶ οἱ τοῦτο τολμήσαντες οὐκ ἰσχύσαντες εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα ἀπενεγκεῖν, φθαζόμενοι δὲ τῷ δρόμῳ τῷ βασιλικῷ ἀπο- 10 ποιησάμενοι ἑαυτοὺς τό τε θέαμα καὶ ἑαυτοὺς ἐν τῷ βυθῷ ῥίψαντες | κατεποντίσθησαν· ὥς πολλῶν πλοίων καὶ σαργάνων ἐλθόντων καὶ κολυμβητῶν τινῶν διὰ τὸ ἀδημονεῖν τὸν βασιλέα, δῶρά τε εἰς πλῆθος ταττομένου καὶ ὥς φ' κεντηναρίων μεθ' ὅρκων φρικτῶν βεβαιουμένου τοῖς μέλλουσιν 15 αὐτὸ ἐκβάλλαι ἐκ τῆς θαλάσσης, οὐκ ἰσχυσέ τις. Τότε ὀργισθεῖς ὁ αὐτὸς Θεοδοσίος καὶ τὸν Σινάτου οἶκον τῷ πυρὶ παραδédωκεν ὑπὸ τεσσάρων κίωνων βασταζόμενον. Καὶ μετέθηκεν τὴν στήλην Ἑλένης μητρὸς Κωνσταντίνου καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Φαύστης, θυγατρὸς Διοκλητιανοῦ, 20 ἐν τῷ αὐτῷ Σινάτῳ· αὐτοῦ μὲν καὶ τῆς γαμετῆς χαλκεγγύτων ὑπαρχόντων καὶ μέρος λιθενδύτων, αὐτῆς δὲ ἐκ πορ-

2 ἀρκούμενον] vix genuinum 3 ἄλλον Comb. ὀρῶντι? 7 διαστατοῖς] quid sit; nescio, cf. διάστημα Theophan. p. 146, 12; an διαβατοῖς? 8 ἀπειλῆς P, lacunam indicavi; excidisse videtur ἐκήρυξε vel ζητεῖν ἐκέλευσε vel simile quid 10 δρόμῳ P, corrigebam 12 σαργάνων] de accentu vide Krumbacher Studien zu Romanos p. 259 et Berl. philol. Wochenschr. 1899 p. 646, Hippol. Theb. ed. Diekamp p. 10, 2 14 δῶρα δὲ P, corr. Band. ταττόμενον P, corr. Lamb. ὥς] ἕως? 20 θυγατρὸς <Μαξιμιανῶ τοῦ Ἐρκουλίῳ, γαμβροῦ> Διοκλ. suppl. Lamb. 21 Σινάτῳ] mirum quod in senatu, quem modo combustum esse narravit, statuas positas esse dicit 22 λιθενδύτων] cf. ἀργυρένδυτος infra in H. Soph. § 28; χρυσίον et ἀργυρίον ἐνέδυσε ibid. § 21 et 22 αὐτῆς δὲ <τῆς Ἑλένης>?

φυροῦ μαρμάρου † περιφέρουσα· ἄτινα καὶ σώζονται ἕως τῆς δευρο.

Παπία.

44. Ἐν τῷ λεγομένῳ Στατῆρι, ὅπερ λέγεται Μόλιον, 5 ἄλωπὸν εἶναι ἐκ μαρμάρου Πηγανουσίου εἰς μῆκος ὀργυιᾶς ε', πλάτος δὲ ὀργυιάς δύο ἥμισυ, πρὸς νότον ἐν τοῖς ἀνακτορικοῖς οἰκοῖς, πρὸς δὲ βορρᾶν πρὸς τὸν παλαιὸν νεών· ὅπερ ἐν τῷ στήθει ἔγραφεν δι' ἐμπλαστῶν χρυσέων καὶ ἀργυρέων γραμμάτων Ἀφροδίτῃ Σελήνῃ· ἐδόθη Πέρσαις 10 εἰς πάκτον ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλέως ἀντὶ σταθμῶν χιλίων χρυσοῦ.

44a. Καὶ τοῦτο δὲ ὁ αὐτὸς Παπίας ἐδίδαξεν ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ὅτι αἱ γοργονοειδεῖς [† δεματερίδε 15 γυναικοειδεῖς] κεφαλαὶ ἐν τῇ Χαλκῇ πύλῃ, πρὸς μὲν τὸ B 176 πρόσθεν περιπατοῦντι εὐωνύμως, πρὸς δὲ τὸ ὀπισθεν δεξιῶς, τῆς Ἀρτέμιδος θεᾶς ἐκ τοῦ ναοῦ Ἐφεσίων ἤκασιν <ὀκτώ>· τὰ μὲν τέσσαρα ἐν τοῖς Ταύρου μέρεσιν, ἐν τοῖς παλαιοῖς

§ 44a l. 13 — p. 52, 10 neglegentius excerpisit Anon. Treu p. 15, 30 sqq.: Ὅτι ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ γοργονοειδεῖς γυναικοειδεῖς κεφαλαὶ ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἤκασιν ὀκτώ· καὶ αἱ μὲν δ' ἐν τοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσιν ἐν τοῖς παλαιοῖς παλατίοις προσεπάγησαν Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ Γάλλου, τὰ δὲ δ' ἐν τῇ Χαλκῇ εὐωνύμως μέρει· ἐνθα καὶ σταυρὸς ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ πέπηγεν καὶ Βελισαρίου καὶ Τιβέριους ὁ κυρτοειδὴς Θωρᾶξ καὶ Ἰουστίνος ὁ πρῶτος λεπτοειδὴς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἑπτὰ, αἱ μὲν ἀπὸ μαρμάρου, αἱ δὲ χαλκαί. Inde Codin. II 28 (p. 34, 5 B)

1 περιέχουσα Comb., an περιφεροῦς ut duabus illis statuis partim aeneis partim marmoreis opponatur? 4 μόλιον an μάλον? (cf. Theophan. ind. verb.) 7 νεὸν P, cf. § 57 9 σελένα P ἐδόθη <δὲ>? 12 πατίας P 13 δεματερίδε (i. e. δειματοειδεῖς?) et γυναικοειδεῖς glossae esse videntur ad γοργονοειδεῖς 16 ἤκασιν· τὰς μὲν τέσσαρας P, corrigebam (subaudiendum est γοργόνεια)

παλατίοις προσπηχθέντα Κωνσταντίνου, ἔνθα καὶ Ἰουλιανοῦ καὶ τῆς τούτου γαμετῆς, ἀλλὰ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ Γάλλου καθορῶνται ἀγάλλματα· τὰ δὲ τέσσαρα ἐν τῇ προειρημένῃ πύλῃ εὐωνύμῳ μέρει ἔνθα καὶ σταυρὸς πεπηγὼς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ πάλαι καὶ 5 Βελισαρίου <καὶ ἄλλων στήλαι> καινουργηθεῖσαι ἴστανται· ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς Βελισάριος καθορᾶται χρυσέμβαφος, ἡλιοκέφαλος, καὶ Τιβέριος ὁ κυρτοειδὴς Θρᾶξ καὶ Ἰουστίνος αὐτόθι ὁ πρῶτος λεπτοειδής, ἐπίφορος κατ' ἰδέαν πάννυ, καὶ τῶν συγγενῶν ἑπτὰ, αἱ μὲν ἐκ μαρμάρου, αἱ δὲ καὶ χαλκαῖ, 10 ἐκ τῶν ζωσμάτων ἐπιγινωσκόμεναι ἀκριβῶς τοῖς παριοῦσι.

45. Πολλὰ τῇ βασιλίδι Πουλχερίᾳ Λέων ὁ μέγας ἐμακάριζεν· ὅθεν καὶ μνήμην αὐτῆς τῆς τελειώσεως ἐπετέλει, καὶ ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς αὐτὸς ἰστόρησε τὸ ταύτης ἰνδαλμα. Καὶ ἐν τοῖς βασιλεῦσι δὲ θεωρῶν αὐτὴν ἐν ἱστορίᾳ τὸν 15 βίον ὅλον αὐτῆς ἐμακάριζεν. Μαρκιανοῦ δὲ στήλην καὶ Πουλχερίας ὁ αὐτὸς Λέων ἐν τοῖς Θεοδοσιανοῦ ἐμβόλοις μεταστήσας τῇ βασιλίδι πόλει προσέθηκεν.

46. Ἰουλιανοῦ χαραγὰς Θεοδόσιος ὁ μέγας ἡμαύρωσε· μεθ' ὧν καὶ τὴν τούτου στήλην ἔξω τῆς Χαραγῆς ἐστηκυῖαν 20 θεασάμενος ἡρυσθρίασε, καὶ τοῖς συνοδεύουσιν ἐπύθετο, τίνος B 177 ἂν εἴη | τὸ χάραγμα. Τῶν δὲ Ἰουλιανοῦ φησάντων, εὐθύς ἐκεῖνον εἶπεῖν ὅτι μέλαν ἄνθρωπον τὴν στήλην τεθέσθαι καὶ πάννυ ἡρυσθρίασα· καὶ παραντίκα ταύτην κατέαξε, καὶ δόγμα προέθηκεν, ὅτι ὅπου ἔαν εὐρεθῇ ἐν χαραγαῖς νομίων τὸ 25

4 τὰς δὲ τέσσαρας Comb. ἐν τῇ προειρημένῃ πύλῃ εὐων. μέρει Lamb., sed cf. § 15. 36. 48 5 τοῦ πάννυ Comb.

6 καὶ νουρηγηθῆσαι P, καὶ Ναρσοῦ στήλαι Lamb., καὶ ἄλλων στήλαι supplebam 9 ἐπίφορος? 11 ζωσμάτων] γραμμάτων? παροῦσι P, corrigebam 20 Χαραγῆς] officinae monetarum; cf. Const. Porph. de caer. p. 11, 12 et schol. p. 8

23 μέλανος ἀνθρώπου στήλην Lamb. 25 εὐρεθῇ ἢ P; de optativo cum coniunctivo iuncto v. Büttner-Wobst Zonaras III p. 175, 14

τοιούτον ὑπόδειγμα καὶ μὴ τῷ δημοσίῳ καταμηνυθῇ, δημευθεὶς ὁ τοιοῦτος ἐξόριστος Κωνσταντινουπόλεως γένηται.

47. Πολὺς ἦν Ἰουλιανὸς ἐν μαγγανείαις· ὅθεν καὶ τοῖς εἰδώλοις εἰς στήλας βασιλικάς, φασίν, ἐξεικόνιζε καὶ προσκυνεῖσθαι τὰς ὡς βασιλέων εἰκόνας ἡνάγκαζεν· μεθ' ὧν καὶ ἐν τῇ Νικομηδεῶν μητροπόλει τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα χρυσέγκανστον κατασκευάσας καὶ τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος νόμοις ὁμοίοις ἐνομοθέτει προσκυνεῖσθαι, ὡς αὐτοῦ φησιν εἶναι καὶ τῆς γαμετῆς τὰ ἰνδάλματα· ὅθεν καὶ ἄπειρον πλήθος κλαπέν
10 εἰς εἰδωλολατρείαν κατέπεσεν.

48. Ἐν τοῖς Πανεάδος μέρεσι τῇ ἐπονομαζομένη Καίσαρειά τῆς Φιλίππου διερχομένου Ἰουλιανοῦ, τὸ τῆς αἰμορροσύνης ἰνδάλμα θεασάμενος καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ τὸν ἀνδριάντα ὡς ἔλεγον ὑπ' αὐτῆς κατασκευασθέντα· ἐν οἷς
15 κεκυφνῖα ἢ γυνή καὶ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἀνδριάντος Ἰησοῦ ἀπτομένη· μέσον πον βοτάνης εἶδος, ἀλεξητήριον φάρμακον πρὸς πᾶσαν νόσον ἐπιτήδειον ἐκφυέν καὶ τυφλοὺς ὡς φασὶ τοὺς ἐκ κοιλάς μητρὸς ἐξεληθόντας ἰάσασθαι (τοῦτο δὲ καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμ|φίλου καὶ ὁ Διακρινό- B 178
20 μενος ἀκριβέστερον μέμνηται) — ταῦτα Ἰουλιανὸς θεασάμενος ἐπύθετο τὸ μυστήριον, καὶ μαθὼν Ἰησοῦ εἶναι τὸν ἀνδριάντα κατέκλασεν· ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς Βερονίκης, ὡς ὁ Διακρινόμενος μέμνηται καλεῖσθαι τὴν αἰμόρρονον· καὶ τὸ φυτὸν δὲ κατέκαυσε καὶ Διὸς εἶδωλον καὶ Ἀφροδίτης ἐν τῷ τόπῳ
25 ἀνατεθεικὼς καὶ ἑαυτὸν· ἐν οἷς καὶ ναὸν οἰκοδομήσας ἐπέγραψε τάδε· 'Θεῶ Διὶ παντεπόπτη· Ἰουλιανὸς Πανεάδι εἰς δῶρον ἄγει'. Ἐνθα καὶ Μαρτύριος ἐπίσκοπος πολλὰ ἔξου-

3 τὰ εἶδωλα? 5 ταύταις P 7 χρυσέγκανστον P
9 κλαπέν P, κλαπέν Lamb. (= κλοπιμαίως?) 11 De variis de
Veronica narrationibus cf. Dobschütz Christusbilder p. 197 sqq.
et 250* sqq. Καίσε. τῇ Φιλίππου Lamb.; sed cf. Theophan.
49, 9, Cedr. 534, 8; 535, 3, Sozom. 5, 21 12 αἰμορροσύνης P
16 <καλ> μέσον? ποῦ P 19 Euseb. hist. eccl. 17, 18
25 ἑαυτοῦ Comb.

θενήσας αὐτὸν ἐκὰν πλησίον τοῦ ναοῦ, ὡς ἔλεγον, εἰς θυ-
σίαν θεοῖς.

49. Ἰουλιανοῦ βασιλεύοντος, πρὶν ἢ τὴν Ῥώμην κατα-
λαβεῖν, στήλην ἐν Βυζαντίῳ τούτου ἀνέστησαν ἐν τοῖς Κων-
σταντινιανοῦ ἐμβόλοις· καὶ ὁ στρατηλάτης δὲ Δημόφιλος 5
χαίρων τῇ τῶν εἰδώλων θρησκείᾳ ἐν πορφυρῷ κίονι τανύ-
την ἀνέθηκεν· † μέγας θεοσεβῆς ὑπάρχων Ἰουλιανός.
Διὰ τοῦτο ἢ μόνον ἐβασίλευσεν, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ εἰκόνας αὐτῷ ἔν τε σανίσι καὶ χαλκουργήμασι μεγί-
στοις ἀνέθετο.

10

50. Γρατιανὸς μετὰ τὸ γῆμαι ἐν Ῥώμῃ παρεγένετο καὶ
ἑαυτὸν καὶ τὴν γαμετὴν ἐν ἀργυραῖς στήλαις εἰς ἄλλο θέαμα
τῇ Ῥώμῃ προέθηκεν.

51. Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νεωτέρου ἐν τοῖς Λεοντίου ἐμ-
βόλοις ὑπῆρχε στήλη θαυμάσιος, ἔνθα Ζήνων τὰς ἐποψίας 15
ἐποιεῖτο. Ζήνων Οὐαλεντινιανοῦ τὴν στήλην θεασάμενος
ἀνυχεῖν ἔφησε τοὺς μὴ εἰκόσιν εἰς μνήμην καθορᾶσθαι Καί-
σαρος.

B 179

52. | Ἐν τῷ Βοῖ Κωνσταντίνου φορσάτον παρεσκευάσθη
μέγιστον, καὶ πόλεμον αὐτῷ Βύζας παρετάξατο, καὶ ἀπέθανον 20
Ἕλληνες, ὥς ὁ Σωκράτης φησίν, εἴκοσι χιλιάδες. Παρευθὺν
δὲ ἐν αὐτῷ τῷ Βοῖ σταυρὸς ἀργυροῦς κεχρυσωμένος ἐτυπώθη
καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰκόνες, ἀμφοτέρων αἱ χεῖρες
τὸν σταυρὸν κατέχουσάι φασὶ τὸν θεόδουλον.

4 ἀνέστησεν P, corr. Comb. 7 Ante μέγας in P tantum
spatium relictum est quantum in caput initii; forte ἐπι-
γράφας inserendum est ὑπάρχει? 8 εἰ μόνον P, corr.
Band. 8 sq. ἐβασίλευσεν sc. Ἰουλιανός 10 ἀνέθετο] ἀνέ-
θεντο? 12 ἀλλότριον? 13 προέθηκεν] cf. § 59. 64 (προσέθηκε
§ 17. 18. 21. 45) 15 ἐποψίας ποιεῖσθαι vectigalia et tributa in-
spicere, cf. de Boor Theophan. ind. s. v. 17 καθορῶμενους vel
καθορᾶσθαι <μέλλοντας>? 19 φωσάτον P 22 ἀργυρὸς P
24 φασὶ τὸν θεόδουλον (θεόδουλον in rasura) P in initio
§ 53 exhibet. In fine § 52 ponit Comb. scribens φησὶ τῶν θεο-
δούλων (sc. Κωνστ. καὶ Ἑλ.). Immo ad σταυρὸν pertinere videntur

53. Ὅτι τὰ λεγόμενα Κοντάρια βίγλαν εἶχον ἕως ἔτη ζ'· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ πόλεμος ἕως ἔτη β' καὶ ναὸς εἰδώλων μικρὸς πάνυ, ὃν ἔλεγον Γαληνοῦ εἶναι· ὃν καθελὼν Κωνσταντῖνος τῆς Θεοτόκου οἶκον ἀνήγειρε καὶ ἑαυτὸν ἐγχαράξας
5 καὶ τὴν μητέρα καὶ Ἰησοῦν καὶ τὴν Παρθένον πανηγυρικὰς ἑορτὰς ἐπετέλει εἰς ἡμέρας ιβ'.

54. Ἐν τοῖς Βιγλεντίου ὑπῆρχεν ἡ ὀχυρωτάτη βίγλα Κωνσταντίνου, ἣν πρὸ τῆς ὀπτασίας <ἔξω> τῆς πόλεως ἔσθησεν· ἐκεῖ γάρ, ὡς ἔλεγεν, καὶ τὸν σταυρὸν περὶ δειλινὸν
10 ὀφθαλμοφανῶς ἐθεάσατο. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ τοῖς Βιγλεντίου Σευῆρος Γάξους κατώκισεν, οὓς καὶ πολεμήσας Μαξιμῖνος στρατηγὸς Κωνσταντίνου ὥσει ὀκτὼ χιλιάδας ἀπέκτεινεν. Καὶ τότε οἱ λοιποὶ καταβάντες τῶν ἵππων καὶ τὰ ξίφη κλάσαντες τοῖς ποσὶν Μαξιμίνου ἐγκυλινδούμενοι σωτηρίας τυ-
15 χεῖν ἰκέτευον· καὶ τυχόντες ἐκ τῶν ἰδίων χαλκουρρημάτων Κωνσταντίνῳ στήλην ἀνέθεντο.

55. Ἐν τῷ Φόρῳ μ' ἡμέρας Κωνσταντῖνος ἐδοξάσθη καὶ εὐφημίσθη παρὰ τοῖς μέρεσι καὶ παρὰ τοῖς ἄρχουσι B 180 τῆς αὐτῆς πόλεως. Κανονάρις δὲ φιλόσοφος ἐν ὑψηλῷ
20 τόπῳ ἀνελθὼν μετὰ τὸ πεσεῖν τοὺς ὄχλους μεγάλη φωνῇ

§ 53 Treu p. 16, 9 sq.: Τὰ λεγ. Κοντάρια βίγλα ἦν μεγάλη τὸ πρότερον καὶ ἕως ζ' ἐτῶν ἐφυλάττετο ἐκεῖσε καὶ πόλεμον γενομένου ἐκεῖσε δύο ἔτη ναὸς ὁκοδομήθη εἰδώλων μικρὸς ὑπὸ Γαλλίνον· ὃν καθελὼν Κ. τῆς Θεοτόκου ναὸν ἤγειρεν καὶ ἐνεχάραξε τὸν Χριστὸν καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐπετέλεσε πανήγυριν ἡμέρας δώδεκα. Inde Codin. II 66 (p. 51, 12 B) § 54 Anon. Treu p. 16, 15 sq. nihil nisi prima verba (usque Κωνστ.) excerpsit. Inde Codin. II 67 (p. 52, 3 B)

3 ὃν ἔλ.] ὡς ἔλ. P, corr. Band. Γαληνοῦ Lamb. 6 εἰς] ἕως Comb., ὡς Band. 7 ὀχυρωτάτη Tr. βίγλη P 8 Post ὀπτασίας inseruit Comb. <τῆς τοῦ σταυροῦ ἐπὶ>, ego ἔξω vel πρὸ excidisse puto 9 ἔλεγον Lamb. 20 παῦσαι Lamb., σιωπῆσαι?

ἔκραξεν· ὑπὲρ προγόνων μὴ φρόνει, ὁ τῶν προγόνων καθαιρέτης.’ Ὁν ὁ Κωνσταντῖνος μετακαλεσάμενος συνεκρότει καὶ παρεκάλει τοῦτον παύσασθαι ἑλληνίζειν. Ὁ δὲ ἰσχυρῶς τῇ βοῇ ὑπὲρ προγόνων καὶ ἀποθνήσκειν ἐλόμενος ἔκαρτο-μήθη ἐν τοῖς αὐτοῖς Βιγλεντίου ἐμβόλοις εἰς φόβον τῶν 5 καταληφθέντων Γάζων.

56. Ἡ στήλη ἡ ἐν τῷ Φόρῳ πολλὰς ὑμνωδίας ἐδέξατο. Ἐν αὐτῇ τὸ πολίτευμα καὶ Ὀλβιανὸς ἑπαρχος καὶ οἱ σπαθάριοι, οἱ κουβικουλάριοι καὶ μόνον καὶ σιλεντιάριοι μετὰ κηρῶν λευκῶν ὀψικεύσαντες, λευκὰς στολὰς ἀμφότεροι περι- 10 βεβλημένοι, ἀπὸ τὸ καλούμενον ἀρτίως Φιλαδέλφιν, τότε δὲ Προτείχισμα καλούμενον (ἐν οἷς καὶ πόρτα ἦν τὸ πρότερον ὑπὸ Κάρου κατασκευασθεῖσα) ἀνήνεγκαν ἐποχουμένην εἰς καρούχαν· ὡς δὲ ὁ Διακρινόμενός φησιν, ὅτι ἐκ τῆς καλουμένης Μαγναύρας. Ἐν οἷς ἐν τῷ Φόρῳ τεθεῖσα καὶ πολ- 15 λὰς, ὡς προείρηται, ὑμνωδίας δεξαμένη εἰς Τύχην τῆς πόλεως προσεκυνήθη παρὰ πάντων, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐξέρχεται ἔσχατον πάντων τότε ὑψοῦτο ἐν τῷ κίονι, τοῦ ἱερέως μετὰ τῆς λιτῆς παρεστηκότος καὶ τὸ ‘Κύριε ἐλέησον’ πάντων βοῶντων ἐν ρ’ μέτροις. Πολλὰ οὖν ὁ Διακρινόμενος ἄνω- 20 θεν τοῦ κίονος φάσκει πράγματα τεθῆναι, ἔνθα ἡ στήλη

§ 56 lin. 11 usque ad finem Treu p. 16, 19 sqq.: Ὅτι νῦν τὸ Φιλ. τὸ παλαιὸν ἐπὶ Κωνσταντίνου προτείχισμα ἦν καὶ πόρτα ὑπὸ Κάρου κατασκευασθεῖσα· ἐκεῖ ἵστατο πρῶτον ἡ στήλη τοῦ φόρου, ἦν ἀπὸ τοῦ Φιλαδελφίου εἰς καρούχαν ἤνεγκαν, ὡς δὲ κτλ. non paucis omissis, sed re non discrepans. Inde Codin. II 48 et 49 (p. 43, 19—44, 11 B)

6 καταλειφθέντων Lamb. (cf. p. 55, 13 οἱ λοιποὶ) 8 ἐν αὐτῇ] ἦν αὐτήν Menrad 9 κουβικουλάριοι Lamb. (qui magistratus saepe iungitur cum silentiariis); idem conicit σπαθαροκουβικουλάριοι; κονδικέλλιοι P, qualis magistratus nusquam memoratur καὶ μόνον] cf. § 15 καὶ μόναι, indicem Malalae etc.; καὶ μὴν Comb. 11 ἀπὸ τοῦ κτλ. Lamb. 15 ἐν οἷς] ἡ (ἡ cod.) Tr. 17 ἐξέρχεται P, corr. Lamb. (sc. προσεκύνησαν αὐτήν) 20 ἐν ρ’ μέτροις] ἑκατοντάκις Tr.

ἴσταιται, ἐν οἷς καὶ χαραγὴ βασιλικὴ Κωνσταντίνου ἡ λεγο-
 μένη σωτηρῆϊος, χίλια κεντηνάρια. Τότε εὐφημίσθη ἡ πόλις
 κληθεῖσα Κωνσταντινού|πολις, τῶν ἱερέων βοῶντων· 'εἰς B 181
 ἀπείρους αἰῶνας εὐόδωσον ταύτην, Κύριε'. Καὶ οὕτως μετὰ
 5 πολλῆς δορυφορίας ἐμμέτρως μ' ἡμέρας πανηγυρίζαντες, τοῦ
 βασιλέως σιτηρέσια πάμπολλα τοῖς ὄχλοις χαρισαμένον, ἀπῆλ-
 θεν ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ. Καὶ οὕτως τῇ ἐπαύριον τὸ
 γενέθλιον τῆς πόλεως γέγονεν καὶ ἱπποδρόμιον μέγα, πολλὰ
 καὶ κεῖσε χαρισαμένον, καταλείψας τὰ τοιαῦτα γενέθλια εἰς
 10 μνήμην αἰώνιον.

57. 'Εν τοῖς πλησίον τοῦ Ταύρου μέρεσιν Κωνσταντῖνος
 ὁ μέγας ἐν τῷ θέρει ἀδεῶς διέτριβεν· ἐνθα Σευήρου τοῦ
 υἱοῦ Κάρου ὑπῆρχε παλάτιον καὶ νεῶς, εἰδῶλον θεοῦ Σευήρου
 ὀνομαζόμενον· ἐνθα καὶ τέσσαρες συνθεταὶ καμάραι παμ-
 15 μεγέθεις καὶ αὐταὶ ὑπὸ Σευήρου κατασκευασθεῖσαι, πολλὰ
 μαντείας εἰς χρῆσιν † οἰόμεσιν θεῶν μακάρων καὶ θεῶν
 Βητγάμων ἔχουσαι εἰδῶλα, ἀργυρᾶ τε καὶ χαλκᾶ καὶ ἐξ ἑλε-
 φαντίνων καὶ μαρμάρων, ὡς λόγος φέρει πολλῶν, ὡς εἶχε,
 φησὶν, ἐν αὐταῖς ταῖς καμάραις· καὶ πόλεμος Κωνσταντίνου
 20 γέγονε καὶ Σευήρου τὸν Ἑρκούλιον ἐνίκησε καὶ ἐν ταῖς κα-
 μάραις τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ
 ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας ἐκρέμασε· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ εἰδῶλα συγ-

2 σωτηρῆϊος P, -ίσιος vel -ήσιος Comb. (cf. p. 319)

11 τοῦ σῖρον (i. e. σταυροῦ) P, corr. Lamb. 13 εἰδῶλον P,
 εἰδῶλον Band., εἰδῶλον Comb.; an <καὶ> εἰδῶλον? 14 ὀνο-
 μαζόμενος vel -μένον Lamb. 15 σεβήρου P πολλὰς P,

corrigebam (πολλὰ — εἰδῶλα); πολλῆς Lamb. 16 οἰονισμῶν
 τε Lamb., αἰονίων Band., an τῶν νενομισμένων vel ὀνομασμέ-
 νων? 17 βητγάμων] Comb. confert Βητάγων, nomen Saturni
 apud Phoenices inferosque deos significari putat ἔχουσα P

18 ὡς εἶχε (sic) φησὶν P; verba obscura sunt; ὃν εὐξα-
 σθαί φασιν Comb. 20 Σευήρον Band. (ὦ Μαξέντιον τὸν
 Ἑρκ. Lamb., καὶ Μαξ. τοῦ Ἑρκ. Band.) 22 ἡμέραις P, cor-
 rigebam ex consuetudine scriptoris συγκαλέσας P, corr.
 Lamb.

κλάσας εἰς μέρος αὐτουργικά ὑπάρχοντα ἐκ τῶν αὐτῶν μαρ-
 μάρων εἰς θεῶν ἕασεν. Ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἕως Ἰουλιανοῦ
 ἐτιμωροῦντο κατὰδικοι. Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὑπερκειμένη πλάκα
 εἰς μῆκος ἄγαν καὶ ζωδίοις ἀναγεγλυμμένοις τοὺς πολέμους
 Κωνσταντίνου ἕως τοῦ τρίτου σεισμοῦ προέκειτο δεικνύουσα. 5

B 182 Κωνσταντίνου στήλη | ἐκεῖσε ἄνωθεν τῆς καμάρας τῆς πρὸς
 τὸ ἄνωθεν μέρος ἐτύπωτο, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ
 δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα.

58. Ἐν τοῖς Φιλαδελφίου τῆς καλουμένης πόρτης μέ-
 ρεσιν ἐνυπνιάσθη Κωνσταντῖνος· ἐκεῖ πρῶτον πάντων τὸν 10
 τύπον τοῦ σταυροῦ ἐθεάσατο, τυπώσας αὐτὸν εἰς μῆκος καὶ
 πλάτος, ὡς εἶδεν, ἐν κίονι πορφυρῷ τετραπλεύρῳ, χρυσώσας
 αὐτόν, καὶ σημεῖον σπόγγου ἐν τοῖς ποσίν τοῦ σταυροῦ
 ἀσφαλίσάμενος· <καὶ στήλην> τῆς μητρὸς Ἑλένης καὶ αὐτοῦ
 καὶ τῶν υἱῶν ἐξ αὐτοῦ <τοῦ> τετραπλεύρου κίονος ἀνατν- 15
 πώσας εἰς θρόνους ἐτίμησε. Πολλὰς ὑπατείας ὁ μέγας Κων-
 σταντῖνος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ πεποίηκεν. Ἐν αὐτῷ δὲ πρὸ τόπῳ
 ἐτιμήθησαν κεντυρίονες διὰ τὸ τὸν σταυρὸν βαστάζειν ἐν
 προτιμήσει γενόμενοι, ὑπεράνω † βαλλέριον καθίσαντες.

§ 58 lin. 9—16 = Treu p. 17, 1 sqq.: Ὅτι εἰς τὸ Φ. ἔστη-
 σεν ἐπὶ κίονος ὁ ἅγιος Κ. κεχρυσωμένον σταυρὸν κατὰ τὸν τύ-
 πον, ὃν εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐκ τοῦ κίονος τοῦ σταυροῦ
 τοῦ πορφυροῦ αὐτοῦ στήλην· καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ στήλας ἀνε-
 τύπωσε καὶ εἰς θρόνους ἐτίμησεν. Inde Codin II 50 (p. 44, 12 B)

1 αὐτουργικά idola pagana Du Cange in glossario inter-
 pretatur, cum αὐτουργοὶ coloni i. e. pagani sint (?) an ἐκ τῶν
 αὐτῶν καμαρῶν e regione harum camerarum? cf. ind. s. v. ἐξ

2 ἕασεν Lamb. 3 πλάξ Band. 7 ἐτυποῦτο Band.; de
 neglecta reduplicatione cf. § 41 κατέχωνται 14 καὶ στήλην
 (vel στήλας) supplevi 15 τοῦ suppl. Comb. 16 εἰς θρό-
 νους ἐτίμ.] cf. τὴν εὐεργέτιν ἐτείμησεν ἐ(ς) στήλην Sterrett The
 Wolfe exped. n. 330 18 διὰ τὸ τὸν σταυρὸν ἐν προτιμήσει
 βαστάζειν γενόμενοι P, corrigebam 19 ὑπεράνω τοῦ λαβάρου
 καθίσαντες vel καταστήσαντες (sc. τὸν σταυρὸν) Lamb., ὑπερ-
 ἄνω καβαλλαρίων καθίσαντες Comb. 'ut superiori equitibus

59. Πολλὰς Κωνσταντῖνος στήλας ἐν τῷ Φόρῳ προ-
 ἔθηκεν, μεθ' ὧν καὶ ἐξ ιδίας κατασκευῆς ἕως λ'. Πρῶτος
 ὑπατος ἐν τῷ Φόρῳ Καλλίστρατος ἐτιμήθη· καὶ ἕως βασι-
 λείας Κωνσταντίνου ὑπατοι κωδικέλλους ἐν τῷ Φόρῳ ἐλάμ-
 5 βανον. Ὁ δὲ Καλλίστρατος ὑπατος μεγάλως ἐτιμήθη ἐν τῷ
 Φόρῳ, ὡς πρῶτος τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπάτου δεξιόμενος, τοῦ
 Πρασίνου μέρους βοῶντος· 'Καλλίστρατος εὐτυχῆς καὶ εἰς
 ἄλλο προκόψει'. Ὁ δὲ φοβηθεὶς τῷ τοῦ ἀγίου <...> τεμένει
 καταλαμβάνει, καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ ἐξήτει πρεσβείαν. Πολλὰ
 10 Κωνσταντῖνος τῷ Καλλιστράτῳ ἐξωμόσατο μὴ ἀδικῆσαι· | ὁ B 183
 δὲ οὐκ ἠνέσχετο καὶ χειροτονηθεὶς πρεσβύτερος τῆς ἐκκλη-
 σίας ἐξέρχεται· ὃς καὶ ἐπισκόπησεν ὕστερον· ὅθεν μοι τὰ
 πολλὰ ἐμφέρεται διηγήματα.

60. Ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ ἀπετέθησαν εἰδῶλα ἐκ τῆς 'Ρώ-
 15 μης ἦκοντα ὥσει ξ', ἐν οἷς καὶ Ἀνγούστου, ὡς οὐ γέγραπται
 μὲν, λέγεται δέ, τὸ ὁμοίωμα.

§ 59 Treu p. 17, 7 sqq.: Περὶ τοῦ σενάτου· ὅτι ὁ φόρος
 τιμὴν ἔσχε· ὡς οἶμαι δὲ τὸ σενάτον λέγει, ὅτι ἐξ ἀρχῆς
 τοὺς κωδικέλλους οἱ πατρίκιοι ἐκείσε ἐλάμβανον ἕως Κων-
 σταντίνου· πρῶτος δὲ Καλλ. τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπάτου ἐκείσε ἐδέ-
 ξατο τοῦ δήμου κρᾶζοντος· Κ. εὐτυχῆς καὶ εἰς ἄλλο προκόψει·
 ὁ δὲ φοβηθεὶς προσέφυγεν τῇ ἐκκλησίᾳ. Κωνστ. δὲ ἐξωμόσατο
 μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν· ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος ἐχειροτονήθη πρεσβύ-
 τερος, εἰτα ἐπίσκοπος· ὅθεν πολλὰ μοι ἐκφέρεται διηγήματα.
 Inde Codin. II 44 (p. 40, 17 B) § 60 lin. 14 sq. (-Ἀνγούστου)
 = Treu p. 17, 17 sq. Inde Codin. II 73 (p. 52, 18 B)

loco considerent'. Hoc magis placet: similem militum hono-
 rem memorat Malalas p. 351 2 πρῶτον P, Callistratus
 consul ficticius est 4 κωδικέλλους P 7 eadem fere accla-
 matio Codin. III 123 (p. 107, 15 B) 8 τὸ . . τέμενος Comb.;
 sed saepe καταλαμβάνειν cum dativo iungitur a Byzantinis.
 Lacunam indicavit Comb. 9 πρεσβείαν i. e. Sancti illius
 auxilium et preces, cf. lexica; ἄδειαν Comb. 15 ὥσει ξ']
 ἐξαίρετα δὲ ἐξ Treu (ubi ἐξαίρετα δὲ ἐξήκοντα scribendum esse
 docet Codinus)

61. Πολλὰ ἡμῖν διεβεβαιούτο Φίλιππος ἔπαρχος, ὅτι τὸ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ ὑπάρχον ὁμοίωμα Θετταλικὸν κατασκεύασμα ὑπάρχει Ποντίου τινός, τὸ ἄνωθεν τῆς βασιλικῆς καθέδρας ἰστάμενον. Ἐν δὲ τοῖς γυναικείοις ὁμοιώμασιν, τὸ πλησίον τῶν Μήδων τοῦ ἐλεγείου, αἱ γεννώσαι θῆρες καὶ ἀνθρώπους ἐσθίουσαι· τὴν μὲν μίαν Ἡρωδίαν μοι ἐτράνωσεν Ἰουστινιανοῦ τοῦ ἀθέου δηλοῦσαν τὴν ἱστορίαν <τῶν δευτέρων αὐτοῦ πράξεων>· τὸ δὲ δεύτερον, ἐν οἷς καὶ πλοῖον ὑπάρχει, μὴ πληρωθῆναι, ἀλλὰ περιμένειν. Ὅπερ ἀκούσας ἐδάκρυσα, εἰ ἄρα γ' ἔτι τοιοῦτον πάλιν τῇ Κων-¹⁰σταντινουπόλει ἐπέλθοι ἀλόγημα. Ἰουστινιανὸς δὲ μέγας ἐν τοῖς τοῦ καθίσματος † κατ' ἔπος ἐποχεῖτο ἐν ἵππῳ χαλκῷ μετὰ τὴν νίκην Μήδων. Ἡ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ καὶ αὐτὴ ἄνωθεν, ὡς προείπομεν, ὁ μὲν Ἡρωδίαν ἐδίδαξε Βερίναν εἶναι τοῦ μεγάλου Λέοντος·¹⁵ ὡς δὲ ἐγὼ παρὰ πλειόνων ἤκουσα, ἐξ Ἑλλάδος εἶναι τὸ εἶδωλον μᾶλλον τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπερ καὶ ἐπίστευσα.

62. Πολλὰ Φίλιππος ἰστόρησεν ὁ δυνάστης, μεθ' ὧν καὶ τοῦτο παρέδωκεν, ὅτι τὸ δρακονταῖον Ἀρκαδίου μὲν

§ 61 lin. 5—9 = Treu p. 17, 19 sq.: Περὶ τῆς γεννώσης θῆρας ἐν τῷ Ἱπποδρ.: Αἱ γεννώσαι θῆρας καὶ ἀνθρώπους ἐσθίουσαι· ἡ μὲν μία ἐστὶν Ἰουστ. τοῦ τυράννου δηλοῦσα τὴν ἱστορίαν τῶν δευτέρων αὐτοῦ πράξεων· ἡ δὲ ἑτέρα, ἐν οἷς καὶ πλοῖον ὑπάρχει, μὴ πληρωθῆναι μέλλει γενέσθαι. Inde Codin. II 77 (p. 53, 19 B) Lin. 13—17 = Anon. Treu p. 17, 25 sq. qui pauca omisit; inde Codin. II 78 (p. 54, 8 B) § 62 p. 61 l. 3 sq. = Treu p. 17, 29 sq.; inde Cod. II 79 (p. 54, 11 B)

2 τετταλικὸν P, θετταλὸν Comb. 5 θῆραις P 6 ἐσθίουσιν P 7 δηλοῦσα P, δηλῶσαι Lamb. τῶν δευτ. κτλ. om. P 10 γέτη P, γε edd. 11 ἐπέλθῃ P 12 τοῦ καθίσμασι P, corr. Comb. κατεποχεῖτο Comb., cf. § 14 στήλη κατοχὴ ἐν ἵππῳ; fort. exciderunt quaedam: κατ' ἕτος ἐποχεῖτο <ἐνθῆν καὶ ἐτυπώθη> ἐν ἵππῳ κτλ. 18 μεθ' ὧν P, μαθὼν edd.

ἐκτύπωμά ἐστιν, | Ὀνωρίου δὲ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐπίδειξις ἐν B 184
 Ῥώμῃ βασιλεύοντος. Ἐνθεν καὶ χρησμοὶ καὶ πρὸ ἡμῶν καὶ
 ἕως τῆς δεῦρο οὐκ ὀλίγοι γεγονάσιν. Ἡ δὲ ἄνωθεν τοῦ
 δρακονταίου ὕαινα ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς πρώτης εἰς Κων-
 5 σταντινούπολιν ἐλήλυθεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου,
 καθὼς ὁ προειρημένος Φίλιππος ἰστόρησεν.

63. Ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ πολλοὶ φόνοι καὶ κακὰ γεγό-
 νασιν καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πρὸ ἡμῶν· ἐν οἷς καὶ ἐφ' ἡμῶν
 Ἀναστάσιος ὁ μοναχὸς δι' ἀληθείας τρόπον ἀντιλέγων τῷ
 10 βασιλεῖ ἐκαύθη.

64. Εὐδοκίας Ἀθηναίας κατὰ μοῖραν δικασθείσης κατὰ
 χάριν ἠύρατο τύχην, καθ' ἣν οἱ αὐτάδελφοι, τὸ ξένον τῆς
 συγγόνου ἀκηκοότες εὐτύχημα, ἀνελθεῖν συνεπειρῶντο φιλο-
 σόφοις ζ' καὶ τῇ τύχῃ ἐξ ἀτυχίας ἐδεήθησαν ἱλασθῆναι.
 15 Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Ἱππικὸν ἤλατο, τοῖς φιλο-
 σόφοις ἀρέσων· καὶ τίς αὐτῶν οὐκ ἐνελλήσεν; Ἦσαν δὲ τὸν
 ἀριθμὸν ζ'. Κράνος, Κάρος, Πέλοψ, Ἀπελλῆς, Νερούας,
 Σιλβανός, Κύρβος. Οὗτοι συνῆσαν εἰς τὸ Ἱππικὸν τῷ βα-

§ 64 l. 17—p. 63, 12 in. et p. 63, 20—64, 8 = Treu p. 17, 31—
 18, 24: inde Codin. II 82 (p. 56, 1 B). Sed Anon. Treu nonnulla con-
 fudit; etenim initio responsum Crani exhibet, tum reliquorum re-
 sponsa, inter quae Crani dictum iterum occurrit Cyrbi Pelopis-
 que verbis interpositum. Verbis non paullum discrepat: Ὅτι
 Κράνος ὁ φιλόσοφος εἰς ὧν τῶν ἐπὶ φιλοσ. τῶν σὺν τῇ Εὐδ.
 ἀνελθόντων ἐξ Ἀθηνῶν, ᾗτησε τὸν Θεοδ. ἰδεῖν τὰ ἐν τῷ Ἱπποδρ.
 στοιχεῖα· καὶ ἰδὼν τὸν περιχύτην καὶ τὸν ὄνον εἶπε· τίς ὁ
 στήσας; τοῦ δὲ ἀγαννώστου εἰπόντος· Οὐαλεντινιανός· ὃ συμ-
 φορά, ἔφη, ὅτι ἄνθρωπος ὄνω ἀκολουθεῖ· ἦσαν δὲ οἱ φιλόσ.
 οὗτοι οἱ ἐπὶ Κράνος κτλ. — Κύρβος· θεωροῦντων δὲ ἱπ-
 πεύοντα τὸν βασιλέα καὶ θαυμαζόντων ἔφη βασιλεὺς· τί
 θαυμάζετε; ἀπεκρίθη δὲ Ἀπελλῆς· θαυμάζω εἰδώς, ὅτι τῶν

8 εὐφημῶν P, corr. Comb. 12 κατὰ χάριν Θεοῦ?
 16 ἀρέσκων Comb. καὶ τις P (?) ἐνέλλησεν P, corrigebam:
 cf. ἐξελέω apud Theophanem, περιέλλησε in cod. R infra in
 narratione de H. Sophia § 16 18 οὐλβανός P

σιλειῇ θεάς <χάριν> Ὀλυμπίων. Ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁρῶν τοὺς φιλοσόφους θαυμάζοντας φησὶν πρὸς αὐτούς· ὧ φιλόσοφοι, εἰ θαυμάζετε, κατεφιλοσοφήθητε. Ὡς παραν-
 τίκα ἀποκριθῆναι ἔνα ἐξ αὐτῶν, Ἀπελλῆν ὀνόματι, καὶ εἰ-
 πεῖν· † μὴ θαυμάσιν ἐμὲ τοὺς ἵππους τῷ ἐπιβάτῃ, εἰδὼς 5
 ἀκριβῶς ὅτι ἵπποι ἀνθρώπων ἐπιβάται γεννῆσονται, ἀλλασ-
 σομένων τῶν Ὀλυμπίων, καὶ τὸ θαυμάζον ἀμβλυωπιάσει.
 Νερούας δὲ ἀπεκρίνατο· κακὸν τῇ βασιλίδι στοιχεῖον ὁρῶ
 B 185 τὸ στοιχεῖον τοῖς στοιχείοις συντρέχοντα. | Καὶ ὁ Σιλβανὸς
 ἰδὼν τὸ πρὸς μεσημβρίαν ζώδιον, εἰς τὸ ἄνω τὸ γόνυ 10
 † κάβου δίκην κεκημηκότα, φησὶν· καλῶς ὁ στοιχειωσάμενος·

Ὀλυμπίων ἀλλασσομένων ἵπποι γεννῆσονται ἀνθρώπων ἐπιβάται
 καὶ τὸ θαυμάζον ἀμβλυωπιάσει. Νερούας ἔφη· κακὸν τῇ βασι-
 λίδι, ὅτι τὸ στοιχεῖον τοῖς στοιχείοις ἐπακολουθεῖ· καὶ ὁ
 Σιλβανὸς <ιδῶν> τὸ ὀκλάζον ζώδιον ἔφη· καλῶς ἐστοχάσατο·
 καιροὶ γὰρ ἐπὶ τούτου ἀγόναιοι ἔσονται· ὁ δὲ Κέρβος κτλ., tum
 ὁ δὲ Κράνος . . (v. quae supra dixi) Πέλοψ δὲ . . Κάρος δὲ . .
 -συνέστηκεν haec fere congruentia. Cf. praeterea Tzetzae iam-
 bos 270 sqq. in calce chiliad. ed. Kiessling p. 519: Ὀνος δὲ
 χαλκοὺς ἵππικοῦ πινύσκειται | ἐμπροσθεν ἐστῶς, ἐκ δὲ τῶν ὀπι-
 σθίων | ἀνθρώπος οἰκτρὸς ζωγραφῶν τὰν νῦν βίον, | ὥς εἶπε τὸ
 πρὶν Ἀττικὸς σοφὸς Κράνος, | ἔφασε καὶ γὰρ τῷ κρατοῦντι τῷ
 τότε· | Φεῦ συμφορᾶς, ἀνθρώπος ἦτταν ὦν ὄνον· | ἔσται χρόνος
 γὰρ τοῖς μεθύστερον χρόνοις, | ὅταν ὀνώδεις δυσγενεῖς καὶ καν-
 λῖαι | καὶ πᾶς ἄμουσος εἰσρνεὶς κτηνωδίαν | κρείττων νομισθῇ
 τῶν σοφῶν καὶ κοσμίων.

1 θεάς ὀλύμπιον P, corr. et ἔνεκεν suppl. Comb.; cf. § 39
 θεάς χάριν, § 40 θεάς τούνεκεν 2 an θαυμάζοντας <ἵπ-
 πεύοντα αὐτόν>? 5 μὴ θαυμάζειν ἐμὲ κτλ. Lamb. in textu,
 μὴ θαυμάζομεν τῶν ἵππων τοὺς ἐπιβάτας, ἀλλ' εἰδότες κτλ.
 idem in notis; fortasse μὴ θαυμάζειν τοῦ ἵππου τὸν ἐπιβάτην
 εἰδὼς κτλ., quod pro εἰδῶτα posuisset scriptorem non mirum
 6 γεννῆσονται P 7 ἀμβλωπιάσει P, ὁ μὴ θαυμάζων ἀμ-
 βλωπήσει Lamb. cui adversatur Comb. ('tanta futura miraculi
 vis, ut oculos hebetet') 8 κακὸν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων,
 ὅτι στοιχεῖον ὁρῶ τῷ στοιχείῳ τῆς τύχης συντρέχον Lamb.
 9 ὁ ἡλβανὸς P 11 καμπτόν, δίκην κεκημηκότος Lamb., κα-

καιροὶ γὰρ ἐπὶ τοῦτου ἀγόνατοι ἔσονται.' Ὁ δὲ Κύρβος ἐν
 τῷ δῆμῳ ὁρῶν εἶπεν· 'ὦ δῆμε, δι' ὃν δῆμιοι περισσεύουσιν.'
 Πέλοψ δὲ τοὺς ὄρους τῶν ἵππων ἰδὼν εἶπε· 'τίνος τὸ πρό-
 βλημα;' Θεοδοσίου δὲ φήσαντος 'Κωνσταντίνου', εἰπεῖν
 5 ἐκείνον· 'ἢ φιλόσοφος ἄκνυρος ἢ βασιλεὺς οὐκ ἀληθής.'
 'Εώρα γάρ τι ὁ φιλόσοφος θηλύμορφον ζώδιον, τετραμερέσι
 ζωδιακοῖς γράμμασι γεγραμμένον, καὶ εἶπεν· 'ὦ τετραπέ-
 ρατε, ἐξ οὗ Κωνσταντίνος καὶ ἀπέρατοι ἔσονται.' Κάρος δὲ
 προτραπείς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις λαλῆσαι φησίν· 'δυστυγχῇ
 10 μοι τὰ πάντα φαίνεται, ὅτι, εἰ ταῦτα τὰ στοιχεῖα, ὡς πει-
 ρῶνται, ἀληθεύουσιν, ἵνα τί ἡ Κωνσταντινούπολις συνέ-
 στηκεν;' Κράνος δέ, ὅστις καὶ λογιστὴς τῆς Ἀθηνῶν φιλο-
 σοφίας ἐλέγετο, μειδιῶν ἐπεκοκκυῖα. Τοῦ δὲ βασιλέως πυν-
 θανομένου 'τίς ἡ αἰτία;' † <...>ατο ἐναρκία τὸ πλεῖον
 15 γελῶν ἢ σκώπτων. Νάρκισσος δὲ πραιπόσιτος δίδωσι τῷ
 φιλοσόφῳ ῥάπισμα εἰπὼν πρὸς αὐτόν· 'τῷ Ἡλίῳ ὡς Ἡλίῳ
 ἀποκρίνου, σκότος ὑπάρχων.' Τοῦ δὲ καὶ τὴν ἄλλην στρέ-
 ψαντος, δίδωσιν ὁ Νάρκισσος. Ὁ δὲ φιλόσοφος τῷ Ναρ-
 κίσσῳ ἔφη· 'οὐ διὰ σὲ λαλήσω, ἀλλὰ τοῖς γράμμασι δυσω-
 20 πούμενος.' Τὸ δὲ πρόβλημα τοῦ Κράνου τοιοῦτόν ἐστιν·
 ἦρτησεν τῷ βασιλεῖ τὰ ἐν τῷ Ἰππικῷ στοιχεῖα θεάσασθαι, καὶ

μίλλον δίκην κεκηκόςτος (!) Comb., καμήλον δίκην κεκηκόςτος
 Du Cange; an κάβον (a *κάβος = καβάλλος? cf. Thesaur. Gloss.
 ed. Goetz s. v. cabo = caballus) vel καμήλον δίκην κεκυφότα
 (sc. ζώδιον)? cf. Treu τὸ δκλάζον ζώδιον καλὸς P στοχασά-
 μενος P, corr. Lamb. 2 ἐν τῷ δῆμῳ] τὸν δῆμον Tr. 3 ὄρους
 Tr. 5 οὐκ ἀληθής] εὐήθης Comb. 6 τι] τινά P; hic inse-
 runt vocem Κάρος Lamb., Κράνος alii 10 πηρῶνται P, locus
 corruptus esse videtur 11 ἀληθεύουσιν Tr. 12 λογιστὴς
 P, corr. Lamb. Ἀθηναίων Lamb. 13 ἐπεκεκοκκυῖα P;
 ἐπεκόκκυξεν? 14 lacunam indicavi; ἀπεκρίνατο τάναντία
 Lamb., ἐναντία Comb., magis placet ἀπεκρ. ἀναρθρα vel
 διεμείνατο ἐν ἀργία 15 γελῶ εἰσκόπτειν P, γελῶν καὶ σκ.
 Lamb. 16 ῥαπίσματα Comb. 19 διὰ σὲ P 20 κρόνον P
 21 ἦτω ἐν τῷ βασιλεῖ P; αἰτεῖν τινι etiam p. 35, 6

τοῦ βασιλέως κελεύσαντος εἴλετο εὐθὺς ἐκεῖνος. Ἔστι δὲ
 B 186 ἀνδροεῖκελον τὸ ἄγαλμα περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ περιέχον,
 γυμνόν τοι ὅλως καὶ ἐν τοῖς βρεγάνοις διδύμοις ἐπικεκα-
 λυμμένον. Τοῦ δὲ φιλοσόφου πνυθομένου 'τίς ἂν' ἔφη 'ὁ
 στήσας;' ἔφη τις ἀναγνώστης ὅτι 'Οὐαλεντινιανὸς τοῦτο 5
 προὔθηκεν.' εἶπεν δὲ ὁ φιλόσοφος· 'πότε καὶ τὸν ὄνον;'
 τοῦ δὲ φήσαντος 'ὁμοῦ', εἶπεῖν ἐκεῖνον· 'ποτὲ ὄνος ὡς
 ἄνθρωπος ἔσται· ὃ συμφορὰ, ὅτι ἄνθρωπος ὄνῳ ἀκολουθεῖ.'
 Ἀλλὰ μὴ ἔστω <τὸ> τοῦ μάντεως. Τοῦτο τὸ πρόβλημα εὐ-
 ρέθη ἐν τοῖς τόμοις Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὃ ἐφιλοσόφησε 10
 Κράνος, παρὰ Αἰγυρίου ἀστρονόμου καὶ ὑπάτου τοῦ αὐτοῦ
 βασιλέως Λέοντος.

65. Ἀσκληπιόδωρος ἐπὶ Ἀναστασίου ἰδὼν τὸ ζώδιον τὸ
 μέγα, τὸ ἐν τῷ Ἰππικῷ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ προσώπου κατέ-
 χοντα, ἔφη· 'ὦ βία, ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη ἔνδεια εἰς μίαν 15
 ἀνθρώπου φρόνησιν ζυμωθείσα.' Καί τις αὐτῷ ἐπέδειξε
 γραμματα ἐν τῷ μαρμαρῷ· τοῦ δὲ ὑπαναγνόντος, φησὶν·
 'ἀγαθὸν μὴ φθάσαι τοῖς τότε μέλλουσιν εἶναι· ὡς καὶ μοί τι
 κέρδος τοῦ μὴ ἀναγνῶναι'.

66. Λέον γινώσκειν ὅτι ἡ στήλη ἡ καλουμένη Ταῦρος 20
 Θεοδόσιός ἐστιν ὁ μέγας· ἐν ᾗ ποτε ἐδέχετο ὁ βασιλεὺς τοὺς

§ 65 Treu p. 18, 25 sq.; inde Codin. II 83 (p. 57, 9 B)
 § 66 l. 20—p. 65, 1 = Treu p. 19, 1 sqq.: Ὅτι ἡ ἐν τῷ ταύρῳ

1 εἴλετο] εἰσῆλατο? 2 Eadem statua ('Nicon' post Ni-
 candrum asinum) memoratur a Niceta Acom. de sign. Cpol. 6
 τὸ P] τι edd. ἐπικεφαλαίαν P 3 βρεγάνοις = αἰ-
 δοίοις? vox alibi non occurrit 5 βαλεντινιανὸς P 8 ὦ
 τῆς συμφορᾶς Treu altero loco; cf. infra l. 15 ὦ βία
 9 τὸ inserui; ἀλλὰ μὴ ἔστω· τοῦ μάντεως τοῦτο κτλ. inter-
 pungunt Comb. et Band. 11 κρόνος P Αἰγυρίου Lamb.
 in textu, Ὀλυβρίου in notis; cf. § 5b ἀστρονόμων ὑπάτων?
 Comb. 13 Ἀσκληπιόδοτος Lamb. 14 κατέχον Tr. 16 ἐξυ-
 μώθη Tr. ὑπέδειξε Tr. 17 φράσαι τὰ τότε μέλλοντα Lamb.
 τὰ τότε μέλλοντα εἶναι Tr. 18 καμὲ P, corr. ex Tr.

ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δυνάστας. Ἀργυραῖα δέ τις ἦν πρώτη, ὡς ὁ Σωζομενὸς διδάσκει. Κλήμης δὲ τὰς ὁμοίας καὶ πολυμόρφους μαρμαρίνας Κωνσταντίνου εἶναι φάσκει τοῦ υἱοῦ Κώνστα.

- 5 67. Ὁ Πιττάκης ὁ λεγόμενος Λέων ὁ μέγας ἐστίν, ὁ παρὰ τ(οῖς) πολλοῖς Μακελάριος λεγόμενος· καθ' ἣ(ν) τὰ δεξιμάτα τῶν | βασιλέων ἐκεῖσε ἐγένοντο. Ἀλλὰ καὶ παλά- B 187
τιον ἦν ποτε συνιστάμενον πλησίον τῆς παλαιᾶς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Εἰρήνης, καθὼς Ἰωάννης ὁ Διακρινόμενος λέγει.
- 10 68. Λέον γινώσκειν ὅτι τὸ λεγόμενον Αὐγουσταῖον στή-
λας τρεῖς διαδέχεται· Κωνσταντίνου τὸ πρῶτον, ἐν ο(ῖς)
καὶ βασιλικαὶ ἦσαν κάτω ε' τοῦ κίονος, Κωνσταντίου, Κων-
σταντος καὶ Κωνσταν(τίνου) [Κώνσταν] τε καὶ Αἰκινίου·
ἀλλὰ καὶ ὕστερον Ἰουλιανοῦ. Ἐπὶ Θεοδοσίου οὖν τοῦ με-
15 γάλου στήλη ἑτέρα τῷ κίονι διαδέχεται, ἀργυραῖα καὶ αὐτῇ,
ἀλλὰ καὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου πρ(ὸς) τῇ γῇ, ὡς ὁ Θεό-
δωρος φησι. Ἐν δὲ τοῖς Σωζομενοῦ γραμμασι, φησίν, Ἰου-
στινιανὸς ἐστίν, ὃ νῦν καθορεῖται τὸ μέγιστον τοῦ Φόρου

στήλη τοῦ Θεοδοσίου ἐστίν· ἦν δὲ πρώτη ἀργυρᾶ· ἐνθα τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἡμοντας ἐδέχετο· ἦσαν γὰρ πρώτην ἐκεῖ παλάτια. (Verba extrema Anon. Tr. ex fine § 67 excerpst). Inde Codin. II 47 (p. 42, 15 B)

2 σωζόμενος P 3 i. e. Constantini Pogonati 5 πῆ-
ταξ an πῆταν(ις) scriptum fuerit in P, ob marginem succi-
sum discerni non potest. Item post παρατ (sic) et καθη
(6) margo abscisus 7 τὰ δεξιμάτα P. Corrigere posses τὰ
δέξιμα τὰ τῶν κτλ., sed nominis δέξιμον casus etiam suf-
fixis -ατος κτλ. formari posse, etsi aliud exemplum non novi,
tamen ex analogia vocis ἀλλάξιμον negare non licet 11 ἐνο |
margine absciso P; ἐν ᾧ editores 12 βασιλικαὶ sc. στήλαι
an ε' κάτω? 13 Post Κώνσταν priore loco positum
margo abscisus; alterum seclusi (Κωνσταντίας Band.) 15 δια-
δέχεται passive 16 post πρ margo abscisus 17 σωζο-
μένον P

ζώδιον. Καθὰ φησι Θεοδώρητος καὶ Εὐσέβιος, ἐν οἷς δοκοῦσι σφάλλεσθαι βιβλίοις, Ἑλληνας εἶναι στήλην· καθ' ἣν ἀφιερῶσας ὁ μακάριος Κωνσταντῖνος δι' εὐχῆς ἔστησεν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀπολλιναρίου καὶ Ἀλεξάνδρου συγγράμμασιν Κωνσταντίνου εἶναι τοῦ μεγάλου, καθὰ καὶ Μιλίχιος ὁ χρονο- 5 γράφος ἐξηγήσατο.

69. Ὁ τρίπους ὁ ἐν τῷ Στρατηγίῳ τῷ μεγάλῳ, καθὰ Προμούντιος Ἀλέξανδρον λέγει εἶναι τὸν Μακεδόνα. Ἐπιστάωσατο δὲ καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων, καὶ ὅσοι τοῖς γράμμασιν αὐτοῦ ἐμφιλοχωροῦσι, μάλιστα οἱ ταῖς μαντείαις στοιχοῦντες, 10 ἐπιγινώσκουσι τὸν Ἀλέξανδρον εἶναι. Γράφει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἄγιον ἐκεῖ πρῶτον φόρον τῇ πόλει ταύτῃ ἀναστῆσαι.

B 188 70. | Τὸ καλούμενον Φιλαδέλφιν Κωνσταντίνου εἶναι τοῦ μεγάλου τοῦς υἱούς, ἀπὸ Γαλλίας τὸν ἕνα πρὸς τὴν Κων- 15 σταντινούπολιν ἐλθόντα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός· μεγάλῃς τε ὑπαντῆς καὶ χαρᾶς γενομένης ἀσπᾶσασθαι ἀλλήλους καὶ παρευθὺν στήλας αὐτῶν ἀνεγεῖραι τῇ πόλει τὸ σχῆμα ὑποσωζούσας. Ἰουλιανοῦ δὲ στήλη καὶ Ἀναστασίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς, ἣν διὰ τὸ εἶναι Χριστιανὴν ἐξέβαλε τῆς 20 βασιλείας. Αὐτὴ δὲ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν Προμούντου ἀπε-

§ 70 l. 14—19 = Tr. p. 19, 5 sqq.: Τὸ καλ. Φιλαδέλφιον υἱοὶ εἰσι τοῦ μ. Κ.· ἥνικα γὰρ Κ. ἐτελεύτησε, τοῦ Κωνσταντίνου ὄντος ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρει, Κωνσταντῖνος ἀπὸ τῶν Γαλλίων ἐρχόμενος συνήφθη Κόνσταντι καὶ ἀσπᾶζονται ἀλλήλους· οὐχ ὅτι ἐκεῖ συνήφθησαν, ἀλλὰ τῆς ὑπαντῆς αὐτῶν ἐκεῖσε ἀναστηλωθείσης. Inde Codin. II 48 (p. 43, 13 B)

1 Dubito utrum interpungam post καθορεῖται (p. 65, 18) an post ζώδιον 2 exspectamus ἣν ἀφιερῶσας, sed cf. p. 68, 5 4 συγγράμμασιν <φέρεται>? 10 στοιχειοῦντες P, corr. E. Kurtz; cf. Malal. p. 460, 5 δεξάμενος τὰ γράμματα καὶ στοιχήσας ('acceptis litteris et perlectis') 19 ὑποσωζούσαν P Iuliani coniux ab aliis scriptoribus Helena Constantia nominatur

κείρατο. Αἱ δὲ αὐταὶ στήλαι μέχρι τοῦ νῦν σώζονται ἐν τῷ Φιλαδελφίῳ.

71. Ὁ λεγόμενος Ξηρόλοφος στήλην μὲν ἔχει, καθὼς ὁ Διακρινόμενος λέγει, τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανουῦ κάτωθεν τοῦ κίονος καὶ Μαρκιανουῦ. Σεισμοῦ δὲ γενομένου πεπτωκέναι τὴν στήλην, καὶ ὡς λόγος λέγει, ἀνελθεῖν αὐτὴν ἄνωθεν τῶν ἐπὶ κίωνων· καὶ ὑποστρέψαι <τὴν> Μαρκιανουῦ καὶ Οὐαλεντινιανουῦ ἐν τῷ Τριβονναλίῳ.

72. Ὁ λεγόμενος Νεώριος ὁ καὶ Ἀρκάδιος· ὃν Κόνων ἐστοιχειώσατο, εὐρὼν τὸν τόπον πλείστοις πόνοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου πονηθέντα· ἐν ᾧ καὶ αἱ ἀγοραὶ τῶν θαλασσιῶν ἐμπορευμάτων πρώην ὑπῆρχον ἐκεῖ· ἐπὶ Ἰουστινιανουῦ δὲ μετεποιήθησαν εἰς τὸν Ἰουλιανουῦ λιμένα.

73. Ὁ Ζεύξιππος τὸ λουτρόν Σευήρος καλεῖται· ὑπὸ Σευήρου γὰρ ἐκτίσθη. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸ Ἱπποδρόμιον τὸ πρῶτον ἔλαβε κτίσμα ἐν ὀλίγῳ. Αἱ Κωνσταντιναὶ ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐκτίσθησαν, καὶ ἡ λεγομένη Φόσσα. Στήλαι B 189 δὲ πολλὰ οὖσαι ἐν Κωνσταντιναῖς διέπεσαν ἄξια θάνατος.

74. Ὁ ἀγωγὸς ὑπὸ Οὐάλεντος τοῦ Ἀρειανουῦ ἐκτίσθη, 20 καθὼς γράφει Θεόδωρος· ἡ βασιλικὴ κινστέρνη ὑπὸ Κων-

§ 71 l. 3—6 (—στήλην) = Tr. p. 19, 13 sq.; inde Codin. II 19 (p. 30, 1 B) § 72 Treu p. 19, 18 sq.: Ὅτι τὸ νεώριον ὁ Κόνων ἐστοιχειώσατο· ἐν ᾧ κτλ.; inde Codin. II 68 (p. 52, 5 B) § 73 l. 14—16 (—ὀλίγῳ) = Treu p. 19, 22 sq.; inde Codin. II 33 (p. 36, 16 B) § 74 l. 19 = Treu p. 19, 25; inde Cod. II 69 (p. 52, 8 B). — L. 20—p. 68, 3 = Treu p. 19, 27 sq.

3 εἶχε Tr. 4 βαλεντινιανουῦ P 5 κάτωθεν τοῦ κίονος post Μαρκ. ponit Tr. 7 τὴν vel τὰς supplendum esse censeo 8 βάλεντος P 9 τὸ λεγόμενον Νεώριον ὁ Ἀρκάδιος ἐτειχίστατο Lamb. 13 Ἰουστινιανουῦ P 14 Σευήρος καλ. om. Tr., Σευήρου Du Cange, Banduri 16 αἱ] καὶ Comb. 17 φούσσα P; φόσσα scribit P p. 34, 17, φωσάτον p. 54, 19 (scripturam codices saepissime variant; cf. de Boor ind. Theophan.) 20 στέρνη P

σταντίνου τοῦ μεγάλου· ἡ δὲ Χρυσορόη ὑπὸ Λικινίου κατ' ἐπιτροπὴν Κωνσταντίνου. Ἡ δὲ χαλκῇ στήλῃ ἡ ἐν τῇ βασιλικῇ κινστέρνῃ καθεμένη Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐστίν. Ἡ στήλῃ ἡ ὀπισθεν τῆς Μαγναύρας κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Ἑλιακοῦ μετεώρου Φωκᾶ ἐστίν, καθ' ἣν ἐν τῷ ἑβδόμῳ 5 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ σπουδὴν πολλὴν περὶ τοῦ ἀνελθεῖν ἐπεδείξατο. Μοναχὸς δὲ τις ἐκ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ λεγομένου Σικεῶν μονῆς — κατὰ ταῦτα γὰρ καὶ ὁ μακάριος Θεόδωρος ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ αὐτοῦ Φωκᾶ ἐπὶ Θωμᾶ τοῦ νέου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὃς καὶ σύν- 10 θημα ἐποίησε παρακαλέσας τὸν ὅσιον Θεόδωρον εἰπεῖν τῷ Φωκᾷ παύσασθαι ἐκ τῶν ἀκαίρων φόνων· ὃ καὶ ποιήσας ὁ ὅσιος παρήγει τῷ βασιλεῖ μὴ ἀπανθρώπως χρῆσθαι τοῖς ὑπηκόοις. Ὁ δὲ βασιλεὺς ᾔτησεν σημεῖον παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς αὐτὸν γενέσθαι διὰ τὴν ποδάρχα καὶ παύσασθαι τῶν 15 πολλῶν φόνων. Εὐξαμένου δὲ τοῦ ὁσίου ἐρρυσέθη τῆς νόσου. Αὐτὸς δὲ οὐδὲ οὕτως ἐπαύσατο ἀποκτείνων. Ὁ δὲ προειρημένος μοναχὸς ἐθάρρησέ τινα περὶ τοῦ Φωκᾶ, ὅτι κατὰ τὸν

inde Codin. II 40 (p. 38, 15 B). — L. 4 sqq. = Treu p. 19, 30 sqq.: Περὶ στήλης τοῦ ἀρμαμέντου (cf. Theophan. p. 274, 22—24): ἡ στήλῃ ἡ εἰς τὸ ἀρμαμέντον τοῦ Φωκᾶ ἐστὶ καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ <ἔτει> τῆς βασιλείας αὐτοῦ περὶ τὸ τέλος σπουδάζων ἀναγαγεῖν αὐτὴν ἐν τῷ κτιστῷ κίονι μετὰ τὸ ἀναγαγεῖν αὐτὴν δεκαοκτὼ παρελθουσῶν ἡμερῶν κατηνέχθη τῆς βασιλείας· τότε δὲ ἦν Σικεῶν (cod. σικεῶν [?]) ὁ ὅσιος. Inde Codin. II 34 (p. 36, 20 B)

1 Χρυσορόη? 4 μέρους P 7 sqq. Eadem historia in vita S. Theodori qui dicitur Syceota ap. Theoph. Joannu Μνημεῖα ἀγιολογ. p. 480 sqq. 8 σικαῶν P, συκεώτου Lamb., sed cf. cod. Paris. gr. 1534 fol. 95 βίος Θεοδώρου τοῦ Σικεῶν. Inc. Ὁ . . . Θεόδωρος ὁ λεγόμενος Σικεῶν κτλ. (Catal. codd. graec. hagiogr. bibl. Paris.) ταῦτα P, ταυτὸν Comb. 15 παύσεσθαι? 17 ἀποκτείνων P; Byzant. codd. et κτενεῖν et κτεννεῖν scribunt, cf. ind. Theophan. s. v. ἀποκτεννω 18 κατὰ] μετὰ Comb.

καιρὸν τοῦτον δεινῷ θανάτῳ θνήσκει, ἔτι φιλοσοφούντος
 Σεργίου τοῦ μετὰ τὸν νέον Θωμᾶν ἐπισκοπήσαντος· αὐτὸς
 γὰρ καὶ τῷ μοναχῷ ἐθάρρῃσεν. Ἔρχεται οὖν τοῦτο ἐν τοῖς
 ὥσιν τοῦ βασιλέως Φωκά ἔτι | τῆς στήλης ἐλαυνομένης· καὶ B 190
 5 τοσαύτῃ σπουδῇ ἐχρήσατο περὶ τῆς ἀναβάσεως τῆς στήλης,
 ὥστε, καθὼς οἱ τότε ἐξηγήσαντο, ἔτι καὶ ἔτι πλείω φόνους
 αὐτὸν πεποιηκέναι. Ἀλλὰ καὶ χρήματα πάμπολλα τοῖς δον-
 λεύουσιν ἐχαρίσατο πρὸς τὸ ταχύναι· καὶ μετὰ ἡμέρας
 τοῦ σταθῆναι τὴν αὐτὴν στήλην κατηνέχθη τῆς βασιλείας,
 10 οὐδὲν ἄμεινον ὧν ἔπραξεν ἀπενεγκάμενος, τὸν πικρὸν θάνατον.

75. Ἐν τοῖς λεγομένοις Μαρινακίου στήλῃ ἴστατο, ἐν
 ἧ καὶ παράδοξον θέαμα γέγονε. Σεισμοῦ γὰρ γενομένου καὶ
 παντὸς τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπὸ θεμελίου φθαρέντος καὶ τῆς
 στήλης πεσούσης κάτω τοῦ κίονος σταθῆναι αὐτὴν ὀρθήν,
 15 ὥς οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγήσαντο. Δοκιμασθείσης γὰρ τῆς στή-
 λης εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατεθῆναι, ἔμεινεν ἄχθος βαρύντατον
 ἔχουσα. Τοῦτο δὲ ἔλεγον γίνεσθαι ἕως πλείονων καιρῶν.
 Τὴν δὲ στήλην εὐρίσκομεν εἶναι Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νεω-
 τέρου· ὥς τινα φιλόσοφον διασαφήςασθαι τότε διὰ τὸν
 20 ἄδικον θάνατον Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νεωτέρου † σημειω-
 θῆναι τὴν στήλην· ἕως γὰρ τότε δικαίαν ψῆφον ἀπένεμον
 τὸν θάνατον τοῦ Ἀετίου.

76. Ἐκ τῆς λεγομένης Νικομηδείας στήλαι πλεῖσται ἐν

§ 76 Treu p. 20, 4 sq.; inde Codin. II 73 (p. 53, 1 B)

9 τὸ σταθῆναι P 10 ἢ τὸν πικρὸν θάνατον Comb., cui
 adversatur E. Kurtz ('er trug nichts Besseres davon, als das
 gewesen war, was er gethan hatte, nämlich den bittern Tod')

11 μαρινακίου Lamb.; sed cf. index Synax. Sirmondi in
 Anall. Bolland. 1895 p. 425: πέραν ἐν τοῖς Μαρινακίῳ
 18 et 20 βαλεντινιανοῦ P 20 σημειωθῆναι = στοιχειωθῆ-
 ναι? Comb. 21 locus item corruptus; exspectamus hanc sen-
 tentiam: ἕως γὰρ τότε δικαίαν ψῆφον (= iudicium) ἀπένεμον
 (= ἐνόμιζον?) τὸν θάνατον <αὐτοῦ διὰ τὸν θάνατον> τοῦ
 Ἀετίου 22 ἀντίον P, corr. Lamb. .

τῇ Κωνσταντινουπόλει ἤκασιν. Ὅθεν καὶ Διοκλητιανοῦ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ σώζεται ἕως τῆς δεῦρο, ἐπίκυφος οὕσα, ἀναμέσον τοῦ λεγομένου καθίσματος.

77. Μαξιμιανοῦ στήλη ἐν τοῖς τῆς Χαλκῆς μέρεσι ὑπάρχει βαρυτάτη πάνυ. Ἐνθα καὶ τὸ γένος ἄπαν Θεοδο- 5 σίον τοῦ Σπάνου καθορᾶται ἐν στήλαις ἕως τῆς σήμερον.

B 191 78. | Αἱ Γοργονίδαι λεγόμεναι αἱ τέσσαρες ἐκ τῆς Ἐφέ- σου ἤκασιν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ναοῦ, αἱ κατὰ τὸν σηκὸν τῆς Χαλκῆς περιφέρονται, ἔνθα καὶ σταυροῦ σημεῖον ἀνω- 10 θεν αὐτῶν ἴσταιται.

79. Τῆς λεγομένης Ἀρτέμιδος ἡ στήλη ἐν τῷ Ἱππο-δρομίῳ ἴσταιται, ἔνθα γυμνάζονται οἱ παλαιόντες.

80. Ἐν τῇ Χαλκῇ πύλη τοῦ παλατίου Ζήνωνος καὶ Ἀρεάδνης τῆς σώφρονος ἔσχατον καὶ αἰσχρᾶς τὸ πρότερον ἐν κίλοισιν ἴστανται πεξαὶ στήλαι, ἰάμβους ἐλεγείους ἔχονσαι παρὰ 15 Σεκουόνδου φιλοσόφου μερισθεῖσαι.

81. Ἡ στήλη ἡ πρὸς τὸ Ζεύξιππον θεωροῦσα, ἥτοι ἔμπροσθεν, Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας ἐστίν· καθ' ἣν καὶ ἐδοξάσθη Ἰουστινιανός, ὅτε ἐτίθετο ἡ αὐτὴ στήλη, κράζοντος τοῦ Πρασίνου μέρους· Ἰουστινιανὸς καὶ Κωνσταντῖνος νέοι 20 ἀπόστολοι· ἐν οἷς καὶ Σοφία ἡ αὐτοῦ γαμετὴ παρὰ Πλούμβα τοῦ φιλοσόφου ἰαμβικοῖς μέτροις τοὺς ἐπαινους ἐδέξατο.

§ 77 Treu p. 20, 8 sq.; inde Codin. II 28 (p. 34, 20 B)
§ 78 Treu p. 20, 11 sq.; inde Codin. II 28 (p. 34, 5 B) § 79
Treu p. 20, 15 sq.; inde Codin. II 74 (p. 53, 12 B) § 80 Treu
p. 20, 18 sq.; inde Codin. II 28 (p. 34, 3 B)

2 ἐπίκυφος Lamb. 7 γοργόνες Tr. 8 σηκὸν] οἶκον
Tr. (καταντικρὺς τῆς Χαλκῆς Lamb.) 9 φέρονται Tr.
12 δοκιμάζονται Tr. 15 ἐλεγεία (ἰάμβους om.) ἔχ. Σεκ. φιλ.
Tr. De Secundo philos. cf. Krumbacher Byz. Litt.² p. 557 et
Orelli Opuscula Graecorum veterum sententiosa I 208 sqq.
16 μερισθεῖσαι] cf. p. 27, 4 21 Σοφία] aut cum Lamb.
Θεοδώρα scribas necesse est aut pro αὐτοῦ ponas Ἰουστίνον
Πλουμβάτον Lamb.

82. Ἡ ἐν τῷ παλαιοτάτῳ λουτρῷ ὑπάρχουσα στήλη ἐκ χρωμάτων, ἥτοι τὸ Ζεύξιππον, Φιλιππικοῦ τοῦ πρώτου ἐστὶν τοῦ κατὰ ἄγνοιαν πλανηθέντος· ὥς δὲ ἔχει λόγος, τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι οἶον τὸ πρωτότυπον. Μεγάλως γὰρ ἐπήνεσαν
 5 οἱ ζωγράφοι τὸν γράψαντα, ὅτι οὐκ ἐχώρησε τὴν τοῦ βασιλέως μορφὴν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον.

83. Ἐκ τοῦ λεγομένου Ἰκονίου στήλαι ἤκασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει πλείσται, καθ' ἣν καὶ τοῦ Αἰῶς ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ σώζεται.

10 84. | Τὰ τέσσαρα ἱππάρια τὰ χρυσόβαφα τὰ φερόμενα B 192 ἄνωθεν τοῦ Ἰππικοῦ ἐκ τῆς Χίου νήσου ἤκασιν ἐπὶ Θεοδосίου τοῦ μικροῦ.

85. Ἐκ τοῦ προειρημένου Ἰκονίου Περσέως στήλη καὶ Ἀνδρομέδας θυγατρὸς Βασιλίσκου ὑπαρχούσης, ὥς οἱ μῦθοι
 15 φασὶ καὶ τις τῶν ἱστορικῶν, δίδοσθαι θυσίαν τῷ ἐκεῖσε ἐμφαλεύοντι δράκοντι. Οὕτως γὰρ ἦν ἐκ παλαιᾶς συνηθείας δίδοσθαι παρθένον κόρην τῷ θηρίῳ· καθ' ἣν Ἀνδρομέδα δεθεῖσα θανάτου † αἰτία τῷ θηρίῳ ἐμελλεν δίδοσθαι. Ὁ γοῦν προειρημένος Περσεὺς ἐκεῖσε ἤκων πύθεται κλαιούσῃ
 20 τῇ Ἀνδρομέδῃ, τί ἂν εἴῃ δεδεμένη καὶ θρηνηοῦσα. Ἡ δὲ τὸ

§ 82 l. 1—2 = Treu p. 20, 21 sq.: Ἡ ἐν τῷ Ζεύξιππῳ λουτρῷ ὑπάρχουσα στήλη ἐκ χρωμάτων τοῦ Φιλιππικοῦ ἐστὶ τοῦ παλαιότατον. Inde Codin. II 39 (p. 38, 13 B) § 84 Treu p. 20, 24 sq.; inde Codin. II 75 (p. 53, 14 B) § 85 Anon. Treu p. 20, 27 sq. pauca omisit, reliqua fere ad verbum exscripsit. Inde Codin. II 85 (p. 58, 4 B)

2 τῷ Ζεύξιππῳ Lamb. (cf. Tr.); sed appositionem alio ac legitimo casu poni huic aetati non alienum; v. Malal. p. 128, 19 et not. Dind. 5 Fort. ἐχώρισε, ut χωρίζειν τι dictum sit pro χωρίζεσθαι τινος 13 Ad rem cf. Joh. Antioch. F. H. Gr. 4, 544, 18 (cum notis), Malal. p. 36, 18 (= Chron. Pasch. p. 71), Glycas p. 264, 17 στήλαι Tr. 14 ὥς] ἦν Lamb. 18 θανάτου αἰτία] vix significare potest mortis destinatam; pro eo βορᾶ Tr.

συμβὰν ἐξηγήσατο. Τοῦ δὲ καθίσαντος ἦκε τὸ θηρίον. Αὐτὸς δὲ Γοργόνης κεφαλὴν ἐν πήρᾳ κατέχων ὀπισθοφανῶς στραφείς δεικνύσει τὸ θηρίον· ὅπερ ἰδὼν ἐκεῖνος ἀπέψυνξεν. Ἐκλήθη οὖν Ἰκόνιον παρὰ λογιστοῦ Φιλοδώρου ἢ πόλις διὰ τὸ ἡκέναι τὸν Περσέα καὶ σῶσαι τὴν Ἀνδρομέδαν, φαῖνον εὐτύχημα τῇ πόλει ἐκ τοῦ ἡκοντος Περσέως. Ἦν δὲ ὄνομα τῇ πόλει τὸ ἀπὸ γενέσεως Δορία, ἔπειτα ἐκλήθη Θρηνώδια, παρὰ δὲ Φιλοδώρου τοῦ λογιστοῦ ἐκ τοῦ ἡκειν τὸν Περσέα ἐκλήθη Ἰκόνιον. Ἐνθα ἐστηλώθη ὁ αὐτὸς Περσεὺς σὺν τῇ Ἀνδρομέδῃ ἐπάνω τῆς πόρτης τῆς πόλεως· καθ' ἣν καὶ θυσίαι πολλαὶ γηγόνασιν ἐκεῖσε παρὰ Δελίου καὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ· ἐνθα πλεῖστοι ἄγιοι ἐμαρτύρησαν. Ἦκασιν οὖν τοῦ τε Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας αἱ στήλαι, B 193 ὡς | λόγος ἔχει, ἐπὶ Κωνσταντίου μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν Ἀντιοχείων ἐκκλησίαν, ἐν τῷ Κωνσταντιανῶι λουτρῷ. 15

86. Ἀναστασίου στήλη ὑπάρχει ἢ ὀπισθεν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μηνᾶ, ἥτις στήλη ἐστάθη μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν βοοθύσιαν τῶν εἰδώλων καὶ γενέσθαι πορνεῖον τὸν τόπον, τοῦ βασιλέως τοῦτο κελεύσαντος ἐπὶ τὸ ἀτιμασθῆναι τὸν τόπον.

87. Ἐν τῇ καλουμένῃ Ἀετίου κινστέρνῃ, ἥτις ὑπὸ Ἀετίου 20

§ 87 Treu p. 21, 13 sq.: Ἐν τῇ καλ. Ἀ. κινστέρνῃ, ἥτις ὑπὸ Ἀ. πατρικίου ἐκτίσθη ἐπὶ Οὐάλεντος, στήλῃ ἵστατο τοῦ αὐτοῦ Ἀετίου (nil ultra). Inde Codin. II 71 (p. 52, 14 B)

3 τῷ θηρίῳ Lamb., sed cf. Byz. Zeitschr. VII 377; Treu addit τὸ δηλητήριον ἐκεῖνο Tr.; sed subiectum subauditur δράκων; ὅπερ ἰδὼν ἐκείνην Lamb. 4 Φιλοδ.] φιλοσόφον P, Φιλοχόρον hic et l. 8 Lamb. 5 ἡκέναι—6 Περσέως] τὸν Περσέα δεῖξαι τὴν εἰκόνα ἐκεῖσε Tr. φόνους ἀτύχημα P, corrigebam 6 Περσέως] περσαίου P 7 Δορία] δάνεια Tr. (δαναεῖα Lamb.); ad nomen cf. Δορίειον, Δορυνάσιον, Δορηνοί(?) Buresch Aus Lydien p. 78 ἐπλήσθη θρηνηώδια Tr. (ἐπλήσθη θρηνηώδίας καὶ ἔκτοτε ἐκλήθη θρήνος Codin.) 9 ἐτελειώθη P et Tr., corrigebam 10 post πόλεως Band. inserit ἐστηλώθη ἀμφοτέρως καθ' ἣν—12 ἐμαρτύρησαν om. Tr. 15 ἐν τῷ Κωνστ. λουτρῷ in P falso initium sunt capitis insequentis; recte Anon. Treu (ubi Κωνσταντιανῷ) 20 κηστέρνῃ P

πατρικίου κτισθεῖσα ἐν ταῖς ἡμέραις Οὐαλεντινιανοῦ· ἔνθα ἡ στήλη αὐτοῦ τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν τῇ κινστέρνη σώζεται δορυφοροῦντος αὐτὴν τοῦ Ἀετίου.

88. Ἡ λεγομένη Ἀσπαρος ὑπὸ Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου τῶν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου οἰκοδομεῖται· καθ' ἣν Ἀσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος πληρωθείσης αὐτῆς τὸν ὄλεθρον ὑπομένουσιν.

89. Τὴν λεγομένην Κράνον νῆσον ἐστοιχειώσατο Βερίνα, καθ' ἣν οὐδεμία εὐρίσκεται φροντίς, τίνος χάριν ταύτην στοιχειοῦται. Ἐν δὲ τῷ στοιχειωθῆναι τὴν αὐτὴν νῆσον ἀθρόως θάνατοι γηγόνασι πλειστοι, ὅθεν ἐρημοῦται διαρκέ-
 10 σασα μέχρι τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ τρίτου τὴν θάλασσαν προστάξαντος ἀναπλῶσαι ἐν αὐτῇ εἰς τέλειον ἀφανισμόν.

§ 88 Treu p. 21, 17 sq.; inde Codin. II 70 (p. 52, 10 B)

1 et 2 οὐάλεντος P, correxi; est Valentinianus III; cf. p. 67, 8 3 δορυφορούσης P, correxit Comb. 4 utroque loco ἄσπορος P ἐπὶ P, ὑπὸ Tr. 10 αὐτὴν his scribit P

12 τρίτον = τρεῖς saepe apud Const. Porphyrog.; τρίτου legit et scribit Lamb. ceterique 13 ἀναπλεῦσαι P, ἀναπλοῦσαι Comb., ἀναπλῶσαι Bekker (ἀναπλοῦν = ἀναπληροῦν, cf. Wendland Rh. Mus. 1898, p. 30).

*Διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς με-
γάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῆς ἐπονομαζομένης
ἁγίας Σοφίας.*

Ἔστιν δὲ ἡ οἰκοδομὴ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἐν
Κωνσταντινουπόλει οὕτως·

5

Ba(ndurip.) 65 1. Ἡ μεγάλη ἐκκλησία ἡ ἁγία Σοφία, πρῶτον μὲν
ἀνήγειρεν αὐτὴν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος δρομικὴν, ὁμοίαν τοῦ
ἁγίου Ἀγαθονίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνακίου. Καὶ πληρώσας
αὐτὴν στήλας ἔστησε πολλὰς. Διήρκεσε δὲ τὸ κτίσμα ἐκεῖνο
χρόνους οὐδ'. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου 10
εἰς τὴν δευτέραν σύνοδον τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενο-

*Discrepantia antiquae versionis Latinae, i. e. Radulfi de
Diceto (et Radulfi Nigri): 7 δρομικὴν] amplam*

1—5 Titulus exstat in PVR, de K et C vide alterum
fasciculum 6 post Σοφία inserit Ζ οὕτως ἐκτίσθη 6—8
Τὴν δὲ μεγάλην ἐκκλ. ἤγουν τὴν ἁ. Σοφίαν, εἰδωλεῖα ὄντα
ἐκεῖσε πολλὰ καὶ ἀγάλματα ἱστάμενα ἀφείλεν αὐτὰ
καθὼς προεῖρηται ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ Ἰουστι-
νιανός· ὁμῶς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πρῶτον αὐτὴν ἀνήγειρε
δρομικὴν ὁμοίαν τοῦ ἁ. Ἀγαθονίου καὶ τῆς ἁ. Δυνάμεως
καὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς τῆς οὔσης πλησίον τῆς ἁ.
Σοφίας· ἤγουν εἰρήνην, δύναμιν καὶ σοφίαν καὶ νίκην. Πλη-
σίον τῆς μεγ. ἐκκλ. στήλας ἔστησε πολλὰς (ὡς προεῖπομεν
add. B) K 7 δρομικὴν] cf. Codin I 49 (p. 16, 15 Bekk.)
ὁμοίαν κτλ.] ὡσάν τὴν Βλαχέρναν τὸν ναόν Vind. 129
8 Ἀνδρονίου sine codicum auctoritate Comb. 10 sqq. Falsa
tradit auctor, sed nolui corrigere, v. ad p. 75, 8 11 ἐν κων-
σταντίνου πόλιν RD

μένην στασιάσαντες οἱ Ἀρειανοὶ κατέφλεξαν τὴν στέγην τῆς αὐτῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὄντος πατριάρχου Νεκταρίου τοῦ ἀγιοτάτου ἐν τῇ ἀγίᾳ Εἰρήνῃ τῇ παλαιᾷ καθεζομένου, ἦν καὶ αὐτὴν ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος. Διήλθον δὲ 5 χρόνοι δύο καὶ ἴστατο ἀσκεπής. Προστάξας δὲ Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς Ρουφῖνον τὸν μάλισταρον αὐτοῦ καὶ ἐστέρασεν αὐτὴν διὰ κυλινδρικών καμάρων. Μετὰ δὲ ρλβ' χρόνους τοῦ Θεοδοσίου, σή' ἐτῶν διελθόντων ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, εἰς τὸν πέμπτον χρόνον τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ 10 τοῦ μεγάλου μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν σφαγὴν ἐν | τῷ Ἰππικῷ Ba 66 (λε' χιλιάδων ἐκεῖσε ἀναιρεθέντων διὰ τὸ ἀναγορευθῆναι ὑπὸ τῶν δύο δημοτικῶν μερῶν Ὑπάτιον πατρίκιον καὶ δῆμαρχον μέρους Βενέτων) — ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐνέπνευσεν ὁ θεὸς εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ 15 τοῦ οἰκοδομῆσαι ναόν, οἷος οὐκ ἐκτίσθη ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ.

2. Ἐγραψε δὲ καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ σατράπαις καὶ κριταῖς καὶ φορολόγοις τοῖς ὑπὸ τῶν θεμάτων ἄπασιν ἔρε-

7 rotundis marmoribus (Rad. Niger) 16 Scripsit autem Iustinianus tributariis omnibus qui erant in provinciis omnibus etc.

5 δύο] ιβ' A₂, ις' B 7 μαρμάρων M Vind. 94, cf. Rad. ρλβ'] τριάκοντα R, λβ' P^VC, correxi ex K Pal. 239 τοῦ Θεοδοσίου om. M 8 πέντε codd. praeter M, qui ἔτους διακοσιοστοῦ habet, et Pal. 239, qui σε' ἔτους, et Z qui διακοσίῳ πέντε. σή' ego scripsi; nam etsi auctor falsa tradit de Theodosio, tamen reliqui numeri optime consentiunt (324 + 74 + 2 + 132 = 532 i. e. quintus annus Iustiniani) ἔτη διελθόντα R, sequor VF (ἔτη διελθόντων PE, ἔτη διελθόντι D, χρόνοι διήλθον A, om. BM) 9 τῆς βασιλείας om. R 13 αὐτοῦ τοῦ om. R 15 ἐκτίσθην R 17 ἀκρίταις? τοῖς] ταῖς R, τοῖς C ἄπασιν] ἅπαντας P^VR^C, cf. Radult. (ἔγραψε δὲ καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοπάρχας καὶ σατράπας καὶ δοῦκας καὶ πάντας τοὺς ὄντας ἀρχηγέτας πάντων τῶν βασιλικῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως κτλ. A, similiter BM)

νᾶν πάντας αὐτούς, ὅπως εὕρωσι κίονας τε καὶ συστηματία
 στηθεά τε καὶ ἀβάκια καὶ καγκελλοθυρίδια καὶ τὴν λοιπὴν
 ὕλην τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ ἀνεγείραι ναόν. Πάντες δὲ οἱ
 παρ' αὐτοῦ ὁρισθέντες ἀπὸ εἰδωλικῶν ναῶν καὶ ἀπὸ πα-
 λαιῶν λουτρῶν τε καὶ οἴκων ἔπεμπον τῷ βασιλεῖ Ἰουστι- 5
 νιανῷ μετὰ σχιδέων ἀπὸ πάντων τῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε
 καὶ δύσεως, βορέα τε καὶ νότου καὶ ἐκ πάντων τῶν νήσων.
 Καὶ τοὺς μὲν ὁπτὼ κίονας τοὺς Ῥωμαίους, καθὼς φησιν ὁ
 Πλούταρχος πρωτασηκρήτης καὶ ἐπιστολογράφος Ἰουστινιανοῦ,
 μετὰ σχιδέας ἀπέστειλε χήρα γυνὴ ἀπὸ Ῥώμης, ὀνόματι 10
 Μαρκία· εἶχε δὲ αὐτοὺς εἰς προῖκα αὐτῆς. Ἰσταντο δὲ εἰς
 Ῥώμην εἰς τὸν ναὸν Ἑλίου τὸν κτισθέντα παρὰ Αὐρηλιανοῦ
 βασιλέως Ῥώμης τοῦ προδῶσαντος ἑαυτὸν Πέρσαις. Ἡ δὲ
 προειρημένη Μαρκία ἔγραψε τῷ βασιλεῖ οὕτως· ὅτι ἄπο-
 στέλλω κίονας ἰσομήκους, ἰσοπλάτους, ἰσοστάθμους ὑπὲρ 15
 ψυχικῆς σωτηρίας μου. Τοὺς δὲ ὁπτὼ πρασίνοὺς κίονας
 τοὺς ἀξιοθανυμάστους ἐκόμισε Κωνσταντῖνος στρατηγὸς ἀπὸ

1 πάντας om. PV συστηματία R; in hac voce valde discrepant codd. (cf. Schweizer Gramm. der pergam. Inschr. p. 47 sq.)

2 καγκελλοθυρίδια R, καγκελλοθύριδα EF, καγκελλοθυρίδας PVD, καγκελλοθυρίδα B, καγκελλοθυρίδες AM 4 ante ἀπὸ inserunt εὐρόντες PVM καὶ παλατίων καὶ λουτρῶν K 5 λουετρῶν RD, λουετρῶν P ante ἔπεμπον inserunt καὶ συναγαγόντες PV 6 σχηδαίων R (σχιδέων E, σχιδαίων M), σχηδεῶν PV, σχεδιῶν AB, ///δίων F, om. D, σχεδέων Z Voss.

Post σχιδέων inserit Vindob. 77 ὡς οἶμαι τοῦτο λογιζόμενος ἵνα μὴ τῶν ἀλόγων ζώων στεναζόντων διὰ τοῦ βάρους γένηται τὸ ἔργον ἀπροσδόκητον τῷ θεῷ (similia tradit Marc. app. VII 43) 7 βορέας R, βορεᾶ C νησίαν DF 9 ἀσικρίτης R MA₁, om. PV, ἀσύγκριτος EF, sequor A₂ BDZ 10 σχιδέας vel σχηδαίας PVRC (σχεδιῶν A₂ B, om. MA₁, σχεδέων Z, σχεδαίας Voss.) 11 Μαρκία] cf. Codin. p. 76, 6 et 108, 8 B 12 τοῦ κτισθέντος codd. praeter MA₁ 13 Ἡ δὲ — 16 μὲν in PVRDF post ἀμφοτέρους (p. 77, 1) ponuntur. Correxī ex KE

15 ἰσομηκοπλάτους PV, ἰσομήκεις DF (ἰσομήκους, ἰσοκύκλους, τολμῶ εἰπεῖν καὶ ἰσοστάθμους K) 17 Κωνστ. στρατ.] ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης MA₁ Z

- Ἐφέσου λελατομημένους ἀμφοτέρους. Τοὺς δὲ λοιποὺς κίονας τοὺς μὲν ἀπὸ Κυζίκου, τοὺς δὲ ἀπὸ Τρωάδος, ἄλλους ἐκ τῶν Κυκλάδων νήσων οἱ ἄρχοντες τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλαν· καὶ λοιπὴν ἱκανὴν ὕλην ἀπετίθουν. Ἀπεσωρεύθη δὲ πᾶσα
 5 ἡ ὕλη διὰ χρόνων ἑπτὰ ἡμισυ. Τῷ δὲ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰουστινιανὸς τὸν προειρημένον ναὸν τὸν παρὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως κτισθέντα Κωνσταντίνου ἐκ θεμελίων κατέστρεψε. Τὴν δὲ ὕλην ἰδίως ἀπέθετο· οὐδὲ γὰρ χρεῖαν αὐτῆς εἶχε διὰ τὸ πολλὴν καὶ ἄπειρον. ὕλην ἐτοιμάσαι.
- 10 3. Ἦρξατο δὲ ὠνεῖσθαι οἰκήματα τῶν ἐκεῖσε οἰκούντων· καὶ πρῶτον μὲν χήρας τινὸς γυναικὸς, ὀνόματι Ἀννης, οἰκήματα· καὶ ἀπετιμήθησαν νομίσματα πέ'. Ἐκείνης δὲ μὴ βουλομένης ταῦτα διαπωλῆσαι τῷ βασιλεῖ ἔλεγεν· ὅτι 'μέχρι πεντήκοντα λίτρων ἕάν μοι παρέχεις, οὐ δίδω σοι αὐτά.' Καὶ
 15 ὁ βασιλεὺς τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ πολλοὺς ἀποστείλας εἰς ἱκεσίαν τῆς γυναικὸς, οὐδὲν ἤνουν. Παραγενόμενος τοίνυν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱκεσίαν τῆς γυναικὸς ἐδέετο αὐτῆς περὶ τῶν οἰκημάτων. Ἡ δὲ θεασαμένη τὸν βασιλέα προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ δεομένη τὸν βασιλέα καὶ λέγουσα· ὅτι 'τιμὴν
 20 μὲν οὐκ ὀφείλω λαβεῖν εἰς τὰ οἰκήματα· τὸν δὲ ναὸν ὃν

20 sqq. sed precor, domine, ut sepeliatur corpus meum in

2 κυζίκων PV τρωάδα R 3 νήσω R. Plura etiam loca enumerantur in Vind. 77 et 94 οἱ ἄρχ. (δὲ add. C.) τοῦ βασιλέως RC ἀπέστειλαν om. RC 4 καὶ οἱ λοιποὶ ἱκανὴν ὕλην ἀπετίθεισαν C, καὶ λοιπὸν ἱκανὴ ὕλη ἀπετέθη PV (τὴν ἑτέραν λοιπὴν ἔπασαν ὕλην ἐπισυνάξαντες ἀπέστειλλον κτλ. A₂, πᾶσαν δὲ ὕλην εὐρόντες καὶ ἀποστείλαντες κτλ. MA₁, om. B 5 διὰ χρόνους R, εἰς χρόνους K τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτη RC, cor- rexi ex KVind. 77 6 Ἰουστινιανοῦ codd., correxi 12 καὶ om. RC νομίσματα] || PV, νομίσματα λίτρας C, om. A₂ B 13 τῷ om. R μέχρι λίτρων ὀκτώ MA₁, μέχρι νομισμάτων λίτρας φ' A₂ B, ἄχρι (in D corrupte χρυσίων) ν' κεκτηναρίων C 14 παρέχεις R, παράσχεις (παράσχεις) PVK, ἐπιδώσης C δάσω PVC 16 τῆς γυναικὸς om. RFD ἤννε CV (ἡ δὲ οὐκ ἤννευ A₂ B, ἡ δὲ οὐκ ἐπίθετο MA₁)

βούλει κτίσαι, αἰτοῦμαι σοι, ἵνα ἔχω καὶ ἐγὼ <κοινωνίαν εἰς αὐτὸν καὶ ἔχω> ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως μισθὸν καὶ ταφῶ εἰς τὰ οἰκήματα πλησίον.' Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπέσχετο αὐτῇ ταφῆναι ἐκεῖσε μετὰ τὸ τελειωθῆναι τὸν ναόν, ὥς ἴδιον κτῆμα δοῦσα, καὶ μνημονεύεσθαι διηνεκῶς. Ἔστιν δὲ ὁ τόπος τῶν 5 οἰκημάτων αὐτῆς τὸ σκευοφυλακεῖον ὅλον.

4. Τὸ δὲ ὀνομαζόμενον ἄγιον φρέαρ καὶ τὸ θυσιαστήριον ὅλον καὶ ὁ τόπος τοῦ ἁμβωνος καὶ ἕως τὴν μέσην τοῦ ναοῦ ὅπῃρχεν οἶκος Ἀντιόχου εὐνούχου ὀστιαρίου καὶ ἀπετιμήθη λίτρας λη'. Τοῦ δὲ δυσχεραίνοντος μὴ πράσσειν 10 τὸν ἴδιον οἶκον τῷ βασιλεῖ, φιλοδίκαιος ὢν ὁ βασιλεὺς καὶ μισοπόνηρος πρὸς τὸ μὴ θέλειν τινα ἀδικῆσαι ἡθύμει ἀδημονῶν, τὸ τί ἂν πράξῃ. Στρατήγιος δὲ μάγιστρος, ὁ τῶν

habitationibus meis; unde contigit quod sola ipsa in templo sepulta est.

1 αἰτοῦμαι σε PVC αἰτοῦμαι κτλ.] θέλω δὲ κοινωνὸν καὶ γενέσθαι εἰς τὸν κτιζόμενον ναόν, ἵνα ἔχω καὶ ἐγὼ μισθὸν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως καὶ μετὰ θάνατόν μου ταφῶ πλησίον τῶν οἰκημάτων μου καὶ διηνεκῶς μνημονεύεσθαι ὡς κτῆμα δοῦσαν αὐτά A₂B (similiter A₁M), καὶ θέλω νὰ ἔχω μνημόσυνον εἰς τὸν ναόν καὶ μισθὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καὶ νὰ ταφῶ καὶ εἰς τὰ ὡσπίτιά μου πλησίον Vind. 129; κοινωνίαν — ἔχω inserui coll. K et Vind. 129 3 αὐτὴν τοῦ ταφῆναι P

4 τὸν ναόν] hic addit E: καὶ τὴν γυναικα ἔτυχε τότε ἀποθανεῖν καὶ ἐτάφη ὑποκάτω τοῦ σκευοφυλακίου 5 δοῦσαν EA₂B ὁ τόπος] ἀπὸ R 6 αὐτῆς et ὅλον om. R σκευοφυλάκιον P VCM; τὸ βῆμα ὅλον καὶ τὸ σκευοφ. E, τὸ σκευοφ. ὅλον σὺν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου πέτρον K 7 τὸ στάδιον τοῦ ἁ. φρέατος Vind. 77 θυσιαστήριον] βῆμα MA₁

8 ἕως τῆς μέσης DFA₂B, ἕως τὸ μέσον E Vind. 77, ἕως τοῦ μέσου Z, ἡ μέσις PV (καὶ ἕως — ναοῦ om. MA₁) 10 λιτρῶν PV (εἰς ὑπερπύρα λίτρας ν' A₂B) τοῦ μὴ πιπράσαι ἀξίως τὸν ἴδιον κτλ. A₂B, δυσχεραίν. καὶ μὴ θέλοντος αὐτὸν πωλῆσαι A₁M 12 θέλων VRDE, θέλ P, πρὸς τοῦ μὴ θέλειν F, καὶ μὴ θέλων λυπηθῆναι τινα A₁M; sequor A₂B 13 τί πράξῃ CAB, τί πράξει PVM μάγιστρος ὢν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν κτλ. REF ὁ τῶν βασιλ. κτλ.] προκαθῆ-

βασιλικῶν χρημάτων φύλαξ, ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφοποιητός, ὑπισχνεῖται τῷ βασιλεῖ διοικῆσαι τοῦτο διὰ τινος μηχανῆς. Ὁ δὲ φηθεὶς Ἀντίλοχος ὁστιάριος φιλοῖππόδρομος ὢν, ἱππικοῦ ἀγομένου ὁ μάλιστα Στρατήγιος καθεῖρξεν τὸν εὐ-
 5 νοῦχον ἐν τῇ φρουρᾷ. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ τοῦ ἱππικοῦ ἤρξατο στριγγίζειν ἐκ τῆς εἰρκτῆς· 'θεάσωμαι τὸ ἵπποδρόμιον καὶ τὸ θέλημα τοῦ βασιλέως ποιήσω.' Ἦγαγον δὲ αὐτὸν ἐν τῷ στάματι τοῦ καθίσματος, ἐν ᾧ ἐκαθέζετο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ, καὶ ἐκεῖσε ἐποίησε τὴν διάπρασιν ὑπογράψαν-
 10 τος ἐκεῖσε τοῦ κυαίστορος καὶ τῆς συγκλήτου πάσης πρὸ τοῦ τοὺς ἵππους γυμνάσαι. Τύπος δὲ ἦν ἐκ παλαιοῦ, ἡνίκα ἀνῆρχετο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ καθίσματι, παρενθὺς ἔτρεχον οἱ ἡνιοχευτικοὶ ἵπποι· διότι δὲ ἤργησαν εἰς τὴν πρᾶσιν τῶν οἰκημάτων τοῦ εὐνούχου, μέχρι τῆς σήμερον ἀργῶς ἐξέρχονται
 15 τὰ ἡνιοχευτικά ἄρματα τῶν ἵππων.

5. Τὸ δὲ δεξιὸν μέρος τοῦ γυναικίτου ὅλον καὶ ἕως Ba 68 τοῦ κίονος τοῦ ἀγίου Βασιλείου καὶ ἐκ τοῦ ναοῦ μέρος τι ὑπῆρχον οἰκήματα Χαρίτωνος εὐνούχου τὸ ἐπὶ κλην

μενος τοῦ βεστιαρίου Vind. 129 2 τοῦ διοικῆσαι PVCZ, τοῦ νικῆσαι A₂B (νὰ μηχανήσεται τὸν εὐν. Vind. 129) τοῦτο] αὐτὸν K, cf. Vind. 129 3 ἐφίλει τὸ κνάνεον χρῶμα φιλοῖπ- πόδρ. ὢν καὶ ἀντεποιεῖτο αὐτοῦ λίαν καὶ ἔχαιρεν ἐπ' αὐτῷ· ἱππικοῦ δὲ κτλ. K; ἡγάπα πολλὰ νὰ βλέπει εἰς τὸ ὑποδρόμην, ὅταν ἐκράζουν (sic) αἱ καρούχαι Vind. 129 4 καθεῖρξας αὐτὸν εἰς τὸ πραιτώριον K 5 ἄξατο R 6 εἰ θεάσωμαι M, ἄς θεάσωμαι A, ἴδω B 7 Ante ἡγαγον inserunt A₂B ὑπομνησθέντος δὲ τοῦ βασιλέως (ὑπομνησθεὶς δὲ ὁ β. A₁M) 7 sq. ἐν τῷ σένεσζω Vind. 77 9 ἐποίησε τὴν ὥνην R 10 Post πάσης addunt A₂B ἐπράθησαν δὲ εἰς ὑπέρπυρα (pro hac voce χάριν (!) A₂) λίτρας πέ' πρὸ τοῦ—15 ἵππων om. K πρὸ τοῦ τοὺς] πρὸ τοὺς V, πρὸς τὸ τοὺς R (πρὸ τοῦ ἐνανακράζουσι αἱ καρούχαι καὶ τότε ἐγένετο ἡ συνείσις (σύνδεσις?) τῶν ἀλόγων Vind. 129) 11 γυμνάσαι] δραμεῖν Z ὡς ἡνίκα Z 12 ἀπῆρχετο RV 16 Τὸ δὲ δεξιὸν μέρος— μέρος τι] τὸ δὲ δεξιὸν μέρος τοῦ ναοῦ K (nil ultra) τοῦ γυναικίτου om. C

Χηνοπούλου, ἃ καὶ ἐξωνίσθησαν μετ' εὐχαριστίας. Τὸ δὲ ἀριστερὸν μέρος τοῦ γυναικίτου καὶ ἕως τοῦ κίονος τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ ὑπῆρχον οἰκήματα Ξενοφῶντος τινος τῇ τέχνῃ βασιλίσκαριον· ὃς θέλων ἐξωνισθῆναι τὰ οἰκήματα αὐτοῦ ἤτησάτο τῷ βασιλεῖ μὴ μόνον τίμημα 5 διπλοῦν λαβεῖν εἰς τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα ποιήσῃ τοῦτον ἐν τῷ ἀγομένῳ ἵππικῳ, ἐν ᾧ ἐπιτελεῖται, τιμᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι παρὰ τῶν τεσσάρων ἡνιόχων. Τοῦ δὲ βασιλέως προστάξαντος τοῦτο, πρὸς γέλωτα πεποίηκεν εἰς τὸ διηνεκές, ἵνα τυπωθῇ εἰς τοὺς αἰὲ χρόνους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ 10 τοῦ ἀγομένου ἵππικοῦ καθέζεσθαι τοῦτον ἐν ταῖς καγκέλλοις μέσον καὶ τὰ ὀπίσθια αὐτοῦ προσκυνεῖσθαι παρὰ τῶν ἡνιόχων πρὸς γέλωτα πρὸ τοῦ ἀναβῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἄρμάτων· καὶ τοῦτο διήρκεσε μέχρι τῆς σήμερον· ὃς καλεῖται ἄρχων τῶν καταχθονίων· ἀμφιέννυται δὲ χλαμύδα λευκὴν 15

1 χηνοπόλου PF, χηνοπόλω V, χηνόπουλος DE, χηνοπόδη A₂B, χηνόποδο MA₁, χηνοπούλου Z ἐξωνήθησαν EF καὶ μετὰ εὐχαριστίας πολλῆς δέδωκεν αὐτὰ (om. A₂B) τῷ βασιλεῖ ἐπὶ (om. A₂B) διπλῷ τιμήματι ἀποτιμηθέντα (om. M) λίτρας (νομίσματα AB) δώδεκα K 4 βασιλίσκαριον] ῥάπτου K ἐξωνήθηται PV, ἐξωνήσασθαι C 5 ἤτησάτο τὸν βασιλέα ἵνα λάβῃ διπλοῦν τὸ τίμημα λίτρας (νομίσματα A₂B) 1 δ' K τὸν βασιλέα PVC 6 λάβῃ R τοῦτον] αὐτὸν K 7 ἐν τῷ κτλ.] τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἵππικοῦ K ἐν ᾗ PV ἐπιτελ. —παρὰ τῶν exciderunt in R ἐν ᾧ ἐπιτελ. μέχρι τὴν σήμερον E 8 ἐτεσσάρων R ἡνιόχων τῶν ἐγκραζόντων καρούχαι Vind. 129 8—p. 81, 1 Τῶν δὲ δῆμων (δημοτῶν A₁ M) καὶ πάσης τῆς συγλήτου εἰπόντων τῷ βασιλεῖ· οὐκ ἔξεστι προσκυνεῖσθαι αὐτὸν οὕτως εἰ μὴ μόνον τὸν βασιλέα, προσέταξεν ὁ βασιλεὺς πρὸς γέλωτα καθεζόμενον ἐξόπισθεν προσκυνεῖσθαι αὐτὸν καὶ ὀνομάζεσθαι ἄρχοντα τῶν καταχθ. καὶ φυλάσσεται μέχρι τοῦ νῦν K 9 κεν εἰς τὸ διη exciderunt in R 10 αἰ] διηνεκέις R 11 τοῦτον] absurde dicit scriptor Xenophontem usque ipsius aetatem adorari (l. 14); immo mos fuisse videtur, ut homo quis, quem forse βασιλίσκαριον dicebant, hoc modo in circo illuderetur καγγέλλοις RD 12 προσκυνούσιν οἱ ἡνιόχοι οἱ ἐγκράται Vind. 129 15 ἀμφιέννυτο (i. e. ἀμφιέννυτο) R

μετὰ βύσσου ἡμφιεσμένην. Τὸ δὲ ἐπίπεδον τοῦ ναοῦ καὶ οἱ τέσσαρες νάρθηκες καὶ ὁ λουτήρ καὶ τὰ περίξ αὐτοῦ ὑπάρχον οἰκήματα Μαμιανοῦ πατρικίου Σελευκίας· ὥπερ ἀπειμύθησαν λίτρας C· καὶ μετὰ πολλῆς περιχαρείας δέ-
 5 δωκεν αὐτὰ τῷ βασιλεῖ.

6. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τὸν τόπον καταμετρήσας καὶ εὐρὼν στεφαναίαν πέτραν ἀπὸ τε τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μέχρι τῆς κάτω ἀψίδος ἐθεμελίωσεν αὐτὴν γύροθεν τὰ βάθρα τοῦ μεγάλου τρούλου· ἀπὸ δὲ τῆς ἀψίδος μέχρι τοῦ ἔξω-
 10 τάτου νάρθηκος εἰς τὸν χαῦνον καὶ ἀλσώδη τόπον ἐθεμελίωσεν. Ἀρξάμενος δὲ τὸ θεμέλιον κτίζειν προσεκαλέσατο Εὐτύχιον πατριάρχην καὶ ἐποίησεν εὐχὴν περὶ συστάσεως

11 *Chron. anni 1570 (Dorothe. Monemb. p. 249 ed. 1818):* καὶ τῷ δωδεκάτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ αὐτοῦ ναοῦ, καὶ ἐξῆλθεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἀ. Ἀναστάσεως μετὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ βασιλέως καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἐν γὰρ τῷ 57' (scribe 5μ') χρόνῳ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ἡνδικτιῶνος ιε', τῇ κγ' Φεβρουαρίου μηνός, ὥρα πρώτη τῆς ἡμέρας τὴν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀνοικοδομὴν ἄρ-

1 ἡμφιεσμένην vix genuinum 2 νάρθηκαι PV αὐτῶν PVKZ 3 δαμIANOŪ CK πατρικίου] πριμικυρίου Z σε-
 λευκίου DM, σελεύκων AB 4 G'] ἐξ K, ἡ D 7 στεφαναίαν] στερεῶν Vind. 77; idem coniecit Comb.; Du Cange in Glos-
 sario affert Eustath. in Iliad. 13, 138: Στεφάνην ἢ τὴν τοῦ ὄρους ἔσοχὴν φησιν ἢ κατὰ τινὰς τὴν πλατύτητα· ὅθεν καὶ ἡ κοινὴ φράσις στεφαναίαν τινὰ πέτραν λέγει θυσιαστη-
 ρίου] βήματος K 8 τῆς κάτω ἀψ.] i. e. occidentalis, cui op-
 ponitur ἡ ἄνω ἀψίς i. e. θυσιαστήριον p. 88, 9 αὐτὴν om. PAM (deest locus in B): an αὐτῆς γύροθεν? βάθρα] om. R, βάρα PV, βάραθρα DF 9 ἀπὸ δὲ τῶν ἀψίδων RCPV, ἀπὸ δὲ τὴν ἀψίδα Vind. 129; corr. coll. K: ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης (om. A) ἀψίδος μέχρι τῶν δ' ναρθήκων εὔρε τόπον ἀλσώδη καὶ χαῦνον καὶ ἐθεμελίωσεν. (ἀπὸ δὲ τῶν ναρθήκων τῶν ἔξω καὶ μέχρι τῶν ἀψίδων Z) 10 εἰς τὴν χαύνωσιν καὶ ἀλσώδη PV χαυνὸν R ἀλσῶδες Z, ἰλυῶδη Lamb. τόπον om. PVR, inserui ex KC, cf. Codin. p. 101, 15 B

ἐκκλησίας· τότε ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς λαβὼν ἰδίαις χερσὶ τὸ ἄσβεστον μετὰ τοῦ ὀστράκου καὶ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ ἔβαλεν ἐπὶ τῶν θεμελίων πρὸ πάντων. Πρὸ δὲ τοῦ ἄρξασθαι κτίζειν τὸν ναὸν προέκτισεν εὐκτήριον χρυσόροφον καὶ περικαλλῆς κυκλικὸν μετὰ λίθων πολυτίμων· ὅπερ ὠνόμασε 5
 Ba 69 τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (ὅπερ ἐστὶ | πλησίον τοῦ ὠρολογείου τὸ καλούμενον βαπτιστήριον), ἵνα ἐκεῖσε παραμένη μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, πολλάκις δὲ καὶ ἐσθλή. Τότε γὰρ καὶ τὰ διαβατικά ἀπὸ τοῦ παλατίου μέχρι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἔκτισεν, ἵνα διέρχεται καθ' ἐκάστην συνεχῶς 10 καὶ μὴ ὀραῖσθαι παρὰ τινος πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐν τῇ οἰκοδομῇ τοῦ ναοῦ.

7. Ὑπῆρχον δὲ τεχνῖται μαῖστορες ἑκατόν, ἔχοντες ἑκα-
 στος αὐτῶν ἀνὰ ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὁμοῦ γινόμενοι χιλιάδες δέκα. Καὶ οἱ μὲν πεντήκοντα μαῖστορες μετὰ τοῦ λαοῦ ἀν- 15
 τῶν τὸ δεξιὸν μέρος ᾠκοδόμουν, οἱ δὲ ἑτεροὶ πεντήκοντα ὁμοίως τὸ εὐώνυμον μέρος ᾠκοδόμουν διὰ τὸ εἰς ἔριν καὶ σπουδὴν ταχέως κτίζεσθαι τὸ ἔργον.

χῆσε. (*Similia inserit* A₁: τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἀρχθείσης (i. e. ἀρχθείσης) κατὰ τὸ 5μ' ἔτος Ἰνδ. ιε' ἐν φεβρουαρίῳ μηνί)

13 Erant autem magistri operis de omni arte centum etc. (*Rad. Niger*)

1 λαβὼν] κύψας καὶ D, om. EF 2 καὶ om. RC 3 πρὸ ante πάντων om. R 4 χρυσόροφον R 5 κυκλή... μετὰ V, κυκλή μετὰ P 6 εἰς τὸ ὠρολόγιον K (ὠρολογεῖον B) 7 τὸν λεγόμενον βαπτιστήρα καὶ τὰ πλησιάζοντα τοῦ Μητατα-
 ρίου K (μιταταρίου M, μιταρίου BA₁); πλησίον τοῦ ὠρολογίου, ὁμοίως καὶ τὸ μεταχώριον nescio qui codex Lambecii 8 πολ-
 λάκις καὶ ἐσθλίην RPV, restitui ex EF (ἐσθλίην D) 9 δια-
 βατικά σκεπαστά Vind. 129 10 διέρχεται AM; διερχόμε-
 νος . . μὴ ὀράται C, ὀράται etiam Z καθ' ἐκ. συν.] ὁσάκις
 ἂν θῆλῃ PVK 13 ἔχοντες ἐκ. αὐτῶν om. R 14 γενόμενοι
 PV, γινόμενων RD, corr. ex FZ Voss. 15 τῶν λαῶν RZ
 17 εἶχε δὲ αὐτοὺς ἔρις καὶ πολλή σπουδὴ εἰς (διὰ A₁ M) τὸ
 ταχέως κτίζεσθαι K

8. Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ ναοῦ ἄγγελος κυρίου ἔδειξε κατ' ὄναρ τῷ βασιλεῖ. Ὑπῆρχε δὲ ὁ πρωτοοικοδόμος <Ἰγνάτιος> μηχανικός καὶ λίαν φρονήσεως ἀντεχόμενος καὶ εἰς τὸ ἐγεῖραι ναοὺς ἐπιτήδειος. Εἰς τοὺς κακάβους δὲ ὀπτεῖτο ἡ κριθὴ·
 5 καὶ τὸν χυλὸν αὐτῆς ἐμίγνουν τῷ ἀσβέστῳ σὺν τῷ ὀστράκῳ ἀντὶ ὕδατος· ὁ δὲ αὐτῆς χυλὸς ὑπάρχει γλίσχρος καὶ μιξώδης καὶ κολλητικός. Ὅμοίως καὶ τὸν φλοῦν τῶν δένδρων τῶν πετεῶν κατατέμνοντες ἐνέβαλον τοῖς κακάβοις μετὰ τῆς κριθῆς· καὶ ἐποίησαν μάζας τετραγώνους ἐχούσας ἀνὰ πη-
 10 χῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος καὶ πεντήκοντα τὸ πλάτος καὶ εἴκοσι τὸ πάχος· καὶ ἐτίθουν εἰς τοὺς θεμελίους καὶ οὔτε θερμὸν τοῦτο ἐτίθουν οὔτε πάλιν ψυχρόν, ἀλλὰ χλιαρὸν διὰ τὸ εἶναι κολλητικόν· καὶ ἐπάνω τῆς μάζης ἐτίθουν λίθους εὐμεγέθεις ἰσομήκους καὶ ἰσοπλάτους· καὶ ἦν ἰδεῖν τότε
 15 αὐτοὺς κρατεῖν οἷάπερ σίδηρον.

2 Erat autem operis magister Ignatius, cui die etc.

2 ἦν δὲ εἰς μαῖστωρ μηχανικός κτλ. K πρῶτος οἰκοδόμος RC Ἰγνάτιος supplevi ex Rad. Dic., cf. p. 86, 4 sq.

4 ὀπτεῖτο] στήτω P, ὀπτῶ V, ὀπτῆτω R, ἔπτῃ C, ἐψέιτο Z, de K v. infra ἡ κριθῆς R, τὴν κριθὴν C 4—12 ἡ δὲ κριθὴ (κριθῆς A₂) ἴστατο βράζουσα εἰς (τοὺς add. A₁ M) κακάβους λίαν εὐμεγέθεις· καὶ τὸν ζωμὸν αὐτῶν ἐμίγνουν μετὰ τοῦ ἀσβέστου καὶ τοῦ ὀστράκου ἀντὶ ὕδατος· ὑπάρχει οὖν (ὑπάρχων A₂ B) ὁ ζωμὸς τῆς κριθῆς γλίσχρος (χλιαρὸς A₂ B). ἔκοπτον δὲ καὶ τοὺς φλοιοὺς τῆς πετεῶς καὶ ἐμίγνουν μετὰ τοῦ ἀσβέστου καὶ ἐποίουν μάζας καὶ οὔτε ἔγαν θερμὸν κτλ. K 5 σὺν τοῦ ὀστράκου P, σὺν τῆς ὀστράκου V 6 ὑπῆρχε PVC γλίσχρος PVRC, γλίσχρος A₁ MZ, χλιαρὸς A₂ B μυξώδης RP 7 φλοῦν] φλωῶν (i. e. φλοιὸν) D, φλωμον E, φλόμον F τῶν δένδρων καὶ τοὺς ἀκραίμονας (sic) τῶν πετεῶν E 8 πετεῶν RD, ἱτεῶν PV (ἱτέων Vind. 77 et 129, ἑτέων Z) 9 ἐποίησαν R πήχεις C, ποδῶν PV 12 ἀλλ' ὅλον χλιαρὸν PV 14 εὐμεγέθους PV ἰσομηκοπλάτους PVZ, ἰσομήκεις ἰσοπλάτους C 15 κρατοῦντας Z σίδηρος PV (καὶ τοὺς λίθους διακρατεῖν (κολλᾶν B₁) δίκην σιδήρου K)

9. Δύο δὲ πηγῶν τοῦ θεμελίου ὑψωθέντος ἐκ τῆς γῆς, ὡς φησιν ὁ προειρημένος <Στρατήγιος ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφο- > ποιητὸς ὁ καὶ ἀπογράφων τὴν ἔξοδον, ἐξωδιάσθησαν χρυσοῦ κεντηνάρια υνβ'. Μιλιαρίσια γὰρ ἀργυρᾶ καθ' ἐκάστην ἐκομίζοντο ἐκ τοῦ παλατίου καὶ ἐτίθοντο εἰς τὸ ὥρολογεῖον καὶ 5 ὅσοι ἀνεβίβαζον λίθους, ἐλάμβανον καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνὰ ἀργυροῦ ἑνός, διὰ τὸ μὴ ἀκηδιάσαι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἢ βλασφημῆσαι. Εἰς δὲ τῶν βασταζόντων λίθους ἀγανακτήσας καὶ στενάξας εἰς γῆν κατηνέχθη καὶ συνετρίβη. Τὴν δὲ ἔξοδον ἐποίει ὁ προρρηθεὶς Στρατήγιος, ὁ φύλαξ τῶν βασι- 10

4—p. 86, 5 K in his ita a PVR C discrepant, ut integra verba codicis M, ad quem AB proxime accedunt, hic apponam: μιλιάρια δὲ ἔφερον καθ' ἐκάστην καὶ ἐμῖνον εἰς τὸν χοῦν· καὶ ἔχονον εἰς τὸ ὥρολόγιον καὶ περίεξ τῶν κτισμάτων· καὶ ἡνίκα ἡσυχάζον ὀψίας καὶ ἔμελλον οὗτοι ὑποχωρεῖν, γυρεύοντες τὸν χοῦν ἕκαστος αὐτῶν διαφόρως εὗρισκεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ μετὰ χαρᾶς (cf. infra p. 97, 11 sqq)· καὶ ἕτερα μιλιάρια ἀπέκιντο εἰς τὸ ὥρολόγιον· καὶ ὅσοι ἀνεβίβαζον ἐκ τούτων καὶ ἐκόμιζον ἢ λίθον ἢ ὄστρακον μετὰ ἀσβέστου ἢ βήσαλον, καθ' ἓνα ἕκαστον καὶ μίαν φορὰν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ ἐδίδου αὐτῷ ἀργύριον, διὰ τὸ μὴ βλασφημῆσαι καὶ στενάξει τινὰ. Ἐξ αὐτῶν δὲ εἰς στενάξας καὶ εἰπὼν τὸ οὐαὶ ἔπεσεν ἀθρόως καὶ συνετρίβη καὶ ἀπέψυξε. Τῶν δὲ πινσῶν . . . σταθέντων ἔμελλον καὶ τοὺς Ῥωμαίους κίονας μετ' αὐτῶν τιθέναι· ἀλλ' οὐκ ἐποίουν καὶ ἔστησαν εἰς τὰς (δ' add. A₂ B) κόγχας. ὁ δὲ βασιλεὺς σπεύδων τὸ δειλινὸν οὐκ ἐκάθευδεν, ἀλλὰ πολλὴν σπουδὴν ἐποιεῖτο τοῦ ἔργου· καὶ ἐπορεύετο βλέπων τοὺς λιθοξόους καὶ τοὺς οἰκοδόμους· ἤρχετο δὲ μετὰ Τρωίλῳ τοῦ κουβικουλαρίου αὐτοῦ· τὴν δὲ ἔξοδον κατεῖχε Στρατήγιος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ φύλαξ τῶν βασιλικῶν χρημάτων· σπουδῇ δὲ αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ὁ βασιλεὺς ὡς ἂν ἐξώθεν τῶν μισθῶν αὐτῶν καὶ τῶν καθημερινῶν ἀργυρίων δις τῆς ἐβδο-

2 ὁ προειρημένος ποιητὴς omnes codd.; supplebam coll. p. 78, 13 et 89, 11 3 ὁ om. RC 4 υλβ' PV, φμη' Z

5 ὥρολόγιον RD, ὥρολόγιον rell. 6 . . . λίθους εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν πηνσῶν εἰς ἕκαστος καθ' ἕκαστον λίθον ἐλάμβανεν ἀργυροῦν ἓν διὰ κτλ. Z 10 Στρατήγιος ὁ] βασιλικὸς καὶ C

λικῶν χρημάτων, ὁ καὶ ὑπάρχων πνευματικὸς ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ. Τῶν δὲ πινσῶν ὑψωθέντων καὶ τῶν κίωνων τῶν μεγάλων τῶν τε Ῥωμαίων καὶ τῶν πρᾶσίνων σταθέντων ὁ βασιλεὺς τὸ δειλινὸν οὐκ ἐκάθευδεν, ἀλλ' εἶχε
 5 πολλὴν τὴν ἐπιμέλειάν τε καὶ σπουδὴν εἰς τὸ δρᾶν τοὺς τε λιθοξόους καὶ λατόμους καὶ τεκτονικοὺς καὶ πάντας τοὺς οἰκοδόμους· μετὰ καὶ Τρωΐλον κουβικουλαρίου τούτους δρῶν σπουδὴν αὐτοῖς ἐπηγγέλλατο· καὶ διὰ τοῦτο ἔξωθεν τοῦ μισθοῦ αὐτῶν τῶν ἐργατῶν τῇ ἑβδομάδι ἅπαξ ἢ δις εὐεργέτει
 10 τούτους, ποτὲ μὲν ἀπὸ νομίσματος ἑνός, ἄλλοτε δὲ καὶ πλεῖον. Πορευόμενος δὲ ὁ βασιλεὺς ἡμφιέννυτο ὀδόνην λευκὴν καὶ ψιλὴν | καὶ σουδάριον ἀμυδρὸν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, Βα 70 ἐν δὲ τῇ χειρὶ ῥάβδον πτενὴν κατεῖχεν.

10. Ἀνεγείραντες δὲ τὰς ἀψίδας τῶν τε ὑπερώων εὐω-
 15 νύμων τε καὶ δεξιῶν καὶ ταύτας στεγάσαντες κεφαλικάς

μάδος εὐεργετεῖν αὐτούς (αὐτόν Μ). μετὰ δὲ ταῦτα δσάκις ἀνῆρχετο (ἀν ἤρχετο Μ) εἰς θεωρίαν, ἐφόρει λευκὸν κολόβιν καὶ (om. Μ) τῇ χειρὶ κατεῖχε ῥάβδον λεπτὴν. Σκεπάσαντες (-ος Μ) δὲ ἐπάνω τὰς ἀψίδας ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῶν ἐμβόλων τῶν γυναικῶν καὶ ἀναλαβόντες εἰς τοὺς πινσοὺς μέχρι τῶν κατηχομένων προσέταξε Στρατήγιος ἡμέρᾳ σαββάτον (ἐβδόμῃ ΑΒ) ὥρᾳ τρίτῃ μιλιαρῖσια προσαγαγεῖν εἰς πλῆθος καὶ τοὺς μαῖστωρας κατελθεῖν εἰς τὸ ἄριστον· ὁ δὲ τούτων μαῖστωρ Ἰγνάτιος κατέλιπε κτλ.

1 δς καὶ ὑπάρχων R, δς καὶ ὑπῆρχε C 4 ἀγωνιῶν οὐκ ἐκάθευδεν Z 5 σπουδὴν πολλὴν καὶ ἐπιμέλειαν PV C
 6 ἐλατόμους R 7 Τρωΐλον πρωτοβουσιάριον temporibus Iustini minoris florentem noscimus ex Codino p. 86, 11 B 8 αὐτοῖς ἐπηγγ.] αὐτοὺς ἐπεγγ. PV, αὐτοὺς ἐποιήσατο R 10 νομισμάτων RP, V, om. C 11 πλεόν R 14 ἀνεγείραντων et 15 στεγάσαντων C; ἀνεγείραντες δὲ τὰς ἄνω ἀψίδας τὰς ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ μεγάλῳ Vind. 77, ἀνεγερθέντων δὲ τῶν ὑπερώων ἀψίδων καὶ στεγασθέντων εἰς κεφαλικάς ἀψίδας Voss. 15 ταῦτα R, ταύταις D σκεπάσαντες PV, σκευάσαντες Z σκαφικάς PVZ (σκυφικάς legit Comb.), κεφαλικάς R

ἀψίδας, ὠρίσθη ἀγαγεῖν μιλιαρίσια ἐκ τοῦ παλατίου τῷ κρα-
 τουντι ἡμέρα σαββάτου· ἦν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας καὶ
 προσέταξεν ὁ Στρατήγιος τοῦ ἐξελθεῖν τοὺς ἐργάτας καὶ
 τεχνίτας εἰς τὸ ἄριστον· κατερχόμενος δὲ καὶ ὁ προορηθεὶς 5
 Ἰγνάτιος, ὁ πρῶτος τῶν οἰκοδόμων, ὁ μηχανικός, κατέλιπεν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἄνωθεν, ἐν ᾧ ἔκτιζον δεξιὸν μέρος ἄνω-
 θεν τῶν ὑπερώων, εἰς τὸ ὁρᾶν τὰ πρὸς οἰκοδομὴν ἐργαλεῖα
 ἅπαντα. Ὁ δὲ παῖς ἦν ὥσει χρόνων δεκατεσσάρων. Καθε-
 ζομένου οὖν τοῦ παιδὸς ἐφάνη αὐτῷ εὐνοῦχος λαμπρὰν
 ἐσθῆτα ἡμφιεσμένος, ὡραῖος τῷ εἶδει ὥς δῆθεν ἐκ τοῦ πα- 10
 λατίου πεμφθεὶς καὶ λέγει τῷ παιδαρίῳ· 'τίνος] χάριν τὸ
 ἔργον οὐκ ἐκπληροῦσι τοῦ θεοῦ οἱ κάμνοντες ταχέως, ἀλλὰ
 καταλιπόντες αὐτὸ ἀπῆλθον ἐσθίειν;' Ὁ δὲ παῖς λέγει ὅτι
 'κύριέ μου, ταχέως παραγένωνται.' Ἐκείνου δὲ πάλιν εἰπόν-
 τος· 'πορευθεὶς λάλησον αὐτοῖς' σπεύδω γὰρ τοῦ ταχέως τε- 15
 λειωθῆναι τὸ ἔργον·' τοῦ δὲ παιδὸς φήσαντος αὐτῷ μὴ ἀπελ-
 θεῖν διὰ τὸ μὴ πως ἀπολεσθῶσι τὰ ἐργαλεῖα ἅπαντα, ἔφη
 ὁ εὐνοῦχος· 'Ἀπελθε ἐν σπουδῇ καὶ φώνησον αὐτοῖς] τοῦ
 ταχέως ἐλθεῖν καὶ ἐγὼ ὁμνύω σοι, τέκνον, οὕτως· μὰ τὴν
 ἀγίαν σοφίαν, ἣτις ἐστὶ λόγος θεοῦ, τὴν νῦν κτιζομένην, 20
 οὐχ ὑποχωρῶ τῶν ὧδε — ἐνταῦθα γὰρ ἐτάχθην καὶ δον-
 λεύειν καὶ φυλάττειν παρὰ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ —, ἕως ὅτου
 καὶ ὑποστρέψεις.' Ταῦτα ἀκούσας ὁ παῖς δρομαῖος ἐπορεύθη

1 ἀψίδες R ὠρίσθη δὲ R τοῦ μὴ ἀγαγεῖν PVRZ
 ὁ κρατῶν C 2 σαββάτω RD ὥρα ἕκτη C 6 ἐν ᾧ ἔκτιζον]
 ἐν ᾧ ἔκτιζε PV, om. C, qui praebet ἄνωθεν εἰς τὸ ὑπερώων (ἄνω-
 θεν τῶν ὑπερώων D) δεξιῶ μέρει Z, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος C
 8 δεκαπέντε Vind. 129 9 λαμπρὴν ἐσθ. R, λαμπρὰ ἐσθῆτι PVF
 11 τὸ παιδίον RD (τῷ παιδίῳ E) 12 ἐκπληροῦν PV 14 πα-
 ραγίνονται CK 15 λάλησον αὐτούς VC 17 μὴ ὅπως R,
 μὴ πως om. P, πως om. V (sequor CZ) ἀπολεσθῆναι C,
 ἀπόλωνται C (διότι ἀπολισθῶσι alioqui delaberentur Comb.)
 18 φώνησον αὐτούς C τοῦ om. C, τὸ R 19 ὁμνυμί
 PVEZ 20 ἥτις — θεοῦ] om. PV, τὸν λόγον τοῦ θεοῦ C
 22 ὅτου] ὅτε P, ὅτι V, οὐ Z, om. K

καταλιπὼν ἐν τῷ ὑπερφῶ κτίσματι τὸν ἄγγελον Κυρίου φυλάττειν. Ὡς δὲ κατήλθεν ὁ παῖς, εὐρών τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν πρωτοκτίστην μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἐξηγήσατο πάντα· καὶ ὁ πατήρ λαβὼν τὸν παῖδα ἤγαγεν ἐπὶ τὸ ἄριστον τοῦ βασιλέως· ἐκεῖσε γὰρ ἦν ὁ βασιλεὺς ἐσθίειν ἐπὶ τὸ εὐκτῆριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ ἐν τῷ ὥρολογίῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ῥήματα τοῦ παιδὸς προσεκαλέσατο πάντας τοὺς εὐνούχους καὶ ὑπεδείκνυνεν ἕνα ἕκαστον αὐτῶν τῷ παιδαρίῳ λέγων· ‘μήτι οὗτός ἐστιν;’ Ὁ δὲ παῖς βοήσας μήτινα εἶναι ἐξ αὐτῶν τῆς θεωρίας ἐκείνου τοῦ εὐνούχου ὃν ἐν τῷ ναῷ ἐθεάσατο — ἔγνω τότε ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἄγγελος κυρίου ἐστὶν καὶ τὸ ῥῆμα γνώριμόν ἐστιν καὶ ὁ ὅρκος αὐτοῦ· εἰπόντος δὲ τοῦ παιδὸς, ὅτι λευκοφόρος ἐτύγγανε καὶ αἱ παρειαὶ αὐτοῦ πῦρ ἀπέπεμπον καὶ ἐνηλλαγμένη ἦν ἡ πρός-
 15 οψις αὐτοῦ, μεγάλως ἐδόξασε τὸν θεὸν ὁ βασιλεὺς λέγων ὅτι ‘εὐδοκεῖ ὁ θεὸς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ὅτι ἔφεσις πολλὴ μοι ὑπῆρχε, πῶς δὴ καλέσω τὸν ναόν;’ καὶ ἔκτοτε ἔλαβε τὴν προσηγορίαν ὁ ναὸς ‘ἁγία Σοφία’, ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐρμηνευόμενος. Καὶ σκοπήσας ὁ βασιλεὺς εἶπεν οὕτως· ‘μὴ ἔασαι
 20 τὸν παῖδα ὑποστρέψαι εἰς τὴν οἰκοδομὴν, ἵνα εἰς τὸ διηνεκὲς φυλάττῃ ὁ ἄγγελος, καθὼς εἶπεν ἐν ὅρκῳ. Ἐὰν γὰρ ὁ παῖς ὑποστρέψῃ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῷ κτίσματι, καὶ ὁ ἄγγελος

1 φυλάττοντα PVZ 2 καὶ εὐρών PV, εὐρε R (εὐρών C) 4 ἐπὶ τὸν ἄριστον PVRE 5 ἐπὶ τὸ — ὥρολογίῳ] ἐν τῷ βαπτιστήρι K 6 ὥρολογίῳ R 8 ἐπεδείκνυνεν PV, ὑπέδειξε C τὸ παιδάριον R 10 ὅμοιον τῆς θεωρίας EF
 δν] οὗ R (ὅντινα ἐθεασάμην PV) 12 ἐστὶν ὁ λαλήσας σε P, ἐστὶν ὁ λαλήσας V γνώριμόν μοι ἐστὶν R
 ἐστὶν] ἦν PV 14 ἦν om. RCPV, supplēvi ex K πρόσψις] ὄρασις PVCZ, ὄψις K 15 ἐδόξαζε R 16 εὐδόκησεν PV, εὐδοκειῖ R καὶ ὅτι κτλ.] καίπερ (sic) διασκεπτομένον τοῦ βασιλέως τί καλέσει μετὰ ταῦτα τὸν ναόν K ἔφεσις πολλὴ καὶ κόπος PV (καὶ σκοπὸς Z) 17 ὑπάρχει R 18 ἡ ἁγία Σ. PVZ 19 ἔασω PV 20 τὴν οἰκοδομὴν, ἵνα εἰς om. RC (homoiotel.) 21 φυλάττει codd.

κυρίου ὑποχωρήσει.' Βουλευσαμένον [δὲ τοῦ βασιλέως τοὺς κρείττους τῆς συγκλήτου καὶ ιερατικούς ποιμένας, εἶπον αὐτῷ μὴ ἀποστεῖλαι τὸν παῖδα εἰς τὴν οἰκοδομὴν κατὰ τὸν ὄρκον τοῦ ἀγγέλου, ὅπως ἐκ θεοῦ φυλάξει τὸν ναὸν ἕως τέλους κόσμου. Ὁ δὲ βασιλεὺς πλουτίσας τὸν παῖδα καὶ 5 ἀξιόμασι δοξάσας, ἀπέστειλε μετὰ βουλῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν ἑξορίᾳ εἰς τὰς Κυκλάδας νήσους. Ἐγένετο δὲ τὸ ῥῆμα πρὸς τὸν παῖδα τοῦ ἀγγέλου ὅπως ἐκ θεοῦ φυλάξει τὸν ναὸν φήσαντος εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ πινσοῦ τῆς ἄνω ἀψίδος τῆς ἀνερχομένης ἐπὶ τὸν τροῦλον. 10

11. Φθασάντων δὲ τῶν οἰκοδόμων εἰς τὰ δεύτερα ὑπερῶα καὶ ἐγειράντων τοὺς ἐπάνω κίονας καὶ τὰς καμάρας καὶ σκεπασάντων τὰ πέριξ, ἡθύμει ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρυσίου ποσότητα. Ἰσταμένον οὖν αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπερῶα τῶν κτισμάτων μέλλοντος ἐγεῖραι τὸν τροῦλον κατὰ <ἐκ>τὴν ὥραν 15 τοῦ σαββάτου, ὥς ἤδη βαθέου ἀρίστου, ἀδημονοῦντος τοῦ βασιλέως, ἐφάνη αὐτῷ εὐνούχος λευκοφόρος εἰρηκῶς αὐτῷ· 'τί λυπῆσαι, δέσποτα, περὶ χρημάτων; πρόσταξον ἐξελθεῖν αὔριον ταχὺ ἐκ τῶν μεγιστάνων σου καὶ κομίσω σοι χρυσίου χάραγμα ὅσον ἂν βούλῃ.' Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐλθὼν ὁ εὐνούχος 20

1 τοὺς κρείττους κτλ.] πολλοὺς ὁσίους καὶ ἀρετὴν μετιόντας K 6 μετὰ καὶ τῆς βουλῆς PV 7 sqq. Ad rem cf. Anton. Novgor. p. 91 (à la gauche du grand autel) 9 τοῦ πινσοῦ πλησίον τοῦ συλλαγόνου K; quid sit nescio. τοῦ συλλογιαίου Comb., architecturae terminum esse ratus 10 τοῖς ἀνερχομένοις Band. 11 ὑπερῶα] om. PV, κατηχούμενα K (... κατηχούμενα καὶ τοὺς κίονας, ἀνηγέρθησαν αἱ καμάραι· σκεπασθέντων δὲ τῶν πέριξ ἐγένετο τὸν βασιλέα ἀθυμεῖν κτλ. A₂B, sim. MA₁) 12 Καὶ ante σκεπ. om. RC 13 σκεπασάντες PVR τὰς πέριξ E μὴ ἔχειν κτλ.] ἐπλήρωσε τὸ βεστιάριον Vind. 129 14 χρυσικὴν ποσότητα K εἰς τὰ ὑπερῶα τῶν κτισμάτων] ἐν τῇ ἀψίδι ὑπερθεῖν καὶ (om. A₁M) ὀρῶν τὰ κτίσματα K 15 κατὰ τὴν ὥραν omnes codd. praeter Voss. qui habet κατὰ ἑ πάλιν ὥραν 16 ὥς] εἰς R, καὶ E (εἰς ἤδη βαθέως ἀρίστου ὥραν Z) βαθέος C 18 λυπῇ DEZ 19 χρυσίον RD 20 βούλει RZB, κελεύεις PV, ὀφείλης C, θέ-

καὶ εὐρών τὸν βασιλέα ὅτι ἐπορεύετο ἐπὶ τὸ δοῶν τὰ κτί-
 σματα, δέδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν τε Στρατήγιον καὶ Βασιλίδην
 τὸν κυλιστορα καὶ Θεόδωρον πατρίκιον τὸ ἐπὶ κλην Κολο-
 κύνθη τὸν καὶ ἑπαρχον καὶ ὑπηρέτας μέχρι τῶν πεντή-
 5 κοντα καὶ ἡμιόνους εἴκοσι μετὰ εἴκοσι βουλγιδίων ζυγῶν·
 τούτους λαβὼν ὁ εὐνοῦχος ἐξῆλθεν τῆς χρυσῆς πόρτης. Καὶ
 ἐλθόντες εἰς τὸ τριβουνάλιον ἐφάνησαν μὲν τοῖς ἀποστα-
 λεῖσι παλάτια κτιστὰ θαυμαστά· ἐκ τῶν ἵππων δὲ καταβάν-
 τες ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ὁ εὐνοῦχος εἰς κλίμακα θαυμαστὴν·
 10 καὶ ἐκβαλὼν κλεῖδα λαμπρὰν χαλκὴν ἤνοιξεν κουβούκλιον·
 καὶ ὥς φησιν Στρατήγιος ὁ μάλιστα, ἦν τὸ ἔδαφος ἐστρω-
 μένον καὶ πεπληρωμένον χρυσοῦ χαράγματος. Καὶ λαβὼν
 πτύον ὁ εὐνοῦχος ἔβαλεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον βουλγιδιον κεν-
 τηνάρια χρυσοῦ τέσσαρα, ὁμοῦ κεντηνάρια ὀγδοήκοντα· καὶ
 15 δοὺς αὐτοῖς ἀπέστειλεν εἰς τὸν βασιλέα. Καὶ κλειδῶσας ἔμ-
 προσθεν αὐτῶν τὸ κουβούκλιον, ἐν ᾧ ἦν τὸ χάραγμα, ἔφη
 αὐτοῖς· ὅμοις κομίσατε ταῦτα τῷ βασιλεῖ εἰς τὸ κατακενῶσαι
 εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατελείφθη
 ἐκεῖσε. Καὶ ἐλθόντες ἤγαγον τῷ βασιλεῖ τὸ χρυσίον, καὶ ἐκ-
 20 πλαγεῖς ὁ βασιλεὺς ἔφη αὐτοῖς· ἔν ποίῳ τόπῳ ἀπέλθατε καὶ
 τίς ἦν ὁ εὐνοῦχος; Καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὸν τε τό- Ba 72
 πον τῶν οἰκημάτων αὐτοῦ καὶ ὅτι χρυσίον εἶχεν κεχυμένον
 ἐπὶ τὸ κουβούκλιον αὐτοῦ εἰς πληθος πολὺ. Καταδοκῶν δὲ

λης AM ἐλθὼν κτλ.] ἰδοὺ καὶ ὁ φανείς τῷ βασιλεῖ εὐνοῦχος
 λέγων· δός μοι ἄνθρωπον καὶ πορευθῶμεν M, sim. AB
 1 ἐπὶ τὸ om. VC, περὶ τὸ R 2 βασιλείδῃ P 3 κνέστω-
 ραν R τὸν ἐπὶ κλην V 4 καὶ ἑπαρχον τὸν κολοκύντην K
 (κολοκύνθη A₁, κολοκύνθη A₂) πεντήκοντα] ὁκτώ K
 6 τούτους λαβὼν ὁ εὐνοῦχος (l. 6) post ἡμιόνους εἴκοσι posuit R
 χρυσίας PV πόρτας P 7 ἀποσταλῶσι PV 10 κλει-
 δαν R 13 βουλγιδιον] σαμάριον B, σαγμάριν A, σαγμά-
 ριον M 14 τέσσαρα ὁμοῦ om. C, ὁμοῦ om. R κεντ. ὀγδοήκ.]
 λίτραι ἑκατὸν ἐξίκοντα R, λίτρας ξδ' DE, λίτρας δ' F 15 αὐτοὺς
 R, αὐτὰ E, αὐτῶ D πρὸς τὸν βασιλέα K, τῷ βασιλεῖ PV
 20 ἀπήλθατε P, ἀπήλθετε DZ

ὁ βασιλεὺς τὸν εὐνοῦχον ἐλθεῖν εἰς αὐτὸν καὶ ὥς οὐ παρεγένετο, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἀκόλουθον αὐτοῦ εἰς τὸν εὐνοῦχον· καὶ εὗρὼν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔθεάσατο τὰ παλάτια, ὄλον ἄοικον καὶ ὑποστρέψας ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ πάντα. Ἐκπλαγείς δὲ καὶ γνοὺς εἶπεν ὅτι ἄληθῶς τοῦτο τοῦ θεοῦ 5 θαῦμα γέγονεν, ἵνα γνῶμεν· καὶ μεγάλως ἐδόξασε τὸν θεόν.

12. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τὸ ἅγιον θυσιαστήριον τελειῶσαι καὶ διὰ τῶν στοῶν φωταγωγῆσαι τῶν διὰ τῶν ὑελίων ὄντων προσέταξε τὸν μηχανικόν, ἵνα γένηται ὁ μύαξ μονοκάμαρος· καὶ πάλιν μεταμεληθεὶς προσέταξεν γενέσθαι δίφωτον μετὰ 10 δύο ἀψίδων διὰ τὸ μὴ δέξασθαι βάρος, ὅτι ἐκεῖσε κριώματα οὐκ ἔθεντο, ὥσπερ ἐν τῷ νάρθηκι καὶ ἐπὶ τὰς πλευρὰς τοῦ ναοῦ. Τῶν δὲ λοιπῶν τεχνιτῶν ἀντιλεγόντων, ὥς μία καμάρρα φωτίζει τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀδημονοῦντος τοῦ πρωτοοικοδόμου τὸ τί ἂν ποιήσει, ὅτι ποτὲ μὲν λέγει ὁ βα- 15 σιλεὺς μίαν ἀψίδα γενέσθαι, ἄλλοτε δὲ δύο, καὶ ἐστῶτος αὐτοῦ ἐκεῖσε καὶ ἀκηδιῶντος, ἡμέρᾳ δ' ὥρᾳ ε' ἐφάνη αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν ὁμοιώματι Ἰουστινιανοῦ μετὰ βασιλικῆς ἐσθῆτος καὶ ἐρυνθῶν πεδίλων καὶ φησι τῷ τεχνίτῃ· Θέλω

6 *In fine huius capituli addit Chron. anni 1570 (v. Dorothei Monembas. p. 250 ed. 1818):* ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ καὶ ἔσωθεν ἦσαν κολώναις χιλίαις καὶ πσαμῖας κολώνας ἦτον τὸ κεφαλόκλωνον καὶ τὸ ὑποπόδιον χρυσὸν ἐνθρονισμένον μετὰ λειψάνων 19 *volo ut facias mihi altare [i. e. θυσιαστήριον] cum tribus porticibus et illumina illud per tres absides etc.*

1 πρὸς αὐτὸν PV 3 ὁρῶν PV 5 τοῦτο om. R
6 γνῶ R, γνῶμεν πάντα PV 8 στοῶν] et στοαὶ et ἀψίδες (l. 11) et καμάραι (l. 9 et 14 et p. 91, 7) fenestrae dici videntur (διὰ ὑελίων) τῶν—ὄντων] τὸ δ. τ. ὕ. ὅτας R 9 γένετε R 10 δίφωτον κτλ.] δικάμαρον ἦτοι διὰ δύο ἀψίδων Z; διὰ δύο ἀψ. etiam PVC 11 διὰ τὸ μὴ δέξασθαι βάρος τὸν τόπον μήπω ἐκεῖσε κριωμάτων γενομένων K κριώματα DF 13 τεχνιτῶν R 15 πρῶτον οἰκοδόμου R 19 ἐρυνθῶν PE in K angelus nil dicit nisi: τρεῖς καμάραις ἐγειρον διὰ τὸ ἐλαφρότερον (ἐλαφρόν MA₁)

ἵνα μοι ποιήσης τριψωτον τὸν μύακα καὶ διὰ τριῶν στοῶν εἰς ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνεύματος.' Παρευθὺ δὲ ἀφανῆς ἐγεγόνει καὶ καταπλαγείς ὁ μαῦστωρ παρεγένετο πρὸς τὸ παλάτιον καὶ ἀντέλεγε τῷ βασιλεῖ αὐστηρῶς ὅτι 'σύ, ^τ βασιλεῦ, λόγον ἕνα οὐκ ἔχεις· μέχρι τῆς ἄρτι ἐβόας ποιεῖν με μίαν στοάν, ἄλλοτε δὲ δύο ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ ὅταν ἐτελείωσα τὸ ἔργον, παρέστης μοι λέγων ὅτι ἐν τρισὶ καμάραις φώτισον τὸ θυσιαστήριον διὰ τὴν τῆς Τριάδος πίστιν.' Ὡς δὲ ἐγνώρισεν ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ¹⁰ ἐκ τοῦ παλατίου αὐτοῦ οὐκ ἐξῆλθε, ἀκριβῶς ἐπέγνων ὅτι ἄγγελος κυρίου ἦν ὁ λαλήσας σοι, καὶ ὡς εἶπέν σοι, οὕτως καὶ ποίησον.'

13. Πάντες δὲ οἱ πινσοὶ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν ὑπὸ σιδηρῶν μοχλῶν κρατοῦνται ἐγγυλιασμένοι πρὸς τὸ ἀλλήλους κρα- ¹⁵ τεῖν καὶ εἶναι ἀμετακινήτους. Ἡ δὲ ἔμπλασις αὐτῶν πάντων τῶν πινσῶν μετὰ ἐλαίου καὶ ἀσβέστου· καὶ οὕτως ἐπάνω ἀνέστησεν τὰς ποικίλας ὀρθομαρμαρώσεις.

14. Ἀπέστειλε δὲ ὁ βασιλεὺς Τρώϊλον κουβικουλάριον Ba 73

4 . . dixit regi: Austerus tu rex et unum verbum verum non habes ¹³ *haud paucis discrepat K*: Πάντες δὲ οἱ πινσοὶ (μοχλοὶ A₂ B) ὑπὸ σιδηρῶν κατέχονται μοχλίων ἐγγυλιασμένοι σὺν μολλίβδῳ· ἔξωθεν (δὲ add. A₂ B) τῶν συνδέσμων (τοῦ σ. AB) τοῦ ὅλου κτίσματος ἢ ἀσβεστός μετὰ ἐλαίου χρίστού ἐστιν ἐμπεπλασμένη (ἐπιπεπλ. AB) ἀντὶ ὕδατος διὰ τὸ ἐδραῖον καὶ πάγιον· οὕτως ἔστησαν καὶ τὰς ὀρθομαρμαρώσεις.

1 μοι] με R, om. C 3 ἐγένετο PVD, γέγονε EF 4 ἀντέλεγετο R σετρώς R, cf. Rad. ἐσὺ βασιλεὺς P 5 οὐ στέργεις εἰς ἕνα λόγον Voss. 7 ὅτι τρεῖς καμάραι φωτίζουσι (—οῦσαι V) PV 12 Vind. 129 in fine addit καὶ ἐποίησε κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἀγγέλου θυρίδας τρεῖς 14 κρατοῦν R ἐγκεχυλιασμένοι PV, ἐγκεχειλιασμένοι C (ἐγγεχειλ. D); an ἐγγυλιασμένων? cf. Const. Porphy. Adm. p. 138, 8 σιδηρῶν ἐν μολλίβδῳ ἐγγυλιασμένων 15 εἶναι ἀμετακίνητοι R, εἰσιν ἀμετακίνητοι C, εἶναι ἀμετακινήτους PV 17 ἀνέστησαν PVC 18 σπαθοκουβουλάριον Vind. 129

καὶ Θεόδωρον ἑπαρχον καὶ Βασιλίδην κυναίστορα ἐν τῇ Ῥόδῳ
νῆσῳ καὶ ἔκαμνον ἐκεῖ μετὰ τῆς πηλοῦ βήσαλα ἰσόσταθμα
καὶ ἰσόμηκα παμμεγέθη σφραγίζοντα οὕτως· ὁ θεὸς ἐν μέσῳ
αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς
πρωτὶ πρωτῷ. Καὶ διαμετροῦντες αὐτῶν τὴν ποσότητα ἀπέ- 5
στελλον τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ σταθμὸς τῶν δώδεκα βησάλων
ἐκείνων ἡμετέρων βησάλων ἐστὶ σταθμὸς ἐνὸς διὰ τὸ εἶναι
τὴν πηλὸν ἐκείνην ἐλαφρὰν πάννυ καὶ σπογγοειδῇ καὶ κοῦ-
φον καὶ λευκόχροιον. Διὸ ὁ λόγος ἰδιωτικὸς ἐμφέρεται ὅτι
κισσηρίου ἐστὶν ὁ τροῦλος· ἀλλ' οὐκ ἔστιν μὲν, ἐλαφρὸν δὲ 10
ὑπάρχει. Μετ' αὐτῶν δὲ ἀνοικοδομήσαντες τὰς τέσσαρας με-
γίστας ἀψίδας καὶ ἀρξάμενοι κυλλεῖν τὸν τροῦλον ἕως δώ-
δεκα βησάλων ἐτίθουν καὶ ἀναμεταξὺ τῶν δώδεκα βησάλων
ἐποιοῦν οἱ ἱερεῖς εὐχὴν περὶ συστάσεως ἐκκλησίας· καὶ
ἐποιοῦν οἱ κτίσται κατὰ δώδεκα βήσαλα ὀπήν, ἐμβάλλοντες 15
ταῖς ὀπαῖς τίμια καὶ ἅγια λείψανα διαφόρων ἀγίων, ἕως οὗ
ἐτελείωσαν τὸν τροῦλον· ἦν δὲ νεωτερικὸς ὄρθιος ἱστάμενος.

15. Καὶ εἴθ' οὕτως πληρώσαντες τὰς τερπνάς καὶ περι-

1 ἑπαρχον] πατρίκιον C βασιλίδην PV (βασίλειον D)
κυναίστοραν RP 2 ἔκαμον PVC 3 παμμεγέθης σφραγί-
ται R 4 αὐτῆς] αὐτῶν M 6 δώδεκα] πέντε K 8 φλο-
γοειδῇ C, πυρροειδῇ Voss. 9 Locus in omn. fere codd. cor-
ruptus: διὸ ὁ (καὶ C) λόγος ἱστορικὸς ἐμφέρεται RC (ὥστε καὶ
λόγος ἱστορ. ᾗδεται Voss.), διολίγω φαίνεται ἰδιωτικῶς PV; ge-
nuinam lectionem ostendunt διὸ καὶ ἐμφέρεται ἰδιωτικὸς λόγος
Z et ἐξ οὗ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν φέρεται λόγος K 10 κισσηρίου
R, κισσηρίου Z Voss. 11 ὑπάρχει sc. τὸ βήσαλον μετ'
αὐτῶν] μετὰ ταῦτα PV ἀνοικοδομήσας R, ἀνωκοδόμησαν
PV 12 τροῦλον δώδ. βήσαλα C 14 ἐποίησε δὲ ὁ ἱερεὺς K
15 ὁπᾶς AB (τρύπας M) 17 ἐτελείωσεν R ὁ νεωτερικὸς
codd. praeter K ὄρθιος R 18 Inde usque ad c. 27 K
verba scriptoris in brevius coegit. C. 15: εἴθ' οὕτως ἐμουνεῖω-
σαν καὶ ὠρθομαρμάρωσαν αὐτὸν εἰς πάντα· καὶ εἰς τοὺς πινθοὺς
καὶ τὰς στοὰς καὶ εἰς τὰ μεγάλα κίονια λείψανα ἔβαλον ἁγίων
ἐπισήμων (v. infra p. 99, 6). Τὸν δὲ πᾶτον διὰ ποικίλων καὶ
πολυτελῶν μαρμάρων κατέστρωσεν διὰ Πηγανουσίων καὶ Ῥω-
μαίων καὶ ῥοδοποικίλων καὶ βαθυγκητῶν (βαθανκινῶν A₁, om.

καλλεῖς ὀρθομαρμαρώσεις, κατεχρύσωσε τὰς τε ξεύξεις τῶν ὀρθομαρμαρώσεων καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν κιονίων καὶ τὰ λακαρικὰ καὶ τοὺς κοσμήτας τῶν ὑπερώων τῶν τε διορόφων καὶ τριορόφων. Ἐχρύσωσε δὲ πάντα ἐκ χρυσίου καθαροῦ
 5 ὑπερτελείου, τὸ σύμ<παν> πάχος τοῦ χρυσώματος δακτύλων δύο· τοὺς δὲ ὀρόφους πάντας ἀπὸ τε τῶν ὑπερώων καὶ τῶν ἐκ πλαγίου καὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ καὶ τῶν τεσσάρων ναρθήκων κατεχρύσωσε [τὰ ὄροφα] ἐξ ὑέλινου χρυσοῦ λαμπροτάτου καὶ μέχρι τῶν πέριξ προαυλίων [κατεχρύσωσε τὰ
 10 τε ὑπερῶα καὶ τοὺς κίονας καὶ τὰς ὀρθομαρμαρώσεις]. Τὸ δὲ ἔδαφος τοῦ ναοῦ κατεκόσμησε διὰ ποικίλων καὶ πολυτελῶν μαρμάρων· καὶ στιλπνώσας κατέθηκε καταστρώσας αὐτὰ· τὰ δὲ πλαγία τὰ ἔξω καὶ τὰ πέριξ κατέστρωσε διὰ λευκῶν λίθων πολυτίμων μεγίστων.

6 Omnes autem cameras et tecta superiorum sursum et deorsum et quae sunt in circuitu atrii deauravit omnia aureo vitro candidato

A, B) καὶ λοιπῶν. Ex eadem paragrapho (p. 93, 2) inferiore loco (v. infra p. 102, 9) decerpit K haec: ἐς τῆς χρυσοθέου θείας τῶν κοσμήτων καὶ λαγαρικῶν καὶ τῶν κεφαλοκινήων πάντων
 1 μαρμαρώσεις R κατεχρύσωσαν PV 2 ὀρθομαρμαρώσει R, ὀρθομαρμαρῶν rell., correxi καὶ τὰς κεφ. τῶν κιονίων om. R [λακαρικὰ] λαγαρικῶν K (v. supra), ἐγγλύμματα PV; λακαρικά (laquearia) etiam ap. Theophan. contin. 140, 13, Const. Rhod. 725 5 ὑπὲρ ἡλίου R, τελείου C, πετάλου PV, om. Z (χρυσάφην δὲ μάλαγμα πρῶτον Vind. 129); corrigebam τὸ σύμπαχον PVC, τὸ σύμπασχον Z, τὸ σύμπαχος Voss., τὸ σύνταχον R, τὸ δὲ πάχος Vind. 129; corrigebam 6 post ὑπερώων inserunt τῶν διορόφων PV, καὶ διορόφων καὶ τριορόφων Vind. 129, τῶν τριορόφων Z 7 τῶν ἐκπλαγίων RVD, τῶν πλαγίων Vind. 129, τῶν ἐπιπλάγων EF, τῶν ἐπιπλαγίων Z Voss. καὶ τοῦ ναοῦ om. C 8 τὰ ὄροφα seclusi, τὰ τε ὄροφα C λαμπρότατα codd., corr. ex Radulfo 9 πέριξ] ἐκτὸς Voss. κατεχρ.] ὡσαύτως ἐχρύσωσε C κατεχρύσωσε — 10 ὀρθομαρμαρώσεις seclusi; desunt eadem in Voss. et Vind. 129 τὰ τε πέριξ ὑπερῶα V 12 στιβῶσας PVC κατεστρώσας αὐτῶν R 13 τὰ δὲ πλάγια καὶ τὰ ἔξω RCZ διὰ λευκοῦς λίθους πολυτίμων μεγίστων R

Ba 74 16. Τὸ δὲ ἅγιον θυσιαστήριον ἐξ ἀργύρου λαμποῦ· | τὰ
 τε στήθεα καὶ κίονας ἀργύρῳ πάντα περιέκλεισε σὺν τοῖς
 πυλεῶσιν αὐτῶν, πάντα ἀργυρᾷ καὶ χρυσέμβαφα. Τραπεζὰς
 δὲ ἀργυρᾷς τέσσαρας τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ ἔστησεν ἐπὶ τοὺς
 κίονας καὶ αὐτοὺς κατεχύσασε. Τὰς δὲ βάσεις τὰς ἐπὶ τῶν
 ἱερῶν ἐν αἷς καθέξονται, σὺν τοῦ ἀρχιερέως θρόνου
 καὶ τῶν τεσσάρων κίωνων τῶν ἀργυρέων κατεχύσασε, στήσας
 ἐκατέρῳ μέρει ἀνὰ δύο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ἐν τῷ εἰλήματι
 τῷ καλουμένῳ κυκλίῳ, ὅπερ ἐστὶν ὑποκάτω τῶν βαθμίδων·
 τοῦτο ἅγια ἁγίων προσηγόρευσε. Ἔστησε δὲ κίονας εὐμεγέ- 10
 θεις καὶ αὐτοὺς ἀργυροχρύσους σὺν τοῦ κιβουρίου καὶ τῶν
 κρίνων. Τὸ δὲ κιβούριον ἀργυροέγκανυστον ἐποίησεν. Ἐπάνω
 δὲ τοῦ κιβουρίου ἔστησε σφαῖραν ὀλόχρυσον ἔχουσαν σταθμὸν
 χρυσοῦ λίτρας ριη' καὶ κρίνα χρυσᾷ στήσαντα λίτρας ε'· καὶ
 ἐπάνω αὐτῶν σταυρὸν χρυσοῦν μετὰ λίθων πολυτελῶν καὶ 15
 δυσπορίστων, ὅσους σταυρὸς εἴλεε σταθμὸν χρυσοῦ λίτρας ο'.

17. Ἐποίησε δὲ μηχανὴν τοιαύτην· βουλόμενος γὰρ

1 λαμπρότατον στήθεα PV 2 κίονας εὐμεγέθους PV
 περιέλιξε R (corruptum ex περιείλησε?), περιενέκλωσε C ταῖς
 πυλεῶσιν RP, τοῖς πυλῶσι C 3 καὶ τραπέζας Voss. 4 δὲ
 om. RC ἀργυρᾷς om. PV καὶ τὸ ἅ. θυσιαστήριον C
 5 αὐτοὺς] αὐτὰς Z ἐπὶ βάσεις ὅπου καθέξονται οἱ
 ἱερεῖς εἰς τὸ σύνθρονον Vind. 129 6 σὺν τῷ . . . θρόνῳ
 καὶ τῶν κτλ. RC 6—8 σὺν τῷ τοῦ ἀρχ. θρόνῳ καὶ τοῖς τέσ-
 σαροι κίοσι τοῖς ἀνὰ ἐκότερον μέρος τῶν βαθμίδων
 (lacuna) τὸ καὶ κύκλιον καλούμενον ἅγια ἁγίων προσηγόρευ-
 σεν Z 7 τῶν ἀργυρέων om. PV ante κατεχύσασε in-
 serunt ὦν PVR 8 ἐκότερα μέρος R Voss. ἀνὰ θυῶν P,
 ἀναδύων V, β' Voss. ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι] solus Voss., καὶ
 εἰσπορεύεσθαι rell. 10 εὐμεγέθους PV 11 σὺν τῷ κιβωρίῳ
 καὶ τοῖς κρίνοισι C κιβωρίου V (cf. C) 12 et 13 κιβώριον
 VC 13 σφαῖραν] μῆλον K 14 χρυσοῦ om. PV λίτρας
 om. C Vind. 129 ριη'] κεντηνάρια ιη' C Vind. 129 (corruptum
 ex ρ' ιη') χρυσᾷ om. RC λίτρας] κεντηνάρια R; C habet
 στήσαντα ρις', id quod est corruptum ex ρ' ε'' (i. e. κεντηνά-
 ρια) ε' 15 χρυσοῦν R 16 χρυσοῦν om. PV λίτρας οε' C
 (λίτρων ο' PV)

κρείττονα τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ πολυτελεστέραν ποιῆσαι
 ὑπὲρ χρυσίου προσκαλέσατο ἐπιστήμονας πολλοὺς εἰρηκῶς
 αὐτοῖς τοῦτο. Οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ· 'εἰς χωνευτήριον ἐμβά-
 λωμεν χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους καὶ παντοίους καὶ
 5 μαργαρίτας καὶ ξάμβυκας, χαλκόν, ἤλεκτρον, μόλιβδον, σίδη-
 ρον, κασσίτερον, ὕελον καὶ λοιπὴν πᾶσαν μεταλλικὴν ὕλην·'
 καὶ τρίψαντες ἀμφοτέρω αὐτῶν εἰς ὄλμους καὶ δῆσαντες, ἐπὶ
 τὸ χωνευτήριον ἔχυσαν. Καὶ ἀναμαζάμενον τὸ πῦρ, ἀνέλαβον
 ταῦτα οἱ τεχνῖται ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἔχυσαν εἰς τύπον· καὶ
 10 ἐγένετο χυτὴ πάμμιγος ἡ ἁγία τράπεζα ἀτίμητος· καὶ εἶθ'
 οὕτως ἔστησεν αὐτήν· ὑποκάτω δὲ αὐτῆς ἔστησε κίονας καὶ
 αὐτοὺς ὀλοχρύσους μετὰ λίθων πολυτελῶν καὶ χυμεύσεων,
 καὶ τὴν περίξ κλίμακα, ἐν ᾗ ἴστανται οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἀσπά-
 σασθαι τὴν ἁγίαν τράπεζαν, καὶ αὐτὴν ὀλοάργυρον. Τὴν δὲ
 15 θάλασσαν τῆς ἁγίας τραπέζης ἐξ ἀτιμῆτων λίθων πεποίηκε
 καὶ κατεχρύσωσεν αὐτήν. Τίς γὰρ θεάσεται τὸ εἶδος τῆς

8 Et sufflavit ignis et congregantur omnia in se intus et
 tulerunt artifices haec de igne etc. 10 Chron. anni 1570 (Dor.
 p. 251) addit: ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἐβλεπαν τὸν ἄγγε-
 λον ὅπου τὰ ἐπαράστανε καὶ ἔκαμνε τὴν ὑπηρεσίαν εἰς αὐτὰ ἡγουν
 τὰ ἀνάδευε μέσα εἰς τὸ χωνευτήριον 11 καὶ ἔβαλεν αὐτὴν
 ἀπάνω εἰς δῶδεκα (δέκα Par. 1790) κίονα ἀργυρᾷ καὶ τὴν
 ἐνθρονίασε καὶ τὴν ἐστερέωσε δυνατὰ μετὰ λειψάνων μαρτύρων.

Subtus autem mensam statuit IX columnas aureas cum
 margaritis et variis lapidibus. Pavimentum autem quod est

1 πολυτελεστέραν solus Z, πολυτελεστάτην RC, πολυτελῆ
 PV 2 ὑπερχρυσὴν R, ὑπερχρυσήν C, χρυσήν Z 4 παν-
 τοίους R πολυτελοῖς R 5 ξάμπικας C; ad vocem cf. Cedren.
 I 623, 10 et Constant. Rhod. 669 (ξάμβικας) et infra p. 105, 20
 6 κασίτηρον R καὶ πᾶσαν ὕλην τετριμμένην· καὶ κατα-
 μίξαντες ἀμφοτέρω καὶ χωνεύσαντες ἔχυσαν ἀβάμιον AB (simi-
 liter M) 7 ἀμφοτέρω αὐτῶν] αὐτὰ ἀμφοτέρω C 8 ἀναμα-
 ζάμενον τὸ πῦρ PRF (postquam ignis materiam miscuit),
 ἀναμαζάμενον (αὐτὰ add. Z) τοῦ πυρὸς Z Voss., ἀναμαζάμενοι
 τὸ πῦρ VDE 9 τυπάρια EF, τυπάριν D 10 πάμμιγος R,
 παμμιγῆς CZ Vind. 129 16 θεάσεται F

ἀγίας τραπέξης καὶ οὐκ ἐκπλαγείη; ἢ τίς δυνήσεται κατανοῆσαι ταύτην διὰ τὸ πολλὰς χροιάς καὶ στυλπνότητας ἐναλλάσσειν, ὥς ὁρᾶσθαι τὸ ταύτης εἶδος ποτε μὲν χρυσίζον, ἐν ἄλλῳ δὲ τόπῳ ἀργυρίζον, εἰς ἄλλο σαμφειρίζον, ἑξαστράπτον καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἀποστέλλον ὅβ' χροιάς κατὰ τὰς φύσεις 5 τῶν τε λίθων καὶ μαργαρίτων καὶ πάντων τῶν μετᾶλλων;

18. Ἐποίησε δὲ καὶ πυλεῶνας, κάτωθεν καὶ ἄνωθεν [ἐξ ἐλεφαντίνων μεγάλων γλυπτῶν κεχρυσωμένων] τὸν ἀρι-
Ba 75 θμόν τξε'. Ἐν δὲ τῇ εἰσόδῳ τῇ πρώτῃ τοῦ λουτήρος | ἐποίησε πυλεῶνας ἡλέκτρος καὶ ἐν τῷ νάρθηκι ἡλέκτρος πύλας 10 ἐμμέτρος. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νάρθηκι ἐποίησεν ἐλεφαντίνους πύλας < . . . > καὶ πυλεῶνας τρεῖς, δύο ἐμμέτρος καὶ

subtus IX columpnas est totum argenteum; gradum autem etc. 6 Chron. anni 1570 addit: ἔγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς γύρωθεν τῆς ἀγίας τραπέξης ταῦτα· 'τὰ σὰ ἐκ τῶν σὼν σοι προσφέρωμεν οἱ δοῦλοί σου κτλ. . . . πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.' Quae inscriptio exstat etiam in Vind. 94, Sinait. 1189; v. Cedren I 677 Bonn. (CIGr 8643). Item Radulfus: Posuit ergo in sancta mensa in circuitu labia aurea cum margaritis et lapidibus et sunt subscripta sic: 'Tua de Tuis tibi offerimus, Domine, Iustinianus et Theodora' 7 Fecit autem ianuas numero CCCLXV sursum deorsum (iusum Stubbs, correxi); in exteriora atria et in circuitu (introitu?) et in claustro fecit ianuas aereas magnas. In capitulis autem fecit ianuas eburneas sculptas, deauratas, tres in dextera parte templi et tres in sinistra. In medio autem earum statuit ianuas tres maiores valde argenteas auro textas et misit intus in eas pro vilibus lignis ligna de archa Noae.

4 σαμφειρίζον V 5 ἀποστέλλει F, ἀποπέμπει R, ἀπο-
τελοῦν ZVoss., ἀποστέλλειν rell., corrigebam ὅβ' χροιάς]
τὰς ἀπάσας χροιάς Z, ὀλίγην χροιάν C 6 μαργάρων EF,
μαργάρων D καὶ πάντων τῶν om. R 7 C. 18 deest in K
Ἐποίησε—γλυπτῶν bis scripserunt RC πυλεῶνας codd.
8 ἐξ ἐλεφαντ.—κεχρυσ. seclusi; κάτωθεν—κεχρυσ. desunt etiam
in Z ἐξ ἐλεφάντων μεγάλων R priore loco, ἐξ ἐλεφαντίνων
γλυπτῶν posteriore R et PV, δι' ἐλεφαντίνων μεγάλων ὀστέων
γλυπτῶν C 10 ἐν τῷ πρώτῳ νάρθηκι Z 11 εὐμέτρος PVR
12 lacunam indicavi; an πύλας <τρεῖς κατὰ τὸ ἀριστερόν

μέσον τῶν δύο μεγίστην ἀργυρέαν χρυσέμβαφον, τὰς πάσας
 πύλας καταχρυσώσας· ἔσωθεν δὲ τῶν τριῶν πυλῶν ἀντὶ
 ξύλων κοινῶν ἔβαλεν ἐκ τῶν τῆς κιβωτοῦ ξύλων.

19. Βουλόμενος δὲ καὶ τὸν πάτον ὀλοάργυρον ποιῆσαι,
 5 οὐ συνεβούλευσαν αὐτῷ διὰ τὸ εἰς τὰ ἔσχατα πένητας ἀρπάσαι
 αὐτά. Οἱ δὲ αὐτὸν ἀναπέισαντες ἦσαν Ἀθηναῖοι φιλόσοφοι
 καὶ ἀστρολόγοι, Μαξιμιανὸς καὶ Ἱεροθέος καὶ Σύμβουλος,
 λέγοντες ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις βασιλεῖαι ἀμυδραὶ
 ἐλεύσονται καὶ ταῦτα ἀφέλονται· καὶ ἐκ τῆς βουλῆς αὐτῶν
 10 ἔασε τοῦτο.

20. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἔβαλλεν ὁ βασιλεὺς εἰς
 τὸν χοῦν χιλιάδας δύο μιλιαρίσια· καὶ ὅτε ἐπλήρουν τὸ ἔργον
 οἱ τεχνῖται τῇ ἐσπέρᾳ, ἐσκύλευον τὸν χοῦν καὶ εὗρισκον
 τὰ μιλιαρίσια. Τοῦτο δὲ εἰς χαρὰν τοῦ λαοῦ ὁ βασιλεὺς
 15 ἐποίησε καὶ εἰς προθυμίαν. — Καὶ ἡ μὲν ὕλη ἀπεσπαρέυθη,
 καθὼς προεῖπον, εἰς χρόνους ἑπτὰ ἡμῖς καὶ ἀπετέθη. Ὁ
 δὲ ναὸς ἐκτίζετο καὶ ἐτελειώθη παρὰ τῶν προειρημένων ἀν-
 δρῶν δέκα χιλιάδων μετὰ ἐπιμελείας καὶ πολλῆς σπουδῆς
 εἰς χρόνους ἑννέα παρὰ μῆνας δύο, ὁμοῦ χρόνοι ις' καὶ
 20 μῆνες δ'.

μέρος καὶ τρεῖς κατὰ τὸ δεξιόν· μέσον δὲ αὐτῶν ἔστησε καὶ
 πυλεῶνας τρεῖς κτλ. Cf. Radulfum εὐμέτρους PVR 1 με-
 γίστην om. R ἀργυρῇν PV, ἀργυρᾶν C; exspectamus μέ-
 γιστον ἀργυροῦν πάσας πύλας] παραπύλας αὐτῆς PV
 2 an τῶν τριῶν μεγάλων πυλῶν? 3 καινῶν PV (cf. Rad.)
 4 ὀλόχρυσον C 5 ἀρπάξιν PV 7 ἀστρονόμοι PV
 μαξιμίνος MZ Vind. 129 μαξιμιανὸς ἱεροθέος RF καὶ
 σύμβουλος om. PV, ὁ καὶ σύμβουλος B, καὶ σύμβολος FAM
 (συμβουλευόντες E, nomina omisit D) 8 βασιλειῶν αἱ ἀμυ-
 δραι R, αἱ μὲν βασιλειαὶ ἀμυδραὶ C 9 post ἐκδαφιοῦσαι
 (= ἀφέλονται) addit K: εἰ δὲ εἰσι λίθοι, συνίστασθαι ἔχει
 ὁ ναὸς ἕως τῆς συντελείας τοῦ κόσμου αὐτῶν] αὐτῆς R
 11—14 In K haec bis narrantur, et hic et in iis quae dedi-
 ad c. 9 δὲ om. R 12 δύο ἡμῖς χιλιάδας ἀργύρια K
 post μιλιαρίσια addunt καὶ ἐμίγνον εἰς τὸν χοῦν PVZ
 15 ἐπενόησε RZ 16 ἀπετίθη R 19 παρὰ μηνῶν δύο R,

21. Τὸν δὲ ἄμβωνα ἐποίησε σὺν τῆς σωλέας μετὰ σαρο-
ονύχων, ἐντιθέμενος καὶ πολυτίμους λίθους σὺν κιώνων
όλοχρύσων καὶ κρύων καὶ ἱασπίων καὶ σαμφείρων· καὶ χρυ-
σίον πολὺ ἐνέδυσσε τὰ ἐπάνω τῆς σωλέας. Εἶχε δὲ τροῦλον
χρυσοῦν μετὰ μαργαριταρίων καὶ λυχνιταρίων καὶ σμαράγδων. 5
Ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ ἄμβωνος ἔστεινε χρυσοῦ λίτρας ρ´· εἶχε
δὲ καὶ σειστὰ καὶ λυχνίτας σὺν μαργαριταρίων ἀπιδωτῶν·
όλοχρυσά δὲ πετάσια ἀντὶ στηθῶν εἶχεν ἄνω ὁ ἄμβων.

22. Τὸ δὲ στομίδιον αὐτοῦ τοῦ φρέατος ἦχθη ἀπὸ Σα-
μαρείας· τοῦτου χάριν ἐκλήθη ἅγιον φρέαρ, ὅτι ἐν αὐτῷ ὤμι- 10
λησε τῇ Σαμαρίτιδι ὁ Χριστός. Αἱ δὲ τέσσαρες σάλπιγγες
αἱ χαλκαῖ, ἃς ἔστησεν ἐν τῷ φρέατι τῷ ἁγίῳ, ἀπὸ Ἱεριχῶ
ἐκόμισεν αὐτάς, ἃς εἶχον τότε οἱ ἄγγελοι † εἰς μίμησιν, ὅτε
ἔπεσον τὰ τείχη Ἱεριχῶ. Ὁ δὲ τίμιος σταυρὸς ὁ ἱσταμένος
σήμερον ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ τὸ μέτρον ἐστὶ τῆς ἡλικίας 15

παρὰ μῆνας ἡ' EF, παρὰ μῆνας τρεῖς Vind. 129, καὶ μῆ-
νας δύο PV, καὶ μῆνας δ' DK, correxi ex Z ὡς ὁμοῦ
χρόνους V, ὡς ὁμοῦ χρόνοι P, ὡς εἶναι τοὺς πάντας χρό-
νους C καὶ μῆνας ἡ' PV, om. C, ἤμισιν Voss. p. 97,
20 Hoc loco addit K πολλοὶ δὲ τῶν χρονογράφων λέγουσιν
εἰς ιζ' ἔτη κτισθῆναι δηλονότι καταριθμοῦντες τοὺς ἐπτά χρό-
νους οὓς συνήγετο ἡ ὕλη 1 σὺν τῇ σωλέα C 2 ἀντιθέμενος
codd.; corrigebam 3 ἱασπίων] ἀσπίων PV σαμφεί-
ρων V χρυσίον χρυσέου K 5 χρυσοῦν R καὶ λυχνιτ.
καὶ σμαράγδων om. RC 7 κατὰ σειστὰ CZ, μετὰ κατασει-
στων Voss., καὶ σειζὰς Swainson p. 139; sed cf. indicem s. v.
σειστόν καὶ ante λυχν. om. RC (σοστά λυχνιτάρια Vind. 129)
σὺν μαργαριταρίοις ἀπιδωτοῖς C 8 ἀντὶ] ἐπὶ Swain-
son 9 τὸ δὲ στόμιον τὸ λίθινον K αὐτοῦ C, om.
PV ἀπὸ σμαρείαν R 10 τοῦτου γὰρ χάριν PV 11 σάλ-
πιγγαι PV 12 ἀπὸ Ἱεριχοῦ αἱ ἠχήσασαι καὶ τὰ τείχη πεσόντα
(ἔπεσον A₁) AM 13 <ἐκείνων> ἃς εἶχον? ἄγγελοι] ἱερεῖς
Vind. 129 εἰς μίμησιν om. K Vind. 129, κατὰ μίμησιν Voss.
14 Post Ἱεριχῶ inserit K: ἡ δὲ σέλλα τοῦ ἁ. Κωνσταν-
τίνου ὑπερθεῖν ἵστατο τοῦ ἁγίου φρέατος ἐπάνω τῶν
σαλπίγγων. Cf. Vatic. 1701 ad p. 103, 4 De cruce Christi
cf. Dobschütz Christusbilder p. 299**, Anton. Novg. p. 88
15 σήμερον om. RCZ ἐν τῷ σκευοφυλ. om. C

τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς ἀκριβῶς ἐμετρήθη παρὰ πιστῶν καὶ ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐνέδυσεν αὐτὸν ἄργυρον καὶ λίθους παντοίους καὶ κατεχρύσωσεν αὐτόν· καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἰάσεις
 5 ποιεῖ νοσημάτων καὶ δαίμονας ἐλαύνει. Ἐν δὲ ἑκάστον Ba 76 κίονιον τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω ἅγιον λείψανον ἔχει ἐνθρονιασμένον.

23. Ἐποίησε δὲ καὶ σκεύη ὀλόχρυσα, τῶν δώδεκα ἐορτῶν ἄλλα καὶ ἄλλα, ἀπὸ τε εὐαγγελίων ἱερῶν, χερνιβοξέστων,
 10 ὀρκοιολίων, δισκοποτηρίων, δίσκων· ἐποίησε δὲ πάντα ὀλόχρυσα διὰ λίθων καὶ μαργάρων· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἱερῶν

5 Tota enim ecclesia S. Sophiae constructa est cum reliquiis multorum et diversorum Sanctorum (cf. p. 92, 15)

8 Chron. anni 1570 (cod. Paris. 1790); quocum consentit cod. Vindob. hist. gr. 94: Ἐκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὰ σκεύη τῶν ἰβ' ἐορτῶν χωρὶς τῶν καθημερινῶν καὶ ἄλλα πολύτιμα χερνόξυστα καὶ ποτήρια καὶ λαβίδας (καὶ σφουγγήτας καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν add. Vind.) διὰ χρυσοῦ ἢ λίθων πολυτελῶν· ὑπῆρχε δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἱερῶν σκευῶν χίλια καὶ ἕνα· καὶ στέμματα ἤγον ἐμπλά τῶν ἰβ' ἐορτῶν ἀνὰ ἰβ', ὁμοῦ φορέματα τῶν ἱερῶν ροδ'· σοληνίτας (σωληνωτάς Vind.) τ', ποτηροκαλύμματα καὶ ἄερας χρυσοῦφάντους διὰ λίθων καὶ μαργάρων χιλιάδας γ', εὐαγγέλια χρυσόγραφα ἐγκοσμημένα μετὰ λίθων καὶ μαργάρων κδ' τιμῆς χρυσαφίου λιτρῶν ιε'· θυμιατήρια χρυσὰ καὶ ἄργυρὰ τ' καὶ λυχνίτας (λυχνίας Vind.) χρυσὰς ἀνὰ λιτρῶν εἴκοσι τ'· τὰ δὲ πολυκάνδηλα καὶ βαστάγια (βοστρίδες Vind.) τοῦ ὅλου ναοῦ χιλιάδας γ' (λ' Vind.) ἐξ ἀσημείου καθαροῦ χρυσωμένα

2—7 om. K 3 ἄργυρον—4 αὐτόν om. R (homoiotel.) ἀργύρω καὶ λίθοις Z 5 καὶ νοσημάτων PVC 5—7 haec tradit K in c. 15; v. adn. δὲ om. DF, γὰρ E; ἐν παντὶ δὲ κίονι τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω ἐν ἑκάστον (ἐν ἑκ. om. Z) ἅγιον λείψ. κτλ. PVRZ 8 τῶν δώδεκα—11 ὀλόχρ. om. R (homoiotel.) 9 post ἐορτῶν inserunt Voss. et Vind. 129 παρηλλαγμένα ἀλλοῖα καὶ ἄλλοια C ἀπὸ] initium faciens ab . . . εὐαγγελίων] ἀγγελίων? evangelia enim p. 100, 4 memorantur 11 ὁ δὲ om. PVC ὁ δὲ ἀριθμὸς ἐνὸς ἐκάστον τῶν σκευῶν εἶδους ἔστιν ἀνὰ χιλίων Z

σκευῶν χιλιάς α'. Ἐνδυτὰς διὰ λίθων χρυσᾶς σωληνωτὰς
 τ', στέμματα ρ', ἵνα ἔχωσι ἐν μιᾷ ἐκάστη ἑορτῇ ἴδια· πο-
 τηροκαλύμματα, δισκοκαλύμματα ὀλόχρυσά διὰ μαργαριτα-
 ρίων καὶ λίθων ἀτιμήτων χιλιάδα α'. εὐαγγέλια, ἔχοντα
 <σταθμόν> ἀνὰ κεντηναρίων δύο, εἴκοσι καὶ τέσσαρα· θυ- 5
 μιאתήρια ὀλόχρυσά λς' διὰ λίθων, λυχνίας χρυσᾶς τ', ἐχούσας
 σταθμόν ἀνὰ λιτρῶν μ', πολυκάνδηλα καὶ βοτρυδία τοῦ
 νάρθηκος καὶ τοῦ ἄμβωνος καὶ τοῦ βήματος ὀλόχρυσά σὺν
 τῶν δύο γυναικίτων χιλιάδας ἕξ. Ἐπεκύρωσε δὲ καὶ κτήματα
 τξε' ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Ἰνδίας καὶ πάσης ἐφᾶς καὶ δύσεως 10
 ὑπάρχοντα εἰς διοίκησιν τοῦ ναοῦ· ἐκτυπώσας μίαν ἐκάστην
 ἑορτὴν διδόνθαι ἔλαιον μέτρα χιλιάδα μίαν καὶ οἴνου μέτρα
 τ', ἄρτους τῆς προθέσεως χιλίους. Ὅμοίως καὶ τὰς ἐφημέ-
 ρους ἐξέθετο κληρώσας ἱερεῖς τε καὶ ἕως ἐσχάτου τῶν ὑπουρ-
 γούντων τῷ ναῷ χιλιάδα μίαν, ἁδούσας ρ', μεριζομένας εἰς 15
 δύο ἐβδομάδας. Δέδωκε δὲ τῷ κλήρῳ κέλλας εἰς τὰ πέριξ

9 possessiones et villas

1 χιλιάδα μία R, χιλιάδας μβ' C, χιλ. με' Voss. Vind. 129
 ἐνδυτὰς] sc. ἐποίησε διὰ λίθους REF 2 τ'] ἑκατὸν
 καὶ R ποτηριοκαλύμματα V 4 χιλιάδα μία R, χιλιάδας
 μβ' C, χιλ. β' Vind. 129 5 σταθμόν supplevi ἀνὰ κεντ.
 δύο] ἀνὰ κεντην. δύο λίτρας C, ἀνὰ κεντ. τέσσαρα Vind. 129;
 fort. ἀνὰ δύο λίτρας vel λιτρῶν scribendum est εἴκοσι καὶ
 τέσσαρα] δώδεκα καὶ τέσσαρα R 6 ὀλόχρυσά ἑτερα λς' R
 λυχνίας PV (διὰ λίθων λυχνιταρίων C, διὰ λιθομαργάρων
 ἀτιμήτων Voss.) τ' om. RC 7 χρυσοῦ σταθμόν λίτρας
 (ἕκαστον add. E) μ' C πολυκάνδηλα βοτρυδία RC (βοστρίδες
 Vind. 94) 8 σὺν om. RC γυναικίτων ER χιλιάδες
 RP, χιλιάδαι V κτήματα] προάστεια K; an κτήματα καὶ
 προάστεια? cf. Radulf. 11 καὶ ὑπάρχοντα R μιᾷ ἐκά-
 στη ἑορτῇ CZ, μιᾶς ἐκ. ἑορτῆς PV 12 καὶ οἴνου—15
 χιλιάδα μίαν om. R (homoiotel.) 13 τὰς ἐφημέρους sc. λει-
 τουργίας, nisi forte cum Z τὰς ἐφημερίας scribendum est
 (ὁμοίως ἐκάστης ἡμέρας κληρώσας ἱερεῖς κτλ. Vat. 1701) 15 χι-
 λιάς μία PV, correxi (CR desunt) 16 κέλλαι PVC εἰς
 τὸν πέριξ R

κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ ταῖς ἀδούσαις σκηνώματα, δύο ἀσκητήρια.

24. Σταυροὺς δὲ ἐποίησε πέντε στένοντας χρυσοῦ ἀνὰ κεντηνάριον ἓν, καλλωπίσας αὐτοὺς ἀπὸ παντοίων λίθων πο-
 5 λυτελῶν ὥς διατιμᾶσθαι τούτους κεντηνάρια ἡ' καὶ μανουάλια
 δύο ὁλόχρυσα διὰ λίθων σὺν μεγίστοις μαργαριταροῖς, ἃ
 καὶ ἀπετιμῆθησαν χρυσοῦ κεντηνάρια ε' καὶ ἕτερα μανουάλια
 β' ὁλόχροα γλυπτὰ παμμεγέθη· τοὺς δὲ πόδας αὐτῶν ὁλο-
 χρύσους τιμωμένους χρυσοῦ κεντηνάριον ἓν. Καὶ ἐποίησε
 10 φατλία διάχρυσα διὰ λίθων τέσσαρα τιμώμενα κεντηνάριον
 ἓν, ἵνα ἴστανται ἐπάνω τῶν χρυσῶν καὶ κρύων μανουαλίων.
 Ἔτερα δὲ εὐμεγέθη ἐποίησεν μανουάλια ὁλοάργυρα ν' καὶ
 ἀνδρομέκᾳ ὁλοάργυρα σ' τοῦ ἴσταςθαι εἰς τὸ θυσιαστήριον.
25. Εἰς δὲ τὸν ἄμβωνα ἐξωδίασε χρόνου πάκτον, ὅπερ Ba 77
 15 ἐλάμβανεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου μόνης, κεντηνάρια τέξ'. Ταῦτα
 εἰς τὸν ἄμβωνα ἐξωδίασεν σὺν τῆς σωλέας· πάκτα γὰρ ἐλάμ-

14 tributum de uno anno. Chron. anni 1570 (Par. 1790):
 ἐνὸς χρόνου εἰσόδημα

3—13 om. K πέντε] ξ' C στένοντα R PV, correxi (στή-
 σαντας C) ἀνὰ κεντ. ἓν] om. Z, κεντηνάρια ξξ R, λίτρας
 ριά C 4 παντῶν R, πάντων C 5 διατιμῆσθαι R ἀνὰ
 κεντηνάρια ἡ' PV, λίτρας ρή' C μανουάλια C] μενάλια R,
 μενάλια P, μανάλια V; in hac voce omnibus deinceps locis
 codd. maxime variant 6 σὺν] ποσὺν (sic) R 7 κεντηνάρια
 ε' PV Vind. 77, λίτρας ρξ' R, λίτρας ρλε' C, λίτρας ρε' Z, κεντ.
 σ' Vat. 1701, κεντ. σ' Vind. 129 8 ὁλόχροα] ὁλόχρυσα CZ
 9 κεντ. ἓν] λίτρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα R, κεντηνάρια ια' C,
 ἀνὰ κεντηναρίον ἐνὸς Vat. 1701 10 διάχρυσα] διάφορα C
 τεσσάρων τιμωμένων R κεντ. ἓν] λίτρας ρλ' R, om. C 12 μα-
 νουάλια—ἴσταςθαι om. RC καὶ ἀνδρ. κτλ.] καὶ et ὁλοάργ.
 σ' om. PV; restitui ex Z Vind. 77, 129, Vat. 1701 13 ἀν-
 δρομήκη Z Vat. 1701, ἰσόμνηκα Vind. 77, ἰσόμακτα Vind. 129
 14 ἐξωδίασε om. R, ἐξωδιάσθη PV χρόνου πάκτον—
 16 ἐξωδίασεν om. PVR (homoiotel.), restitui ex Z et Vat. 1701
 (corrupte exstant in C: διὰ πάντων χρυσόν, ὅσπερ (ὅπερ D)
 ἐδόθη ἐκ τῆς Αἰγ. μόνης κτλ.)

βανε μέχρι χίλια κεντηνάρια· ὁ γὰρ μέγας Κωνσταντῖνος ἐτύπωσεν <πάντα λαμβάνειν> ἀπὸ Σαρβάρου Περσῶν βασιλέως καὶ ἐτέρων πολλῶν. Ὁ δὲ ναὸς ὅλος σὺν τῶν ἔξω καὶ τῶν πέριξ ἔχει ἔξοδον χωρὶς τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ τῶν κατὰ δωρεὰν προσελθόντων ἀπὸ πάσης 5 τῆς βασιλείας χρυσοῦ χάραγμα ὁμοῦ κεντηνάρια γσ'.

26. Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μόνος ἤρξατο καὶ μόνος ἐτελείωσε τὸν ναὸν μηδενὸς ἐτέρου συνδρομῆν ποιήσαντος ἢ οἰανδῆποτε οἰκοδομῆν. Θαῦμα δὲ ἦν ἰδεσθαι ἐν τῷ κάλλει καὶ τῇ ποιικιλίᾳ τοῦ ναοῦ· ὅτι πάντοθεν ἔκ τε χρυσοῦ καὶ 10 ἀργύρου ἐξήστραπτεν. Καὶ εἰς τὸ ἔδαφος θαῦμα ἦν τοῖς εἰσιούσι ἐν τῇ πολυποικιλίᾳ τῶν μαρμάρων δίκην θαλάσσης ὁρᾶσθαι καὶ ποταμοῦ αἰεὶ ῥέοντα ὕδατα. Τὰς γὰρ τέσσαρας

3 intus et foris et in circuitu 6 milia ducenta. Chron. anni 1570 (cod. Par. 1790) quocum facit Vindob. 94: κεντηνάρια χρυσάφη βχγγ'. (v. quae exponam de his codd. in 'Byz. Zeitschr.' 1901) 13 quatuor autem venas virides etc.

2 ἐτύπωσεν R, ἐποίησεν ἐκτυπώσας PV, ἐτύπωσεν ZC Vat. 1701; supplebam (ἐτυπώθησαν παρὰ τοῦ μεγ. Κωνστ. ἀπὸ κτλ. K) Σαρβάρου K, σαροβάρους PV, τε βαρβάρους R, βαρβάρων CZ (βουλγάρων Vat. 1701); cf. Codin. p. 20, 9 sqq. et 21, 3 Bekk. βασιλεῖς PVR, βασιλέων C (βαβυλωνίων Vat. 1701); restitui ex K 3 ἔξω] ἔσω R, ἔσω καὶ ἔξω πέριξ Vat. 1701, cf. Rad. 4 ἔχων PVR Vat. 1701 σκευῶν om. R, τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ om. C τῶν λοιπῶν εἰδῶν] τῶν ἐνδύτων K 5 καὶ τῶν κατὰ—6 βασιλείας om. RC 6 γσ'] sic REA, BZ Vind. 77, corruptum in rell. 8 μηδενὸς κτλ.] τὴν κατὰ τοῦ ναοῦ συνδρομῆν μηδενὸς ἐτέρου ποιήσαντος οἰανδῆποτε οὐκ οἰκομῆν (sic) R, τὴν οἰκοδομῆν μηδενὸς ἐτέρου ποιήσαντος τὸ οἰονδηποτοῦν C 9 turbavit K: θαῦμα δὲ ἦν ἰδεῖν· ἀπὸ γὰρ τῆς πολυποικιλίας τοῦ ἐδάφους δίκην θαλάσσης ἐφαίνοντο ἔκ τῆς χρυσοθέου θέας κτλ.; cf. ad c.15 p.93 10 ἐν τε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ C 11 ἐξέστραπτον R, ἐξαστράπτων C, ἐξήστραπτον Z, ἐξήστραπται Vat. 1701 (deest locus in PV), corrigebam 12 ἐν τῷ δίκην κτλ. Z 13 καὶ] ἢ CZ ποταμὸν (i. e. ποταμῶν) D Vat. 1701 ποταμῶν ἀειρρῶτων Z (ὑδατα om.) αἰεὶ om. C

φρίνας τοῦ ναοῦ ὠνόμασε τοὺς τέσσαρας ποταμοὺς τοὺς ἔξερ-
χομένους ἐκ τοῦ παραδείσου καὶ ἔδωκεν νόμον κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἵστασθαι ἐν αὐτοῖς ἓνα ἕκαστον ἀφορίζομένους. —
Ἐποίησε δὲ καὶ εἰς τὴν φιάλην γύροθεν στοὰς φρεατίας ἰβ'
5 καὶ λέοντας λιθίνους ἐρεύγεσθαι τὸ ὕδωρ εἰς ἀπόνησιν τοῦ
κοινοῦ λαοῦ. Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ πλευρᾷ τοῦ δεξιοῦ γυναικίτου
ἐποίησε θάλασσαν μέχρι σπιθαμῆς, ἵνα ἀνέρχεται τὸ ὕδωρ,
καὶ κλίμακα μίαν, ὅπως ἄνω τῆς θαλάσσης διέρχονται οἱ
ιερεῖς. Ἔστησε δὲ κατὰ πρόσωπον δεξαμενὴν ὁμβροαίαν να-
10 μάτων καὶ ἔγλυψε λέοντας δώδεκα, παρδάλεις δώδεκα, δορ-
κάδας δώδεκα, ἀετοὺς καὶ λαγῶνους καὶ μόσχους καὶ κορώνας
καὶ αὐτοὺς ἀνὰ δώδεκα· καὶ ἐκ τῶν φαρύγγων αὐτῶν ἐμεί-
σθαι τὸ ὕδωρ διὰ μηχανημάτων εἰς τὸ τοὺς ἱερεῖς νίπτεσθαι

6 Chron. anni 1570 (cod. Par. 1790): Εἰς δὲ τὸ δεξιὸν
μέρος ἔκαμε θάλασσαν ὅπου ἐδέχετον τὰ ὁμβρήματα αὐτῶν,
πήγχιες ξέ· ἐπάνω δὲ τῆς θαλάσσης αὐτῆς ἔβαλεν σκάλαν ἵνα
περνοῦν οἱ ἱερεῖς. Ἔστησε δὲ στήλας ἀπὸ ὕλα τὰ ζῶα ἐκ μαρ-
μάρων μετὰ τέχνης πολλῆς, διὰ τὰ εὐγένη τὸ νερὸ ἀπὸ τὰ στό-
ματα αὐτῶν καὶ ἐκεῖ τὰ νήθονται οἱ ἱερεῖς καὶ οὐχὶ ἄλλος τι-
νάς· λέγεται δὲ ὁ τόπος ἐκεῖνος μεταστήρια (sic)

1 σφῆρας C Vind. 129, an βῆρας? (cf. Rad.); διὸ καὶ δ'
ποταμοὺς ὠνόμασε τὰ δ' τῶν μαρμάρων τμήματα Voss.
2 ἵνα κατὰ PV 4 ἐποίησε δὲ καὶ τῆς φιάλης γύρωθεν C
φρεατινὰς PV, φρεατινὰς C, φρεατιαίας Z ἰβ'] πέντε
Vat. 1701. Hoc loco idem cod. addit: ἐπάνω αὐτῶν ἵστατο
ἡ σέλα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ὀλοχρόση (v. ad p. 98, 14)· ἐκ
τὴν χρυσόθεον θέαν τῶν οἰκημάτων τηλαγαρικῶν καὶ τῶν κεφα-
λοκιδόνων πάντων θενυμάζεσθαι πάντα ἀνθρώπων τὸ τοιοῦτον
ἔργον τῆς πολυποικιλίας κτλ. (cf. K ad c. 15 p. 93) 5 ἐρύεσθαι R
7 <ἐν ᾗ> μέχρι σπιθαμῆς ἀνέρχεται? (ὡς πεθαμὴν τὸ βάθος
ἵνα ἀναβαίνει τὸ ὕδωρ Vind. 129; θάλασσαν φερομένην τὸ ὕδωρ
εἰς τὰ τῆς φιάλης φρέατα καὶ κλίμ. κτλ. Voss.) 9 κατὰ πρό-
σωπον om. C (καταντικρὺ Vind. 129, κατὰ πρόσωπον τῆς θα-
λάσσης Voss.) δεξαμενὰς ὁμβροαίας C (nisi quod ὁμβροικὰς E)
10 παρδάλεις ἰβ', δορκάδας ἰβ'] om. R δορκὰς PVD
11 λαγῶνους codd. καὶ κορώνας—δῶδ. om. R 12 ἐμείσθαι]
ἀνιμᾶσθαι C, ἐμίσεσθαι R 13 καὶ διὰ μηχανήματος R

μόνον. Ἐκάλεσε δὲ τὸν τόπον Λεοντάριον· καὶ Μητατόριον, ὅπερ ἐκεῖσε ἀνήγειρεν κοιτῶνα ὠραιὸν διάχρυσον, ἵνα πορευομένου αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ἐκεῖσε καθεύδῃ. Τὴν δὲ ὠραιότητα καὶ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους τοῦ κεχρυσωμένου καὶ διηργυρωμένου ναοῦ ἀπὸ ὁρόφους ἕως ἐδάφους τίς διηγέ- 5 σεται;

27. Ὅμως τελειώσας τὸν ναὸν καὶ τὰ ἱερὰ ἀναθήματα τῇ κβ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ παλατίου μετὰ προελεύσεως ἕως τῶν πυλῶν τοῦ Ἀγνουστίανος τοῦ ἐξερχομένου εἰς τὸ ὠρολογεῖον, καθεζόμενος ἐφ' ἄρματος 10 τετραίππου καὶ ἔθυσσε βόας α, πρόβατα ς καὶ ἐλάφους χ' καὶ σύας α, ὄρνεις καὶ ἀλεκτρούνας ἀνὰ δέκα χιλιάδας. Καὶ δέδωκε πένησι καὶ τοῖς δεομένοις σίτου μόδια τρισμύρια· ταῦτα δέδωκε τοῖς πένησιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μέχρι ὠρῶν γ'.
Ba 78 καὶ τότε εἰσώδευσεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μετὰ τοῦ σταυροῦ 15

10 sedens super armos (= ἐφ' ἄρματος) quatuor equorum, coronatus, tenens sceptrum in manu etc. 11 oves VII milia

10 sqq. Alios numeros mactatorum animalium et frugum et vini praebebat Chron. anni 1570 et Vindob. 94, de quibus videsis quae disseram in Byz. Zeitschr. 1901 14 usque horam ter-

1 καὶ μόνους PV, μόνους Z λεοντάρια καὶ μητατόρια R, λεοντάρια καὶ κοιτατόριον Z; λεοντάριν C; μητατόριον om. C Vind. 129, pro eo κοιτι' F 2 ὅπερ] δι' ὃν Z, ἐν ᾧ Voss., ὅπερ (καὶ κοιτῶνα ἀνήγ. ἐκεῖσε) C 3 ἐν τῷ ναῷ] ἀπὸ τοῦ ναοῦ C 5 ὁρόφον C ἕως ἐδάφους om. R 8 κβ'] τῇ εἰκάδι δευτέρῃ R νοεμβρίου C 9 ἕως τῶν πυλῶνων Vind. 129 et C (qui ἕως om.), τὸν πυλῶνα PV, ἕως τῆς πύλης K ἀγνουστίου R Vind. 129, ἀγνουστίανος vel ἀγνουστιῶνος rell. τοῦ ἐξερχομένου PV, τῶν ἐξερχομένων Z, om. K 10 ἀπὸ τοῦ ὠρολογίου Voss. (ὠρολόγιον PVF, ὠρολογίον RD, ὠρολογεῖον E) 11 α] χιλιάδας τρεῖς R χ'] φ' PV 12 α] χιλιάδας τρεῖς R ὄρνας PV ἀνὰ χιλιάδων δέκα PV 13 τρισμύρια τριακόσια R, μυριάδας τριακοσίας Z; μοδίους τρισμύριους C, μόδια χιλιάδας τλ', κρισιν (κριθὴν?) μέτρα διακοσίας χιλιάδας καὶ ρη' ταῦτα κτλ. Vind. 129 14 δέδωκε] διελὼν PV ὥρας γ' PV

καὶ τοῦ πατριάρχου Εὐτυχίου. Καὶ ἀποδράσας ταῖς χερσὶ
τοῦ πατριάρχου ἀπὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἔδραμε μόνος
μέχρι τοῦ ἄμβωνος καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἶπε· Ἀόξα
τῷ θεῷ τῷ καταξιώσαντί με τοιοῦτον ἔργον ἀποτελέσαι· ἐνί-
5 κησά σε, Σολομών.' Καὶ μετὰ τὸ εἰσοδεῦσαι ἐποίησεν ὑπα-
τείαν καὶ δέδωκε κεντηνάρια τρία τῷ λαῷ Στρατηγίου μαγί-
στρου ταῦτα χύνοντος εἰς τὸ ἔδαφος· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐποίησε
τὰ ἀνοίξια τοῦ ναοῦ, τосαῦτα καὶ πλείονα ὀλοκαντώματα
θύσας, καὶ μέχρι τῶν ἁγίων θεοφανίων δι' ἡμερῶν πεντε-
10 καίδεκα κλητορεύων πάντας καὶ ῥογεύων καὶ εὐχαριστῶν τῷ
Κυρίῳ. Οὕτως ἐτελείωσε τὸ ἐφετὸν ἔργον αὐτοῦ.

28. Διήρκεσε δὲ ὁ νεωτερικὸς τροῦλος ὁ ὑπὸ τοῦ με-
γάλου Ἰουστινιανοῦ κτισθεὶς καὶ ὁ ἄμβων ὁ πολυτίμητος
καὶ πολυόλβος καὶ πολυθαύμαστος σὺν τῆς σωλέας καὶ τοῦ
15 ποικίλου πάτον τοῦ ναοῦ χρόνους ιζ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνα-
τον τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ
τῆς βασιλείας καὶ εἰς τὸν δεύτερον χρόνον αὐτοῦ ἡμέρα ε',
ὥρα ἔκτη τῆς ἡμέρας, ἐγένετο πεσεῖν τὸν τροῦλον καὶ συν-
τρίψαι τὸν ἀξιοθαύμαστον ἄμβωνα καὶ τὴν σωλέαν, τοὺς
20 τε σαρδονύχους καὶ σαμφείρους καὶ ξάμβυκας καὶ μαργαρίτας

tiam et tunc venit in templum. Quando vero venit in oro-
logium, descendit de caruca et intravit in atrium templi et
quando venit ad ianuas argenteas templi tenens manum pa-
triarchae Euticii etc. 3 ascendit solus in lectorium 6 auri
libras tres

1 Εὐτυχίου — 2 πατριάρχου om. R (homoiotel.) 3 τὰς χεῖ-
ρας εἰς τὸν οὐρανὸν PV 4 νενίκηκα PVBM 5 ἀπαν-
τήν C, ὑπάτια A, M 7 χύνοντος] χέοντος C, ταχύναντος R
9 διὰ δέκα ἡμερῶν R, διὰ δε ἡμερῶν F, διὰ κ' ἡμερῶν
E (deest D) 11 τὸ ἐφετὸν τον ἔργον αὐτοῦ R, τὸ ἐφετὸν
τοῦ ἔργου αὐτοῦ C, τὸ ἐφετὸν αὐτῷ ἔργον Z 12 ὁ ἰσοτερι-
κὸς τρ. R, ἐσωτερικὸς F (om. E, deest D) 15 πατοῦ R, πλά-
τους C 16 Ἰουστίνος ὁ ἀν. αὐτοῦ] ἰουστινιανὸς ὁ θράξ AM
17 τὴν βασιλείαν R 20 ξαμβύκους PV

σὺν τῶν χρυσῶν στηθέων καὶ κρύων καὶ κίωνων ὀλοαργύρων, καὶ τὸν πολύτιμον πάτον· αἱ δὲ τέσσαρες ἀψίδες καὶ οἱ κίονες καὶ τὰ λοιπὰ κτίσματα ἔμειναν ἀσάλευτα. Ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς προσκαλεσάμενος τὸν ζῶντα καὶ καμόντα ἐκεῖσε μηχανικὸν ἐπυνθάνετο παρ' αὐτοῦ, τί τὸ συμβᾶν εἰς 5 τὸ χαλάσαι τὸν τροῦλον. Ὁ δέ, φησὶν, εἶπεν ὅτι ὁ θεὸς σου σπεύσας ἐπῆρεν τοὺς ἀντινύκτας τοὺς ὄντας ἐν τῷ τρούλῳ ξυλλήνους καὶ ταχέως ἐμουσεῖωσεν αὐτόν, καὶ ὅτι ὑψηλὸν ἐποίησεν αὐτὸν πρὸς τὸ πανταχῇ ὁραῖσθαι καὶ ὅτι τὰς σκαλώσεις κόπτοντες οἱ τεχνῖται ἔρριπτον, καὶ ἐκ τοῦ βάρους 10 ἐσπαράσσοντο τὰ θεμέλια καὶ ἔλαβε † πέψιν ὁ τροῦλος.' Ἐφησαν δὲ οἱ τεχνῖται τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπον αὐτῷ ταῦτα· 'εἰ κελεύεις, δέσποτα, ἵνα γένηται ὁ τροῦλος ἐπίπεδος κυμ-

3 Rex autem Iustinus advocavit Ignatium, qui construxit templum. Cui dixit Ignatius: 'Avunculus tuus, domine, festinavit et abstulit perticos ligneos qui erant in trullo et continuo posuerunt musium et deauraverunt illud cito. Faciamus igitur trullum rotundum et planum inferiorem priore quinque passibus.' Aedificaverunt itaque trullum et dimiserunt ligna et pilones usque novem annos

1 σὺν cum dativis iungit C (στηθέοις etc.) κρύων κίωνων καὶ ὀλοαργύρων PV, τῶν ἱερῶν κίωνων καὶ τῶν ἡλεκτρῶνων Z

2 ἀψίδαι PV 4 προσκαλέσας R τοὺς καμόντας ἐκεῖσε μηχανικοὺς PV, qui etiam infra pluralem ponunt (παρ' αὐτῶν, οἱ δὲ εἶπον), τεχνίτην τὸν ἔτι τότε περιόντα ἐκ τῶν ἐκεῖσε καμόντων A₁M, τεχνίτας . . . περιόντας κτλ. A₂B (pluralis etiam in Z) 5 εἰς τὸ χάλασμα τοῦ τρούλου R, εἰς τὸ τοῦ τροῦλλον τοῦ τοιοῦτου χάλασμα Z 6 εἶπον τῷ βασιλεῖ PV

7 ἐπῆρεν] ἐπάρας C, ἀπῆρε Z Vind. 129, ἐπῆραν K ἀντινύκτας] ξύλινα στηρίγματα Vind. 129; ἀντινύκτας καὶ τὰς παντοῦράσεις, αἵτινες ἐδέχοντο τὸν τροῦλλον K 9 ἐποίησαν PV

10 ἔρριπτον] ἔκοπτον R βάρους om. PV, κρότον K 11 τὰ θεμέλια] τὰ ἄνω K ἔλαβε πέψιν R, ἔλ. πίψιν Z (a πίπτειν?), ἔπεσεν K Vind. 129 12 ἐφησαν δὲ καὶ οἱ τεχνῖται ταῦτα οὕτως ἔχειν· ἀλλ' οὖν εἰ κελεύεις C 13 ἐπίπεδος] ἐπίπλαστος DF, ἐπὶ πλάτος E κυμβαλ.] τυμβωνικὸς C

βαλικός, ἀπόστειλον ἐν νήσῳ τῇ Ῥόδῳ, καθὼς καὶ ὁ θεὸς σου ἐποίησεν, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ καὶ τῆς αὐτῆς σφραγίδος ἰσόσταθμα βήσαλα τοῦ πρώτου μέτρου ἄς ἀγάγῃσι. Καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤγαγον τὰ βήσαλα ἀπὸ τῆς Ῥόδου
 5 καθὼς καὶ τὸ πρότερον· οὕτως τοίνυν καὶ πάλιν ἐκαμαρώθη ὁ τροῦλος· κόψαντες ἐκ τοῦ προτέρου ὕψους τοῦ τρούλου ὀργυιάς ε', ποιήσαντες αὐτὸν τυμπανικόν, πτούμενοι, ἵνα μὴ τάχιον πάλιν καταπέσῃ, ἐάσαντες τὰ ξύλα καὶ τοὺς κριοὺς τῶν ἀντινύκτων χρόνον ἕνα, ἕως οὗ ἔγνωσαν ποιῆσαι πῆξιν
 10 τὸν τροῦλον. Τὸν δὲ ἄμβωνα καὶ τὴν σωλέαν μὴ δυνάμενος ποιῆσαι τοιοῦτον πολυέξοδον καὶ πολύτιμον, ἐποίησεν αὐτὸν οὐδαμινὸν διὰ λίθων καὶ κίωνων ἀργυροενδύτων καὶ στηθέων ἀργυρῶν καὶ βήλων καὶ περιφε|ρίων ἀργυρῶν μετὰ καὶ Ba 79 τῆς σωλέας. Τροῦλον δὲ τοῦ ἄμβωνος οὐκ ᾔθέλησε ποιῆσαι,
 15 ὥς εἶπεν, διὰ τὴν πολλὴν ἔξοδον. Εἰς δὲ τὸν πάτον οὐκ ἠδύνατο εὑρεῖν τοιαῦτα πολυποίκιλα καὶ μέγιστα ἀβάκια, καὶ ἀποστείλας Μανασσῇ πατρίκιον καὶ πραιπόσιτον ἐν Προκοννήσῳ ἔπρισεν ἐκεῖ τὰ μάρμαρα εἰς ὁμοιότητα τῆς γῆς,

(v. p. 107, 7 adn.), τυμπανικός Voss., τυμπανοειδής cod. quidam Lambecii, βησαλικός Z 2 καὶ post ἐποίησε om. RC ἐκ τῆς αὐτῆς σφρ.] τοιοῦτας σφραγίδας R, ἐκ τοῦ τοιοῦτου σφρ. PV 3 ἰσοστάθμια R πρότερον PV ἄς ἀγάγῃσι om. RC καὶ προσέτ.—5 τοίνυν om. CR 5 καὶ (τοῦτο ποιήσας add. R) πάλιν ἐνεκαμώθη ὁ τροῦλος κάτωθεν (κόψας ἐκ R) τοῦ προτέρου ὕψους τοῦ τρούλου ὀργυιάς ε' RC ἐκαμώθη PV, corrigebam 7 ὀργυιάς ιε' K ποιήσαντες κτλ.] καὶ ἐποίησαν καμόντες τοῦτον τυμβωνικόν· πτούμενοι δὲ κτλ. C πτούμενος δὲ μήπως λάβη (sic), εἶσε κτλ. Z 8 τοὺς τὰ ξύλα R τοὺς κρ. τῶν ἀντιν.] τοὺς ἀντίποδας Z 9 post ἀντινύκτων inserit καὶ τὰς παντουράσεις K ἕως ἔλαβε τὸ ἔργον πῆξιν A₂ B (μέχρις ἂν συνέπιξε καὶ ἐξηράνθη κατὰ τὸ κτίσμα Vind. 129, cf. Rhallis et Potlis II 582 ἡ πῆξις τοῦ θεμελίου πέψιν CPVZM, πέμψιν RA, 10 ὁ τροῦλλος PV, om. R δυνάμενοι et 11 ἐποίησαν PV 12 οὐδαμινὸν] ὥς ἔστι τὴν σήμερον C 13 περιφερῶν E 16 τοιοῦτα R 17 μανασ(σ)ῇν C, ναρσῇν K 18 ἐποίησεν PV post μάρμαρα inserunt καθὼς ὁρῶνται PV 18 et p. 108, 1 ὁμοιώματα PV

τὰ δὲ πράσινα εἰς ὁμοιότητα τῶν ποταμῶν τῶν ἐμβαινόντων ἐν τῇ θαλάσῃ.

29. Ὅταν δὲ ἔκοψαν τὰς σκαλώσεις τοῦ τρουίλου καὶ ἤθελον καταβιβάξαι τὰ ξύλα, ἐγέμισαν τὴν ἐκκλησίαν ὕδωρ μέχρι πηγῶν πέντε καὶ ἔρριπτον τὰ ξύλα καὶ ἀπεθύμεινον 5 εἰς τὸ ὕδωρ καὶ οὐκ ἐσπαράσσοντο οἱ θεμέλιοι. Καὶ εἶδ' οὕτως ἐτελείωσεν αὐτόν· καὶ τοῦτον χάριν λέγουσί τινες, ὅτι Ἰουστίνος ἔκτισεν· ἀλλὰ ψεύδονται οἱ ταῦτα λέγοντες.

3 Quando autem volebant magistri proicere omnia ligna perticorum, impleverunt templum aqua usque quinque cubitos. Incidebant ligna et proiciebant super aquam et natabant supra et non commovebant fundamenta templi

1 τὰ δὲ πράσινα ποτάμια τὰ τέσσαρα κατὰ μίμῃσιν τῶν δ' ποταμῶν ἐγένοντο τῶν ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξερχομένων K

4 καταβάξαι P, καταβάσειν R, καταβιβάσαι C ὕδατος EF

5 μέχρι πηγῶν ε'] om. EF, ἕως οὐργίας δικτῶ D, ἕως τῶν πρώτων κατηχουμένων K καὶ ἔρριπτον—ὕδωρ om. C, pro his: καὶ κατερχόμενα τὰ ξύλα οὐδεμίαν βλάβην ἐποιοῦν τοῦ κτίσματος Z ἀπεθύμεινον] vix genuinum; ἀπεδήμαιναν

Ottobon. 309, ἐπέθυμον Vind. 77, ἀπωθούμενοι Comb. 6 καὶ εἶδ'—7 αὐτόν om. RCZ 7 ἐτελείωσεν] sic Vind. 77 et 129, Ottobon. 309 (ἐτελειώθη ὁ ναός Vind. 94); ἐμονώσεν PV

καὶ τοῦτον χάριν—λέγοντες] C scribit: ψεύδονται γὰρ οἱ λέγοντες ὅτι καὶ Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἔκτισεν· τρεῖς γὰρ εἰσιν· Ἰουστίνος ὁ Θράξ καὶ Ἰουστινιανὸς ὁ κτίσας καὶ μετ' αὐτόν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ· περὶ ᾧ ὁ λόγος δηλώσει (διέξεισιν E qui insuper addit ἐν τοῖς χρονικοῖς πλατυκότερον καὶ ὁ ἀναγινώσκων εὐρήσῃ). 8 Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ

PV In fine addunt preces PV: Ἡμεῖς δὲ δῶμεν δόξαν τῷ ἁγίῳ Θεῷ κτλ. In classe C subsecuntur paragraphi ex Leone Grammatico p. 127, 3—130, 19 Bonn. sumptae, in K fabula de Ignatio architecto; v. fasc. II.

Index¹⁾ auctorum.

1) In Παραστάσεις συντόμους χρονικάς.

<p>Ἀγκυριανός 25, 20
 Ἀλέξανδρος 66, 4
 Ἀναστάσιος 26, 1. 2
 (Anthologia Palatina XV 44:
 42, 5)
 Ἀπολλινάριος 66, 4
 Γλαῦκος 47, 2
 Δημοσθένης 36, 19
 Διακρινόμενος ν. Ἰωάννης
 Δίσκορος (?) 49, 14
 Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου 53, 19;
 66, 1
 Ἡμέριος ν. Ἰμέριος
 Ἡρόδοτος 24, 1
 Ἡρωδίων 60, 6. 15
 Θεοδώρητος 28, 4; 66, 1
 Θεόδωρος τις 35, 11 (falso hunc
 ἀναγνώστην dicit Anon. Treu)
 Θεόδωρος ἀναγνώστης 37, 1;
 47, 2; idem videtur esse 65,
 16; 67, 20
 Ἰμέριος (?) 35, 10
 Ἰππόλυτος χρονογράφος 24, 1;</p> | <p>-ου χρονικὸν τὸ τρίτον δη-
 μοσιευόμενον 23, 10
 Ἰωάννης ὁ Διακρινόμενος 53,
 19. 22; 56, 14. 20; 65, 9;
 67, 4
 Καλλίστρατος(?) 59, 10, cf. 59, 12
 Κλήμης 65, 2
 Λέοντος τοῦ μεγάλου τόμοι
 64, 10
 Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός 22, 6;
 64, 11
 Μάρκελλος ἀναγνώστης 19, 15
 Μεκάς (?) 47, 1
 Μιλίχιος χρονογράφος 66, 5
 Παπίας 51, 3. 12
 Παραδείσιος διοικητὴς ἐν τῷ
 χρονικῷ Ἰππολύτου 23, 9
 Προμούντιος 66, 8
 Σωζομενός 65, 2. 17
 Σωκράτης 54, 21 (cf. not. ad 18, 2)
 Φίλιππος ἑπαρχος 60, 1
 — ὁ δυνάστης (idem?) 60, 18;
 61, 6</p> |
|--|--|

2) In Narrationem de S. Sophia.

<p>Πλούταρχος πρωτασεκρήτης καὶ
 ἐπιστολογράφος Ἰουστινιανοῦ
 76, 9</p> | <p>Στρατήγιος ὁ τοῦ βασ. ἀδελφο-
 ποιητός, ὁ καὶ ἀπογράφων
 τὴν ἔξοδον 84, 2; 89, 11</p> |
|---|--|

1) Indicem hominum ac rerum alteri fasciculo adiciam.

Index graecitatis.¹⁾

1) In Hesychium.

- ἀγωνία 10, 3
 ἀναλαμβάνειν τοὺς διαφθαρέν-
 τας πύργους 11, 18
 ἀναπλάττω 3, 8
 ἀντιπρόσωπος 11, 2
 ἀντωπός 12, 18 (epigr.)
 ἀνυφαίνειν τὰς ἐπάλξεις 11, 19
 ἀπόπειραν λαμβάνειν τοῦ πο-
 λέμου 12, 9
 ἀριστοκρατεῖσθαι 15, 1
 αὐταρχία 9, 12
 ἐν ἀφασίᾳ διετέλουν 10, 15
 ἀψίς 17, 12
 γράφω· τίς τῶν ἐν Ἀργείοις
 γραφέντων 13, 10 (P)
 δαίμονες ἐγγώριοι 2, 12; — πα-
 τρώοι 5, 3
 δεξαμενὴ ὕδατων 10, 14
 δέχεσθαι τὴν ἐπωνυμίαν 7, 10
 — τὴν ἀριστοκρατίαν 11, 7
 δημοκρατεῖσθαι 15, 2
 διαγράφειν πόλιν 5, 13
 ἐκ διαδοχῆς 18, 10
 διαχρησθαι 10, 10
 διερός 2, 5 et 13, 14 (orac.)
 διηγεῖν 6, 1
 τὰ δίκαια 15, 10; 17, 3
 διοικεῖσθαι 7, 13
 διῶρνξ 11, 9
 δολοφονέω 3, 15
 εἶν ἐν 14, 15 (epigr.)
 ἐκφέρω· ἐπὶ τὸ προκείμενον
 ἐξηγήνοχεν μέγεθος 1, 11; 18, 9
 ἔμβολοι Τρωαδῆσιοι 16, 15
 ἐξαίσιος ὕμνος 11, 12
 ἐξιλάσκεσθαι θυσίαις τοὺς δαί-
 μονας 2, 12; 5, 3
 ἐπάλξεις τοῦ τείχους 11, 19
 ἐπιφοιτάω 6, 2; 10, 8; 11, 4
 εὐκαταφρόνητος 9, 10
 εὐφορία (εὐπορία?) καρπῶν 4, 7
 ἐφοδος τοῦ βαρβάρου 7, 18
 ἐφοροὶ· τὰ τῶν ἐφόρων γνω-
 ρίσματα 16, 4
 θεῖος· τοῖς θείοις (?) τῶν βασι-
 λέων ἀπεδόθη 16, 9
 θερμῶς συμφέρεσθαι 11, 16
 ἱερουργία 2, 13; 5, 2
 ἱκρία 16, 3
 καθιεροῦν 14, 7
 καμπτήρες 16, 4
 κατερειπῶ 14, 7
 κῦρος τὸ Ῥωμαϊκόν 16, 10
 λαμπαδηφόρον ἄγαλμα 11, 20
 λεωφόρος 10, 15
 λοιπὸν adv. 7, 14
 μάρπτω 2, 5 et 13, 14 (orac.).
 μεταλλάττω = morior. 10, 2;
 11, 6; — τὸν βίον 12, 4
 ξεστός λίθος 11, 2; 12, 13
 ὀθνεῖος 14, 11
 ὀλκός ὕδατων 17, 12

1) Asterisco notabo ea vocabula, quae alibi occurrere non constat. Ubique autem apparatus criticum inspicias.

πληροῦν consummare 18, 3	στρατιωτικά τέλη 16, 6
ποιεῖσθαι διεξόδους 2, 8	συμβόλαια 14, 2
— εἰςπλοῦν 3, 5	συνεργεῖν 5, 14; 10, 11
— τὴν ἀρχὴν 3, 11	σύνθετος κίων 12, 12
— τὴν ὑπόθεσιν 1, 13	
πολιτεύεσθαι τρόπον ἀριστοκρα- τίας κτλ. 1, 10	τοπάρχης 9, 11; τοπαρχοῦντες 4, 17
προσφόρως 3, 11	
προτιμήσαντες τὴν Νίγρου ἐλ- πίδα 15, 8	ὑποδέχομαι ἀρχάς 17, 5
σοφίζεσθαι τινα 8, 9	φθάνω· φθασάσης αὐτὸν τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς 5, 11
στενυγρός 2, 4 (orac.)	
στεφάνη τοῦ τείχους 6, 8; 15, 11	χρηματίζω sum 1, 9; 7, 8
(στοιχειῶν nota marg. ad § 25 v. praeef.)	ὡς οἶα 9, 4 (P)

Formae declinationis: Σεμέστρης 2, 10; 3, 7; 4, 4; 7, 4
(sed Σεμέστρα 4, 9), Κλυταιμνήστρης 5, 8

Formae coniugationis: ἀνεθήκατο 7, 7; ἀπολλύειν 9, 4;
augmentum neglectum κατεριπωμένον 14, 7

Status quietis et motus saepe confunditur: εἰςπλοῦν ποιεῖ-
σθαι ἐν τόπῳ 3, 5, cf. 2, 6; διαβὰς ἐν τῇ πόλει 10, 5 (ἐνθεν
pro ἐνθα saepius in P)

Temporibus praeteritis promiscue utitur Hes.: e. gr. ὑπερέ-
βαλε καὶ τίκει 4, 10; ὑφαρπάζει καὶ ἔσθη 5, 5; ἐξείλεν ἄν,
εἰ μὴ γέγονε 11, 11

Participio pro infinitivo utitur: ἔτεροι ιστόρησαν Μεγαρεῖς
ποιησαμένους 3, 5

Sententiarum constructio: Apodosis particula δὲ iungi
videtur 7, 14; 3, 15. Particula τε praeter consuetudinem oc-
currit 5, 15; 6, 10 (P)

2) In Παραστάσεις χρονικάς.

Ἀγónατος 63, 1	ἀλλασσομένων τῶν Ὀλυμπίων 62, 6
ἄγειν εἰς δῶρον 53, 27	ἄλλομαῖ festino 61, 15, cf. 64, 1 adn.
ἄκυρος 63, 5	ἀλόγημα = ἄλογος ἄνθρωπος 60, 11
ἀκρωτηριακὰ στρόγγυλα μῆλα 31, 3	
ἀλάβαστρος 43, 7	

- ἀλωπός 51, 5
 ἀμβλωπαῖα 62, 7
 ἀμφοτέροι = πάντες 28, 8; 31, 14; 37, 18 (?); 56, 10 (?); = ambo 28, 11; 38, 18; 45, 4
 ἀνάβασις τῆς στήλης 69, 5; cli-vus, locus proclivis 37, 14; cf. Passio Perpetuae ed. Franchi p. 127, 22
 (ἀνάγλυφον Anon. Tr. ad § 39)
 ἀναγορεύω 30, 12 (P); 31, 5 (P)
 ἀνάκαμψις 46, 6
 ἀνακείμενος accubans 47, 5
 ἀναμέσον 70, 2
 ἀναπλώω = ἀναπληρόω 73, 13
 ἀναρρωσθεῖς ἀναγνώσμασι 47, 2
 ἀνατυπώω 58, 15
 ἀναψύχω 24, 4
 ἀνδροεῖλος 39, 10; ἀνδροεῖλος 64, 2
 ἀνδρίζομαι (?) 29, 11
 ἀνερευνάω 28, 2
 ἀνταίρω 28, 6; 35, 6
 ἀνώτεροι θεοί (?) 42, 8
 ἄξιος: ἐπιτιμᾶν τινι ἄξιον θανάτου 43, 9; κάπηλος τῇ ἁξίᾳ 46, 5; ἁξία τοῦ ὑπάτου 59, 6
 ἀπανθρώπως 68, 13
 ἀπεικόνισμα 25, 19
 ἀπεμπωλάω 28, 8; cf. Berl. philol. Wochenschr. 1899 col. 647
 ἀπέρατος 63, 8
 ἀποδοκίμαζω 40, 6
 ἀποκείρομαι 66, 21
 ἀποκεφαλίζω σκυτάλαις rutris neco 25, 3
 ἀποκτένω 68, 17
 ἀπονέμω δικαίαν ψῆφον 69, 21
 ἀποποιεῖσθαι ἑαυτόν 50, 10
 ἀποτίθημι tollo 24, 20; colloco 59, 14
 ἀποτολμάω 43, 18
 ἀποτυπώω 44, 5 etc.
 ἀποψύχω 72, 3
 ἀργυραῖος 65, 1. 15; cf. Byz. Z. VII 371
 ἀργυρέμπλαστος 31, 3
 ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς 40, 18
 ἄργυρον miliarisium 28, 2
 ἀργυρός = ἀργυροῦς 28, 3 (P)
 ἀρετή: ἡ σὴ ἀρετή 35, 13; 48, 9
 ἀρκέω: μέχρι Ζήνωνος ἀρκέσαι τὴν ἱστορίαν 45, 10; εἰς δύο πόδας ἀρκούμενον (?) 50, 2
 ἀρπάζω tollo 28, 14
 ἀρχιμόδιον 28, 1
 ἀσπάζομαι 66, 17
 ἀσφαλίζω instauro 33, 19 (cf. Malal. p. 79, 1), defigo 58, 14
 ἀσχολεῖσθαι 50, 5
 ἀτενίζω 36, 17
 αὐτοσυργικός sensu incerto 58, 1
 ἀψίς 27, 11; cf. An. Tr. ad § 16
 *Βαγύλη (?) 41, 4
 βαλάντιον 43, 5
 βαλλήριον (?) 58, 19
 βάλλω = ἐμβάλλω 29, 15 (cf. Usener Theodosios in indice), β. μετάνοιαν 24, 8
 βάπτειν χροσῶ 24, 5
 βασιλογραφία cf. adn. ad 45, 15
 *βητγάμοι (?) θεοί 57, 17, v. adn.
 βιοθάνατος Anon. Treu ad § 28 (Theophan., De Vit. Gloss. Lat.)
 βίσσιον ὑελοῦν 33, 16
 βόθυνος 42, 15
 βολίς cavillatio 46, 9
 βοοθυσία 72, 18
 βραβεῖον insigne honoris 42, 11
 *βρέτγανα (?) 64, 3; v. Addenda
 βρόχος 35, 2
 βύθινος (?) 42, 15 (P)
 Γαλέα 45, 3
 γαλονχέω (?) 47, 15
 γόνος: ὁ γόνος Θεοδοσίου 39, 2

γονυκλινής 40, 1
 γοργονοιδής 51, 13
 γραφή = ἔγγραφος παράδοσις 34, 6
 γραφίς tabella inscripta 46, 16
 γυναικοειδής 51, 14

 Δειλιάω 36, 9. 10
 δεκαδύο 28, 2
 δεκάλογος (?) 26, 1
 δεξίματα 65, 7
 *δεξιολαβής ἵππος 30, 2
 δέχεσθαι 64, 21, πέρας 29, 16, χρησμών aut χορισμών 32, 19, κατάλυσιν 36, 23, θυσίας 41, 10, ὑμνωδίας 56, 7. 16, τὴν ἀξίαν 59, 6, τοὺς ἐπαίνους 70, 22, στήλας 30, 4; cf. δέχεσθαι ἡλικίαν Theoph. Cont. 6, 11 Bonn.
 δημεύω 53, 1
 δήμιος 63, 2
 δημοσιεύω edo librum 23, 10
 δημοσίον publ. aerarium 29, 5; 31, 17; 53, 1
 διαβατός? 50, 7 (not.)
 διαβεβαιοῦμαι 41, 3; 60, 1 (Theophan.)
 διαδέχομαι active et passive 65, 11. 15
 διάθεσις ἔγγραφος μολίβδου 34, 9
 διάκειμαι 45, 9
 διαλαμπής 21, 6
 διαπίπτω 67, 18
 διασασφύομαι 69, 19
 διαστατός· ἐν τοῖς διαστατοῖς μέρεσιν 50, 7
 *διαφατεύω 28, 4
 δίδομι τινι ferio aliquem 36, 5; — δάπισμα 63, 16
 διέρχομαι τῷ τόπῳ 29, 13
 δικασθείσης κατὰ μοῖραν (sc. Εὐδοκίᾳς) 61, 11
 δίκην ἄδικον καταγγέλλειν 28, 9

διοικητής 23, 9
 διολεσθεῖς 20, 10
 *διπλότειχος 22, 29
 διφρελάτης 21, 6
 δοκιμάζω conor 69, 15 (Theophan., Const. Porph.)
 δόλος: ἐν δόλῳ falso? 19, 15
 δοξάζειν νόον 19, 11; βασιλέα 55, 17; 70, 19
 δορυφορέω prosequor 42, 9, largior 73, 3 (cf. Theophyl. Simoc. 4. 7. 2)
 δορυφορία 57, 5
 *δρακονταῖον 60, 19; 61, 4; an signum militare, idem quod δρακόντιον ap. Const. Porph. caer. p. 641, 2?
 δραῖμα Κωνσταντίνου 45, 7
 δρόμων 50, 10 (ex coniect.)
 δυνάστης 60, 18; 65, 1
 δυνωπέω posco 24, 14; 63, 19
 *δωδεκάζωδον 26, 8 (cf. Lydus de mens. p. 121, 23 W. cod. B)

*Ἐγγραφος 34, 2. 7. 9
 ἔγγων, -ονος 39, 5
 ἐγκυλινδέομαι 55, 14
 ἐδαφίζω (ἐδαφέω?) 23, 2
 ἔθνος natio pagana 65, 1
 εἰλημα arcus, fornix 25, 6 et 10 (cf. Corp. Gloss. Lat. III 312, 61; Malal. p. 339, 8; CIGr. 2782, ubi item fornix hypogaeus significari videtur), εἰλημα τοῦ ὥρολογείου 43, 2. Cf. etiam Reiske ad Const. Porph. caer. p. 27, 13 (II 131, 11) et indicem ad S. Sophiam s. v.
 εἶς: ἡ μία — ἡ ἑτέρα — ἡ ἄλλη 27, 1 sq.; cf. Anon. epistula de caelo et infernis ed. Radermacher p. 14, 13; Hippol. Theb. ed. Diekamp 9, 4 A; 20, 23

- ἐκβάλλω extraho 50, 16
 ἐκδίδωμι trado 34, 6
 ἐκτύπωμα 61, 1
 ἐλαιοφόρος βαγύλη 41, 4
 ἐλατός 29, 4
 ἐλαύνειν εἰς ὀβολούς 29, 5; στή-
 λην 69, 4
 ἐλεγείον 60, 5; Ἰάμβοι ἐλεγεῖοι
 70, 15
 ἐλεφαντίνος 57, 17
 ἐλεφαντώδης 27, 3
 Ἕλλην paganus 19, 3; 22, 18;
 26, 5; 40, 13; 66, 2
 ἑλληνίζειν 56, 3
 Ἑλληνίς 20, 19
 ἑμαοῦσαι † 45, 3 loco corrupto
 ἑμβατεύω τινὶ adeo aliquid
 46, 5
 ἑμβολός 23, 13 etc.
 ἑμμέτρως 57, 5
 ἑμπλαστός 51, 8
 ἑμπορεύματα θαλάσσια 67, 12
 ἑμπρός 38, 8
 ἑμπυρισμός 23, 1; 50, 4
 ἑμφέρεται 25, 8 et 13; 59, 13;
 absolute utitur auctor, cum
 plerique scriptores significa-
 tionem loci addant
 ἑμφιλοχωρέω 66, 10
 ἑμφωλεύω 71, 15
 ἐνδίδωμι 41, 5
 ἐνείλέω confero me 61, 16 (ex
 coniect.)
 ἐξαγόμεθα τοῦ μνημονεῦσαι
 33, 20
 ἐξαιρέτως 39, 1 (ἐξαίρετος 59,
 15 Treu)
 ἐξαίσιος 23, 11; 40, 15
 ἐξεικονίζω 53, 4 (Theophan.)
 ἐξουθενέω 53, 27 (Theophan.,
 Theophyl. Sim.)
 ἑπαρχος praefectus urbis 26,
 14; 31, 12. 17; 56, 8; 60, 1
 ὁ ἐπέχων τὸν φόρον An. Treu
 ad § 16
 ἐπιβάτης 62, 5. 6
 ἐπίδειξις sensu incerto 61, 1
 *ἐπικοκνῶ (?) = ἐπικοκνύζω
 63, 13 (v. adn.)
 ἐπίκνυτος 29, 7
 ἐπίκνυτος 70, 2
 ἐπιστάσαι δαιμόνων 47, 11
 ἐπιτιμᾶν τινὶ ἄξιον θανάτου
 43, 9
 ἐπίφορος 52, 9
 ἐποψίας ποιῆσθαι 54, 15 (Theo-
 phan.)
 ἔτι item 37, 1. 4. 18; 38, 4
 εὐοδόω 57, 4 (Const. Porph. caer.
 430, 15)
 εὐφημίζω 42, 2; 55, 18; 57, 2
 (Theophan.)
 ἔφιπποι στήλαι 32, 1. 3
 ἐχίδνια ἀστρονομικὰ καὶ ἱερο-
 γλυφικὰ 45, 14
 Ζεύξιπος sensu incerto 24, 20,
 v. adn.
 ζυγοπλάστης 41, 5
 ζυγός 40, 18
 ζυμός 64, 16
 ζωδιακὰ τετράποδα 46, 11; —
 γράμματα 63, 7
 ζώδιον 36, 20 etc.
 Ἡ μόνον ubi primum 54, 8
 (Chron. pasch., Malal.)
 ἡλιοκέφαλος 52, 7
 Θανατόω 36, 6
 θαρρέω 'committo alicui ar-
 canum' 68, 18; 69, 3 (Theo-
 phan., Malal.)
 θανμάζω 36, 1 sqq.
 θέαμα idem fere quod θαῦμα
 23, 1; 32, 7. 16; 39, 8 sqq.
 θαυμάτιον 46, 19
 θεμάτιον 32, 9; 35, 2
 θεωγνωσία 44, 2
 θέσις ἀστρονομική 32, 12

- θηλύμορφος 63, 6
 θηριοδεικτής 40, 10, v. adn.
 θηριοτρόφος 41, 3
 *Ιαμβοὶ ἐλεγεῖοι 70, 15; *ιαμβι-
κοῖς μέτροις* 70, 22
ιδέα 52, 9
ιερογλυφικὰ ἐχίδναι 45, 14
 **ιεριδία* = *ιέρεια* (?) 26, 10 (P)
ικμώδης 22, 31
ἰνδαλμα 52, 14; 53, 9. 13 (Theophyl. Sim.)
ἰππάριον 71, 10
ἵππος: ἐν ἵππῳ † αννύω δεξιολαβεί 30, 2
ἰππόσυννος θεός 43, 15 (Eurip. Orest. 1392)
ἰπτάμενον παρὰ δύο στηλῶν 42, 1
ιστορέω *pictura describo* 52, 14; — *εἰκόνας* 35, 16; *interrogo* 36, 2, *narro* 60, 18; 61, 6
ἱστορία *historia pictura vel sculptura expressa* 41, 13; 45, 10. 15; 46, 5; 52, 15; 60, 7
 **Κάβος* (?) *caballus* (?) 62, 11, v. adn.
καινουργέω 52, 6
καιρός *annus* 33, 11
καμάρα *arcus* 33, 2; 38, 11
κάμινος 48, 15
κάμνω: κεκμηκότα (?) *sensu incerto* 62, 11
κακρατομέω 56, 4
καταγγέλλω δίκην 28, 9
καταλαμβάνω τῷ τεμένει 59, 9 (Theophan., Theophan. contin.)
καταποντίζομαι 50, 12
καταπνύω 49, 5
καταφιλοσοφέω 62, 3
κατόρθωμα *affirmatio* 36, 14
κατοχέω 30, 1
κατώγαιος 20, 18; 28, 9 (cf. Schweizer Gramm. der pergam. Inschriften 59; Typik. Mich. Attal. ed. Sathas p. 9, 26; 51, 27)
καῦσις 49, 6
κεφαλὴ πύξιον 31, 15
κινδυνεύω 32, 19; 36, 9
κιννύρες 48, 7
κλαπέν (?) 53, 9
κολυμβητής 50, 13
κοίτη 24, 4
κορωνίον *Milion* 25, 18
κορωνίς *corona* 43, 6
 **κοχλῖς* *columna in cochleaemodum torta* 32, 8, v. adn. (*κοχλίδαι* P, *κοχλῖαι* Treu Suid.; *ὁ κοχλίας* sc. *κίων* *saepius apud Byzantinos*)
κοχλῖς parva concha 47, 14
κρατεῖν 25, 18; 41, 4; *capio, comprehendo* 23, 9 (Malal.)
κτίσας κατόκησεν ἐκεῖ 33, 9; cf. Malal. p. 220, 20
κυνάριον 44, 13
κύπτω 53, 15
κυρτοειδής 52, 8
κυρτός 29, 12; 32, 5
κύτλου † 47, 6
Λαιμλον *capitis effigies* 49, 12, v. adn.
λαμβάνειν κτίσμα 67, 16
λεπτοειδής 52, 9
 **λιθένδυτος* 50, 22, v. adn.
λιπαρεῖν θεῷ 24, 8
λιτανεύω 20, 14
λιτή 21, 1; 43, 18
λογιστής 72, 4. 8; 63, 12
λόφος pilus lapideus: γέφυρα β' *λόφος* *ἐχουσα* 32, 2; v. Procop. de aed. I p. 175, 25
Μαγγανεία 53, 3
μακαρίζω τινι 52, 12. 16

μάλλον immo 60, 17
 μαντεύω τινά 26, 11
 *μαρμαρένδετος 47, 3 (μαρμα-
 ρένδετος P); cf. 50, 22 adn.
 μαρμαρίνος 45, 13 (cf. 34, 10.
 11); 65, 3
 μεγιστάνες 57, 21
 μέλας ἄνθρωπος 52, 23
 μερίζω distribuo 27, 4; 70, 16
 μέρος factio circi saepissime
 velut 37, 10; τὰ μέρη regio
 29, 7 (ἐν τοῖς Θρακίοις μέ-
 ρεσι); 32, 18; 50, 8; 53, 11;
 εἰς μέρος et μέρος = partim
 50, 22; 58, 1
 μέσον πον 53, 16; μέσον τοῦ
 σταυροῦ in media cruce 38, 12
 μεσοσυλλαβῶν σταυρός, crux
 quae utrimque tenetur 30, 10
 μετάνοιαν βάλλειν 24, 8
 μεταποιεῖν 20, 9; 67, 13
 μετέωρον ἡλιακόν 68, 5
 μέτρον· ἐν ᾧ μέτροις 56, 20;
 λαμβικά μέτρα 70, 22
 μετωπίδιον 24, 7
 μῆλα globi cruci affixi 31, 4
 (cf. Const. Porph. caer. p. 700,
 19 μῆλα τῆς καρούχας)
 μοῖρα pars hereditatis? 61, 11
 μόνος· καὶ μόνον = tantum 30,
 6; 56, 9, v. adn.
 *μοσχαρίδιον 21, 5
 μυκολατρεύω (?) 47, 7, v. adn.
 μυκτῆρ 47, 15
 μυρμήκοι (?) 44, 14
 μῶμος 49, 6
 *Ναυτιῶ = ναύτης εἰμί 28, 7
 νέμεις (?) : οὐθᾶτα ἐν τῇ νεμέ-
 σει περιφέρων 44, 14, v. adn.
 Ξένος mirus 41, 14; 50, 2; 61, 12
 Οἰκείος 24, 14
 (ὀκλάζω Anon. Treu ad § 64)

ἐν ὀλίγῳ paulatim (?) 67, 16
 ὀπισθοφανῶς 72, 2 (Theophan.)
 ὀπτασία 55, 8
 ὀρεῖν ἐν τῷ δήμῳ 63, 2; εἰς
 λαίμια 49, 12
 ὄργανον ἀστρονομικόν 25, 1
 ὄρος 40, 15; ὄροι τῶν ἱππῶν
 metae, carceres 63, 3
 ὀφθαλμοφανῶς 55, 10
 Παμμεγεθέστατος 49, 4; παμ-
 μεγέθης μεγάλη 49, 1
 πάνυ saepissime; cum superlat.
 38, 16; 70, 5
 παραδείσιος appellative? 23, 9
 παρατάττομαι τινι πόλεμον
 54, 20
 παρατρέχω omitto 27, 14
 παύω = παύομαι 21, 2
 πεζαί στηλαί 70, 15
 πείρα· ἐν πείρᾳ τυγχάνειν =
 ἐμπειρον εἶναι 34, 3; ἐν πείρᾳ
 προτέθεται θέαμα 41, 18
 πειράω· οἱ πεπειραμένοι τῶν
 προειρημένων 27, 5; εἰ τὰ
 στοιχεῖα ὡς πειρῶνται ἀλη-
 θεύουσιν 63, 10
 πέλιμα arena circi 48, 5 (Theo-
 phan., Malal. etc.)
 περαιουῶσθαι 45, 12
 περᾶω 49, 9
 περιφέρωμαι 70, 9
 (περιχύτης Anon. Treu ad § 62)
 πηγανούσιος μάμαρος 51, 5
 πινακίδιον 34, 11
 πίπτω μετὰ τὸ πεσεῖν τοῦς
 ὄχλους 55, 20
 πιστόομαι 66, 8
 πλάκα ἢ = πλάξ 58, 3
 πλαστοὶ ζυγοὶ 40, 18
 πλενρόν 26, 10
 πληθός· εἰς πλ. = πολὺς 34, 4;
 50, 14 etc., v. Praepositiones;
 πληθὺ πολλὰ 19, 3
 πλημμελέω 24, 8, 13

πληροφορέω 36, 21
 πληρόω perficio opus 60, 9;
 72, 14; 73, 6 (Theophan.)
 ποιεῖν = μένειν 25, 9
 ποιήσεις χρυσίου fabricatio chymica auri 34, 11
 πολίτευμα magistratus 56, 8
 (Const. Porph. caer.)
 πονεῖν 67, 12
 πορφυροειδής 49, 18
 πρεσβεία auxilium et preces
 59, 9 (Const. Porph., Synops.
 Sath. 109, 5, Usener Theod.
 ind.)
 *προαναδηλώω 31, 18
 πρόβλημα 63, 20; 64, 9
 πρόκειμαι 45, 1; 58, 5
 προκόπτω 59, 8
 προτείχισμα 56, 12
 προτίμησις 58, 19
 πρωτεύω 47, 1
 πρωτοστάτης εἰδώλων 47, 8
 πρωτότυπον 71, 4
 πτώμα τῆς στήλης 36, 17; — τοῦ
 ἀνδρός (= corpus) 36, 16
 πτώσεις δαιμόνων 47, 11
 πτώξ 32, 14
 πύδομαι et πυνθάνομαι τινι
 71, 19; 52, 21
 πύξιον tabella 31, 15
 πυργίον 23, 3
 πυρίκανστος 35, 4
 πύρινοι ἵπποι 42, 1
 *πυροί = horreum tritici? 44,
 12; 45, 6
 πυρός?: τοῦ πυρον ὥρολογεῖον
 43, 2; ἐν τῷ πυρὶ (sic P) Ἀρ-
 τεμισίῳ 48, 8
 ῥάπισμα 63, 16
 Σανίς 25, 15; 54, 9
 σαργάνη 50, 12
 σειρᾶ(?) βασιλική 39, 9
 σειρήνες 30, 4

σηκός (templum) τῆς Χαλκῆς
 70, 8 (Const. Porph., Eua-
 grius)
 σημείον σταυροῦ 33, 13; 70, 9;
 σπόγγον 58, 13
 *σημειοφορικός 33, 17
 σημειώω(?) 69, 20
 σιδηρέα βοτάνη 47, 14
 σιτηρέσιον 28, 7; 32, 1; 39, 1;
 57, 6
 σκενάζω insidiis persequor 37,
 20, v. adn.
 σκῆνωμα 22, 27 (Niceph. patr.,
 Theophan.)
 σκντάλη rutrum 25, 2, v. adn.
 σκνταλίδης(?) 47, 4
 σμαράγδινος 43, 7
 στάμα locus in hippodromo 42,
 11; cf. 21, 14
 στεφνοφορεῖν 20, 6
 στήλη = κίων 26, 9; saepius
 = ἀνδριὰς
 στηλώω 24, 13; 35, 5; 72, 9
 στοιχεῖον simulacrum miracu-
 losum 20, 18; 62, 8, 9 et Anon.
 Tr. p. 18, 1 (adn. ad § 64),
 34, 14 (e con.); Diels Ele-
 mentum p. 55
 στοιχειοῦμαι aedifico 67, 10,
 arte magica afficio 73, 8,
 10; 62, 11 (e coniect.); cf.
 Diels l. l.
 στοιχέω (στοιχειώω P) assentior
 66, 10
 στόμα τοῦ ὄχθου aditus collis?
 36, 11
 στρατηλάτης 54, 5
 στρατολογία 49, 9
 συρράκιον turricula gradibus
 pervia 21, 31; v. adn.
 συγγειτνιάω 44, 5
 σύγγονος, ἡ = ἀδελφή 61, 13
 συγκροτεῖν τινα 56, 2 (Theo-
 phan.)
 συλλαβέω aut συλλαμβάνω Γορ-

γονίδας ἐχίδνια συλλαβούσας
45, 14; v. Genera verbi.

συμπεριβάλλω 61, 13

(συνάπτομαι Anon. Treu ad
§ 70)

συνθεται καμάραι 57, 14; συν-
θετή στήλη 32, 8

σύνθημα ποιεῖν 68, 10

συντομία (?) γυναικῶν 37, 1

συρφετός 46, 4

συχνάω 46, 2

συχνῶς 46, 6

σφετερίζω (?) 44, 7

σωτηρικός χαραγή 57, 2, v.
Du Cange Gloss. s. v.

Ταξεῶται 31, 12

ταχυδρόμος 30, 12; 50, 7

τέλειος· ἐκ χρυσοῦν τελείου 24, 6

τελειοῦσθαι mori 72, 9 (P)

τελειώσις mors 52, 13

τετραμερής 63, 6

τετραπέρατος 63, 7

τετράπλευρος 58, 12 15

τρανός 28, 4; 48, 12

τρανώ 60, 6

τρίλιθον ἦτοι τρικέφαλον ζώ-
διον 49, 17

τρίπουν θεμάτιον 32, 9; τρί-
πους 66, 7

τρόπος· δι' ἀληθείας τρόπον
61, 9

τυπόω 27, 14; 28, 2 sqq. etc.

τυραννεῖν τὴν Κπόλιν 40, 3

Τυνωδία 56, 7 16

ὑπαναγινώσκω 64, 17 (Theo-
phan.)

ὑπαντή 66, 17

ὑπαρχος 41, 16

ὑπατεία 19, 6; 58, 16

ὑπατικός 26, 16; 41, 12

ὑπατος 41, 14

ὑπερνεῖσθαι 58, 3

ὑπόδειγμα 53, 1

ὑποσάω 66, 19

Φατριάζω τινά insidior 46, 7

φησι = ὥς φασι nempe 41, 13;

53, 8; 57, 19; cf. 65, 17
(Krumbacher, Theodosios
267)

φθάζω assequor 50, 10

φθάνω τινι pervenire ad 64,
18

φιλοσοφεῖν τι· τὸ πρόβλημα δ

ἐφιλοσόφησε Κράνος 64, 10

φιλοσοφούντος Σεργίου 69, 1

φοβερός ingens 31, 8; 33, 1
(Theophan.)

φρικτοὶ ὄρεοι 50, 15

φροντίς ratio, causa 73, 9

φυσάω (?) 45, 5

*Χαλκέγγυτος 50, 21

χάος· εἰς χάος παραδιδόναι et
καταχωννύναι 34, 1 5

χαραγή officina monetarum
52, 20, v. adn.; nota nummis
incusa vel nummus 52, 19.
25; 57, 1

χάραγμα vultus, species? 52, 22

χεῖζω τινά 42, 7

χρηματίζω = εἰμί 34, 8; ἀντὶ
πάκτων ἐχρηματίσθησαν 41,
16

χρήσις 57, 16

χρισμός (?) 32, 20

χρόνος annus 32, 13

χρυσέγκανστος 53, 7

χρυσέμβαφος 30, 6; 31, 6; 37,
14 etc.

χρυσέμπλαστος Anon. Treu ad
§ 16

*χρυσόβαφος 71, 10

χρυσόροφος 39, 9; 40, 6 etc.

χρῶμα· στήλη ἐκ χρωμάτων
71, 2

χυτός 29, 4; 49, 11

ἐχώρησε (ἐχώρισε?) πρὸς τὸ
ἀρχέτυπον 71, 5

Ψηφίδες tesserae operum mu-
sivorum 27, 2
ψηφον δικαίαν ἀπονέμειν 69,
21, v. adn.

Ὡρα· ἐκ τῶν καθ' ὥραν 49, 14
ὥρολόγιον 43, 3; cf. 27, 10
ὥς = ὅτι? 57, 18; ὥς εἰπεῖν 50, 5

Vocabula graecolatina.

*βαγύλη(?) 41, 4. Cf. Glossae
Isidori: Pagula: frena
βίγλα vigilia 55, 1. 7
δηνάριον 48, 1
δούξ 48, 7
*ἐξαμον examen? 28, 13; 49, 1,
a. adn.
ἐξέρκετον exercitus 56, 17
καβαλλάριος(?) 58, 19; cf. κά-
βος(?) 62, 11
καλενδία Ἀρτοπωλίων 46, 10.
Cf. Du Cange-Favre s.v. cal.:
'Initium cuiusvis rei; locus,
ubi territorium aliquod in-
cipit' (saec. XIII). Corp. Gloss.
IV 531, 34: Kalendas, initium
καρούχα carruca 25, 6; 41, 13;
56, 14
κάστρον 22, 10; 23, 2; καστρο-
φύλαξ 22, 11. 13
κεντηνάριον 50, 14; 57, 2
κεντυρίων 43, 1. 8; 58, 18
κινστέρνη 67, 20 etc.
κουβικουλάριος 35, 3; 56, 9 (not.)
κουδικέλλιοι 56, 9; κουδικέλλιοι
59, 4
κουμούλιον μόδιον 28, 6
κναιίστωρ 26, 14
μόδιον 27, 10. 13; 28, 10 (ἀρχι-
μόδιον 28, 1); μόδιος 27, 12
(genere masc. et neutro pro-
miscue utuntur Byzantini, cf.
Gelzer Leontios p. 180, W.
Nissen Diataxis 116)

νονμίον 31, 17; 34, 1; 52, 25
ὀφίκιον(?) 49, 14
ὀψικεύω obsequor 56, 10
πάκτον 28, 14; 40, 8; 41, 16;
51, 10
παλάτιον 20, 8 etc.
πατρίκιος 73, 1 (An. Tr. ad
§ 39)
πόρτα 20, 13 etc.
πραιπόσιτος 23, 16; 46, 19; 48,
14; 63, 15
προτίκτωρ 28, 15
σέκρητον ('Bureau') 38, 4 (Theo-
phan., Const. Porph.)
σελέντιον (consilium ab impe-
ratore convocatum) 46, 11
σελλίον 60, 14
σιλεντιάριοι 56, 9
σινάτον 24, 11 etc.
σκαλίον 43, 10
*σκουλκάτον et σκουλκαταμείον
(σκουλκατοταμείον?) 49, 8. 10
(not.)
σπαθάριοι 56, 8
τάλαντον 29, 9
τριβουνάλιον 39, 4; 67, 8
φόρος passim
φόσσα 34, 17; 67, 17; φοσσά-
τον 54, 19
χαρτουλάριος 35, 10. 16
ὥρεϊον horreum 27, 9. 12
ὥρεος aureus: ἐν τῷ ὥρέῳ Mi-
λίῳ 41, 19

Varia grammatica.¹⁾

Phonetica et orthographica: ἡχμῶδι 22, 31, ἐξέρχεται 56, 17, σωτηρίχιος 57, 2, <μοσ>καρίδιον 21, 5, ἀφ'μαρμάρον 44, 13, λογισθίεις (pro λογιστής) 63, 12, τεθαλικόν 60, 2, καταρπάσαι 44, 1; ἐνπυρισμοῦ 23, 1; χαρκῶ 27, 2, Ἀνεμοδουρίῳ 37, 5; κηστέρην 72, 20 (στέρην 67, 20; cf. G. Meyer Neugr. Studien III 30).

Formae declinationis: Βερίνα 73, 8, -ας 37, 3 et 10, -ης 46, 4, -αν 60, 15; Ἄνδρομέδας 71, 14 et 72, 13, -ῆ 71, 20 et 72, 10, -αν 72, 5; Φαύστας 23, 16, -ης 50, 20; Κλεοπάτρης 43, 7. — ἐπὶ Βύζα καὶ Ἀντη 41, 17 et 48, 5, Βύζαν 42, 3; Κώνστα 65, 4, -αντος 26, 13; 48, 14; 65, 12, -αν 50, 1; Οὐάλη 24, 15, -εντος 67, 19 et 73, 1. 2; Τερβέλι 40, 6, Χαζάρι 40, 7. — Ζεῦ (Genet.) 26, 6 (cf. Byz. Z. I 565). — τῆς γάλας 45, 3; καρούχας 41, 13; αἱ κοχλίδαι 32, 8, γοργονίδαι 70, 7, αἱ κιννύρες 48, 7, (τὰς) θυσίαις 48, 3, ὀρχήσεις πλείσταις 39, 6, τῶν σαργάνων pro σαργανῶν 50, 12 (not.). — Ἐξακτιόνιν 32, 14, Φιλαδέλφιν 56, 11; 66, 14, Κανονάρις 55, 19. — νεῶς 57, 13; 51, 7 (saepius ναός), χουσέων καὶ ἀργυρέων 51, 8; ἀργυρός = ἀργυροῦς 54, 22; 28, 3 (cf. Byz. Z. II 278, VII 371); τὰ δεξιμάτα (a δέξιμον 65,

7. — ἡ πλάνα 58, 3, αἱ χεῖραι 27, 13; 28, 11; τοὺς θῆρες 60, 5; αἱ πλείαι 26, 5; πλείω φόνους 69, 6. — στυράκιον ἰκμῶδη 22, 31, ζώδιον πορφυροειδῆ 49, 18, τινὰ ζώδιον 63, 6, ζώδιον κεκμηκότα 62, 11, ζ. κατέχοντα 64, 14, στοιχείον συντρέχοντα 62, 9. — μέλαν ἄνθρωπον 52, 23. — ταύτη = αὕτη 41, 13.

Formae coniugationis: augmentum neglectum οἰκοδομήθη 19, 3; 20, 4, ἐπισκόπησαν 20, 5; 59, 12, ἔασεν 58, 2, ἐποχεῖτο 60, 12; σήμανας 48, 13, (πρόκειτο 45, 1, sed cf. 58, 5; 59, 1; 64, 6); reduplic. negl. ἐτόπωτο 58, 7, κατέχωνται 48, 1. — ἐκβάλλαι 50, 16, διέπεσαν 67, 18, προσενέγκαντος 27, 3, ἠύρατο 61, 12; ἀφήσας 36, 11, ἀναγνωσάντων 34, 12; παρέδωκαν 20, 7, ἐξέδωκαν 34, 6; παραδέδωκαν 25, 18, γεγραφήκαμεν 34, 12, ἀναγνώτες 34, 11; κατοχυῖα 30, 1, ἦκασιν, ἦκεν, ἦμέναι 29, 1; 51, 16; 70, 1. 8 etc.; ἐκαλοῦσαν 32, 7, ναντιοῦσιν 28, 7; πύθεται 71, 19; διολεσθέν 20, 10, ἐμελέσθη 35, 12.

Articulus saepe desideratur contra priscum morem; cf. e. gr. ἔνεκεν στήλης Ἡρωδianoῦ καταλύσεως 29, 15, ἐν δεξιᾷ χειρὶ 28, 13, βίσσιον ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἠλείψατο 33, 16.

1) Etiam formas codicis P a me non receptas afferam.

Congruentia generum: στήλη . . δ καὶ παράδοξον ἐδείκνυτο θέαμα 31, 10 (cf. 31, 17), στήλη . . δ σώζεται 32, 5 (cf. 49, 11), ἐν τῷ Στατήρι ὅπερ λέγεται Μόλιον 51, 4, αἱ γεννώσασαι . . τὴν μὲν μίαν . . τὸ δὲ δεύτερον 60, 5 sqq., αἱ κεφαλαί . . τὰ μὲν δ' . . προσηχθέντα . . τὰ (τὰς P) δὲ δ' 51, 14 sqq. — Congruentia casuum: ἐν τῷ Χρονικῷ τὸ τρίτον δημοσιευόμενον 23, 10, ἐν τῷ λουτρῷ ἦτοι τὸ Ζεῦξιππον 71, 2, ἐν τόπῳ . . ἔχων 44, 4. — Appositio: μέλαν ἄνθρωπον τὴν στήλην 52, 13, ἕνα τὸν ὀπισθεν πόδα 31, 11, Ἑλλήνων πλήθῃ κατοικοῦντων πολλὰ 19, 3, θέαμα, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὁρῶν καὶ ἡ κεφαλὴ μία 50, 3; ἐν τῇ πόλῃ εὐωνύμῳ μέρει 52, 4, ἐν τῷ τόπῳ τοῖς Βιγλεντίον 55, 10; cf. adn. ad p. 52, 4.

Casuum rectio: Genetivus: ἐμπυρισμοῦ τοῦ κάστρου κατεilahφότος 23, 2, δέχεσθαι καταλύσεις 36, 23, ἕως γ' ἡμερῶν τοῦ θανάτου 25, 5, μετὰ ἡ' ἡμέρας τοῦ (τὸ P) σταθῆναι 69, 9, ἐξαγόμεθα τοῦ μνημονεῦσαι 33, 20.

— Dativus: παρακαλεῖν τινι 19, 9 (τινα 56, 3), αἰτεῖν τινι 35, 5; 63, 21, πύθεσθαι τινι 52, 21; 71, 19, μακαρίζειν τινί 52, 12 (cf. 16), τῇ γῇ διορῦττειν 45, 8, διερχόμενοι τῷ τόπῳ 29, 13, μερίσας τῇ πόλει 27, 4, καταλαμβάνει τῷ τεμένει 59, 9; φθάνειν τοῖς μέλλουσιν εἶναι 64, 18, τῷ κεντυρίωνι ἐπετίμησεν

ἄξιον θανάτου 43, 9, τοῖς κακοῖς τῷ θανάτῳ Ἀρδαβούριον ἐβάλλον 29, 14; μολῖβδῳ χρυσῷ καταμίξας (29, 11) et similia saepe exhibet codex, v. adn. crit.

Casuum rectio: Accusativus: δείκνυσιν τὸ θηρίον τὴν κεφαλὴν 72, 2 sq. (cf. Byz. Z. VII 377), δικαίαν ψήφον ἀπένεμον τὸν θάνατον 69, 21, ἐρασθεῖς τὸν τόπον 33, 8, προσεγγίζειν τι 36, 17; (τινι 23, 5), μαντεύειν τινά 26, 11, πρόβλημα δ' ἐφιλοσόφησε Κράνος 64, 10, πολεμεῖν τινά 55, 11, φατριάζειν τινά 46, 7, οὐκ ἐχώρησε (ἐχώρισε?) τὴν μορφήν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον 71, 5, χρήζω τινά 42, 7.

Praepositiones. Status quietis et motionis saepissime confunditur. — Ἀπὸ τὸ Φιλαδέλφιν 56, 11 (rell. locis cum genet.); ἀπὸ Λύκων λατρενόμενος 47, 6, τὰ τρία (sc. ἀγάλματα) ἀπὸ ἐνὸς σιδήρου 32, 15, ἐδίδαξεν ἀπὸ χρονογράφων 45, 12. — Διὰ στήλῃ διὰ μαρμάρων — διὰ ψηφίδων ἀργυρῶν 27, 1 (cf. Malal. ind.), ἀργυρίου ποιήσεις διὰ μαρμαρ(ίν)ων γραφῶν 34, 10, δι' ἀληθείας τρόπον 61, 9. Saepissime διὰ τὸ cum infinitivo occurrit. — Εἰς· εἰς θρόνους ἐτίμησε 58, 16, εἰς δῶρον ἄγειν 53, 27, εἰς Τύχην προσεκυνήθη 56, 16, εἰς πάντων 28, 14; 51, 10 (cf. ἀντὶ πάντων 41, 16); εἰς θέαμα, θάψμα, θῖαν εἶναι sim. 29, 2; 34, 17; 41, 11; 54, 12; 58; 2 (cf. Thumb gr. Spr. im Zeitalter d. Hell. 132); εἰς πλη-

θος = πολὺς 22, 27; 33, 13. 17 etc., εἰς μέγεθος = μέγας 32, 18, εἰς μήκος 33, 20; 51, 5; 58, 4. 11; εἰς μέρος partim 58, 1, εἰς πόδας ἀρνούμενον δύο 50, 2, ὁρῶσιν εἰς λαιμία 49, 12. — Ἐν οἷς saepissime sententias nectit coniunctionis modo 21, 5; 40, 9; 56, 12. 15. 17; 57, 1 etc. (cf. 35, 17); τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἐν πείρᾳ προτέθεται 41, 18, τῶν ἐν πείρᾳ τῆς γραφῆς τυγχανόντων 34, 3, ἐν ὀλίγῳ (paulatim?) 67, 16, ἐν δόλῳ (falso?) 19, 15, ἐν ἀληθείᾳ 36, 13, ἐν τῷ δοκεῖν μᾶλλον 43, 3, ἡνίοχοι ἐν ζευξίπποις 24, 20, ἀργυροκόπος ἐν ζυγοῖς 40, 18, ἄρμα ἐν δ' ἵπποις 41, 20; instrumentaliter ἐν χειρὶ κατέχειν 58, 7, ἐν ἱστορίᾳ μακαρίζειν 52, 15, βίβσιον, ἐν ᾧ ἡλέσματο 33, 16, ἀρέσκεσθαι ἐν τινι 33, 22 (cf. ἔχαιρον εἰς τὸ Πράσινον μέρος Malal. p. 295, 15); ἐν τῷ δήμῳ ὁρῶν 63, 1 (cf. 49, 12); ἐν αὐτῇ (sc. στήλῃ) ὀψικεύσαντες 56, 8; εἰκόνας ἐν σαῖσι καὶ χαλκουργήμασι 54, 9; cf. 25, 14. — Ἐξ αὐτοῦ τοῦ κίονος 58, 15 (= e regione), cf. 32, 4; 58, 1 (?); ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐωνύμων 31, 1; ἐκ τῶν φόνων παύεσθαι 68, 12 (cf. Leontios ed. Gelzer p. 72, 1). — Ἐπὶ πολὺ diu 20, 20. — Ἐως saepissime cum gen.; ἕως τὴν σήμερον (P) 24, 18 (τῆς σήμερον 35, 9; 46, 17 etc.); ἕως ἔτη ζ' 55, 1. 2; ἕως πλειόνων καιρῶν 69, 17; ἕως στήλας λ' 59, 2, cf. 44, 4; ἕως (ὡς P) φ' κεν-

τηναρίων 50, 14; ἕως οὕτως 40, 12. — Κατὰ μοῖραν δι-
 κασθείσης κατὰ χάριν ἡῤατο
 τύχην 61, 11; καθ' ἣν levius
 nectit sententias 19, 5; 61,
 12; 65, 6; 66, 2 etc.; καθὰ
 25, 20; 66, 1. 5. 7. — Μετά
 cum accus. pro genetivo: μετὰ
 ἀπεικόνισμα 25, 19; 21, 5;
 38, 3; μετὰ καρούχας 41, 12;
 μετὰ κηρῶν λευκῶν 56, 9 (cf.
 21, 12), μετὰ δορυφορίας 57,
 4; μεθ' ὧν levius nectit sen-
 tentias 52, 20; 53, 9; 59, 2;
 60, 18. — Παρὰ τινος et
 τινι iungitur cum verbis pas-
 sivis 19, 11; 24, 13; 33, 18 sq.;
 31, 13; 55, 18 etc.; ἀκριβέ-
 στερον παρὰ Ἀναστάσιον 26,
 1 (cf. Hatzidakis Einleitung
 211); παρὰντὰ 36, 6. — Περὶ
 τοῦ ἐρευνῆσαι πολλὰ ἡμῖν
 ἐμελέσθη 35, 12. — Ἐπεὶ
 προγόνων μὴ φρόνει 56, 1.

Pronomina: relativum pro
 interrogativo δι' ἣν αἰτίαν
 μετεποιήθη, οὐ γινώσκεται
 20, 6; ὅς et ὅστις promiscue
 usurpantur 26, 6; 29, 2. 4.
 8 etc. Et ὁ αὐτός et αὐτός
 ὁ idem significant quod οὗ-
 τος, cf. e. gr. 58, 2. 3; αὐτός
 = idem 42, 15; οὗτος = αὐτός
 41, 2; αὐτός δὲ = ὁ δὲ 41,
 4; 68, 17. — ἐκ τοῦ ὕψους
 οὐ τοσούτου (?) 36, 5; ἐν οἷς
 sine vi relativa 35, 17.

Genera verbi: Activum pro
 passivo στήλῃν γράφουσιν
 ἐν τῷ μετωπίδῳ 24, 6, πυξίον
 δ' ἔγραφεν 31, 16, στήλῃ, ἣ
 ἔγραφεν 35, 2; 51, 8, ἡνίο-
 χος θεῶν ἐπιγράφων 47, 5;
 σταυρὸς ὁ μεσοσυλλαβῶν 30,
 10; γοργονίδας ἐχίδνια συλ-

λαβούσας 45, 15; τοῖς προ-
αναδεδηλωκόσι 31, 18, διὰ
τὸ λέγειν (= λέγεσθαι) 32,
19. — Activum pro medio
παύειν 21, 2, κατοχεῖν 30, 1.
— Medium pro activo ἰδέ-
σθαι 20, 20 (cf. B. Z. VII
373), βεβαιουῖσθαι 41, 3; 45,
12; 50, 15; 60, 1 (sed ἐβε-
βαίωσαν 40, 10). — διαδέχο-
μαι active 65, 11 et paulo
post 65, 15 passive (cf. Anall.
Bolland. II 198, 12 sq.); ὁ
σταυρὸς ἀναγινωσκόμενος 30,
10 sq.

Temporibus praeteritis pro-
miscue utitur auctor.

Modi: ἐπὶ πλείον θανμάσοι
42, 17; οὐ σιωπήσωμεν 43,
12; δόγμα προέθηκεν ὅτι γέ-
νηται 53, 2; ὅπου ἐὰν εὐρε-
θῇ καὶ μὴ μνησθῇ 52, 25,
ἐὰν εἴεν 47, 12; ἐὰν τις
ἐρευνήσῃ 42, 16.

Infinitivus: συνδραμόντες
ἐγείρειν 31, 14, ἀπελθόντων
ἱστορεῖν 35, 15 sq., ἐτυπώ-
θησαν αἱ χεῖρες ἀμφοτέρους
μὴ ἀγανακτεῖν 28, 10 sq. Sae-
pissime cum praepositioni-
bus iungitur.

Sententiarum construc-
tio: Pro verbo finito saepis-
sime infinitum ponitur
subaudita locutione quali
χρὴ γινώσκειν. Interdum ver-
bum finitum et infinitum
iunguntur: δίδεκετο τοῦτο καὶ
ἀρκέσαι τὴν ἱστορίαν 45, 9 sq.,
δέον γινώσκειν ὅτι κατοικο-
δομήθη καὶ ναὸν εἶναι 19,
2 sq. Saepe ἐστίν vel εἰσὶν
omittuntur velut ὅθεν καὶ
στήλη Οὐαλεντινιανοῦ 28, 12.
Etiam participium occur-

rit loco verbi finiti in enun-
tiatis subordinatis: ὅτι πᾶσα
ἐνδεῖα ζυμωθείσα 64, 16, κιν-
στέρνη ἥτις κτισθείσα 73, 1, cf.
Dindorfi indicem Malalae.

Participium genetivi ab-
solutum saepe ponitur pro
relativo: τοῦ πνεὸς προσεγ-
γίζοντος ὑπεχώρει τῆς στή-
λης (sc. τὸ πῦρ) 23, 5, Μα-
ναΐμ νικήσαντος ἡξιώθη 27,
8, ἀπελθόντων ἡμῶν . . εὐ-
ρομεν 35, 15 etc. etc.

— Nominativus absolutus:
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰ-
κόνες ἐτυπώθησαν ἀμφοτέ-
ρων αἱ χεῖρες τὸν σταυρὸν
κατέχουσιν 54, 24; τὸ γενέθ-
λιον γέγονε . . πολλὰ χαρι-
σαμένον . . καταλείψας τὰ
γενέθλια εἰς μνήμην 57,
8 sqq.

Constructio turbatur in-
sertis verbis ὡς λέγει ὁ δεῖνα
vel similibus: ὡς δὲ ἡκού-
σαμεν, ὅτι χρυσὸς κατεχώσθη
34, 2 sqq., ὡς δὲ ὁ Διακρι-
νόμενός φησιν ὅτι ἐκ τῆς
Μαγναύρας ἦνεγκαν 56, 14,
ὡς οἱ θηριοδοεῖται ἐββαίω-
σαν, μὴ γίνεσθαι 40, 10, κατὰ
φησιν Θεοδώρητος, Ἕλληνας
εἶναι στήλην 66, 1 sq., ὡς
ἔχει λόγος, τοιοῦτον αὐτὸν
εἶναι 71, 3 sq.

Alia anacolutha: ὁ τρίπους
κατὰ Προμούντιος Ἀλέξαν-
δρον λέγει εἶναι 66, 7 sq.; ὅθεν
στήλη . . ἔξαμον ἔχουσα . .
ἀρπαγῆναι 28, 12 sq.; Καλ-
λίστρατος . . ἐμβατεύοντι Γα-
ληνῶ . . πατριασθεὶς Γαληνὸς
παρὰ Καλλ. ὑπέμεινε 46,
4 sqq., cf. 68, 7 sqq. — Νεώ-
ριος ὁ καὶ Ἀργάδιος, ὃν Κό-

νων ἐστοιχειώσατο 67, 9; ἐν τῇ Ἀετίῳ κινστέρην, ἥτις . . κτισθεῖσα· ἐνθα σώζεται 72, 20 sq.; ἡ γυνή . . ὥς προσέπομεν, ὁ μὲν Ἡρωδίων ἐδίδαξεν Βερίναν εἶναι 60, 14 sq.; πολλάκις διαβεβαιωσαμένου (sc. τοῦ ξυγοπλάστου) θάνατον τῷ θηριοτρόφῳ, αὐτὸς δὲ (sc. ὁ θηριοτρόφος) κρατῆσαι οὐκ ἐνεδίδου 41, 2 sqq.

Abundantia sermonis: ἐν ᾧ καὶ πατριάρχαι ἐπισκόπησαν ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ 20, 5, ἐν ᾧ καὶ αἱ ἀγοραὶ ὑπῆρχον ἐκεῖ 67, 11; similia 32, 11; 33, 14 sq.; 49, 1 sq.; πολλὰ ἔτερα εἰς πλήθος 33, 17, μέ-

χει τέλους τὸ πέρας (?) 46, 10; τοῦ φιλοσόφου πνυθόμενον· τίς, ἔφη, ὁ στήσας 64, 4. Saepissime καὶ abundat velut in ἐνθα καί, ὅθεν καί, ὅτε καί, καὶ μόνος (30, 6; 36, 14; 56, 9) etc. — παμεγέδης μεγάλη 49, 1.

Deminutiva: μοσχαρίδιον μικρόν 21, 5, στρυάκιον 22, 31, πυργίον 23, 3, θεμάτιον 32, 9; 35, 2, θεαμάτιον 46, 19, πινακίδιον 34, 11; σελλίον 60, 14, σκαλίον 43, 10, γεφύριον 33, 6 (de eodem ponte γέφυρα φοβερά 33, 1), ἱππάριον, κυνάριον, μετωπίδιον alia.

3) In Narrationem de S. Sophia.¹⁾

Ἀβάκιον 76, 2; 107, 16
 ἄγια ἀγίων 94, 10
 ἀδελφοποιητός 79, 1
 ἄδουσαι, αἱ cantatrices 100, 15; 101, 1
 ἀήρ = κάλυμμα (sudarium) Vindob. 94 ad p. 99, 7
 ἀκηδιάω 84, 7; 90, 17
 ἀκόλουθος τοῦ βασιλέως 90, 2
 ἀκρεμών 83, 7
 ἀκρίτης (?) 75, 17
 ἀλσώδης τόπος 81, 10
 ἄμβων v. ind. topogr.
 ἀμετακίνητος 91, 15
 ἀμυδρός 85, 12; 97, 8
 ἀμφιέννυμι 81, 1 (χλαμύδα μετὰ βύσσου ἡμφιεσμένην)

ἀμφοότεροι = πάντες 77, 1; 95, 7
 ἀναβιβάζειν λίθους 84, 6
 ἀναμάσσομαι 95, 8
 ἀνδρομήκης 101, 13
 τὰ ἀνοιξία 105, 8
 *ἀντινύκτης fulcimentum 106, 7; 107, 9
 *ἀπιδωτός piri formam habens 98, 7
 ἀπογράφειν τὴν ἔξοδον 84, 3
 *ἀποθυμαίνω 108, 5
 ἀποσωρεύω 77, 4; 97, 15
 ἀργέω moror 79, 13
 ἀργῶς 79, 14
 ἀργυρένδυτος 107, 13
 ἀργυρίζω 96, 4
 ἀργυροέγκανστος 94, 12

*) Ubique inspicias apparatus criticum.

ἀργυρόχρουςος 94, 11

ἄριστον· βαθέον ἄριστον 88, 16

ἄρχων τῶν καταχθονίων 80, 15

ἄς ἀγάγωσιν 107, 3; cf. 79, 6 adn.

ἀσάλευτος 106, 3

τὸ ἄσβεστον 82, 2; 83, 5; 91, 16 (ubi ἡ ἄσβεστος K)

ἀσκεπής 75, 5

ἀσκητήριον 101, 2

αὐστηρός 91, 4

ἀφορίζω excommunico 103, 3

ἀψίς arcus: passim

Βαθυίς 94, 9

βάθρα τοῦ τρούλου 81, 8

βάλλω = ἐμβάλλω impono 89, 13; 97, 3; cf. Usener Theodosios p. 141

βασιλικάριος (ῥάπτης K) 80, 4

βάσεις τῶν ἱερέων, ἐν αἷς καθέξονται 94, 5

βῆμα = θυσιαστήριον 78, 7; 100, 8

βοάω = λέγω 91, 5

*βοτρυδιον lychnuchus pensilis unvae formam habens 100, 7 (βοστρίδες Vindob. 94)

βουλγίδιον ζυγόν 89, 5. 13 (σαγμάριον K)

βουλή = voluntas? 88, 6

βράζω 83, 4 (K)

βύσσος 81, 1

Γλίσχος 83, 6 (γλισχρός codd.)

γλυπτός 96, 8; 101, 8

γνώριμος = σαφής, δηλός 87, 12

γυμνάζω· πρὸ τοῦ τοὺς ἵππους γυμνάσαι 79, 11

γυναικίτης dextra et sinistra pars ecclesiae 79, 16; 80, 2; 85, 14 (K); 100, 9; 103, 6

γυρεύω 84, 4 sqq. (K); vestigo A₂ in praef. XII not.

γύροθεν 81, 8; 103, 4

Δειλινός· τὸ δειλινόν adv. 85, 4

δεξαμενὴ ὀμβριαία 103, 9

δέχεσθαι βάρος 90, 11

δέω· δῆσαντες μεταλλικὴν ὄλην 95, 7

τὰ διαβατικά 82, 9

δικάμαρος 90, 10 (Z)

διοικέω τι 79, 2 (v. adn.)

διοίκησις τοῦ ναοῦ 100, 11

διόροφος 93, 3. 6; cf. Corp.

Gloss. Lat. III 268, 51

δισκοκάλυμμα 100, 3 (sudarium quo lanx operiebatur)

δισκοποτήριον 99, 10 (lanx et calix)

δίσκος 99, 10 (lanx cui imponebant panem sacrum)

δίφωτος 90, 10

δρομαῖος 86, 23

δρομικὴ ἐκκλησία i. e. oblonga 74, 7; cf. Codin. p. 16, 15 et 73, 8 B, Vita Constantini ed. Papad.-Ker. in Prawoslawni Palstinski Sbornik IV 11 p. 257

Ἐγγλύματα 93, 2

ἐγγυλιάζω 91, 14 (v. adn.)

εἰδωλεῖον 74, 6 (K)

εἰδωλικὸς ναός 76, 4

εἰλημα 94, 8

εἰρκτή 79, 6

εἰς ἕκαστος 24, 8. 14; 100, 11; 103, 3

ἐβαλὼν κλεῖδαν 89, 10

ἐκπλάγιος 93, 7

ἐκπληροῦν perficere 86, 12

*ἐλεφάντινον (sc. ὀστοῦν) ebur 96, 8

ἐμβολός 85 14 (K)

*ἐμμετρος (var. l. εὔμετρος) = σύμμετρος 96, 11. 12

ἐμπλασις 91, 15

ἐμπνέω· ἐνέπνευσεν θεὸς εἰς τὴν διάνοιαν αὐτοῦ 75, 14

- ἐναλλάσσω 96, 2; ἐνηλλαγμένη
 ὄρασις 87, 14
 ἐνδοντή 100, 1; 102, 4 (K); 'ta-
 pes altari impositus' Reiske
 ad Const. Porph. 108, 1; 141,
 16; 886, 26; Theoph. Contin
 430, 5
 ἐνθρονιάζω 99, 6 (Theophan.
 Cont. 377, 21; Codin.)
 ἐξαστράπτω 96, 4; 102, 11
 ἐξοδιάζω expendo 84, 3; 101
 14, 16
 ἔξοδος expensa 84, 3, 10; 102,
 4; 107, 15 (Leont. Neap.,
 Codin.)
 ἔξορία 88, 7
 ἐξωνίζω 80, 1, 4
 τὸ ἐπίκλην 79, 18; 89, 3
 ἐπικυρόω 100, 9
 ἐπίπεδος planus 106, 13; τὸ
 ἐπίπεδον τοῦ ναοῦ super-
 ficies soli 81, 1
 ἐπιπλάγος 93, 7 (adn.)
 ἐρεύνω 103, 5
 ἐρυνθριός = ἐρυνθρός 90, 19 adn.
 ἐσωτερικὸς τοῦλος 105, 12
 εὐμεγέθης 83, 14; 94, 10
 εὐχαριστία 80, 1
 ἐφήμερος τὰς ἐφημέρους sc.
 λειτουργίας 100, 13
 Ζάμβυξ margaritae species 95,
 5; 105, 20; ζάμυνξ et ζάμ-
 βυξ traditur apud Andream
 Cret. Migne vol. 97 col. 1293
 ζεύξις 93, 1
 ζωμός 83, 4 sqq. (K)
 ἤλεκτρον 95, 5
 ἤλεκτρος adiectivum 96, 10
 ἡλικία statura 98, 15
 ἡνιοχευτικός 79, 13, 15
 Θάλασσα τῆς ἁ. τραπέζης 95,
 15; alia 103, 7, 8
 θέματα 75, 17; 76, 6
 θεμέλιον et θεμέλιος 81, 11;
 82, 3; 83, 11; 84, 1; 106, 11;
 108, 6
 θεοφάνια, τὰ ἄγια 105, 9
 θεωρία 87, 10
 θυνιατήρια 100, 5 (θυνιατοῦς M)
 θυνιαστήριον 78, 7 etc.
 Ἰασπις 98, 3
 ἰδιωτικὸς λόγος 92, 9
 ἰερατικὸς ποιμὴν 88, 2
 ἰκρίωμα v. l. pro κρίωμα 90, 11
 ἰσόνυκλος 76, 15 (K)
 ἰσομήκης 76, 15; 83, 14; 92, 3
 ἰσομηκοπλάτης (?) 76, 15; 83, 14
 ἰσοπλάτης 76, 15; 83, 14
 ἰσόσταθμος 76, 15; 92, 3; 107, 3
 ἰτέα 83, 8
 Καίπερ sine vi concessiva 87,
 16 (K)
 κὰκ(κ)αβος olla testacea 83, 4, 8
 καμάρα 75, 7; 88, 12; 90, 14;
 91, 7
 καμαρόω 107, 5
 κάμνω 86, 12; 92, 2; 106, 4 sqq
 καραδοκέω 89, 23
 κασσίτερον 95, 6
 καταβιβάζειν τὰ ξύλα 108, 4
 κατακενώ 89, 17
 τῶν καταχθονίων ἄρχων 80, 15
 καταχούμενα K in 85, 14 sqq.;
 88, 11; 108, 5
 κεφαλή κίονος 93, 2
 κεφαλικάι ἀψίδες 85, 15 (quid
 significet nescio)
 κεφαλοκίονιον 93, 2; cf. Acta
 et Diplom. V 324
 κιβορίον 94, 12 sqq. (v. l. κι-
 βώριον)
 κιβωτός 97, 3
 κισσηρίον pumex 92, 10
 κλειδόω 89, 15

κλητορεύω invito 105, 10 (Theophan. 375, 19)
 κόγχη 84, 4 sqq. (K)
 κοινός vilis (v. l. καινός) 97, 3;
 κοινός λαός 103, 6
 κοιτών 104, 2
 κολλητικός 83, 7. 13
 κολόβιον dalmatica 85, 12 (K)
 κοσμήτης epistylum 93, 3
 κρατέω contineo 91, 14; contineor 83, 15
 κριθή 83, 4. 9 (κριθής R)
 κρίνον 94, 12. 14 (ornamentum lilio simile)
 κριοι τῶν ἀντινύκτων 107, 8
 κριώματα capreoli 90, 11 (v. l. ικριώματα)
 κρίον crystallus 98, 3; 106, 1 (schol. Aristoph. nub. 768, Rhein. Mus. 1898 p. 567)
 *κρύος crystallinus 101, 11; 106, 1
 κυκλικός 82, 5
 κυκλίον (εἴλημα) 94, 9 (κυκλίν Const. Porph. de caer. 15, 24; 636)
 κυλινδρικοί (κυλινδροειδείς K) καμάραι 75, 7
 *κυμβαλικός paterae formam habens 106, 13 (v. l. τυμβωνικός); cf. Du Cange Gloss. s. v.

λαβίς (Vind. 94) p. 99 adn.
 λατομεῖν 77, 1
 λατόμος 85, 6
 λευκοφόρος 87, 13; 88, 17
 λευκόχροις 92, 9 (Const. Rhod. v. 669)
 λιθοδόξος 85, 6 (Const. Rhod. 671, 731, Codin.)
 λουτήρ 81, 2; 96, 9
 λουτρόν (λοετρόν) 76, 5
 λυχνία candelabrum 100, 6

λυχνιτάριον = λυχνίτης (λίθος) 98, 5; 100, 6
 λυχνίτης (sc. λίθος) 98, 7; 100, 6

Μάξα 83, 9. 13
 μαργαριτάριον 98, 5. 7; 100, 3; 101, 6
 μαργαρίτης 95, 5; 96, 6; 105, 20
 μάργαρος 96, 6; 99, 11 (Theophan. 123, 7, Const. Rhod. 646; cf. 725. 746)
 μεγιστᾶνες 77, 15; 88, 19
 *ἡ μέση τοῦ ναοῦ 78, 8 (Doroth. Monemb. p. 491, 1)
 μεταλλική ὕλη 95, 6
 μῆλον ornamentum globosum (= σφαῖρα) 94, 13 (K); cf. Reiske ad Const. Porph. 430, 41
 μηχανικός 83, 3; 86, 5; 90, 9; 106, 5
 μίμησις· εἰς μίμησιν 98, 13
 μιξώδης 83, 6
 μονοκάμαρος 90, 9
 μουσειῶν (= μουσεῖον κοσμῶν) 92, 18 (K); 106, 8; 108, 7
 μοχλός 91, 14 (μοχλίον M)
 μνάξ (concha thysiasterii) 90, 9; 91, 1

Νάματα 103, 9
 νάρθηξ 90, 12; 96, 10; 100, 8;
 ὁ δεύτερος v. 96, 11; ὁ ἐξώ-
 τατος v. 81, 10; οἱ δ' v. 81, 2; 93, 8
 νεωτερικός τροῦλος 92, 17; 105, 12

Ὁθόνη 85, 11
 ὄλμος 95, 7
 ὀλοκαντώματα 105, 8
 ὀλόκρονος 101, 8
 ὀμβριαία δεξαμενή 103, 9 (v. l. ὀμβριμαῖα)

ὀπή 92, 15, 16
 ὀπίσθια, τὰ 80, 12
 ὀπτᾶν 83, 4
 ὄρασις 87, 14
 ὀράω recognosco 85, 5, 7; custodio 86, 7
 ὄρθιος 92, 17
 ὀρθομαρμαρῶ 92, 18 (K)
 ὀρθομαρμαρῶσις 91, 17; 93, 1, 2, 10 (Cedren. II 31, 10, Leo Gramm. 202, 14; Acta et Diplom. VI p. 6)
 ὄρνις gallina 104, 12
 ὄροφος· τοὺς ὀρόφους 93, 6; τὰ ὄροφα 93, 8; ἀπὸ ὀρόφους 104, 5
 ὄστρακον testa trita 82, 9; 83, 5 (τῆς ὀστράκων V)
 οὐδαμινός 107, 12

*Πάμμυγος 95, 10

*παντούρωσις 106, 7; 107, 9 (K). Du Cange vertit 'fulcimentum'. Cf. Codin p. 110, 8 B (ubi πανδουράσεις J, παντουρώματα BH)

*παρὰ πύλῃ (?) 97, 1

πάτος 92, 18 sqq. (K); 97, 4 sqq.; 105, 15; 106, 2; 107, 15 (Constant. Rhod. 671, Codin.)

πέδιλον 90, 19

περιελίω? 94, 2

περικλείω 94, 2 (περικυκλώ C)
 ἡ περιφέρεια vel τὸ περιφέριον 107, 13 (μετὰ περιφερῶν ἀργυρῶν): margo et crepido tabulae. Saepe occurrit vox in inventariis monasteriorum velut Acta et Diplom. V p. 324 sqq., p. 472; Byz. Z. I 511 sq.; Mélanges Weil p. 313 sqq.

περιχαρία 81, 4

πετάσιον 98, 8

πέψις coagmentatio? 106, 11; 107, 9

ἡ πηλός 92, 2, 8; ὁ πηλός 107, 2
 πῆξις 107, 9; cf. Const. Rhod. 93 σύμπηξις

πινσός pila 85, 2; 88, 9; 91, 13, 16 (K in 92, 18 sqq.); cf. Reinach ad Const. Rhod. p. 64, 4 et 65, 2 (Theophan., Cedren, Dobschütz Christusbilder p. 16**, 11)

πλάγιος· τὰ πλάγια sensu incerto 93, 7; item τὰ ἐκ πλάγιον 93, 13

πλευρά 90, 12; 103, 6

πληροῦν perficere 74, 8; 92, 18; 97, 12

πνευματικὸς ἀδελφός qui eodem sponsore in baptismo usus est 85, 1

πολνέξοδος sumptuosus 107, 11

πολυποικιλία 102, 12

πολυκάνδηλον 100, 7

ποσότης χρυσίου 88, 14 (Codin.)

ποτηροκάλυμμα 100, 2; Acta et Diplom. V 326

προάστειον 100, 9 (Codin.)

προάυλιον 93, 9

τῆς προθέσεως ἄρτοι 100, 13

προῖξ 76, 11

προσχειράριος K 82, 14 (pro ἀνδρῶν)

πρωῖ πρωῖ 92, 5 (Ps.-Sym. Mag. p. 694, 7 Bonn.)

πρωτοκτίστης 87, 3

πρωτοοικοδόμος 83, 2; 90, 15

πετέλα 83, 8

πτενός = λεπτός 85, 13

πτοέομαι· πτούμενοι 107, 7 (Codin.)

πτόον 89, 13

πύλαι βασιλικαὶ 105, 2

πυλῶν (v. l. πυλών) 96, 7 sqq.; 104, 9

Ροδοποίκιλος 92, 18 sqq. (K)
(Theophan. contin. 143, 21)

Σαγμάριον 89, 13 (K)

σαλεύω 92, 4

σαμφειρίζω 96, 4

σάμφειρος 98, 3; 105, 20 (v. l. σάμφειρος)

σαρδόνυξ 98, 1; 105, 20 (Const. Rhod. 668)

σατράπης 75, 16

σειστόν 'fila margaritarum' 98, 7; Reiske ad Const. Porphy. caer. 582, 15; 688; cf. Swainson S. Sophia p. 108

σκαφικαὶ ἀψίδες v. l. 85, 15 sensu incerto

σκηνή 80, 6

σκήνωμα 101, 1

συνλεύω = συνύλλω 97, 13

σμάραγδος 98, 5

σπαράσσω 106, 11; 108, 6

σπιθαμή 103, 7 (Codin.)

σπογοειδής 92, 8

στάμα in hippodromo 79, 8

στέμμα 100, 2

στένω 98, 6; 101, 3

στεφαναία πέτρα 81, 7

στήθος recta marmoris tabula 76, 2; 94, 2; 98, 8; 106, 1; 107, 12 (Ps.-Sym. Mag. post Theophan. cont. p. 681, 10; p. 748, 16; Theoph. cont. p. 432, 1; Reiske ad Const. Porph. p. 112, 25)

στήλη statua? 74, 9

στιλπνώω 93, 12 (στιλβώω v. l.)

στιλπνότης 96, 2

στοά = καμάρα 90, 8; 91, 1. 6; cf. 92, 18 sqq. (K); στοαὶ φρεατίαι 103, 4

στομίδιον τοῦ φρεάτος 98, 9

στριγγίζω clamo 79, 6

σύνδεσμος 91, 13 sqq. (K)

συνδρομήν ποιεῖν stipem conferre 102, 8 (Codin.)

συστεμάτια (v. l. συστήματα, συστημάτια, συστεμμάτια) 76, 1; tigna, contignationes; cf. Codin., Ps.-Sym. Mag. post Theoph. cont. p. 688, 20; Leo Gramm. 254, 18; Reiske ad Const. Porph. p. 768, 41

σφαῖρα ἐπάνω τοῦ κιβουρίου 94, 13

σφραγίζω 92, 3

σφραγίς 107, 2

*σχιδέα = σχεδία (v. l. σχηδαία, σχεδία) rate 76, 6. 10 (Codin.)

σωληνωτός ἐνδυται σωληνωταὶ stolae rugosae 100, 1; cf. Cedren. I 688, 20; Reiske ad Const. Porph. II 186 et 187

Τεκτονικός 85, 6

τετραύπκον ἄρμα 104, 11

τίμημα pretium 80, 5

τοπάρχης 75, 17 (K)

τράπεζα altare 94, 3; 95, 1 sqq.

τριόροφος 93, 4

τρίφωντος 91, 1

τρόπη 92, 15 (M)

τυμπανικός 107, 7 tympani formam habens (v. l. τυμβωνικός 106, 13)

τύπος (τυπάρια C) 95, 9

τυπώω 80, 10

Τέλιος 93, 8

δέλιον vitrum 90, 8

ὑπατεία sparsio consulis 105, 5

ὑπερτέλειος 93, 5 (e coniect.)

ὑπερχρονσοῦς 95, 2 (v. l.)

ὑπερῶον superior porticus ecclesiae 85, 14; 86, 7; 88, 11; 93, 3. 6. 10; ἐν τῷ ὑπερῶῳ κτίσματι 87, 1; εἰς τὰ ὑπερῶα τῶν κτισμάτων 88, 14

Φάρυγξ 103, 12
 φατλίον cereus 101, 11; cf. Byz.
 Zeitschr. III 155
 φθάνω pervenio ad aliquod
 88, 11
 φιάλη 103, 4
 φιλοῦπόδρομος 79, 3
 φλοῦς (v. l. φλοιός, φλώμος,
 φλόμος) τῶν δένδρων 83, 7
 φορολόγος 75, 17
 φρέαρ, τὸ ἅγιον 78, 7; 98, 9
 φρεατῖαι στοαί 103, 4
 φωνεῖν τινὶ vel τινὰ 86, 18
 φωταγωγέω 90, 8
 φωτίζω 91, 8

Χαλάω 106, 6
 χάραγμα χρυσίου 88, 20; 89,
 12, 16
 χαῦνος 81, 10 (v. l. χάνωσις)
 χειρὶ βόξεστον pelvis cum hy-
 dria 99, 9; cf. Reiske ad

Constant. Porph. II 61, 41;
 Theophan. cont. 96, 15
 χλιαρός 83, 12
 χοῦς 97, 12 sqq.
 χοιὰ 96, 2, 5
 χρόνος annus passim e. gr. 74,
 10; 75, 5, 7, 9
 χρύσειος 89, 6
 χρυσέμβαφος 94, 3; 97, 1
 χρυσίζω 96, 3
 χρυσικὴ ποσότης 88, 14 (K)
 χρυσόροφος 82, 4
 χρύσωμα 93, 5
 χρυλός 83, 5, 6
 χύμενσις 95, 12 (χυμεντὸν χρυ-
 σίον 98, 3 K)
 χύνω 105, 7 (ἐχυσαν 95, 8, 9)
 χωνεντήριον 95, 3, 8

Ὡρολογεῖον 82, 7; 84, 5; 87, 6;
 104, 10

Vocabula graecolatina.

ἀσηκρήτης 76, 9
 βεστιάριον 78, 13
 βῆλον 107, 13
 βήσαλον 92, 2 sqq.; 107, 2
 δούξ 75, 17 (K)
 καγκελλοθυρίδιον 78, 2
 κάγκελλος 80, 11
 κανδήλα cf. πολυκανδήλον 100, 7
 καροῦχα 79, 3
 κέλλα (v. l. κελλίον) 100, 16
 κεντηνάριον 84, 4 etc.
 κουβικονλάριος 85, 7; 91, 18
 κουβούκλιον 89, 10, 23
 κυαίστωρ 79, 10; 89, 3; 92, 1
 λακαρικὰ laquearia 93, 2
 λίτρα passim

μάγιστρος 75, 6; 78, 13; 89,
 3 etc.
 μαῖστωρ 82, 13, 15; 91, 3
 μανουάλιον (v. l. μανάλιον, με-
 νάλιον etc.) candelabrum
 manuale 101, 5, 7 etc.
 μητατόριον 104, 1
 μιλιαρίστιον 84, 4; 86, 1; 97,
 12, 14
 μόδιον 104, 13
 ὀρκιόλιον urceolus 99, 10; cf.
 Corp. Gloss. lat. III 380, 14
 ubi scribas 'in urceolum εἰς
 ὀρχεόλιν'
 ὀστιάριος 78, 9; 79, 3
 πάνκτον 101, 14 sqq.

παλάτιον 82, 9 etc.
 πατρίκιος 75, 12; 81, 3 etc.
 πόρτα 89, 6
 πραιπόσιτος 107, 17
 πραιτώριον 79, 4 (K)
 πρωτασηκρήτης 76, 9
 δογεύω 105, 10
 σέλλα 98, 14 (K)
 σκάλωσις (scalae) 106, 9; 108, 3

σουδάριον 85, 12
 σωλέα 98, 1.4; 101, 16; 105, 14.
 19; 107, 10. 14; cf. Reiske
 ad Const. Porph. II 102, 28;
 675, 27
 τριβουνάλιον 89, 7
 τροῦλος (v. l. τροῦλλος) 81, 9;
 88, 10. 15 etc.
 φίνη finis 103, 1

Varia grammatica.

Phonetica et orthographica: κάγγελος 80, 11; 76, 2, ἑγγεχειλιασμένοι 91, 14. — σάμφειρος et σαμφειρίζω 96, 4; 98, 3; 105, 20. — Λοετρὸν et λουετρὸν 76, 5, ὠρολουγίω 87, 6. — ἑτεσσάρων 80, 8; ἑλατόμους 85, 6, ἐσὺ 91, 4. — ἐπόσια 79, 9; 83, 9

Nomina subst.: Heteroclitia: ὁ et τὸ ὄροφος, ὁ et ἡ πηλός, ὁ θεμέλιος et τὸ θεμέλιον, τὸ ἄσβεστον et ἡ ἄσβεστος, τὸ ὄστρακον et ἡ ὄστρακος. — 1. Declin.: ἡ κριθῆς hordeum 83, 4 (cf. ἡ γῆς neogr.). — καμάρων 75, 7, σχιδέων 76, 6; πελέων et Ιτέων 83, 8, γυναικίτων 100, 9, τεχνίτων 90, 13; de hoc accentu vide K. Krumbacher Studien zu Romanos p. 259, Preger Berl. philol. Wochenschr. 1899 col. 646. — βορέα et βοράς 76, 7. — 2. Decl.: λαγώνος 103, 11; -ιν = ιον: σαγμαρίν 89, 13, λεοντάριν 104, 2. — 3. Decl.: ὁ βασιλῆς 79, 8 (R, cf. Thumb. neugr. Volksspr. § 55, 2); μία χιλιάδα 100, 1.4. — νο-

μισμάτων 85, 10. — κνέστοραν 29, 3, προῖκαν, κλειδαν 89, 3. 10; 92, 1. — νάρθηκαι et νάρθηκοι 81, 2; ἀψίδαι, σάλπιγγαι 81, 2; 98, 11; 106, 2. — στηθεῖος 106, 1. — κεφαλικαῖς ἀψίδες 85, 15; ζαμβύκους, σαρδονόχους 105, 20; ὄρνας 104, 12, δορκάς (pro δορκάδας) 103, 10.

Adjectiva et numeralia: χρυσέον 94, 15, ἀργυρέαν 97, 1; λαμπρήν 86, 9. — βαθέον ἀρίστον 88, 16; εὐκτιήριον περικαλλῇ 82, 15, ἐφ' ἓνα ἕκαστον βουλιγίδιον 89, 13. — κίονας ἰσομήκους ἰσοπλάτους 76, 15; cf. 83, 14; 94, 2. 10; βήσαλα ἰσόμηκα 92, 3, ἀνδρομήκα 101, 13; πάμμικος pro παμμικῆς 95, 10.

Verba: Augm. et Redupl.: ἔασε 97, 10, ἀπέλθατε 89, 20, ἀπεσυνάχθη 97, 15 (C), ἐππεγγεῖλατο 85, 8, ἐξέστραπτον 102, 11; ἐγγυλιασμένος 91, 14, ἐνθρονιασμένος 99, 6. — Formae coniugationis: ἐκπληροῦν pro ἐκπληροῦσιν 86, 12, δίδω 77, 14, ὀμνύω 86, 19, πτοούμενος pro πτοού-

- μενος 107, 7; ὀπτεῖτο 83, 4, ἐτίθουν 83, 12, ἐτίθοντο 84, 5; διήλθσαν 75, 4 (K), προδῶσαντος 76, 13, ἐπιδῶσης 77, 14, ἀπέλθατε 89, 20, τοῖς ἀποσταλῶσι 89, 7, γενόμεναι 82, 14, ἀπολισθῶσιν 86, 17; φησιν pro φασιν 106, 6.
- Articulus: τὸ τί ἂν ποιήσῃ 90, 15, τὸ τί ἂν πράξῃ 78, 13, τὸ πῶς δὴ καλέσω 87, 17 (PV), διὰ τὸ μὴ ἀπολεσθῶσι 86, 17; saepissime cum infinitivo.
- Congruentia generum: πάντων τῶν νήσων 76, 7, σταυροὺς στένοντα 101, 3. — numerorum: pluralis substantivorum gen. neutrius fere cum plurali numero verborum iungitur; sed ἅπερ ἀπετιμήθη 81, 4 (PV), μιλιαρίσια ἐκομίζετο 84, 4 sq. (V). — casuum: ταφῆναι αὐτήν ὡς δοῦσα 78, 4 sq.
- Casuum rectio: Gen.: ἀπετιμήθησαν λιτρῶν (v. l. λίτρας) 78, 10.
- — Dat.: τῷ θυσιαστηρίῳ ἔστησεν 94, 4, αἰτοῦμαί τινι 78, 1; 80, 5, φωνεῖν τινι 86, 18.
- — Acc.: σπουδὴν αὐτοὺς ἐπηγγείλατο 85, 8, ἐνέδυσεν αὐτὸν ἄργυρον 99, 3, ἐγέμισαν τὴν ἐκκλησίαν ὕδαρ 108, 4, ὑπεδείκνυνεν ἕναστον τὸ παιδάριον 87, 8. — αἰτοῦμαί τινα 78, 1; 80, 5, προστάσσειν τινά 75, 5; 90, 9; λέγει τὸ παιδίον 86, 11 aliisque locis pro dativo, cf. 86, 15; 89, 15; δεομένη τὸν βασιλέα 77, 19.
- Praepositiones: ἀνὰ distri-

butivum iungitur et cum genetivo et cum accusativo (ἀνὰ ἀνδρῶν et ἀνὰ ἄνδρας). — ἀπὸ raro cum accus. 77, 2: 98, 9; ὀρισθέντες ἀπὸ τοῦ βασιλέως 76, 4; εὐεργέται τούτους ποτὲ μὲν ἀπὸ νομίματος ἑνός 85, 10, κατεχρύσωσε τοὺς ὁρόφους ἀπὸ τῶν ὑπερῶων μέγρι τῶν προανλίων 93, 6; cf. p. 81, 7. 9, ἐποίησε δὲ σκευὴν ὀλόχρυσαν . . ἀπὸ τε εὐαγγελίων 99, 9 (initium faciens ab . .). — διὰ λίθων, διὰ μαργαριταρίων saepe (sed ἐνδυτὰς διὰ λίθους 100, 1 R.C). διὰ τὸ saepissime cum infinitivo iungitur. — εἰς προῖκα εἶχε τοὺς κίονας 76, 11, ἀπετιμήθησαν εἰς λίτρας 78, 10. — ἐν K/πόλιν 74, 11; instrumentaliter φώτισον ἐν τρισὶ καμέραις 91, 7, ἐν χειρὶ κατέχειν 85, 13; ἅπελθε ἐν σπουδῇ 86, 18; ἐν ᾧ = dum 80, 7; 86, 6. — ἕως δώδεκα βησάλων ἐτίθουν 92, 12. — μετὰ: λαβὼν τὸ ἄσβεστον μετὰ τοῦ ὀστράκου 82, 2, προέκτισεν εὐκτήριον μετὰ λίθων 82, 5; cf. 90, 10 etc.; ἔμπλασις τῶν πινσῶν μετὰ ἐλαίου 91, 16. — μέχρι τῆς σήμερον et μέχρι τὴν σήμερον codd. praebent, v. 79, 14; 80, 14; 99, 4; μέχρι τῆς ἄρτι 91, 5. — σύν et cum genetivo et cum dativo iungitur; genetivum omnes codd. habent his locis 94, 7; 101, 16; 102, 3; 105, 14.

Adverbia postponuntur εἰς τὰ οἰκήματα πλησίον 78, 3, αὐτὴν γύροθεν 81, 8, εἰς τὴν φιάλην γύροθεν 103, 4.

Pronomina: ὁ αὐτός et αὐτός
ὁ saepissime = αὐτός; οὗτος
pro αὐτός 80, 6 (?)

Genera verbi; activum pro
passivo: βήσαλα σφραγίζοντα
οὕτως 92, 3.

Temporibus praeteritis pro-
miscue utitur scriptor.

Modi. Propter itacismum saepe
discerni nequit, utrum in-
dicativo an coniunctivo uta-
tur auctor. ἵνα cum indica-
tivo, coniunctivo, optativo
iungitur. Cum infinitivo: ἵνα
διέρχεται καὶ μὴ ὁρᾶσθαι
82, 10, ἵνα παραμένῃ καὶ
ἐσθίειν 82, 7 sq., ἵνα ἴστα-
σθαι 103, 2. — ὅταν et εἰάν
cum indicat.: ὅταν ἔκοψαν
108, 3, ὅταν ἐτελείωσα 91, 6;
cum coniunct.: εἰάν ὑποστρέ-
ψῃ καὶ εὐρεθῇ 87, 22, εἰάν
παράσχη 77, 14; rell. locis
modus discerni nequit. —
Coniunctivus pro futuro: ὅτι
ἐλεύσονται καὶ ἀφείλονται
79, 9, ταχέως παραγέωνται
86, 14, τίς θεάσεται 95, 16;
cf. 96, 1; θεάσωμαι (v. l. ἴδω,
ᾧς θεάσωμαι) καὶ ποιήσω 79,
6; ᾧς ἀγάγωσι 107, 3.

Infinitivus: δυσχεραίνω μὴ
πρᾶσαι 78, 10. Saepe cum
τοῦ iungitur 86, 3. 15. 18 etc.,
item cum praepositionibus
et articulo εἰς τὸ, πρὸς τὸ,
διὰ τό. Διὰ τὸ vi finali:
διὰ τὸ μὴ δέξασθαι βάρος
90, 11, διὰ τὸ μὴ ἀκηδιάσαι
τινά 84, 7, διὰ τὸ ταχέως
κτίζεσθαι 82, 17, διὰ τὸ εἶναι
κολλητικόν 83, 12. — Infin.
cum nominativo: ἕως οὗ
ἔγνωσαν ποιῆσαι πῆξιν ὁ
τροῦλος 107, 9 sq., πρὸς τὸ
εἶναι ἀμετακίνητοι 91, 15.

Participium genetivi abso-
lutum ponitur pro relativo,
e. gr. ἐκείνης μὴ βουλομένης
ἔλεγεν (sc. ἐκείνη) 77, 12, τοῦ
βασιλέως προστάξαντος τοῦτο
πεποίηκεν (sc. ὁ βασιλεὺς) 80,
9. — Nominativus absolutus
saepissime: ὁ βασιλεὺς πολ-
λοὺς ἀποστείλας οὐδὲν ἦνον
77, 15 sq.; ἀνεγείραντες τὰς
ἀψίδας . . . ὠρίσθη κτλ. 85,
14 sqq. etc. etc.

Constructio turbatur: ἡ ἐκ-
κλησία . . πρῶτον μὲν ἀνή-
γειρεν αὐτήν 74, 6 sqq.

Addenda et corrigenda.

- P. 1, 15 sq. *scribe* Suidas s. v. *Κωνσταντῖνος et Κωνσταντίνου πόλις*
- p. 26, 4 sqq. De his nuperrime egit E. Maass *Analecta sacra et profana* Marpurgi 1901.
- p. 26, 17 *dele*: l. 4 — p. 72, 4 *in*.
- p. 32, 22 *scribe*: (Codin. II 76, p. 53, 16 B)
- p. 32, 24 „ (Codin. II 19, p. 30, 1 B)
- p. 38 *in app. crit. l. 4 scribe*: (cf. p. 25, 19)
- p. 41 *in app. crit. l. 4 pro* μᾶλον? (cf. Theophan. ind. verb.)
scribe: μόδιον?
- p. 62 *in app. crit. l. 2 scribe*: an θανμάζοντας <ἰππεύοντα τὸν βασιλεία>? Cf. Anon. Tr. De statua enim equestri in hippodromo posita agi videtur.
- p. 62 *in app. crit. l. 11 scribe*: κάμπτον.
- p. 63, 10 ὥσπερ <ὄρ>ῶνται?
- p. 64, 3 ἐν τοῖς βραχιόνοις διδύμοις?
- p. 79, 8 *in app. crit. adde*: ὁ βασιλεὺς R.
-

SCRIPTORES
ORIGINVM CONSTANTINOPOLITANARVM

RECENSUIT
THEODORVS PREGER

FASCICVLVS ALTER
PS.-CODINI ORIGINES CONTINENS

ADIECTA EST FORMA VRBIS CONSTANTINOPOLIS

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI · LIPSIAE MCMVII

§ 1. Auctorem libelli qui inscribitur *Πάτρια Κων-^{De Ps.-Codi-}σταντινουπόλεως* falso Codinum nominari neque decimo^{no eiusque} quinto, sed decimo saeculo floruisse abhinc undecim annos demonstrabam in programme gymnasii Maximilianei Monacensis.¹⁾ Nomen enim Georgii Codini invenitur solum in codicibus classis B, qui sunt omnes saeculi decimi quinti extremi aut sexti decimi; vetustiores codices nomine auctoris carent, in omnibus praeter B et redactionem C, de qua infra agetur, ultimus imperator affertur Basilius II. (976—1025) p. 283, 5 eisque laudibus extollitur, ut facile colligas eo regnante opus esse scriptum. Accedit, quod p. 264, 16 et 284, 8 anni adscribuntur, qui praeterierunt a condito monasterio τῶν Ῥωμαίων et templo S. Sophiae exstructo; quibus item deducimur ad regnum Basilio Bulgarocidae et annum p. Chr. n. 995.

§ 2. Infimae notae scriptorem esse inde apparet,^{De auctori-} quod ea, quae ex aliis libris deprompsit, pessime com-^{bus Ps.-Co-}posuit neque curae habuit idem bis enarrare et ea^{dini.} transcribere, quae ad Constantinopolim eiusque monumenta minime pertinebant, cuius generis sunt II 1—14a, 80, 81, 84, 92 et excerptum de synodis IIa. Atque magnam partem libri primi (I 1—36) et quarti (IV 1—29) ex Hesychio Illustri et Anonymi Narratione de S. Sophia transcriptam vel excerptam esse manifestum est; quae

1) Beiträge zur Textgeschichte der *Πάτρια Κπόλεως*. Muenchen 1895.

opuscula cum priore fasciculo edidissem, has partes iterum typis mandare omisi. Etiam in eo libro, quem secundum inscripsi — etenim numeri librorum a me additi sunt neque in codicibus exstant — Ps.-Codinus magna ex parte *Παραστάσεις συντόμους χρονιάς* (v. Fasc. I p. 19—73) et alterius Anonymi libellum, qui plenus exstat in codice Parisino a Trevio edito¹⁾, duces sequitur: ex ipso libro Parastaseon sumptae sunt II 86—100, 102, 102a, 104—110, ex Anonymo Treviano, qui partem alteram sui libelli ex eisdem Parastasis excerpserat, II 1—34, 38—44, 46, 47—53, 66—71, 73—85. Sed cum Ps.-Codinus non pauca aliunde adderet memoratu digna et haec additamenta si seorsum edidissem, facile memoria codicum obscurata esset, e re duxi esse totum librum, qualis in codicibus legitur, edere. Idem feci in l. I 42—46. Ut autem clare cognosci posset, quid ex eis operibus, quae ad nostram aetatem pervenerunt, scriptor sumpsisset, eas partes hastis | et || inclusi et in notis auctores notavi. Reliqua quoque i. e. II 35—37, 45, 46a, 54—65, 72, IIa, IV 30—35 totumque librum tertium ex chronico vel chronicis deperditis desumpta esse verisimile est.

De auctori-
tate scripto-
ris.

§ 3. Multae quidem narrantur ineptiae, quales monumentis urbis affingere solent homines indocti et superstitiosi, futilia proferuntur de nominibus locorum, fabulosa traduntur de imperatoribus, imprimis de Constantino Magno, ut historia rerum non multum fructus inde capere possit, plus historia superstitionis. At magni momenti

1) Progr. Ohlau 1880. Alii codices sunt Lips.-Tischend. XIIa—e, cod. a Suida adhibitus, Vatic. Reg. Suec. 184 (nullius momenti, nuper a Lambro editus, *Νέος Ἑλληνομνήμων* II p. 161 sqq.), Parisin. gr. 2511, Vind. theol. gr. 203. V. Beiträge zur Textgesch. p. 28 sq.

sunt narrationes ad topographiam Constantinopolis illustrandam. Ut enim hic illic adscribitur, quibus locis monumenta sita sint, ita centum fere annis post plurimae paragraphi ab Anonymo quodam topographice dispositae sunt, qua ex dispositione facile colligere possis, qua parte urbis monumenta fuerint.

§ 4. Opus Ps.-Codini permultis codicibus traditum De codicibus. est, qui solito magis inter se differunt. Neque enim eadem in codicibus paragraphi exstant neque eundem ordinem servant; accedit varietas inscriptionum et contextus: inde facile discerni potest, cui classi singuli codices adscribendi sint.

§ 5. In codicibus, quos classi A attribuo, Classis A. inscriptio est haec: Πάτρια (τῆς) Κωνσταντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον καὶ πόθεν κατάργεται Βύζας. Paulum differunt Ambros., Paris 1784, Nicolsburg. Incipit: Φασὶ μὲν Ἀργείους πρώτους (p. 135, 2). Expl. ποιήσαντος ἐκεῖ καὶ ξενῶνα (p. 289, 9). Continent autem I praeter 45a (54 et 56 desunt in A₁), II 1—81, 84—110, IIa, III 1—47, 49—140, 142—215, IV. Eius classis sunt codices hi:

1. Vindobon. hist. gr. 37, saec. XIV/XV, chart., duabus columnis scriptus, a Busbequio C/poli emptus (A₁). Hoc codice Hesychii Milesii Πάτρια K/πόλεως contineri falso asserit Kollarius (Suppl. ad Lamb. comm. I n. 126). F. 1^r—40^r exstant Origines; extremo capiti (IV 35) ut ipsa quoque pars operis subiciuntur haec: Κατὰ μὲν τὸ ἐπὶ καὶ δέκατον ἔτος τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ κτλ. expl. κίονα; quae sunt desumpta ex Zonara XIV 6 p. 63 C. Sequitur Chronicon Symeonis Logothetae, de quo v. de Boor Byz. Zeitschr. VI (1897) 275. Codex neglegenter scriptus est. A viro docto, quem Lambecium fuisse putaverim,

margini hic illic notae latinae adscriptae sunt, velut f. 8 ad II 1: Exstat in Meursii editione.

2. Parisinus graecus 1782 (olim 3058, 3) saec. XIV, bombycinus (A₂). Initio unum folium deest. Inc. f. 1^r *θρεψάσης αὐτὸν κατὰ τὴν θράκην* (= p. 4, 12). Subscriptum est f. 66^v: *Ἐτελειώθησαν τὰ πάτρια τῆς θεοφρουρήτου κωνσταντινουπόλεως ὥρα δ' τῆς νυκτός*. De reliquis partibus codicis cf. Omonti catalogum. Adhibitus est a Bandurio in Imperio Orientali ('codex Regius 2').

3. Monacensis gr. 48 saec. XVI., chart., continet f. 335—367^v *τὰ ὁφείκια*, f. 367^v—414^r Origines, f. 414^v catalogum imperatorum et patriarcharum. Alia manu additur: *καὶ τοῦτο ἐξισώθη τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ ὃ οὐκ εἶχεν λίαν ὀρθῶς*. Inde Gretser (Georgius Codinus de officiis et officialibus Paris. 1625 p. 294 sqq.) additamenta ad Dousae editionem prompsit.

4. Romanus Collegii Graeci n. 4 saec. XV. chart. Origines continentur f. 1^r—121^v. Expl. *βασιλοπάτορος τοῦ τζαούτζη· καὶ κτήματα πολλὰ ἐκεῖσε ἀπεχαρίσατο* (=289, 4). Deest igitur IV 35. Paucis lineis vacuis relictis sequitur fragmentum epistulae cuiusdam, quam edidi Byz. Zeitschr. XV (1906) p. 508. De reliquis partibus v. Krumbacher, Sitzungsber. der philos.-philol. und histor. Klasse der Bayr. Akademie 1905 p. 342 sq. Codex eo nomine memorabilis est, quod f. 13—82 ante singulas paragraphos dimidia fere partes paginarum vacuae relinquuntur, nimirum ut monumenta verbis descripta etiam penicillo illustrentur. F. 82^r ante partem de synodis pictura atro delineari coepta est, qua tres viros in porticibus sedentes videre licet. Etiam f. 118^v et 119^r non litteris descripta sunt, sed effigiem templi S. Sophiae et statuae equestris, Iustiniani forsitan, ostendunt.

5. Palatin. gr. 111 saec. XV/XVI, chart. f. 11^r—124^v.

6. Vatic. gr. 562 saec. XV/XVI, chart., nunc constat

ex tribus partibus, quae olim seiunctae erant; quarum altera f. 245^r—276^v continet Origines in fine mutilas; expl. ima pagina: τὸν δὲ ξενῶνα καὶ τὸ γηροκομεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν = p. 249, 3. Ex hoc codice transcripti sunt, id quod inde concludimus, quod textus ab eisdem verbis finitur media pagina: (7) Vatic. gr. 438 saec. XVI/XVII, chart. f. 148—185^r, et (8) Berolin. gr. 239 (olim Phillipp. 1642, Meermann. 400, Claromont. 238) anni 1597, chart., f. 22^v—77^r. In Berolinensi sequuntur alia excerpta ex eiusdem operis codice classis B; vide infra n. 40.

Exiguae partes exstant in (9) Vat. gr. 778 saec. XIV/XV, chart., f. 575^v—586^v, nempe III 215 et IV 1—35; (10) Harleianus 5631 saec. XVI f. 306^v—328^v continet III 215 et IV 1—33.¹⁾ Solam narrationem de S. Sophia (IV 1—31) exhibent (11) Palat. gr. 239 saec. XIV, (12) Athous 1579, (13) Constantinopolitanus S. Sepulcri 303. De his codicibus 9—15 vide Fasc. priorem p. XIII.

Quodsi codicum 1—6 varias lectiones inter se conferimus, invenimus, omnes praeter A₁ fere consentire (v. Beiträge p. 11; cod. A₁ tum nondum excusseram). Idcirco in apparatu critico solos A₁ et A₂ adhibui eorumque consensum littera A notavi.

Paulo longius a textu horum codicum recedunt:

14. Ambrosianus gr. 395 (G 50 sup.) saec. XV, chart., ex libris Io. Vincentii Pinelli. Continet Gemisti Plethonis excerpta Strabonis, imperatorum catalogum, officia Ps.-Codini, Constantini Manassis chronicon, denique f. 195^r Πάτρια τῆς Κ/πόλεως ὅπως τε ἐκτίσθη ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅπως ἐκλήθη βυ-

1) Notitiam de hoc codice debeo benignitati Ioh. Graeven amici, cuius praematuram mortem lugent, quicumque eum novere. Latinam huius codicis versionem esse in bibliotheca musei Hunteriani Glasgoviae (V 6, 12) me certiore fecit John Youngs, vir doctissimus.

ζάντιον. Inc. Φασὶν μὲν ἀργείους, expl. πρὸς ὄντινα ναὸν καὶ πολλὰ ἀπεχαρίσατο (= IV 34). Sequuntur f. 238^r Περὶ τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς ἡ' συνόδου ἣτις ἀποκατέστησεν φώτιον κτλ., denique f. 252^v inscriptiones C/politanae.

Huic simillimus est (15) Parisin. gr. 1784 (olim Colb. 3558, Regius 3063) saec. XVI ex libris Phil. Portae, postea Tulloie. Et titulus Originum (f. 2^r—61^r) idem est et initium finis (πρὸς ὄντινα ναὸν καὶ πολλὰ ἀπεχαρίσατο καὶ ἀφιερῶσατο θαυμασία). Subscribitur Ἐτελειώθη διὰ χειρὸς θεοδοσίου τοῦ νοταρίου. Ex collatis aliquot paragraphis colligitur, codicem ex Ambrosiano vel eius simili exemplari descriptum paulumque (velut in extremis verbis) mutatum esse.

16. Etiam cod. Nicolsburgensis I 132, olim in bibliotheca insulae Chalcæ,¹⁾ chart., saec. XV/XVI, huc referendus esse videtur. De eo pauca attulit Gollob, Wiener Sitzungsber. CXLVI (1903) p. 70. Ipse quoque ut Ambrosianus Gemisti Plethonis excerpta Strabonis, catalogum regum, officia Ps.-Codini, Constantini chronicon continet, denique f. 204—251 Πάτρια τῆς Κ/πόλεως ὅπως τε ἐκτίσθη καὶ ὅπως ἐκλήθη βυζάντιον. Inc. Φασὶν ἀργείους, expl. καὶ πολλὰ ἀπεχαρίσατο. Verisimile igitur est codicem eundem fere textum praebere atque Ambrosianum. Qui quomodo distet a ceteris codicibus classis A, illustravi in programme l. l. p. 11; cum autem nullius pretii sint eius lectiones, eas afferre supersedi.

Restat (17) Marcianus app. class. VII 14, saec. XV, chart., formae minimae, olim ecclesiae S. S. Ioannis et Pauli. Valde corruptus est vetustate et aqua, quaterni-

1) Cf. W. Weinberger, Berl. philol. Wochenschrift 1905, 166; Le Grand, Jean et Theod. Zygomalas p. 210, Gerlach, Türk. Tagebuch p. 425, M. Crusius Turcograecia p. 512.

onum et foliorum ordo turbatus. F. 1 et 2 catalogus imperatorum, f. 3^r—114^v Origines continentur, initio mutilae. Inc. //νέαν ἀνήστησι ρώμην (p. 137, 17); expl. ποιήσαντος ἐκείσε καὶ ξενῶνα (p. 289,9). Rubro additur: ἀπὸ τῆς ἐνσάρ^ω παρουσίας ἕως οἰκοδομῆς ^{στα} κων χρόνοι τλζ. Tum I 55 iterum ponitur. Non pauca mutavit scriba; sed ex lectionibus variis elucet eum exemplari classis A usum esse neque quidquam conferre ad genuinum textum restituendum.¹⁾

§ 6. Priusquam de classe B et C agam, oportet Codex J. aliquot codices afferre seorsum tractandos. Vetustissimus omnium est (18) cod. Monacensis 218 (J), saec. XI/XII, membranaceus. Liber anno 1578 a Stephano Gerlach Constantinopoli per Theod. Zygomalam emptus duodecim Venetorum ducatis et Tubingam allatus est, v. Mart. Crusii Turcograeciam p. 510. Inde venit Monachium. Continet foliis 1—106 chronicon Theodosii Meliteni, quod ex eo edidit Tafel, ff. 107^r—135^v Origines. Titulus est πατριᾶς (sic) κωνσταντινουπόλεως. Inc. δύο καὶ ξ' καὶ τριακόσια

1) Afferam lectiones varias codicis Marciani ad textum II 93, qualem dedi in programme l. l. p. 11 (ubi etiam codicum A 2—6 et 14 praesto est memoria): 1 σμύριον 2 ἐμβούλον 3 βορὰν 4 οὐργίας 5 σπορακίου 6 πέντε om. 7 τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου 8 ἱλαρίωνος] οἰκαρίωνος 9 6 καὶ τοῦ τρίτου 10 ὁμονάσμου 11 οἱ om. 12 φανύστα 13 ἐκέλευσεν γὰρ ἐκείνην μὲν βαλανεῖον ἐκπυρώσας ἔνδον κατακαῆναι 14 ἀκμήτως 15 τοῦ νέου τὴν ἀναιρέσιν 16 τῆς om. 17 ἡδολέσχει — 18 κωνστ.] ἀθολεσχοῦσα συνέβη ἐπὶ τὴν τοῦ ναίου ἀνέρεσιν 19 ἐστήλωσεν δὲ κωνσταντίνος τὸν νῖον αὐτοῦ 20 ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τοσαύτας 21 καὶ μὴ] μὴ δὲ 22 ἀργύρου 23 διὰ πλῆστον χρυσοῦ 24 τὴν — γράφονσαν] τὴν κεφαλὴν δὲ μόνον ποιήσας ἐν χρυσῷ γράψας 25 μετ' ἀνοιαν β.] μετ' ἡν λαβῶν 26 σενηριανοῦ ἀρμάτου 27 βιγλέντα τοῦ καὶ τὰ βιγλέντα 28 21 sq. αὐτοὺς ἐπὶ οὐάλεντος κατέχωσαν τὰς στήλας ταύτας ἐκείσε.

ἔτη ἀπὸ τις αὐγούστου καίσαρος κτλ. = p. 137, 13. Expl. f. 135^v (quod folium nunc misere corruptum est) . . . καὶ τὸ ἐξάερον κο////////// | = p. 283, 12. Ultimum folium quaternionis, quod nunc deest, certe paragraphi III 215 reliquam partem continebat, fortasse etiam initium libri quarti, quem alio quaternione deperdito finitum esse suspicari possumus. Continet autem hic codex: I 42—73 (desunt 45a, 54, 56), II 1, 15—26, 28—31, 33—41, 43—71, 73—79, 85, 88—89 (89a deest), 90—96, 98—105, 107—110, IIa, III 1—33, 35—47, 49—55, 57—77, 79—95, 97—104, 106—117, 119—132, 134—136, 138—142, 144—197, 199—200, 202—206, 208—215. Multae igitur paragraphi desunt, quae in A exstant. Etiam lectio passim diversa est. Codex a scriba rectae elocutionis et sermonis ignaro scriptus est; accedit quod neglegenter exemplar suum inspiciens saepissime erravit in clausulis vocabulorum aliisque formis.¹⁾ In phoneticis et orthographicis minime sibi constitit; quorum mendorum hic exempla afferam, cum ea in apparatu critico perscribere non sit in animo: A. Consonantes: geminantur εἴτα, ἐννεοί, τρίππους, ἄννασσα, ὄττα (= ᾠτα), εὔφιππος (ἔφιππος), μεγάλλων; omittuntur τὸ κάλος, παλάδος, πολούς, καβαλάριν, θαλάσης, ἄλας, σαλούστιος, ἀνελιπῆ, πιτάκης, δέπην (δέπιν vel δίππιν); nasalis inseritur: σκίνπτρων, κινστέρινα, ἀντίθασος, λήμψανον, λαγκέρινας, τρινκύβαλος; omittitur ῥαγαβέ. Aspirata et tenuis mutantur: εὔταλύνου (i. e. ἑφταλύνου pro ἑπταλύνου), καθρύπτην (pro κατόπτριν), καθιδίαν, καθοπτεύειν, θεσσαρονθάμερος; διέρχεστε (= εσθαι), σωστένιν, ἐραστίς (= -σθείς), ὅπισθεν, κιστέν, ἐκτίσι, ὀνομάσσι; media et

1) Falso lecta: κάρδας pro βάρδας; τὴν βυμονήν pro τὴν δὲ μονήν, βηγμοτῶν pro δημοτῶν, βινμάρχων pro δημάρχων.

tenuis: *ἀγγελος*, *ἔγγυος* (pro *ἐγκυος*), *μαγγλαβίτης*, *γιστέρνα*, *ἐγχώρας*, *γαμπρός*, *κονδοῦρον* (et *κοντοῦρον*), *πανδοῦρας*, *κοντάριον* et *κονδάριον*. P et λ mutantur: *ἀνεμοδοῦριν*, *ξιρόκερκος* et *ξερόκερκος* (pro *ξυλόκερκος*). Metathesis: *Πλουχερία*, *Φριμιλιανός*, *καθρύπτην*, *Πορτάσιος*, *Τριβέλις*, *Γαρτιανός*, *Βρασισινιανός*. — ττ: *φυλάττειν*, *περιττεύειν*. — ν pro μ: *ἐνπρισμός*, *ἐνπτύσματα*. — ν finalis omittitur: *ἐροῦμαι* (= *ἐροῦμεν*), *κατὰ κερῶ* (= *καίρων*) *πρὸς βορᾶ*, *πολήσω* (= *ποίησον*), *ἰσχύη* et *ἀπέχει* (infin. praes.), *τὶ σίλι* (= *τὴν στήλην*) etc.; ν finalis additur: *ἐγένετων*, *ἐκάθιτων*, *ἀνιρέθην* (3. pers.) — B. V. ocales. o (ω) et ou commutantur: *ἀποκοροπαλάτης*, *Ὀρβίκιος*, *κορτίνων*, *κουντοῦρον*, *τῶν πουλώντων* (= *πωλούντων*), *παρακοιμούμενος*, *ἀποιχόμενος*. — ou et v: *Τζουκανιστήριον*, *Δουράχιον*. — Alia notabilia: *Πεφλαγωνία*, *σιενάτον* et *σινάτον*, *σιβίρον* et *σεβήρον*. Itacismum quem vocant abundare atque ω et o promiscue usurpari obiter moneo. Memorabiles formas, quae ad grammaticam pertinent, permultas adscripsi in apparatu critico, etiam plures contuli in indicem p. 325 sqq.

§ 7. (19) Codex Parisinus gr. 854 saec. XIV, chartae Codex H. orientalis (H), duo fragmenta Originum continet ex integro quodam exemplari inserta. F. 5 obsoleta, ut vix legi possint, exstant II 79—83, 96, 97 a, 98. (expl. lemmate 99: *περὶ τῆς στήλης ἀρδαβούρου*). F. 6 et 7 legitur opusculum de synodis alienum ab IIa. F. 8^r inc: *πάλιν περὶ κτισμάτων*. *Ὁ ἅγιος ἀγαθόνικος* = II 107. Expl. f. 16^v *εἰς τὰς πέτρας ῥηγνυμένη γαληνιά*. — *τέλος* (= III 215). Continet autem altera pars II 107—110, III 1—11, 13—36, 38—79, 81—90, 92, 91, 93—105, 107, 106, 108—114, 116, 117, 119—122, 124—139, 142—148, 141, 149—153, 156—188, 190—197, 199—214, IV 33—35, III 215. Codex a Lambecio ad editi-

onem adhibitus est (cod. Regius); diligentissime est scriptus ab homine grammaticae et orthographiae veteris perito et raro ab usu communi abhorret (velut in *σεπτεμβρίω, σεκστίλιος*).

Codex G.

§ 8. (20) Codex Parisinus suppl. gr. 657 saec. XIII, bombycinus, formae parvae (G). Folia exstant nunc 36: sed inter f. 34 et 35 certe duo perierunt. Codex est eo nomine memorabilis, quod res sermone elegantiore narratur et quod ordo paragraphorum longe alius est atque in reliquis codicibus. Titulus est *πάτρια κωνσταντινουπόλεως*. Inc. *Ἱστορία φέρεται ὅτι τῶν ἀργείων κτίσαι βουλομένων πόλιν περίφημον, καὶ τῇ πνθία χρησαμένων ἐφ' ᾧ δεῖ τόπω ταύτην κτίσαι κτλ.* = 135, 2 (2, 1). Expl. *παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις κωνσταντίνου ἐκτίσθη πρότερον* = p. 260, 23. Continet autem paragraphos hoc ordine: I 1—71 (45a, 54, 56, 72, 73 desunt). II 2, 3, 5, 4, 6—10, 16—20, sequuntur quaedam de Marciano (v. p. 161), III 179, II 55, 65, III 4, 89, 184, II 33, IV 33, II 31, 40, 46a, 48, 69—71, 81, 85, 96, III 24, 47, 49, 50, 111, 114, 119, 133, 136, 147, 159, 180, 200, II 11—14, 15, 21—30, 32, 34—37, 41—46, 49, 47, 50—54, 56—64, 66—68, 73, 74, 76—80, 82—83, 86—95, 97a—103, 104a, 106—110. *Περὶ κτισμάτων*. III 1—3, 5—11, 13—18, 20—23, 28—32, 37, 40, 42—46, 49—53, 57, 58, lacuna uno vel duobus foliis perditis, 150—155, 74, 75, 77, 79, 83—85, 102—104, 142—144. Apparet scribam exemplar suum bis perscrutatum esse; secunda excerpta incipiunt a II 11; prioribus inserta est pars (inter II 20 et II 31), ubi rationem ordinis non perspicio. III 49, 50 bis excerpta sunt. Codex a docto viro scriptus est permultis abbreviationibus.

Classis B.

§ 9. Classis B unus exstat codex integer. Is est (21) Vaticanus gr. 162 saec. XVI, chart. (B). F. 1^r *Ἐντεῦθεν*

ἄρξου τὴν καταρχὴν τῶν πατρίων. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς κωνσταντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ κωδινού. Inc. Φασὶ μὲν τινες ἀργεῖους κτλ. = p. 135, 2, expl. f. 39^v ὅτε ὠκοδόμησεν τὴν νέαν καὶ τὸν φόρον = p. 288, 15. Continet I 1—73 (54 deest, 56 in margine additur). II 2, 3, 5, 4, 6—61, 64—66, 68—70, 72—79, 81, 80, 82, 83, 85—96, 97a—109, III 2—26, 28—47, 49—55, 57—84, 118—122, 124—129, 131, 132, 85—114, 116, 117, 133—139, 141—180, 182—188, 190, 191, 194—197, 199—214, IV 33—35, III 215, IV 1—32. Sequuntur inscriptio ecclesiae S. Sergii et Bacchi, Officia et chronicon breve, utrumque ab editoribus Codino adscriptum, catalogus regum et patriarcharum iambice, alia. Ex codice huic Vaticano simillimo, cuius media pars perierat (B₁), fluxerunt multi libri saeculi XVI et XV extremi. Qui codices mutili eundem fere titulum quem Vaticanus 162 praebent; in omnibus desunt p. 144, 14 τῆς ἐπταλύχνου usque ad p. 239, 18 τὰ τάγματα αὐτοῦ καὶ ὁ στρατός (v. app. crit.). Post III 215 (p. 283, 19) sequuntur in multis eorum Officia et Chronicon „Codini“, catalogus regum, deinde liber quartus de S. Sophia. Ex hoc mutilorum numero sunt (22) Barberinus gr. I 64 et (23) Brit. Musei Old Royal 16 C XIV, uterque a Darmario scriptus a. 1584 et Lambecio notus, ille per v. cl. Peirescium, hic per Is. Vossium, qui apographum miserat; (24) Bernensis gr. 459, (25) Bodleian. Canon. 56, (26) Borbon. gr. III B 23, (27) Medico-Laurent. plut. 70, 15, (28) Mutinensis III A 19, (29 et 30) Parisini 1726 et 1785, (31 et 32) Taurinenses B V 13 et B VI 32, (33) Vallicellanus gr. D 23 a Lambecio adhibitus, (34—36) Vaticani gr. 975 et Pal. gr. 70 et 301, (37) Romanus Vittorio Emanuele 2, (38) Vratislaviensis Rehdig. 212.

Codices
mutili.

Partem horum codicum textus praebent (39) Vaticanus Regin. 98 (usque p. 140, 9 cum versione latina, saec. XVI extremi), (40) Berolinensis gr. 239 (f. 77 sqq.) p. 239, 18 sqq. i. e. alteram partem transscriptam ex Vat. 975. V. supra p. VII n. 8. Librum de S. Sophia denique ex codice quodam huius classis sumpsit (41) Vatic. Ottonianus gr. 98. Huc pertinuisse etiam duos (42 et 43) codices olim Escorialenses verisimile est, qui in catalogo bibliothecae a. 1671 combustae a Millero p. 239 edito inveniuntur (n. 100 et 101: „Codine sur les origines de C/ple“). De cod. 101 cf. Graux, Essai sur les origines du fonds grec de l'Escorial p. 221 sq.

Codices huius classis soli nomen Georgii Codini praebent; inveniuntur in solis Occidentis bibliothecis omnesque saeculi XVI aut XV extremi sunt. Inde verisimile fit Georgium Codinum et ipsum in Occidenti, fortasse in Italia saeculo XV vixisse. Neque is Origines excerptis, id quod ex titulo *παρεκβολαί* concludere liceat, sed omnia fere transscripsit verbis saepe mutatis. Aliquot res, quae bis in Originibus narratae sunt, semel praebet; pauca omisit velut p. 286, 8, quia suae aetati non iam conveniebant. Solus exhibet I 45a i. e. historiam de ruina columnae Constantini Magni a. 1106. Praeterea ubicumque monumentum, de quo iam antea actum erat, inferioribus foliis memoratur, addidit verba *ὡς ἔφημεν*, *ὡς προείρηται* similia. Lectiones nullius fere pretii sunt, cum partim ex codice A₂, partim ex illa redactione, quae elegantiore sermone usa est et quae codice G servatur, fluxerint. Iis solis locis, qui desunt in G, Codinus sive B maioris momenti est. Hanc autem elegantiores redactionem B secutus est in I 26—73, II 2, 3, 80—103, III 28—215, IV 33—35, codicem A₂ vel eius similem in I 1—25, II 4—79, 104—109, III 1—26 et IV. Infra p. XXI sq. et

Byz. Zeitschr. XIII (1904) p. 371 has partes textus B significavi siglis Bg et Ba.

§ 10. Banduri in Imperio Orientali (Paris. 1711) ex duobus codicibus Parisinis redactionem Originum edidit, quae, quod ad ordinem paragraphorum attinet, toto caelo aliena est ab iis codicibus, quos tractavimus. Atque in tres partes monumenta disposita sunt, quae p. 292, 3—10 (quod caput poni debuit ante p. 291, 15) describuntur. Continet autem prima pars (7—66) aedificia aliaque monumenta magni palatii et viae mediae a palatio ad portam auream ferentis, altera (67—154) monumenta, quae in primo colle et inter Mediam et Cornu aureum usque ad Blachernas sita sunt, tertia denique (155—186) monumenta inter Mediam et Propontidem sita. Adiciuntur cetera monumenta hoc ordine: 187—192 cisternae; 193. 194 portae; 195—226 monasteria urbis antea non memorata; 227—229 moenia; 230—232 monasteria et ecclesiae suburbana Thraciae; 233—247 monasteria trans Cornu in Europa sita; 248—254 monasteria et aedificia suburbana in Asia; 255—259 adiciuntur alia quaedam memoratu digna. Subicitur denique Narratio de S. Sophia, qualis exstat in Fasc. I 74—108, in initio et fine aucta excerptis ex Leone Grammatico (v. p. 305). Cum gravissimi momenti sit haec dispositio, lemmata paragraphorum atque quaecumque nova addita sunt, subieci huic editioni p. 290—305. Ex carmine quod opus ipsum antecedit, videmus id compositum esse imperante Alexio Comneno; quem priorem eius nominis esse, ab a. 1081 usque 1118 regnantem, docent p. 225, 7 et 305, 7. Incipiunt autem codices huius redactionis, quam siglo C¹)

Recensio
topogra-
phica C.

1) In apparatu critico siglo C noto consensum trium codicum DEF aut duorum ex his.

noto, *Χρὴ γινώσκειν* (p. 140, 14) expl. *κουροπαλάτην τότε ὄντα* (p. 305, 22). Codices mihi hi innotuerunt:

(44) Parisinus 1783 (Regius 3058, 4), saec. XV, chart. (D), a Bandurio adhibitus (sub nomine Regii 1); sed quae de lectionibus adnotat, accurata non sunt.

(45) Parisinus 1788 (olim Colbertinus 3607, Regius 3063, 4), chart. (E) et ipse a Bandurio adhibitus (sub nomine Colbertini). Ff. 1^r—67^v, quibus Origines servantur, sunt saeculi quinti decimi, alia manu scripta atque reliqua, quorum pars a Gennadio exarata est (minus accurate totum codicem a Gennadio scriptum esse dicit Omont in Catalogo). Folia falso ligata sunt, aliquot periere; series antiqua erat f. 1, 2, x, 3—16, 18—21, 23—33, 34, 17, 36—39, 22, 41, 42, 35, 43—46, 40, 47, 48, 49—67. F. 33^r altera pars et f. 33^v vacua relicta est: f. 33^r expl. *ἔσθλωμένος ἐπάνω* = p. 278, 2 (§ 129 redactionis C), f. 34^r inc. *Τὰ ὄντα δὲ κρίσματα εὐμεγέθη* = p. 279, 1 (§ 157 redact. C). Non pauca de suo addidit scriba huius codicis memoratu dignissima (cf. p. 230, 11; 265, 2; 277, 3; 278, 10; 281, 4; 282, 3).

(46) Vaticanus Pal. gr. 328, saec. XIV/XV, chart., nisi quod f. 65—72 membran. (F). Origines continentur f. 1^r—120^r; initio et ante f. 65 et 81 folia exciderunt. F. 1 in margine superiore adscripsit manus recentior: *ὁ γράψας τὴν παρούσαν βίβλον ἤκμασε πρὸ (sic) τῶν τπς ὑπὸ Κωνσταντίνου δούκου*. Scripta igitur sunt haec verba (quae spectant ad p. 225, 7) c. annum 1450. Ex hoc codice transscriptus est (47) Vatic. Pal. 302, saec. XVI/XVII.

(48) Constantinopolitanus Seraglii n. 6, chart., saec. XV; de quo Fr. Blass *Hermes* 23 (1888) p. 220 („*Μιχαὴλ Αἰγμάλωτος* *Antiquités de Constantinople*“), et Déthier, *Der Bosphor und Constantinopel* Wien 1873 p. 24 sq. Déthier dicit codicem a. 1474 a Michaele Aichmalota scriptum esse; ex tabula I, qua

primam paginam codicis delineavit, videmus codicem pertinere ad classem C. Titulus est: *Ἱστορία περὶ τοῦ βύζαντος καὶ ἑτέρων ἄλλων βασιλέων ἐξηγήσεις θαυμαστὴ καὶ περὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου μετὰ καὶ ἄλ(λ)ων(?)*. Inc. *Χρῆ* (sic) *γινώσκειν* κτλ. = § 1 red. C. Saepius memoratur hic codex ab Dethiero in *Nouvelles découvertes archéologiques*, Const. 1867.

(49) Parisinus Coislinianus gr. 344, chartaceus. Post f. 191 unum et viginti folia, quorum ultimum vacuum est, alligata sunt, duabus columnis saec. XV extr. conscripta. F. 192^r incipit | *ἐκ κιλικίας οὓσα γιγαντογενῆς* = Leo gramm. p. 124, 3, sequuntur cetera excerpta ex Leone et liber de S. Sophia; expl. f. 200^v *κουροπαλάτου τότε ὄντος* (sic). + *τέλος τὰ πάτρια τῆς ἁγίας σοφίας.* — + *πάτρια τῆς πόλεως* + Inc. *Χρῆ γινώσκειν* = § 1 red. C; expl. f. 205^r *καθορῶνται χρυσέμβαφοι* = § 30 red. C. Sequitur *τμήμα μικρὸν ἀπὸ φυσιολόγου*.

Etiam pauciora exhibent (50) codex Athous 3816 saec. XVI, de quo Lambros I p. 401 haec habet: f. 83a *Τὰ τῆς Κ/πόλεως πάτρια. Ἀρχ. χρῆ γινώσκην ὅτι τὸ βυζάντιον πόλις ἦν τοῦ βύζαντος βασιλέως. Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας· μένει δὲ ἀτελές.* Liber de S. Sophia cum antecedentibus aut cum subsequentibus excerptis ex Leone Grammatico exstat in (51) codice Vaticano Ottoboniano gr. 309 saec. XVI (v. priorem fascic. p. XVI) et in (52. 53) Vatic. 1175 et 1393, (54) Vindobon. hist. gr. 118 (Kollar Suppl. n. 130), (55) Bodleiano Barocc. 44, (56) Monacensi 131, (57) Athoo 3293, omnibus saeculi sexti decimi. Cf. Fasc. I p. XIII n. 6—11.

§ 11. Alius codex ipse quoque recensionem topographicam continens est (58) Parisinus suppl. gr. 690 saec. XII, membran., olim Mynae (M). Diligentissime et pulcherrime duabus columnis scriptus est, litteris initiali-

Recensio
topogra-
phica M.

bus et lemmatum auratis. F. 224^r—242^v continent *περὶ τῶν πατρίων τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν τοποθεσιῶν καὶ τῶν στηλῶν*. Inc. *Χρὴ γινώσκειν* = § 1 redact. C, expl. *ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ κτίτωρ* (= p. 284, 11). Ex M transcriptus est (59) codex Vindobonensis hist. gr. 100 saec. XVI, chart., a Busbequio Constantinopoli emptus.

In M omnia quae C ad Ps.-Codinum addidit, velut carmen dedicatorium, §§ 14, 76, 191, 192, 259, excerpta ex Leone Grammatico desunt; neque narrationis de S. Sophia genuina forma est, sed qualem AB praebet. Sed multa, quae C ex Ps.-Codino transscribere omisit, in M exstant. Praeterea dispositio capitum ut in § 1—66 (praeter 14, *μβ'* et 60) prope consentit cum C, ita alia est in reliquis (v. p. 306—313). Inprimis § 155—186 redactionis C (= § *οε'*—*ρη'*) in M post § 74 (*οδ'*) insertae sunt. Inde concludere possis in exemplari, quo usus est scriba codicis M, dispositionem hanc fere fuisse; ut pars prima (*α'*—*ξς'*) eadem esset atque in C, altera (*ξς'*—*ρη'*)¹⁾ monumenta Tzycanisterii et Propontidis contineret, tertia (*ρθ'*—*ρπη'*) ea, quae in parte orientali primi collis et inter Mediam et Cornu aureum sita sunt. Reliqua eodem fere modo disposita sunt quo in C. Quae ratio intercedat inter M et C, haud facile est ad discernendum. Equidem verisimile esse puto auctorem redactionis M et ex exemplari aliquo redactionis C et clas- sis A hausisse. Textus certe modo cum A modo cum C consentit.

Reliqui
codices.

§ 12. Supersunt nonnulli codices, qui aut nullius alterius similes neque ullius momenti sunt aut de quibus nihil certi constat. Sunt autem hi: (60) Vaticanus gr. 1144 saec. XV,

1) Verba quae post *ρς'* leguntur: *τέλος τῆς μιᾶς μερίδας*, haud scio an non pertineant ad dispositionem topographicam.

chart., inter varia scripta f. 274^r — 277^r pauca excerpta ex Originibus continet nullo certo ordine. Inc. *ὁ λεγόμενος πιττάκης στήλη ἐστὶ* = II 31, sequuntur excerpta ex II 33, 47, 80, 96, 1 sqq. expl. *περιτιθέασι κέρατα* = II 14 (p. 157, 15). Nihil comperi de Thomae Galei codicibus (61. 62), qui memorantur in Bernardi Catal. codd. Angliae et Hiberniae n. 5928 („Constantinopolis descriptio et antiquitas“) et n. 6094 („de conditu Cpoleos“), neque de codice (63), quem viderat Montfaucon bibl. p. 674 a n. 1094 in Westminster („Origo Cpolis“). Neque ille liber (64), qui olim fuit in Anonymi cuiusdam bibliotheca, cuius catalogum edidit Rich. Förster De antiquitatibus Constantinopolitanis (n. 11 ρκδ' τὰ πάτρια Κπόλεως), ubi nunc exstet, dici potest.

§ 13. Editio princeps Georgii Dousae, Iani f., prod-
iit a. 1596: *Γεωργίου τοῦ Κωδινου παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βιβλίου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως*. Continet non totum opusculum, sed fragmenta haec: I 1—50, 55, 57—73, II 1—25, 40—44, IV 1—32. Praeter codicem aliquem mutilum (B₁) Dousam etiam codice classis A et Suida usum esse apparet. Repetita est editio (Aureliae Allobrogum 1607), nihil mutata nisi quod praefatio Ioannis Meursii eiusque notae ad Georgium Codinum additae sunt. Tum Iacobus Gretser, cum a. 1625 Officia Ps.-Codini in lucem daret, pauca supplementa ex codice Bavarico i. e. Monacensi 48 (supra p. VI n. 3) adiunxit, quae sunt II 26—39 et 45—65. Totum Codinum dare Lucas Holstenius in animo habuit.¹⁾ A. 1629 rogat Peirescium, ut sibi codicem mittat, quem

Editiones
priorēs.

1) Cf. Holstenii epistulae ed. Boissonade p. 71, 130 sq., 225; Wilckens Leben des gelehrten Luc. Holstenius p. 7, Omont Annales du midi III p. 16.

ille inter libros ex Iulii Pacii bibliotheca erutos habebat. Qui codex cum multis aliis libris Holsteni devenit in bibliothecam Barberinam et est eius I n. 64 (v. supra n. 22). F. 103^v legitur *δαπάνη καὶ ἀναλώματι τῶ λογιστῶ καὶ φιλέλληνι κυρίῳ ἰουλίῳ πακίῳ, ἄκρωτι* (sic) *φιλοσόφῳ*.¹⁾ Neque autem quae voluit perfecit, sed anno 1646 Petro Lambecio nepoti Codinum edendum tradidit (v. Holstenii epist. p. 349, 383 etc.) eique codicem Peirescii et supplementa ex Vaticanis aliisque codicibus collecta transmisit. Is denique a. 1655 Codinum publici iuris fecit una cum Parastasis et Leonis Imperatoris oraculis, multum adiutus ab avunculo, ut Dufresnius in Glossario graeco iudicaret ex Holsteni schedis compactas esse illius notas ad Codinum (Wilckens Lambecius p. 118). Codices sex quos se adhibuisse in praefatione dicit, sunt hi: Vallicellanus, Vaticanus 562, Vossianus nunc deperditus transcriptus ex Britannico (Old Royal 16 C XIV), cod. Peirescii = Barberinus gr. I 64, Regius = Par. 854, Sirmondi = Berolin. 239. Sed ex editione et ex schedis Lambecii, quae Vin-dobonae asservantur (cod. suppl. gr. 92*, 2 voll.) videmus eum praeter Vaticanum 562 etiam 162 adhibuisse; saepe enim duo Vaticani citantur. Textum inprimis ex his Vaticanis constituit et ex codice Regio (i. e. ex codice classis A, cod. B et H).²⁾ Quodsi in editione Lambecii com-

1) Anno 1631 Holstenius Peirescio scribit illud Codini exemplar multo integrius esse edito et non solum Gretseriana supplementa habere, sed et alia longe plurima quae ex Vaticano codice describere statuisset. Quae dicit de supplementis Gretserianis, vera non sunt; etenim in codice Barberino, cum unus ex mutilis sit, alter liber deest. Quae ego de codice Peirescii in programme (Beiträge etc.) p. 20 dixi, falsa sunt.

2) Schedae Lambecii scatent farragine lectionum plerumque codicis nota non adscripta: hic illic additur cod. Vallicell., Vatican., Regius, Bavar. vel Gr. (i. e. Gretser). Cod. Sirmondi et Vossianus et Peirescii nusquam afferuntur; etenim mutili

pluribus locis textum invenimus qui nullo horum codicum neque B₁ (cui classi adscribendi sunt cod. Peirescii, Vallicellanus, Vossianus; cod. Sirmondi est classis A et B₁) traditur, eum illius sive Holstenii coniectura niti censendum est (cf. p. 140, 14; 225, 19; 252, 10 etc.).

Anno 1711 Bandurius in Imperio Orientali recensione topographicam edidit ex codd. D et E, praeterea codicem A₂ (Par. 1782) adhibuit; sed cave fidas eius auctoritate. Tum in Corpore Scriptorum Historiae Byzantinae I. Bekker a. 1843 Codini Origines publicavit neque novos codices adhibens neque quidquam fere emendans in textu Lambecii; sed in notis lectiones varias Anonymi Banduri et Parastaseon adscripsit et perpauca coniecturas adpersit.¹⁾ Denique Mignius in Patrologiae seriei graecae tomo CLVII anno 1866 textum ex editione Bekkeri (non ex ed. Lambecii, id quod falso p. 2 asserit) reprimendum curavit, ex Lambecio ipso solum paragraphos II 1—13 addens, quas Bekker omiserat.

§ 14. Ego abhinc quindecim annos memoriam codicum denuo investigandam mihi proposui et in Programme Monacensi anni 1895 (Beiträge zur Textgesch. der *Πάτρια Κ/πόλεως*) et in Annalibus Byzantinis (Byz. Zeitschr. XIII (1904) 370—388) de affinitate et auctoritate codicum scripsi. Quarum curarum summam hic repetam.

De hac
editione.

Codices non tam rebus enarratis quam elocutione et sermone tantum inter se variant, ut ABa, CM, GBg, J, H quinque redactionum fere instar sint. Cum autem aliquot

sunt neque alia praeberunt atque Vaticani et Vallicellanus. Codicis Regii duo exempla schedis alligata sunt. Ceterum codices a Lambecio sive Holstenio non accurate collati sunt.

1) Bekkeri sigla haec sunt: C = textus Banduri, Vat. et Vat. alter secundum Lambecii levem auctoritatem modo Vat. 562 modo 162 significant; cod. Reg. = H, F = Parastaseis.

auctores, quibus usus est Ps.-Codinus, adhuc exstent, Parastaseis dico et Anonymum Treu, facile de auctoritate codicum discernere possumus. Atque primum quidem utrorumque verba conferentem fugere non potest elegantior illam et copiosiore redactionem G et Bg longius recedere ab auctoribus quam brevior et simplicem: deinde redactionum et codicum duas classes esse, quarum alterius sunt J et H et exemplar, unde fluxerunt GBg, alterius ABa et CM. Neque autem una alteram auctoritate ita superat, ut ex ea sola genuinum textum restituere possimus; immo videmus modo hunc modo illum codicem congruere cum auctore neque nos ullum codicem alterius utrius classis certum ducem sequi posse. Quod aegre non ferimus in iis partibus quarum auctores exstant; in reliquis difficillimum est rectam viam ac rationem invenire. Ego in eis partibus, quarum auctores non exstant, prae-fracte nego nos genuinam textus formam constituere posse. Velut, ut exempla afferam, modo in J modo in ACM paragraphi particula $\delta\acute{\epsilon}$, modo in hoc codice modo in illo coniunctione $\delta\tau\iota$ iunguntur, modo in altera classe coniunctio plane deest: quem codicem sequamur? Saepissime aliis verbis idem dicitur, in epithetis, in verborum collocatione variatur. Si igitur apparatus ita instituissem, ut ex eo cerni posset, quid quoque loco singuli codices traderent, multo maior redditus esset quam textus neque facile quis hanc vastam variarum lectionum farraginem perspicere potuisset. Itaque minuere et eliminare studui quae scire lectoris minus interesset. Atque primum in iis partibus libri secundi quae ex Anonymo et Parastasis sumptae sunt, semper eum codicem secutus sum, cuius lectio congruit cum auctore, neque autem adnotavi quis codicum esset neque reliquorum codicum discrepantias sermonis in iis partibus attuli. Dedi solum eis locis,

ubi nullus codex ea servavit, quae in auctoribus exstant, sed quae a Codino scripta esse verisimile est. Velut p. 166, 7 Anon. Tr. praebet *στήλαι Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης*, idem cod. G; *στήλη Κ. καὶ Ἐ. τῶν μεγάλων* scribit J, *στήλη Κ. καὶ Ἐ.* reliqui; quas discrepantias non attuli, cum consensus codicis G et Anonymi Treu hoc loco ostenderet, quid scripsisset Codinus. Sed. p. 166, 2 *Μαξιμιανοῦ* Anon. Treu, *μαξιμίνου* codices Codini omnes praebent; id notavi. Deinde in eis partibus, quarum auctores nobis desunt, plerumque J, codicem vetustissimum, ducem secutus sum, cuius totam fere discrepantiam praeter levicula menda adnotavi, omnes autem reliquorum codicum discrepantias omisi quae ad stilum et elocutionem pertinent. Eas igitur varias lectiones dedi, quibus res novae adduntur (quarum aliquot etsi certum est non genuinas esse, tamen alicuius momenti sunt ad topographiam C/polis), deinde eas ubi quis suspicari possit textum corruptum esse, denique discrepantiam nominum priorum. Ubi codices solito magis discrepant in rebus, eorum textum seorsum dedi velut p. 135, 228, 231 etc. Praeterea codicem M omnibus eis locis afferre omisi, ubi consentit cum C, item B (Bg et Ba), ubi consentit cum G et A₂. Brevitatis studio excusari velim annotationes quales p. 267, 2. Ibi in textu est *μετὰ καὶ τοῦ Φόρου καὶ τῆς Νέας*. Cod. B habet *καὶ τὸν Φόρον καὶ τὴν Νέαν εἰς τὸ παλάτιον*. Illam stili variationem *καὶ* pro *μετά* cum affere paeniteret, adnotavi: *(τὴν νέαν) εἰς τὸ παλάτιον* B. Simile est p. 267, 8, ubi in cod. H activum pro passivo ponitur. Eadem de causa saepe verba alicuius codicis afferre omisi et adscripsi: 'similiter B' sive: 'H cui B propinquus est'. Etiam sic apparatus solito copiosorem redditum esse facile quis opinetur.

Quod ad textum attinet, respicias Ps.-Codinum etiam

menda quae in auctore quo usus est exstabant, translisse; quae ne corrigas cavendum est. Velut p. 20, 7 Parastaseis praebent ὑπὸ θυμοῦ: idem Ps.-Codinus p. 208, 7; Parast. p. 31, 16 ἱέραος οὐδὲ θανοῦσα, idem Ps.-Cod. p. 206, 8; Parastas. p. 23, 17 Κωνσταντίνου τοῦ δμωνύμου, idem Cod. p. 200, 8, qui haud ignorans non Constantinum a patre interfectum esse sed alium filium, cuius nomen non bene memoria tenebat, insuper addidit: Κρίσκεντος ὀνομαζομένου. Ibidem et Parast. p. 23, 15 et Codin. p. 200, 5 falsum numerum τρεῖς pro τέσσαρες exhibent. Cf. etiam 203, 4. Neque in grammaticis formis auctor sibi constitit; solum orthographica et phonetica aequare studui.

Libros eorumque partes numeris distinxi; numeri uncis inclusi spectant ad ordinem redactionum topographicarum atque arabici quidem ad C (p. 291—305), graeci ad M (p. 306—313). In margine adscripsi Imperatorum annos praeter annos Constantini Magni saepius memorati. Inter textum et apparatus criticum non solum auctorum, unde hauserit, locos adscripsi, sed etiam scriptorum posterioris aetatis, qui Codino usi sunt, quoad mihi innotuerunt. In fine denique adieci indices, quibus priores editiones carent, et formam Urbis Constantinopolis, qua ordo quem recensiones topographicae sequuntur, videri posset. Ibi non omnia monumenta, quae a Codino memorantur, invenies, sed pauca quaedam quorum situs certus exploratusque est.

Restat ut gratias agam bibliothecariis, qui codices librosque liberalissime mihi suppeditaverunt, nec non Guilelmo Fritz amico, qui indefesso studio plagulas in-
spexit et non pauca menda sustulit.

Scribebam Onoldi, Kalendis Septembribus 1906.

Conspectus codicum.¹⁾

	n.		n.
Athous 1579	12	**Parisinus gr. 854 (H)	19
— 3293	57	*— 1726	29
— 3816	50	**— 1782 (A ₂)	2
Bernensis gr. 459	24	**— 1783 (D)	44
Berolinensis gr. 239	8 et 40	*— 1784	15
Constantinopolitanus		*— 1785	30
S. Sepulcri n. 303	13	**— 1788 (E)	45
— Seraglii n. 6	48	*— Coislin. gr. 344	49
— ap. R. Förster De antiquitat. CP	64	**— suppl. gr. 657 (G)	20
Escorialenses	42 et 43	**— — 690 (M)	58
*Florentinus Med. Laur.		*Romanus Barber. gr. I 64	22
70, 15	27	*— Collegii Graeci 4	4
Glasgovianus	p. VII 1)	*— Vallicell. D 23	33
Londin. Mus. Brit. Harl.		**— Vaticanus gr. 162 (B)	21
5631	10	*— — 438	7
— Old Royal 16 C XIV	23	*— — 562	6
— Westminster(?)	63	*— — 778	9
*Mediolan. Ambros. G 50		*— — 975	34
sup.	14	*— — 1144	60
**Monacensis gr. 48	3	*— — 1175	52
— gr. 131	56	*— — 1393	53
**— gr. 218 (J).	18	*— Vat. Pal. 70	35
*Mutinensis III A 19	28	*— — — 111	5
*Neapolitanus Borbon.		*— — — 239	11
gr. III B 23	26	*— — — 301	36
Nicolsburgensis I 132	16	*— — — 302	47
*Oxonienis Bodl. Canon. 56	25	**— — — 328 (F)	46
— — Barocc. 44	55	*— — Regin. 98	39
		*— — Ottobon. 98	41

1) Secundum ordinem alphabeticum urbium dispositus. — Asterisco uno notavi codices a me inspectos, duobus eos, quorum textum cum editione Bekkeri contuli.

XXVI

*Romanus Vat. Ottobon.	n.	* Vindobonensis hist. gr.	n.
309	51	118	54
* — Vittorio Emanuele 2	37	Vratislav. Rehdig. 212	38
*Taurinensis B V 13	31		
* — B VI 32	32		
*Venetus Marc. app. cl.			
VII 14	17	Codices Thomae Galei	61. 62
**Vindobonensis hist. gr		— Peirescii	22
37 (A ₁)	1	— Sirmondi	p. XX
** — — 100	59	— Is. Vossi	p. XX

I.

Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως.

Paragraphi 1—36 (Φασί μὲν Ἀργείους usque ad Ἀντωνίνα προσηγορεύετο) ad verbum ex Hesychio § 3—38 transcriptae sunt: v. fasciculum priorem p. 2, 1 — 16, 8.

5 Deinde pergit:

37. Ἀπὸ δὲ τοῦ Βύζαντος μέχρι τοῦ Σευήρου B(ekker p.) 13 ἔτη γνέ. Ὁ δὲ Σευήρος εἰρηνικὰς σπονδὰς ποιήσας μετὰ Νιγέρου τοῦ Βυζαντίου βασιλέως, τοῦ υἱοῦ Τιμησίου, εἰσῆλθον <αὐτὸς καὶ> οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον

L. 7—p. 136, 4: Ἄλλ' ἐπανακτέον τὸν λόγον καὶ διηγητέον, ὅπως Σεβήρος τοῦ Βυζαντίου ἐκράτησεν. Ἀναστὰς ἐκ Ῥώμης Σεβήρος κατεῖλθε τὸ Βυζάντιον κρατοῦντος τῷ τότε αὐτοῦ Νίγερ τοῦ υἱοῦ Τιμησίου· καὶ εἰρηνικὰς σπονδὰς μετὰ Νίγερ ποιήσας εἰσῆλθε μεθ' ὧν εἶχεν (ἦγεν B) ἀπὸ τῆς Ῥώμης μεγιστάνων αὐτοῦ εἰς τὸ Βυζάντιον. Ἐπεὶ δὲ οἱ Βυζάντιοι ὑπὸ Μακεδόνων κακῶς ἐπολιορκοῦντο καὶ ἐλυμαίνοντο, ἐξῆλθεν ὁ Σεβήρος κατὰ Μακεδόνων ὑπερμαχῶν Βυζαντίων. Μέλλων δὲ ἐξέρχεσθαι τὴν ἰδίαν θυγατέρα τῷ τοῦ Νίγερ υἱῷ εἰς γυναικα παρῆδωκεν. GB

1 πάτρια κωνσταντινουπόλεως AG, πατριᾶς κωνσταντίνου πόλεως J, deest inscriptio in H, de CM v. Appendicem; καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον καὶ πόθεν κατάγεται βύζας addit A. — Ἐντεῦθεν ἄρξου τὴν καταρχὴν τῶν πατριῶν· παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατριῶν τῆς κωνσταντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ κωδινού B 37—41 AGB 7 χπε' GB 8 βύζαντος A, correcti 9 αὐτὸς καὶ inserui coll. GB (εἰσῆλθε μετὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ Lamb.)

ἀπὸ Ῥώμης· ἐπεὶ οὖν οἱ Βυζάντιοι ἀπὸ τῶν Μακεδόνων
 † διείποντο, ὁ δὲ Σευήρος ἀνῆλθε πρὸς τὸ <συν>πολεμῆσαι
 τοῖς Βυζαντίοις· ἡγάγετο δὲ γυναῖκα ὁ τοῦ Νιγέρου υἱὸς
 τὴν θυγατέρα Σευήρου. Τὸν μέντοι στρατὸν αὐτοῦ ὁ Σευή-
 ρος κατέλειπεν ἐν Χρυσοπόλει. Καὶ ποιήσαντες σύλλογον 5
 πρὸς ἀλλήλους ὃ τε Νίγερος καὶ ὁ Σευήρος εἰσῆλθον μετὰ
 τριακοσίων μόνων. 38. Καὶ εὐωγηθέντες μεγάλως, ἐπὶ τὴν
 κάτω μοῖραν τῆς τραπέζης ἤγουν τοῦ διαζυγίου ἔστησάν
 τινες φιλόσοφοι δύο, ὃ τε Φόρτων καὶ Μαρκίων Ῥωμαῖοι
 καὶ ἡρώτων πρὸς τοὺς Βυζαντίους τοὺς ἐσθίοντας· ἡγά- 10
 γομεν χαρὰν ἀκερδῇ καὶ λύπην ἀξήμιον.' Προσκαλεσάμενος
 δὲ ὁ Νίγερος τοὺς φιλοσόφους αὐτοῦ, οὐκ ἠδυνήθησαν
 τοῦτο φράσαι· εἷς δὲ τῶν ἀνακειμένων ἐν τῷ συμποσίῳ γη-
 ραλέος ὢν γνοὺς τὸ ἀπόφθεγμα εἶπεν· 'τοῦτό ἐστιν ἱππικὸς
 καὶ ἀγωνιστικὸς ἀγών.' 39. Τότε ὁ Σευήρος πρὸς θερα- 15
 B 14 πείαν τοῦ συμπενθεροῦ αὐτοῦ Νιγέρου ἔκτισε δύο βαλανεῖα,
 ἔσωθεν μὲν τῆς πόλεως καὶ πλησίον τοῦ παλατίου τὸ καλού-
 μενον Ζεύξιππον, ἔξωθεν δὲ τῆς πόλεως τὰ νῦν καλούμενα
 Καμίνια, λουτρὸν εὐμέγεθες καὶ ἀξιοθαύμαστον. Ἐκ δὲ τῆς
 ὑπερβολῆς τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ἐκάστη ἡμέρᾳ δύο χιλιάδες 20
 ἐλούοντο· ἦπτε δὲ μετὰ τοῦ Μηδικοῦ πυρός. 40. Τὸ δὲ

21 — p. 137, 2 cf. Chron. Pasch. p. 495, 8 Bekker, Suid. s. v.
 Σευήρος, Lyd. de mens. p. 7, 11^{Wae}.

1 οὖν om. A₁ βύζαντες A₁ 2 διείποντο] fort. <κακῶς>
 διέκειντο, cf. GB πολεμῆσαι τοὺς βύζαντας A, corrigebam
 3 νίγερος A, correxi 4 τὸν μέντοι — 7 τριακ. μόνων om. G
 5 καὶ ποιήσαντες — μόνων om. B 6 εἰσῆλθε A₁, εἰσῆλθον A₂
 7 καὶ — μεγάλως A, ἐν δὲ τῇ τοῦ γάμου εὐωχία G
 8 τὸ διαζύγιον Krumbacher 9 Φόρτων] φόρτων A₂, Φρόντων
 Lamb., sed est nomen Fortuni, cf. Malal. p. 271, 8 10 ἡρώ-
 των A, εἶπον G βύζαντας A 12 post αὐτοῦ add. GB:
 ἐποίει ξρενναν περὶ τοῦ ῥήματος (ῥηθέντος G)· ἀλλ' οὐδεὶς ἠδυ-
 νήθη διερμηνεῖσθαι αὐτό κτλ. 13 γηράλειος A₁, γηράλειος A₂,
 correxi (ἀγγλίνους πάννυ, ἥδη δὲ γηραιός, ἀναλογισάμενος τὸ ἀπό-
 φθεγμα κτλ. G) 14 ἐστίν] ἦν A 19 καμινεῖα A₁

νῦν σωζόμενον Ἰπποδρομίον ἐκτίσθη παρὰ Σευήρου κήπων
 ὄντων ἐκεῖσε ἀδελφῶν δύο καὶ χήρας γυναικός. Μέχρι δὲ
 τοῦ Χαλκοῦ πεδίον ἦν· ἀπὸ δὲ τοῦ Χαλκοῦ μέχρι τοῦ Σφεν-
 δόνος κίονες εὐμεγέθεις ἀνηγέρθησαν (ἐξ οὗ καὶ ἡ ψυχρὰ
 5 κινστέρνα ἐστὶ), διότι κρημνώδης ἦν ὁ τόπος. 41. Τὸ δὲ
 ἕν μέρος τῶν βαθμίδων ἀνεπληρώθη παρὰ Σευήρου, τὸ
 ἕτερον καταλιπὼν ἀτελὲς διὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτῷ ἀγγελίαν ὅτι
 οἱ Γάλλοι πορθοῦσι τὴν Ῥώμην· <ὅ> ἀκούσας ὁ Σευήρος
 παρεγένετο ἐν τῇ Ῥώμῃ· νόσῳ δὲ ἐπιληψίας τελευτᾷ κρατή-
 10 σας χρόνους ἰς. Ἀπὸ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρῆλθον
 χρόνοι ξ' καὶ ἐπέκεινα μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου
 Κωνσταντίνου.

42. Δύο δὲ καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἐτῶν ἀπὸ τῆς
 Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων τῇ πρεσβυτέρᾳ
 15 Ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη πρὸς πέρας ἀφιγμέ-
 νων Κωνσταντίνος ὁ Κωνσταντίου παῖς ἐπιλαβόμενος τῶν
 σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησι Ῥώμην· Κωνσταντινούπολιν
 λεγομένην προθύμως ἀνασχομένην τὴν προσηγορίαν. 43. Θαν- B 15
 μαστὴν γὰρ αὐτὴν ἀπεργασάμενος τῷ κάλλει πόρρωθέν τε

13—17 Hes. 1, 3—7 17 — p. 139, 5 (praeter p. 138, 13 —
 139, 1) Hes. 16, 11 — 18, 2

3 χαλκοῦ πεδίον A_1 , χαλκοῦ κίονος τοῦ τετραπλεύρου πεδι-
 νός ἦν ὁ τόπος G τῆς σφενδόνης A_2 , τῆς σφενδόνης κρημνοῦ
 ὄντος G 4 ante ἀνηγέρθησαν inserit καὶ κτίσματα G
 5 σκημνώδης A_2 6 sq. τὸ ἕτερον] καὶ τοῦτο A, correxi coll.
 G: κατελείφθη δὲ τὸ ἕτερον διὰ κτλ. 7 ἀγγελία A_1 8 ὃ
 inserui ἀκούσας κτλ.] καὶ παραγενέσθαι αὐτὸν ἐν αὐτῇ· ἐν ἡ
 δῆτα καὶ τελευτᾷ νόσῳ ἐπιληψίας βασιλεύσας χρόνους ἰς. G
 9 κρατήσας χρ. ἰς, νόσῳ δὲ ἐπιλ. τελευτᾷ A, transposui sec. G
 42—50 A JBG 13 δὲ om. J 16 post ἀφιγμένων addit
 A_2 in textu: ἀρχὴ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, eadem in margine
 G 16 κώνστας ὁ τοῦ (τοῦ om. A_1) κώνσταντος παῖς JA $_1$,
 κώνστας ὁ κωνσταντίνου παῖς A_2 , κωνσταντίνος ὁ κώνσταντος
 παῖς G, corr. ex Hes. 17 ῥώμην τὴν νῦν Κωνστ. A 18 ἀνα-
 σχομένη JA, correxi (προθύμως — προσηγ. om. G)

μεταγαγὼν τὰ τείχη κατὰ τοὺς λεγομένους Τρωαδησίους ἐμβόλους λουτρά τε καὶ ἱεροὺς οἴκους ἀπέδειξεν, καθὰ καὶ ἐν τῷ Στρατηγίῳ λεγομένῳ φόρῳ, ἔνθα ποτὲ οἱ στρατηγοῦντες ἄνδρες τὰς τιμὰς ὑπεδέχοντο, ἐπὶ λιθίνῃς ἀνέγραψε στήλης. 44. Καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης ἐπὶ κίονος 5 ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ τὸν τόπον ὠνόμασεν Αὐγουστιῶνα· καὶ τοῖς ἀκολουθήσασιν αὐτῷ ἄρχουσιν ἀπὸ Ῥώμης συγκλητικοῖς ἐφιλοτιμήσατο οἴκους, οὓς αὐτὸς ἔκτισεν ἐξ ἰδίων χρημάτων, οὓςπερ μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν. 45. Ἐπὶ δὲ τούτῳ καὶ ὁ τῶν ὑδάτων ὁλκὸς προσετέθη τῇ πόλει, ἀνέστησαν δὲ καὶ 10 αἱ δύο ἀψίδες πρὸς τῷ καλουμένῳ Φόρῳ καὶ ὁ πορφυροῦς καὶ περιβλεπτός κίων, ἐφ' οὗπερ ἴδονται Κωνσταντῖνος· ὃν δρῶμεν δίκην Ἥλιου τοῖς πολλταῖς ἐκλάμποντα. [45a. Τοῦτο γοῦν τὸ ἄγαλμα κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κίονος καὶ φόνον τῶν ἐκεῖσε παρευρεθέντων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ὥσεί δέκα 15 εἰργάσατο κατὰ τὴν πέμπτην δηλαδὴ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, 1106 τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους, εἰκοστὸν ἔτος ἀγοῦσης τῆς βασιλείας τοῦ κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ. Ὡρα ἦν ὥσεί τρίτη, ὅτε καὶ γνόφος γέγονεν καὶ βίαιος νότος ἔπνευσε 20 σφοδρόν, τοῦ κομήτου ἀστέρος τοῦ ἀκοντίου κληθέντος καὶ τὸν τοιοῦτον τοῦ ἀέρος τάραχον ἐξεργασαμένου, τοῦ φανέντος κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρασκευῆς τῆς πρώτης ἐβδομάδος· καθ' ἣν ἐνάτην εἶχεν ὁ Φεβρουάριος μὴν τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ 25

1 τρωαδικούς B 2 λουτρά JG, λουτρούς A₂, λουτρεῖς A₁
 ἱεροὺς δύο οἴκους μεγάλους B, cf. § 48 ἀπέδειξεν A, ἀνα-
 δίδαντος J, ἀνήγειρε B καθὰ κτλ.] καὶ . . . ἑαυτὸν ἐπὶ λιθί-
 νῃς στήλης ἀνέγραψε B 5 ἑαυτοῦ τε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ A
 6 αὐγουστεῶνα G 9 ἐροῦμεν] spectat ad I 64 13 —
 p. 139, 1 exstat in solo B; vide Praefat. 18 εἰκοστὸν] erravit
 auctor 21 σφοδρὸς Lamb. ἀκουσίτου B, corr. Lamb. coll.
 Anna Comn. p. 355 A κληθέντος B, corr. Lamb.
 23 πρώτη ἐβδομάς sc. τῶν νηστειῶν i. e. hebdomas sep-
 tima ante Pascha; cf. Meurs. ad h. l. 24 φεβρουάριος B

τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους· καὶ οὕτω διηρκέσατο.] 46. Ἐπὶ B 16
τούτοις καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀνωκοδόμησεν οἴκους
Σενάτον τούτους ὀνομάσας, ἐν οἷς καὶ τὸ Δωδωναίου Διὸς
ἀνέστησεν ἄγαλμα καὶ δύο τῆς Παλλάδος ἰδρύματα, καὶ τὴν
5 τῶν βασιλείων αὐλήν. ||

47. Ἐφιλοτιμήσατο δὲ τῷ δήμῳ καθ' ὃν ὑπάτευσε χρό-
νον ἄριστους ἡμερησίους, ὀνομάσας αὐτοὺς παλατινοὺς ὥς
ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους, καὶ οἶνον καὶ κρέας καὶ
ἔλαιον καὶ σιτηρέσια τάξας, ὧν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἡ πόλις
10 ἀπολαύει τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων καλὰ μων φέρουσα τὰ
γνωρίσματα, νόμους τε πολλοὺς καὶ συμβόλαια <περὶ τῶν>
καθ' ἑκάστην τιθεὶς ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαίου, τελχεσὶν
τε μεγίστοις περιβαλὼν τὴν πόλιν καὶ διαφόροις κοσμήσας
τρόποις | ὥς πρὸς ζῆλον ἀπεργάσασθαι τῆς πρεσβυτέρας Ῥώ-
15 μης||. 48. Ὀικοδόμησεν δὲ παραχορῆμα καὶ ἱεροὺς οἴκους
ἓνα μὲν ἐπάνυμον τῆς ἁγίας Εἰρήνης, ἕτερον δὲ τῶν Ἀπο-
στόλων· καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων πάντα καθεῖλε θρησκευματα,
πολλοὺς δὲ ναοὺς ἀνήγειρεν, οὕστινας εἵπωμεν μετ' ὀλίγον.

6 sqq. cf. Malal. p. 322 sq. 14 sq. Hesych. p. 17, 3
15—18 cf. Socrates hist. eccl. I 16: . Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει δύο
μὲν οἰκοδομήσας ἐκκλησίας, μίαν ἐπανόμασεν Εἰρήνην, ἑτέραν δὲ
τῶν Ἀποστόλων ἐπάνυμον. Καὶ οὐ μόνον ὥς ἔφην ἠῦξει τὰ
τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καθήρει.

3 σιενάτον J, σινάτον G 4 περιβλεπτον ἄγαλμα J καὶ
τὴν βασιλικὴν αὐλήν A 6 διὰ τὸν δῆμον A καθῶν ὑπότευτε
χρόνον J, om. A, καθ' ἐν ἑκαστον ἔτος παρέχων G (inde καθ'
ἐν' ἑκαστον παρέχων Mendelssohn ad Zosim. p. 89, 10), correxi
coll. Malal. p. 322 7 ὥς — χορ. G, τοὺς ἐκ τοῦ παλ. χορ.
A, om. J 11 νόμους κτλ. similia tradit antea § 30 (= Hes.
§ 32 p. 14, 2) de Timesio περὶ τῶν post συμβ. inserui; νόμους
τε περὶ τῶν καθ' ἑκάστην συμβολαίων τιθεὶς Lamb. 12 τιθεὶς
G, om. JA βελτίστου καὶ om. A 13 τι πόλιν J 14 ὥς —
Ῥώμης] εἰς ζῆλον τῆς πρεσβ. ῥώμης περιφανεστέραν (-στάτην G)
ἀπέδειξεν GB 17 πάντων J

49. Ἐκτίσε δὲ δρομικὴν τὴν ἁγίαν Σοφίαν καὶ ξυλό-
 στεγον. | Ἀπὸ δὲ τῆς ἁγίας Σοφίας στήλαι ἀφηρεθήσαν ἐξ
 αὐτῆς υκζ', πλείαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσιν, αἵτινες ἐκ
 τῶν πολλῶν ὑπάρχουσιν τοῦ τε Διὸς καὶ Κάρου τοῦ πα-
 τριοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τὸ δωδεκάζωδον καὶ ἡ Σελήνη καὶ 5
 ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἀρκτοῦρος ἀστήρ παρὰ δύο Περσικῶν
 στηλῶν βασταζόμενος καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ ἰέρεια τῆς
 Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τὸν Ἡρώνα φιλόσοφον μαντεύ-
 οντα· ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν ὀλίγοι μὲν ὥσει π'. || 50. Ἐκ-
 B 17 τισεν δὲ καὶ τὸν ἄγιον Ἀγαθόνικον καὶ τὸν ἄγιον Ἀκάκιον 10
 καὶ τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ, δρομικὴν
 ξυλόστεγον ποιήσας, καὶ μνημοθέσιον τῶν βασιλέων, ἐν ᾧ
 κεῖται αὐτός.
 B 24 51 (1, α').*) Χρῆ δὲ γνώσκειν ὅτι τοῦ Βύζαντος τὰ
 παλάτια ἐν τῇ ἀκροπόλει ἦσαν. Ὁ δὲ ναὸς τοῦ ἁγίου Μηνᾶ 15
 ὑπῆρχε πρότερον τοῦ Διός· ἐξ οὗ καὶ εἰς τὰς μαρμαρίνους

1 cf. Narr. de S. Sophia 1 (p. 74, 7) 1—9 Parast. 11
 (p. 26, 4 sq.); cf. infra II 96 9 sq. cf. infra III 1

1 Rubro appinxit J ὁ τόπος τῆς ἁγίας σοφίας δὲ A, μὲν J,
 om. G 2 post ξυλόστεγον addit A: αὕτη δὲ ἦν ἡ νῦν ὀνο-
 μαζομένη ἁγία σοφία 3 αἵτινες — 4 ὑπάρχ.] αἵτινες τοῦ
 ἀπόλλωνός εἰσι A 4 τοῦ πατρὸς AJ, pro hoc: καὶ G, rest. ex
 Parast. 7 ἰέρεια J, ἡ ἐρίδια A, ἡ ἐρίβοια ἰέρεια G 8 τὸν
 ἰέρωνα φιλόσοφον J, τὴν ἥριν ἀφιλοσόφως A, rest. ex Parast.
 μαντεύοντα] μαντενόμενον ἔχοντα G 9 ὥς εἶπον J, om. A,
 rest. ex Parast. 11 καὶ τοὺς ἁ. Ἀπ. A, σὺν τοῖς ἁ. ἀπ. J
 12 μνημοθέσια τῶν β. ὧν ἐν ἐνὶ καὶ αὐτὸς τέθειται G 51—71
 ACM—JBG. Lambecius sine ulla codicum auctoritate § 51—53
 post § 71 transposuit 14 σχηματογραφία τοῦ βυζαντίου supra-
 scripsit J Χρῆ γιν., ὅτι τὸ Βυζάντιον πόλις ἦν τοῦ Βύζαντος
 βασιλέως, οὗπερ τὰ παλάτια ἦσαν ἐν τῇ ἀκροπόλει C βύζα J
 16 ἐξ οὗ ἔχει τὰς μαρμ. ἀψίδας A τὰς omittit J

*) Numeri uncis inclusi spectant ad ordinem redactionum
 topographicarum, quem dabo in Appendice.

ἀψίδας τὰς ὑπερθεῖν τῶν μεγάλων δύο κίωνων ὑπάρχουσι
τοῦ μεγάλου Διὸς καὶ τοῦ Κρόνου αἱ στήλαι. Ἔθος γὰρ
ἦν τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰς ἀκροπόλεις κτίζειν τὰς ἑαυτῶν
κατοικίας· ἤγουν παλάτια. 52 (1, α'). Ἦρχετο δὲ τὸ τεῖχος
5 ἀπὸ τοῦ τεύχους τῆς ἀκροπόλεως καὶ διήρχετο εἰς τὸν Εὐγε-
νίου πύργον καὶ ἀνέβαινεν μέχρι τοῦ Στρατηγίου καὶ ἤρχετο
εἰς τὸ Ἀχιλλέως λοετρὸν· ἡ δὲ ἐκείσε ἀψὶς ἡ λεγομένη νῦν B 25
Οὐρβίκιος πόρτα ἦν χειρσαία τῶν Βυζαντιῶν. Καὶ ἀνέβαινεν
εἰς τὰ Χαλκοπρατεῖα τὸ τεῖχος ἕως τοῦ Μιλίου· ἦν δὲ
10 ἐκείσε πόρτα τῶν Βυζαντιῶν χειρσαία· καὶ διήρχετο εἰς τοὺς
πλεκτοὺς κίονας τῶν Τξυκαλαρείων καὶ κατέβαινε τὸ τεῖχος
εἰς τοὺς Τόπους καὶ ὑπέκαμπτεν εἰς ἀκρόπολιν διὰ τε τῶν
Μαγγάνων καὶ Ἀρκαδιανῶν. Εἶχεν δὲ πύργους τὸ ὅλον
τεῖχος κζ'. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ σχηματογραφία τοῦ Βύζαντος.
15 53 (2, β'). Ἡ δευτέρα σχηματογραφία, ἦν μετέθηκεν
ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, ἐστὶν αὕτη· προσέθηκεν τὸ τεῖχος
ἀπὸ μὲν τοῦ Εὐγενίου μέχρι τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ἀπὸ δὲ

L. 2 cf. Georpon. 11, 2, 9: . . τὰς κατασκηνώσεις τῶν βασι-
λέων, ὡς διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἐν ταῖς ἀκραῖς τῶν πόλεων ὀχυρο-
ποιημένας.

1 καιονίων ὑπάρχουσαι J 4 ἤρχοντο codd. praeter G
τὸ τεῖχος om. codd. praeter G (qui habet ἤρχετο δὲ τὸ τεῖχος
καθὰ δὴ ἦν ἐπὶ τοῦ Βύζαντος ἀπὸ τοῦ πύργου τῆς ἀκρ.)
5 τῆς om. J διήρχοντο AC 6 ἤρχοντο A 7 ἀψίδα A (ἡ ἐν τῷ
(ἐντὸς G) τοῦ Οὐρβικίου ὀρωμένη ἀψὶς πόρτα ἦν χειρσαία Βυζ.
BG) ἡ λεγ. τοῦ Οὐρβικίου C 8 τῶν Βυζαντιῶν hic et l. 10 J
11 τξυκαλαρέων J 12 εἰς τοὺς τόπους] ἀπὸ τῶν τόπων
AC διὰ τε τῶν G, διὰ τὸν J, διὰ δὲ τῶν M. καὶ Ἀρκ. εἶχε
πύργους κτλ. AC 14 κζ' CMAB, ηκζ' J, ζ' G, cf. Hesych.
p. 5, 16 σχηματογραφὴ J 15 suprascripsit σχηματογραφία
Κωνσταντίνου J σχηματογραφὴ J 16 ἐστὶν αὕτη CG, om.
JA προσέθηκεν J προσέθηκεν κτλ.] κατὰ μὲν τὸ παρῶν
μέρος προσετέθη ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Εὐγενίου
μέχρι τοῦ Ζεύγματος καὶ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου G 17 τῶν
Εὐγενίου C

τοὺς Τόπους μέχρι τῆς παναγίας θεοτόκου τῆς Ῥάβδου. Καὶ ἀνέβαινεν ἕως τοῦ Ἑξακιονίου τὸ χερσαῖον τεῖχος ἀπὸ τῆς Ῥάβδου καὶ κατέβαινεν μέχρι τῆς παλαιᾶς πόρτας τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς μονῆς τοῦ Δίου καὶ τὰ Ἰκασίας καὶ διήρχετο μέχρι τῆς Βώνου καὶ εἰς τὸν ἅγιον Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ (ἐν ᾧ τόπῳ ἀνηρέθησαν οἱ ἅγιοι) καὶ διήρχετο εἰς τὰ Ἀρματίου καὶ μέχρι τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου καὶ ἔκαμπτεν ἕως τοῦ Εὐγενίου. Διήρκεσε δὲ οὕτως τὸ τεῖχος ἔτη ρλβ', δέκα βασιλείων αὐτοκρατορησάντων. Αὕτη τοῦ μεγάλου Κων-
 B 17 σταντίνου ἡ σχηματογραφία. [54. Δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ μέγας 10
 Κωνσταντῖνος ἤρξατο κτίζειν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,εωκή', κρατήσας ἐν αὐτῇ χρόνους ιθ'. Περαιωθέντος οὖν τοῦ ἐνδεκάτου ἐνιαυτοῦ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως καὶ ἀρχὴν λαβόντος τοῦ δωδεκάτου ἔτους ἐπεχείρησεν ἡ Βύζαντος πόλις κτίζεσθαι.] 15

55 (3, γ'). Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι τῷ ,εωλζ' ἔτει τοῦ κόσμου, τῷ τρίτῳ μηνὶ τῆς δευτέρας ἐπινεμήσεως, τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ἡμέρᾳ τετάρτῃ ὄντος τοῦ ἡλίου εἰς τοῦ τοξότου τὸ ζῳδον (ὠροσκόπει δὲ Καρκίνος), τὸ

1 τῶν Τόπων CG, τοῦ τόπου A 2 ἕως τὸ ἑξακίονιν A μέχρι τοῦ ἑξακιονίου G ἀπὸ τῆς Ῥάβδου G, ἀπὸ τοῦ μιλίου JAC 3 κατέβαινεν] ἤρχετο A₁C 4 δρόμον J Δίου] στουδίου B 5 σαβέλ J 6 ἐνθα καὶ οἱ ἅγιοι οὗτοι παρὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἀνηρέθησαν ἔξω τοῦ τείχους τῆς πόλεως καὶ κατήρχετο εἰς τὰ Ἀρμ. καὶ ἐπληροῦτο εἰς τὸν ἅ. Ἀντώνιον G 7 Ἀντωνίου τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ E 8 ἕως τῶν εὐγενίου A₁ 9 αὕτη τοῦ] τοῦ αὐτοῦ J 10 ἡ om. J 54 Exstat in sola classe A praeter A₁ 12 ἐν αὐτῷ A₂ Vat. 562, Coll. gr., ἐν αὐτῇ Monac. 48, Ambros. 16 de hac paragrapho v. Hermes XXXVI (1901) p. 338 sq. ,εωλζ' JGA₂, ,εωνζ' A₁, ,εων' C τοῦ κόσμου om. J 17 τῆς δευτέρας] πρώτης G, eius loco σεπτεμβρίῳ (sic) A₁, νοεμβρίῳ C τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνός] τῆς κατὰ τὸν νοέμβριον μηνᾶ AC (κατὰ τὸν natum esse videtur ex κς'), τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ (ἔκτῃ om. G) τοῦ σεπτεμβρίου μηνός GB 18 τετάρτῃ] re vera τρίτῃ 19 τὸν ζῳδὸν J ὠροσκόπος A₂, ὠροσκόπ A₁

πρῶτον ἔτος τῆς σξέ' ὀλυμπιάδος, ἐπήξαντο τοὺς θεμελίους
 τῶν δυσικῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ἰθ'
 μῆσι τό τε χειραῖον καὶ παράλιον τεῖχος μετὰ καὶ πλείστων
 οἰκοδομημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει δομηθέντων ἀπαρτίσαντες,
 5 τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως γεγό-
 νασι καὶ προσηγορεύθη ἡ πόλις Κωνσταντινούπολις. [56. Ὁ
 αὐτὸς ἡμέρας δευτέρας ἰνδικτιῶνος τρίτης ἔτους ξωλη']
 ἦρξεν ἐν Ῥώμῃ μετὰ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξεντίου ἔτη ἐπτά,
 μόνος δὲ ἔτη ἕτερα ἕξ, ὥς εἶναι ὁμοῦ τὰ ὅλα ἔτη τῆς αὐτοῦ
 10 βασιλείας τριάκοντα δύο, ἐν Ῥώμῃ δὲ δεκατρία, καὶ ἐν
 Κωνσταντινουπόλει δεκαεννέα.]

57 (4, δ'). Ἐπὶ δὲ τῇ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρᾳ διέταξεν
 ἐπὶ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους τὴν αὐτοῦ στήλην ὁρᾶσθαι μετὰ
 τῆς εἰθισμένης τιμῆς ἱππικοῦ ἀγομένου τῷ κατὰ καιρὸν
 15 βασιλεύοντι καὶ τῷ δήμῳ καὶ ἀνέρχεσθαι μέχρι τοῦ στάμα-
 τος. 58 (4, δ'). Ταῦτα ἐπράχθη τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς
 βασιλείας τοῦ μεγάλου καὶ ἐν ἀγίοις Κωνσταντίνου, συμ- B 18
 πραττόντων καὶ συνευδοκούντων εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς θεο-
 φρουρήτου Κωνσταντινουπόλεως Εὐφρατᾶ τε φημὶ τοῦ πα-
 20 ρακοιμωμένου καὶ Οὐρβικίου καὶ Ὀλυβρίου πραιποσίτου καὶ

10 cf. Georg. Mon. p. 525, 11 de B. 12 sqq. Hesych.
 p. 18, 6—8; cf. infra II 42 (Parast. 38) et II 87.

1 σξέ'] *debebat scribere σοξ', v. Hermes l. l.* 2 *δυσικῶν*
J, δυσικῶν G, πρὸς δύοιν AC καὶ — 6 Κωνστ. om. J καὶ
ἐν ἐννέα μῆσι G, ἰθ' ἡμισυ C 56 *Hoc futile additamentum*
exstat in classe A praeter A₁ et in margine codicis B 6 *ὁ*
αὐτὸς] ζῆτει ὅτι ὁ μέγας Κωνσταντίνος B 7 *verba inclusa*
om. B; falso huc inserta sunt; etenim sunt glossema ad l. 5
τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως τρίτης om. Vat. 562, Pal. 111, τρίτου
rell., correxi 8 *ἐπτά om. A* 9 *ἕξ] ε' B* 10 *δύο om. B*
δεκατρία] ἰθ' et 11 ἡ' B 14 *εἰθισμένης] εἰρημένης codd., corr.*
Iamb. ex Hes. 15 *καὶ ante ἀνέρχεσθαι om. J ἀνέρχεται A,*
ἀνῆρχετο C στέμματος A 19 *εὐφρατᾶ C, εὐφρανᾶ A₁, εὐφρα-*
τίου J, εὐφράτου G, εὐφραάτη A₂ τε φημὶ] τε καὶ εὐφριμίου J,
om. G 20 *καὶ ante Οὐρβ. om. JG οὐρβικίου τε καὶ λιβε-*

Ἰσιδώρου καὶ Εὐστοργίου καὶ Μιχαὴλ πρωτοβεστιαρίου ἀμφοτέρων πατρικίων, καὶ Ὀνωρησίου ἐπάρχου, καθὼς ἰστοροῦσιν Εὐτυχιανὸς πρωτοασκηκότης ὁ γραμματικός, ὁ συμπαρὼν τῷ παραβάτῃ Ἰουλιανῷ ἐν Περσίδι, Εὐτρόπιός τε ὁ σοφιστῆς καὶ ἐπιστολογράφος Κωνσταντίνου, Ἐλεύσιός τε διάκονος ὁ φιλόσοφος καὶ Τρωῖλος ὁ ῥήτωρ ὁ πολλὰς ἀρχὰς διανύσας μετὰ δόξης καὶ Ἡσύχιος ὁ ταχυγράφος — οὗτοι πάντες αὐτόπται καὶ θεαταὶ γενόμενοι τῶν τηνικαῦτα πραχθέντων ἀκριβῶς. 59 (4, δ'). Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐποίησεν ὡς εἴρηται μείζονα τὴν 10 Βυζαντίων πόλιν, ἐκάλεσέν τε αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν· ἔκτισέ τε τὰ παλάτια ἀπὸ τε τῆς Χαλκῆς καὶ τῶν Ἐξκουβίων καὶ τῶν Σχολῶν· καὶ τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις ναὸν ἀνήγειρεν ἐκεῖσε καὶ τὴν θόλον τῆς Ἐπταλύχνου, ἣ καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζεται ἔσωθεν τῶν Σχολῶν, καὶ τὸ Τριβουνάλιον καὶ τὰ νῦν ὀνομαζόμενα Νούμερα, καὶ αὐτὰ εἰς 15 παλάτιον, καὶ τὰ ἰθ' Ἀκούβιτα καὶ τὸ Στέψιμον καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ὃνπερ εἶχεν χειμέριον κοιτῶνα. B 19 60 (4, δ'). Ἀνήγειρεν δὲ καὶ τὴν Μαγναῦραν καὶ τοῦ

9 δωδεκάτῳ ἔτει] cf. Georg. Monach. p. 499, 10 de B., Hermes XXXVI (1901) p. 341.

ρίου JG, ὀλυβρίου A₂C, ὀλυμβρίου A₁ πραιποσιτιον J, πραιποσίτου A₁, τοῦ πραιποσίτου C, πραιποσίτων A₂G καὶ ante Ἰσιδ. om. JG 2 ὀνωρησίον J, ὀνωρησίον G, ὀνωρησίον B; ὀνωρασίον A, πρωτονωταρίον καὶ ἐπάρχου τοῦ νωταρίον C; Ὀνωράτου Lamb. (Honoratus quidam fuit praeef. praet. a. 354) 3 ὁ συμπαρὼν κτλ.] cf. Malal. p. 332, 9; BG attributum (ὁ συμπαρὼν — περσίδι) post Εὐτρόπιος ὁ σοφιστῆς ponunt (cf. Eutrop. X 16) 4 ὁ om. J 5 στηλογράφος AC Ἐλεύσιος — 6 φιλόσοφος om. C διάκονος] τοῦ διακόνου G 6 καὶ om. AC, καὶ — 7 ταχυγρ. om. JA₂ 8 γεγόνασι AC 9 post ἀκριβῶς add. ταυτὶ συνεγράψαντο G 11 βύξαντος A₂C 14 τὸν θόλον codd., corr. Lamb. εὐταλύνου J ἥς J 16 αὐτὸ J 17 κούβητα J 18 χειμερινὸν AG, χειμονικὸν C 19 μαγναῦραν JG

Κυρίου τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γενικὸν καὶ τὸ Ἰδικὸν καὶ τὸ
 Βεστιάριον καὶ τὸν Καβαλλάριον καὶ τὸ Σίγμα καὶ τὸ Ῥάτον
 τὸ πρὸς τὴν Νέαν κείμενον καὶ μέχρι τῆς Σιδηρᾶς ὀνομα-
 ζομένης καὶ τὸ κάτοπτρον τὸ λοετρὸν καὶ τὰ παλάτια τὰ
 5 ἐπάνω μέχρι τοῦ Γερανίου καὶ τὸ Χρυσόκλαβον καὶ τὸ μέγα
 λοετρὸν τοῦ Οἰκονομίου τὸ πλησιάζον εἰς τὸ Τζουκανιστήριον,
 ἔχον ἑπτὰ ἐνθῆκας καὶ δώδεκα στοᾶς καὶ κολυμβήθραν
 εὐμεγέθη· ἔνζωδον δὲ ὑπῆρχεν· καὶ αἱ μὲν ἑπτὰ ἐνθῆκαι εἰς
 μίμησιν τῶν ἑπτὰ πλανήτων, αἱ δὲ δώδεκα στοαὶ κατὰ τῶν
 10 ιβ' μηνῶν τὰς κράσεις. Ἐσώζετο δὲ καὶ ἦπτε μέχρι τοῦ 963—969
 Νικηφόρου τοῦ Φωκά. Ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ Τζιμισκῆς κατ- 969—976
 ἔλυσεν αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς ὕλης ἔκτισεν τὴν Χαλκῆν, ἐν ᾗ καὶ
 ἐτάφη.

61 (4, δ'). Βουλόμενος δὲ κτίσαι ἱππικὸν κατὰ μίμησιν
 15 τῆς Ῥώμης εὗρεν τὸ τοῦ Σευήρου καὶ ἀνεπλήρωσεν αὐτὸ
 ἡγουν τὸ ἐν μέρος τῶν βαθμίδων καὶ τῶν δύο περιπάτων
 καὶ τὸ ἄνω τῶν καγκέλλων καὶ τὸν Σφενδόνα καὶ τοὺς
 καμπτήρας καὶ τοὺς δῆμους. 62 (4, δ'). Πάντα δὲ τὰ
 χαλκουργεύματα καὶ τὰ ξόανα ἐκ διαφόρων ναῶν καὶ πό-
 20 λεων ἀθροίσας ἔστησεν αὐτὰ εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως,
 ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς κίονας τῶν περιπάτων· ἐπάτωσε δὲ τοὺς
 αὐτοὺς περιπάτους μετὰ συγκοπῆς. Καὶ ἐπετέλεσεν αὐτὸς
 πρῶτος γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα. Ὁ δὲ ἔχων τοὺς B 20
 ὀνικοὺς πόδας ἦκεν ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας· ἔστιν δὲ

2 τὸ καβαλὰν A_1 , τὸν καβαλὰν A_2 , τὸ καβυλάριον B, τῶν
 καβαλλαρίων G καὶ post καβαλλ. om. G τὸ σῆμα A
 4 τὸ καθρύπτειν J, τὸν καθρύπτειν G 5 τὸ χρυσόκλαβον G,
 τὸν χρυσόκλινον B 6 τζουκανιστήριον A_1 7 θῆκας A_1 κό-
 λυμβον AC 9 μίμ.] ἀνάμνησιν C κατὰ G, om. JAC
 11 τζιμισκῆς J 12 ἐν ᾧ J 15 εὗρεν τοῦ σευήρου J αὐτὸν J
 16 τοὺς δύο περιπάτους διὰ καμαρῶν G 17 τὸ ante ἄνω
 om. A, τὸ ἄνω τῶν om. C τὴν σφενδόνα G τὸν καμπτήρα
 A_1 19 χαλκουεργήματα codd. praeter J 20 αὐτῷ J
 21 ἐπάτωσε — 22 περιπάτους om. J 24 ὀνικοὺς JAC, ἱππι-
 κοὺς G, ἀρνικοὺς et ὀρνιθικοὺς edd. e con.

ὁ Βελλεροφόντης καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν ἐκείσε. Ὅσα δὲ ἀγάλματα καὶ τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἤκασιν ἕκαστον καὶ διὰ τί ἐστηλωθήσαν, ἔσχατον λεπτομερῶς ἐροῦμεν εἰς τὰ περὶ κτισμάτων.

63 (5, ε'). Θέλων δὲ οἰκίσαι ὁ μέγας Κωνσταντῖνος 5 τὴν πόλιν αὐτοῦ, μάλιστα δὲ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὸ Βυζάντιον ἀγαγεῖν, ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν λαθραίως τὰ δακτυλῖδια αὐτῶν, ἐνὸς ἐκάστου ἰδίως, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν βασιλεῖα τῶν Περσῶν, ὅστις ἐκαλεῖτο Σάρβαρος, τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν Ἀδδαν, τὸν Πρωτάσιον, τὸν Σκόμβρον, τὸν 10 Φιλόξενον, ὅκτῳ δὲ πατρικίους, τὸν Δομνῖνον, τὸν Πρόβον, τὸν Δαρεῖον, τὸν Μαῦρον, τὸν Ῥοδανόν, τὸν Σαλλούστιον τὸν ἑπαρχον, τὸν Μόδεστον, τὸν Εὐβουλον. **64** (5, ε'). Μετὰ πλείστον στρατοῦ, ὥς εἴρηται, ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ποιήσαντας ἱε' μῆνας ἐν τῇ Περσίδι. Ὁ δὲ μέγας Κων- 15 σταντῖνος ἀποστείλας εἰς Ῥώμην ἀνελάβετο τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰς φανιλίας αὐτῶν· ὥρισε δὲ καὶ κτίστας μηχανικούς, ἵνα θεάσωνται τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς τόπους ἐνὸς ἐκάστου πῶς κεῖνται. Καὶ ὥς εἶδον τὰς οἰκίας

5 sq. cf. Georg. Monach. p. 499, 18 de B. 9—13 cf. Synops. Sathas p. 53, 8—17, Menaion 31. Dec. (Synax. S. Zotici), Glycas p. 463 Bonn. (Pargoire Revue des quest. histor. 1899 p. 88 sqq.) **64—66** Exscripsit cod. Mosqu. Georgii Monachi p. 399 not. (ed. Muralt)

1 ἔσεβον A₁ ὁπόσα δὲ καὶ ἄλλα ἀγ. AC 2 καὶ ante τίνες om. J τίνες] ἄτινα C 3 εἰς τὰ περὶ κτισμάτων om. AC 6 δὲ] καὶ J 7 ἀγαγεῖν om. codd. praeter G, κατακρατῆσαι C 9 σάρβαρις J τέσσαρις J 10 ἀδάμ C, ἀδά J, ἀδδάν A₁, ἄδαν GA₂ πορτάσιον J σκάμβρον A₁, σκόλυμβρον A₂ 11 δόμνον J, δομνῖνον AC 12 δάριον J σαλλούστιον Lamb., σαλτίωνα AC, σαλουστίονα JG, cf. § 67 et 70 13 εὐβουλον J 15 ποιήσαντες J 19 πῶς] ποῦ τε A ὥς εἶδον] ὅπως ἰδεῖν τε A, ὅπως ἰδεῖν cod. Mosqu. Georgii ὥς — p. 147, 2 κτισμάτων] ὅποῖαι παρὰ τὸν αἰγιαλὸν εἰσὶ καὶ ὅποῖαι καὶ ἐπὶ τῆς ἡπείρου ὡσαύτως· ἐθέασατο δὲ C

αὐτῶν, ἑτέρας ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἄλλας ἐπὶ
 τὰς ἡπείρους, καὶ τὰ σχήματα τῶν κτισμάτων καὶ τὰς ἀνό-
 δους οἶαι ἦσαν κοχλιοειδεῖς, καὶ λαβόντες τὰς φαμίλλας B 21
 αὐτῶν τῶν συγκλητικῶν ἀνῆλθον ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ ἀνθ-
 5 ομολοῦς ἔκτισαν τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖσε
 τὰς φαμίλλας αὐτῶν. 65 (5, ε'). Ἐλθόντες οὖν ἀπὸ τῆς
 Περσίδος μετὰ νίκης ἀναλαβόμενοι καὶ πάντα κεντηνάγια
 τξέ, δεξάμενος δὲ αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς καὶ ποιήσας εὐωχίας
 εἶπεν αὐτοῖς· 'Θέλετε ἀπελθεῖν εἰς Ῥώμην;' δοκιμάζων αὐτούς·
 10 οἷτινες ἔφησαν μὴ κατελθεῖν μέχρι δύο μηνῶν. 'Ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἔφη· 'ἀπόψε ἔγω δοῦναι ὑμῖν τὰς οἰκίας ὑμῶν.'
 Προστάξας δὲ Εὐφρατὰν τὸν παρακοιμώμενον αὐτοῦ (ὅστις
 ἐποίησεν τὸν Κωνσταντῖνον Χριστιανόν) ἕνα ἕκαστον ἀπ-
 ἔδωκεν τοὺς αὐτῶν οἴκους. 66 (5, ε'). Ἰδόντες δὲ τοὺς
 15 πυλῶνας αὐτῶν καὶ τὰς αὐλὰς καὶ τὰς ἀνόδους ὅτι ὅμοια
 Ῥώμης εἰσὶ καὶ τὰ μέτρα καὶ τὰ σχήματα καὶ τὰ ὕψη, καὶ
 τὴν ἀπόβλεψιν τῶν θυρίδων, ἔδοξαν εἶναι ἐν φαντασίᾳ ἐν
 Ῥώμῃ. Εὐρόντες δὲ καὶ τὰς φαμίλλας αὐτῶν ἐξεπλάγησαν·
 ὁμιλησάντων δὲ ἕκαστου αὐτῶν τὰς φαμίλλας αὐτῶν, τότε
 20 ἐπίστευσαν, ὅτι οὐκ ἔστιν φάντασμα, ἀλλὰ φρόνησις τοῦ
 βασιλέως, ὅτι ἄκοντας καὶ μὴ βουλομένους ἡμᾶς ἐνώκισεν
 ἐνθάδε. 67 (5, ε'). Ἐκ δὲ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν εἵληφان
 οἱ τόποι τὰς προσσηγορίας. Ὁ δὲ Φιλόξενος ἔκτισεν κιν-

3 ἦσαν] εἰσὶ A₁ 4 ἀνθόμοια ἔκτισαν ἕκαστα A, ἔκτισαν
 ὅμοια κτίσματα C 5 ἐκάθισαν AC (εἰσῆγαγε G) 8 δεξάμενος
 δὲ J, ἐδέξατο A, ἐδέξατο οὖν C βασιλεὺς] ἀσμένως add. C,
 ὡς ἔφη J 9 αὐτοῖς] αὐτοὺς J 10 δὺν J 11 ἔφη
 om. J 12 εὐφρατᾶ (εὐφράτη A₂) τῷ παρακοιμ. AC παρα-
 κινούμενον J 13 ἀποδοῦναι A 14 αἱ αὐτὸν (= αὐτῶν)
 J, τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ ὀψικίου αὐτοῦ (μετὰ ὀψικίων E) C
 15 ὅτι — 16 εἰσὶ] ὁμοίως τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ A, nil nisi ὁμοίως C
 18 ἐξεπλάγησαν] ὅτι ἕκτασις ἐστὶν addit J 19 ὁμιλη-
 σάντων δὲ ἕκαστου αὐτῶν] ἐρωτήσαντες δὲ A₂C αὐτῶν] καὶ
 μαθόντες ἀκριβῶς addit AC 21 ἡμᾶς] αὐτοὺς A₁C 22 εἰλή-
 φασιν AC

στέρναν τὴν ἐπονομαζομένην Φιλόξενον. Ὁ Πρόβος ἀν-
 741—775 ἡγείρεν ναὸν τοῦ Προδρόμου, ὃν περ ὁ Καβαλλῖνος ἐποίησεν
 ἐργοστάσιον, τὰ λεγόμενα Πρόβου. Ὁ Δομνῖνος ἔκτισεν
 Β 22 οἶκον εἰς τὰ Μαυριανοῦ, ὃν εἶχεν ὁ Ἀγρικόλαος. Ὁ Δα-
 ρεῖος ἔκτισεν οἶκον τῆς Ἰκανατίσεως τοῦ Σκληροῦ. Ὁ Μαῦ- 5
 ρος ἔκτισεν οἶκον, ὃν περ εἶχεν ὁ Βελονᾶς. Ὁ Ῥοδανὸς
 ἔκτισεν οἶκον, ὅσπερ καλεῖται τὰ Εὐουράνης· ἔστι δὲ τῆς
 Μαρμαίνης. Ὁ Σαλλούστιος ἔκτισεν οἶκον, ὅστις καλεῖται
 τοῦ Κοντομύτου. Ὁ Μόδεστος ἔκτισεν οἶκον εἰς τοὺς ἀγίους
 Ἀποστόλους τοῦ Λαμπροῦ. Οἱ δὲ τρεῖς πυλῶνες ἐκτίσθησαν 10
 παρὰ τοῦ Εὐβούλου.

68 (5, ε'). Ἐκτίσε δὲ καὶ τέσσαρας ἐμβόλους ἀπὸ τοῦ
 παλατίου μέχρι τῶν χειρσαίων τειχῶν, ἐγχορήγους θόλους·
 ὁ εἰς ἤρχετο ἀπὸ τοῦ Τζουκανιστηρίου καὶ τῶν Μαγγάνων
 καὶ τῆς ἀκροπόλεως καὶ τῶν Εὐγενίου καὶ διήρχετο μέχρι 15
 τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου· ὁ δὲ ἕτερος ἀπὸ τῆς Δάφνης καὶ τῶν
 Σοφιδῶν μέχρι τῆς Ῥάβδου· οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἔμβολοι ἀπὸ
 τῆς Χαλκῆς καὶ τοῦ Μιλίου καὶ τοῦ Φόρου μέχρι τοῦ Ταύ-
 ρου καὶ τοῦ Βοῦς καὶ τοῦ Ἐξακιονίου. Ἐπάνω δὲ τῶν

1 τὴν ἐπον. Φιλόξενον A₂, om. A₁ CJ, ἥτις αὐτοῦ καὶ τὴν
 ἐπωνυμίαν κέκτηται G 3 ἐργοστάσιον G, ἐργαλοστάσιον J,
 ἐργοδοσίον AC δόμνος J 4 εἰς τοῦ ἀμυριανοῦ J εἶχεν
 JC, ἔχει A (ὅστις λέγεται τοῦ Ἀγρικολάου G) ἀγρικόλ^α J
 δάριος J 5 κανατίσας J, κανατίσης A, ἰκαν. tell. Μαῦρος]
 εἰς τὰ μωριανοῦ add. G (cf. l. 4) 6 ὃν περ κτλ.] ὃς λέγεται
 νῦν τοῦ βελ. A, ὃς καλεῖται τοῦ βελ. CG ῥόδαμνος A, ῥάδαμνος
 C, ῥόδων ὀπισθεν τῆς ἀγίας σοφίας G 7 ὅσπερ] ἥτις J
 αὐγοράνης JB, εὐοράνης CG, εὐουράνοισ A, εὐουράνης M,
 ἐν οὐρανοῖς Lamb. 8 ὅστις — 9 οἶκον om. J 9 κοντομύ-
 του AC, κοντομύτου G, Κοντομίτου Lamb. 10 τὸν λεγόμενον
 τοῦ λαμπροῦ AC (ἀποστόλους, ὅπου καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτοῦ
 ἔχει G) πυλῶνες A 11 εὐόλου J 13 καὶ ἐγχορ. J θολω-
 τοὺς G 14 τζουκανιστηρίου A₁ 15 καὶ τῶν Εὐγ. — 18
 Χαλκῆς om. J καὶ διήρχετο μέχρι τοῦ ἁ. Ἀντωνίου habet
 solus A₂ 18 καὶ μέχρι J 19 Ἐξακιονίου] G add.: ὅπου ἦν
 ἡ πόρτα τοῦ χειρσαίου τείχους (cf. Π 54)

ἐμβόλων περίπατοι πλακωτοὶ λίθινοι καὶ στῆλαι χαλκαὶ ἄπει-
 ροι εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως ἕσταντο. 69 (5, ε'). Ἐκτίσε
 δὲ καὶ τοὺς μυδρῶνας καὶ τοὺς ἀγωγοὺς ἔφερεν ἀπὸ Βουλ-
 γαρίας· ἐποίησεν δὲ καὶ καράβους ἐγχορήγους ἐπὶ πᾶσαν
 5 τὴν πόλιν βαθεῖς, τῷ ὕψει ὅσον τῶν ἐμβόλων, διὰ τὸ μὴ
 εἶναι δυσωδία τις καὶ ἐνσκήπτουσιν νόσοι πολλαί, ἀλλ' εἰς
 τὸ βάθος διέρχεσθαι τὰς δυσώδεις ὕλας καὶ κατέρχεσθαι εἰς B 23
 τὴν θάλασσαν.

70 (5, ε'). Ταῦτα δὲ ἐκτίσθησαν ὡς εἴρηται παρὰ Οὐρ-
 10 βικίου πραιποσίτου καὶ Σαλλουστίου ἐπάρχου καὶ τῶν λοι-
 πῶν, καταλιπὼν αὐτοῖς κεντηνάρια χρυσίου ἑξακόσια εἰς τε
 τοὺς ἐμβόλους καὶ τοὺς ἀγωγοὺς καὶ εἰς τὰ τεῖχη. Ἐκεῖνος
 δὲ ἦν κατὰ τῶν Σκυνθῶν καὶ ὑποτάξας αὐτοὺς ἐκτίσεν πό-
 λιν τὴν Περσθλάβαν καὶ τὴν Δίστραν καὶ τὴν Πλίσκονβαν
 15 καὶ τὴν Κωνσταντίαν. Ταῦτα δὲ ἐκτίσθησαν παρισταμένου
 τοῦ Οὐρβικίου εἰς χρόνους δύο ἡμισυ ἀπὸ φωνῆς Ἑρμείου.
 71 (5, ε'). Ἐκτίσε δὲ καὶ τὰ Ἀρματίου δι' ὧν ἔπηξεν τὴν
 κόρην αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐκέϊσε ἀπέθετο, ὅτε
 ὑπέταξεν τοὺς Βυζαντίους. Εἰς δὲ τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν
 20 αὐτοῦ νῦν ἐκτίσεν παλάτια τὰ καλούμενα Κωνσταντιανὰς

1 ἐμβόλων] θολικῶν καμάρων τῶν ἐμβόλων ὄλων G
 λίθινοι] μαρμαρίνοι G 2 sq. G: Μέσον δὲ τῶν ἐμβόλων, ἐνθα
 ἡ λεωφόρος ἐστὶν ὁδός, καὶ ἐπὶ πάντα ἄλλον τόπον τῆς πόλεως
 ἐκτίσε κανάλους θολωτοὺς κτλ. 3 μυδρῶνας codd.; quid sit,
 incertum; sed cum Lamb. ὕδρῶνας aut λυτρώνας scribere du-
 bito ἔφερεν] δι' ὧν τὸ ὕδωρ φέρεται C 4 καράβους] γάβους
 („cavos“) Lamb. 5 ὅσον] ἥσον (= ἴσον) J 6 δυσωδίαν τινα
 A, δυσωδίας τινος C καὶ] ἐνθεν? Bekker ἐνσκήπτωσι GC
 πολλοὶ J ἀλλ' om. J 9 ὡς εἴρηται] v. § 58 et 63
 10 σαλονυστίου C, σαλονυστίονος JA 11 αὐτοὺς J 13 ἦν]
 ἐκίνησε C 14 περσθλάβαν A₁, περσθλαβίτζαν C 15 καὶ
 κωνσταντίαν J ἐκτίσαν J παρισταμένου G, παρὰ JA, παρ.
 τοῦ Οὐ. om. C 16 καθὰ δὴ ἱστορεῖ ὁ ἑρμείας G 17 ἀρμα-
 σίων A δι' ἔπηξεν (ὧν om.) A₁, ἐν ᾧ ἔπηξε C, ἐνθα τὸ
 πρῶτον πρὸ τοῦ κατασχεῖν τὸ βυζάντιον ἔπηξε G 19 βύζαν-
 τας A₁ τὰ om. J

καὶ τὰ καλούμενα Κώνσταντος· ἔστιν δὲ ὁ οἶκος τοῦ Του-
βάκη καὶ τοῦ Ἰβερίτζη, ὅνπερ ἔχει ὁ Ἀκροπολίτης. Τοὺς
δὲ ναοὺς καὶ τὰ λοιπά, ὅσα ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταν-
τῖνος, ὕστερον εἰς τὰ περὶ κτισμάτων ἐροῦμεν.

B 25 72 (6, ζ'). Ὁ δὲ μικρὸς Θεοδοσίος εἰς τὸν πέμπτον 5
B 26 χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ σεισμοῦ γερονότος καὶ τῶν
408—450 τειχῶν εἰς γῆν καταπιπτόντων διὰ τὸ τοὺς Ἀμαληκίτας τοὺς
Χατζιτζαρίους οἰκῆσαι ἐν τῇ πόλει καὶ βλασφημεῖν σφοδρῶς
εἰς τὸ Τρισάγιον — ποιήσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἱκεσίαν καὶ
λιτὴν εἰς τὸν Κάμπον τοῦ Τριβουναλλοῦ μετὰ τοῦ πατρι- 10
άρχου Πρόκλου κραζόντων τὸ Κύριε ἐλέησον ἐπὶ πολλὰς
ῥάσας, πάντων ὁρώντων ἐπήρθη παιδίον εἰς τὸν ἄερα καὶ
ἤκουσεν ἀγγέλων μελωδούντων καὶ ὑμνούντων· ἅγιος ὁ θεός,
ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς'. Κατελθόντος
δὲ τοῦ παιδίου ὁ λαὸς ἐμελῶδει οὕτως καὶ ἔστη ὁ σεισμός 15
ἔκτοτε. 73 (6, ζ'). Καὶ ἐξέωσεν ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς
αἰρετικούς ἐκ τῆς πόλεως καὶ παρεξέβαλεν τὰ τεῖχη ἀπὸ
τοῦ Ἐξακοντίου μέχρι Χρυσείας· ἐξ οὗ καὶ στήλην ἔστησεν
αὐτοῦ ὀπισθεν τῶν ἐλεφάντων. Καὶ ἀνεβίβασεν τὸ παρά-
λιον τεῖχος ἀπὸ τῆς Ῥάβδου μέχρι Χρυσείας καὶ ἀπὸ τὴν 20
ἄγιον Ἀντώνιον τὰ Ἀρματίου μέχρι τῶν Βλαχερνῶν καὶ τῆς
Χρυσείας. Οἱ δὲ δύο δῆμοι ἔκτισαν τὰ τεῖχη παρ' αὐτοῦ
ὀρισθέντες, καθὼς εἰς τὰ περὶ κτισμάτων ἐροῦμεν.

5—21 Ex Theodoro Lectore ut videtur; v. Theophan. p. 93, 5 sqq., Georg. Monach. p. 604, 16 de B.

1 Κώνστα AG 2 ἰβερίτζη A₂ C τοῦ ἰβερίτζη τὸν οἶκον
ὅνπερ κτλ. J (ἅπερ εἶσιν οἶκοι δύο τοῦ τουβάκη καὶ τοῦ ἰβε-
ρίτζη G) 72 sq. ACM—JB 5 Suprascrisit σχηματογρα-
φία Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ J 7 τὸ om. J καὶ τοὺς χατζ. JB
11 Πρόκλου] καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ add. C 12 πάντων τῶν
ὁρ. J ἐπήρθη] ἠρπάγη AC 15 post οὕτως add. solus A₁:
καθὼς τὸ παιδίον ὑφηγήσατο σεισμός· ἔκτοτε ἐξέωσεν J
17 ἐξέβαλε AC 18 ἐξ οὗ] ἐφῆν A₁ στίλας J 19 ἀνε-
βασεν J 21 ἀρμασίον A₂ καὶ τῆς Χρυσείας falsum addita-
mentum esse videtur 23 ὀρισθέντος J ἐροῦμεν] cf. II 58, III 140.

II.

(Πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· περὶ στηλῶν,
ἐν ᾧ καὶ περὶ Ἀδιαβηνῆς.)

1. | Περὶ Ἀδιαβηνῆς. Αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς (§ 1—13
Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν πέραν τοῦ Τίγριδος. ἀντι-
5 κρὺς δὲ ἐστὶν ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη <ν>άφθα· λέγεται
δὲ Ἀδιαβηνή διὰ τὸ εἶναι πλείονας ποταμούς ἐν αὐτῇ καὶ
δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. Ἐκεῖ ἐστὶν ἡ Νινευή·
τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος,
ὥστε ταῖς ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμι-
10 γεῖσα ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. Ἐκεῖσε δὲ ἐστὶν
<τὸ> Ἄσρνον στόμιον, ἐξ οὗ δεινὸν πνεῦμα ἀναδίδοται,
ὥστε ἐπὶ γειον ζῶον ἅπαν καὶ πᾶν πτηνὸν ἀποφθεῖρειν, εἰ
προστύχοι ὁσφρανθῆναι. † Καὶ σκεδάννυται καὶ οὐ κατ'

1. Anon. Treu p. 3, 1 (Suid. s. v., cod. Tischend.). Cf. etiam
Cassius Dio 68, 27, Cramer Anecd. Par. I 383.

Titulus exstat in A; B in margine adscripsit: περὶ
τῶν ἀγαλμάτων καὶ στηλῶν; in G post II 13 inseritur: καὶ
ταῦτα μὲν περὶ ἀγαλμάτων· τῶν δὲ ἐξῆς πάλιν ἐχώμεθα. Ex
I 62 et 73 et ex inscriptione codicis H II 107 concludere possis
scriptorem hanc partem περὶ κτισμάτων inscripsisse item ac
tertiam partem 1. JA 4 ἀντικρὺς] ἐν αὐτῇ Tr. (= Anon.
Treu) 5 ἄφθα A, ἄνθα J, νάφθα Tr. 9 συμμιγνύσα JA₂,
συμμιγῆσαι A₁, συμμιγεῖσα Tr. 11 τὸ suppl. ex Tr. 12 καὶ
εἰ πρὸς τὸ τυγὸν ὁσφρήσοιτο Tr. 13 sq. Locus corruptus; recte,
ut videtur, Tr. (et Suid. et Tisch. et Cram. Anecd.): καὶ εἰ
ἐσκεδάννυτο, οὐκ ἂν ᾤκισθη ὁ χώρος, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν ἄν-
εῖσιν καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον πάλιν ἀντανεκλᾶται κτλ.

Scriptores Orig. Constant. II.

εὐθεΐαν ἐξέρχεται καὶ ὀλίγον ἀνερχόμενον ἄνεισιν καὶ πάλιν ἀντανακλᾶται· καὶ ἐκ τούτου τὰ ἐν ὑψηλοῖς πετόμενα σώζεται καὶ τὰ πέριξ <νεμόμενα. Ἀέγει δὲ ὁ Δίῳ τοιοῦτόν τι ἑωρακέναι ἐν Ἱεραπόλει τῆς> Ἀσίας, ὥστε πάντα τὰ ὁσφραϊνόμενα φθείρει πλὴν τῶν εὐνούχων. Ἔστιν δὲ ἐν τῇ 5 Ἀδιαβηνῇ ἢ Κτησιφῶν. ||

2. | Περὶ ἀγάλματος Ἰανουαρίου. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰανουαρίου ἱστοροῦσι τετραμόρφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς· ἄλλοι δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλειῖδα κατέχον<τα> ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἄνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ 10 καὶ θυρεόν, ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ ψήφων κρατοῦντα τ', τῇ δὲ εὐωνύμῳ ξε' ὡς<περ> τὸν ἐνιαυτόν· ὅθεν καὶ ὁ Λογγίνος Αἰωνάριον αὐτὸν ἐρμηνεύσαι βιάζεται ὡς> ἀνελ αἰῶνος πατέρα. ||

3. | Περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος δόρου. Τῆς Ἀθη- 15 νᾶς τὸ ἄγαλμα δόρου κρατεῖ καὶ ἀσπίδα παρὰ τὸ σταθερόν καὶ ἀνδρεῖον καὶ διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι· ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῷ νῷ. Καὶ περιεφαιλάαν διδόασιν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέατον· καὶ ἐλαίαν ὡς καθαρωτάτης αὐτῆς οὐσίας οὐσης· φω- 20

L. 3. Cf. Cassius Dio 68, 26 2. Anon. Tr. p. 4, 12 (Suid. s. v., cod. Tisch.). Cf. Lydus de mens. p. 63, 16 sqq. Wuensch. 3. Anon. Tr. p. 4, 20 (Suid. s. v. Ἀθηναῖ, cod. Tisch.)

3 νεμόμενα — 4 τῆς suppl. ex Tr. 4 ὥστε] ὅπερ Tr. 2—14 ABG 7 et 8 Ἰάνου Lamb. post alterum Ἰανουαρίου G inserit δν καὶ πρῶτον τῶν μηνῶν νομίζουσιν 8 τέσσαρας τοῦ χρόνου τροπὰς G 9 κατέχειν A, κατέχον G, rest. ex Tr. 11 θυραίων Tr. 12 post ξε' habet ὡσανεὶ πατέρα τοῦ χρόνου A, τὸν τῶν ἡμερῶν ἀριθμόν G; ego restitui ex Tr.; etenim G in initio capitis exhibet: ὅτι αἰωνάριος λέγεται παρὰ λογγίνου σοφοῦ τινὸς ὡς αἰῶνος πατήρ 19 διὰ — ἀθέατον] διὰ τὸν (τὸ A₂) νέον τῆς σοφίας καὶ ἀκράτητον (ἀκρότατον A₂) καὶ ἀθέατον A, διὰ τὸ φρόνιμον καὶ σοφόν G, rest. ex Tr. 20 ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὐσης Tr., ὡς καθαρωτάτην οὐσαν αὐτὴν οὐσίας A, correxi (διὰ τὴν καθαρότητα G)

τὸς γὰρ ὕλη ἢ ἐλαία· καὶ Γοργόνα διδόασιν ἐπὶ τὸ στήθος αὐτῆς διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοός. ||

4. | Περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος κιθάραν. Κιθάραν ἐπὶ χειρῶν πλάττουσι τοῦ Ἀπόλλωνος, οἶονεὶ τὸν ἥλιον τὴν 5 τοῦ παντὸς ἁρμονίαν· κιρνῶμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς ἀστράσι καὶ τίκτει καὶ ξφογονεῖ. ||

5. | Περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος ψαλίδα χαλκῆν. Τὴν Ἥραν λέγουσιν εἶναι τὸν ἄέρα· καὶ ἐπεὶ ὁ ἄēr καθαίρει, ποιοῦσι τῆς Ἥρας τὸ ἄγαλμα βαστάζειν ψαλίδα ἀπὸ μετα- 10 φορεῶς ψαλίδος τῆς ἀποκειρούσης τὰς τρίχας καὶ καθαρόν ἀποδεικνυούσης τὸ σῶμα. ||

6. | Περὶ ἀγάλματος βαστάζοντος πύργον. Τὴν Διμήτραν οἱ παλαιοὶ τὴν γῆν καλοῦσιν· καὶ ἐπειδὴ ἔδρα πάσης πόλεως ἡ γῆ ἐστίν, ὥς βαστάζουσα τὰς πόλεις πλάτ- 15 τεται πυργοφόρος. ||

7. | Περὶ ἀγάλματος κτένα φέροντος. Τῆς Ἀφρο- δίτης τὸ ἄγαλμα κτένα φέρει. ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξὶ κνήφην λοιμώδη γενέσθαι, καὶ ξυρουμένων αὐτῶν πασῶν γεγόνασιν <αὐταῖς οἱ κτένες> ἀχρεῖοι· εὐξα- 20 μένας δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνατριχωθῆναι, τιμῆσαί τε αὐτὴν

4. Anon. Tr. p. 4, 28 (Suid. s. v. Ἀπόλλων, cod. Tisch.) [cf. Lyd. de mens. p. 107, 19 W.] 5. Anon. Tr. p. 5, 15 (Suid. s. v. Ἥρα, cod. Tisch.) 6. Anon. Tr. p. 5, 20 (Suid. s. v. Δημήτηρ, cod. Tisch.). Cf. Lyd. de mens. p. 114, 6 W.

7. Anon. Tr. p. 5, 24 (Suid. s. v. Ἀφροδίτη, cod. Tisch.). Cf. Lyd. de mens. p. 116, 18 W.

1 ὕλη] ὅλη A, χορηγόν G, rest. ex Tr. 2 τοῦ νοῦ Tr. διὰ τὸ ταχύνουν G 4 οἶονεὶ τοῦ ἡλίου <διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν αἴτιον> τῆς τοῦ παντὸς ἁρμονίας coni. Lamb., qui idem affert locum Procli ex commentario in Cratylum sumptum 10 ἀποκειρ.] ἄνω κειρούσης codd., corr. ex Tr. 13 ante καὶ inserit οἶονεὶ γῆμητρα Tr. 18 κνήφην λοιμώδη Tr., κλήφην λιμώδαις A₁, κληφαλιμώδαι A₂, om. B (συνέβη ποτὲ ἐν τῇ εἰσῶμῃ λοιμώδεις γενέσθαι τὰς γυν. G) 19 αὐταῖς οἱ κτένες suppl. ex Tr.

ἀγάλαμι κτένα φέρουσαν. Πλάττουσιν δὲ αὐτὴν καὶ γένειον ἔχειν, ὅτι τε καὶ ἄρρενος καὶ θηλείας ὄργανα ἔχει· αὐτὴν γὰρ λέγουσιν τὴν ἔφορον γενέσεως τοῦ παντός, καὶ ἀπὸ τῆς ὁσφύος καὶ ἄνωθεν λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα, τὰ δὲ κάτω θήλειαν. Πλάττουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον, ἐπειδὴ καὶ ὁ ⁵ Αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη καὶ τὴν μετέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλματι. ||

8. | Περὶ ἀγάλματος τοῦ Διός. Ἀγαλμα πλάττουσι τοῦ Διὸς καθήμενον, ἔχον τὰ ἄνω γυμνά, τὰ δὲ κάτω ἐσκαπασμένα· κρατεῖ δὲ τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δὲ δεξιᾷ ¹⁰ ἅετον προτείνει· καὶ τὸ μὲν καθέζεσθαι τὸ ἐδραῖον τῆς δυνάμεως αἰνίττεται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνά ἔχειν, ὅτι φανερόν τοις νοεροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσι· τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται, ὅτι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος· τὸ δὲ τῇ λαῖᾳ σκῆπτρον κατέχειν τὸ ἐξουσιαστικὸν σημαίνει, τὸ ¹⁵ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἅετον, ὥς τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ, ὥς ἅετός τῶν μεταρσίων ὀρνέων. ||

8a. <Περὶ ἀγάλματος Ἡρακλέους βασιτάζοντος

8. Anon. Tr. p. 6, 8 (Suid. s. v. Ζεύς, cod. Tisch.) 8a. Cf. Anon. Tr. p. 6, 4 (cod. Tisch.): Περὶ ἀγάλματος τοῦ Ἡρακλέους βασιτάζοντος τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τρία μῆλα· τὸν Ἡρακλέα τὸν

1 φέροντι A₁, φέρουσαν A₂ Tr. 2 ἔχειν] ἔχουσαν Tr. ὅτι τε A₁, ἔτι τε A₂ (ὅτι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεια ἔχει ὄργανα Tr. (ὡς ἔφορος τοῦ ἄρρενα καὶ θήλεια τίκεσθαι G) 5 sqq. ἐπειδὴ καὶ κτλ.] ἔστι δὲ καὶ ὁ αἰνείας υἱὸς κτλ. A, υἱὸς γὰρ αὐτῆς αἰνείας κτλ. B, ὅτι ὁ αἰνείας Tr. (διὰ τὸ τὸν αἰνείαν ὡς μητέρα ἰδίαν οὕτω τιμῆσαι αὐτὴν G), restituebam 8 περὶ ἀγάλμ. τοῦ Διός] περὶ ἄγ. Ἡράκλει (om. A₂) βασιτάζοντος τρία μῆλα A (cf. § 8a) 11 et 12 τῷ μὲν—τῷ δὲ G, item l. 14 et 15 sq. 13 τοῖς οὐρ.— 14 ὁ θεὸς om. A, suppl. ex Tr. (licentius G: ὅτι φανερόν ἐστιν οἷα θεὸς καὶ τοῖς ἐπιγείοις τοῦ κόσμου μέρεσι καὶ τοῖς οὐρανίοις· τῷ δὲ τὰ κάτω ἔχειν σκεπόμενα ὅτι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγν.) 18 Inscriptio deest hoc loco in codd. et reliqua verba coaluerunt cum c. 8. Supplevi inscriptionem ex initio c. 8 (cod. A).

τρία μῆλα.) . . . διὰ δὲ τῶν τριῶν μήλων δηλοῖ, ὥς σφαίρας εἰς τρία κλίματα κατέχειν τὴν πᾶσαν διακόσμησιν.

9. | Περὶ ἀγάλματος περωτοῦ τοῦ Ἑρμοῦ. Τὸν Ἑρμῆν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων [Ῥωμαίων] 5 κατὰ τὴν αὐτῶν πεπλανημένην μυθολογίαν υἱὸν Διὸς λέγουσι καὶ Μαίας· Διὸς μὲν οἶον τοῦ νοῦ, Μαίας <δὲ τῆς φρονήσεως· ἐκ νοῦ γὰρ καὶ> φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. Διὰ τοῦτο καὶ περωτὸν αὐτὸν <ποιοῦσιν ὥς ταχύν> οὐδὲν γὰρ λόγου ταχύτερον· ὅθεν καὶ Ὅμηρος ἔφη ἔπεα 10 πετρόεντα· καὶ ὥσει περὸν ἡὲ νόημα. Πάντων δὲ νεώτατον αὐτὸν> ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον· ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερορότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. ||

10. | Περὶ ἀγάλματος Ἑρμοῦ βασιτάζοντος μάρ- 15 σιπιπον. Τοῦ κέρδους αἷτιον λέγουσι καὶ τῶν ἐμποριῶν τὸν Ἑρμῆν· ὅθεν καὶ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἰστώσι βασιτάζοντα μάρσιπιπον· ἀλλὰ καὶ οἱ Φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάτ-

χρόνον λέγουσιν, ὅς ἐστι τριμερής· ἔαρ, θέρος καὶ χειμῶν [cf. Lydus de mens. p. 120, 14 W]. Suidas s. v. Ἑρακλέους ἀγαλμα βασιτάζον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μῆλα γ' διὰ τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς κεκοσμηθῆσαι αὐτόν. Cf. et quae apud Suidam sequuntur (sumpta ex Malala ed. Istrin I 21) et Suid. s. v. Ἑρακλῆς Ἀλκμήνης υἱός. 9. Anon. Tr. p. 6, 18 (Suid. s. v. Ἑρμῆν, cod. Tisch.). Cf. Lyd. de mens. p. 129, 8 W. 10. Anon. Tr. p. 7, 26 (Suid. s. v. Ἑρμῆν, cod. Tisch.).

1 Lacunam codice nescio quo Vaticano sic expletam esse Lamb. testis est: Ἀλλὰ καὶ πλάττουσιν αὐτὸν (sc. Δία ex falsa Lamb. sententia) τρία μῆλα ἐν τῇ χειρὶ βασιτάζειν. διὰ δὲ τῶν κτλ. 2 an σφαῖρα . . . κατέχει? ὥς σφαῖρας εἰς secl. Lamb. 4 ῥωμαίων A (καὶ οἱ ἀρχαῖοι ῥωμαῖοι G), om. Tr., seclusi 6 καὶ Μαίας κτλ.] καὶ ῥέας. διὸς μὲν οἶον τοῦ νοῦ μετὰ φρονήσεως A, καὶ ῥέας, διὸς μὲν οἰονότι ἐκ τοῦ νοὸς μετὰ φρον. B (καὶ μαίας, ἤγουν λόγον ἐκ νοῦ καὶ φρονήσεως· G), suppl. ex Tr. 8 — 11 διὰ τοῦτο τὸν αὐτὸν ἐργάζονται A₂, om. A₁; supplevi B ex Tr. (G habet: διὰ τοῦτο καὶ νέον αὐτὸν ἰστοροῦσι διὰ τὸ μὴ γηράσκειν τὸν λόγον, ἀλλ' ἀεὶ ἀκμάζειν). 16 βασιτάζον Tr.

τουςιν ἐπιφέροντας βαλάντιον χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δυνα-
στείας· οἱ δὲ Ἕλληνες σιδηροφοροῦντας αὐτοὺς πλάττουσιν
ὥς τοῖς ὅπλοις ὑποταττομένων τῶν ἀνθρώπων. ||

11. | Περὶ ἀγάλματος Εὐγνωμοσύνης. Ἄγαλμα
τῆς Εὐγνωμοσύνης τῇ δεξιᾷ χειρὶ σκῆπτρον κατέχει ὥς ἀγ- 5
χίνου οὔσης τῆς εὐγνωμοσύνης, τῇ δὲ ἀριστερᾷ βιβλίον διὰ
τὸ τὸν εὐγνώμονα δέεσθαι ἀναμνήσεως, ἣτις διὰ βιβλίων
γίνεται. ||

12. | Περὶ ἀγάλματος τοῦ Πριάπου. Τὸ ἄγαλμα
τοῦ Πριάπου τοῦ Ὁρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου ἀνθρωπο- 10
ειδὲς ποιοῦσι, τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, ὥσανεὶ παρ'
αὐτοῦ φανῆναι τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐ-
ωνύμῳ κρατῶν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, ὅτι τὰ κρυπτά
ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερά καθίστησιν. ἔχει δὲ καὶ πτερὰ
διὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως· τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου 15
<διὰ> τὴν περιφέρειαν· ταύτῃ γὰρ εἶναι τῷ ἡλίῳ αὐτὸν
δοξάζουσιν· ὥς εἴρηται γάρ, ἀνθρωπόμορφον ἔχει ἄγαλμα
τῇ δεξιᾷ χειρὶ σκῆπτρον κατέχον, τῇ δὲ εὐωνύμῳ τὸ αἰδοῖον

11. Anon. Tr. p. 6, 28 (cod. Tisch.) 12. Anon. Tr. p. 7,
1 (Suid. s. v. Πριάπος, cod. Tisch.)

1 βαλάντιον χρυσοῦν codd., βαλάντια ὥς τοῦ χρυσοῦ Tr.,
βαλάντια χρυσᾶ ὥς τοῦ χρυσοῦ Lamb. 3 ὑποταττ. τῶν ἀνθρ.
G Tr., ὑποταττομένοις τὸ ἀνθρώπινον A₂ 5 ἀγχίνου] ἰσχυ-
ούσης Tr. 11 παρ' αὐτοῦ φανείσαν Tr., παρὰ τὸ φανῆναι A,
παρὰ τὸ φανῆναι δι' αὐτοῦ B (παρ' αὐτοῦ γῆς τε καὶ θαλάσσης
φανείσης G); ὥσανεὶ παρὰ τὸ φανῆναι κατὰ τὴν ξηρὰν καὶ
τὴν θάλασσαν. 'eo quod terra marique appareat' Lamb.; re-
stitutuebam 13 τὰ κεκρυμμένα Tr. 14 sq. τὰ δὲ πτερὰ τὴν
ταχ. (ἔχει om.) Tr. 15 sq. τὸν δὲ κυκλοτερεῖ δίσκον ᾧ ἐποχεῖται
διὰ τὸ περιφερὲς τῷ ἡλίῳ τοῦτον δοξάζειν G, μέσον δὲ
τῶν πτερῶν δισκοειδὲς κύκλος δηλῶν τὴν περιφέρειαν. ταύτῃ
κτλ. B, sequor A Tr., nisi quod διὰ inserui; τοὺς δὲ κύκλους
διὰ τὴν τοῦ δίσκου περιφέρειαν Lamb. nullius codicis auctori-
tate nisus.

αὐτοῦ ἐντεταμένον· ἐπὶ δὲ τούτῳ πτερά· κατὰ μέσον δὲ τῶν πτερῶν δισκοειδὴς κύκλος. ||

13. | Περὶ ἀγάλματος τῆς Γῆς. Ὅτι γυναῖκα λέγουσι τὴν Ἑστίαν καὶ πλάττουσιν οἶονεῖ τὴν Γῆν τύμ-
5 πανον βασιτάζουσιν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἢ γῇ ὕφ' ἑαυτὴν συγκλείει. ||

14. | Περὶ ἀγάλματος ἔχοντος ἐν τῇ κεφαλῇ B 27
κέρατα. Τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Σελεύκου τοῦ δι' ἀνδρείαν
ὀνομασθέντος Νικάνορος τοῦ δόντος τῷ νῖῳ αὐτοῦ Ἀντιόχῳ
10 Στρατονίκῃν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐρασθέντι αὐτῆς καὶ διὰ
τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρουπτομένῳ,
γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἑρασιστράτου τοῦ ἱατροῦ — φασὶ συν-
όντα Σέλευκον Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδονικῷ ταῦρον θυομένῳ
ἀποδράντα μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ τῶν κεράτων
15 κρατήσαντα· καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ περιτιθέασι
κέρατα ἐν τῇ κεφαλῇ. ||

14a. | Περὶ ἀτραβατικῶν. Ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ
ἐπινικίοις καὶ παρόντων πρέσβων ἐνεδύοντο χλαμύδας ποι-
κίλας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ πορφύρας ἢ ἄλλως πως πολυτελεῖς· B 28
20 ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπελίνας τῷ χρώματι, ἃς

13. Anon. Tr. p. 7, 13 (Suid. v. Γῆς ἄγ., cod. Tisch.)

14. Anon. Tr. p. 7, 17 (Suid. s. v. Σέλευκος, cod. Tisch.)

14a. Anon. Tr. p. 4, 3 (Suid. s. v. Ἀτραβατικάς, cod. Tisch.)
Cf. Lyd. de mag. p. 21, 18W.

1 ἐπὶ δὲ τούτου Tr. 3 ὅτι γυν. πλάττουσι τὴν ἑστίαν
οἶονεῖ κτλ. Tr., τὴν γῆν λέγουσιν Ἑστίαν καὶ πλάττουσιν αὐτὴν
γυν. τύμπ. βαστ. Lamb. falso, auctoritate cuiusdam codicis nisis

8 τὸ δὲ ἄγ.] περὶ ἀγάλματος Tr. 9 τῷ ἰδίῳ νῖῳ Tr.
Νικάνορος] Νικάτορος Lamb. (falso) 11 ἐπικρουπτόμενον AB
(om. G) 12 φασὶ δὲ Lamb. 13 ἀλεξάνδρῳ τὸν μακεδονικὸν
ταῦρον θυόμενον A₂B, rest. ex Tr. (Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακ. τυθῆναι
μέλλοντος ταύρου καὶ ἀποδρ. κτλ. G) Μακεδόνη Tr. 16 τῇ
κεφαλῇ κέρατα Tr. 14a. AB 18 πρεσβειῶν A 20 τὸ
χρῶμα Tr.

ἐκάλουν ἀτραβατικὰς ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος — τὸ γὰρ μέλαν ἄτρον ἐκάλουν — ἢ ὅτι μετὰ τὰς τραβέας ταύταις εἰώθασι χρῆσθαι· τραβέαι δὲ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. ||

15 (7, ζ'). | Περὶ Ἀγγουστίωνος. Τῇ πέμπτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἐχόρευον οἱ ῥηγεωνάρχαι ἐν τῷ [αὐ] γουστίωνι ἤγουν 5 τῷ ὀψοπωλείῳ εἰς τιμὴν τοῦ βασιλεύοντος κατὰ τὸν καιρὸν. Τὸν αὐτὸν οὖν τόπον νῦν οἱ ἰδιῶται Ἀγγουστίωνα καλοῦσιν· ἐν ᾧ καὶ στήλην ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔστησεν τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς· διὸ καὶ ἐπωνόμασε τὸν τόπον Ἀγγουστίωνα ||, πρότερον Γουστίωνα λεγόμενον ἤγουν ὀψοπωλείον. 10

16 (29, κθ'). | Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου. Ὅτι ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου ἴστανται δύο στηλαὶ Ἑλένης καὶ Κωνσταντίνου καὶ σταυρὸς μέσον αὐτῶν γραφῶν· εἰς ἄγιος, εἰς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς· ἀμήν. Καὶ δύο ταχυδρομῶν 15

15. Anon. Tr. p. 3, 18 (Suid. s. v. Ἀγγουστος, cod. Tisch.) Cf. Lyd. de mens. p. 163, 3 W 16. Anon. Tr. p. 10, 15. (Suid. s. v. Ἑλένη), cuius verba exscripsi ad Parast. 16. Res iterum narratur infra II 102.

2 ἀτρέον codd., rest. ex Tr.. 2 καλοῦσιν Tr. ἢ ὅτι] ἢ ἔτι A₁, οἱ ἔστι A₂, ὃ ἔστι B, rest. ex Tr. μετὰ τραβέων Lamb. 15—18. ABCMJG 4 ἀγγουστίωνος JA₁ D, ἀγγουστίωνος A₂ E, ἀγγουστέωνος B, ἀγγουστέιον Tr., (περὶ τὸν) ἀγγουστέωνα G; hoc modo codd. etiam infra variant 5 οἱ ῥηγεων. καὶ σεβαστοφόροι Tr. ἀγγουστέῳ Suid., Tisch; ἀγγουστίωνι omnes codd. Codini, nisi quod A₁ αὐ rasura delet; γουστέῳ Tr. ἤγουν τὸ ὀψοπόλιον J 6 τοῦ βασιλέως τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν A₁, Τιβερίον (τοῦ — καιρὸν om.) Tr. 7 τὸν δὲ τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν ἀπὸ τοῦ ἀγγούστου Suid. post καλοῦσιν add.: ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγγούστου E, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγγουστοὶ τοῦμβικες (i. e. 'Auguste, tu vincas') D 8 sq. ἐν ᾧ καὶ στήλαι ἔστησαν τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ A₂ B, εἰς τὸ ἄσκεπτον (ἄσκεπον coni. Tr.) τῆς Δάφνης εἰς τὴν μικρὰν ἀύλην Κωνστ. ὁ μέγας ἔστησε στήλην κτλ Tr. τῆς αὐτοῦ μητρὸς J 9 πρότερον om. J 10 ὀψομοπουλίον J 14 sq. εἰς κύριος — ἀμήν om. Tr.

ὁμοίως στήλαι περωτῶν· ἀνετέθησαν δὲ παρὰ τοῦ τὸν Φόρον ἐπαρχοῦντος. ||

17 (8, η'). | Περὶ τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐν τῷ Ἀυγουστιῶνι ἐφίππου κρατοῦντος σταυρὸν καὶ
 5 σφαῖραν. Κτίσας ὁ Ἰουστινιανὸς τὴν ἀγίαν Σοφίαν 527-565
 ἐκάθηρεν τὴν αὐλὴν καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐτὴν τὸ πρῶτον
 οὗσαν γουστειὸν ἤγουν ὀψοπωλεῖον· διὸ καὶ ἔστησεν
 τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἔφιππον ἐπὶ κίονος· καὶ τῇ μὲν ἀρι-
 στερᾷ χειρὶ φέρει σφαῖραν ἐμπεπηγότες σταυροῦ ἐν αὐτῇ καὶ B 29
 10 ὑποσημαίνοντος, ὥς διὰ τῆς εἰς τὸν σταυρὸν πίστεως τῆς
 γῆς πάσης ἐγκρατὴς γέγονε· σφαῖρα μὲν γὰρ ἡ γῆ διὰ τὸ
 σφαιροειδὲς τοῦ αὐτῆς σχήματος, πῖστις δὲ ὁ σταυρὸς διὰ
 τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα σαρκὶ θεόν. Τὴν δὲ δεξιὰν
 χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχει κατὰ ἀνατολὰς στάσιν τῶν Περσῶν
 15 σημαίνων καὶ μὴ μεταβαίνειν ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς γῆς, διὰ
 τῆς ἀνατάσεως καὶ ἀπώσεως τῆς χειρὸς βοῶν· στήτε, Πέρσαι,
 καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· οὐ γὰρ συνοίσει ὑμῖν. || [Τὸν οὖν
 αὐτὸν Ἰουστινιανὸν λέγεται ἐπαρθῆναι τοῖς τοῦ Βελισαρίου
 εὐτυχήμασιν. Οὗτος οὖν σταλεῖς κατὰ τῶν Περσῶν καὶ
 20 τῶν λοιπῶν τῶν τῆς ἀνατολῆς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ πάν-
 τας κατατροπώσάμενος καὶ | Γελίμερα κρατήσας ἀπέστειλεν
 αὐτὸν εἰς Μαυρουσίαν ἐκεῖσε τηρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Φαρῆς
 ὅς εἰς μεγάλην ἔνδειαν ἄρτου γεγονὼς διὰ τὸ μὴ ἐν τῷ

17. Anon. Tr., p. 5, 1 (Suid. s. v. Ἰουστινιανός, cod. Tisch.)
 L 21 — p. 160, 9. Cf. [Georg Monach.] p. 549 Muralt (Leo
 Gramm. p. 131)

1 περωτῶν om. Tr. περωταί A 3 ἀυγουστειῶ Tr. 6 πρὶν
 Tr. 7 ἀυγουστειὸν Suid. ἤγουν] ὁ ἐρμηνεύεται Tr. διὸ
 om. Tr. 11 πάσης om. Tr. 14 ἔχων Suid. 16 τῶν
 χειρῶν A₁, Suid. Πέρσαι om. Tr., Suid. 17—p. 160, 14 ex-
 stant in solo C, nisi quod F hac parte mancus est
 22 Φάρας nominatur apud Procop. et Gg. Mon. 23 ἐν τῷ
 τόπῳ] εἰς τὸν τόπον E

τόπῳ τῆς Μανρουσίας σῖτον γεωργεῖσθαι, ἀλλ' ἐφθὰς τὰς
 ὀλύρας σιτεῖσθαι, ἔγραψε τῷ βασιλεῖ στείλαι αὐτῷ ἄρτον
 καὶ σπόγγον καὶ κιθάραν. Ὁ δὲ ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τούτοις
 ἤρετο τὸν ἐπιστολέα, τίνος χάριν ταῦτά γε ἐπιζητεῖ. Καὶ
 ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρτον μὲν διὰ τὸ αὐτὸν ἐπιθυμεῖν τοῦ ἰδεῖν τε 5
 καὶ φαγεῖν, σπόγγον διὰ τὸ λούειν τὸ ἅπαν αὐτοῦ σῶμα
 ὑπὸ τῶν δακρύων, τὴν δὲ κιθάραν διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι
 ἑαυτοῦ ταῖς συμφοραῖς. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς καὶ θαν-
 μάσας ἔστειλε τοῦτον τὰ αἰτηθέντα. || Διὰ ταῦτα οὖν Ἰουστι-
 νιανὸς ἐπαρθεὶς ἔφιππον ἑαυτὸν ἔστησεν ἐπὶ κίονος. Ὅς 10
 ὕστερον φθονήσας τῷ ῥηθέντι στρατηγικωτάτῳ Βελισαρίῳ
 ἐξώρυσσε τοῦτον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ προσέταξε τοῦτον καθ-
 εσθῆναι εἰς τὰ Λάυσου καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ σκευὸς ὀστρά-
 κινον καὶ ἐπιρρίπτειν αὐτῷ τοὺς διερχομένους ὀβολόν.]

18 (30, λ'). | Περὶ τοῦ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τοῦ 15
 Φόρου σταυροῦ. Ὅτι ἐπὶ τὸ βόρειον μέρος τοῦ Φόρου
 ἴσταιται σταυρός, ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ
 οὐρανῷ, χρυσέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις
 μήλοις· ἔνθεν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθορῶνται
 χρυσέμβαφοι || μέχρι τοῦ νῦν. 20

B 30 19 (σξ'). | Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. Ὅτι τὸν Ξηρό-
 λοφον πρῶτῃν τινὲς θέαμα ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ ἔστησαν

18. Anon. Tr. p. 10, 21 (Suid. s. v. σταυρός), cuius verba
 videsis ad Parast. 16., res iterum narratur infra II 102

19. Anon. Tr. p. 11, 1 (Suid. s. v. Ξηρόλοφος) et p. 19, 13 (ex
 Parast. 20 et 71) Cf. Beiträge p. 38 et infra II 105.

1 ἐφθὸν E, ἐφθὰς D 8 ἑαυτῷ D βασιλεὺς] Φαράς
 Georg Mon. 9 τούτῳ edd., sed nolui corrigere 12 τοὺς
 τούτου ὀφθαλμοὺς E καθισθῆναι D 15 τοῦ φόρου τοῦ
 σταυροῦ J A₁, correxi 19. ABMJG 21 sq. τὸν ξ. A₂ G, τὸ
 ξηρόλοφον JB, ξυλοφόρον A₁ M (hic etiam in lemmate et p. 161, 6)
 22 ἔστησαν om. Tr.

κοιλίαι ις' καὶ Ἀρτέμιδος συνθετὴ στήλη καὶ Σευήρου τοῦ
κτίσαντος καὶ θεμάτιον τρίπουν. Ἐνθα ἐθυσίαζεν πολλὰς
θυσίας Σευήρος· ἐνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ
γεγόνασιν· καθ' ὃν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. Καὶ θέσις
5 ἦν ἀστρονομικὴ λς' χρόνους διαρκέσασα. || — Ὁ αὐτὸς δὲ
Ξηρόλοφος, καθὼς ὁ Διακρινόμενος λέγει, στήλην εἶχεν τοῦ
μικροῦ Θεοδοσίου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Μαρκιανοῦ κάτωθεν
τοῦ κίονος· σεισμοῦ δὲ γενομένου πεπτωκέναι τὰς στήλας. ||

20 (31, λα'). | Περὶ τῶν δύο σταυρῶν τῶν ληστῶν.
10 Ὅτι κάτωθεν τοῦ Φόρου κεχωσμένοι ὑπάρχουσιν οὗτοι οἱ
δύο σταυροὶ καὶ βικίον μύρον, ᾧ ἠλείψατο ὁ Χριστός· καὶ
πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου, ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. || 379-395

21 (239, σμς'). | Περὶ τῆς γεφύρας τῆς πέραν τῆς
15 πόλεως τοῦ ἁγίου Μάμαντος. | Ὅτι εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα
τὸν πέραν ἴστατο γέφυρα μεγάλη οἷα τῆς Χαλκηδόνος,
δώδεκα καμάρας ἔχουσα. Ποταμὸς γὰρ κατήρχετο παμ-
μεγέθης καὶ μάλιστα τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. Ἐνθα καὶ

20. G in hac paragrapho longius discrepat: Κάτωθεν
δὲ τοῦ πλακωτοῦ φόρου περὶ τὸν θεμέλιον τοῦ πορ-
φυροῦ μεγάλου κίονος ἐναπόκεινται οἱ δύο σταυροὶ τῶν ληστῶν
καὶ τὸ βικίον τοῦ μύρου, οὗ ἠλείψεν ἡ πόρνη τὸν Χριστόν·
καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμαστὰ κατὰκείνται, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τεθέντα, τὰ
δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Subiungit etiam narrationem
de Pulcheria et Marciano sumptam ex Georgio Monacho p. 607,
7—18 et 611, 18 sq. de Boor

20. Anon. Tr. p. 11, 9 (Suid. s. v. Φόρος) ex Parast. 23

21. Anon. Tr. p. 11, 13 (Suid. s. v. Μάμας) ex Parast. 22.

1 κοιλίαι G, κοιλίας J, κοιλιάδας ABM 2 et 3 ἐθυσίαζον
et σευήρου codd. nisi quod σευήρω GB, ἐθυσίασεν et σευήρος
Tr., ἐθυσίαζεν scripsi 4 καθὸ codd., restitui ex Tr. 6 post
Ξηρόλοφος inserit G: ὁ ξυζῶδός κίων στήλας εἶχεν ἄνωθεν G
7 μαρκιανὸς codd., corr. ex Tr. 20—25. ABCMJG
11 ὧ scripsi, δ ACJ et Tr., οὗ G 14 sq. Ἀντιπέραν δὲ τοῦ ἁγίου
μάμαντος G 16 τὸν πέραν ν om. Tr. οἷα τῆς Χαλκηδόνος om. Tr.

δράκων ἴστατο χαλκοῦς· διὰ δὲ τὸ λέγειν τινὰς δράκοντα οἰκεῖν ἐν τῇ γεφύρᾳ, πολλὰι παρθένοι ἐτύθησαν καὶ πληθος προβάτων καὶ βοῶν καὶ ὀρνέων. Βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὅς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ Νουμεριανοῦ Καί-
 B 31 σαρος, κτίσας κατώκησεν ἐν αὐτῷ· ἔνθα καὶ ναὸν τοῦ Διὸς 5
 475 ἤγειρεν παμμεγέθη. Ταῦτα δὲ πάντα Ζήνων τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ κατέστρεψεν. ||

22 (80, ριγ'). Περὶ τῶν ὁστων τῶν γιγάντων. | Ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ὄρνυμα εὐρέθη, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὁστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς 10
 491-518 πληθος· ἄτινα θεασάμενος Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκ-
 πλαγείς εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἑξαίσιον. ||

23 (110, ρμγ'). Περὶ στηλῆς εὐνούχου ἐν τῇ Χελώνῃ. | Ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Προκοπίου ἐν τῇ Χελώνῃ στηλὴ ἴστατο εὐνούχου τινός, ἣ ἐν τῇ στήθει ἔγραφεν· ὁ 15
 475-477 μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. Ἦν δὲ ἡ στηλὴ Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὅς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
 βασιλέως Βασιλίσκου πυρίκλουστος γέγονε· τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τῷ βασιλεῖ εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταί-
 ρουσιν βασιλεῖ στήλωθῆναι τὸν εὐνούχον Πλάτωνα, οὐκ 20
 ἐκώλυσεν. Ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ ἁγίου μάρ-
 τυρος ναὸν μετετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον. Οἱ δὲ οἴκοι τοῦ αὐτοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ ἕως τῆς σήμερον. ||

24 (79, ριβ'). Περὶ τοῦ τόπου τοῦ Κυνηγίου.

22. Anon. Tr. p. 11, 23 (Suid. s. v. Μηνᾶς) ex Parast. 25
 23. Anon. Tr. p. 11, 28 (Suid. s. v. Προκόπιος) ex Parast. 26
 24. Anon. Tr. p. 12, 7 (Suid. s. v. Κυνήγιον) ex Parast. 28

1 δὲ om. A₂ Tr. 2 πολλὰ] ἔνθα καὶ πολλὰ Tr. 4 ἀπὸ Νουμεριανοῦ Καίσαρος τὸ γένος Ἑλλαν . . . καὶ κτίσας διάφορα περιφανῆ οἰκήματα κατῴκει κτλ G 8 Lemma sumpsi ex G, sim. C; περὶ τοῦ ἁγίου μηνᾶ JA₂, περὶ ὁστων Tr., om. A₁
 9 ἐν τῇ ἀκροπόλει. om. Tr. 10 εὐρέθη μέγα Tr. 12 κάτωθεν τοῦ παλατίου G 16 θεαμάτιον Lamb.

| Ἐν τῷ Κυνηγίῳ τὸ πρότερον ἐρρίπτοντο οἱ βιοθάνatoi·
 ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στηλῆαι. Ἀπελθὼν δὲ Θεόδωρος ὁ
 ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στηλὴν B 32
 μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν πάνυ. „Ἐμοῦ δὲ θανμάζοντός
 5 φησιν ὁ Ἱμέριος· ‘θαύμαζε, ὅτι ὁ κτίσας τὸ Κυνηγίον
 ἐστίν.’ Ἐμοῦ δὲ εἰπόντος· ‘Μαξιμίνοσ· ὁ κτίσας καὶ
 Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας’ παρενθὺ πεσεῖν τὴν στηλὴν ἐκ
 τοῦ ἐκεῖσε ὕψους καὶ δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ καὶ παραντὰ
 θανατῶσαι. Ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν
 10 φυγόντος καὶ καταγγέλλοντος τὰ πραχθέντα, οὐδεὶς μοι
 ἐπίστευσεν, ἕως ὅρκους αὐτοῦς ἐβεβαίωσα τὸ γεγονός. Οἱ
 οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καὶ οἱ φίλοι τοῦ βασιλέως
 σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ Κυνηγίῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ
 πτώμα τοῦ ἀνδρὸς ἐγγίσει <τὸ πτώμα> τῆς στηλῆς ἐθαύ-
 15 μαζον.“ Ἰωάννης δὲ τις φιλόσοφός φησιν, ὅτι εὑρον ὑπὸ
 τούτου τοῦ ζώδου ἔνζωδον καὶ ἐνίστορον ἐγγεγλυμμένον
 ἄνδρα τεθνηξόμενον. Ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς 111-713
 πληροφορηθεὶς ἐκέλευσεν τὸ αὐτὸ ζῶδον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ
 καταχωσθῆναι. ||

20 25 (173, γε). | Περὶ τῶν δύο στηλῶν Βηρίνης B 33
 τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου Λέοντος. Δύο στηλαὶ εἰσιν
 τῆς Βηρίνης, μία μὲν νοτιωτέρα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονί-

25. Anon. Tr. p. 12, 24 (Suid. s. v Βηρίνα) ex Parast. 29
 (ubi verba adscripti)

4 πλάτει codd., corr. ex Tr., qui habet πλατεῖαν καὶ
 παχεῖαν 5 μὴ θαύμαζε G (ex coniectura ut videtur) 10 τὸ
 πραχθέν Tr. 13 κυνηγίῳ] τόπῳ Tr. 14 προσεγγίσει Tr.
 τὸ πτώμα suppl. ex Tr. 16 ζώδιον et 18 ζώδιον Tr. ἐν-
 ζῶδον] ἔνδοξον Tr. καὶ ἐνίστορον ἐγγεγλ. om. Tr. ἐγγεγλυμ-
 μένον JG, ἐγγεγυμνασμένον ABC (ὅτι ἐγὼ ἐθεασάμην ὑπὸ τούτου
 τὸ ζώδιον ἐγγεγλ. ἄνδρα τεθνεῶτα, ὥστε δοκεῖ μοι ὅτι προστοι-
 χεῖτο (scr. προσστοιχειῶτα) φονεὺς γενέσθαι ἀνδρὸς G) 17 ἐφ’
 οὗ codd., ὑφ’ οὗ edd., ἐξ οὗ Tr. 25. ABC (praeter F)
 MJG 20 et 22 βερίνης J 22 νοτιωτέρα et βορειότερα p. 164, 2
 inverso ordine posita esse videntur νοτιωτέρα] βορειότερα Tr.

κου μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν ἐκεῖσε βαθμίδων, ἑτέρα δὲ βορειότερα ἄντικρυς αὐτῆς πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Βαρβάρας τοῦ Ἀρτοτυριανοῦ τόπου. Καὶ ἡ μὲν τοῦ ἁγίου 5
 457-474 Ἀγαθονίκου γέγονεν ζῶντος Λέοντος τοῦ Μακέλλη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ δὲ τῆς ἁγίας Βαρβάρας μετὰ τὴν τελευταίαν 5
 475 αὐτοῦ, ἥνίκα Βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἔστειψεν φυγόντος Ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. ||

26. <Περὶ Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου.> |
 518-527 Εὐφημίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου τοῦ Θρακὸς στήλη ἵσταται ἐν τῇ ἁγίᾳ Εὐφημίᾳ τῇ ὑπ' αὐτῆς κτισθείσῃ. || 10

27 (μβ'). Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν. Ἀρκαδίας τῆς 474-491 γυναικὸς Ζήνωνος τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ συνοικεσίῳ ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων τῶν λεγομένων <Τόπων> ἐν τοῖς τοῦ Ἀρχιστρατήγου μέρεσιν εἰς Ἀρκαδιανὰς ἐστηλώθη· ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου καὶ σέκρητον 15 τὸν τόπον ἐποίησε. Τῆς δὲ πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς Ἀριάδνης καὶ τοῦ Ζήνωνος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ || τῆς Χαλκῆς ἔστησαν.

B 34 28 (9, θ'). Περὶ τῆς Χαλκῆς. | Ὅτι ἐν τῇ Χαλκῇ

26. Anon. Tr. p. 13, 1 (Suid. s. v. Εὐφημία) ex Parast. 30
 27. Anon. Tr. p. 13, 4 (Suid. s. v. Ἀρκαδία) ex Parast. 32
 28. L 19 — p. 165, 2: Anon. Tr. 13, 10 (Suid. s. v. Πουλχερία) ex Parast. 33

2 βορειότερα om. codd. praeter JG, βορ. ἄντ. αὐτῆς om. Tr. ἄντικρυς αὐτοῦ AC 3 τοῦ Ἀρτ. τόπου om. Tr., ἐν τῷ τόπῳ τῷ τοῦ ἀρτοτυριανοῦ G 4 τοῦ Μακ. — αὐτῆς om. Tr. 5 sq. ἡ δὲ ἄλλη μετὰ θάνατον αὐτοῦ παρὰ βασιλίσκου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, ἥνίκα αὐτὸν κτλ G 26. ABJG 8 Lemma suppl. ex Tr. 10 ἵσταται G Tr., ἵστατο Suid., ἐστηλώθη rell. codd. 27. ABMG 11 Lemma habet solus M, περὶ τῆς ἀρκαδίας εἰς ἀρκαδιανὰς Tr. 13 Τόπων suppl. ex Tr., cf. G: εἰς Ἀρκαδιανὰς τοὺς τόπους ἐν τοῖς τοῦ ναοῦ τοῦ ἀρχιστρ. μέρεσιν 14 μέρεσιν — ἐστηλώθη om. Tr. 15 ἔνθα κτλ] cf. III 26 σέκρητον aut σεκρέτον codd., correxi 18 ἔστησαν M, ἔστησεν AG 28—31. ABCMJG

πλησίον Πουλχερίας τῆς αἰοδίου ὡς πρὸς τὸν περίπατον
 τοῦ παλατίου ἀνηγέρθη στήλη αὐτῆς. || Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ
 τόπῳ καὶ ὁ Ζήνων καὶ ἡ Ἀριάδνη ἴστανται καὶ ἕτεραι δύο
 στήλαι περὶ ἐπὶ κίωνων βραχέων, ἐλεγεία ἔχουσαι Σεκούνδου
 5 φιλοσόφου. || Ἀντικρὺν δὲ τῆς Χαλκῆς ἐπὶ ἀψίδος γοργο-
 νειδεῖς κεφαλαὶ ἡμίσειαι εἰσιν δύο χρυσέμβαφοι γυναικονειδεῖς·
 ἦκασι δὲ ἀπὸ Ἐφέσου ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος στήλαι
 ὀκτὼ καὶ αἱ μὲν τέσσαρες ἐν τοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσιν ἐν
 τοῖς παλατίοις προσεπάγησαν Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ
 10 καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ Γάλλου·
 τὰ δὲ τέσσαρα ἐν τῇ Χαλκῇ ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει. Ἐνθα
 καὶ σταυρὸς ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ πέπηγε καὶ στήλη χρυσέμβαφος 527-565
 Βελισαρίου καὶ Τιβερίου [καὶ] τοῦ κυρτοειδοῦς Θρακός, 578-582
 καὶ Ἰουστίνος ὁ πρῶτος λεπτοειδὴς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ 518-527
 15 στήλαι ἑπτὰ, αἱ μὲν ἀπὸ μαρμάρων, αἱ δὲ χαλκαῖ. || Οἱ δὲ
 δύο ἵπποι οἱ ἐπάνω τῶν γοργονειδῶν ἱστάμενοι ἐν τῇ
 ἀψίδι καὶ οὗτοι ἐκ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ναοῦ ἀπὸ Ἐφέσου
 ἦκασι παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ κτίσαντος τὴν ἀγίαν Σοφίαν
 καὶ ἐστήλωσεν αὐτὰ διὰ τὸ μὴ ἀντιζηλοῦν ἀλλήλοις τοὺς

L. 2—5: Anon. Tr. 20, 17 ex Parast. 80. — L. 5—15:
 Anon. Tr. 15, 30 qui neglegenter excerpsit Parast. 44a (ad
 quem verba illius adscripsi), ita ut apud eum et Codinum
 plane alia legantur. Cf. etiam Anon. Tr. 20, 10 (ex Parast. 78)

2 παλατίου] ἱπποδρομίου J 3 ἡ om. J ἴσταντο J
 καὶ ἕτεραι δύο om. Tr. 4 ἐπὶ κίονος βραχέος codd. praeter
 JG, ἐν κίοσι (βραχ. om.) Tr. 5 ἐπὶ om. AC (ἐν τῇ ἀψίδι G)
 6 ἡμίσειαι εἰσιν δύο om. C αἱ ἡμίσειαι M χρυσέμβαφε J
 10 καὶ τῶν υἱῶν κωνσταντίνου καὶ γάλλου τοῦ ἀδελφοῦ
 τοῦ Ἰουλιανοῦ G (καὶ τοῦ ἀδελφοῦ (υἱοῦ E) αὐτοῦ γάλλου C)
 12 στήλη χρυσέμβ. om. Tr. 13 καὶ seclusi cum. Tr. 14 Ἰουστινια-
 νός J, Ἰουστινιανός rell., corr. ex Tr. 19 ἐστήλωσε αὐτὰ καὶ ἐστοι-
 χεῖωσε G ἀντιζηλοῦν ἀλλήλοις τοῖς ἵπποις J, ἀντιζηλοῦν ἀλλή-
 λους τοὺς ἵππους E, ἀντιζηλεῖν τοὺς ἵππους (ἀλλ. om.) A₂, ζηλεῖν
 ἀλλήλοις τοὺς ἵππους A₁, correxi; (ἵνα μὴ ζηλῶσιν ἀλλήλους οἱ
 ἵπποι· οὗς καὶ μεγάλως ἐτίμων οἱ φιλιππόται τοῦ ἱπποδρόμου G)

ἵππους· ὁμοίως καὶ τὸν σταυρὸν διὰ τὸ ἐδραῖον· | καὶ
 Μαξιμιανοῦ στήλη ἐν αὐτῇ τῇ Χαλκῇ ἵσταται βαρυνάτη·
 B 35 ἔνθα νῦν καὶ τὸ γένος ἄπαν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου || ὑπ-
 ἄρχει καὶ τοῦ Μανρικίου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν
 τέκνων.

5

29 (22, κβ'). Περὶ τοῦ Μιλίου. | 'Εν τῇ καμάρα
 τοῦ Μιλίου στήλαι Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης εἰσὶν· ἔνθα
 καὶ σταυρὸς ὁρᾶται πρὸς ἀνατολὰς βασταζόμενος ὑπ' αὐτῶν·
 μέσον δὲ τοῦ σταυροῦ ἡ Τύχη τῆς πόλεως, || κατήνιον κλει-
 δομένον καὶ ἐστοιχειωμένον, τοῦ ἄπαντος εἵδους ἀνελλιπῇ 10
 εἶναι καὶ νίκην πᾶσαν τῶν ἐθνῶν ἐπιφέρειν, τοῦ
 μηκέτι ἰσχύειν προσεγγίσει ἢ προσψαῦσαι ἐντὸς ἢ ἐπι-
 φοιτῆσαι, ἀλλὰ πόρρω ἀπέχειν καὶ ὑπονοστεῖν ὡς ἡττωμένους.
 'Η δὲ κλεῖς τοῦ κατήνιου κατεχώσθη εἰς τὰς βάσεις τῶν κιόνων.

30 (22, κβ'). | 'Εν αὐτῷ δὲ τῷ Μιλίῳ στήλαι ἵστανται 15
 518-527 Σοφίας τῆς γυναικὸς 'Ιουστίνου τοῦ Θρακὸς καὶ 'Αραβίας
 τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ 'Ελένης ἀνεψιᾶς αὐτῆς. ||

31 (81, ριδ'). Περὶ τοῦ Πιττάκης. 'Ο δὲ λε-

L. 1 — 5 Anon. Tr. p. 20, 8 ex Parast. 77 29. L. 6 — 9.
 Anon. Tr. p. 13, 14 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 34 30. Anon.
 Tr. p. 13, 17 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 35 31. Ad p. 167, 1
 cf. Parast 67: 'Ο Πιττάκης ὁ λεγόμενος Λέων ὁ μέγας
 ἐστίν.

2 μαξιμίνον codd., corr. ex Tr. 8 πρὸς ἀνατολὰς β. ὑπ'
 αὐτῶν om. Tr., κατὰ ἀνατολὰς ὁρῶν G βασταζ. ὑπ' αὐτῶν AC,
 βασταζῶντες αὐτόν J, om. G 9 κατήνιον κλειδομένων καὶ ἐστρυ-
 χόμενον J, κατήνιον κλειδομένη καὶ ἐστηχιωμένη A₁ (μέσον δὲ τοῦ
 σταυροῦ ἐστὶ κλεῖς ἡσφαλισμένη ἐσφαγισμένη καὶ ἐστοιχειω-
 μένη G) ἐκλειδόμενον C, κλειδόμενον A₂ 11 πασῶν τῶν
 ἐθνῶν JA₁, πᾶσαν τῶν ἐθνῶν A₂, κατὰ πασῶν τῶν ἐθνικῶν
 πόλεων C, κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν G 12 ἰσχύη J, qui idem
 post ἐπιφοιτ. inserit ἰσχύειν τινά ἐντὸς ἢ ἐπιφοιτῆσαι J,
 om. AC (προσεγγίζειν ἐντὸς τῆς πόλεως ἢ προσψαύειν ἢ ὅλως
 ἐπιφοιτᾶν G) 13 ἀπέχει J, ἀπέχειν G, ἀπέχεσθαι AC 15 Post
 Μιλίῳ add. G περὶ τὸ ἔτερον μέρος τῆς ἀψίδος ἵσταντο JC

γόμενος Πιττάκης στήλη ἐστὶν τοῦ μεγάλου Λέοντος ⁴⁵⁷⁻⁴⁷⁴
 τοῦ Μακέλλη, || ἣν ἀνήγειρεν Εὐφημία ἡ τούτου ἀδελφή,
 διότι οἶκος ἦν αὐτῆς ἐκεῖσε· καὶ ἐκάστη ἐβδομάδι εἰς
 αὐτὴν ἀπήρχετο ὁ βασιλεὺς Λέων διὰ τὸ εἶναι σάφρονα
 5 καὶ παρθένον· καὶ πάντες οἱ ἀδικούμενοι εἴτε πολῖται
 εἴτε θεματικοὶ ἀπὸ πάσης οἰκουμένης ἐκεῖσε εἰς τὰς
 βαθμίδας τοῦ κίονος ἐτίθουν τὰ πιττάκια αὐτῶν, φυλατ-
 τόντων αὐτὰ ἐκεῖσε τῶν ταξεωτῶν. καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ B 36
 βασιλεὺς, ἐδίδουν ἅπαντα ταῦτα οἱ ταξεῶται τῷ βασιλεῖ,
 10 καὶ παρευθὺ ἐλάμβανον τὰς λύσεις αὐτῶν ἕκαστος ἐκεῖσε.
 Ὅταν δὲ ἦν ὁ βασιλεὺς ἐν παλατίῳ, καθ' ἐκάστην πρωΐαν
 ἐπεμπεν ἐβδομαρίον τινα· καὶ ἀνελαμβάνετο ἐκ τῶν ταξεωτῶν
 καὶ ἐκόμιζεν τὰ ῥιπτόμενα δεητικά πιττάκια. Καὶ ἐδίδου
 καθ' ἐκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν
 15 πιττακίων τοῖς ἐβδομαρίοις ἢ κοιτωνίταις καὶ ἀπήγοντο
 πρὸς τὴν αὐλὴν τοῦ Πιττακίου καὶ ἐδίδουν τοῖς φυλάττουσιν
 στρατιώταις κἀκεῖνοι τοῖς δεομένοις. Διὸ καὶ οἱ μέλλοντες
 διοικεῖσθαι ταχέως ἐσπέρας ἐτίθουν τὰς δεήσεις καὶ τῇ
 ἐπαύριον ἐλάμβανον τὸ πέρας· ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος
 20 Πιττάκια.

1 στήλη A₁, ἡ στήλη J 2 τούτου γνησίᾳ ἀδελφῇ AC
 3 καὶ ἐκάστη κτλ] ἦν καὶ ἀγαπῶν ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ εἶναι
 π. κ. σ. καθ' ἐβδομάδα ἤρχετο πρὸς αὐτὴν G εἶναι αὐτὴν AC
 5 πολιτικοὶ DE 6 καὶ ἀπὸ C 7 sq. φυλ. αὐτὰ ἐκεῖσε
 τῶν τάξ. A, φυλ. αὐτὰ τῶν τάξ. DF, φυλαττόντων αὐτὰ καὶ
 ὑποδικνυόμενον παρὰ τῶν ἐκῆσε φυλαττόντων τὰ ξεωτῶν J,
 φυλαττόμενα παρὰ τῶν ἐκεῖσε ταχθέντων φυλάκων G 8 sq. ὁ
 βασ. πρὸς τὴν αὐταδέλφην αὐτοῦ G 11 ὅταν κτλ] εἴτα τετύ-
 πωκεν ὁ βασιλεὺς καὶ καθ' ἐκάστην πρωΐαν ἤρχετο ἀπὸ τοῦ
 παλάτου ἐβδ. κτλ. G 12 ἐβδομαδάριον hic et infra C
 13 καὶ ἐκόμιζεν om. AC δεητικά A₂, δεκτά A₁, δεητικά καὶ
 JC καὶ ἐδίδου κτλ] καὶ τὰς ἀποφάσεις ὁμοίως τῶν πιττα-
 κίων καθ' ἐκάστην αἰδίδουν τοῖς ἐβδομαρίοις ἢ κτλ. J 15 ἦ]
 τοῖς A₁, καὶ CG κοιτωνίταις αὐτοῦ A ἀπήγαγον AC
 16 πιττάκη A₂ ἐδίδουν C, ἐδίδου JA 20 πιττάκιον E,
 πιττάκης M, πιττάκιος DF

408-450 **32.** | Ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλατίου Εὐδοκίας τῆς
450-457 γυναικὸς Θεοδοσίου καὶ αὐτοῦ Θεοδοσίου Μαρκιανοῦ τε καὶ
Κωνσταντίνου στῆλαι ἔστησαν· ἔνθα καὶ ὀρχήσεις τῶν δύο
610-641 δημοτικῶν μερῶν ἐγένοντο ἕως Ἡρακλείου. ||

33 (72, ογ'). Περὶ τοῦ Ζευξίππου. | Ὁ δὲ Ζεύ- 5
ξίππος τὸ λοετρὸν ὑπὸ Σευήρου κατεσκευάσθη || καὶ ἐστοι-
χειώθη μετὰ κανδήλας ὑελίνης ἄπτεσθαι, τὸ δὲ ὕδωρ ζέειν
σφοδρῶς καὶ τὸν ἀέρα τοῦ λοετροῦ. Ἀλόγιστοι δὲ τινες
ἐλθόντες τοῦτο κατέστρεψαν.

602-610 **34** (73, οδ'). | Ἡ στήλη ἡ ἱσταμένη εἰς τὰ Ἀρμανέντον Φωκᾶ 10
τοῦ στρατιώτου ἐστίν· καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ περὶ τὸ τέλος σπουδάζων ἀναγαγεῖν αὐτὴν ἐν τῷ
B 37 κτιστῷ κίονι μετὰ τὸ ἀναγαγεῖν αὐτὴν δεκαοκτὼ πε-
ελθουσῶν ἡμερῶν κατηνέχθη τῆς βασιλείας. Τότε δὲ ἦν
καὶ ὁ Σικεὼν ὁ ὅσιος. || 15

35 (24, κδ'). Περὶ τοῦ Διυπίου, τοῦ ἀγίου
602-610 Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Ὁ αὐτὸς δὲ Φωκᾶς ἔκτισεν
τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Φωκᾶ ἐν τῷ Μιλίῳ μήπω ὀροφώσας

32. Anon. Tr. p. 13, 23 (Suid. s. v. στήλη) ex Parast. 36

33. Anon. Tr. p. 19, 22 ex Parast. 73 **34.** Anon. Tr.
p. 19, 31 ex Parast. 74 (p. 68, 4)

32. ABG 3 ἔστησαν A₂, ἀνέστησαν A₁, ἵστανται G
ὀρχήσεις καὶ εὐωχίαι G 4 ἐγένοντο A₂, ἐγίνετο A₁
33—37. ABCMJG 5 τὸ δὲ ξεύξιππων J 6 post κατεσκ.
addit B ὡς εἴρηται 7 ὑαλίνης A₂, ὑλίνης M τὸ δὲ ὕδωρ
— ἀέρα] sic A, καὶ τὸ ὕδωρ — ἀέρα C, καὶ θερμένεσθαι τὸ
ὕδωρ· καὶ καίη σφοδρὸς· καὶ ὁ ἀήρ J, καὶ θερμαίνειν τὸ ὕδωρ
σφοδρῶς G 9 ἐλθόντες καὶ ὑπὸ δουλείαν καὶ πάντος ἐμβαλόντες
αὐτὸ εὐθέως κατέστρεψαν E (ὅπερ ὁ παραβάτης κατέλυσε· Ἰου-
λιανός, οἷα δὴ φθονήσας τοῖς χριστιανοῖς τοῦ τοιοῦτου θαυμασίου
ἔργου καὶ ἀμίσθου ἀγαθοῦ G) In fine addit C: ὃ τῆς
ζημίας 10 ἡσασμαμέντον J, εἰς τὰ ἀρμαμέντον G, ἐν τῷ ἀρ-
μαμέντῳ AC 15 σικεῶν Tr. 16 διυπίου J 17 ἔκτισεν ἐκ
βάθρων DF 18 ἐν τῷ Μιλίῳ] τὸν ἐν τῷ διυπίῳ τὸν ἀνωθεν
τῶν καγκέλλων τοῦ ἵπποδρομίου G ὀροφώσας αὐτὸν] ὃς
ἐφονεύθη δικαίως παρὰ τοῦ μεγάλου ἡρακλείου ἐν τῇ σφενδόνι
τοῦ ἵππικου ἐκκαυθεῖς addit E

αὐτόν. Ἐκεῖσε δὲ ἦν ἕως τότε ἡ ἀλλαγὴ τῶν κουντούρων
 < > καὶ † καθ' ὃν τόπον ἠντσοκόπησεν τὰ κούντουρα
 ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἄρας· καὶ γὰρ ἀλλαγὴ χειρσαῖα ἦν· καὶ ἐκ
 τῶν ἐκεῖσε ἥλλαξεν μέχρι τῆς Χρυσείας πύλης < >.
 5 Μετὰ δὲ τὸ ἀνελθεῖν καὶ βασιλεῦσαι ἔστησεν ἐκεῖσε δύο
 ἵππους κουντούρους ἀντσοκοπημένους ἐπὶ βωμοὺς λιθίνους
 τετραδικοὺς σύνεγγυς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Φωκά· ὃν αὐτὸς
 ἀνήγειρεν Διίππιον αὐτὸν ὀνομάσας τὸν τόπον. Ἐκεῖσε
 γὰρ καὶ δύο κίονας διὰ ψηφίδων χρυσῶν Κωνσταντίνου

35. L. 1 — 4 in DF (cod. E om. l. 1 — 170, 1) sic exstant: ἐκεῖσε
 γὰρ ἦν ἡ ἀλλαγὴ τῶν κοντούρων καὶ (om. F) καθ' ὃν τρόπον ἠντσοκό-
 πησε τὰ κόντουρα, ὅτε καὶ μαγκλαβίοις ἐτύφθη παρὰ Μανρικίου τοῦ 582-602

βασιλέως, τολμήσαντος τοῦ αὐτοῦ Φωκά ἐν τῷ κόντῳ (ἔν F) αὐ-
 τοῦ προσδῆσαι τὸ πιττάκιον, ὅπερ ἀπὸ Λαγγοβαρδίας (Λογγυ-
 βαρδιαν D) ἐλθὼν ἔφερε, τοῦ στρατοῦ ἐκεῖθεν ἀποστειλάντος
 τοῦτον διὰ τὴν φόγαν αὐτῶν· καὶ ἐγκαλέσας ἐν ἡμέρᾳ ἵππο-
 δρομίῳ (καὶ γὰρ στάσεως οὔσης τοῦ ἵπποδρομοῦ add. F) ὁ τοι-
 οῦτος εὐρὼν ἄδειαν καὶ ἀναλαβόμενος τὰ κόντουρα ὑπεχώρησε·
 τὰ δὲ καταλειφθέντα ἀντήξας κατήλθεν ἕως Λογγυβαρδιαν ἔτι
 τὰς πληγὰς ἔχων· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ προετιμῆθη εἰς τὴν βασι-
 λειαν παρὰ τοῦ στρατοῦ. Μετὰ οὖν τὸ ἀνελθεῖν κτλ. G habet:
 ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ ἀλλαγὴ κοντούρων τῷ τότε ἐτύγγανεν. ἐπεὶ
 δὲ οὗτος ὁ Φωκάς παρὰ Μανρικίου ὀργισθεὶς ἠπειλείτο τὸ φο-
 νευθῆναι, λάθρα ἐν νυκτὶ μετὰ τῶν αὐτοῦ φίλων ἀποδιδράσκων
 καταλαβὼν τὸν τοιοῦτον τῆς πρώτης ἀλλαγῆς τόπον ἦρε μὲν τῶν
 κοντούρων ὅσα ἠθέλε, τὰ δ' ἄλλα πάντα ἠντσοκόπησε ὥστε μὴ
 ἐξ ἐτοίμου διωχθῆναι· οὐδ' τὸ ἴσον ἔπραξε καὶ ἐν τῇ β' ἀλλαγῇ
 τῆς Χρυσείας καὶ καθεξῆς ἐν ταῖς λοιπαῖς καὶ οὕτω τὸν
 κίνδυνον ἀποδράσας μετὰ τὸ ἀνελθεῖν κτλ.

1 et 2 κουντούρων et κούντουρα A, κουνδ. J, (sed l. 6 κουντ.)
 κόντ. C Lacunam hic et l. 6 indicavi; quae perierint videmus ex G

2 τρόπον codd. praeter G B; an καταλαβὼν τὸν αὐτὸν τόπον?
 3 ἄρας — 5 ἐκεῖσε] sic M (nisi quod l. 5 δὲ om.); om. J (homoiotel.);
 pro his ὅτι ἐξημέτιζε πρότερον ἀλλαγὴ χειρσαῖα ἐν τῷ ἐκείνῳ
 (ἥλλαξεν κτλ.) A₁, ὅτι ἐξημέτιζε πρότερον ἀλλαγὴ χειρσαῖα καὶ ἐκ
 τῶν ἐκεῖσε A₂ 5 δὲ om. codd. praeter B 6 ἠντσοκοπη-
 μένους DF καὶ βωμοὺς codd. praeter J (nisi quod ἐπὶ βω-
 μοῖς λιθίνοις G) 8 διίππιον A₁, δίππιον C, δίπην J 9 δύο
 κίονας A₁, δ' κίονας DF, εἰκόνας δ' A₂, εἰκόνα J, εἰκόνας G
 κωνσταντίνος καὶ ἐλένη ἰστόρησαν M

610-641 καὶ Ἑλένης ἱστορήσεν. Ὁ δὲ Ἡράκλειος ἐλθὼν καὶ κρα-
τῆσας ἐτίμησεν τὸν ναὸν σκεπάσας αὐτὸν καὶ μετονομάσας
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

36 (27, κς'). Τὰ δὲ Λαύσου οἶκος ἦν Λαύσου πατρι-
395-408 κίου καὶ πραιποσίτου, ὅστις ἀρχὰς πολλὰς καὶ δόξας δι-
B 38 ἤνυσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου υἱοῦ τοῦ μεγάλου Θεο-
δοσίου. Ἐκόσμησεν δὲ αὐτὸν διὰ ποικίλων καὶ πολυτελῶν
μικρῶν κιόνων καὶ μαρμάρων. Οὗτος δὲ ὁ οἶκος ἐκ τῶν
δώδεκα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπῆρχεν· ἐν ᾧ καὶ
ἀετοὶ λίθινοι καὶ φιάλαι καὶ βαθμοὶ καὶ βωμοὶ τετράγωνοι 10
ἐκχέοντες ὕδωρ εἰς διακόσμησιν τῆς πόλεως· ἴστανται δὲ
μέχρι τῆς σήμερον.

37 (27, κς'). | Πλησίον δὲ τοῦ Μιλίου τῆς ἀψίδος
στήλη ἔφιππος Τραιανοῦ ἐστίν καὶ πλησίον αὐτοῦ στήλη
408-450 ἔφιππος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. 15

395-408 38 (126, ρνη'). | Ἀρκαδίου δὲ καὶ Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ
408-450 αὐτοῦ καὶ Ἀδριανοῦ πλησίον τῆς στήλης Θεοδοσίου τοῦ

L. 1 sq. Ὁ δὲ Ηρακλ. κτλ.] ἀνήγειρε τοῦτον καὶ ἀνεπλήρωσεν
920-944 Ῥωμανὸς ὁ Λακαπηνὸς καὶ ναὸν εἶναι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολό-
γου προσέταξεν· καὶ ἐν τούτῳ τῷ ὀνόματι εἰς ἀεὶ τιμᾶσθαι ἐθέσπισεν·
καθὰ δὴ καὶ μέχρι σήμερον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
ἐπικέκληται E. L. 9 sq.: ἐν ᾧ καὶ πρὸς τὴν λεωφόρον θαυμά-
σιά τινα καὶ ἡδονῆς πολλῆς γέμοντα ἔργα ἐτόγγαλλον· ἥσαν γὰρ
βαθμοὶ μαρμαρίνοι καὶ βωμοὶ τετράγωνοι καὶ φιάλαι ἐκχέουσαι
ὕδωρ ἐκ ζωδίων χαλκῶν καὶ κισσοφύλλων μαρμαρίνων ἀένναον G

38. Anon. Tr. p. 13, 20 (Suid. s. v. Μίλιον) ex Parast. 35 a

1 κρατῆσας] καὶ τὸν φωκᾶν τιμωρήσας καὶ καύσας ἐν τῇ τοῦ
βοῦδος ἀγορᾷ addunt DF 2 καὶ μετονομάσας om. J 4 ἦν λαύσουσι-
άνου J, ἦν λαύσου rell. 7 αὐτὸν ἐξωθεν διὰ κτλ G 8 μαρμάρων
ὀρθῶν χοριακῶν G 9 τοῦ μεγ. Κωνστ. AC, τῶν μεγάλων J 11 ἐκ-
χέοντες ὕδωρ om. codd., praeter JG ἴστανται A₁ M, ἴσταντο
J A₂ B, ἰστάμεναι C δὲ om. A₂ C 13 Rubricam περὶ τοῦ
μιλίου praemittit J, περὶ τῶν β' ἐφίππων μεγάλων στηλῶν τῶν
ἀντικρὺ τοῦ ἀγίουστέωνος ἐν τῷ μιλίῳ G, qui pergit ἡ ὑπο-
κάτωθεν τῆς ἀψίδος τοῦ μιλίου ἔφιππος μεγάλη στήλη κτλ.
14 τραιανοῦ in γρατιανοῦ mutatum E 15 τοῦ μικροῦ — 16 Θεο-
δοσίον om. J (homoiot.) 38—39. ABCMJ

μεγάλου ἀμφοτέρω ἔφιπποι ἴστανται || ἐν τοῖς Ταύρου μέρεσιν
πλησίον τοῦ κλονος κάτωθεν.

39 (126, ρνη'). | Ἡ δὲ ἐν τῷ Ζευξίππῳ λουτρῷ ἰστα-
μένη στήλη ἐκ χρωμάτων τοῦ Φιλιππικοῦ ἐστὶν τοῦ πρᾶ- 711-713
5 οτάτου. ||

40. Περὶ τῆς βασιλικῆς κινστέρνης. | Ἡ δὲ
λεγομένη βασιλικὴ κινστέρνα ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου. Ἡ δὲ καθεζομένη ἐπὶ δίφρου ἐκεῖσε μεγάλη
στήλη ἐστὶν || τοῦ Σολομῶντος, ἣν ἀνέστησεν ὁ μέγας
10 Ἰουστινιανὸς κρατοῦντα τὴν σιαγὸνα αὐτοῦ καὶ ὀρῶντα τὴν 527-565
ἀγλάν Σοφίαν ὅτι ἐνίκηθη εἰς μῆκος καὶ κάλλος ὑπὲρ τὸν Β 39
παρ' αὐτοῦ κτισθέντα ναὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖσε δὲ
ἴσταται στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐπὶ δύο κίωνων
τετραδικῶν χρυσεμβάφων ὀπισθεν τῆς Βασιλικῆς πλησίον
15 τοῦ Μιλίου.

41 (92, ρκδ'). | Θέαμα α'. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ Βασιλικῇ
χρυσόροφῳ ὀπίσω τοῦ Μιλίου ἦν ἀνδροεῖκελον ἄγαλμα
χρυσέμβαφον· ἔνθα ἦν τὸ ἕξαμον Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως· 610-641
καὶ γυνυκλινὲς Ἰουστινιανοῦ τοῦ τυράννου. Ἐν ᾧ ὁ Τερ- 685-711

39. Anon. Tr. p. 20, 20 ex Parast. 82 40. L. 6—9 Anon.
Tr. p. 19, 27 ex Parast 74; quorum uterque statuam sedentis
non Solomonis, sed Theodosii Magni esse dicit. 41. Anon.
Tr. p. 13, 27 (Suid. s. v. Βασιλική) ex Parast. 37

1 ἴστανται AC, ἴσαντο J 40. ABJG 8 Post Κωνστ. addit G:
ἐκλήθη δὲ βασιλικὴ διὰ τὸ καὶ ἄλλας παρὰ ἀρχόντων κτισθῆναι 9 σο-
λομῶντος A₂ 10 κρατῶντα J, κρατοῦντος (et ὀρῶντος) A₂, κρατοῦντα A₁

11 ὑπὲρ — Ἱεροῦς. A, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ κτισθέντι ναῷ· παρὸ
ἐκτίσαν τὴν Ἱερουσαλήμ. J 13 ἴστανται στήλαι ἐκ τοῦ μεγ. A₁,
ἴστατο στήλη καὶ τοῦ μεγ. A₂ 14 Post χρυσεμβάφων inserit
J θαίμαα πρότων (v. l. 16), ut ab ὀπισθεν (sic) incipiat caput
insequens 41. ABCMJG 17 χρυσόροφον codd., corr. ex
Tr. (Εἰς δὲ τὸν ἐν τῇ βασιλικῇ χρυσόροφον κτλ. F, Τὸ δὲ
ἀνδρεῖκ. ἄγ. τὸ ἐν τῷ μιλίῳ ἰστάμενον πρὸς τὸ μέρος τῆς βασιλικῆς
τὸ χρυσέμβαφον ἀπαράλλακτον ἕξαμον ἦν ἡρακλείου G)

βέλις ἐδημηγόρησεν· ἐν οἷς ἐλέφας ἴστατο παμμεγέθης ὑπὸ
 Σευήρου κατεσκευασμένος· ὅρος δὲ ἦν πρὸ τοῦ μέρους
 τῶν ἀναβαθμῶν· ἔνθα καὶ σχολὴ φυλαττόντων πολλή·
 ἔμεινε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν
 ποιούμενος· καὶ τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ πορθουμένου, ἡπείλει 5
 τῷ τὸν ἐλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κρατή-
 σει. Ὁ δὲ θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου· ὃν φρονεύσας ὁ ζυγο-
 πλάστης δέδωκε βορὰν τῷ ἐλέφαντι· τὸ δὲ θηρίον ἀτίθασον
 ὄν καὶ αὐτὸν ἀνείλεν. Καὶ ὁ Σευήρος ἀκούσας τῷ θηρίῳ
 θυσίας ἤνεγκεν. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ παρενθὺν καὶ ἀν- 10
 ετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. Ἐνθα καὶ
 Ἑρακλῆς ἐλατρεύθη πολλὰς θυσίας δεξάμενος· ὃς ἐν τῷ
 Ἱπποδρομίῳ μετετέθη Ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ ἀπὸ
 Ῥώμης ἦλθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ εἰσῆχθη ἐν ἀπήνῃ καὶ
 νηϊ μετὰ στηλῶν ι'.

15

B 40

42 (32, λβ'). | Θέαμα β'. Ὅτι ἄρμα Ἡλίου ἐν τέτρα-
 σιν ἵπποις πυρίνοις ἰστάμενον παρὰ δύο στηλῶν ἐκ παλαιῶν
 τῶν χρόνων ὑπῆρχεν ἐν τῷ ὠρέῳ Μιλίῳ. Ἐνθα εὐ-
 φημίσθη ὁ μέγας Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον·
 ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημίσθη. Κατενεχθὲν δὲ τὸ 20

42. Anon. Tr. p. 14, 14 (Suid. s. v, Μίλιον) ex Parast. 38

1 παμμεγέθης χαλκοῦς G 2 ὅρον J, ὅρους A, ὅρος CG
 Tr., corr. Lamb. πρῶτον μέρους Lamb. 3 φυλαττόντων πολ-
 λῶν J, τῶν φυλασσόντων πολλή G, ἐφυλάττετο πολλή rell.,
 φυλαττόντων ὑπῆρχεν Tr.; φυλ. τὴν πόλιν Band., rest. ex Parast.

4 ἐν πλαστοῖς G, ἐν πλατίοις J, ἐναντίοις rell. 8 γέγονε
 βορά codd. praeter G, qui habet δέδωκεν εἰς βορὰν, corr. ex
 Tr. ἀντίθασον J 9 τὸ θηρίον θύσας ἤνεγκεν J 10 ἀν-
 ετυπώθ.] ἐκχαλκοῦ ἀνεστήλωσεν G 12 sq. Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντί-
 νος μετέθηκεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἱπποδρ. G 15 καὶ στηλαὶ ι' Tr. ιβ' G
 (cf. Parast.) 42. ABCMG 16 Θέαμα β̄ πλησίον τοῦ μι-
 οῦ A₂ 17 ἰστάμενον G, ἱπταμένοις A₂ B, ἱπτομένοις A₁,
 ἀπτομένοις CM 18 τῶν χρόνων om. codd. praeter G.
 19 Ἀζώτιον] τὸν ἀρχηγὸν Βύζαντος addit G

ἄρμα ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ δορυφορούμενον στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ Ἡλίου φερόμενον, Τύχη πόλεως, εἰς τὸ στάμα εἰσῆει καὶ στεφανωθὲν ἐξήγει. Ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ Σενάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. Διότι δὲ ἐπὶ κεφαλῇς σταυρὸν εἶχεν, ὃν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσεν. ||

43 (32, λβ'). | Περὶ Ἀρείου. "Ἐνθα" Ἀρείος τὸν ἔχθιστον ὑπέστη θάνατον, ἀπὸ τῆς καμάρας τοῦ Φόρου τοῦ Σενάτου ὥσπερ καθ' παλαιστάς, ἐτυπώθη ὑπὸ τοῦ θεοφιλοῦς Θεοδοσίου Ἀρείος ἐν μαρμάρῳ ἀναγλύφῳ γειννιῶντι τῇ γῇ καὶ σὺν τῇ τοῦ Ἀρείου Μακεδονίῳ, Σαβελλίῳ καὶ Εὐνομίῳ πρὸς αἰσχύνην αὐτῶν, ὡς ἂν οἱ παρερχόμενοι κόπρον καὶ οὖρα καὶ ἐμπτύσματα ἐπιρρίπτωσιν αὐτοῖς. ||

44 (33, λγ'). | Περὶ τοῦ Σενάτου. "Ὅτι τὸ σενάτον ὡς οἶμαι λέγει, ὅτι ἐξ ἀρχῆς τοὺς κωδικέλλους οἱ πατρίκιοι ἐκεῖσε ἐλάμβανον ἕως Κωνσταντίνου· πρῶτος δὲ Καλλίστρατος τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπάτου ἐκεῖσε ἐδέξατο τοῦ δήμου κραζάντος· 'Καλλίστρατος εὐτυχῆς καὶ εἰς ἄλλο προκόψει.' B 41 Ὁ δὲ φοβηθεὶς προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ. Κωνσταντῖνος δὲ ἐξωμόσατο μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν. Ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος ἔχειροτονήθη πρεσβύτερος, εἶτα ἐπίσκοπος· ὅθεν τὰ πολλὰ μοι ἐκφέρεται διηγήματα. ||

43. Anon. Tr. p. 14, 25, qui misere excerpit Parast. 39 Hanc paragraphum ex Codino transcripsit cod. Mosqu. Georgii Monachi p. 415 Mur. not. 44. Anon. Tr. p. 17, 7 ex Parast. 59

2 σκευασθὲν A₂, κατεσκευάσθη C, (κατασκευάσας G), παρασκευασθὲν A₁, corr. ex Tr. 3 εἰς τὸ στάμα εἰσῆει] εἰς τὸ τάγμα ἔστη A, om. C; rest. ex Tr. (cf. G δ καὶ ἀνῆλθε μέχρι τοῦ στάματος) 4 σινάτω G ἕως — γεν.] ἐορτῶν ἐπιόντων (ἐπιουσῶν BCG, καὶ γενεσίων (γενεθλίων G) codd., corr. ex Tr. 6 G verba capitis insequentis ἔνθα — θάνατον cum hoc capitulo iungit 43 — 61. ABCMJG 8 sq. τοῦ Σενάτου τοῦ Φόρου Lamb. 14 σενάτον, sed mox σινάτον Tr. Ὅτι τὸ σενάτον ὡς οἶμαι λέγουσιν εἶναι τῶν κωδικέλλων φυλακτήριον· ἐκεῖσε γὰρ κτλ. C 21 ὅθεν] ὅτε J, ὅταν A, corr. ex Tr. (ὅθεν — διηγήμ. om. BCG)

45 (34, λδ'). Περὶ τοῦ πορφυροῦ κίονος. Ἐπο-
κάτω δὲ τοῦ κίονος τοῦ Φόρου ἐτίθη καὶ τὸ Παλλάδιον
στοιχείον καὶ ἕτερα πολλὰ σημειοφορικά. Ὁ δὲ κύκλος τοῦ
Φόρου ἐστὶν τὸ ἴσον τῆς ποδείας τῆς κόρτης τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, ἐν ᾧ αὐτὴν ἐκεῖσε ἔπηξεν, ὅτε ἀνῆλθεν ἀπὸ 5
Ῥώμης. Οἱ δὲ σιγματοειδεῖς δύο ἔμβολοι ἐτύγγανον τότε
σταυροὶ γύροθεν τῆς κόρτης. Καὶ ὁ περιβλεπτος οὗτος
κίων καὶ ἡ στήλη τοῦ Ἀπόλλωνος, δίκην Ἡλίου ἔστησεν
αὐτὴν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θήσας
ἐν τῇ κεφαλῇ ἥλους ἐκ τῶν τοῦ Χριστοῦ δίκην ἀκτίνων, 10
ὥς Ἥλιος τοῖς πολλταῖς ἐκλάμπων.

46 (42, μγ'). Περὶ τῶν Ἀρτοπωλείων. | Ἐν δὲ
τοῖς Ἀρτοπωλείοις κυνάριον ἐστὶν οὐθᾶτα μέχρι τῶν εἴκοσι
περιφέρον· καὶ ταῶνες καὶ ἀετοὶ καὶ λέαιναι λαγωοὶ τε καὶ
κριῶν κάραι καὶ στρουθῶν καὶ κορωνῶν καὶ τρυγόνος 15
μῖας καὶ γαλῆς καὶ δαμάλεως καὶ Ποργόνας δύο, μία μὲν
ἐκ δεξιῶν καὶ ἑτέρα ἐξ εὐωνύμων, ἡ μία τῇ ἑτέρᾳ κατ'
ὄψιν βλεπόμεναι, ἀπὸ μαρμάρων ἐγγεγλυμμέναι [καὶ χοίρων

46. Anon. Tr. p. 15, 1 ex Parast. 40, ubi illius textum ad-
scripsi

1 περὶ τοῦ κίονος τοῦ φόρου A₂, om. A₁ 2 τοῦ
κίονος A C G, om. J 4 τῆς πεδιᾶς A₁ 5 ἐν ᾧ ἐκεῖσε αὐτὰ
ἐπηξε A₁, ἐν ᾧ ἐκεῖσε αὐτὸς ἐπηξε A₂ B, ἢν αὐτὸς ἐπηξε C, ἐν
ᾧ αὐτὴν ἐπηξε G 8 καὶ—Ἀπόλλωνος] οὐ ἀνωθεν καὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἔστησε G δίκην—Κωνσταντῖνος J M, ἐστὶ τοῦ
μεγ. Κωνσταντίνου, ἢν ἔστησεν οὗτος δίκην ἡλίου C 9 θί-
σας J, θείας A, τιθείας C 10 τῶν om. J 11 ἥλιος—ἐκλάμπων
A C, ἥλιον—ἐκλάμποντα J 13 sq. κυνάριον—περιφέρον] locus
in codd. valde corruptus; proximus ab auctore abest G, qui
insuper pauca addit: κυνάριον χαλκοῦν ἐστήλωται ἄνωθεν τῆς
ἀψίδος, οὐθᾶτα (ἃ εἰσὶ μαστοὶ) μέχρι τῶν κ' περιφέρον (κυνάρια
ἔστισαν εἴκοσι γύροθεν δὲ τῶν εἴκοσι κυναρίων J, κυνάρια
ἔστησεν κ' περιφερῇ τὰ κ' (sic) M A₁ et similiter ceteri.)
16 μῖας] μνὸς Lamb. 18 ἀπὸ C, ὑπὸ rell. 18 καὶ χοίρων
πλ. ἀγ. J et similiter rell.; seclusi, cf. p. 175 12

πληθος ἀγέλαι]· ἴσταντο δὲ μέχρι Ζήνωνος. Γαληνὸς δέ 474-491
 τις, ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος ὑπάρχων, ἐκεῖσε περαιωθεὶς τὰς
 Γοργόνας ἔλεγεν ἱερογλυφικὰ καὶ ἀστρονομικὰ ὄντα τῶν B 42
 μελλόντων δηλούσας τὰς ἱστορίας πάσας σὺν τῶν ὀνομάτων,
 5 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τυπώσαντος ταῦτα. Τοῦ δὲ
 αὐτοῦ Γαληνοῦ ἐπὶ πλεῖστον συχνάσαντος καὶ τοῖς ἀνα-
 γνώσμασιν προσέχοντος τὰ μέλλοντα συμβαίνειν Ζήνωνι
 παρὰ Βηρίνης καὶ γελάσαντος, Καλλίστρατός τις συρφετὸς
 τῷ γένει, κάπηλος τῇ τέχνῃ, μετὰ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος
 10 διαβάλλει τὸν Γαληνόν· ὁ δὲ Ζήνων τοῦτον ἀνηγρήκει. ||

46a (42, μγ'). Λέγουσιν δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἐστὶν
 ἀληθές, ὅτι αἱ ἀγέλαι τῶν χοίρων ἐκεῖσε διερχόμεναι εἰς τὸν
 Ἀρτοτυριανὸν τόπον μέσον τῆς καμάρας, ὅθεν ἀνέρχονται,
 ἴστανται ἐνεοὶ καὶ οὐ δύνανται διέρχεσθαι, ἕως ὅτου οἱ χοίρο-
 15 δέται οἱ τούτους ἐλαύνοντες τύψωσιν τὴν ἀγέλην σφοδρῶς·
 μέχρι οὗτοι αἶμα ἐκχυθῇ ἀπὸ τῶν ῥινῶν αὐτῶν εἰς θυρίαν
 τοῦ τόπου ἐκείνου, οὐ μεθίστανται ἐκ τῶν ἐκεῖσε· ἥνικα δὲ
 χυθῇ αἶμα ὀλίγον, ἀθρόως ὁρμαῖ καὶ κινεῖ ἡ ἀγέλη τῶν
 χοίρων. Καὶ οὕτως ἐστὶν ἀληθές.

20 **47** (48, μθ'). | Περὶ τοῦ Ταύρου. Ὅτι ἐν τῷ Ταύρῳ
 στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἴσταιται· ἦν δὲ πρῶν ἀργυρᾷ· 379-395

47. L. 20 — p. 176, 2 Anon. Tr. p. 19, 1 ex Parast. 66

3 ὄντα om. AC 3 sq. τῶν μελλ. — ὀνομάτων om. Tr. 4 δη-
 λούσας AC, om. J (ιδὼν καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰς γοργόνας εἶπεν
 ἱερογλυφικὰ καὶ ἀστρονομικὰ εἶναι ταῦτα δηλοῦντα πάσας τὰς
 ἱστορίας σὺν τοῖς αὐτῶν ὀνόμασι G) 4 σὺν τῶν ὀνομάτων
 JA₁, σὺν τῷ ὀνόματι A₂, σὺν τοῖς ὀνόμασιν C 5 τυπώσαντος
 Tr., τοῦ τοιπώσαντος J, τυπωσαμένου AC 8 Καλλίστρατος δέ
 τις συρφ. A, K. δὲ συρφ. J, δὲ om. C 11 καὶ τοῦτο om. A
 (ὅπερ λέγουσιν εἶναι ἀληθές in fine cap. antecedentis ponit C)
 13 ἀνέρχεται A₂ C 14 ἐνεοὶ A, ἐννεοὶ JF παρέρχεσθαι
 A₁ C 15 οἱ τούτους AC, τούτους J 16 ἐκχυθὲν ἐκ A₁, χυ-
 θέν ἐκ A₂ 17 μεθίσταται AC, μεθίσταται J 18 καὶ κινεῖ
 om. codd. praeter J 19 οὕτως] τοῦτο A

ἐνθα τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἦκοντας ἐδέχετο· ἐκεῖσε δὲ
 πρώην παλάτια ὑπῆρχον || καὶ ξενοδοχεῖον τῶν Ῥωμαίων,
 δηλονότι εἰς τὸ καλούμενον Ἀλωνίτζιν. Ἐπάνω δὲ τοῦ
 μεγάλου κίονος ἐστήλωται Θεοδόσιος· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ, ὁ
 μὲν Ὀνώριος ἐπάνω τῆς λιθίνης ἀψίδος τῆς πρὸς δυσμάς, 5
 B 43 ὁ δὲ Ἀρκάδιος ἐν τῇ πρὸς ἀνατολὰς λιθίνῃ ἀψίδι ὑπερθεῖν
 τῶν περιβλέπτων μεγάλων κίωνων τῶν τετραδησίων. Μέσον
 δὲ τῆς αὐλῆς ἐστὶν ἔφιππος μεγαλιαῖος, ὃν οἱ μὲν λέγουσιν
 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, ἕτεροι δὲ τὸν Βελλεροφόντην·
 ἤχθη δὲ ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας. Τὸ δὲ τετράπλευρον 10
 τοῦ ἐφίππου τὸ λιθόξεστον ἔχει ἐγγεγλυμμένας ἱστορίας τῶν
 ἐσχάτων τῆς πόλεως, τῶν Ῥῶς τῶν μελλόντων πορθεῖν
 αὐτὴν τὴν πόλιν. Καὶ τὸ † ἐμπόδιον, ὅπερ ἀνθρωποειδὲς χαλ-
 κούργημα βραχὺ παντελῶς καὶ δεδεμένον γονυκλινὲς ἔχει ὁ
 ποὺς ὁ εὐώνυμος τοῦ ἵππου τοῦ μεγαλιαίου, καὶ αὐτὸ ση- 15
 μαίνει, τί ἐστὶν ἐκεῖσε γεγραμμένον. Ὁμοίως καὶ ὁ κοῦφος
 κίων ὁ μεγαλιαῖος ὁ ἐκεῖσε καὶ ὁ Ξηρόλοφος τὰς ἐσχάτας

1 ἐνθα πρώην παλάτιον ὑπῆρχε καὶ ξενοδοχεῖον τῶν
 Ῥωμαίων καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐδέχετο ἐκεῖσε δηλονότι
 κτλ. Lamb.; quae refutat Tr. 2 ξενοδοχεῖα A₁G τῶν
 Ῥωμαίων om. G 3 εἰς τὸ καλ. Ἀλ.] πρὸς τὸ μέρος, ὃ καλεῖται
 ἄλωνίτζιν G 3sq. τοῦ ἐνζώδου κοχλωτοῦ μεγάλου κίονος G 6 ὑπερ-
 θεῖν J, ὑπερθεῖν δὲ AC (βασταζόμενοι ὑπὸ τῶν μεγάλων
 κίωνων τῶν τετραδ. G) 8 τῆς αὐτῆς αὐλῆς A₂ μεγαλιεῖος
 om. AC (στῆλῃ μεγάλῃ G) 9 Ἰησοῦν AC, om. J; de hac sta-
 tua Nic. Chon. p. 848 et. 857 Bonn. 10 δὲ post ἤχθη om. J
 11 λιθόξεστον A, λιθόξευτον JC, om. G ἐγγεγραμμένας
 codd. praeter JG 12 ῥῶς A₁C, ῥῶν J, ῥωσῶν A₂, ῥώσων G
 ἱστορίας τῶν ἐσχάτως μελλόντων ῥῶς πορθεῖν τὴν αὐτὴν
 πόλιν C 13 ἐμπόδιον AC, ἐμπαιδον JG; ἐμπρόσθιον Heyne,
 ἀν ἐν ποδί ὄν? ὅπερ ἔχει ἄνθρ. . . παντελῶς καὶ ὅπερ ἔχει ὁ
 ποὺς κτλ. G Totum enuntiatum sic restituere conatur Lamb.:
 Ὁ ποὺς εὐώνυμος ὁ ἐμπρόσθιος τοῦ ἵππου, ὃς τὸ ἀνθρωποειδὲς
 χαλκούργημα βραχὺ παντελῶς καὶ δεδεμένον γονυκλινὲς ἔχει,
 καὶ αὐτὸς σημαίνει, ὅτι ἐκεῖσε ἐγγεγραμμένον 14 παντελῶς δε-
 μένον J, παντ. καὶ δεδεμ. AC, καὶ δεδ. γονυκλ. om. G 15 με-
 γάλου codd. praeter J (om. G) αὐτοῦ A₁F 16 ἐγγεγραμμένον AC

ἱστορίας τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀλώσεις ἔχουσιν ἐνίστορας ἐγγεγλυμμένας.

48 (51, νβ'). | Περὶ τοῦ Φιλαδελφίου. Ὅτι τὸ καλούμενον Φιλαδέλφιον υἱοὶ εἰσιν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Ὅποταν δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐτελεύτησεν, τοῦ Κωνσταντίου ὄντος ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν, Κώνσταντος δὲ ἀπὸ δύσεως καὶ τῶν Γαλλιδῶν ἐρχομένου, συνήφθησαν ἐκεῖσε καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους· οὐχ ὅτι ἐκεῖ συνήφθησαν, ἀλλὰ τῆς ὑπαντῆς αὐτῶν ἐκεῖσε ἀναστηλωθείσης. || Ὡς δὲ ἕτεροὶ φασιν, ὅτι νῦν τὸ καλούμενον Φιλαδέλφιον, ἐν ᾧ ἐστὶ βόρροθεν ἀψίς, προτείχισμα ἦν καὶ χειρσαία πόρτα τὸ παλαιόν, ὑπὸ Κάρου κατασκευασθεῖσα. ||

49 (51, νβ'). Περὶ τοῦ Ἀνηλίου τοῦ ἐν τῷ Φόρῳ. | Ἐκεῖ οὖν ἵστατο πρῶτον ἡ στήλη τοῦ Φόρου, ἣν εἰς καροῦχαν ἤνεγκαν ἀπὸ τοῦ Φιλαδελφίου, ὥς B 44 δὲ ὁ Διακρινόμενος λέγει, ἀπὸ τῆς Μαγναύρας. Ἡ ἐν τῷ Φόρῳ τεθεῖσα στήλη πολλὰς ὑμνωδίας δεξαμένη εἰς Τύχην τῆς πόλεως προσεκυνήθη παρὰ πάντων, ὑψωθείσα ἐν τῷ κίονι, τοῦ ἱερέως μετὰ τῆς λιτῆς παρεστηκότος καὶ

48. L. 3—9 Anon. Tr. p. 19, 5 ex Parast. 70 L. 9—12 Anon. Tr. p. 16, 19 ex Parast. 56 49. Anon. Tr. p. 16, 20 sqq. ex Parast. 56

1 ἀλλόσεις J ἐνιστόρους C, ἐν ἱστορίαις A₂, ἐγγεγραμμένας A, om. C 7 καὶ γάλλον ἐρχομένων JAC, sequor cod. G (cf. Tr.) 8 post ἀλλήλους Lamb. ex coniectura inserit: καλεῖται δὲ ὁ τόπος Φιλαδέλφιον; sed talia non in Codino, sed in Anonymi archetypo excidisse videntur. (ἀναστηλώθη δὲ ἡ ὑπάντησις αὐτῶν ἐκεῖσε οὐχὶ διὰ τὸ συναφθῆναι B, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ ταῦτα ἀναστηλώθησαν ἐκεῖσε διὰ μαρμαρόν Ῥωμαίων G) 9 δὲ A₁ om. JA₂, 10 sq. ἐν ᾧ—ἀψίς om. Tr. G 11 πόρῳθεν A₁, βορρεϊόθεν C, βόρῳθεν M, om. G, βορρόθεν J, βόθῳ A₂ B ἀψίς A₂ B, ἀψίδα JA₁, ἀψίδιον C, ἀψιδ^δ M 13 Rubrica praefigitur in solo J 16 ἡ codd., ἡ Tr.; an ἡ? ab hac voce novum caput incipiunt GB 17 γυναικεία στήλη G

μετὰ κραυγῆς τὸ 'κύριε ἐλέησον' βοώντων ἑκατοντάκις. Καὶ ἄνωθεν ἐκείσε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κίονος πολλὰ ἐτέθησαν θαυμαστὰ καὶ παράδοξα. Πανήγυρις δὲ περὶ τούτου γέγονεν τεσσαρακονθήμερος καὶ σιτηρέσια πολλὰ τότε ὁ βασιλεὺς δέδωκεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον τὸ γενέθλιον 5 τῆς πόλεως γέγονεν καὶ μέγα ἵπποδρόμιον· ὅτε καὶ ἡ πόλις ὠνομάσθη Κωνσταντινούπολις. ||

50 (52, γγ'). | Περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Φιλαδελφίου. Τὸν δὲ εἰς τὸ Φιλιαδέλφιον ὄντα σταυρὸν ἀνέστησεν ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐπὶ κίονος κεχρυσωμένον διὰ 10 λίθων καὶ ὕλων κατὰ τὸν σταυροειδῆ τύπον, ὃν εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐκ τοῦ κίονος ἐκείνου τοῦ πορφυροῦ ἐποίησεν στήλας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀνετύπωσεν ἐπὶ θρόνου καθεζεσθαι. || Ἐποίησεν δὲ εἰς τὸν κίονα ἐκείνον ἱστορίας τὰς ἑαυτοῦ ἐνζώδους καὶ γράμματα Ῥωμαῖα τὰ 15 ἔσχατα σημαίνοντα. Ἰσताται δὲ ἀντικρὺ τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἐπὶ θρόνου καθεζομένων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀσπαζομένων.

50. 8—14 Anon. Tr. 17, 1 ex Parast. 58

2 sq. λέγουσι δὲ καὶ ἄνω πολλὰ παράδοξα πράγματα τεθῆναι Tr. 2 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς CG, ἐπὶ — κίονος om. Tr.

3 θαυμαστὰ AC, θαύματα J περὶ τούτου AC, ἐπὶ τοῦτο J, μετὰ δὲ τὴν καθίδρυσιν G, ὑπὲρ τούτου Tr.

9 τὸν δὲ κτλ. AC, ὁ δὲ σταυρὸς τοῦ φιλ. ἔστην, ὃν ἔστισεν ὁ ἔ. K. J 10 διὰ λίθων καὶ ὕλων om. Tr., ὕλειων CG

11 κατὰ τὸν σταυρ. κτλ. AC, σταυροειδῆ om. Tr.; κατὰ τύπον ὃν εἶδεν ἐν τῷ οὐρ. σταυρῷ ἰδὸς J 12 καὶ ἐκ τοῦ κίονος τοῦ πορφυροῦ ἀφ' οὗ δὴ καὶ στήλας τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ ἐποίησε τὰς ἑνθεν κακεῖθεν τῆς στοᾶς καθεζομένης ἐπὶ θρόνων G

14 ἐποίησεν (ἐποίησεν) δὲ καὶ τὸν κίονα codd. praeter J (et G, qui εἰσὶ δὲ ἐν τῷ τοῦ σταυροῦ κίονι κτλ.) 15 ἑαυτῶν A₁, τούτων C, ἐν αὐτῷ A₂ 16 τῶν ἐσχάτων σημαίνοντα J, τῶν ἐσχάτων σημαίνων A₁, τῶν ἐσχ. σημ' M, τὰ ἐσχ. σημαίνοντα A₂ (δηλοῦντα περὶ τῶν κτλ. G, τῶν ἐσχάτως μελλόντων γίνεσθαι (σημ. om.) C) ἴστανται vel ἴσταντο codd. praeter J 17 ἐπὶ θρόνων A₁, θρόνοις C, θρόνω M

51 (53, νδ'). | Περὶ τοῦ Μόδιου καὶ τῶν χειρῶν. B 45
 Ὅτι τὸ λεγόμενον Μόδιον ὥρολογεῖον ἦν, ἤγουν τὸ ἕξαμον
 τοῦ Μόδιου· ἴστατο δὲ ἐπάνω τῆς ἀψίδος τοῦ Ἀμαστριανοῦ
 μέσον τῶν δύο χειρῶν κατασκευασθὲν ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ
 5 διὰ τὸ καὶ τὴν Λαμίαν εἶναι ἐγγὺς αὐτῶν. || Ὑποκάτω δὲ
 ἐν τῷ εἰλήματι τῶν χειρῶν ἱστορεῖται εἰσὶν· οἱ δὲ πεπειραμένοι
 εὐρήσουσιν αὐτάς. Ὡρίσθη δὲ τὸ μόδιον κούμουλον
 πιπράσκεισθαι· εἰς δὲ τῶν ἐμπόρων πέπρακὲ τιμι τὸ μόδιον
 ῥῆγλον· γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ἐχειροκόπησεν αὐτοῦ τὰς
 10 δύο χεῖρας καὶ ἔστρησεν ὁρᾶσθαι, ὁμοίως καὶ τὸ μόδιον·
 ἐχρημάτισεν δὲ ὥρολογεῖον.

52 (55, νς'). | Περὶ τοῦ Ἀμαστριανοῦ. Ἐν τῷ
 τόπῳ τοῦ Ἀμαστριανοῦ Ζεὺς Ἥλιος ἴστατο ἐν αὐτῷ ἐν ἄρ-
 ματι μαρμαρίνῳ στηλωθεὶς καὶ Ἡρακλῆς ὁ ἀνακείμενος·
 15 ἔνθα καὶ ποταμὸς ὁ ἀπὸ Λύκου λατρευόμενος καὶ χελῶναι
 ἐκεῖσε μεστὰι ὀρνίθων καὶ δράκαιναι ἡ' || καὶ μαρμάρινος

51. L. 1—5 Anon. Tr. p. 21, 20: Περὶ τοῦ Μόδιου: Ὅτι τὸ
 λεγόμενον Μόδιον ὥρολογεῖον ἦν. τὸ δὲ Μόδιον ἤγουν τὸ
 ἕξαμον τοῦ μὸδιον ἦν εἰς τὰ χεῖρα κατασκευασθὲν κτλ. — ἐγγύς:
 (Deest in Parast.) L. 5 sqq. cf. II 97 et notam 52. L. 12
 — 15 et p. 180 l. 6 sq. Anon. Tr. p. 15, 17 ex Parast. 41

2 ἤγουν] καὶ conl. Lamb. 3 ἀψίδος] καμάρας C τοῦ
 ἀμαστριανοῦ J, τῶν ἀμαστριανοῦ A, τῶν ἀμαστριανῶν C, corr.
 Lamb. 5 τὴν τοῦ παλατίου λαμίαν G λάμιαν A₁ D
 7 αὐτάς AC, αὐτὰ J ὥριστο AC 8 sqq. τιμι σίτον (σίτον
 DE) εἰγλον τὸν μόδιον AC 10 τὸν μόδιον AC 11 δὲ καὶ τὸ
 ὄρολ. J, δὲ ὄρολ. AEG, δὲ ὡς ὡρ. M 13 ἴσταται A₁
 14 ἀνακείμενος] καὶ αὐτὸς μαρμάρινος add. G 15 ποταμὸς
 ἀπὸ λίθων λαξευθεὶς G, ποταμὸς ὁ ἀπὸ Λύκου προσαγορευ-
 ὀμενος ποταμὸς ἀπὸ λευκοῦ λίθων ὁρώμενος Lamb. coll. Man.
 Chrysol. epist. ad Joannem de vetere et nova Roma (ed. Lamb.
 post Codinum p. 122 B): ἄλλον (sc. ἀνδριάντος) ἐπὶ τῆς αὐτῆς
 ὁδοῦ μικρὸν ἐκ λευκοῦ λίθου ἢ μαρμάρου, ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ
 διὰ τῆς πόλεως χεῖμαρρον, δοκοῦντος εἰς ἀγκῶνα ἀνακείσθαι
 16 post ἡ' addit G: λίθιναι ὄλαι

στήλη ἱσταμένη ἐκ χώρας Παφλαγονίας δεσπότου, καὶ ἐτέρα, κευωμένη τῇ κόπρῳ καὶ τοῖς οὖροις καὶ τῷ χοῖ, δούλου του ἐκ χώρας Ἀμάστριδος Παφλαγόνος. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τόπῳ ἐτύθησαν τοῖς δαίμοσιν ἀμφοτέροι καὶ ἀνεστηλώθησαν εἰς θάμβος. Ἐκεῖσε δὲ καὶ καλλωπισμὸς 5 κίωνων λεπτῶν σιγατοειδῶς ἀνεγερθέντων. | Ἐγένοντο δὲ ἐκεῖσε δαιμόνων ἐπιστάσαι || πολλαί.

B 46 53 (56, νζ'). Περὶ τοῦ Βοός. Εἰς δὲ τὸν καλούμενον Βοῦν κάμινος ἦν ἐκεῖσε παμμεγέθης ἐκτισμένη βοὸς ἔχουσα κεφαλὴν· ἔνθα καὶ οἱ κακοῦργοι ἐτιμωροῦντο· ὅθεν 10 καὶ ὁ Ἰουλιανὸς προφάσει τῶν καταδίκων πολλοὺς ἐν αὐτῷ κατέκυσεν Χριστιανούς. Ἦν δὲ ἡ κάμινος βοὸς τύπος παμμεγεθεστάτου θεάματος· οὗ κατὰ μίμησιν καὶ ἐν τῷ 602-610 Νεωρίῳ βοῦς ἀπετυπώθη. Ἦν δὲ ἡ κάμινος ἕως Φωκά, 610-641 ἀλλ' ὑπὸ Ἡρακλείου ἔχωνετύθη λόγῳ φύλλων. || Ἐν αὐτῷ δὲ 15 τῷ τόπῳ καὶ ἀψίδες ὅμοιαι τῷ Ξηρολόφῳ, ἔχουσαι ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἱστορίας λιθίνας· ἃς οἱ διερχόμενοι εὐρήσουσιν οὐκ ὀλίγας.

54 (59, ξ'). Περὶ τοῦ Ἐξακιονίου. Τὸ δὲ Ἐξακιόνιον χειραῖον ἦν τεῖχος παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου 20 κτισθὲν· διήρκεσε δὲ χρόνους ρλβ' μέχρι τῆς βασιλείας

53. L. 8—15 Anon. Tr. p 15, 22 ex Parast. 42

1 πεφάγο J, παμφλαγωνίας A₁ δεσπότου om. A₁
2 ἐν τῇ κόπρῳ codd. praeter JG καὶ τῷ χοῖ G, καὶ τοῦ χοός J, om. tell. 3 δούλου τινός G, δούλου τοῦ A₁C, corr. ἐγχόρας J
παμφλαγόνος A₁ 4 ἐτύθησαν JA, ἐτύθη F, ἐτυπώθησαν G, ἐτυπώθη D, ἐτέθησαν M ἀμφοτέρα C, ἀμφοτέροις G
5 εἰς θάμβος om. codd. praeter JG 6 λεπτῶν A₁JG, λευκῶν A₂, om C 7 πολλαί] καὶ διεμισήθη ὁ τόπος addit G
14 ἀνετυπώθη χαλκοῦς· τυραννικὴ τυγχάνων κάμινος G
16 τῷ ξηρολόφῳ AC, τοῦ ξηρολόφου J, ταῖς ἐν τῷ ξηρολόφῳ G
ἔχοντες J, ἔχουσαι tell. 18 ὀλίγα ADF 19 ἐξωκίονιον CG, ἐξακιώνων A₁ 20 χειραίου τεῖχους πόρτα ἦν G
21 λβ' AC

Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. Ἐξώθεν δὲ ἴστατο κίων ἔχων στή- 408-450
λην τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τούτου χάριν λέγεται
Ἐξακίονιον. Ἰσταντο δὲ ἐκεῖσε στήλαι πολλαί· συνέντριψε δὲ
ταύτας ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος. Εἰς δὲ τοὺς νῦν σωζομένους 582-602
5 κίονας ἴσταντο αἱ ἀπὸ Κυζίκου ἐλθοῦσαι στήλαι.

55 (61, ξα'). Περὶ τοῦ Τετραπύλου. Τὸ δὲ νῦν
λεγομένον Τετράπυλον πρώην ὠνομάζετο Τετράβηλον καὶ
διήρκεσεν ἔτη ρξ' μέχρι Ζήνωνος· ἦν δὲ ἐκεῖσε κουβούκλιον
ἐπάνω τῶν κίωνων ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κτισθὲν
10 καθ' ὁμοίωσιν τῆς Ῥώμης. Οἱ δὲ συγγενεῖς τοῦ τελευτή- B 47
σαντος βασιλέως καὶ ἡ Αὐγούστα προελάμβανον τὸ ἐξόδιον
καὶ ἐθρήνουν ἐκεῖσε τὸν τελευτήσαντα ἔσωθεν· ἐρχομένη δὲ ἡ
κλίνη ἔσωθεν τοῦ κουβουκλίου, ἀπελύοντο τὰ βήλα εἰς τὸ μὴ
εἰσερχεσθαι ἢ κατοπτεῦειν τοῦ λαοῦ τινα καὶ κατ' ἰδίαν
15 ἐκόπτοντο οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἕως ὥρων ἑξ· καὶ ἔκτοτε
ἀνελάμβανον αὐτὸν τὸν ἀποιχόμενον μέχρι τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων καὶ ἐκήδεον αὐτόν· καὶ εἰδ' οὕτως ὑπέστρεφον αἱ
γυναῖκες.

56 (58, νθ'). Περὶ τοῦ Ἐξακιονίου. Ἡ δὲ ἴστα-
20 μένη εἰς τὸ Ἐξακίονιον στήλη ἐπὶ βραχέος κίονος κατὰ τὸ

2 τοῦ μεγ. Κωνστ.] τοῦ αὐτοῦ (i. e. Theodosii) C 3 ἑξα-
κίονιον A₂, ἑξωκίονιον C, ἑξακιόνην JA₂, om. G λίθιναι
στήλαι πολλαί G 7 τετράβιον A 8 ρξ'] ξξ' A₁, om. B

9 τῶν om. AC, τῶν τεσσάρων κίωνων G κτισθῆν A₁
10 οἱ δὲ A, αἱ δὲ J; καὶ ὅτε τις συγγενῆς βασιλέως ἢ αὐτὸς
ἀπέθανε, προελάμβανεν ἡ Αὐγ. καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ τεθνεῶτος
βασιλέως καὶ ἐθρήνουν κτλ. C (οἱ τοῦ βασιλέως συγγενεῖς, οἱ
παιδῆς τε καὶ ἡ γυνή G) 12 sq. ἐρχομένη—ἔσωθεν om. AC
(ἄχθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ καὶ προτεθέντος μέσον τῶν κίωνων G)
13 καὶ ἀπέλυον AC 14 κατοπτεῦειν τοῦ λαοῦ τινα A,
καθοπτεῦειν τὸν τοῦ λαοῦ τινὰ J 15 οἰμωγὰς σφοδρὰς καὶ
θρήνους ποιούμενοι C, οἰμ. καὶ θρήνους σφοδροὺς A 16 ἐλάμ-
βανον AC αὐτὸν τὸν ἀπ. scripsi, αὐτὸ τὸ ἀπυχούμενον J,
τὸν ἀποιχ. (om. αὐτόν) rell. 17 sq. αἱ γυναῖκες] αἱ συγγενεῖς G
19 et 20 ἑξοκίονιον et ἑξοκίονην J, ἑξοκίονην A₁, ἑξωκίονιον
GC, ἑξακίονιον A₂, ἑξακίονιν M 20 τὸ ante Ἐξακ. om. J

780-791 βόρειον μέρος ὑπάρχει Κωνσταντίνου τοῦ τυφλοῦ τοῦ νεω-
τερίζοντος, τοῦ υἱοῦ Εἰρήνης.

57 (62, ξβ'). Ἡ δὲ ἱσταμένη εἰς τὸ Σίγμα στήλη ἐπὶ
408-450 κίονος ὑπάρχει Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ τοῦ υἱοῦ Ἀρκαδίου·
ἦν ἀνήγειρεν Χρυσάφιος ὁ εὐνοῦχος ὁ τζουμᾶς καὶ παρα- 5
κοιμώμενος.

58 (66, ξς'). Περὶ τῶν ἐλεφάντων. Αἱ δὲ στήλαι
τῶν ἐλεφάντων τῆς Χρυσείας πόρτας ἦκαοιν ἐκ τοῦ ναοῦ
408-450 τοῦ Ἀρεως ἀπὸ Ἀθήνας παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ τοῦ κτί-
τορος τοῦ χειρσαίου τείχους μέχρι τῶν Βλαχερνῶν· ὅπερ ἔκτισεν 10
εἰς ἐξήκοντα ἡμέρας· ἐχόντων τῶν δύο μερῶν τῶν δῆμων ἀπὸ
χιλιάδων ὀκτώ, ὄντων δημάρχων Μαγδαλᾶ μέρους τῶν Βε-
νέτων καὶ Χαρισίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ μέρους τῶν Πρασίνων
μετὰ καὶ Εὐλαμπίου συγγενοῦς αὐτῶν. Καὶ ἤρξαντο κτίζειν
οἱ μὲν Βένετοι ἀπὸ Βλαχέρνας, οἱ δὲ Πράσινοι ἐκ τῆς Χρυ- 15
σείας πόρτης· καὶ ἠνώθησαν ἀμφοτέρω εἰς τὴν Μυριάνδρον
πόρταν τὴν καλουμένην Πολύανδρον, τῶν ιδιωτῶν δὲ κα-
B 48 λούντων αὐτὴν Κολίανδρον· οὕτως δὲ ἐκλήθη Πολύανδρος
διὰ τὸ ἀμφοτέρα τὰ μέρη ἐκεῖσε ἐνωθῆναι.

58a (66, ξς'). Περὶ τῶν λοιπῶν στηλῶν τῆς Χρυ- 20
σείας. Αἱ λοιπαὶ στήλαι αἱ ἱστάμεναι εἰς τὴν Χρυσείαν

1 ὑπῆρχε AC 3 εἰς τὸ σίγμα AC, om. JG ἐπὶ
τοῦ μεγάλου κίονος G 5 καὶ] ὁ CG παρακινουόμενος J
8 χρυσῆς codd. praeter JG πόρτας JA₁, πόρτης rell.
ἐκ τὸν ναὸν J 9 ἀπὸ ἀθηνῶν C 11 ἐξήκοντα AC,
ἐπτά JG τῶν δῆμων A, C, om. J, τοῦ δήμου A₂ G
ἀπὸ χιλ.] ἀνὰ χιλιάδας C 12 ὀκτώ AC, πεντικοντα ὀκτώ J (μῖας G)
βινμάρχων J μανδαλᾶ B, μυγδαλᾶ M, μαγδαλα^{βέρ} G
τῶν om. J 13 χαρισίον EG, χαρσίον rell. αὐτοῦ] ἐξ οὗ
καὶ ἡ λεγομένη χαρισίον πόρτα add. G. 15 βλαχερνῶν codd.
praeter J 16 πόρτας A₁ ἠνώθησαν κτλ] ἦν. εἰς τὴν λεγο-
μένην ἀγροικικῶς πόρταν κολίανδρον, πολύανδρον λέγεσθαι
τυπωθεῖσαν G ἀμφοτέρω J, om. rell. 17 πολύανδρον]
κολύανδρον A 17 sq. τῶν ιδιωτῶν — Κολ. om. AC καλοῦντιν J,
correxī 18 πολύανδροῦ J 19 τὰ om. J In fine addit C: ἔχων καὶ
τὴν χρυσείαν πόρταν, quae explicare non possum. 21 τὴν om. J

ἦκασιν παρὰ Βιγιλίου ἀσηκρήτου καὶ ἀστρονόμου, μετὰ καὶ τῆς γυναικείας τῆς κατεχούσης τὸν στέφανον εἰς τύπον τῆς πόλεως. Ἄνωθεν δὲ καὶ κάτωθεν εἰσι καὶ λοιπὰ μικρὰ ξόανα, ἅτινα σημαίνουσιν τοῖς πεπειραμένοις ἀκριβῶς πολλὴν
5 γυνῶσιν.

59 (87, ριθ'). Περὶ τοῦ Στρατηγίου. Τὸ καλούμενον Στρατήγιον ἡ στήλη ὑπάρχει Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης, ἡ ἐν τῷ μεγάλῳ ἱσταμένη· ἣτις ἴστατο πρώην εἰς Χρυσόπολιν, ὅτι τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἐκεῖσε ἐρρόγευσεν διπλὴν
10 ῥόγαν τὸν ἓνα χρόνον· καὶ διὰ τοῦτο ὠνομάσθη Χρυσόπολις παρὰ τῶν Μακεδόνων· ἐκ δὲ τοῦ στρατοῦ ὠνομάσθη Στρατήγιον. Ἰστατο δὲ ἡ στήλη εἰς Χρυσόπολιν, ὡς ἀνήγειραν αὐτὴν οἱ λαοί, χρόνους χμῆ· ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἔφερεν αὐτὴν ἐν τῇ πόλει. Ἐκεῖσε δὲ ἀπεδοκι-
15 μάζοντο οἱ στρατιῶται, ὅτι πεδίον ἦν ὁ τόπος.

60 (87, ριθ'). Τὸ δὲ Μονόλιθον τὸ ἱστάμενον ἐκεῖσε ἀπόκλασμα ἦν τοῦ ἱσταμένου εἰς τὸ Ἰππικόν· ἦκε δὲ ἀπὸ Ἀθήνας παρὰ Πρόκλου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου.

408-450

1 βιγλίου A₂, βασιλείου G ἀσηκρήτου J A₁, ἀσηκρήτις M G, πρωτοασηκρήτου C 2 γυναικὸς στήλης τῆς ἔξωθεν ἱσταμένης καὶ κατεχούσης C, τῆς γυναικείας χαλκῆς στήλης G 3 πόλεως] μελλούσης στεφανῶσαι τὸν ἀπὸ δύσεως ἐρχόμενον addit G 3 δὲ om. J 4 σημαίν.] αὐτὰ add. J πεπηρασμένοις J ἀκριβῇ πολλὴν γυνῶσιν A (ἀπερ σημαίνουσι καινὰ τινα μέλλοντα γενέσθαι ἐν τοῖς ἐσχάτοις G) 6 sq. Τὸ καλ. μέγα στρατήγιον στήλη ἐστὶν ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνης καὶ ἴστατο εἰς χρυσόπ. κτλ. G 7 στήλη J G, ἡ στήλη rell. τοῦ om. J 8 ἱσταμένη om. J ἐν τῷ μεγάλῳ κίονι edd.; perperam, immo στρατηγίῳ subaudiendum est ἣτις κτλ.] ἐστὶ δὲ αὐτὸ παρὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐρρογεύθησαν G 12 sq. Ἰστατο κτλ.] ἀνηγέρθη δὲ ἡ στήλη παρὰ τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ χμῆ ὄντων C, ἀνήγειρε δὲ τὴν στήλην τὸ πλήθος τοῦ λαοῦ χμῆ M 12 Post δὲ inserit ὡς εἰρηται A 13 μετὰ χρόνους J 14 αὐτὸ J ἀπεδοκιμ. = ἐδοκιμάζοντο? 15 ὅτε J E, ὅτι rell. 16 τὸν δὲ μ. τὸν J (ὁ δὲ μονόλιθος ὁ ἱστάμενος G) 17 ἦκι J | ἀπὸ ἀθηνῶν codd. praeter J

61 (87. 88, ριθ', ρκ'). "Ιστατο δὲ εἰς τὸ αὐτὸ Στρα-
 τήγιον καὶ ὁ τρίπους <ὁ> ἔχων τὰ παρωχηκότα καὶ τὰ ἐν-
 B 49 εστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι· καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ
 ἡ λεκάνη τοῦ Τρικακκάβου ἡ τεθεῖσα εἰς τὰ Στείρου· εἰς
 μαντεῖον γὰρ ἦν ὁ τόπος· πλησίον δὲ ἐκεῖσε καὶ ἡ Τύχη 5
 856-866 τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Βάρδας ὁ Καῖσαρ ὁ θεῖος Μιχαὴλ τοῦ
 βασιλέως μετατέθηκεν καὶ παρέλυσεν αὐτὰ καὶ συνέτριψεν.—
 Περὶ δὲ τοῦ Μονολίθου ὁ χρονικὸς δηλοῖ τὴν αὐτοῦ ἱστο-
 457-474 ρίαν. Ὁ δὲ μικρὸς Στρατήγιος ὑπάρχει ἡ στήλη τοῦ Λεω-
 μακέλλη.

62. Περὶ τῶν Σοφιῶν. Ὁ λιμὴν τῶν Σοφιῶν
 518-527 ἐκτίσθη παρὰ Ἰουστίνου τοῦ ἀποκουροπαλάτου, τοῦ ἀνδρὸς
 Σοφίας τῆς Αωβῆς. Μέσον δὲ τοῦ λιμένος ἴστανται στῆλαι
 τέσσαρες, Σοφίας καὶ Ἰουστίνου καὶ Ἀραβίας καὶ Βιγλεντίας
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ αἱ μὲν δύο ἀφηρέθησαν παρὰ Φι- 15
 711-713 λιππικοῦ· εἶχον δὲ γράμματα τῶν μελλόντων.

63 (172, γδ'). Περὶ τοῦ Ἑλευθερίου. Ὁ δὲ λι-
 μὴν τοῦ Ἑλευθερίου ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
 τίνου· ἴστατο δὲ στήλη λιθίνη Ἑλευθερίου ἀσηκρήτου,
 φέρουσα ἐπὶ ὤμων καπούλιον καὶ πτύον ἐν τῇ χειρὶ, ἀμφοτέρω 20
 λίθινα. Κτισθεΐσης δὲ τῆς στήλης τοῦ Θεοδοσίου ἐπὶ τοῦ

2 ὁ supplevi ἔχων] ἱστορημένα φέρων G 4 ἡ τεθεῖσα κτλ.]
 ἥτις ἐτέθη εἰς τὸν ναὸν τῶν στείρων εἰς φιάλην G εἰς τὰ τζύρον
 vel τζύρον codd praeter JG ἥς μαντεῖον ἦν ὁ τόπος C
 6 πόλεως] πρὸ τοῦ ἀρθῆναι addit G δὲ Βάρδας — 7 βασιλ.
 om. J 8 sq. Περὶ — ἱστορίαν om. C τὴν αὐτὴν ἱστ. A
 (περὶ δὲ τῆς ἱστορίας τοῦ μονολίθου λέγει ὁ χρονικὸς G) 9 ἡ
 om. AC **62.** A, JG 12 ἀπὸ κοροπαλάτου J, ἀπὸ (τῶν)
 κουροπαλατῶν AG 14 loco Viglentieae statua Narsis me-
 moratur III 37 15 αὐτῶν JG, αὐτὸν A, αὐτοῦ Lamb.

63. ACM, JG 17 sqq. cf. III 91 19 ἴστατο δὲ καὶ στ. A
 πρωτασηκρήτου C 20 καπούλιον A₂ C, κάπον^λ A₁, κα-
 ποῦλιν J, κόφινον G, σκαπούλιον Lamb. nescio unde. Est arca
 lignea aut corbis. De significatione vocis v. Reiske ad Const.
 Porph. 670, 17 21 κτισθέντος δὲ ἡ στήλη τοῦ κίονος τοῦ
 ταύρου ὁ χοῦς κτλ. J, κτισθέντος etiam A₁

κίονος τοῦ Ταύρου ὁ χοῦς ἐχύνετο εἰς τὸν λιμένα καὶ ἐγεμίσθη.

64 (43, μδ'). Περὶ τοῦ σταυρίου. Τὸ δὲ σταυρίον τὸ ἰδρυμένον ἐπὶ τοῦ κίονος πλησίον τῶν Ἀρτοπωλείων ἐν τῇ αὐτῇ τῇ λιθοστρώτῳ ἀνηγέρθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅταν ἐκτίσθη ἡ πόλις. Τὸ δὲ παλαιὸν ἔφερον ἐκεῖσε τοὺς ἵππους ἐκατέρων τῶν μερῶν οἱ ἡνίοχοι καὶ εὐφημίζοντες ἔλεγον· 'τοῦ σταυροῦ ἡ δύναμις, βοήθει B 50 αὐτοῖς.' Ἐκεῖσε δὲ ἴσταντο καὶ πύλαι χαλκαῖ τέσσαρες ἐκ 10 τῶν τεσσάρων μερῶν καὶ περίπατοι γύροθεν τέσσαρες καὶ σημειοφορικὰ πολλὰ· καὶ διήρκεσαν μέχρι Θεοφίλου. Ἐκ- 829-842 τότε δὲ ἐκλήθη κοιλὰς κλαυθμῶνος παρ' αὐτοῦ καὶ προσετάγησαν οἱ σωματοπρᾶται ἐκεῖσε πιπράσκειν τὰ οἰκετικὰ πρόσωπα.

15 65 (120, ρνβ'). Περὶ τοῦ ξενῶνος τῶν Θεοφίλου. Ἐν τῷ καλουμένῳ Ζεύγματι ἐπάνω τοῦ λόφου, ὅπερ ὁράται εὐμηκες κτίσμα νοσοκομείου, ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν αὐτὸ εἰς πορνεῖον. [Γέγονε δὲ καὶ οἶκος Ἰσιδώρου πατρικίου, εἴτα μοναστήριον γυναικεῖον· καὶ ὁ Θεόφιλος 829-842 20 ἐποίησεν αὐτὸ ξενῶνα.] Ἰστατο δὲ στήλη ἐπὶ κλωστοῦ λιθίνου κίονος, ἡ Ἀφροδίτη· τῶν δὲ ἐρώντων ἀπερχομένων καὶ συνουσιαζόντων τὰς ἐκεῖσε οἰκούμεσας μοιχαλίδας, ἔξω δὲ

L. 20 sqq. A, quocum faciunt CM, longius discrepat a J: Ἰστατο δὲ στήλη ἐπὶ κλωστοῦ λιθίνου κίονος τῆς Ἀφροδίτης· τῶν δὲ ἐρώντων ἐκεῖ ἀπερχομένων καὶ συνουσιαζόντων τὰς

64—66. ABCMJG 3 sqq. Περὶ τοῦ σταυρίου τοῦ δεδμενίου ἐπὶ κίονος πλ. τῶν ἀρτ. . . ἀνηγέρθη κτλ. C 4 δεδμενίου M (cf. lemma in C), ἰδρυμένον ἐπικίονος J 5 τοῦ λιθοστρώτου A₁ 7 τῶν om. J 8 φμιζόντες JC, εὐφημίζοντες A 9 αὐτοῖς JA₂, αὐτὰ A₁, ἡμῖν C ἐκ om. C 10 περίπατοι πλακωτοὶ γύρωθεν G 11 διήρκεσαι J 12 κυκλὰς J 15 περὶ τοῦ τρικλίνου τῶν θεοφ. G, περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ μεγάλου M τοῦ θεοφ. A₁ F 16 τοῦ κρημνώδους λόφου G 17 κτίσμα νοσ.] τὸ ὁρώμενον ἐπίμηκες τρικλινάριον G 18 Γέγονε — 20 ξενῶνα addit solus C

τοῦ οἴκου μὴ εὐρίσκεσθαι ἕτερον πορνεῖον ἢ τοιαύτην μοιχαλίδα γυναικα· ἔσωθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ἦσαν διάχωρα ἐπὶ τοὺς κίονας μετὰ κρικίων καὶ κορτίνων· καὶ οὕτως οἱ ἐν ἀσωτία ἐκείσε ἐρώμενοι ἐτέρποντο. Ἦν δὲ σημεῖον ἡ στήλη τῶν ἐν ὑπολήψει ὄντων καθαρῶν γυναικῶν καὶ παρ- 5
 θένων, πλουσίων τε καὶ πενήτων· ἐάν τις ἔλυσεν τὴν παρ-
 θενίαν τινός, ἐκείνων πολλῶν τε καὶ ὀλίγων μὴ ὁμολογούν-
 των ἔλεγον αὐταῖς οἱ γονεῖς καὶ φίλοι· ἀπέλθωμεν εἰς τὸ
 τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα καὶ, εἰ καθαρὰ εἴης, ἐλεγχθήσεται.
 Ἐκείσε δὲ ὑπὸ τῆς στήλης πλησιαζουσῶν, εἰ μὲν ἄμεμπτος 10
 B 51 ὑπῆρχεν, διήρχετο ἀβλαβής, εἰ δὲ ἐμιάνθη ἢ ἐλύθη
 αὐτῆς ἡ παρθενία, ἡνίκα ἐπὶ τὸν κίονα τοῦ ἀγάλματος
 ἐπλησίασαν, ἄκουσαν καὶ μὴ βουλομένην ἐπιστάσια ἀθρόα

ἐκείσε οἰκόνσας μαχλάδας ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ οἴκου οὐχ εὐρίσκετο ἕτερον πορνεῖον. Καὶ ἦσαν διάχωρα ἐπὶ τοὺς κίονας μετὰ κρικέλλων καὶ κορτίνων· καὶ οὕτως ἐκεῖ ἐν ἀσωτία οἱ ἐρώντες ἐτέρποντο. Ἦν δὲ καὶ στήλη τῶν ἐν ὑπολήψει οὐδῶν γυναικῶν καθαρῶν καὶ παρθένων, πλουσίων τε καὶ πενήτων· ἐάν τις ἔλυσεν αὐτῶν τὴν παρθενίαν, ἐκείνων δὲ μὴ θελουσῶν (θελόντων A₁) ὁμολογεῖν, ἔλεγον αὐταῖς οἱ γονεῖς τε καὶ φίλοι· ἀπέλθωμεν εἰς τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα· καὶ εἰ καθαρὰ εἴ, ἐλεγχθήσεται ἐκεῖ ἐπὶ τῆς στήλης· καὶ ὅτε ἐπλησίαζον, ἡ μὲν ἄμεμπτος διήρχετο ἀβλαβής· ἡ δὲ ἐφθαρμένη, ἡνίκα ἐπὶ τὸν κίονα τοῦ ἀγάλματος ἐπλησίαζεν, ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ἐπιστάσια ἀθρόα ἐσηκοῦντο τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ ἐδείκνυνεν τὸ ἑαυτῆς αἰδοῖον. Ὅμοιος δὲ καὶ αἱ ἔχουσαι ἄνδρας, ἐὰν λαθραῖως ἐμοιχεύοντο, τοῦτο ἐγίνετο, καὶ οὕτως ἀπηλέγχοντο. Καὶ ἐθαύμαζον πάντες καὶ ἐπίστευον τῇ γενομένη πορνείᾳ, ἐκείνων παρενθὺ ὁμολογουσῶν. Τῆς δὲ γυναικὸς ἀδελφῇ Ἰουστίνου τοῦ ἀπὸ κουροπαλατῶν συνέτριψε τὴν στήλην διὰ τὸ αὐτῆς αἰδοῖον φανῆναι μοιχευσάσης, διερχομένης δὲ ἐφίππον ἐκείσε ἐν τῷ λοῦματι τῶν Βλαχερνῶν διὰ τὸ ἐξαΐσιον ὕμβρον γενέσθαι τότε καὶ μηκέτι δύνασθαι τινα πλεῖν ἐν τοῖς βασιλικαῖς δρόμοισιν.

2 εἰς τὰ διάχωρα τῶν κίωνων κελῖα σκεπόμενα μετὰ κορτίνων G 8 αὐτὰς J 13 sq. ἀθρόον δαιμονία ἐπιστάσια ἐσκότιζεν αὐτάς καὶ αἶρουνσαι τὰ ἱμάτια κτλ. G

ἐσκότιζεν αὐτὴν καὶ σηκόνουσα ἐν πᾶσιν τὰ ἱμάτια αὐτῆς, ἐδείκνυνεν πᾶσιν τὸ ἑαυτῆς αἰδοῖον· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ὑπανδροί, ἐὰν λαθραίως ἐμοιχεύοντο, τοῦτο καὶ ἐν αὐταῖς ἐγένετο. Καὶ ἐθαύμαζον πάντες καὶ ἐπίστευον πάντες τῇ
 5 γενομένῃ πορνείᾳ ἐκεῖνων ὁμολογουσῶν. Ἡ δὲ γυναικαδέλφη Ἰουστίνου τοῦ ἀποκουροπαλάτου συνέτριψε τὴν στήλην διὰ 518-527
 τὸ καὶ αὐτῆς τὸ αἰδοῖον φανῆναι μοιχευσάσης καὶ διερχομένης ἐφίππου ἐκεῖσε ἐν τῷ λουμάτι τῶν Βλαχερνῶν διὰ τὸ ἐξαίσιον ὄμβρον γενέσθαι καὶ μηκέτι δύνασθαι τινα πλεῖν
 10 ἐν τοῖς βασιλικοῖς δρομωνίοις.

66 (169, γγ') | Τὰ δὲ λεγόμενα Κοντάρια, βίγλα ἦν ἐκεῖ μεγάλη τὸ πρότερον καὶ ἕως ἑπτὰ χρόνων ἐφυλάττετο ἐκεῖσε· καὶ πολέμου γενομένου δύο ἔτη ναὸς ᾠκοδομήθη εἰδώλων μικρὸς ὑπὸ Γαλλίνου· ὃν καθελὼν ὁ μέγας Κων-
 15 σταντῖνος τῆς θεοτόκου ναὸν ἡγείρεν καὶ ἐχάραξε τὸν Χριστὸν καὶ τὴν θεοτόκον καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα καὶ ἑαυτὸν καὶ ἐπετέλεσεν πανήγυριν ἡμέρας δώδεκα. || Ὅστις ναὸς μετωνομάσθη ἡ ἁγία Θέκλα. Τότε δὲ καὶ τοῦ Μιλίου ἡ καμάρα χερσαία ἦν πόρτα· καὶ εἰς τὸ Δίππιν ἦν ἡ ἀλλαγὴ.
 20 Αὐτὰ δὲ τὰ λεγόμενα Κοντάρια μέγα ὄρος ἦν, ἐξ·οῦ καὶ B 52
 ἐφυλάττετο ἡ βίγλα τῶν Βυζαντιῶν πτοουμένων τοὺς δυτικούς.

66. L. 11 — 17. Anon. Tr. p. 16, 9 ex Parast. 53.

2 ὑοίπανδροι (= οἱ ὑπανδροί) J 6 συνέτριψε καὶ τῇ θαλάσ-
 ση ἔδωκε G 7 διερχομένη J αὕτη ποτὲ ἐκ τοῦ παλατίου τῶν Βλ.
 πρὸς τὸ μέγα παλάτιον ἀπερχομένη ἅμα τῇ βασιλίδι Σοφίᾳ καὶ
 αὐταδέλφῃ αὐτῆς καὶ ἐξαισίῳ ὄμβρων γενομένων ἐκ τῶν πλοίων
 ἀποβάσαι δι' ἵππων ἐφέροντο G 11 τὰ δὲ νῦν λεγ. J 12 τὸ
 πρότερον πρὸ τοῦ κατασχεῖν τὸν μέγαν Κωνστ. τὸ Βυζάντιον G
 14 Γαλλίηνον Lamb. (de imperatore Gallieno cogitans)
 16 τὴν θεοτόκον καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα C, τὴν αὐτοῦ μητέρα
 τὴν ἁγίαν θεοτόκον A, καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα om. J; cf. Anon.
 Tr., apud quem καὶ τὴν θεοτόκον excidit, et Parast.
 19 δίππιν G, δίππιν J, δίππιον A₂ C', δίπτῃν A₁ ἡ om. J
 20 ἐξ οὗ om. A 21 ἡ om. J δυτικούς GB

67. | Ὅτι τὰ λεγόμενα Βιγλεντίου ἰσχυροτάτη βίγλα ἦν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ||, ὅτε τὸ Βυζάντιον ἐπόρθει.

68 (96, ρκθ'). Περὶ τοῦ Νεωρίου. | Ὅτι τὸ Νεώ-
717-741 ριον ὁ Κόνων ἐστοιχειώσατο· ἐν ᾧ καὶ ἀγορὰ τῶν θαλασ-
527-565 σίων ἐμπόρων πρῶτον ἦν· ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ μετεποιήθη 5
εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ λιμένα. ||

69 (187, ρρε'). | Ὁ δὲ ἀγωγὸς τῶν μεγάλων ἀψίδων ὑπὸ Οὐάλεντος ἐκτίσθη || ὡς ὁρᾶται.

70 (187, ρρε'). | Ἐν τῇ καλουμένῃ Ἀετίου κινστήρῃ, ἥτις ὑπὸ Ἀετίου πατρικίου ἐκτίσθη ἐπὶ Οὐάλεντος, στήλη 10
ἴστατο τοῦ αὐτοῦ Ἀετίου. ||

71 (188, ρρε'). | Ἡ δὲ λεγομένη Ἀσπαρος κινστήρινα ὑπὸ Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου
457-474 Λέοντος· καθ' ἣν ἀμφοτέροι πληρωθείσης αὐτῆς ἀνηγρέθη-
σαν || [παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως· οὔτινες ἐβούλοντο μετὰ 16
τοῦ δήμου καταβιβᾶσαι Λέοντα τῆς βασιλείας, εἰ μὴ ἐξ ἀγ-
χινοίας οὗτος τούτους ἀνείλε δόλφ.] Ὁ δὲ οἶκος τοῦ
Ἀσπαρος ἦν, ὅνπερ εἶχεν Βασίλειος ὁ παρακοιμώμενος.

71. 12 — 14: Περὶ τῆς Ἀσπαρος Ἀσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος οἱ πραιπόσιτοι ἐκτισαν κελυσθέντες ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λέοντος τοῦ μακέλλου, οὗς καὶ ἅμα τῷ πληρῶσαι ταύτην ἀνήρηκεν ἐπιβούλους αὐτοῦ εὐράν. G

67. Anon. Tr. p. 16, 15 ex Parast. 54 68. Anon. Tr. p. 19, 17 ex Parast. 72 69. Anon. Tr. p. 19, 24 ex Parast. 74

70. Anon. Tr. p. 21, 12 ex Parast. 87 71. Anon. Tr. p. 21, 16 ex Parast. 88

67. AJG 1 βιγλεντίας JA₁, βιγλέντια A₂ G, correxi ex Tr.
68 — 71. ABCMJG 4 sq. ἀγοραὶ — ἦσαν — μετεποιήθησαν Tr
7 τῶν μεγάλων ἀψίδων ACG, om. Tr; τῶν ἀψίδων J
ἀψίδων] ἐμεγάλε καμάρε add. J, ἥτοι αἱ οὐράνιαι καμάραι
add. C 11 τοῦ αὐτοῦ Ἀετίου AB, τοῦ αὐτοῦ οὐάλεντος E
(cf. Parast.), τοῦ αὐτοῦ D 12 In cod. A₂ § 71 antecedit
paragraphum 70 14 πληρ. τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς J 15 — 17 ex-
stat in solo C 17 Ὁ δὲ οἶκος κτλ. Cf. II 99 (cod. B.)
18 παρακοιμούμενος J

72 (189, ρϛζ'). Τὴν δὲ Βώνον κινστέρναν ἔκτισε Βῶνος πατρίκιος ἀνελθὼν ἀπὸ Ῥώμης καὶ ἐσκέπασεν αὐτὴν διὰ κυλινδρικῶν θόλων. Ὁ δὲ οἶκος αὐτοῦ ἐκεῖσε ἦν· ὁ αὐτὸς δὲ ἦν ἐπὶ Ἡρακλείου βασιλέως.

610-641

5 73 (155, οε'). Περὶ τοῦ Ἱπποδρομίου. | Ὅτι ἀπὸ Ῥώμης πολλὰ ἐνεχθέντα εἶδωλα ἔστησαν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ, ἐξαίρετα δὲ ἐξήκοντα, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ Αὐγούστου. || Ἀπὸ B 53 δὲ Νικομηδείας στῆλαι πολλαὶ ἦκασιν, ὅθεν καὶ Διοκλητιανοῦ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ σώζεται ἕως νῦν, ἐπίκυφος 10 οὕσα ἀναμέσον τοῦ καθίσματος || ἰσταμένη τοῦ βασιλικοῦ. Ὁμοίως καὶ ἀπὸ Ἀθήνας καὶ Κυζίκου καὶ Καισαρείας καὶ Τράλλης καὶ Σάρδης καὶ Μωκησοῦ καὶ ἀπὸ Σεβαστείας καὶ Σατάλων καὶ Χαλδείας καὶ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης καὶ Κύπρου καὶ ἀπὸ Κρήτης καὶ Ῥόδου καὶ Χίου καὶ Ἀττα- 15 λείας καὶ Σμύρνης καὶ Σελευκείας καὶ ἀπὸ Τυάνων καὶ Ἰκονίου καὶ ἀπὸ Βιθυνῶν Νικαίας καὶ ἀπὸ Σικελίας καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἦκασιν διάφοροι στῆλαι παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, αἱ καὶ ἐτέθησαν καὶ ἐστηλώθησαν, ἐν ᾧ οἱ διερχόμενοι ταῦτα καὶ 20 πεπειραμένοι ἔχουσιν τὸ ἀλάθητον τῶν ἐσχάτων.

73. l. 5 — 7 Anon. Tr. p. 17, 17 ex Parast. 60; l. 7 sq. Anon. Tr. p. 20, 3 ex Parast. 76

72. ABCM. Cf. III 83 3 διὰ κ. θ.] κυλινδρικῶ θόλῳ C 3 sq. Ὁ δὲ — βασιλέως om. A 73 — 74. ABCM, JG 6 post εἶδωλα add. τὰ μὲν A₂ ἔστησαν A₂, ἐστάθησαν A₁, ἔστισαν αὐτά J (ἄτινα ἐτέθησαν C) 7 ἐξήκοντα] ἐξ Tr. 9 ἐπίκυφος A₁, ἐπίκυφον G 11 ἐθηνῶν AC, φρυγίας G 12 τράλλης] τράλεως G, τρωάδος C σάρδεων C, σύρων G 13 σατάλων] πατάρων B 14 καὶ Ῥόδου — Σελευκείας] nil nisi καὶ Δυραχίου G καὶ Ἀτταλείας — Σελευκείας om. J 16 βιθυνίας καὶ νικαίας G νικολίας J 17 διάφοροι CG στῆλαι πολλαὶ διάφορα καὶ θεάματα A₁, στῆλαι καὶ θεάματα A₂ 18 αἱ] ἂ J 19 ἐν ᾧ] ἐν οἷς A₂ G, ἵνα C (ἐν οἷς δὲ ἔχουσι διαγινώσκειν τινὰ τῶν ἐσχάτων οἱ σοφῶς καὶ πεπειρα- μένως ἐξετάζοντες ἅμα αὐτὰ καὶ στοχαζόμενοι G) 20 ἔχουσιν A₂ τὸ ἀλάθητον] eodem sensu ni fallor quo τὸ ἀληθές

74 (155, οε'). | Ἀρτέμιδος δὲ ἡ στήλη ἐν τῷ Ἰππικῷ ἐστίν· ἐνθα οἱ παλαιότεροι δοκιμάζονται. ||

75 (155, οε'). | Οἱ δὲ τέσσαρες κεχρυσωμένοι ἵπποι οἱ ὑπερθεῖν τῶν καγκέλλων ὀρώμενοι ἐκ τῆς Χίου ἤκασιν ἐπὶ
408-450 Θεοδοσίῳ τοῦ μικροῦ. || 5

76 (155, οε'). | Αἱ δὲ ἐν τῷ Περιπάτῳ τῶν δύο μερῶν ἔριπποι στήλαι καὶ πεξαὶ Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεοδοσίου καὶ τοῦ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα || ἔστησαν.

77 (155, οε'). | Αἱ δὲ γεννώσαι θήρας καὶ ἀνθρώπους 10
685-711 ἐσθίουσαι ἡ μὲν μία ἐστὶν Ἰουστινιανοῦ τοῦ τυράννου, δη-
B 54 λούσα τὴν ἱστορίαν τῶν δευτέρων αὐτοῦ πράξεων· ἡ δὲ
ἐτέρα, ἐν οἷς καὶ πλοῖον ὑπάρχει ||, οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἡ
Σκύλλα ἐστὶν ἡ ἐκ τῆς Χαρυβδεως, ἐσθίουσα τοὺς ἀνθρώ-
πους· καὶ ἐστὶν ὁ Ὀδυσσεύς, ὃν κατέχει τῇ χειρὶ ἐκ τῆς 15
κορυφῆς· ἔτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα καὶ
οἱ ἐπὶ αἰῶνές εἰσιν οἱ ἐσθιόμενοι διὰ κατακλυσμόν· ὁ
περιῶν δὲ ὁ ἔβδομος οὗτος αἰών.

78 (155, οε'). | Ἡ δὲ καθεζομένη εἰς τὸ σελλίον τὸ

74. Anon. Tr. p. 20, 14 ex Parast. 79 75. Anon. Tr.
p. 20, 23 ex Parast. 84 76. Anon. Tr. p. 10, 29 (Suid. s. v στήλη
et Γρατιανός) ex Parast. 19 77. Anon. Tr. p. 17, 20 ex Parast.
61 (p. 60, 5 sqq.) 78. Anon. Tr. p. 17, 25 ex Parast. 61
(p. 60, 13 sqq.)

75. ABCM, J 4 ὑπερθεῖν τῶν καγκέλλων] ἀνωθεν τοῦ
ἱππικοῦ Tr. 76 — 78. ABCM, JG 6 Cf. II 104a
τῶν δύο μερῶν om. Tr. G 7 καὶ πεξαὶ om. Tr. 9 ἔστησαν
ἀμφοτέρω J 11 ἐσθίουσαι] ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ add. AC τυ-
ραννον] διὰ τὴν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ γενομένην τοῦ λαοῦ ἀναι-
ρεσιν add. G 13 πλοῖον ὑπάρχει χαλκοῦν G 14 Χαρυβ-
δεως A₂C, χαράβδις J, χαριβδος A₁ 17 sq. ἡσὶν αἱ ἡσὶν οἱ
ἐσθ. J οἱ ἐσθιόντες καὶ ἐσθιόμενοι C διὰ κατακλ.] οἱ δὲ
κατακλυσμόν ABM (in C διὰ — αἰών desunt); an διὰ κατακλυσ-
μῶν? ὁ περιῶν οὗτος ἑβδομος αἰών A₁ 18 ὁ ἔβδομος] ὁ
ζῶν J (ex ὁ ζ natum) 19 σελλίον] ἣν λέγουσι βαλάνισσαν add. G.

χαλκοῦν, ὁ μὲν Ἡρωδίων τὴν Βηρίαν λέγει τὴν γυναῖκα τοῦ μεγάλου Λέοντος· ἄλλοι δὲ φασιν Ἀθηναῖν ἐξ Ἑλλάδος 457-474 ἐλθοῦσαν. ||

79 (155, οε'). || Ἡ δὲ ὕαινα ἀπὸ τῆς μεγάλης Ἀντι-
 5 οχείας ἤχθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. || Τὰ δὲ λοιπὰ
 ἀγάλματα τοῦ Ἰππικοῦ τὰ τε ἄρρενα καὶ θήλεα καὶ οἱ
 διάφοροι ἵπποι καὶ τῶν καμπτήρων οἱ κίονες οἱ λίθινοι καὶ
 οἱ χαλκοῖ καὶ οἱ ὀβελίσκοι τῶν καμπτήρων οἱ χαλκοῖ καὶ
 αἱ ἱστορίαι τοῦ μονολίθου καὶ αἱ ἡνιοχεντικαὶ στήλαι σὺν
 10 ταῖς βάσεσιν αὐτῶν ταῖς ἐνιστόροις καὶ τῶν περιπάτων οἱ κίονες
 σὺν τῶν κεφαλαίων καὶ ποδίσκων αὐτῶν καὶ τῶν ἐν σφεν-
 δόνι καὶ τῶν στηθέων καὶ συστημάτων αὐτῶν καὶ σκαλιῶν
 καὶ σωλέων καὶ ἀπλῶς ὁπόθεν ἐκεῖσε εὐρίσκεται γραφή,
 κατ' ἐξαίρετον εἰς τὰς χαλκᾶς στήλας — τῶν ἐσχάτων
 15 ἡμερῶν καὶ τῶν μελλόντων εἰδὼν πᾶσαι αἱ ἱστορίαι· ὥς ἐστη-
 λώσατο Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς εἰς μνήμην τῶν ἐντυγχανόν- B 55
 των διὰ τὸ ἀνεξάλειπτα εἶναι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάσης τῆς
 πόλεως τὰ ἀγάλματα ἐστοιχειώσατο. Οἱ δὲ ἔχοντες δοκι-
 μὴν τῶν στηλωτικῶν τῶν ἀποτελεσμάτων εὐρῆσουσιν πάντα
 20 ἀλαθῆτως. Ὅμοίως καὶ οἱ τρίποδες τῶν Δελφικῶν κακκά-
 βων καὶ αἱ ἔφιπποι στήλαι γράφουσιν, δι' ἣν αἰτίαν ἔστη-
 σαν καὶ τί σημαίνουσιν.

79 l. 4 — 5. Anon. Tr. p. 17, 29 ex Parast. 62

1 ὁ μὲν ἡδιδωδίων J, ὁ μὲν ἡρωδιανὸς G, οἱ μὲν rell., rest.
 ex Tr. 79. ABCM, JG, H (a. l. 16) 9 ἡ ἱστορίαις J
 11 κεφαλέων (i. e. κεφαλαίων) J, κεφαλῶν rell. ἐν τῷ σφενδόνι C
 12 συστημάτων A₁, συστρεμμάτων A₂ αὐτῶν om. A 13 εὐ-
 ρίσκετο J 14 στήλας] πύλας AC 15 καὶ τῶν μελλόντων DG,
 καὶ om. JAF 16 ὁ Τυανεύς] inde exorditur codex H
 Ἀπολλ. ἐκεῖνος ὁ σοφὸς ἀστρολόγος καὶ ἱητρός G 17 διὰ τὸ
 κτλ.] ὥς ἂν εἴεν ἀνεξ. G 19 ἀποτελεσμάτων AC, πάντων J,
 ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμ. G, ἐκ τῶν ἀποτ. H, scripsi τῶν ἀπο-
 τελ. coll. II 103 ('qui existimantur artis periti esse apotelesmata
 statuendi') 20 ἀληθῆ CHG Δελφικῶν καὶ κακκάβων A₁C
 21 αἱ C, om JA (καὶ αἱ ἔφ. στ. om. HG)

80 (11, ι'). | Ὁ Αὐγουστος ὁ Ὀκταούσιος Αὐγούστῳ μηνὶ ὑπάτευσεν καὶ ἐτίμησεν αὐτόν, Σεξιτίλιον πρώην λεγόμενον, ὀνομάσας Αὐγουστον· ἐν αὐτῷ δὲ καὶ ἐτελεύτησε τῇ ιθ' τοῦ μηνός. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ ἐγεννήθη τῇ κγ', καὶ τῇ β' τοῦ Σεπτεμβρίου Ἀντώνιον ἐνίκησε καὶ ἤρξατο τῆς 5 μοναρχίας· καὶ ἐτίμησεν αὐτόν, ἀρχὴν ἰνδικτιῶνος ποιησάμενος αὐτόν ἥτοι ἀρχὴν χρόνου, ὅθεν ὁ Σεπτέμβριος τετίμηται. ||

81 (σξς'). | Φησὶν Ἀππιανός, Δίων τε καὶ ἄλλοι οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ ἱστορήσαντες, ὥς ὁ Καῖσαρ ἀπὸ Νικοπόλεως πρὸς 10 τὸ Δυρράχιον περὶ ὧν μεγάλου κλύδωνος γενομένου καὶ τοῦ κυβερνήτου ἐξαπορήσαντος, ἀγνοοῦντος ὥς τὸν Καίσαρα φέρει — ἦν γὰρ κεκαλυμμένος τοῦ μὴ γνωρίζεσθαι — ἀνακαλυψάμενος εἶπεν πρὸς τὸν κυβερνήτην· 'ἴθι πρὸς τὸν κλύδωνα· Καίσαρα φέρεις καὶ τὴν Καίσαρος τύχην.' || 15

B 56 82. | Κράνος ὁ φιλόσοφος, εἰς ὧν τῶν ζ' φιλοσόφων 408-450 τῶν σὺν τῇ Εὐδοκίᾳ ἀνελθόντων ἐξ Ἀθηναίων, ἤτησε τὸν Θεοδόσιον ἰδεῖν τὰ ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ στοιχεῖα· καὶ ἰδὼν τὸν Περιχύτην λεγόμενον καὶ τὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἰστάμενον ὄνον εἶπεν· 'τίς ὁ στήσας;' τοῦ δὲ ἀναγνώστου εἰπόν- 20

80. Anon. Tr. p. 8, 3 (et cod. Tisch.); Lydus de mens. p. 150, 4 et 159, 12 81. Anon. Tr. p. 8 12 (et cod. Tisch.) Cf. Dio Cass. 41, 46. 82. Anon. Tr. p. 17, 31 sq. ex Parast. 64

80. ACM, GB, H 3 ὀνόμασεν ACH, rest. ex Anon. Tr. 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός H τῇ κς' G, κγ' rell. 5 τοῦ σεπτεμβρίου A, τοῦ αὐτοῦ μηνός HG 6 ἰνδξ A¹, ἰνδίκτον rell. 7 ὅθεν ὁ Σ. tet. certe nota marginalis quondam fuit, sed iam Anon. Tr. in textum recepit 81. AM, GB, H 10 πρὸς τὸ Δ.] εἰς τὸ Βρεντέσιον Lamb. 14 ἰσθι AM, φράσον H, πάλαι G, corr. ex Tr. 15 In fine add. G ὥστε τὸν κυβερνήτην ἐπιμελέστερον προστεθέντα καὶ τῆς τύχης διδούσης γαλήνην γενέσθαι καὶ διασωθῆναι. (Cod. Tisch. addit ὁ δὲ ἀκούσας θαρρήσας ἐπέρασεν). 82 — 83. HGB Praemittit H περὶ τῶν ζ' φιλοσόφων τῶν Ἀθηναίων 17 Post ἐξ Ἀθηναίων inserit G ἣν ἠρμόσατο ἐαυτῷ εἰς γυναικα Θεοδόσιος ὁ μικρός.

τος· Οὐαλεντινιανός· ὃ συμφορά, φησίν, ὅτι ἄνθρωπος ὄνῳ ἀκολουθεῖ. — Ἦσαν δὲ οἱ φιλόσοφοι οὗτοι· Κράνος, Κάρος, Πέλοψ, Ἀπελλῆς, Νερούας, Σιλβανὸς καὶ Κύρβος. Θεωρούντων δὲ ἱππεύοντα τὸν βασιλέα καὶ θαυμάζόντων ἔφη
 5 ὁ βασιλεὺς· τί θαυμάζετε; Ἀπεκρίθη δὲ Ἀπελλῆς· θαυμάζω εἰδώς, ὅτι τῶν Ὀλυμπίων ἀλλασσομένων ἵπποι γενήσονται ἀνθρώπων ἐπιβάται. Νερούας ἔφη· κακὸν τῇ βασιλίδι, ὅτι τὸ στοιχεῖον τοῖς στοιχείοις συντρέχει. Καὶ ὁ Σιλβανὸς τὸ ὀκλάζον ζώδιον ἰδὼν· καιροὶ ἐπὶ τούτου, ἔφη, ἀγόνονται
 10 ἔσονται. Ὁ δὲ Κύρβος τὸν δῆμον ἰδὼν εἶπεν· ὥς δῆμος, δι' ὃν δῆμιοι περισσεύουσι. Ὁ δὲ Κράνος ἰδὼν τὸ γυμνὸν ἀνδρείκελον, περικεφαλαίαν τῇ κεφαλῇ περιφέρον, καὶ τὸν ὄνον ἔμπροσθεν εἶπεν ὥς ποτε ὄνος ἄνθρωπος ἔσται, καὶ ὃ τῆς συμφορᾶς ὅτι ἄνθρωπος ὄνῳ ἀκολουθεῖν οὐκ αἰσ-
 15 χύνεται. Πέλοψ δὲ τοὺς ὄρους τῶν ἵππων ἰδὼν ἠρώτησε· B 57 τίνος τὸ πρόβλημα; Τοῦ δὲ Θεοδοσίου εἰπόντος· Κωνσταντίνου· ἐκεῖνον φάναι· ἢ φιλόσοφος ἄκνρος ἢ βασιλεὺς οὐκ ἀληθής. Εἴωρα γάρ τι ὁ φιλόσοφος θηλύμορφον ζώδιον τετραμερέσι ζωδιακοῖς γράμμασι γεγραμμένον καὶ εἶπεν· ὃ
 20 τετραπέρατε, ἐξ οὗ Κωνσταντίνος καὶ ἀπέρατοι ἔδονται. Κάρος δὲ προτραπείς εἶπε· δυστυχῇ μοι τὰ πάντα φαίνεται· εἰ γὰρ ταῦτα τὰ στοιχεῖα, ὥς πειρῶνται, ἀλθιεύουσιν, ἵνα τί ἡ πόλις συνέστηκεν; ||

83. Ἀσκληπιόδωρος δὲ ὁ φιλόσοφος ἐπὶ Ἀναστασίου, 491-518

83. Anon. Tr. p. 18, 25 ex Parast. 65

1 συμφορᾶς B ὅτι — ἀκολουθεῖ] καὶ οὐαί ὅταν οὕτω καὶ ἀνθρώπων ὄνοι προτιμηθήσονται, τῶν ἀνθρώπων ἐν ταλαιπωρίᾳ καὶ γυμνότητι ὀπίσω ἀκολουθοῦντων G (similia B) 8 ὅτι τῷ στοιχείῳ τῆς τύχης συντρέχει G 13 ἔως πότε H, ὅτι ποτὲ G, ποτὲ B, corr. ex Tr. 19 sq. ὃ τετρ. — ἔδονται] ὁ τετραπέρατος κόσμος ἐστὶ H, ὃ τετραπέρατα (τετραπεύρατε B) ὅτι ἐκ σοῦ κομφοὶ καὶ ἀπέρατοι (ἀπεύρατε B) ἔδονται GB; correxi ex Tr. 23 ἡ πόλις διὰ τούτων δοκεῖ συνίστασθαι; G 24 Ἀσκλη-
 πιάδης HG ὁ φιλόσοφος om. B

ιδὼν τὸ μέγα ζώδιον τὸ ἐν τῷ Ἰππικῷ τὴν χεῖρα κατέχον ἐπὶ τοῦ προσώπου, ἔφη· ὦ βία, ὅτι πᾶσα ἀνθρωπίνη ἔνδεια εἰς μίαν ἀνθρώπου φρόνησιν ἐξυμώθη.' Καί τις αὐτῷ ὑπέδειξε γράμματα ἐν τῷ μαρμαρῷ· ὁ δὲ ὑπαναγνούς φησιν· ἄγαθὸν μὴ φθάσαι τὰ τότε μέλλοντα γενέσθαι, ὥς καὶ ἐμοὶ 5 κέρδος ἦν τοῦ μὴ ἀναγνῶναι.' ||

84. | Θεοσάφης θεὸς σέβεται. Ἀραβες δὲ μάλιστα τιμῶσι· τὸ δὲ ἄγαλμα αὐτοῦ λίθος ἐστὶ μέγας τετραγώνος ἀτύπωτος ὕψος ποδῶν τεσσάρων, εὖρος δύο, βάθος ἑνός· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσελάτου. Τούτῳ θύουσι καὶ 10 τὸ αἷμα τῶν ἱερείων προχέουσι· τοῦτο αὐτοῖς ἐστὶν ἡ σπον-
B 58 δή· ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶν ὁλόχρυσος· οἷ τε γὰρ τοῖχοι χρύσειοι καὶ τὰ ἀναθήματα πολλά εἰσιν. Ἔστι δὲ τὸ ἄγαλμα ἐν Πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας· καὶ αὐτοὶ σέβονται αὐτόν. ||

85 (69, ξθ'). | Στῆλαι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας. 15 Ἐκ τοῦ Ἰκονίου Περσέως στήλαι καὶ Ἀνδρομέδας θυματρὸς Βασιλίσκου, ὑπαρχούσης ὥς οἱ μῦθοι φασιν δίδοσθαι θυσίαν τῷ ἐκεῖσε ἐμφωλεύοντι δράκοντι. Οὕτως γὰρ ἦν ἐκ παλαιᾶς συνηθείας δίδοσθαι παρθένον κόρην τῷ θηρίῳ· καθ' ἣν Ἀνδρομέδα δεθεῖσα ἔμελλε τῷ θηρίῳ βορὰ δίδοσθαι. 20 Ὁ γοῦν προειρημένος Περσεὺς ἐκεῖσε ἦκων πύθεται κλαιούσης τῆς Ἀνδρομέδας, τί ἂν ὠδύρετο· ἡ δὲ τὸ συμβᾶν ἐξ-

84. Anon. Tr. p. 8, 20 (cod. Tisch., Suid. s. v. Θεὸς Ἄρης): περὶ ἀγάλματος ἐν πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας (λίθον τετραγώνον ἀτυ-
πώτον add. cod. Tisch.). Inc.: Θεοσάφης (θευσάφης Suid. Tisch.)
θεὸς σέβεται παρ' αὐτοῖς, ἡγοῦν θεὸς Ἄρης· τόνδε γὰρ μάλιστα
τιμῶσι κτλ. 85. Anon. Tr. p. 20, 26 ex Parast. 85

5 sq. καὶ ὥς ἐμοὶ ἄρα κέρδος ἦν B, καὶ ἐμοὶ δὲ κέρδος ἦν G
84. Exstat in sola classe A 7 θεσάφης A, θησανρὸς Lamb.,
corr. ex Tr. ἀραβες] ἄριστον A, corr. Lamb. 8 μέλας Tr.
11 τὸ ἱερεῖον A₁, τοῦ ἱερείου A₂ σπουδῇ A₁ 12 πολύ-
χρυσος Tr. 14 αὐτοῖ] αὐτοῦ Lamb. 85. ACM, J, GB (verbis
copiosiores, non re).

ηγῆσατο. Τοῦ δὲ καθίσαντος <ῆκε τὸ θηρίον>· αὐτὸς δὲ Γοργόνης κεφαλὴν ἐν πῆρᾳ κατέχων ὀπισθοφανῶς στραφεὶς δεικνυσιν τὸ θηρίον τὸ δηλητήριο· ὅθεν ἰδὼν ἐκείνο ἀπέψυξεν. Ὅθεν καὶ ἐκλήθη Ἰκόνιον ἢ πόλις παρὰ Φιλοδώρου λογιστοῦ διὰ τὸ τὸν Περσέα δεῖξαι τὴν εἰκόνα ἐκεῖσε. Ἦν δὲ τῇ πόλει ὄνομα ἀπὸ γενέσεως Λάνεια· ἔπειτα ἐκλήθη Θρηνηφία, παρὰ δὲ Φιλοδώρου Ἰκόνιον. Ἐνθα καὶ ἐτελειώθη ὁ αὐτὸς Περσεὺς σὺν τῇ Ἀνδρομέδᾳ· ἐπάνω οὖν τῆς πύλης τῆς πόλεως ἐστηλώθησαν ἀμφοτέροι. Ἦκασιν οὖν αἱ στήλαι ἐπὶ Κωνσταντίου μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὴν Β 59 Ἀντιοχείων ἐκκλησίαν, ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ Κωνσταντίνου λοετρῷ || καὶ ἔστησαν πλησίον τοῦ Τζυκανιστηρίου.

86 (σξά'). Ἐν τῇ καταγαλᾷ πόρτῃ τῇ πληρεστάτῃ στοιχειῶν ἵστατό τιнос Φιδαλίας Ἑλληνίδος. Ἀρθείσης δὲ 15 τῆς στήλης θαῦμα ἦν ἰδεῖν μέγα, σείεσθαι τὸν τόπον ἐκείνον ἐπὶ πολὺ, ὥστε καὶ τὸν βασιλέα θαυμάσαι καὶ λιτὴν ἀπελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ καὶ οὕτως παῦσαι τὸν σεισμόν Σάβα τοῦ ὁσίου δι' εὐχῶν.

87 (159, οθ'). Ἐπὶ ἄρματος ἵστατο εἰς τοὺς πλεκτοὺς 20 κίονας ἐν τῇ λεγομένῃ Νεολαίᾳ στήλῃ γυναικεία καὶ βωμὸς

86. Parast. 4 87. Parast. 5, cuius initium tantum in cod. exstat; et reliqua et c. 88 — 91 iactura folii nunc in cod. Parast. desunt

1 ῆκε τὸ θηρίον inserui ex Tr. 3 τῷ θηρίῳ A₁; sed cf. Tr. et Parast. ὅθεν] ἦν C, ὅπερ Tr. ἰδὼν F, ἰδὼν rell. ἐκείνος A₂ M 6 δανεία codd. praeter GB, δαναεία Lamb. 6 sq. ἐκλ. θρ.] sic B (cum Tr.), ἐπεκλήθη θρηνώδης G, ἐκλήθη θρηνηφία καὶ οὕτως ἐκλήθη θρηνός A₁, ἐπλήσθη θρηνηφίας καὶ ἐκτοτε (οὕτως A₂ C) ἐκλήθη θρηνός JA₂ C 11 ἐν τῷ κτλ.] ἐν τῷ τοῦ μεγάλου K. λοετρῷ J, om. G 86. A M, GB 14 Post Ἑλλην. add. G: οἶμαι δὲ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐκείνης γυναικὸς τοῦ Βύζαντος. Ἀρθείσης δὲ κελεύσει τοῦ βασιλέως τῆς στήλης κτλ. 15 θαῦμα ἰδέσθαι G (cf. Parast.), θαῦμα ἦν ἰδεῖν A M 17 σάββα A B 87. A C M, GB 19 sq. ἐπὶ ἄρματι C πλεκτοὺς] λευκοὺς A₂ κίονας om. Parast. ἐν τῷ ἄρματι C 20 νεολαία G γυναικεία] χρυσέμβαφος G

μετὰ μοσχαρίου· ἐν οἷς καὶ ἵπποι χρυσολαμπεῖς τέσσαρες·
ἐπὶ δίφρου καὶ διφρελάτου γυναικὸς <στήλη> ἐν τῇ δεξιᾷ
χειρὶ κατέχουσα στηλίδιον τι, ἄγαλμα διατρέχον. Τοῦτο οἱ
μὲν λέγουσι Κωνσταντίνου κατασκευήν, <οἱ δὲ> τὴν ζευξίν
μόνην, τὴν δὲ λοιπὴν ἀρχαίαν εἶναι καὶ μηδὲν παρὰ Κων- 5
379-395 σταντίνου κατασκευασθῆναι. Ἔως γὰρ Θεοδοσίου τοῦ με-
γάλου θέαμα παρὰ τῶν πολιτῶν γέγονεν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ
ἀνὰ κηρῶν καὶ λευκῶν χλαμύδων φοροῦντας πάντας εἰς-
B 60 ἔρχεσθαι τὴν αὐτὴν στήλην μόνην ἐπάνω ἄρματος ἕως τοῦ
στάματος ἀπὸ τῶν καγκέλλων. Τοῦτο δὲ ἐξετέλουν, ὅτε τὸ 10
γενέθλιον τῆς πόλεως ἐωρτάζετο. Ἐκεῖ δὲ ἐν ζώδοις ἐστη-
λώθησαν εἰς τοὺς κίονας ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ καὶ ἡ Εὐ-
θηνία καὶ ὁ Λιμός.

88 (96, ρκη'). Περὶ λίμνης τοῦ Νεωρίου. Ἐν
τῇ λεγομένῃ λίμνῃ τοῦ Νεωρίου βοῦς ἴστατο χαλκοῦς παμ- 15
μεγεθέστατος πάνν· κρᾶζειν δὲ ἔλεγον αὐτὸν ὡς βοῦν μίαν
τοῦ ἐνιαυτοῦ· καὶ γίνεσθαι παραπτώματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ
582-602 ἐκείνῃ, ἐν ᾗ ἔκραξεν· ἐπὶ δὲ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐν
αὐτῇ τῇ λίμνῃ κατεχώσθη.

89 (10, ια'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἐν τῇ Χαλ- 20
582-602 κῇ. Τοῦ Μαυρικίου στήλη καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν

2 διφρελάτης E, διφρηλάτου DF; καὶ διφρηλάτης ἐπὶ
τοῦ δίφρου G (γυναικὸς om.) 3 στηλοειδές τι ἄγαλμα,
ὑπερ, ὡς προεγράφη, εἰς τύχην τῆς πόλεως ὁ μέγας Κων-
σταντίνος ἐτίμησε G διατρέχον τοῦτο iungit Band.
4 οἱ δὲ om. codd., suppl. Lamb. 6 καὶ ἕως Θεοδ. A₁ G,
ἕως γὰρ Θεοδ. A₂ C 7 παρὰ πολίταις C 8 ἀνὰ κηρῶν
λευκῶν καὶ χλαμύδων φοροῦντας AMD F; corrigebam; ἀνὰ
κηροῦ ἕκαστον καὶ λευκῶν χλαμύδων φοροῦντα E; μετὰ
κηρῶν γὰρ (γὰρ om. B) λευκοφοροῦντες οἱ πολῖται καὶ ὀψικεύ-
οντες αὐτὴν (αὐτ. om. B) ἐπάνω ἄρματος φέροντες ἦγον ἕως τοῦ
στάματος GB 9 ἄρματος G, καρούχας A, ἄρμ. ἦγονν κα-
ρούχας C 10 στέμματος A₁ 11 ἐνζώδοι A₂, ἐνζωδίω G,
ἐν ζώδοις A₁ C 12 εἰς τοὺς δύο κίονας B 88—89. ACM,
JGB 15 χαλκὸς J παμμεγέθης AC 17 παράπτωμα A₁,
παραπτώμα τι G 18 ἐν ᾗ — κατεχ. om. AC 21 ἡ στήλη
A₂ G καὶ τῆς γυναικὸς om. JG

τέκνων αὐτοῦ ἐν τῇ Χαλκῇ ἵσταται ἄνωθεν τῆς θειανδρικῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπ' αὐτοῦ γὰρ κατεσκευάσθησαν. Αἱ δὲ δύο στηλαὶ αἱ ἐκτεταμέναι τὰς χεῖρας ὁ εἷς τῷ ἐτέρῳ ἐκ τῆς Ἀθηναίων γῆς ἦκασιν· φιλοσόφων δὲ 5 φασιν εἶναι, ὥς φησιν Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός.

89a (σξξ'). Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα 450-457 ἐγένετο Εὐτύχους τινὸς μαθητῆς ὀνόματι Ἀκατος, διάκονος ὑπάρχων τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Εὐφημίας· ὃς ἰδὼν ἡττηθέντας τοὺς κατὰ Εὐτύχην κατέλαβε Σεραπίωνα τὸ κάστρον· 10 τοῦτο δὲ ἦν ἐν τῶν Περσῶν, Ῥήγιον τοῦνομα. Ἐμήνησε δὲ Περιττίῳ τῷ καστροφύλακι τὰ τῆς ἀσθενείας τῶν ἐν Καλχηδὼνι οἰκούντων· ὃς παρευθὺ τοῦ ἄρματος ἐπιβὰς — B 61 οὕτως γὰρ τοῖς ἐν Ῥηγίῳ καστροφύλαξι πέφυκε — μετὰ

12 Post οἰκούντων pergīt G et item fere B: προσθεῖς ὅτι ἄμα τῷ καταλαβεῖν αὐτὸν τοὺτους χειρώσεται καὶ δῆτα ἀμηνυτὶ στρατεύσας ὁ ῥηθεὶς Πέρσης μετὰ στρατιωτῶν χιλιάδων ὁ καταλαμβάνει τὴν Καλχηδόνα· οἱ δὲ ἐν αὐτῇ μόλις

1 ἄνωθεν τῆς Χαλκῆς πλησίον τῆς θειανδρικῆς εἰκόνης Lamb. 2 ὑπ' αὐτοῦ — 4 ἦκασιν] sic JA, nisi quod A l. 3 ταῖς χερσίν et l. 4 θηβαίων pro Ἀθηναίων. Misere corrupti in CMGB: ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθεῖσαι αἱ ἐκτεταμέναι ταῖς χερσίν C, ὑπ' αὐτοῦ γὰρ κατεσκευασθῆσαν αἱ β' στηλαὶ αἱ ἐκτετ. ταῖς χερσίν M, ἐκτεταμέναι τὰς χεῖρας ἔχουσai· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ Μαυρικίου κατεσκευασθῆσαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκ τῆς τῶν Ἀθ. ἦκασιν γῆς G 4 φιλοσόφον δὲ φασιν ἵναι, ὥς φησὶν λιγοῖς, ἐλλινικοὶ δὲ J, φιλοσόφους δὲ φασιν εἶναι ὥς λέγει καὶ λιγύριος G, φιλόσοφος δὲ φᾶ ὁ λογύριος ἑλληνικός A₁, φιλόσοφος δὲ φησὶν ὀλγύριος ἑλληνικοὶ A₂, ὥς φησιν φιλόσοφος ὁ λογύριος ὁ ἑλληνικός C, φιλόσοφος περὶ τοῦτον φασὶν ὀλογύριος ἑλληνικός M; correxi. 89a. AM, GB. 6 Μετὰ τὸ σφαγῆναι παρὰ τοῦ τυράννου Φωκᾶ Μαυρίκιον κτλ. G 7 εὐτυχίου AM, cf. infra p. 198 l. 5; εὐτυχοῦς τοῦ αἰρετικοῦ G; εὐτύχους scripsi 8 ὥς εἶδεν A₁ M 9 εὐτύχιον AM, τοὺς περὶ τὸν αὐτοῦ διδάσκαλον GB, correxi σεραπίωνα A₂ M, σεραπίωνα A₁ G 10 ἔν] τοῦτο δὲ ἐτύγγανεν ὃν ἐν τῶν παρὰ πέρσαις ῥηγίων G ἐν τῇ A₂ 11 δὲ om. A₁

ἑβδομήκοντα χιλιάδων ἔρχεται ἐπὶ τὴν Καλχηδονίαν μητρό-
πολιν· οἱ δὲ ἐκεῖσε προγόνοντες ἔφυγον ἐν τῷ Βυζαντίῳ
ἄφαντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ τίμια λείψανα τῆς ἁγίας Εὐ-
φημίας· ὅπερ αὐτὸς Ἀκατος ἀμυνόμενος διὰ τὸ μὴ συγχω-
ρηθῆναι Εὐτύχει τὴν ἐκκλησίαν κατὰ ταύτης τὸν Πέρσην 5
Περιτίωνα ἤγαγε. Τότε ἡρπάγη παρὰ τῶν Περσῶν ὁ Ἕλιος
θεὸς ὁ λεγόμενος Κρόνος, χρυσέγκανστος, ὃς ἵστατο ἐν
Καλχηδόνι· ὃν καὶ ἀπήγαγον εἰς Περσίαν.

90 (σξζ'). Περὶ στηλῶν τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Μωκίῳ.
717-741 Ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου πολλὰ θεμάτια παρελύθησαν ἀρ- 10
χαία διὰ τὸ τὸν ἄνδρα ἀλόγιστον εἶναι.

91 (σξζ'). Τότε τὸ λεγόμενον Τριζῶδον τὸ εἰς τὰ
κούφα τοῦ ἁγίου Μωκίου κάτωθεν ὑπάρχον ἐπήρθη· ἐν
αὐτῷ ἡστρονόμουν ἕως τότε πολλοί· καὶ τύμβοι Ἑλλήνων

ἔσχσαν διαφυγεῖν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ καὶ τῶν τιμίων
λειψάνων τῆς ἁ. Εὐφημίας, ὑπὲρ ἧς τὸ πλεον ἐσπούδαξεν ὁ
προδότης καὶ ἀνίερος Ἀκατος ἀμύναι θέλων διότι τοὺς τῆς αἰρέσεως
αὐτῶν τόμους κατήσχυεν, ἅμα δὲ καὶ διότι μὴ συνεχωρήθῃ
Εὐτυχῇ τὸν ἀτυχῇ τὴν τοιαύτην εὐτυχῆσαι μητρόπολιν. Λεηλα-
τήσαντες δὲ πάντα τὰ ἐκεῖσε οἱ Πέρσαι ἔλαβον καὶ τὸ χρυσέγ-
κανστον ἄγαλμα τοῦ Ἑλίου ἐκεῖσε πον τοῦ κάστρον ἐστῶς καὶ
ἀπήγαγον εἰς Περσίαν καὶ ἐτίμησαν εἰς θεόν. 91. Ἐν δὲ τῷ
ναῷ τοῦ ἁ. Μωκίου ἐν τοῖς κούφοις ἦν τὸ τριζῶδον κάτωθεν,
ἐν ᾧ καὶ ἡστρονόμουν ποτὲ οἱ Ἕλληνες, εἰδωλείον τοῦ ναοῦ
δντος· ἀλλ' ἐπήρθη καὶ ἡφανίσθη ἱερωθέντος τοῦ ναοῦ. Καὶ
τύμβοι δὲ Ἑλλήνων πολλοὶ ὑπῆρχον ἐν τῷ πάτῳ καὶ σκηνώ-
ματά τινα συγκεχωσμένα εἰς πλήθος: G et simil. B

91. Parast. 5d

4 ὅπερ αὐτὸς] ἤνπερ αὐτήν? Cf. G 5 εὐτυχῇ aut εὐ-
τυχῇ hoc loco codd., correxi 90 — 92. AM, JGB 10 θεμάτια
AMG, θοίματα (i. e. θύματα) J 12 Τό τε λεγόμενον A
τριζῶδον codex aliquis Lambecii 13 κούφα κάτωθεν τοῦ ἁ.
M. A ὑπάρχοντα J 14 ἡστρονομούντων ἕως τότε ἐκεῖσε
πολλοί· ἔνθα καὶ τύμβοι A₁ Ἑλλήνων κτλ.] ἐλνικοὶ καὶ
ἀρίων ὑπάρχον καὶ χοσμένο J

καὶ Ἀρειανῶν ὑπάρχουσι κεχωσμένοι καὶ ἄλλα εἰς πληθος σκηνώματα.

92 (σξή'). | Τὸ δὲ Πάνορμον διπλότειχον κάστρον ὑπ- B 62
 ἀρχεῖ ὑπὸ τοῦ Πανόρμου Ἑλλήνος κτισθὲν δίκην σιδήρου
 5 καὶ χαλκοῦ ἀναμεμιγμένον. Ἐν δὲ τῇ πρὸς βορρᾶν πόρτι
 τοῦ αὐτοῦ κάστρου ἵστατο στυράκιον ἰκμοειδὲς καὶ στήλη
 γυναικεῖα δικέφαλος. Ἐνθα καὶ θέαμα γέγονεν ἐμπρησμοῦ
 γὰρ ποτε τὸ κάστρον κατελιηφότος καὶ πάσης τῆς πόλεως
 ἐδαφισθείσης μετὰ καὶ τῶν τειχῶν ἵστασθαι τὸ πυργίον
 10 ἐκεῖνο τῆς πόρτης, ἔνθα καὶ ἡ στήλη συνίστατο. Ἀλλὰ
 μὴν πολλάκις καὶ τοῦ πυρὸς προσεγγίζοντος τῷ προσώπῳ,
 ὥς ὑπὸ τινος διώκοντος αὐτὸ ὕπισθεν, ὥς ὀργυνῶς εἴ ὑπ-
 εχώρει τῆς στήλης. Αὕτη δὲ παρελήφθη ὑπὸ Χοσρόου τοῦ 591-628
 Περσῶν τυράννου καὶ ἐστὶν ἐν Περσίδι λατρευομένη μέχρι
 15 τοῦ νῦν. || Τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ ἡχμαλώτευσεν ὁ Χοσρόης καὶ
 τὰ Ἱεροσόλυμα λαβὼν μεθ' αὐτοῦ καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωο-
 ποιὸν σταυρὸν σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ. Ὁ δὲ Ἡράκλειος 610-641
 τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν Χοσρόην ἀνελὼν
 καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἡχμαλώτευσεν ὁ Χοσρόης, καὶ τὸν
 20 τίμιον σταυρὸν εἰς τοὺς ἰδίους ἀπεκατέστησεν τόπους καὶ
 σπονδῇ καὶ χάριτι Θεοῦ, Μοδέστου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρι-
 ἀρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦτο δι' εὐχῆς αὐτοῦ σπεύ-
 σαντος γενέσθαι.

92. 3—15 Parast. 6

3 sq. Περὶ στήλης: τὸ κάστρον ἢ πάνορμος ὑπάρχει διπλό-
 τιχον ὑπὸ πανόρμου τινὸς Ἑλλήνος κτιστὲν J 4 δίκην] ἐκ
 JAM, διὰ G, rest. ex Parast. 5 ἀναμεμιγμένον AMJ, rest.
 ex Parast. 6 ἰκμοειδὲς J, ἰχμύδιον A, M, ἰσχυμάδιον A₂
 11 μὴν πολλάκις om. J πυρὸς] ποτε addit J τὸ πρόσωπον
 J, τῷ προσώπῳ AM, τῷ τόπῳ Parast. 15 τῶν αὐτῶν δὲ
 χρόνον J 16 ζωοποιὸν αὐτοῦ σταυρὸν J 17 ἡρακλῆς J
 19 ἣν ἡχμαλώτευσεν ὁ X.] nil nisi ἔπασαν AM 20 καὶ
 σπονδῇ καὶ χάριτι Θεοῦ om. AM

Scriptores Orig. Constant. II.

5

93 (257, σξθ'). Περὶ τοῦ Ὀκταγώνου. | Τὸ δὲ καλούμενον Σμύρνιον πλησίον τοῦ Τετραδησίου ἐμβόλου ἔχει ὑποκάτω τῆς γῆς τὸ πρὸς βορρᾶν μέρος ὀργυιᾶς ἰ', στήλας θ'. ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου. Εἰσὶ δὲ αἱ στήλαι αἱ μὲν τρεῖς Κων- 5
 B 63 σταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Φαύστας καὶ Ἰλαρίωνος πραιποσίτου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τοῦ τρίτου, δμωνύμου Κωνσταντίνου, Κρίσκεντος ὀνομαζομένου, ὃν Ἡρόδοτος καὶ Ἰππόλυτος χρονογράφοι λέγουσιν ἀποκεφαλίσθηναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς || διὰ τὸ εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν 10 ἐπὶ Φαύστῃ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἐκείνην μὲν βαλανεῖον ἐκπυρῶσας ἐκέλευσεν ἔσωθεν κατακαῆναι, τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι ἄκριτον διὰ ὑποψίαν τινά. Διὸ καὶ τῆς μητρὸς Ἑλένης μὴ φερούσης τὴν ἀναίρεσιν τοῦ νέου, ἥδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιωθέντος τιμῆς, ἡδολέσχει ἐπὶ τῇ ἀκρίτῃ 15 ἀποφάσει· καὶ ἐστήλωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος καὶ | λυπηθεὶς μετενόησεν καὶ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ μ' ἡμέρας καὶ μ' νύκτας μὴ λουσάμενος τὸ σῶμα καὶ μὴ ἀναψύξας ἐν κοίτῃ. Ἐποίησεν δὲ τὴν στήλην αὐτοῦ ἐξ ἀργύρου καθαροῦ βάψας αὐτὴν ἐκ χρυσοῦ πλείστου, τὴν δὲ κεφαλὴν 20 αὐτοῦ μόνην ἐκ χρυσοῦ τελείου, γράφουσιν ἐν τῷ μετώπῳ· ἡδίκημένος υἱὸς μου.' Ταύτην στήσας μετάνοιαν βάλλων

L. 1 — 10 et 17 — p. 201, 7: Parast. 7 L. 10 sqq. exscripta sunt in cod. Mosqu. Georgii Mon. p. 428 Mur; cf. Zosim. p. 85 M.; Philostorg. ed. Franchi de Caval. Studi e documenti di storia 1897 p. 95

93 — 95. ACMJGB 1 Περὶ τοῦ ὀκταγώνου praemittit solus J 2 σμυρνιον AME, σμυρνειον D, σμύρνιον F, δισμύριον JG 4 δὲ om. J 5 τοῦ σφωρακίου J, τῶν σφωρακίων A, om. Parast. 6 τρεῖς omnes codd. et Parast.; idcirco corrigere nolui 8 κρίσκ. ὀνομαζομένου omnes codd., om. Parast. 18 καὶ μ' νύκτας om. Parast. 22 βαλῶν A₂ DE, λαβῶν JA₁ FM, rest. ex Parast.

ἐλιπάρει τὸν θεὸν ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησεν. — Αἱ δὲ λοιπαὶ
 στήλαι ὑπάρχουσιν Σευήρου, Ἀρματίου, Ζευξίππου, Βιγλεν-
 τίου τοῦ καὶ τὰ Βιγλεντίου κτίσαντος καὶ Ἐλευθερίου τοῦ
 εἰς τὸ Σινάτον παλάτια κτίσαντος. Οὗτοι δὲ πάντες παρ' B 64
 5 αὐτοῦ ἐστηλώθησαν ὡς ἀποτμηθέντες· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ
 εὐρόντες αὐτὰς ἐπὶ Οὐάλη κατέχωσαν ἐκεῖ τὰς αὐτὰς στήλας. | 364-378

94 (35, λε'). Περὶ τοῦ Σινάτου. | Ἐν δὲ τῷ Σινάτῳ
 ἀπετέθησαν ἡνίοχοι ἐν ζευξίπποις καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ
 ἀστρονομικῷ ὀργάνῳ, ἔνθα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῆς
 10 Ἀφροδίτης ἴστανται στήλαι· ἐν αἷς σκυτάλαις ἀπ-
 κεφαλίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. Αἱ δὲ καροῦχαι ἐν
 τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ||

95 (35, λε'). | Οἱ δὲ δώδεκα κόφινοι τῶν περισσευμάτων
 δέκα ἔτη ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Σινάτου κατέκειντο· μετὰ δὲ
 15 ταῦτα ἐν τῷ εἰλήματι κατεχώσθησαν. ||

96 (36, λς'). Στήλαι τῆς ἀγίας Σοφίας. | Ἐν τῇ
 μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῇ νῦν ὀνομαζομένη ἀγία Σοφία στήλαι
 ἴσταντο νκζ', αἱ πλεῖαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσιν· αἵτινες ἐκ B 65
 τῶν πολλῶν ὑπῆρχον τοῦ τε Διὸς καὶ Κάρου τοῦ πατροιοῦ
 20 Διοκλητιανοῦ καὶ τὸ δωδεκάζωδον καὶ ἡ Σελήνη καὶ ἡ
 Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἀρκτοῦρος ἀστὴρ παρὰ δύο Περσικῶν στή-
 λων βασταζόμενος καὶ ὁ νότιος πόλος καὶ ἡ ἰέρεια τῆς

94. Ex Parast. 8 male excerptum (cf. l. 11) 95. Parast. 9

96. Parast. 11; cf. supra I 49 (p. 140, 2).

1 τὸν θεὸν] τὸν νιὸν J 5 ἀποτμηθέντα J, ὡς
 ἀποτμ. om. ACB, ὡς om. G 6 εὐρόντες αὐτὰς ἐπὶ Οὐάλη
 om. Parast. 10 στήλαι] σκύταλα vel σκυτάλαι codd., restitui
 ex Parast. 11 ἀπεκεφαλίσθησαν] pluralis in omnibus codd.
 ἐν εἰλήματι G, qui insuper addit τοῦ ἵπποδρομίον; ἐν τῷ
 ἡμῶν J, om. rell. 12 ὑπὸ] παρὰ GB, ὑπὸ rell., ἐπὶ Parast.
 14 κάτω ἔκειντο A₂D 15 ἐν om. JAC ἐν τῷ εἰλήματι
 τοῦ φόρου G 96. ACM, JH et, qui maiorem partem
 om., BG 22 ἡ ἰέρεια H, ἡ ἐριβοία J, ἰερεῖδεια A₁, ἡ ἰερι-
 δία C, ἡ ἐριδία A₂

Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τὸν Ἡρώνα φιλόσοφον μαντεύ-
 ονσα. Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν ὀλίγαι μὲν ὥσει π' καὶ δέον
 ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγας μνημονεῦσαι· Κωνσταντίνου τοῦ με-
 γάλου καὶ Κωνσταντίου καὶ Κώνσταντος καὶ Γαληνοῦ κυ-
 αίστορος καὶ Ἰουλιανοῦ Καίσαρος καὶ ἐτέρου Ἰουλιανοῦ 5
 ἐπάρχου καὶ Λικινίου Ἀγνούστου καὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Θεο-
 δοσίου καὶ Ἀρκαδίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ Σεραπλῶνος ὑπ-
 ατικοῦ καὶ Ἑλένης μητρὸς Κωνσταντίνου τρεῖς· ἡ μὲν μί-
 πορφυρᾷ διὰ μαρμάρων, ἡ δὲ ἑτέρα διὰ ψηφίδων ἀργυρῶν
 ἐν χαλκῷ κίονι καὶ ἡ ἄλλη ἐλεφαντώδης Κύπρου ῥήτορος 10
 527-566 προσενέγκαντος· ἄστινας Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει τὸν
 ναὸν μέγιστον ἀνήγειρεν μετὰ πίστεως καὶ πόνου. Οἱ δὲ
 πεπειραμένοι τῶν προειρημένων περιερχόμενοι τὴν πόλιν καὶ
 ζητοῦντες εὐρέθουσιν οὐκ ὀλίγας. ||

97 (54, νε'). | Μαναναῆ στρατηγοῦ μετὰ τὸ νικῆσαι 15
 Σκύθας κατὰ κράτος στήλη ἡξιώθη τιμηθῆναι ἐν τῷ καλου-
 μένῳ Ὁρεῖῳ, ὃ τινες καλοῦσι Μόδιον· ἦν δὲ καλούμενον
 ὠρολόγιον· ἔνθα νῦν ἴστανται κίονες καὶ ἀψὲς πρὸς τὸν
 οἶκον τὸν νῦν λεγόμενον Κρατεροῦ· ἔνθα ἴσταται καὶ μόδιος
 χαλκοῦς καὶ ὠρεῖον καὶ δύο χεῖραι χαλκαὶ ἐπὶ ἀκοντίων. 20
 B 66 Τὸν δὲ μόδιον δέον ἐστὶ μὴ παραδραμεῖν ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ Οὐ-
 αλεντινιανοῦ ἐτυπώθη· τότε γὰρ καὶ ἀρχιμόδιον ἐπὶ τῶν ἐν
 τῇ Κωνσταντινουπόλει οἰκούντων ἀνηρευνήθη† τοῦτο τοῦ
 ἀργύρου τυπώσαντος· ἄργυρος δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἐτυπώθη τὸ

97. Parast. 12, ubi 17 ἦν δὲ — 20 ἀκοντίων exciderunt

1 ἔχουσα μαντενόμενον H 2 ὥσει π' ὥσίπω J, ὥς εἶπον
 AC, ὥς εἰπεῖν H, rest. ex Parast. 11 πρὸς ἐνέγκαντος θυ-
 σίαν J 12 πόνου A₂, πολοῦ πόθου J, πόθου πολλοῦ AC
 97. ACM 15 μανὰκ AEF, μαναναή D, cf. Parast.
 18 ἀψὲς ἦν πρὸς C 20 τὸ ὠρεῖον C χεῖρε D, χεῖρες rell., v. p.
 203 l. 2 ibique Parast. ἀκόντων C, ἀκοντίου M 22 ἀφ'
 ὠροδίου A₁, ἀρχὴ μοδίου A₂, ἀρχὴ μοδίου E, ἀρχηγὸν μοδίου
 DF, rest. ex Parast. ἐπὶ om. C, an ὑπὸ? (παρά Parast.)

νόμισμα. Τοῦτο δὲ καὶ Θεοδώρητος διασαφεῖ τρανότηα. Αἱ δὲ χαλκαὶ χεῖραι ἔκτοτε ἄνωθεν προετυπώθησαν. Τοῦ δὲ βασιλέως τὸ κουμούλιον μόδιον νομοθετήσαντος, μὴ ἀντ-
αίρειν δὲ τοῖς ναυτιῶσι προστάξαντος καὶ σιτηρέσια εἰς ἐξ
6 ἀμφοτέρων τῶν ναυτῶν τῷ βασιλεῖ τὸν σῖτον ἀπεμπωλῶν
ἐν τοῖς ἐκείσε δίκην ἄδικον καταγγείλαντος ἐν τῷ καταγαλῷ
Μοδίῳ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀπώλεσεν· ὅθεν καὶ ἐτυπώθησαν
αἱ χεῖραι τοῖς λαμβάνουσιν καὶ τοῖς διδοῦσιν ἀμφοτέρους
ἐκ τῶν προστεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. ||

10 97a (54, νε'). | "Ἐνθεν τοῦ αὐτοῦ Οὐαλεντινιανοῦ στή-
λη ἴστατο εἰς τὴν ἀψίδα, ἔξαμον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κατ-
έχουσα· ἡρπάγη δὲ εἰς πάκτον διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἀργυρᾶν
εἶναι ὑπὸ Κουρίου προτίκτορος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τῷ δευ- 685-711
τέρῳ ἔτει. ||

15 98 (σλγ'). Περὶ στήλης τῶν Ἀρτοπωλείων.
Μενάνδρου μάντεως στήλη ἦκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἣν
ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἀρτοτυριανὸν οἶκον εἰς θέαν διὰ τὸ εἶναι

97a. Parast. 12 (p. 28, 12) 98. Parast. 13

1 διασαφεῖ AE, διασαφοῖ DF 2 χεῖραι D et Parast., χεῖρες
rell. 3 ἀντερεῖν A₂ 4 ναύταις EF, ναυτιῶσιν A, τοῖς
αὐτοῦ νόμοις D καὶ σιτηρέσια A₁; verba sensu carent, sed
ne corrigas officiant Parast. 4 sq. καὶ σιτηρ.—ἀπεμπωλῶν om. A₂,
καὶ σιτηρ.—ἀπώλεσεν (l. 7) om. C, qui eorum loco scribunt:
εἰς ἐκ τούτων παριδὼν τὴν πρόσταξιν καὶ δίγλον πωλήσαντος
τὰς χεῖρας ἀπώλεσεν εἰς ἐξ ἀμφω τοῦ τὸ ναυτῶν A₁, rest. ex
Parast. 5 exspectamus τὸν σῖτον δῆγλον ἀπεμπωλῶν (cf. C
et II 51); sed repugnat cod. Parast. 8 χεῖρες codd., cor-
rigebam ἀμφοτέρα AE, ἀμφοτέραι DF, rest. ex Parast.
9 ἐκ τῶν προστετ. μὴ ἀγαν.] μετὰ τῶν σιτηρεσιῶν κουμούλια δι-
δοσθαι τὰ μόδια C 97a. ACM, HGB 11 εἰς τὴν ἀψίδα] ἐν
τῇ ἀψίδι τῶν χειρῶν καὶ τοῦ μοδίου H, ἐν δὲ τῇ ἀψίδι τῇ ἐν τῷ
ἀμαστριανῷ (cf. II 51), ἔνθα καὶ αἱ χαλκαὶ χεῖρες ἐστήλωνται
καὶ τὸ μόδιον G, om. Parast. ἔξαμον κτλ.] καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ κατ-
εἶχεν ἔξαμον ἀργυροῦν, ὃ καὶ ἡρπάγη ὑπὸ Κουρίου κτλ. H,
sim. G 13 Ἰουστινιανοῦ τοῦ δινωτήτου G 98. AM, JHGB
17 Ἀρτοτ. οἶκον] εἰς τὸ ἀρτοπωλεῖον add. G

τὴν στήλην εἰς μῆκος πηχῶν ἑ, πλάτος δὲ πηχῶν ἡ· ἦν-
 B 67 τινὰ χυμειντὴν ὑπάρχουσαν καὶ ἀργυροελάτην καθαρὰν Μαρ-
 κιανὸς ὁ εὐσεβῆς εἰς ἀργύρια ἐχάραξεν καὶ τοῖς πένησιν
 διένειμεν. ||

457-474

99 (σξγ'). | Ἀρδαβούριος στρατηγὸς ἐπὶ Λέοντος τοῦ 5
 εὐσεβοῦς ἐν τοῖς Θρακικοῖς μέρεσιν Ἡρωδιανοῦ στήλην
 εὐρὼν ἐπίκλυτον πάνυ καὶ παχεῖαν θυμωθεὶς ὤλεσεν· ἦν-
 τινὰ ὀλέσας εὗρεν χρυσίου τάλαντα, λίτρας ρλγ'· ἃ μετὰ
 προθυμίας τῷ βασιλεῖ κατεμήνυσεν. Ὁ δὲ ὑπ' αὐτοῦ
 ἐσφάττετο καὶ ὀδυνώμενος ἔλεγεν· 'οὐδεὶς μολίβδῳ χρυσὸν 10
 καταμίξας ἐπὶ ζημίας † ἠνδρίζετο, οἷα παρὰ τῷ κυρτῷ τού-
 τῳ βασιλεῖ εἰς ἐμὲ συμβέβηκεν.' Ἐνθεν καὶ οἱ διερχόμενοι
 τὸν τόπον <καὶ> μάλιστα φιλόσοφοι οὐ τοῖς προτέροις κα-
 κοῖς <τῷ θανάτῳ> Ἀρδαβούριον ἔβαλον, ἀλλ' ἔνεκεν τῆς
 στήλης Ἡρωδιανοῦ· ὅτε καὶ Ἀσπαρ σὺν αὐτῷ τὸ πέρας 15
 ἐδέξατο. Ἀσπαρος δὲ στήλη ἐν τοῖς τοῦ Ταύρου μέρεσιν
 σώζεται ἕως τῆς δεῦρο ἐν ἵππῳ ἐρρωμένῳ δεξιολαβεῖ καθ-
 εξόμενος <ὥς> ὁράται. ||

100 (37, λζ'). | Ἐν δὲ τῷ Φόρῳ τῷ δεξιῷ μέρει τῆς
 ἀνατολῆς ἐδέξατο στήλας πορφυρεῆς διὰ μαρμάρων ιβ' καὶ 20

99. Parast. 14

100. Parast. 15

1 sq. ἦν κατεάξας ὁ εὐσεβῆς βασ. Μαρκ. εἰς ἀργύρια κτλ. G

2 καὶ om. H καὶ ἀργυροελάτον καθαρὸν J καὶ ἐλατὴν,

ἀργυρῶν AM (καθαρὰν om.) 3 εἰς ἀργύρια G, ἀργύρια AJ

ἐχάραξεν αὐτήν J 99. AM, JGB 7 post θυμωθεὶς

inserit G διὰ τὸ ἀνείδεον αὐτῆς 8 post εὗρεν inserit J ἐν

αὐτὸ ποσότητα 11 ἐπὶ ζημίας ἠνδρίζετο A, ἐπιζήμιος ἠνδρί-

ζετο J, ἐπιζήμιος εὐρίσκεται (sic) G, cf. Parast. 12 Post συμ-

βέβ. addit J καὶ οὕτως ἀπεκτάνθη 13 καὶ et τῷ θανάτῳ

inserui ex Parast. 14 ἐνέβαλον A₂G, ἔβαλον J, ἀνέλαβεν A₁

15 post Ἀσπαρ addit ὁ παραδυναστεύων τῷ τότε καὶ ἀδελ-

φὸς αὐτοῦ B, sim. G 17 καθεζόμενος JA₂, καθεζομένῳ A₁,

deest locus in M; καθημένη G 18 ὥς addidi, cf. Parast.

In fine addit B in marg.: Τὸν οἶκον τοῦ Ἀσπαρος εἶχε Βασί-

λειος ὁ παρακκοιμώμενος (cf. II 71). 100 — 103. ACM, JGB

(sed GB maiorem partem c. 102 omittunt)

σειρήνας ἰβ'· ἄστινας σειρήνας οἱ πολλοὶ ἵππους θαλασσίους B 68
καλοῦσι· χρυσέμβαφοι δὲ ἦσαν. Ἐπὶ δὲ ἡμῶν ἐπτά μόναι
καθορῶνται· τὰς δὲ τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς τοῦ ἁγίου Μάμαν-
τος μέρεσιν τέθεικαν καὶ αἱ λοιπαὶ σώζονται. ||

5 **101** (38, λη'). Ἡ δὲ Τύχη τῆς πόλεως χαλκῇ μετὰ
μοδίου ἴσταται ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀψίδι· ἣν ἔφησαν <ὑπὸ>
Μιχαὴλ τοῦ Ῥαγγαβὲ χειροκοπηθῆναι αὐτὴν τὴν στήλην 811-813
διὰ τὸ μὴ ἰσχύειν τὰ δημοτικὰ μέρη κατὰ τῶν ἀνακτόρων.

102 (39, λθ'). Περὶ τοῦ Φόρου. | Ἰστέον ὅτι ὁ
10 σταυρὸς ὁ μεσοσυλλαβῶν ἀναγινωσκόμενος· ἅγιος, ἅγιος, ἅγι-
ος' παρὰ τοῦ προστατοῦντος τῷ Φόρῳ ἀνηγέρθη· ἔνθεν
καὶ δύο ταχυδρόμων καὶ [τῶν υἱῶν] Κωνσταντίνου καὶ
Ἐλένης ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων σώζονται στήλαι. Εἰς
δὲ τὴν ἀνατολικὴν ἀψίδα τοῦ Κωνσταντινικοῦ Φόρου
15 σταυρὸς ἀργυρέμπλαστος ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις
μήλοις ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ <ὑπὸ Κωνσταντίνου> ἀνηγέρθη,
ὥς ἐθεάσατο αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ. Οἱ δὲ χρυσέμβαφοι
υἱοὶ εἰσιν αὐτοῦ. ||

102a (39, λθ'). | Καὶ ἐλέφαντος στήλη ἴστατο φοβερά

102. Parast. 16; cf. II 16 et 18.

102a. Parast. 17

4 ἔθηκαν AC, ἀπηνέχθησαν G 6 ἴσταται om. J ἣν
ἔφησαν κτλ.] ἣν ἔφισαν μιχαὴλ τοῦ ραγγαβὲ χειροκοπιθῆναι αὐτὴν
κτλ. J, ἣν μιχ. ὁ ραγγαβὲ παρὰ τοῦ βασιλέως κελευσθεὶς ἐχειρο-
κόπησεν, ἵνα κτλ. G, ἣν ἔφη μιχαὴλ τὸν ραγὰν καὶ χειροκοπη-
θῆναι A₁, ἣν ἔφη μιχ. ὁ ραγὰς καὶ χειροκ. M, ἣν ἔφη μιχ. ὁ
ραγγαβὰς χειροκοπηθῆναι διὰ κτλ. C; ὑπὸ inserui 8 διὰ τὸ
μὴ κτλ.] ἵνα μὴ ἰσχύωσι τὰ δημοτικὰ μέρη ἐπανίστασθαι κατὰ
τῶν βασιλέων G, διὰ τὸ μὴ ἔχειν καὶ ἰσχύειν κτλ. A₁ διμοσιακὰ J
9 Ἰστέον om. codd. praeter C 11 ἀνηγορεύθη codd.
praeter E 12 ταχυδρόμοι codd. praeter DF τῶν υἱῶν vel
τῶν β' υἱῶν, quod codd. habent, inclusi, cf. Parast. 16 ὑπὸ
Κωνσταντίνου om. codd., nisi quod C habet ἀνηγορεύθη κων-
σταντίνου (κωνσταντίνος E, κωνστ^v F) ἀνηγορεύθη codd. prae-
ter J

ἐν τοῖς εὐωνύμοις μέρεσιν πλησίον τῆς μεγάλης στήλης·
 ἔνθα καὶ παράδοξον ἐδείκνυτο θέαμα. Σεισμοῦ γὰρ γενο-
 μένου καὶ αὐτὸς πέπτωκεν καὶ ἀπώλεσεν τὸν ἕνα πόδα τὸν
 ὀπισθεν. Οἱ δὲ τοῦ ἐπάρχου ταξεῖται — ἔθος γὰρ τὸν
 Φόρον παρ' αὐτῶν φυλάττεσθαι — συνδραμόντες ἐγεῖραι 5
 τὸν ἐλέφαντα εὖρον ἐν αὐτῷ ἀνθρώπου ὅσῃ ἀμφοτέρα
 ὅλου τοῦ σώματος καὶ πυξίον μικρόν, οὗ ἐν τῇ κεφαλῇ
 B 69 ἔγραφεν· 'Ἀφροδίτης παρθένον ἱέραος οὐδὲ θανοῦσα χω-
 ρίζομαι.' Ὅπερ ὁ ἑπαρχος τῷ δημοσίῳ προσέθηκεν εἰς νο-
 μία τοῖς προαναδεηλοκόσιν. || 10

103 (39 et 40, λθ' et μ'). Ἀλλὰ καὶ χοῖρος ἵστατο
 σημαίνων τὴν κραυγὴν τῆς πανηγύρεως, καὶ γυμνὴ στήλη
 σημαίνουσα τὸ ἀναίσχυντον τῶν ἀγοραζόντων καὶ τῶν πω-
 λούντων· συστηματῖα δὲ μέσον τοῦ Φόρου ἐνζῶδα ἐπὶ κι-
 ὄνων ἱστάμενα καὶ ἐν αὐτοῖς δηλοῦντα τὰς ἱστορίας τῶν 15
 μελλόντων ἐσχάτως γενέσθαι ἐπὶ τὴν πόλιν. Οἱ δὲ στηλω-
 τικοὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ταῦτα πάντα συνιᾶσιν. Ἐστήλωσε
 δὲ ἅπαντα ταῦτα Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς παρακληθεὶς παρὰ
 Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· καὶ εἰσελθὼν ἐστοιχειώσατο
 ὀνόματα ἐπικρατείας ἕως τέλους αἰῶνος. 20

104 (23, γγ'). Περὶ τοῦ Μιλίου. | Ἐν τῷ λεγο-
 μένῳ Μιλίῳ Θεοδοσίου στήλῃ ἵσταται ἐφ' ἵππου χαλκοῦ. ||

104 l. 21 et p. 207 l. 2 sq. Parast. 18

3 an τῶν ὀπισθεν? 7 οὐ codd.; v. Parast. 8 ἱέραος
 J (cf. Parast.), ἱερέως A₁, ἱερά CG, ἱερά M θανοῦσα codd.
 (cf. Parast.) 9 Ὁ δὲ ἑπαρχος εὐνους τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ πολι-
 τεῖᾳ τυγχάνων λαβὼν ὅλον τὸ τοιοῦτον ζῶδιον εἰς προσθήμην
 τῷ δήμῳ νόμια ἐγράφευ G 11 ἀλλὰ om. AC ἵσταται
 ἄνωθεν τῶν κατὰ συστάδην ἱσταμένων κιόνων σημ. G
 12 κραυγὴν τῆς om. J 14 συστήματα A₁, συστ. δὲ ἵστανται
 G, ἵσταντο B, om. rell. ἐπὶ κίονος A₁ 15 ἱστάμενα
 om. G 16 ἐσχάτων J, ἐσχάτως AC 16 Οἱ δὲ — 20
 αἰῶνος om. J, Οἱ δὲ — 17 συνιᾶσιν om. G 17 συνιᾶσιν A₂C,
 συνιοῦσιν A₁M, correxi 19 καὶ εἰσελθὼν — 20 αἰῶνος om. G

104. ACM, JB

καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχει μῆλον καὶ στήλην ἐτέραν, ἀνδρο-
εἰκελον ἄγαλμα ἔχον καὶ στέφανον· | ἦν ἀνεγείρας πολλὰ
σιτηρέσια τῇ πόλει δέδωκεν. || Οἱ δὲ κίονες ὅκτῳ καὶ οἱ
ποδίσκοι, ὁμοίως καὶ τῶν Ἀρτοπωλείων οἱ ὅκτῳ κίονες καὶ
5 τῶν Τζυκαλαρείων <καὶ> τῆς Χαλκῆς ἔχουσιν ἱστορίας πολ-
λὰς ἃς καλλύντας ἐχρύσωσε.

104a (π'). Περὶ τοῦ Περιπάτου. | Ἐν τῷ Περι-
πάτῳ ἔφιπποι στήλαι γένος Γρατιανοῦ ἅπαν καὶ Θεοδοσίου
καὶ Οὐαλεντινιανοῦ· ἐξ αὐτῶν καὶ τοῦ κυρτοῦ Φιρμιλλιανοῦ
10 πρὸς γέλωτα γέγονεν· καὶ σώζεται ἕως τῆς σήμερον. ||

105 (60). Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. | Τὸν δὲ Ξηρό- B 70
λοφον πρῶην θεάματι τινες ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλῖαι
15 ἰσ' καὶ συνθετὴ Ἄρτεμις || καὶ ἕτεραι πολλαὶ εἰς τὰς ἀψίδας·
ἔσχατον δὲ ἐκλήθη Θεοδοσιακὸς Φόρος καὶ ἦν μέχρι Κων-
σταντίνου τοῦ Κορωνίνου.

741-775

106 (256, σξδ'). | Ὅτι Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου
καὶ Παύλου αἱ εἰκόνες ἐν σανίσι γεγόνασιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου· καὶ ἴστανται ἐν τῷ μεγάλῳ κίονι τῷ πορ-
φυρῷ πλησίον κατὰ ἀνατολὰς· ἄστινας οἱ Ἀρειανοὶ μετὰ τὸ
20 κρατῆσαι πυρὶ παραδεδώκασιν ἐν τῷ κορωνίῳ Μιλίῳ μετὰ
καὶ τοῦ τῆς Θεοτόκου ἀπεικονίσματος καὶ αὐτοῦ τοῦ νηπι-
άσαντος σακρί Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς Ἀγκυριανὸς χρονο-

104a. Parast. 19 **105.** L. 11—13 Parast. 20. Cf. supra
II. 19 **106.** Parast. 10

1 καὶ στήλην—2 στέφανον om. C; καὶ στήλην ἐτέραν ἀνδρο-
εἰκελον ἄγαλμα ἔχον (om. καὶ στέφ.) A₁, καὶ στίλην ἑταῖρα ἀνδρο-
ήκελο ἄγαλμα ἔχον καὶ στεφ. J, καὶ στήλη εἶδη τὲ στεφάνων
ἀνδροεἰκελον ἄγαλμα ἔχοντα A₂ B; inde καὶ στηλοειδὲς τι στε-
φανοῦν ἀνδρ. ἄγαλμα ἔχοντος Lamb. 3 ὅκτῳ om. A₁ C
4 ἀρτοπολιῶν A₁ ὅκτῳ om. C 5 καὶ suppl. Lamb.
πολῆς J **104a.** AM, JGB **105.** ABC, J 11 Τὸν δὲ Ξ.] ἐν
δὲ τῷ ξηρολόφῳ codd., corr. ex Parast. 12 κοχλιάδες AB, κοχλι-
άδας C 13 ἕτερα ἄλλα C 14 μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνστ.
(nil ultra) codd. praeter E **106.** ABCM, G 19 sq. μετὰ
τὸ κρατῆσαι οὐάλεντα G

γράφος ἐν τῷ Δεκαλόγῳ αὐτοῦ καὶ Ἀναστάσιος ἡμῖν παρα-
δέδωκαν. ||

B 71 107 (174, 45'). | Ὁ δὲ ἅγιος Ἀγαθόνικος ὑπὸ Ἀνα-
491-518 στασίῳ τὸ πρότερον καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου τὸ δεύ-
527-565 τερον ἀνεκαινίσθη· ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ναῷ καὶ πατριάρχαι 5
ἐπισκόπησαν ἐπὶ ἐπὶ χρόνους πεντήκοντα· καὶ βασιλεῖς
στεφροφοροῦσιν ἐκείσε. Δι' ἣν δὲ αἰτίαν μετεποιήθη † ὑπὸ
θυμοῦ, οὐ γινώσκεται. Καὶ παλάτιον δὲ ἦν πλησίον τοῦ
578-582 ναοῦ μέγιστον· ὑπὸ δὲ Τιβερίου τοῦ πρώτου μετεποιήθη
διολεσθὲν εἰς τὰ βασίλεια. || 10

108 (227, 86'). | Τὰ δὲ τεῖχη τῆς δύσεως τῶν μεγά-
457-474 λων πορτῶν ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς ἀν-
B 72 καινίσθησαν· καθ' ἣν καὶ ἐλιτάνευσαν καὶ τὸ κύριε ἐλέ-
ησον· τεσσαρακοντάκις ἐξεβόησαν καὶ ὁ δῆμος τῶν Πρασί-
νων ἔκραξαν· Ἰέων Κωνσταντῖνον καὶ Θεοδοσίον εἰς κράτος 15
ἐνίκησεν. || Οὗτος γὰρ ἐνομοθέτησεν· ἡ ἀγία κυριακὴ τῇ
ἀπραξίᾳ τιμᾶσθαι· πρὸ γὰρ αὐτοῦ πάντες ἔκαμνον.

109 (228, 87'). | Τὰ δὲ τεῖχη τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν
698-705 ἀνακαινίζονται ἐπὶ Τιβερίου Ἀψιμάρου· ἕως γὰρ αὐτοῦ

107. Parast. 2 108 l. 11 — 16 et 109 ex Parast. 3
inverso ordine 109. v. ad 108

1 ἐν τῷ (sic) δεκαλόγῳ αὐτοῦ C, ἐν τῷ ἰ' αὐτοῦ λόγῳ A₁,
ἐν τῷ δεκάτῳ λόγῳ αὐτοῦ tell. 107 — 110. ABCM, JGH

H titulum addit ἄλιν περὶ κτισμάτων 3 Ὁ δὲ ἅ. Ἀγα-
θόνικος ὁ μέγας ναὸς ἐκτίσθη μὲν ὑπὸ τοῦ μεγ. Κωνσταν-
τίνου, ἀνεκαινίσθη δὲ πρῶτα μὲν κτλ. G 5 ἀνεκ.] ἐκτίσθη E

7 ἐκείσε τέσσαρες A₂ Δι' ἣν — 10 βασίλεια om. J
9 πρώτου] τοῦ πενθεροῦ Μαυρικίου H 10 διολεσθὲν codd.,
corr. ex Parast. 12 ἀνεκτίσθησαν A₁ 15 λέγων· κωνσταν-
τίνος καὶ Θεοδοσίος J, κωνστ. ὁ μέγας καὶ Θεοδοσίος καὶ λέων
G, κωνσταντίνος καὶ Θεοδ. ὁ μέγας καὶ λέων H; ἐλένη καὶ
κωνσταντίνος καὶ Θεοδοσίος A₂C, ἐλέησον (sic) καὶ κωνσταντῖνον
καὶ Θεοδώσιον A₁; corrigebam 16 ἐνίκησαν omnes codd., corr.
ex Parast. τὴν ἁ. κυριακὴν CHG, τῇ ἀγία κυριακῇ J

17 πρὸ γὰρ αὐτοῦ ἐκάμνετο A₁, πρότερον ταύτην μὴ οὕτως τιμω-
μένην, ἀλλ' ὥς τὰς λοιπὰς ἡμέρας οὖσαν C

ἡμελημένα ἦσαν πάνυ· || καὶ ἐκ δευτέρου ἀνεκαινίσθησαν ἐπὶ Θεοφίλου.

839-842

110 (203, σε'). Περὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου. | Δέον γινώσκειν ὅτι ὁ ἅγιος Μώκιος πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνυποδομήθη Ἑλλήνων πλήθη ἐκεῖσε κατοικοῦντων πολλὰ· καὶ ναὸς ἦν τοῦ Διός, καθὼς καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν λίθων ἐκτίσθη ὁ ναός. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐξορίζονται οἱ Ἀρειανοὶ ἀπὸ τῆς 379-395 ἁγίας ἐκκλησίας καὶ ἐλθόντες ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μωκίου ἡράσθησαν καὶ παρακαλοῦσι τῷ βασιλεῖ κατοικεῖν αὐτοὺς ἐκεῖ, ὃ καὶ γέγονεν. Παρευθὺ οὖν ἀνεγείρουσι τὸν ναὸν οἱ Ἀρειανοὶ καὶ δοξάζεται παρ' αὐτῶν ἔτη ζ' καὶ πίπτει λειτουργούντων αὐτῶν ἐν τῷ ζ' ἔτει, καθ' ὃν πολλοὶ Ἀρειανοὶ ἀπεκτάνθησαν. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Ἰουστινιαν- 527-565 15 νοῦ τοῦ μεγάλου ἀνεγείρεται ὁ αὐτὸς ναὸς καὶ ἴσταται ἕως ἡμῶν.

110. Parast. 1

6 sq. ἐκ τῶν αὐτῶν λίθων A, ἐκ τῶν αὐτοῦ λίθων C, om. JHG (J habet: διὰ τὸ ἵνα τῶν ναὸν τούτου πρῶτον τοῦ διὸς ἱερῶν· ἀφοῦ δὲ κατεστράφη παρὰ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ἐκτίσθη ὁ νῦν περιὸν ναός, sim. H.) 8 sq. ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας G, ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας H 12 καὶ πίπτει] εἴτα σεισμοῦ γεγονότος πίπτει G

Πα.

Περὶ συνόδων.

325 1. Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ τοῦ ἁγίου Κωνσταντι-
νου. Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν τῇ Νικαίᾳ τῆς Βιθυν-
νίας ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου συνελθόντων τῶν τρια- 5
κοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέρων καὶ Σιλβέστρου πάπα
Ῥώμης· οἱ καὶ καθεῖλαν Ἄρειον, ὅστις ἦν πρῶτος πρεσβύ-
τερος Ἀλεξανδρείας· τὸν γὰρ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· Ἰβηρες δὲ καὶ Ἴνδοι τότε
ἐχριστιάνισαν. Ἐπὶ δὲ τούτου εἰσῆλθον καὶ τὰ λείψανα 10
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· ἐβούλετο δὲ καὶ τὴν τοῦ καλον-
μένου χρυσαργύρου συντέλειαν ἐκκόψαι, ἣν ἀπὸ τῆς πρεσβυ-
τέρας Ῥώμης ἡ πόλις κατέλαβεν.

381 2. Σύνοδος δευτέρα. Σύνοδος δευτέρα Θεοδοσίου
τοῦ μεγάλου ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρν' ἁγίων πατέρων 15
καὶ Λαμάσου πάπα Ῥώμης καὶ Νεκταρίου Κωνσταντινου-
πόλεως καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου κατὰ Μακεδονίου τοῦ
πνευματομάχου· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα οὐκ ἔλεγεν θεόν,

De synodis quae narrantur exstant in JA. Cf. Glycas
p. 502 sqq.; cod. Parisin. 1712 f. 4r

Titulus περὶ συνόδων deest in J 9 Ἰβηρες J 10 τούτο J
13 A addit καὶ τὴν τελουμένην βολὴν ὑπὸ τῶν ἐξ ἀνάγκης
τὴν τοῦ πραιτωροῦ ὑποσειόντων (ὑπεισιόντων?) ἀξίαν, εἰ μὴ
τοῦτον ταχὺ ὅν τὸ τέλος τοῦ βίου κατέλαβεν 14 δευτέρῃ pri-
ore loco J 16 δαμασκοῦ J 17 γρηγορίου] γί (sic) J

ἀλλὰ ἀλλότριον τῆς θεότητος· ἦτις καὶ προέθηκεν τὸ σύμ-
βολον τῆς πίστεως οὕτως· 'καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ
κύριον καὶ ζωοποιόν.' Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Θεοδο-
δοσίου ἀπετέθησαν λείψανα εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Εὐ-
5 φημίας Τερεντίου καὶ Ἀφρικανοῦ· καὶ τοῦ προσφύτου Σα-
μουὴλ τὸ ἅγιον λείψανον εἰσῆλθεν ἐν τῇ πόλει ἐπὶ Ἀρκα-
δίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐτέθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἑβδόμου·
ὁ δὲ Ἀττικὸς ἦν πατριάρχης τῷ τότε καιρῷ καὶ κατέθετο
ταῦτα ὡς εἴρηται εἰς τὸ Ἑβδομον.

10 3. Σύνοδος τρίτη. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ γέ- 431
γονεν ἡ τρίτη σύνοδος ἡ ἐν Ἐφέσῳ τῶν διακοσίων ἀγίων
πατέρων, ἐπὶ καθαιρέσει Νεστορίου· τὸν γὰρ Χριστὸν καὶ
αὐτὸς ψιλὸν ἄνθρωπον ἔλεγεν εἶναι· οἱ καὶ συνελθόντες
ἀνεθεμάτισαν αὐτόν· καὶ τελείως ἐκήρυξαν καὶ ἐδίδαξαν
15 τὴν ἀδόλωτον πίστιν τὴν ἐν τριάδι θεότητα ἀνυμνου-
μένην αἰ.

4. Σύνοδος τετάρτη. Ἐπὶ Μαρκιανοῦ καὶ Οὐαλεν- 451
τινιανοῦ γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Καλχηδόνι τῶν ἑξα-
κοσίων τριάκοντα ἀγίων πατέρων, Λέοντος πάπα Ῥώμης
20 καὶ Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως κατὰ Διοσκόρου Ἀλεξαν-
δρέων πατριάρχου καὶ Εὐτυχοῦς ἀρχιμανδρίτου· οὗτοι
γὰρ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
παρηγοῦντο καὶ ἐν φαντασίᾳ αὐτοῦ τὴν σάρκα ἐμυθο-
λόγουν.

25 5. Σύνοδος πέμπτη. Ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦ με- 553

1 προσέθηκε τῷ ἀγίῳ συμβόλῳ Α 4 τῆς ἀ. Εὐφημίας —
εἰς τὸν ναὸν om. Α 12 καθαιρέσεως Α 15 ἀδόλωτον J,
ἀδ. καὶ εἰλικρινῇ καὶ τελείαν καὶ ἀμόμητον πίστιν Α (sim.
Paris. 1712) ὑμνουμένην Α 17 οὐάλεντος J 18 ἐν
καλχηδόνης J 20 κατὰ] καὶ J 23 αὐτῶν τὴν σάρκα J.
24 In fine addit Paris. 1712: καὶ μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς ὑπο-
στάσεως ἐφλυάρονν αἰεί· ἡ δὲ ἀγία σύνοδος αὐτοῦ δύο φύσεις
καὶ δύο θελήσεις ἐδογματίσεν.

γάλον γέγονεν ἡ πέμπτη σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα ἁγίων πατέρων καὶ Εὐτυχίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· οἱ καὶ καθεῖλον Ὁριγένην, Εὐάγριον καὶ Αἰδύμον τοὺς παράφρονας· τὰ γὰρ σώματα ἡμῶν μὴ ἀνίστασθαι ἐδυσφύμουν καὶ παράδεισον αἰσθητὸν 5 μὴ γενέσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ μήτε εἶναι· καὶ ἐν σαρκὶ μὴ πλασθῆναι τὸν Ἀδάμ, καὶ τέλος εἶναι τῆς κολάσεως καὶ δαίμονας ἐλθεῖν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀποκατάστασιν.

680 6. Σύνοδος ἕκτη. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Ἡρακλείου καὶ Τιβερίου [υἱοῦ αὐτοῦ] γέγονεν ἡ ἕκτη σύνοδος 10 τῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἁγίων πατέρων, ἐπὶ Ἀγάθωνος πάπα Ῥώμης, κατὰ Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου καὶ Πύρου, Πέτρου καὶ Παύλου Κωνσταντινουπόλεως γενομένων ἐπισκόπων· οὗτοι ἀπετόλμησαν εἰπεῖν ἕν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔχειν καὶ 15 μετὰ σάρκωσιν, τὸν σύνδεσμον τῆς ὀρθοδοξίας διαλύσαι βουληθέντες οἱ παράφρονες· συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Μακάριος ὁ νομοθέτης Ἀντιοχείας καὶ Ἰσιδώρος, φησὶν, ὁ μαθητῆς αὐτοῦ.

787 7. Σύνοδος ἐβδόμη Εἰρῆνης. Ἐπὶ Εἰρῆνης τῆς 20 μητρὸς Κωνσταντίνου τοῦ τυφλοῦ γέγονεν ἡ ἐβδόμη σύνοδος τῶν ἁγίων τῇ πατέρων ἐπὶ Ταρασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαέων πολλίχνη, ἐπὶ τῇ καθ-

6. Cf. Georg. Mon. p. 726, 11 de Boor

2 τῶν ἑκατὸν — 3 Κωνσταντινουπόλεως om. A 4 εὐ-
 άγριον om. J 10 υἱοῦ αὐτοῦ JA Paris. 1712; seclusi; et-
 enim Heraclius et Tiberius sunt fratres Constantini Pogonati
 imperiique socii 12 κατὰ om. J ἀλεξάνδρου A Paris. 1712
 Πύρου et 13 Παύλου om. A Paris. 1712 22 τῇ om.
 J Paris. 1712 ἐπὶ J 23 ἐν τῇ καθερέσει J, ἐπὶ
 καθαιρέσεως A

αιρέσει Θεοδοσίον· παρ' ἧς δὲ καὶ ἐξέθεντο ὅρους τῆς ἀγίας πίστεως.

8. Σύνοδος ὀγδόη Θεοδώρας καὶ Μιχαήλ τοῦ ⁸⁴³ υἱοῦ αὐτῆς. Ἐπὶ Θεοδώρας Ἀυγούστης μετὰ θάνατον
5 Θεοφίλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς σὺν Μιχαήλ τῷ υἱῷ αὐτῆς
γέγονεν ἡ ὀγδόη σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆς ὀρθο-
δοξίας· ἥτις ἄδεται ἕως τῆς σήμερον.

1 ἐξέθετο J; παρ' οἷς ἐξέθεντο ὅροι πίστεως A, παρ' ἧς ἐξέ-
έθεντο ὅρους πίστεως Paris. 1712 7 In Parisino 1712 insuper
aliae tres synodi adiciuntur.

III.

B 73

Περὶ κτισμάτων.

1 (106, ρλθ'). Κωνσταντῖνος δὲ μέγας ἀνήγειρεν τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν παλαιὰν καὶ τὴν ἁγίαν Σοφίαν δρομικὴν καὶ τὸν ἅγιον Ἀγαθόνικον καὶ τὸν ἅγιον Ἀκάκιον. Τοὺς δὲ ἁγίους Ἀποστόλους ἔκτισεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ σὺν 5 αὐτῷ δρομικὴν ξυλόστεγον ποιήσασα καὶ μνημοθέσιον τῶν βασιλέων ἐν ᾧ κεῖνται καὶ αὐτοί.

B 72

2. (204, σς'). Τὸν δὲ ἅγιον Μηνᾶν καὶ τὸν ἅγιον Μώκιον εὗρεν ὅτι ἦσαν ναοὶ εἰδώλων. Καὶ τὸν μὲν ἅγιον

2. Τὸν ᾠ. Μηνᾶν καὶ τὸν ᾠ. Μώκιον εὗρεν ὅτι ἦσαν ναοὶ εἰδώλων καὶ ἐποίησε θεῖους ναοὺς. Τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν εἰς τὸ Πέτραμα ἀνήγειρε Πουλχερία καὶ μετὰ ρξθ' χρόνους Μαρκιανὸς εἰς μήκος τὸ νῦν ὁρώμενον ἐπανήγειρεν ἅμα τοῖς προσοῦσιν αὐτῷ σκεύεσιν ἱεροῖς G

1 Titulus deest in CMB, ante II 107 (πάλιν περὶ κτισμάτων) ponitur in H; περὶ κτισμάτων J, περὶ κτισμάτων ναῶν καὶ ἐτέρων A, περὶ κτισμάτων καὶ ναῶν τῶν ἐν τῇ πόλει κτισθέντων G 1. ACM, JHG 2 τὴν ᾠ. εἰρ. τὴν παλαιὰν AJHC; τὴν ᾠ. εἰρ. τὸ παλαιὸν πατριαρχεῖον G; post παλαιὰν add. τὸ πατριαρχεῖον C 3 δρομικὴν om. C 4 καὶ τὸν ᾠ. Ἄκ. om. A₁ D; post Ἀκ. add. τὸ ἐπτάσκαλον JHG, τὸν πλησίον τῶν οἰκημάτων τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου E 5 post αὐτοῦ add. ἔλενη AC σὺν αὐτῷ om. A₁ G 6 ξυλόστεγον om. G ποιήσασα H, ποιήσας J, σὺν αὐτῷ δὲ ποιεῖ A₁, ποιήσαντες A₂ 7 κεῖνται καὶ αὐτοί J (sim. H), καὶ αὐτὸς κείται A (sim. C) 2—6. ABCM, JHG 8 Initium depravit C: ἐκ τοῦ ᾠ. Μωκίου καὶ τοῦ ᾠ. Μηνᾶ ἐδίωξε τὰ ἀγάλματα κτλ. 9 ἦσαν A₂ H, εἰσὶν J

Μηνᾶν καθὼς ἦν εἶασεν, ἐδίωξεν δὲ τὰ ἀγάλματα καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸν οὕτως· τὴν δὲ τελείαν αὐτοῦ ἀνοικοδομήν ἐποίησεν μετὰ ρξθ' χρόνους Πουλχερία καὶ Μαρκιανὸς σὺν τοῖς προαστείοις καὶ ἱεροῖς σκεύεσι.

6 **3** (204, σς'). Ὁ δὲ ἅγιος Μώκιος ὑπῆρχεν ἄλλα δύο μήκη εἰς μέγεθος παρ' ὃ ἐστίν, ἀλλ' ἔκοψε τὸ διμοῖρον μέρος τοῦ ναοῦ καὶ ἀνήγειρεν τὸ θυσιαστήριον Κωνσταντίνος ὁ μέγας καὶ ἡ τούτου μήτηρ Ἑλένη· διότι δὲ ἀνῆρθε ὁ ἅγιος Μώκιος ἐκεῖσε, τούτου χάριν ἀνήγειρεν καὶ 10 τὸν ναὸν ὡς ἴδιον αὐτοῦ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκεῖσε ἔφερεν.

4 (221, σκβ'). Ἡ ἀγία Ἑλένη ἐκτίσεν τὴν Βηθλεὲμ B 73 καὶ τὰ Γαστρία. Καλοῦνται δὲ τὰ Γαστρία οὕτως, ὅτι κομίσασα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τὸν τίμιον σταυρὸν εἰσήγαγεν 15 αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόρτας τοῦ Ψωμαθίου· καὶ τὰ εὑρεθέντα ἐκεῖσε ἐπάνω τοῦ σταυροῦ κλίνα τε καὶ φύλλα καὶ κῶνστοι καὶ βασιλικά καὶ τριαντάφυλλα καὶ σάμψυχα καὶ βαλσάματα, ἐφύτευσεν αὐτὰ εἰς γάστρας διὰ τὸ διασῶσαι αὐτά· καὶ ἐκεῖσε εἰς τὴν μονὴν ἀπληκεύσασα ὠνόμασε τὸν τόπον 20 Γαστρία καὶ μονὴν ἀνήγειρεν.

1 ἦν H, ἐστίν JA 3 ρξθ' JGA, ρξε' A₁C, οξ' H, an ριθ' ? σὺν τῶν πρ^ο πρ^ο καὶ ἱερῶν σκευῶν J 5 ἄλλα δύο μήκη κτλ.] πρότερον μείζων ἢ περ ὁράται νῦν ἦν H 6 παρ' ὃ ἐστίν AC, om. J ἐξέκοψεν AC 8 καὶ ἡ τούτου μ. Ἑλ. om. HG 10 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκεῖσε κεῖται ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου H (κάτωθεν τοῦ θυσιαστηρίου G) 12 τὴν μονὴν τῆς βηθλ. A, τὴν μονὴν τὴν βηθλ. CH 13 καὶ τὰ Γαστρία om. C, καὶ τὴν μονὴν τὰ γάστρια HG (γάστρια G)

15 διὰ τῆς πόρτης AC ψωμά^{θι} G, ψαμάθου H, ψαμαθίου A₁, ψαμαθία M, ψαμαθά C, ψευμαθέα A₂, (ψεμαθέα B), ψωμα-θέου J 16 κώστους (sic) A 18 sq. licentius in G: καὶ ἀγαθοῦσα ταῦτα κατέθηκεν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ οἶκον αὐτὴν ἔχονσα· εἰτα ἐποίησε μονὴν καὶ ἐκάλεσε τὰ γαστρία 20 γαστρίαν H καὶ μονὴν ἀνήγειρεν om. CH

B 74 5 (185, ρζ'). Τὸν δὲ Ψωμαθέαν τὰ παλάτια καὶ τὸ γηροκομεῖον ἀνήγειρεν ἡ ἀγία Ἑλένη, ὁμοίως καὶ τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὰ Κλανδίον.

6 (185, ρζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Ἰουλιανὸν ἀνήγειρεν Οὐρβίκιος ὁ παριστάμενος εἰς τὰ κτίσματα ἐξ οἰκείων ἐξ- 5 ὁδῶν· ἐν ᾧ καὶ ἦσαν ἅπληκτα τῶν Ῥωμαίων.

7 (ρπ'). Εἰς τὸ καλούμενον Ἀλωνίτζιν παλάτια ἦσαν παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κτισθέντα οὐδαμινά, εἰς τὸ ἀπληκεῦν τοὺς προκρίτους τῶν Ῥωμαίων· ἐξ οὗ καὶ 379-395 Θεοδοσίος ὁ μέγας, ὄντος αὐτοῦ πένητος καὶ ἀνελθόντος ἐν 10 Κωνσταντινουπόλει, ἔξωθεν τοῦ παλατίου ἠπλήκνευσεν εἰς τοῦ Ῥουφίνου τοῦ σκυτοτόμου εἰς τὴν βάσιν τοῦ κίονος τοῦ Ταύρου. Ὁ δὲ αὐτὸς Ῥουφίνος ἔσχατον ἐγένετο παρὰ Θεοδοσίου μάλιστα· ἐξ οὗ καὶ ἔκτισεν τὰς Ῥουφινιανὰς.

8 (78, ριά'). Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισε τὰ μάγ- 15 γανα εἰς βασιλικὸν ἐργοδόσιον· ἐκλήθησαν δὲ μάγγανα, ὅτι τὰ μάγγανα τῶν πολεμίων πάντων καὶ αἱ μηχανικαὶ βίβλοι ἐκέϊσε ἀπέκειντο καὶ τὰ πρὸς τειχομαχίαν σκεύη.

9 (160, πβ'). Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν τῆς

8. Glycas p. 468, 6

1 τὸν δὲ ψαμά^θ A₁, τὸν δὲ ψευμαθέαν A₂, τοῦ δὲ ψεμα-
θία B, τοῦ δὲ ψαμάθου H, (τὰ παλάτια καὶ τὸ γηρωκ.) τὰ ἐν
τῷ ψαμαθᾷ C (ὁ δὲ ψωμαθέας τὸ παλ. G) 3 τὸν Κλανδίον
C (qui rem sic depraravit: ὁμοίως καὶ τὸν ἅ. θ. τὸν κλ. ὁ οὐρ-
βίκιος . . . ἀνήγειρε δὲ καὶ τὸν ἅ. Ἰουλιανόν κτλ.) 5 εἰς om.
JHA₁ (ὁ ἄνθρωπος τοῦ μεγ. κωνσταντίνου, δς παρίστατο
εἰς τὰ κτίσματα τῆς πόλεως G) 7. ABM, JHG 7 Post
Ἀλωνίτζιν inserunt H τὸ πλησίον τοῦ ταύρου, G εἰς τὸν ταυ-
ρον (M in lemmate περὶ τὸ ἀλωνίτζιν πλησίον τοῦ ταύρου) |
παλάτια] χειρσαῖα add. A₂ 8 οὐδαμινά om. HMG 12 εἰς
τὰ ρουφίνου B 13 τοῦ ταύρου om. H Ὁ δὲ αὐτὸς — l. 14
om. GH 14 μάλιστα] τοῦ μεγάλου J ἐξ οὗ καὶ] δς AM
8 — 11. ABCM, JHG 16 εἰς βασιλ. — ὅτι τὰ μάγγ. om.
A₁, — ἐκλ. δὲ μάγγ. om. A₂C ὅτι τὰ μάγγ. om. J 17 τὰ
μάγγ. τῶν πολ. πάντων om. C τῶν πολεμίων πάντων A, τῶν
πόλεων πάντων J, τῆς πόλεως πάσης H, om. G βίβλοι A₁ CHG,
ῦλας A₂, βίγλη J

ἀγίας Εὐφημίας τῆς πανευφήμου τὸν ναὸν ἐν τῷ Ἰππο-
δρομίῳ τιμήσας αὐτὸν διὰ πολυτελοῦς ὕλης· παρελθόντων
δὲ υμβ' χρόνων, ἐλθόντος τοῦ μισοθέου Κοπρωνύμου, ἄρμα- 741-775
μέντον καὶ κοπροθέσιον τοῦτον ἐποίησεν καὶ τὸ λείψανον B 75
5 τῆς ἀγίας σὺν τῇ λάρνακι εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ἀπ-
έρριπεν· μετὰ δὲ χρόνους λς' Εἰρήνην ἡ εὐσεβεστάτη ἀνάσσα 797-802
ἡ Ἀθηναία τοῦτον πάλιν ἀνωκοδόμησεν καὶ τὸ λείψανον
εὐροῦσα ἔφερεν.

10 (41, μα'). Ὅτι μέλλων κτίσαι πόλιν ὁ μέγας Κων- 305-337
10 σταντῖνος, ὀφείλων πῆξαι τὸ θεμέλιον καὶ καταμετροῦσαι τὴν
πόλιν, πεζὸς ἐξῆλθεν μετὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ· καὶ ἐλ-
θὼν εἰς τὸν Φόρον λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄρχοντες· 'ποίησον
τέλος τοῦ τεύχους.' Ἐκεῖνος δὲ ἔφη· 'ἕως οὗ στή ὁ προ-
αγωγός μου, οὐ μὴ στήσω τὸ θεμέλιον.' Μόνος γὰρ ἐκεῖνος
15 ἑώρα τὸν ἄγγελον. Ἀπελθὼν δὲ μέχρι τοῦ Ἐξακιονίου πε-
ζὸς μετὰ πάσης τῆς συγκλήτου ἐκεῖσε ἐθεάσατο τὸν ἄγγελον
τὴν φομφαίαν αὐτοῦ πῆξαντα, μηνύοντα ἕως ἐκεῖ στήναι
αὐτόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἔπηξεν ἐκεῖσε τὸ τεῖχος.

10. Cf. Philostorg. in Anonymi Vita Constantini ed. Franchi
de' Cavalieri Studi e documenti di storia e diritto XVIII (1897)
p. 97 sq., Excerpta ex Philostorgio II 9, Niceph. Call. hist.
eccl. 8, 4. Codinum transscripsit cod. Mosquensis Georgii
Monachi p. 427 Mur.

1 ἐν τοῖς ἵπποδρομοῖς A, ἐν τῷ περιπάτῳ G 2 τιμή-
σας] κοσμήσας codd. praeter J, cf. p. 58, 16 3 υμῶν A, G
μῖν A₁ DF, μ' E Κοπρωνύμου] Κωνσταντίνου addunt codd.
praeter JA₁ ἄρμαμέντον A, om. J, ἄρμαμέντον καὶ om. HG,
ἄρμαμέντα E, ἄρμαμεντάριον F 4 τοῦτο J, correxi
6 λς' D ἀνάσσα] ἀναστασία τε C 7 τοῦτο J λείψα-
νον] ἐν λέσβῳ ὃν add. H 9 titulum addit J περὶ κτίσεως τῆς
πόλεως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν πόλιν ACH 10 καὶ
ὀφείλων AC τὸ παλάτιον καὶ τὸν θεμέλιον A₁ καὶ καταμ.
τὴν πόλιν] κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην σχηματογραφίαν HG
13 ἕως κτλ.] οὐ (οὐ, ἄλλ' A₁) ἕως . . . μον, ἐκεῖσε πληρώσω
AC 15 ἑξακιονίον HC 18 τεῖχος] καὶ ἐστὶ μέχρι τοῦ νῦν
τὸ σχῆμα αὐτοῦ add. H

11 (28, κη'). Ο δὲ Φόρος κατὰ μίμησιν τοῦ Ὠκεανοῦ ἐκτίσθη κυκλοειδῶς.

12 (28, κη'). Καὶ ὠρολογεῖον ἐκεῖσε ἦν, ὅπερ ἔφερεν ἀπὸ Κυζίκου χαλκοῦν.

B 76 13. Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας εἰς τὸ Στρατήγιον. Ὅτι εὐρὼν 5
τὰς φυλακὰς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῶν Βυζαντινῶν εἰς τὸ Στρα-
τήγιον ἐκεῖσε ἐφρούρει καὶ αὐτὸς τοὺς τιμωρουμένους. Διήρκεσε
602-610 δὲ χρόνους σπγ' μέχρι τῆς βασιλείας Φωκᾶ τοῦ Καππάδοκος·

14. Τὸ δὲ νῦν πραιτώριον οἶκος ἦν πατρικίας χήρας
τοῦνομα Μαρτίας. Διὰ δὲ τὸ εἶναι πνιγρὰς τὰς φυλακὰς 10
καὶ ἐκ τοῦ ζόφου καὶ τῆς δυσωδίας μὴ ὑποφέρειν τοὺς
602-610 ἐκεῖσε δέδωκεν αὐτὸν εἰς μισθὸν Φωκᾶ τῷ βασιλεῖ· καὶ
ἐποίησεν αὐτὸν πραιτώριον.

15 (12, ιβ'). Καὶ τὰ μὲν Νούμερα ὁμοίως καὶ τὴν
Χαλκῆν ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ διὰ τὸ εἶναι 15
610-641 αὐτὰ ἀργὰ ἐποίησαν αὐτὰ φυλακὰς οἱ περὶ τὸν Ἡράκλειον
καὶ τοὺς καθεξῆς.

16. Τὸν δὲ ἅγιον Φιλήμονα ἀνήγειρεν Εὐδόξιος πατρί-
κιος καὶ ἑπαρχος τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

13. 14. Glycas p. 468, 9

11. mutavit H hoc modo: λέγουσι δὲ καὶ περὶ τοῦ φόρου
ὅτι κατὰ τοῦ Ὠκεανοῦ σχῆμα ἐστὶ κυκλοειδές· καὶ ψεύδονται οἱ
τοῦτο λέγοντες· τὴν γὰρ αἰτίαν ἡμεῖς τοῦ σχήματος τούτου ἤδη
προλαβόντες εἵπομεν (cf. II 45). Similiter G.

1 Περὶ τοῦ φόρου: praemittit J 2 κυκλοειδῆς AC
12. ABCM, J 13 — 14. AB, JHG 5 ὁ ἅ. Ἀνδρ. εἰς
τὸ Στρατ. om. codd. praeter J εὔρεν J 6 τὰς δημοσίας φυ-
λακὰς G τοῦ βυζαντίου A 8 σπς' A₁ 10 μαυρικίας HG
τὰς φυλακὰς sc. Strategii 11 καὶ om. J καὶ ζοφώδεις καὶ
πλήρεις δυσωδίας πάσης καὶ μὴ ὑποφέρειν τοὺς ἐκεῖσε ἐγκεκλει-
μένους A 12 sq. utroque loco αὐτὸ J δέδωκεν αὐτὸν εἰς
μισθὸν] διεπώλησε G εἰς om. A₁, ἐπὶ μισθῷ H 15. ACM,
JHG 16 ἡρακλήν J 16 — 17. AB, JHG 18 Φιλή-
μονα] καὶ τὸν ἅγιον εὐδόξιον add. HG 19 ἑπαρχος] ἀνθρω-
πος G

17. Τὸν δὲ ἅγιον Ἀναστάσιον λέγουσιν παρὰ Εἰρήνης καὶ τοῦ νιοῦ αὐτῆς κτισθῆναι, ἐπεὶ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ἐν 780-797 τοῖς χρόνοις τοῦ Ἡρακλείου ἐμαρτύρησεν μετὰ σγ' ἔτη τοῦ 628 μεγάλου Κωνσταντίνου.

5 18 (112, ρμδ'). Τὴν Χελῶνα τὸν ἅγιον Προκόπιον καὶ τὸν ἅγιον Ἀκάκιον τὸ Ἐπιτάσκαλον ὁ ἐν ἁγίοις καὶ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν· ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς τῆς μεγάλης ἐκ- B 77 κλησίας ὁ κτίτωρ κατεκάλλυνεν αὐτὸν τὸν ἅγιον Ἀκάκιον. 527-565

19 (113, ρμε'). Τὸ καλούμενον Μεσόλοφον μέσον 10 ἐστὶ τῶν ἐπὶ λόφων· ἤγουν ἡ μία μοῖρα τῆς πόλεως ἔχει τρεῖς λόφους καὶ ἡ ἑτέρα τρεῖς λόφους, καὶ μέσον ἐστὶ τοῦτο· οἱ δὲ ἰδιῶται Μεσόμφαλον καλοῦσιν αὐτό.

20 (13, ιγ'). Ἐν τῇ λεγομένῃ Χαλκῇ στήλῃ χαλκῇ ἦν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κων- 15 σταντίνου κτισθεῖσα· ὁ δὲ Λέων ὁ πατὴρ τοῦ Καβαλλίνου ταύτην κατήγαγεν. Ἡ δὲ νῦν διὰ ψηφίδων ὀρωμένη εἰ- 717-741 κὼν τοῦ Χριστοῦ ἀνιστορήθη παρὰ Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας. 797-802 Ἡ δὲ χαλκῇ ἐτύγγανεν χρόνους υἱέ· ἐξ οὗ καὶ γυνή αἰ-

1 Τὸν δὲ ἅ. Κωνσταντῖνον εἰρήνη σὺν τῷ νιῷ αὐτῆς κωνσταντίνῳ τῷ τυφλῷ A₁ 2 κτισθέντ⁹ J, correxi (ἀνεγερ-
θῆναι G, ὁ δὲ . . . ἐκτίσθη H) 3 ἱρακλέως J cε' A₁, ἐν-
ινίκωντα JA₂, σς' HG; corrigebam ἔτη τῆς τελευτῆς τοῦ
μεγ. K. G 18. ABCM, JHG (G nihil nisi: Τὸν ἁ πρ. τὴν
χελώνην ὁ μέγας K. ἀνήγειρεν) 5 χελώναν A₂ F, χελώνην
HDEG 6 τὸν ἐπιτάσκ. A₁ 7 τῆς μεγ. ἐκκλ. om J
8 κατεκάλλυνεν] ἐκάλεσεν (om. τὸν) AC 19. ABCM, JH
9 μεσόμφαλον ADE, μεσόφαλον JF, μεσόλοφον H μέσον
om. A₁, μέσον — λόφων om. JH 12 αὐτόν A₁ 20. ABCM,
JHG 13 Lemma praemittit J περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ χυ ἐν τῇ
χαλκῇ χαλκῇ ἦν om. A₁, ἦν H, ἐστὶν JA 15 κτισθ.]
ἀχθεῖσα A₁, σταθεῖσα HG (ἥτις ἔστι C), om. A₂ post στα-
θεῖσα addit G: διὰ τὸ καὶ τὴν πύλην τῶν ἀνακτόρων αὐ-
τόθι ποιῆσαι. 16 sq. ἡ δὲ νῦν προσκυνομένη εἰκὼν . .
ἡ διὰ ψηφίδος ὄρθιος παρὰ κτλ. G 17 τοῦ θεοῦ J ἀν-
ιστορήθη A₁ 18 χαλκῇ om. J υέ' A₁ M, om. CHG αἰ-
μορροοῦσα AC

μόρρους *ιάθη* καὶ ἕτερα θάύματα ἐπετελοῦντο εἰς ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

21. Ἡ θεοτόκος τὰ Εὐγενίου οἶκος ἦν Εὐγενίου πατρι-
379-395 κίου ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου· καὶ ἀνήγειρεν
αὐτὸν ναὸν τῆς θεοτόκου. 5

22 (86). Τὰ δὲ λεγόμενα Οὐρβικίου ἡ θεοτόκος παρὰ
ἄλλου Οὐρβικίου πατρικίου ἐκτίσθη καὶ στρατηλάτου τῆς ἀνα-
τολῆς Βαρβάτου, τοῦ ιστορήσαντος στρατηγικὰ ἐν τοῖς χρόνοις
491-518 Ἀναστασίου τοῦ Δικόρου μετὰ ρπ' χρόνους τοῦ κτισθῆναι
τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ δὲ οἶκος αὐτοῦ ἦν εἰς τὰ 10
Χαμένον καὶ ὁ ἕτερος οἶκος αὐτοῦ εἰς τὸ Στρατήγιον.

B 78 23 (85, ρη). Τὰ δὲ λεγόμενα Πρωτασίου ὁ μὲν τόπος
ἐκ τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου Πρωτασίου ἐκλήθη· ἡ δὲ νῦν ἐκκλησία
565-578 τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐκτίσθη παρὰ Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως,
τοῦ ἀνδρὸς Σοφίας τῆς Λαβῆς, τοῦ ἀποκουροπαλάτου, τοῦ 15
ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ· ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ Πρωτα-
σίου ἕως τοῦ κτίτορος Ἰουστίνου διῆλθον χρόνοι σνβ'.

24 (77, ρι). Ὅτι τὰ νῦν καλούμενα Στεῖρον, οἱ ναοὶ

24. G hoc loco valde discrepat: Περὶ τῆς μονῆς τῶν
Στεῖρον. Τὰ δὲ Στεῖρον ὁ Ἀσώματος παρὰ γυναικὸς τινος

1 *ιάθη* om. A₁ J ἐπιτελοῦνται μέχρι τοῦ νῦν H 21. AB, JHG 3 πατρικίου καὶ ἀνθρώπου Θεοδ. κτλ. G 22. ABC, J; HG pauca excerpserunt (H: Τὰ λεγ. οὐρβ. ἡ θ. οἶκος ἦν οὐρβ. πατρικίου· ὠκοδομήθη δὲ παρ' αὐτοῦ εἰς ἐκκλησίαν. Sim. G) 6 οὐρβικίου J 7 στρατηλάτου — 8 ιστορήσαντος om. J τὰ στρατ. A₂ C 9 τοῦ κτίσαντος J 11 χαμένον JA₁ C, χαμεύ-
νον A₂; αὐτ καμίνον (coll. II 53) αὐτ εἰς τὰ καμίνια (coll. I 39) Lamb. 23 — 24. ABCM, JHG 12 (et 13 et 17) πορτα-
σίον J 13 ἀνωτέρω] cf. I 63 οὐρβικίου πρωτασίου C, πρ. μαγίστρου H 15 ἀπὸ κουροπᾶ A₁, ἀπὸ κουρο-
παλατῶν A₂ 16 πορτ. τοῦ κτίτορος ἕως Ἰουστ. J 17 σν' GC 18 στεῖρον JHGC, τζίρον A; cf. II 61, III 29a; τὰ Τζήρον nominatur locus apud Theophan. contin. V. 92 p. 339, 12 Bonn.

τῶν Ἀρχαγγέλων, ἀπὸ στείρας γυναικὸς ἔλαβον τὴν προσ-
 ηγορίαν πατρικίας οὐσῆς· καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέοντος 457-474
 Μακέλλη εὐκτῆριον μικρὸν ἦν· ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς ὠνο-
 μάσθη ὁ τόπος οὗτως. Καὶ τελευτησάσης διῆλθον χρόνοι
 5 οὐ καὶ ἐκτίσθησαν οἱ ναοὶ παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ κτίτορος 527-565
 τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Συμπτωθέντων δὲ αὐτῶν ὑπὸ
 σεισμοῦ μετὰ χρόνους τλὴ' ἀνεκαίνισεν αὐτοὺς Βασίλειος ὁ 867-886
 βασιλεὺς· ἐξ οὗπερ ἐκ τοῦ Στρατηγίου ἄρας τὴν φιάλην
 τὴν χαλκῆν τέθηκεν αὐτὴν ἐκεῖσε. Παρέλυσε δὲ καὶ τὸν
 10 Κωνωπίωνα, ὅσπερ ἦν ἐστηλωμένος μετὰ μυῖων καὶ κωνώ-
 πων καὶ ἐμπίδων καὶ φύλλων καὶ κορίδων.

25 (98, ρλα'). Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης αἰ' Ἀρκαδιανὰ 395-408
 παρὰ Ἀρκαδίου ἐκτίσθη, καὶ ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν πολιτῶν B 79

πατρικίας στείρας οὐσῆς καὶ τεκνοποιησάσης ἐκτίσθη. Ἦσαν
 δὲ εὐκτῆρια δύο μικρά, ἅπερ ὁ Ἰουστινιανὸς εἰς ναοὺς με-
 γάλους ἀνήγειρε. Συμπτωθέντων δὲ ὑπὸ σεισμοῦ κατὰ τλὴ'
 χρόνους ἀνεκαίνισε Βασίλειος βασιλεὺς, καὶ ἀπὸ τοῦ Στρατηγίου
 ἄρας τὴν χαλκῆν φιάλην ἐκεῖσε ἔθηκε. Παρέλυσε δὲ ἀβούλως
 καὶ τὸν κωνωπίωνα, ὃς ἦν ἐστηλωμένος καὶ ἐστοιχειωμένος
 παρὰ Ἀπολλωνίου, ὡς μὴ ἦ ἐν τῇ πόλει μήτε μυῖα μήτε κώ-
 νωψ μήτε φύλλα μήτε κόρις. G. — L. 9 sq. Καὶ τηρικαῦτα παρ-
 ελύθη τὸ ἐστοιχειωμένον στοιχεῖον (τὸ μέγιστόν τε καὶ ἀναγκαι-
 ότατον τῶν ἐν τῇ πόλει add. E) τοῦ τε Κωνωπίωνος καὶ (τοῦ
 add. EF) τῶν μυῖων καὶ τῶν ἐμπίδων καὶ φύλλων καὶ κορίδων
 πρότερον (χρόνους σο' add. E) μὴ ὄντων ἐν τῇ πόλει. C

1 στείρας CJHG, χήρας A συνηγορίαν J 2 οὐσῆς
 καὶ παιδοποιησάσης H (cf. G) καὶ om. J 4 οὕτως] om.
 AC, τῶν στείρου M 5 ἐκτίσθη ὁ ναὸς JH 6 συνεπτωθέντα
 δὲ αὐτὸν JH 7 αὐτοὺς] αὐτὸν A₁ 10 Κωνωπίωνα] cf. III 200
 Statua hominis (aut genii cuiusdam Mithriaci?) fuisse videtur
 cui vulgus propter culices aliasque bestiolas additas hoc
 nomen indidit ὅπερ ἦν ἐστιλομένων J μετὰ μυῖων κτλ. A,
 μετὰ μυῖας καὶ κόνωπος καὶ φύλλας καὶ κόριδος κτλ. J (H), διὰ
 τοὺς κώνωπας καὶ μυῖας κτλ. M, κατὰ μυῖων κτλ. Bekker
 11 καὶ ἐμπ. om. JH (cf. G) 25 — 26. ABCM, JH 12 αἰ
 ἀρκαδιανὰ A₂C, ὁ ἀρκαδιανὸς A₁, ἡ ἀρκαδιανὸς J, τὰ καλού-
 μενα ἀρκαδιανὰ H 13 ἐπιλεξαμένον· καὶ AC ἐκ τῶν πολι-
 τικῶν στοιχειάδων E

χιλιάδας ἕξ, ὠψίκενον αὐτὸν εἰς τὰ πρόκενσα ἤγουν μετα-
στασίματα· ἐκάλει δὲ αὐτοὺς Ἀρκαδιακούς· πάνν γὰρ ἐφίλει
αὐτοὺς καὶ εὐεργέτει.

26 (74, α'). Οἱ δὲ λεγόμενοι Τόποι πλησίον τοῦ
ἀγίου Λαζάρου· ὁπότεν ἐπανεστή Βασιλίσκος δρουγγάριος 5
475 καὶ πατρίκιος Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει καὶ
δεκάτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν καὶ
ἐκράτει ὁ Βασιλίσκος τῆς βασιλείας χρόνους δύο ἡμισυ,
ὑποστρέψας ὁ Ζήνων μετὰ δυναστείας στρατοπέδου ἀπὸ τῆς
μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ ἐλθὼν ἀτάραχος ἐν τῇ πόλει προ- 10
δόσας Ἀρμάτιος τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλίσκου φρονῶν τὰ
τοῦ Ζήωνος, ἔφυγεν ὁ Βασιλίσκος σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὴν παλαιάν. Ὁ δὲ
Ζήνων ὥρισεν τοῦ γενέσθαι τόπους κριτηρίων εἰς θρόνους
τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου καὶ τῆς συγκλήτου· καὶ καθεσθέν- 15
των ἐκεῖ πάντων κατεδίκασαν τὸν Βασιλίσκον καὶ ἐξώρισαν
αὐτὸν εἰς Αἰμνας, εἰς χωρίον Καππαδοκίας, ἔσωθεν καστελ-
λίου. Τῆς δὲ θύρας ἀναφραγείσης ἀπὸ λιμοῦ καὶ δίψης
καὶ ψύχους παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχάς. Καὶ τούτου
χάριν ἐκλήθησαν Τόποι ὁ τόπος διὰ τὸ καθεσθῆναι κριτὰς 20

1 ὠψίκενον] εἰς ὀψίκιον αὐτοῦ A, C μεταστασίματα CH,
μεταστάσιμα A₁, μεταστασίματος J 2 αὐτοὺς ἀρκαδιανούς
A₂ H, αὐτὰ ἀρκαδιακοῦ A₁, cf. Theophan. p. 75, 17 de B.
3 αὐτὰ A, αὐτὰς C καὶ εὐεργέτει om. J 4 πλησίον τοῦ ἁ.
Λαζ. om. AC 5 ἐπανεστάθη J 6 ζῖνονα τὸν βασιλέα
εἰς τὸ δευτέρῳ ἔτη κτλ. J ἐν τῷ om. AC 8 ἡμισυ om. AC
9 δυναστείας] δυνατοῦ D, om H 10 ἀταράχως H, ἀπὸ ταρ-
χῆς A, C, μετὰ ταραχῆς A₂ 11 ἄρματα J, ἄρματίον (προδόσαν-
τος) H, ἄρμάτιος C, ἄρμάτιος A₁ 13 Εἰρήνην τὴν παλαιάν] Σο-
φίαν A₁; cf. Malal. p. 380, 2 14 τοῦ om. HA₁ εἰς J, καὶ
HC, ἐπὶ A 15 καὶ ante καθ. om. J καθεσθέντος J
16 κατεδίκασεν et ἐξώρισεν AC 17 εἰς χωρίον] χώρον AC
ἔσ. καστ.] ἀποκλείσαντες ἔσωθεν τοῦ πύργου H 20 ἐκλήθη τό-
πος διὰ κτλ. J 20 sq. διὰ τοὺς καθεσθέντας AC

ἐκεῖσε καὶ ἱερεῖς. — "Ἐφθασαν δὲ ἐκεῖ τὰ κτίσματα τῶν Τρικλίνων παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κτισθέντα.

27 (71, οβ'). Οἱ δὲ Ὀδηγοὶ ἐκτίσθησαν παρὰ Μιχαὴλ Β 80 τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Βασιλείου· πρότερον εὐκτήριοι ὑπ- 842-867
5 ἤρχον καὶ τυφλῶν πολλῶν ἐν τῇ ἐκεῖσε πηγῇ βλεψάντων καὶ θαύματα πολλὰ γέγονασιν.

28 (105, ρλη'). Τὸ Καραβίτζιν τὴν Θεοτόκον Μιχαὴλ ἐκτίσεν· ἐκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι χήρα γυνὴ ἦν ἐν τοῖς χρό- 829-842
10 νοῖς Θεοφίλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ καθήρπαξεν αὐτῆς κουμπάραν παμμεγεθεστάτην Νικηφόρον πραιπόσιτος αὐτοῦ· ἥτις γυνὴ πολλὰ ἐγκαλέσασα τὸν Θεόφιλον ἔμεινεν ἀδιοίκη-
τος διὰ τὸ κωλύειν αὐτὴν τὸν Νικηφόρον. Ἡ δὲ ἀποροῦσά
τινας τῶν παιγνιωτῶν τοῦ Ἱπποδρομίου παρεκάλεσεν· ὑπέσχοντο
δὲ αὐτῇ διὰ μηχανῆς τινος διοικηθῆναι. Ποιήσαντες δὲ οἱ παι-
15 γνῶνται καράβιον μικρὸν μετὰ ἀρμένου καὶ θέντες αὐτὸ ἐπάνω

27. H: Τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τοὺς Ὀδηγοὺς Μιχαὴλ ὁ μεθυστὴς ἐκτίσεν, ὃς καὶ ἀνῆρέθη ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα. Μικρὸν δὲ πρότερον εὐκτήριοι ὑπῆρχε πολλῶν τυφλῶν ἐν τῇ ἐκεῖσε πηγῇ νιψαμένων καὶ βλεψάντων καὶ θαυμάτων πολλῶν γινομένων μέχρι τῆς σήμερον παρὰ τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου· διὰ τὸ ἀναβλέψαι οὖν ἐκεῖσε τοὺς τυφλοὺς ἐκλήθησαν Ὀδηγοί.

1 sq. "Ἐφθασαν — κτισθέντα om. J 2 τῶν τρικλίνων τοῦ μεγάλου παλατίου H 27. ACM, JH 4 πρότερον οἶκον ὑπάρχοντα AC 6 καὶ — γέγονασιν JA, καὶ ἐτέρων θαυμάτων πολλῶν γεγονότων ἐκλήθη οὕτως C 28 — 32. ACM, JHGB 8 ἐκτίσεν] ἐκ μικροῦ εὐκτηρίου addit G 9 καθήρπαξεν J 10 νικηφόρου πρεποσίτου J πραιπόσιτος] ὁ οἰκίος ἀν-
θρῶπος τοῦ βασιλέως add. G 11 πολλὰ ἐγκ. τὸν Θεοφ.] πολ-
λῶς δεηθεῖσα τοῦ βασιλέως AC 12 διὰ τὸ κτλ.] τοῦ ῥη-
θέντος πραιποσίτου ὀριζομένου πρὸς τοῦ βασιλέως διοικῆσαι αὐτὴν G 13 ὑποσχόντων δὲ J 14 αὐτῇ om. J 15 κα-
ράβιον μικρὸν] πλοῖον μικρὸν ἐν σχήματι κουμπάρας A, κουμ-
πάραν μικρὰν ἐν σχήματι πλοίου C θέντες κτλ.] εἰλκον ἀπὸ
τῶν καγκέλλων μέχρι τοῦ βασιλικοῦ καθίσματος G

B 81 ἀμάξης μετὰ τροχῶν, γινομένου ἱππικοῦ λαχανικοῦ ἔστησαν
 ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ στάματος φωνοῦντες εἰς τῷ ἑτέρῳ·
 ‘χάνε κατάπие αὐτό.’ Τοῦ δὲ ἀντιλέγοντος ὅτι ‘οὐ δύναμαι
 τοῦτο ποιῆσαι’, πάλιν ἔφη ὁ ἕτερος ὅτι ‘ὁ Νικηφόρος ὁ
 πραιπόσιτος τῆς χήρας τὸ καράβιον γεμάτον κατέπιεν καὶ σὺ 5
 οὐκ ἰσχύεις φαγεῖν τοῦτο;’ Ταῦτα ἐποιοῦν καὶ ἔλεγον πρὸς
 τὸ φανερῶσαι τῷ βασιλεῖ περὶ τοῦ καραβίου τῆς χήρας.
 Ταῦτα γνοὺς ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν, ὅτι ‘ἄκμην οὐκ ἐδιοικήθη
 ἡ γυνή;’ Καὶ ἡ γυνὴ προςπεσοῦσα (ἵστατο γὰρ εἰς
 τὰς βαθμίδας), πάνυ χολωθείς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν 10
 Θεοδώρῳ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἐπάρχῳ τῷ λεγόμενῳ Μυγι-
 ἀρῃ πληρωθῆναι ξύλον καὶ φρύγανον ἐν τῷ σφενδόνι καὶ
 συλλαβέσθαι τὸν πραιπόσιτον καὶ καῆναι παρενθὺ μετὰ τῆς
 στολῆς αὐτοῦ· ὃ καὶ γέγονεν παραυτά. Καὶ ἡ γυνὴ ἀπ-
 ἔλαβεν τὸ ἴδιον καὶ ἐκ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ πολλά. Διὰ 15

14 δ καὶ γέγονεν παραυτά] pro his λάθρα γοῦν τὸν πραι-
 πόσιτον ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἑπαρχον διὰ τινα δῆθεν
 ὑπόθεσιν πεποίηκε φρυγανωθῆναι, τοῦ ἐπάρχου κατασχεῖν αὐτὸν
 προστάξαντος (—τα cod.) καὶ κατὰ τῆς καμίνου ἀκοντίσαι ἐστο-
 λισμένον ὑπάρχοντα. G

1 ἱππικοῦ λαχανικοῦ] cf. Constant. Porphyrog de caer.
 p. 343, 25 5 γέμον A₂C, γέμω^α A₁ 6 post τοῦτο iterum
 χάνε, κατάπие αὐτό inserit H 8 ἐδιοικήθη DFJ, διοικήθη
 A₁, ἐδικαιώθη A₂E, δικήθη H 9 καὶ ἡ γυνή — βαθμίδας]
 οἱ δὲ εἶπον οὐχί H, ἡ δὲ γυνὴ παρισταμένη πλησίον καὶ πε-
 σοῦσα ἐπὶ πρόσωπον C 10 post βαθμίδας add. καὶ (om. C) ἐδέ-
 ετο τοῦ βασιλέως ἐκδικηθῆναι AC, (ἐκδιοικηθῆναι C, δικαιο-
 θῆναι A₂) χολέσας A₁ 11 τὸν λεγόμενον μυγιάριν J, τῷ
 λεγόμενῳ μυριάρῃ H, τῷ μυγιάρῃ G, correxi; τὸν μυγιάριον
 (μυάρεν C) λεγόμενον τὸν ἑπαρχον ὀνόματι Θεόδωρον A₂ (et
 sim. A₁C) 12 ἀποτεθῆναι (χομίσαι H) ξύλα καὶ φρύγανα
 AH, πληρ. ξυλῶν καὶ φρυγάνων J ἐν σφενδόνι A₁, ἐν τῇ σφεν-
 δόνῃ HC, εἰς τὸν σφενδόνα G 13 καὶ καῆναι A, κατακαί-
 ναι (om. καὶ) J μετὰ τῆς ὅλης αὐτοῦ περιουσίας C 15 πολ-
 λά] τὸ ἥμισυ G

δὲ τὸ καταμένειν ἐκεῖσε εἰς τὸν ἀπὸ μαρμάρου οἶκον τὰ Μαυριανοῦ τὴν γυναικάν, ἐκάλεσαν τὸν τόπον Καραβίτζιν.

- 29 (68, ξη'). Τὸ δὲ Τζυκανιστήριον ἔκτισεν ὁ μικρὸς 408-450
 Θεοδόσιος, μικρὸν δέ· τὸν δὲ σταῦλον τὸν τρουλωτὸν ἔκτισεν B 82
 5 Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Θεοφίλου κοσμήσας διὰ μαρμάρων πολυ- 842-867
 τελῶν. Ὁ δὲ Βασίλειος παρεξέβαλεν τὸ Τζυκανιστήριον καὶ 867-886
 ὁ Μιχαὴλ ἐπλάτυνεν. [Ἐν δὲ τοῖς ἡμετέροις χρόνοις πλεῖον
 τούτων ἐπλάτυνε Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας κτίσας καὶ τὸν 1059-1067
 μέγαν Τρίκλινον, τὸν Ἰππόδρομον καὶ τὸν ἕνα κούβουκλον.]
 10 29a (70, ο'). Τὴν δὲ ἐκκλησίαν τὴν Νέαν καὶ τὸν
 Φόρον τὴν Θεοτόκον καὶ τὰ Στείρου καὶ τὸν ἅγιον Διο-
 μήδην ἔκτισεν Βασίλειος ὁ βασιλεὺς. 867-886

- 30 (25, κε'). Τὸν δὲ ἅγιον Θεόδωρον τὰ Σφωρακίον
 ἔκτισεν Σφωράκιος πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου καὶ 395-450
 15 Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Εἰς δὲ μέρος τῆς ἐκκλησίας
 εἰς πινσὸν τῶν κατηγουμένων ἀπέθηκεν χρυσοῦ κεντη-
 νάρια τρία· καὶ παρῆλθον χρόνοι ῥεγ'· ἐν δὲ τοῖς χρόνοις
 τοῦ Μαυρικίου ἐπυρκαήθη μέρος τοῦ ναοῦ, καὶ ἀνωκο- 582-602
 δόμησεν αὐτό, κτίσας καὶ ναὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐπὶ
 20 δὲ τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ υἱοῦ Βασιλείου ἀνελθὼν 886-911

1 ἀπὸ βαρβάρου codd., correxi τὰ μαυριανοῦ A₁ C, τοῦ
 μαυριανοῦ J, τὰ μαυριανοῦ A₂, τοῦ μαυριανοῦ H 2 ἐκάλεσε
 AC 3 τζυκανιστήριν J 5 κοσμήσας αὐτὸν καὶ μαρμαρώ-
 σας (καμαρώσας A₂) πολυτελῶς AC 6 καὶ ὁ M. ἐπλάτ.
 om. HG 7 — 9 Quae uncis inclusi, solo C continentur.
 10 Lamb. nescio unde habet τὴν νέαν ἐκκλησίαν τῆς ὑπεραγίας
 Θεοτόκου ἐν τῷ παλατίῳ καὶ τὴν ἐν τῷ φόρῳ τὸν ἐν τῷ
 φόρῳ ναὸν τῆς Θεοτόκου H 11 τὰ τζίρου AC, om. G
 13 et 14 σφαρακίον et σφαρακίος J (item p. 226 l. 6) 15 εἰς δέ
 τι μέρος τῶν πινσῶν κτλ. H (δρῦσσων τοῦ κτίσαι πινσὸν
 εὔρε G) 17 καὶ παρῆλθουσῶν χρόνων ῥεβ' J 18 ἐπυρκα-
 ήθη μέρος τοῦ ναοῦ καὶ om. AC ἀνοικωδομὸν J 19 κτί-
 σας — Γεωργίου] om. H; eadem Lamb. nullo siquid video co-
 dice nixus ut novam paragraphum post p. 226, l. 6 inseruit et
 Γεωργίου pro Γεωργίου scripsit ναὸν] εὐκτήριον AC
 20 τοῦ υἱοῦ βασιλείου λέων (sic) J

Ῥωμαῖός τις τοῦ εὖξασθαι εἰς τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως εἶδεν Ῥωμαϊκὰ γράμματα λίθινα ἐπὶ τοῦ πινσοῦ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν γνούς ἐγνώρισεν τῷ βασιλεῖ· καὶ δέδωκεν αὐτῷ χρῆμα καὶ ἐποίησεν αὐτὸν Ἰλλοῦστριον δοὺς αὐτῷ χάραγμα λίτρας λ'. — Ὁ δὲ Πρόδρομος ὁ εἰς τὴν κόγχην αὐτοῦ, ὁ 5 Σφωράκιος ἀνήγειρεν αὐτόν.

B 83 31 (26, κς'). Τὸ δὲ Τετραδήσιον τὸ Ὀκτάγωνον, εἰς ὃ ἦσαν στοαὶ ὀκτὼ ἤγουν καμαροειδεῖς τόποι, διδασκαλεῖον ἐκεῖσε ἐτύγγανεν οἰκουμενικόν· καὶ οἱ βασιλεύοντες αὐτοὺς ἐβουλευόντο καὶ οὐδὲν ἔπραττον χωρὶς αὐτῶν· ἐξ οὗ καὶ 10 ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο πατριάρχαι καὶ ἀρχιεπίσκοποι. Πλησίον δὲ τῆς Βασιλικῆς ἦν καὶ διήρκεσε ἔτη υἱὸς μέχρι τοῦ δεκάτου χρόνου Λέοντος τοῦ Συρογενοῦς τοῦ πατρὸς Καβαλίνου. Παρατραπείς δὲ τῆς θείας χάριτος καὶ γυμνωθεὶς τοῦ θεοῦ διὰ τὸ μὴ συγκοινωνεῖν αὐτῷ τοὺς μοναχοὺς τῇ 15 ματαίᾳ αὐτοῦ βουλῇ πλησθεὶς ὀργῆς φρύγανα καὶ ξύλα ἀθροίσας κατέκασεν ἐκεῖσε τοὺς διδάσκοντας δεκαεξὶ μοναχοὺς.

32 (89, ρκα'). Ἡ δὲ ἀγία θεοτόκος τὰ Χαλκοπρατεῖα·

31. Cf. Georg. Monach. p. 742 ed. de Boor

1 ρομέα J 3 καὶ δέδωκεν—ἐποίησεν] καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χρῆμα καὶ αὐτὸς ποιήσας A₁, περὶ χρυσίου τινὸς καὶ στείλαντι καὶ ἀναλαμβάνομένῳ ταῦτα ἐποίησεν C 4 δοὺς αὐτὸν χάραγμα λίτραν (λ' om.) J, καὶ χρυσίον δέδωκεν λίτρας ἡ A₁ 5 ὁ αὐτὸς σφωράκιος CH 7 τετραποδίσιον J, εἰς δὲ τὸ τετραδ. H ὀκτάγωνον τὸ πλησίον τῆς Χαλκῆς H εἰς δὲ A₁, ὡς περ J, ἐστὶν εἰς δὲ C, ἐστὶν ἐνθα A₂, om HG 9 οἰκουμ.] ἡγουμενικῶν A₁ (τόποι ἐν οἷς ἦσαν διδάσκαλοι πάσης γραφῆς σοφοὶ ἄνδρες G) αὐτοῖς A₂ H, τοῖς ἐκεῖσε διδασκάλοις C 11 ἀρχιεπ.] ἄρχοντες καὶ ἐπίσκοποι A₁ Πλησίον—ἦν καὶ om. H 12 ἦν καὶ om. J δεκαετοὺς χρόνον J 15 αὐτῷ om. J τοῖς μοναχοῖς JA₂ 16 βουλῇ] ἐνστάσει AC ὀργῆς] θυμοῦ AC 17 κατέκασεν αὐτὸ (αὐτὰ A₁, αὐτοὺς C) καὶ τοὺς ἐκεῖσε διδάσκ. AC 18 ἡ δὲ ἀ. θεοτ. om. ACHG

πρότερον ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κατώκουν Ἰουδαῖοι· ἦσαν δὲ ἐκεῖσε χρόνους ρλβ' καὶ ἐπίπρασκον τὰ χαλκώματα. Ὁ δὲ Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ἐξέωσεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ 408-450 τόπου καὶ ἀνακαθάρας τὸν τόπον ναὸν τῆς Θεομήτορος ἀν- 5 ἤγειρεν. Ὑπὸ σεισμοῦ δὲ συμπτωθεὶς ὁ ναὸς, Ἰουστινὸς ὁ 565-578 ἀποκουροπαλάτης ἀνήγειρεν αὐτὸν καὶ ἀκίνητα κτήματα ἐπεκύρωσεν.

33 (162, πδ'). Ὅτι τὰ καλούμενα Ἴλλου ὁ ἅγιος Ἰωάννης οἶκος ἦν Ἴλλου μαγίστρου πολλὰς ἀρχὰς διανύσαντος μετὰ πολ- B 84 10 λῆς δόξης ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέοντος Μακέλλη καὶ Ζήνωνος. 457-491 Τυραννήσας δὲ ὁ αὐτὸς Ἴλλος καὶ λαὸν ἀθροίσας ὁ χιλιάδας εἰς Ἀντιόχειαν τὴν μεγάλην κατὰ Ζήνωνος ὄντην ἤγειρεν. Ὁ δὲ Ζήνων ἀποστείλας Λογγῖνον μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ 15 πλήθους στρατιωτῶν καὶ συμβολῆς πολέμου γενομένης πλησίον Ἀντιοχείας ἐνίκησεν Ἴλλος καὶ τὸν Λογγίνου λαὸν κατέσφαξε· μόνου δὲ αὐτοῦ περισωθέντος εἰςῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ. Καὶ κατεδυνάστευσεν ὁ Ἴλλος σφόδρα. Ὁ δὲ Ζήνων ἀπέστειλεν Ἰωάννην πατρικίον τὸν ἐπικλην Κυρτὸν μετὰ Σκυθῶν καὶ Μακεδόνων ἐν Σελευκίᾳ καὶ συμβαλόντες

1 ἐπὶ] ἀπὸ AC κατοικία ἦν τῶν Ἰουδαίων AC 2 λβ' HG 4 Post ἀνήγειρεν addit τὴν νῦν ὀνομαζομένην Ἀγιοσορίτισσαν E 5 συνεπτοθὲν J 6 ἀπὸ κουροπαλάτου A, pro hoc ὁ θραξ E 33. ACM, J (usque ad l. 10) HB

8 Ὅτι — 9 μαγ.] Τὰ δὲ νῦν λεγόμενα τὰ Ἴλου μαγίστρου οἶκος ἦν ὅστις ἐκαλεῖτο Ἴλλου τοῦ J αἰλου et αἰλοῦς ubique A₁ (cf. Ἴλλους ap. Malal., Ἴλλους ap. Candidum in frgm. histor. gr.), Ἴλ(λ)ου et Ἴλ(λ)ος rell. Ἰωάννης ὁ πρόδρομος C, ὁ πρό-

δρομος H 10 λεωμακέλλον C, λεωμακέλη A₂, λεωμακέ A₁ 11 ο' χιλιάδας A₂ C, ἀμφὶ τὰς ο' χιλ. H, μετὰ ο' χιλιάδων A₁

12 sqq. longe alia de Illo tradunt ceteri historici 15 ἐνίκησεν om. A₁ (locum interpolavit Banduri) λογγίνου λαὸν HB, λογγίνου AC καὶ τὸν λογγίνου λαὸν κατέσφαξε μόνου τοῦ λογγίνου δυνηθέντος περαιωθῆναι (sic) ἐν ἀντιοχείᾳ H (καὶ μόλις μόνος διεσώθη ἐν ἀντιοχείᾳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παντὸς κατασφαγέντος B) 19 ἐν Σελ.—πολ.] κελεύσας ἐν σελευκίᾳ πόλεμον συμβαλεῖν· πόλεμον τοίνυν κροτηθέντος H

πόλεμον ἡττήθησαν οἱ τοῦ μέρους τοῦ Ἰλλου· καὶ αὐτοὺς
φυγῶν ἐν τινι φρουρίῳ παρεδόθη ὑπὸ τῶν οἰκείων αὐτοῦ
ἀνθρώπων καὶ ἀπετμήθη παρὰ Ἰωάννου. Συλλαβόμενος
δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ μετὰ καὶ τῆς αὐτοῦ κάρας εἰς-
ἤγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ δοράτων τὰς κεφαλὰς 5
αὐτῶν. Ἐτυράννησε δὲ Ἴλλος μῆνας κη'.

34 (163, πε'). Τὸ καλούμενον Φωκόλισθον οὕτως
602-610 ἐκλήθη· λέγουσι γάρ τινες, ὅτι Φωκά τοῦ βασιλέως ἐφ'
ἵππου βαδίζοντος ὀλισθῆσαι τὸν ἵππον αὐτοῦ ἐκεῖσε καὶ πεσεῖν
καὶ διὰ τοῦτο κληθῆναι τὸν τόπον Φωκόλισθον, καθὼς 10
φησι Πανόδωρος ὁ Αἰγύπτιος. Θεόδωρος δὲ ὁ Θηβαῖος φιλό-
σοφος φησιν ὅτι πρὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὁ τόπος οὗτος
ἔξωθεν τοῦ Βυζαντίου ἦν καὶ λησταὶ πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖσε
καὶ πολλοὺς Βυζαντίους ἀνεῖλον· ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος
μετὰ τὸ κρατῆσαι καὶ κτίσαι τὴν πόλιν μαθὼν περὶ αὐτῶν 15
B 85 καὶ πολλὴν ποιησάμενος ἔρευναν εὗρεν ἐκεῖσε τούτους καὶ
συνελάβετο· καὶ οὕτως ἀνεσκόλοπισεν ἥγουν ἐφούλκισε καὶ
διὰ τοῦτο ἐκλήθη ὁ τόπος Φουλκόληστος.

35 (164, πς'). Τὰ δὲ Κοντάρια ἢ ἀγία Θέκλα· ὁπότε

35. l. 19 — p. 229 l. 2 Εἰς δὲ τὸν τόπον τῆς ἀγίας Θέκλας,
ὅστις ἐπιλέγεται τὰ Κοντάρια, ὄρος, λέγουσιν, ἦν ἐπὶ τῶν Βυ-
ζαντίων. Καὶ τοῦ Αἵμον ἐλθόντος πολεμῆσαι Βύζαντα, ἔκοψαν

1 τοῦ μέρους om. A₁ 2 προεδόθη M 3 καὶ ἀπετμήθη
om. A₁ παρὰ Ἰωάννου] πρὸς τὸν Ἰωάννην A₁ C 5 ἐπὶ δο-
ράτων A, ἐπὶ δόρατα C, ἐπὶ δόρατι M, ἐπὶ δόρατος H τὰς
κεφ.] φέρων add. C, ἔχων τὴν κεφαλὴν H (sim. B) 6 κη' A₁,
ιη' A₂, ιδ' D, κδ' EF, κς' HB 34. ACM, HB
7 Ὅτι τὸ καλ. φωκ. ἔφιππος βαδ. κτλ. AC φωκόλισθον
HBA₂ E, φωκόλισθρον F, φωκόλυστρον A₁, φωκόλιθρον D
8 post ὁ βασιλ. (sic) add. ὁ στρατιώτης A 11 καὶ φιλό-
σοφος AF 12 φησιν ὅτι] ἦν AF, ὦν D post Κωνσταντ.
inserit φησιν C ὁ τόπος οὗτος et ἦν καὶ om. AC
15 κρατῆσαι] πορθῆσαι AC 16 πολλὴν — τούτους καὶ om. AC
17 ἐφούρκισε AF 18 φουρκόληστον A, φορκόληστον F,
φουλκόληστον D 35—36. ACM, JHB 19 κωνδάρια J
ἢ ἀγία Θέκλα om. A, ὁ ἅγιος Γεώργιος C

ἦλθεν Αἴμος ὁ βασιλεὺς Θράκης πρὸς Βύζαντα, ἔκοψαν οἱ Βυζάντιοι ἐκ τῶν ἐκεῖσε κοντάρια καὶ οὕτως ἐκλήθη. Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου· ὁ δὲ Ἰουστῖνος ὁ ἀποκουροπαλάτης εἰς κάλλος καὶ εἰς μέ- 565-578
5 γεθος ἐπλάτυνεν αὐτὸν καὶ ἐκλήθη ναὸς τῆς ἁγίας Θέκλης.

36 (170, ρα'). Ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος τὰ Ἀδδα ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου· τὸ δὲ ὄνομα ἐδέξατο ἐκ τοῦ 565-578
Ἀδδα τοῦ μαγίστρου τοῦ ἐκεῖσε κτίσαντος οἰκίας [πρότερον ναὸς ὦν οὗτος ὁ ἅγιος Θωμᾶς ὁ τοῦ Ἀμαντίου καλού-
10 μενος].

37 (167, πα'). Τὸν δὲ λιμένα Σοφίας ὁ αὐτὸς ἐκτι- 565-578
σεν Ἰουστῖνος εἰς πρόσωπον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας. Πρὸ δὲ τοῦ κτίσαι τὸν λιμένα ὑπῆρχεν στοὰ καμαροειδής, ἣν ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, καὶ ἀνήρχοντο οἱ φιλό-
15 σοφοι οἱ δυσικοὶ Θηβαῖοι τε καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Ἑλλαδικοὶ B 86
καὶ διελέγοντο ἐκεῖσε μετὰ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. Καὶ διήρκεσε τοῦτο μέχρι Ἰουστίνου καὶ πάντοτε ἐνίκων οἱ δυσικοὶ. Ἐπὶ δὲ Ἰουστίνου ἡτιγηθέντες οὐδέποτε ἀνῆλθον

οἱ Βυζάντιοι ἐκ τοῦ τοιοῦτον τόπον (τρόπον cod.) τοῦ ὅρους κοντάρια καὶ ἔλαβεν ὁ τόπος τὴν παρωνυμίαν. Ἐν ᾧ μέγας Κωνστ. κτλ. B

1 Αἴμος om. C, ὁ ἔμον J, αἰμων H 2 βύζαντες JC ἐκ τοῦ ἐκεῖ ὅρους H, cf. B κωνδάρια J ἐκλήθη ὁ τόπος κονταρίτζια D 3 ἐκεῖσε om. J 4 ἀπὸ κουροπαλατῶν A, ὁ ἀνὴρ σοφίας τῆς λαβῆς add. AC 5 αὐτήν J 6 τὰ ἄδδα A, ὁ ἄδας J, τοῦ ἄδα H, τοῦ ἀδδᾶ C ἐκτίσθη om. J 7 τοῦ αὐτοῦ om. AC 8 τὴν οἰκίαν A₁, οἶκον BD, οἰκίας rell. πρότερον — 9 καλούμενος in solo E exstant, cf. III 96
37. ACM, JGB 11 λιμέναν J Τὸν δὲ λιμένα τὸν σοφίας σοφία ἢ λαβὴ ἢ γυνὴ Ἰουστίνου ἔκτισεν, ἐνθα καὶ τὸν οἶκον αὐτῆς εἶχε. πρὸ δὲ τοῦ κτλ. G, Τὸν λιμένα τὸν εἰς τὸ κοντο- κάλιον E 13 μακροειδής Lamb. 15 δυσικοὶ om. CG καὶ Ἀθην. καὶ Ἑλλαδ. om. A₁, καὶ Ἑλλαδ. om. AC 17 δι- τοικοὶ J(G)

μέχρι τῆς σήμερον. Χρόνων δὲ τεσσάρων ἔκτοτε διελθόν-
των ἐγένετο Σοφίαν τὴν Αὐγουστὴν ἵστασθαι εἰς τὸν ἡλια-
κὸν τοῦ παλατίου· καὶ ὁρῶσα τὰ πλοῖα κλυδωνιζόμενα ἐν
τῇ θαλάσῃ, σπλαγχνισθεῖσα ἤρξατο ὁδύρεσθαι· καὶ εἰς-
ελθοῦσα εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰκέτευεν αὐτόν, 5
ὅπως παρὰσχῃ αὐτῇ χρυσίον ἱκανὸν εἰς τὸ ποιῆσαι λιμένα.
Καὶ καμφοίς τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς, προσέταξε Ναρσῆν τὸν
πατρίκιον καὶ πραιπόσιτον καὶ Τρώιλον τὸν πρωτοβεστιάριον
αὐτοῦ κτίσαι τὸν λιμένα· οἱ καὶ βόθυνον μέγαν ὀρύξαντες
ἀνφοδόμησαν τοῦτον. Διὸ καὶ τὴν προσηγορίαν εἴληφεν 10
τῆς Σοφίας [ὁ Σοφιανῶν καλούμενος λιμήν· ὃν δὴ καὶ
ἀναχωσθέντα τῷ χρόνῳ ἀνώρυξε καὶ ἀνηνέωσε τοῦτον νῦν
ὁ ἐν τοῖς βασιλεῦσι διαφανέστατος, ὁ τῆς ὀρθοδοξίας ὄντως
sacc. XIV λιμήν, ὁ αὐτοκράτωρ ἡμῶν κύριος Ἀνδρόνικος Κομνηνὸς ὁ
ὁ Παλαιολόγος· ἀνακαθήρας γὰρ τὸν τοιοῦτον λιμένα καὶ εὐ- 15
ρύνας καὶ βαθύτατον ποιήσας καὶ θριγγεῖον τοῦτο ἀξιεπαινε-
τώτατον ἤγειρε καὶ τὸν λιμένα διὰ πλῶν σιδηρέων κατησφαλί-
σατο, τὰς βασιλικὰς τριῆρεις ἀνεπιβούλους ἐν τούτῳ μεῖναι
θεσπίσας <καὶ μὴ> σαλεύεσθαι· ὅπερ ὁρᾶται τῇ πόλει
μέγιστον ἔργον καὶ ἀξιορατώτατον]. Μέσον δὲ τοῦ λιμένος 20
ἀνήγειρεν δ' στήλας ἐπάνω τῶν δ' κιόνων, Σοφίας καὶ
Ἀραβίας ἀνεψιᾶς αὐτοῦ, Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως καὶ Νάρση
τοῦ ἐκείσε παρισταμένου [ἐξ ὧν αἱ δύο ἐπήρθησαν παρὰ
Φιλιππικοῦ· εἶχον δὲ γράμματα περὶ τῶν μελλόντων]. Μετὰ

1 τεσσάρων om. AC 2 post Αὐγ. addit ἐν μιᾷ χειμῶνος G
5 αὐτὴν J 6 ἱκανὸν καὶ βασιλικὴν χεῖρα ἱκανὴν εἰς τὸ
κτλ. B 9 κτίσαι τὸν AC, καὶ ἔκτισεν J, καὶ ἔκτισαν G
οἱ καὶ om. J μέγα J 10 ἀνφοδόμεισεν δὲ J 11 τῆς Σοφίας
om. codd. praeter G ὁ Σοφιανῶν — l. 20 ἀξιορ. in solo E
exstant σοφανῶν E, correxi 18 μίνας E, corr. 19 καὶ μὴ
addidi 20 ἀξιερατώτατον E, correxi 21 ἀνήγειραν G
καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς καὶ Ελένης τῆς ἀνεψιᾶς
αὐτῆς Lamb. coll. II 30, sed cf. II 62 22 αὐτὴν A₁, αὐτοῦ J A₂ C,
αὐτῆς MG 23 ἐξ ὧν — μελλόντων in solo C exstant; quae
sumpsit ex II 62

δὲ τὸ κτισθῆναι τὴν Κωνσταντινούπολιν παρῆλθον συνβ. χρόνοι καὶ οὕτως ἐκτίσθη ὁ λιμὴν.

38 (166, πη). Ὅτι τὸ λεγόμενον Βούκινον τὸ παλαιὸν σάλπιγγες ἦσαν ἐπάνω τοῦ τείχους· τὸ δὲ τεῖχος ὑποκάτω 5 ἦν κοῦφον κινστερνοειδές· καὶ ὁπότεν ἦν νότος ἢ βορρᾶς B 87 σφοδρός, ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης ἀποκρουομένων τῶν τειχῶν ἀνέρχοντο πνεύματα βίαια καὶ ἤχει μελωδίαν Σειρήνων· καὶ ἀντέλεγεν ὁ ἕτερος πύργος ὁ ἀντικρυσ. Ὅταν δὲ ἤθελεν κινῆσαι ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος, ἐκεῖσε ἡθροί- 10 ζετο καὶ κατὰ τὸν ἤχον τῶν πύργων ἐσάλπιζον αἱ νῆες καὶ ἀπεκύνουν.

39 (165, πζ). Ὁ ἅγιος Σέργιος καὶ Βάκχος· ὅτι τὰ καλούμενα Ὁρμίσδου λιμὴν ἐτύγγανεν μικρός· ἐν ᾧ ὥρμουν αἱ νῆες πρὸ τοῦ τὰ Σοφίας κτισθῆναι· ἐκ δὲ τῶν πολλῶν 15 χρόνων ἀμεληθεὶς ἐγεμίσθη. Ἐκεῖσε δὲ ὁ μέγας Ἰουστινι- 525-567

38. l. 3—8 B sic discrepat: Τὸ λεγόμενον Βύκινον τὸ παλαιὸν σάλπιγγες ἦσαν χαλκαὶ ἄνωθεν τοῦ τείχους μηχανικοῦ τιнос αὐτὸν (sic) ποιήσαντος· ὁ δὲ πύργος ἦν κοῦφος στρωκοειδής. καὶ νότον γεγονότος ἢ βορρᾶ σφοδροῦ καὶ τῶν κυμάτων τοῦ τείχους διαρρησσομένων ἀνέρχοντο τὰ πνεύματα βίαια ἄνωθεν πρὸς τοὺς αὐλίσκους (αὐλικαίους cod., corr. Lamb.) τῶν σάλπιγγων καὶ ὑπηγεῖτο μέλος ξενίζον ἀκοᾶς ὅλον Σειρήνιον. Ἦν δὲ ἀντικρὺ τοῦτον καὶ ἕτερος πύργος καὶ δεχόμενος τὴν ἡχὴ τοῦ τοιούτου μέλους ἀπεδίδον καὶ αὐτὸς ἤχον τὸν αὐτόν.

1 τὴν Κωνστ.] καὶ κωνσταντινούπολις J σνέ' A₁
38 — 39. ACM, JHB 3 Τὸ δὲ λεγ. βύκινον οὕτως ἐκλήθη·
τὸ παλαιὸν γὰρ κτλ. H εἰς τὸ παλαιὸν A 5 κινστερνο-
ειδές J, στρωκοειδές rell., στριγγώδης Lamb. νότος] ὁ νό-
τας J 6 προσκρουόντων τῷ τείχει H, ἀποκρουούσης ἐκεῖ AC
7 πνεῦμα βία J, ἀνέρχετο βίαιον πνεῦμα AC μελ. δίκην
σειρήνος AC 9 ἡμέλλεν A₁ H 11 ἐκινούντο A₂, ἐκύνουν
A₁ C (μετακινούμεναι H) 12 Ὁ ἅγιος σέργιος καὶ βάκχος om.
codd. praeter J 13 ὁρμίσθια B ὥρμουν — p. 232 l. 1 ἐν ᾧ
om. AC (homoiotel.) 14 τὰς σοφίας H (πρὸ τοῦ λιμ. τῶν
σοφίῶν B)

ανὸς ὁ κτίτωρ τῆς ἁγίας Σοφίας ἔμενεν· ἐν ᾧ καὶ ἐχη-
μάτιζεν κοιτῶν αὐτοῦ, ὠνόμασέ τε Σεργίου καὶ Βάκχου·
ὑπῆρχεν δὲ τότε τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὁπότεν τὸν χρησμὸν
ἔλαβεν ὑποκάτω τῶν βαθυίδων, ὅταν τὴν σφαγὴν ἐποίει
εἰς τὸ Ἰππικόν.

5

39a (165, πξ'). Ἐκλήθη δὲ Ἰουλιανοῦ λιμὴν, ὅτι ὁ
ὑπατικός ὁ κτίσας αὐτὸν οὕτως ἐκαλεῖτο.

40 (100, ρλγ'). Τὸν ἅγιον Πλάτωνα ἀνήγειρεν Ἀνα-
491-518 στάσιος ὁ Δίκυρος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος· τοὺς
δὲ κίονας τοὺς ἐνζώδους τοὺς δέκα ἔφερεν ἀπὸ Θεσσαλο- 10
νίκης· καὶ οἱ μὲν ὁκτὼ ἴστανται εἰς τὸν αὐτὸν ναόν, οἱ δὲ
920-944 δύο εἰς τὴν Χαλκὴν ἐτέθησαν παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος.

B 88 41 (101, ρλδ'). Ὁ δὲ καλούμενος Διηγηστέας· ἀθροί-
σεις ἐκεῖς ἐγένοντο τὸ παλαιὸν τῶν δύο δημοτικῶν μερῶν καὶ
τρὶς κλινὸς ἦν ἐκεῖσε παμμεγεθέστατος καὶ ὁπότε οἱ δῆμαρχοι 15
ἤθελον ποιῆσαι ἐκλογὴν, ἐκεῖσε ἠθροίζοντο. Διήρκεσε δὲ
829-842 χρόνους πεντακοσίους. Θεοδώρα δὲ ἡ Αὐγούστη τοῦ Θεο-
φίλου ἀπερχομένη ἐν Βλαχέρναις, ὠλίσθησεν ὁ ἵππος αὐτῆς

1 ἔμενεν] κατ' ἄκρην πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι B ἐν ᾧ — l. 5 om.
HB ἐν ᾧ ὁ μέγας ἰουστ. ἐσηματίσεν (ἐχηματίσεν A₂C)
αὐτοῦ κοιτῶνα καὶ ὠνόμασε κτλ. AC 2 σέργιον καὶ βάκχον AC
3 ὑπῆρχεν δὲ τότε] ἕτερον δὲ A, ὡσαύτως καὶ ἕτερον C
4 τὸ σφαγίον J 6 sq. Cum antecedenti coniunctum in
omn. codd. praeter H, ubi ita scribitur: Ὁ δὲ ἰουλιανοῦ λιμὴν
παρὰ ἰουλιανοῦ ἐκτίσθη ἐπεὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ᾤκει. (B: ἀπὸ δὲ
τοῦ κτίσαντος αὐτὸν ἰουστινιανοῦ (corr. ex ἰουλιανοῦ) εἰληφε
τὴν ἐπωνυμίαν καὶ καλεῖται ἰουστινιανοῦ λιμὴν.) ὁ ὑπατ.]
οὐκ ἀπατικῶς A₁, om. A₂C 7 ἐκάλει A₁C 40. ACM,
JHGB 9 εἰς τὴν ἀρχὴν] εἰς μίμησιν AC 10 τοὺς δὲ ἐνζ.
κίονας (τοὺς δέκα om.) AC, τοὺς ἰ' τοὺς ἐνζώδους τοὺς γλυ-
πτοὺς G 11 εἰς τὸν αὐτοῦ ναόν J, ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ H, ἐν
τῷ ναῷ AC, correri 41. ACM, JHB 13 εἰς δὲ τὴν λεγ.
διηγεστέαν ἁγίαν ἄνναν ἄθροισις γίνετο H, sim. B διηγε-
στέας A₁, cf. HB, διηγηστέας A₂, διγιστέον D, διγιστεύς EF,
διγισταίας J (M) ἄθροισις ἐκεῖσε ἐγένετο A 14 τῶν πα-
λαιῶν A₁, τῶν παλῶν J 16 ποιεῖν σύλλογον AC 17 ἀγ.
om. A₁, ἀγούστα H, αὔγουστα B 18 ἀπερχομένου J

ἐν τῷ ἐμβόλῳ τῷ ὄντι πρὸ τοῦ νάρθηκος τοῦ ναοῦ· καὶ
 πάλιν ὑποστρεφομένη εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ὀλισθήσασα ἔγ-
 κνυος οὕσα καὶ ἀποκαλυφθεῖσα ἀνήγειρεν ναὸν τῆς ἁγίας
 Ἀννης.

- 5 **42** (102, ρλε'). Τὰ Μαυριανοῦ ὁ τόπος· Μαυρικίου 582-602
 τοῦ βασιλέως ἔτι ὄντος πατρικίου καὶ ἐξκουβίτορος ἐκείσε
 ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ὠνο-
 μάσθη ὁ τόπος τὰ Μαυριανοῦ.

- 43** (103, ρλς'). Τὸν δὲ ναὸν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας
 10 τῆς Ῥωμαίας τὸν ὄντα εἰς τὰ Μαυριανοῦ Μαρκιανὸς ὁ 450-457
 ὁσιος ἔκτισεν ἐκ τοῦ πλοῦτου Ἀσπαρος τοῦ ἀναιρεθέντος
 παρὰ τοῦ Λέοντος Μακέλλη. Τὸν δὲ ναὸν ὀφείλων κτίσαι
 ὁ ὁσιος εἰς τὰ Ψηφᾶ, ἐν οἷς καὶ ψηφάδας ἐπώλουν, ὠνήσατο
 τὸν τόπον εἰς δύο χιλιάδας νομίσματα διὰ τὸ εἶναι τὸν
 15 τόπον μυσαρὸν καὶ διὰ τὰ ὑπομνήματα τὰ εὐρεθέντα ἐκείσε
 τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου πρὸ ἐτῶν ρ' γράφοντα
 οὕτως ὅτι 'ἀνακαινισθήσεται ὁ ναὸς οὗτος εἰς κάλλος καὶ B 89
 εἰς μέγεθος εὖ οἶδα· τάδε μοι λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.'

1 πρὸ νάρθηκα J, πρὸ τοῦ νάρθ. H, ἐμπροσθεν τοῦ νάρθ. B,
 πρὸς νάρθηκα A₁, πρὸς τῷ νάρθηκι A₂, πρὸς τὸν νάρθ. C

2 ὑποστρέφουσα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον A₁CM ὀλίσθησεν ACH

2. 3 ἔγγυος οὕσα J, οὔσης αὐτῆς ἐγκύου A₁C (οὔσης δ'
 αὐτῆς ἐγκύου ἀνηγέρθη παρ' αὐτῆς ναὸς τῇ ἁ. ἀννη δι' ἀπο-
 καλύψεως τοῦτο παρεγγνησαμένης A₂). 3 ἀπεκαλύφθη αὐτῇ
 ἐν ὁράματι καὶ κτλ. B **42** — **47**. ACM, JHGB 5 εἰς δὲ τὰ
 νῦν καλ. μαυρ. οἶκος ἦν μαυρ. κτλ. H, sim. G ὁ τόπος om. codd.
 praeter J Μαυρικιανοῦ vel Μαυρικιανὰ vel Μαυρικίου hic et
 l. 8 Lamb. 6 ἔτι ὄντος HG, om. J καὶ om. A₁J ἐξουβί-
 τορος J, ἐξκουβίτον A₂C, κόμητος τῶν ἐξκουβιτόρων Lamb.

8 τὰ om. JHG 9 ἀναστάσεως HG (τῆς Ῥωμαίας om.)

11 Ἀσπαρος — l. 12 Λέοντος Μακ.] nil nisi αὐτοῦ A₂ ἀσπάρου A₁F

12 λεομακέ^{λλ} A₂ ὀφείλων] θέλων G 13 ἐνῷ JG

ψηφάδας JA₁, ψηφίδας A₂HG; αἱ ψηφίδες ἐπώλουντο C

14 χιλιάδας om. AC

15 διὰ τὸ εὐρεθῆναι ὑπομνήματα
 ἐκείσε AC 16 ρ'] εὐδομικόντα J, φ' H 17 ἀναμνησθί-
 σεται A₁C

Πρώην γὰρ μικρὸν εὐκτήριον ἦν. Ὑπῆρχεν δὲ ἡ ἁγία
867-886 Ἀναστασία ξυλόστεγος· ὁ δὲ Βασίλειος ἐσκέπασεν αὐτὴν δι'
ὀρόφου χρυσοῦ.

44 (103—104, ρλζ'). Ὁμοίως καὶ τὴν ἁγίαν Εἰρήνην
450-451 τὸ Πέραμα ὁ αὐτὸς ὅσιος Μαρκιανὸς ἔκτισεν καὶ ἐτελείωσεν· 5
πρώην γὰρ εἰδωλεῖον ὑπῆρχεν. Καὶ τὸ νοσοκομεῖον τὸ
ἐκεῖ ὁ αὐτὸς ἀνήγειρε.

45 (46, μζ'). Τὸν δὲ ἅγιον Θεόδωρον τὰ Καρβον-
457-474 νάρια ἔκτισεν Ἰλαρίων πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέ-
οντος Μακέλλη. 10

46 (45, μη'). Οἱ δὲ ἅγιοι Τεσσαράκοντα ὑπῆρχον
578-582 πρότερον πραιτώριον· ὁ δὲ Τιβέριος ὁ Θράξ σὺν τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ Ἀναστασίᾳ τοὺς δεσμολογῶντας καὶ τὸν
τόπον ἀνακαθάρας καὶ διαμετρήσας καὶ τὴν ὕλην ἐναπο-
θέμενος ἐθεμελίωσεν καὶ ἐξέβαλεν μέχρι πηγῶν τεσσάρων· 15
582-609 τελευτήσας δὲ, Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ εἰς
Κωνσταντῖναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κρατήσας ἀνεπλήρωσεν
τὸν ναὸν καὶ ἐνεθρόνισεν αὐτόν.

44. Ἡ δὲ ἁγία Εἰρήνη τὸ Πέραμα καὶ ὁ ξενὼν, ὁμοίως
καὶ αὐτὸς ὁ ὅσιος Μαρκιανὸς ἔκτισεν καὶ ἐτελείωσεν· πρῶην δὲ
εἰδωλεῖον ὑπῆρχεν καὶ ἐκκαθάρας αὐτό· ἀλλὰ καὶ νοσο-
κομεῖον ὁ αὐτὸς ὅσιος ἀνήγειρεν. J.

L. 11 Cf. Theophan. p. 267, 30

1 ὑπάρχει A₁ 2 ξυλότρουλος AC (εὐκτήριον ξυλότρουλον
HG) 3 Post χρυσοῦ addit C initium capitis insequentis:
ὁμοίως καὶ τὴν ἁγίαν Εἰρήνην τὸ Πέραμα ὁ αὐτὸς ὅσιος Μαρ-
κιανὸς ἀνήγειρεν. Deinde sequitur narratio de S. Gregorio, quae
ad c. 43 pertinet, descripta ex Leone Grammatico p. 102,
17—23 Bonn. 6 γὰρ A₂, om. A₁; πρῶην εἰδωλεῖον ὑπάρχον
H, sim. G. 6. 7 τὸ ἐκεῖ τὸ ἐν τῇ ἁ. Εἰρήνῃ ὅν C 8 καρβωνάρια
H, καρβουνάρια J 11 σαράκοντα J 13 τοῖς δεσμίοις J
14 ἀποθέμενος H; ἐναποθέμενος καὶ ἐκβαλὼν τὸ χῶμα ἐθεμ. C
15 ἐθεμελ. καὶ ἐξέβαλε τὸ χῶμα μέχρι κτλ. M, ἐθεμ. καὶ ἐξ-
έτεινε τὰ τεῖχη μέχρι H 16 εἰς — 1. 17 αὐτοῦ om. CHG
17 Κωνσταντῖναν A, οἶκον (sic) J

47 (95, ρκζ'). Τὸν δὲ ἄγιον Παῦλον τὸ ὀρφανο-
τροφεῖον ἀνήγειρεν Ἰουστίνος καὶ Σοφία· ὡσαύτως καὶ τὸν 565-578
ὄσιον <Ζωτικὸν τὸ Δεύτερον>· καὶ ἐτύπωσεν ἀναπαύεσθαι B 90
τοὺς λαβοὺς ἐκεῖ καὶ σιτηρέσια λαμβάνειν. Παρίστατο
5 δὲ Ζωτικὸς ὁ πρωτοβεστιάριος αὐτοῦ τοῖς κτίσμασιν.

[48. Ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κων- 337-361
σταντίνου Ζωτικὸς πατρίκιος καὶ πρωτοβεστιάριος κτίζει τοῖς
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφοῖς κατοικίας, τροφὰς ἀντάρκεις
αὐτοῖς ἐπιχορηγήσας καὶ ἄμφια· διὸ καὶ παρὰ τοῦ Κων-
10 σταντίου ἡμιόνοις ἀγρίαις προσδεθεῖς κέντροις πληττομέναις
καὶ βιαζομέναις τρέχειν τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.]

49 (107, ρμ'). Τὰ δὲ Καρπιανοῦ ἀνήγειρεν Καρπι-
ανὸς πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου, υἱοῦ Ἡρα- 668-685
κλείου, τοῦ Παγωνάτου.

15 50 (108, ρμα'). Τὰ δὲ Βάσσου ἀνήγειρεν Βάσσος
πατρίκιος, ἐπειδὴ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐκεῖ ἦν, ἐν τοῖς χρόνοις
Ἰουστινιανοῦ τοῦ κτίτορος τῆς ἁγίας Σοφίας. Εἰς ἔχθραν 527-565
δὲ ἐλθοῦσα μετ' αὐτοῦ Θεοδώρα ἡ βασιλίсса, ἡ γυνὴ τοῦ
Ἰουστινιανοῦ, ἔσφιγξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ κόρδας καὶ
20 ἐξεπήδησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ.

51 (109, ρμβ'). Ἡ Ὁξεῖα ὁ ἄγιος Ἀρτέμιος· τὸν δὲ
ναὸν τοῦ Προδρόμου ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος ὁ 491-518
ἀποσελεντιάριος ὁ Δυρραχιώτης. Ὀντος γὰρ αὐτοῦ πρωτο-

3 Ζωτικὸν τὸ Δεύτερον solus E, Σαμφών A₁ (cui repugnat
III 119), lacuna exstat in B, om. rel. Cf. III 164 4 λαβοὺς]
ἀδελφοὺς G (cf. III 48) 48. exstat in solo H 49—53. ACM,
JHGB 12 Τὰ καρπιανοῦ τὴν θεοτόκον G 17 ἰουστίνου J
19 ἔσφιγξε DEHG, ἔσφιξεν FJ, ἔσφιξαν A κόρδης H
20 ἐξεπήδησαν A₁C, ἐπίδισαν J (καὶ ἐπνίξεν αὐτόν G) 21 Ἡ
Ὁξεῖα ὁ ἅ. Ἀρτ. omis. codd. praeter J, Τὸν δὲ ἅ. Ἀρτ. πρότερον
εἰς ὄνομα τοῦ Προδρόμου ἀνήγ. κτλ. H, sim. G 23 ἀπὸ σελέν-
των A, ἀπὸ σελεντιαρίων F, σελενδιαρίων DE, ἀποσελεντιάριος
J, om. HG 24 δυραχιώτης J, δυραχίτης AC, om. HG

ασκηρήτης ἐκεῖσε ᾧκει· μετὰ δὲ τὸ κομισθῆναι τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ὠνομάσθη ὁ ναὸς οὕτως.

52 (176, αη'). Ὁμολῶς καὶ τὸν Ἀρχιστράτηγον τοῦ
 491-518 ἁγίου Ἰουλιανοῦ ὁ Δίκουρος ἀνήγειρεν, ἐπεὶ, ὅταν ἦλθεν
 B 91 ἀπὸ Δυρράχιον παῖς καὶ ἐμάνθανεν τὰ γραμματικὰ ἐν Κων- 5
 σταντινουπόλει, ἐκεῖσε ᾧκει.

53 (114, ρμς'). Τὸ δὲ λεγόμενον Κονδύλιον ὁ ἅγιος
 Προκόπιος ἐκλήθη οὕτως· ἔφιππος διερχόμενος ὁ Κων-
 668-685 σταντῖνος ὁ πατὴρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ξινοκοπημένου, ἐκεῖσε
 ἐκονδύλισεν ὁ ἵππος αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν. 10

54 (115, ρμς'). Τὰ δὲ καλούμενα Κινθῆλια ὁ ἅγιος
 Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· ἐκεῖσε ἔκαμνον τὰ μικρὰ καρφία τὰ
 πεταλαρικά, ἔπερ λέγονται κινθῆλια.

55 (116, ρμη'). Ὅτι τὸν ναὸν τὸν ὄντα εἰς Κων-
 σταντιανὰς τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Ἀναστάσιος καὶ 15
 491-518 Ἀριάδην ἀνήγειρεν· μετὰ δὲ τὸ ἐλθεῖν τὸ λείψανον τοῦ

55. HB priorem partem (l. 14—16) omittunt; reliqua
 sic tradit H (et sim. B.): Ὁ αὐτὸς Ἀναστάσιος ἀνήγειρε καὶ
 ναὸν ἕτερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἐνθα καὶ τὸ λεί-
 ψανον τοῦ ἁγίου ἐτέθη.

1 ἀσεκρήτις A κομῆσαι τὸ λήψανον J 3 τὸν ἀρχιστρ.
 τὸν ὄντα εἰς τὸν ἅγιον Ἰουλιανόν AC, τὸν ναὸν τοῦ ἁ. Ἰουλι-
 ανοῦ κτλ. H, sim. G 4 ἦλθεν] μετὰ τῶν γονέων add. G
 5 ἀπὸ δοραχίου J, ἀπὸ τὸ διρράχιον (διρράχην D) C, ἀπὸ τοῦ δι-
 ραχίου A, ἀπὸ τοῦ δυραχίου τοῦ τόπου αὐτοῦ G τὰ γραμ-
 ματα C (ἐδιδάσκετο γραμματικὴν H) 7 κονδύλιν A₂ C
 8 ἔφιππος om. AC 9 ὁ πατὴρ] πατριόκιος J ἐκοντύλισεν A₂
 10 ὁ ἵππος—ἔπεσεν om. H 54—56. ACM, JHB
 12 ὁ Πρόδρομος om. ACB ἔκαμνον τὰ] ἐκάμνωτο J
 13 βεταληρικά D, βαταλάρικα JHBA, βανταλαρικά FM, βαρτα-
 λαρικά ἡγουν ξωληνοκάρφια (i. e. σωληνοκάρφια, clavi rugosi,
 canaliculati) E, καβαλλαρικά Lamb.; ego scripsi πεταλαρικά; et-
 enim πεταλᾶς hodiernis Graecis est is, qui equorum soles
 ferreas facit σκινθῆλια A₂. In fine addit B ὃν ἔκτισεν
 Ἀναστάσιος 14 Τὸν δὲ ναὸν τὸν ὄντα εἰς K. τῶν ἁ. μ. ἣν
 παρὰ Ἀναστασίον καὶ Ἀριάδνης κτισθέν· μετὰ δὲ κτλ. J

ἀγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐκεῖσε ἐτέθη καὶ ἀνήγειρεν ἕτερον μικρὸν ναὸν καὶ ὠνόμασεν τοῦ ἀγίου Στεφάνου.

56 (134, ρξγ'). Τὰ δὲ Μεγεθίας Μεγεθία δέσποινα ἀνήγειρεν ἐν τοῖς χρόνοις Τιβερίου τοῦ Θρακός. 578-582

57 (135, ρξδ'). Τὸν δὲ ἄγιον Πολύεγκτον ἀνήγειρεν Ἰουλιανὴ θυγάτηρ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ κτίτορος τοῦ ἀγαγοῦ. 364-375
Ἐκτισεν δὲ τοῦτον εἰς χρόνους δ' ἡμῖς, τῶν τεχνιτῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐλθόντων· γυναικαδέλφη δὲ ἦν τοῦ μεγάλου Θεο-
δοσίου.

58 (136, ρξε'). Τὰ Πονολύτου ἐκλήθη, ὅτι πολλὰ ἰάσεις ἐκεῖσε ἐπιτελοῦντο καὶ πόνοι πολλῶν ἐλύοντο.

59 (137, ρξς'). Τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὰ Ἄρεο- B 92
βίνδου ἀνήγειρεν Πέτρος μάγιστρος καὶ κουροπαλάτης ὁ
ἀδελφὸς Μαυρικίου τοῦ βασιλέως, ἐπεὶ Ἀρεοβίνδου οἶκος 582-602
15 ἦν ἐκεῖσε, δι' ὃν καὶ ἔλαβεν ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν, ἐν

59. Cf. Theophan. p. 277, 14 de B (anno 598)

1 ἐκεῖσε ἐτέθη καὶ] καὶ ἐκ. ἐτέθη A₁, καὶ ἐκεῖσε τεθὲν A₂,
om. C **56.** ACM, H 3 Τὰ δὲ μεγέθη μεγέθη δέσπ. A₂
57—58. ACM, JHGB 6 Ἰουλιανὴ om. A₂, sed in mar-
gine add. ἡ τοῦ Ἰουλιανοῦ 7 ἡμῖς om. AC 8 γυναικ-
αδέλφου A₁, γυναικαδέλφους D Θεοδώρου A₁ 10 Τοῦ δὲ
πονολύτου A, Τὰ πανολύτου J, Πονολύτης δὲ C, Ἡ ὑπεραγία
Θεοτόκος ἡ πονολύτρια H 11 ἐπιτελοῦντο J διὰ τῶν
πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου add. G **59.** ACM, JHB 12 τοῦ
ἀρεοβίνδου A₂, τοῦ ρεβίνδου J 13 καὶ κουροπ. ὁ ἀδελφός] καὶ
ἡ κουροπαλατία ἀδελφὴ A₁, καὶ ἡ κουροπαλάτισσα ἡ ἀδελφὴ A₂,
καὶ ἡ κουροπαλάτου ἀδελφὴ C 14 ἐπεὶ Ἀρεοβ. οἶκος ἦν
ἐκεῖσε scripsi; ἐπὶ ἀρεοβίνδου οἰκοῦντος ἐκεῖσε H, διὰ τὸ εἶναι
τὸν οἶκον ἀρεοβ. ἐκεῖσε B; ἐπὶ ἀρεοβίνδου scribunt et καὶ ὁ
οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκεῖσε post Θρακός ponunt JC, ἐπὶ ἀρεοβίνδου
reliquis omissis A₁, ἐπεὶ ἀρεοβίνδος . . . ἦν ἐν τοῖς χρόνοις
Ιουστ. . . καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκεῖσε A₂ 15 δι' ὃν—p. 238
l. 2 Ἀρεοβίνδου om. A₁ (homoiotel.); διοῦ J, ἀφ' οὗ H, διὸ C,
δι' ὃν A₂, om. B

518-527 τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου τοῦ κρατίστου τοῦ Θρακός· καὶ μετὰ αβ' χρόνους ἀπ' ἐκείνου τοῦ Ἀρεοβίνδου ἐκτίσθη ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ λουμα.

60 (ρνθ'). Τὴν δὲ ἁγίαν Εὐφημίαν τὰ Ὀλυβρίου ἤρξατο κτίζειν ἡ θεήλατος Εὐδοξία καὶ ἐξήβαλεν τὸ θε- 5
404 μέλιον ἀπὸ τῆς γῆς πήχεις δύο. Καὶ ὡς πικρῶ θανάτῳ ἐτελεύτησεν, κατέλιπεν αὐτὸ ἀτελές. Οἶκος δὲ ἦν ἐκεῖσε Ὀλυβρίου μαγίστρου τοῦ Ῥωμαίου καὶ κεῖνος ἀναπληροῖ τὸν ναὸν διὰ πολυτελῶν καὶ διὰ ποικίλων μαρμάρων καὶ ἐν- ἐθρονιάσεν αὐτὸν καὶ κτήματα δέδωκεν πολλά. 10

61 (127, ρξ'). Τὰ δὲ Ἀρματίου οἶκος ἦν Ἀρματίου 474-491 μαγίστρου ἐν τοῖς χρόνοις Ζήνωνος τοῦ Κωδισαίου τοῦ καὶ προδόσαντος τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλίσκου καὶ ἀναιρε- θέντος προτροπῇ Ζήνωνος εἰς τὸν κοχλίαν τὸν ἀνερχό- μενον εἰς τὸ κάθισμα τοῦ Ἱπποδρομίου. 15

B 93 62 (130, ρξα'). Τοὺς δὲ Κριοὺς τὴν κινστέραν καὶ τὸ γηροκομεῖον καὶ τὸ λουμα τὸ ὄν εἰς τὰ Ἀρματίου

61. Suidas s. v. Ἀρμάτιος

1 Ἰουστίνου] immo Anastasii, quo regnante Areobindus a. 506 consul fuit; inde nonaginta duo anni ad a. 598, ad quem Theophanes refert aedificationem. καὶ ante μετὰ om. AC καὶ μετὰ—λουμα] nil nisi ὁμοίως καὶ τὸ λουμα H 2 αβ'] ιβ' A₂ παρ' ἐκείνου A₂, καὶ ἀπ' ἐκείνου C ἐκτίσθη ἡ ἐκκλ.] ἢ τε ἐκλήθη A₁, ἐκλήθη ἡ ἐκκλ. C 60. AM, JHB 4 τοῦ Ἀρεοβρίου J, τὴν δλ. H 5 ἡ θεήλα τῆς εὐδοξίας AM 7 αὐτὸν ἀτελῇ H 8 ὀλοβρίου J 9 διὰ πολυτελῶν om. J 10 αὐτὴν J πολλά] καὶ ἱερὰ σκεύη add. B 61—73. ACM, JHB (sed HB c. 62 post 63 collocant). L. 11—13 (καὶ) om. H 11 ἀρμάτου E, ἀρμάτων D 12 μα- γίστρου καὶ οἰκείου ἀνθρώπου ζήνωνος B τοῦ Κωδ. om. codd. praeter J 13 τὸν ὑπὸ βασιλίσκου ἀναιρεθέντα A, τὸν ὑπὸ βασιλ. ἀναιρεθέντος C, τοῦ βασιλίσκου καὶ ἀναιρεθέντα J, correxi 14 προτροπῇ B, ὑπὸ τροπῇ J, ἐκ προτροπῆς rell. εἰς τὸν] ἐχτῶν J 15 εἰς τὰ καθίσματα τοῦ ἵππικου A₁ 16 Τὴν δὲ κινστέραν εἰς τοὺς κριοὺς C 17 τὸ ὄν—Ἀρμ. om. C εἰς ἀρμάτου A₁, εἰς τῷ ἀρμ. J

ἐκτίσεν Στέφανος παρακοιμώμενος Μαυρικίου τοῦ βασιλέως 582-602 μετὰ δώδεκα χρόνους.

63 (196, ρα'). Τὰ δὲ λεγόμενα Πράσινα, διότι ἦν B 92 ἐκεῖ σταῦλος τῶν Πρασίνων, οὕτως ἐκλήθη. Τὸ δὲ γηρο-
5 κομεῖον ἀνήγειρεν Μαρκιανὸς μετὰ Πουλχερίας. Ἀρτά- 450-457
βασδος δέ, ὁ τυραννήσας τὸν Καβαλλῖνον καὶ κρατήσας 741-743
χρόνους τρεῖς καὶ τυφλωθεὶς, ἀκίνητα κτήματα καὶ ἱερὰ B 93
ἐκεῖσε ἐπεκύρωσεν, διότι οἶκος ἦν αὐτοῦ. Μετὰ οὖν σπ' ἔτη ἦν ὁ Ἀρτάβασδος τῆς κτίσεως τοῦ γηροκομείου.

64 (121, ρνγ'). Ὅτι τὸ καλούμενον Ζεῦγμα· ὁπότεν
10 ἐκομίσθη τὸ σῶμα τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου, ἐκεῖσε
ἐξεύχθησαν μοῦλαι καὶ ἦσαν τὸ σῶμα ἕως Κωνσταντινᾶς·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Ζεῦγμα.

65 (122, ρνδ'). Οἱ δὲ ἅγιοι Ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς
15 τὸ Ζεῦγμα ἐκτίσθησαν παρὰ Πρόκλου πατριάρχου, μαθητοῦ 434-447
τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.

66 (123, ρνε'). Τὸν δὲ ἅγιον Ἡλίαν τὸ Πετρίν· συν-
δόσαντες αἱ σχολαὶ καὶ τὰ τάγματα πολὺ χρυσίον ὑπο-
στρέψαντος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως ἀπὸ Περσίδος δέδωκεν 474-491

63. 1. 5—9 Ἀρτάβασδος δὲ ὁ βασιλεὺς ὁ γαμβρὸς Κωνσταν-
τίνου τοῦ Καβαλλῖνου, ὅστις ἐπιβουλεύθη (sic) αὐτῷ καὶ ἐκρά-
τησε τῆς βασιλείας χρόνους δύο, ἐτυφλώθη δὲ παρὰ τοῦ Κοπ-
ρωνίμου ἠττήσαντος αὐτὸν καὶ τῆς βασιλείας πάλιν κρατήσαντος,
ὅστις μετὰ ταῦτα τὰ χρήματα καὶ κτήματα αὐτοῦ ἐπεκύρωσεν ἐν
τῷ ῥηθέντι γηροκομίῳ B

2 in fine addit τῆς βασιλείας αὐτοῦ B, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ναὸν
ἀνήγειρε C 3 Τὰ δὲ νῦν καλούμενα AC 5 ἀρδαβασδὲ J 8 οὖν J,
γὰρ F, δὲ A₂ 9 ἀρδάβαδ J 10 Τὸ δὲ νῦν καλ. ζ. ἐκλήθη
οὕτως ὁπότεν κτλ. C, τὸ δὲ καλ. ζ. οὕτως ἐκλήθη, ὁπότε ἀνεκομ. H
12 κωνσταντινιανῶν A 15 πατριάρχου κπόλεως ACH
17 πετρίν JA₂, πέτριον CHB 18 αἱ σχολαὶ καὶ τὰ τάγμ.]
τὰ τάγμ. καὶ ὁ στρατὸς H πολὺν JA 19 περσίας A₂C,
περσίαν A₁ post Περσ. addunt καὶ δεηθέντος αὐτοῦ C, δεη-
θέντων αὐτῷ M

αὐτὸς συνδρομὴν μετὰ τῆς Ἀριάδνης· καὶ ἀνήγειραν τὸν μέγαν ναόν, διότι ἐνεφάνη αὐτῷ ἐν τῷ ταξιδίῳ.

B 94 67 (124, ρνς'). Τὴν δὲ ἄγλαν Εὐφημίαν τὴν Πέτραν
491-518 ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος καὶ Ἀριάδνη.

68 (125, ρνζ'). Τὰ δὲ Γηραγάθης τοῦ Πετρῶν το 5
γηροκομεῖον πατρικίου θυγάτηρ ἔκτισε τοῦνομα Ἀγάθη,
γραῦς ὥραία τῷ εἶδει σφόδρα· εἶχε δὲ αὐτὸ οἶκον. Ἐκλήθη
δὲ Γηραγάθη διὰ τὸ φυλάξαι αὐτῆς τὴν παρθενίαν χρόνους
741-775 πολλοὺς· ταύτην δὲ ἔφθειρεν Κωνσταντῖνος ὁ Κοπρώνυμος
δοὺς αὐτῇ πλοῦτον πολύν. Ἰππικοῦ δὲ γενομένου ἔκραζεν 10
ὁ δῆμος, ὅτι ἡ Ἀγάθη ἐγήρασεν, σὺ δὲ ταύτην ἀνενέωσας.
Ἦν δὲ ἐν τῷ κρυπτῷ σεβομένη τὰς ἁγίας εἰκόνας ὡς ὀρθο-
δόξος. Πληρωθέντος δὲ τοῦ γηροκομεῖου ὁ θεήλατος
Κοπρώνυμος ἀθροίσας τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ εἰκόνας κατ-
έκαυσεν ἐκεῖσε.

15

69 (175, ρζ'). Ὅμοίως καὶ εἰς τὸν ἅγιον Ἰουλιανόν,
μοναχῶν καθεξομένων ἐκεῖσε ἐντίμων ὄντων καὶ ὁσίων, διὰ

69 l. 16 — p. 241 l. 2 H, a quo B paulo discrepat, ita:
Ὁ δὲ ἅγιος Ἰουλιανὸς ὁ καλούμενος πέριδιξ καὶ οἱ ἐκεῖσε
καθήμενοι μοναχοὶ σεβάσμιοί τε καὶ ὅσιοι διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν
τῆς (τὰς H) μυσαρᾶς θρησκείας αὐτοῦ κατεκαύθησαν ξνδον τοῦ
ναοῦ· καὶ ἀναλύσας κτλ.

1 αὐτὸς] αὐτοῖς codd. praeter H, ὁ βασιλεὺς B ἀνήγειρεν A₂,
ἀνήγειραν πάραντα A₁ 2 ἐνεφάνη J, ἐνεφανίσθη HB, ἐν-
εφάνισεν ἐαυτόν E, ἐνεφάνισεν tell. αὐτῷ A₁ F, om. JB, αὐτοῖς
H, αὐτόν A₂ D, τῷ βασιλεῖ E 3 π^{το} A₁, 5 Τὰ δὲ γηραγά-
θου C τοῦ Πετρίου om. AC, τοῦ πετρίου om. et πέτρου
ante πατρικίου inserit H (cf. B: τὰ δὲ γηραγ. τοῦ πέτρου καὶ
τὸ γηρωκ. πατρικία πέτρου θυγάτηρ κτλ.) 6 ἔκτισε H, om.
JA 7 γραῦς — 8 Γηραγ. om. J αὐτῇ A₁ 9 διέφθειρε
AH 12 τῆς ἁ. εἰκόνης J 13 θεήλατος] μισόχριστος AC
14 τοῦ θεοῦ om. AC 17 μοναχοὺς καθεξομένους ... κατ-
έκαυσεν καὶ τὸν ναόν AC

τὸ μὴ κοινωνεῖν αὐτοὺς τῆς μυσαρᾶς θρησκείας αὐτοῦ κατέκλυσεν σὺν τῷ ναῷ καὶ αὐτούς· καὶ ἀναλύσας ὁ μόλιβδος τῆς ἐκκλησίας κατήλθεν ἕως τὸν αἰγιαλὸν τῶν Σοφιῶν. Ἰστατο δὲ ἐκεῖσε πέρδιξ χαλκῇ ἐν καμάρᾳ στή-
5 λωθεῖσα παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

70 (149, ρπδ'). Τὰ δὲ Ἀντιόχου οἶκος ἦν Ἀντιόχου πατρικίου καὶ πραιποσίτου καὶ βαιούλου Ἀρκαδίου τοῦ βα- 395-408
σιλέως τοῦ πολλὰς ἀρχὰς διανύσαντος ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· Β 95
πλούσιος δὲ σφόδρα γενόμενος πτωχὸς ἐτεθνήκει διὰ τὴν
10 ἀδικίαν, δόλιος ἐπὶ τοῖς πᾶσι φανείς.

71 (148, ρπβ'). Ὁ ἄγιος Ἡσαΐας καὶ Λαυρέντιος ἐκτίσθησαν παρὰ Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας· τὸ δὲ ἄγιον 450-457
σῶμα τοῦ προφήτου Ἡσαΐα ἦκεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.

72 (117, ρμθ'). Τὰ Δεξιοκράτου οἶκος ἦν Δεξιο-
15 κράτου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· 408-450
ἐν ᾧ καὶ ναὸν καὶ γηροκομεῖον ἀνήγειρεν.

73 (117, ρμθ'). Τὰ Καριανοῦ τὸν ναὸν καὶ τὸ γηρο-
κομεῖον ἀνήγειρεν Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς σὺν τῶν ἐμβόλων· 582 603
οἶκος δὲ ἦν ἐκείνῳ Καριανοῦ πατρικίου καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴληφεν
20 ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν.

74 (151, ρπε'). Τὸν δὲ ναὸν τὸν μέγαν τῶν Βλαχερ-
νῶν Μαρκιανὸς καὶ Πουλχερία ἀνήγειρεν κοσμήσας αὐτὸν 450-457

1 ἐσθήσει τε καὶ θρησκεία D 2 κατέκλυσεν ὁ καβαλῖνος C
4 πέρδιξ στήλη χαλκῇ A₁, πέρδικες χαλκαῖ D, πέρδιξ χαλ-
κοῦς στηλωθεῖς HB στηλωθ. κτλ. om. C 7 <Θεοδοσίου
τοῦ νιοῦ> Ἀρκαδίου Lamb. coll. Zonara XIII 22 aliisque locis
9 τέθνηκεν διὰ τὸ ἄδικον καὶ ἐπιβαρῇ γενέσθαι καὶ
δόλιον AC 11 Titulus est in CM περὶ τῆς πλατείας

12 πλουχερίας J 13 ἡσαίου H 14 δεξιοκράτ' utroque lo-
co A₁, δεξιοκράτης et δεξιοκράτου J, rell. variant inter -ους et
-ον 17 τὰ—ἀνήγειρεν om. A₁ C 18 σὺν τοῖς ἐμβόλοις AC,
σὺν τῷ ἐμβόλῳ HB 19 καρπιανοῦ C 74—75. ACM,
JHGB 22 πλουχαιρία J

διὰ πολυτελῶν μαρμάρων ποικίλων· βλάχνα γὰρ ἦσαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἐκόπησαν· καὶ εἰθ' οὕτως ἐκτίσθη ὁ ναός.

B 96 Ἡ ὅτι λακκώδης ὁ τόπος ἐτύγχανεν καὶ ἐκλήθη βλαχέρναι καὶ λακέρναι διὰ τὸ εἶναι πολλὰ ὕδατα.

75 (152, 153, ρπς', ρπζ'). Τὴν δὲ ἀγίαν σορὸν ἀν- 5
457-474 ἤγειρεν Λέων Μακέλλης, διότι ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ τῆς θεο-
τόκου ἐφάνησαν ἔχνη πολλὰ καὶ θαύματα γεγόνασιν εἰς
πληθος. Ὁ αὐτὸς δὲ ἔκτισεν καὶ τὸ λοῦμα καὶ ἐπεκύρω-
σεν κτήματα πολλὰ καὶ σκεύη καὶ κειμήλια χρυσᾶ τε καὶ
610-641 ἄργυρᾶ. Ἐξώπορτα δὲ ἐτύγχανεν· ἐπὶ δὲ Ἡρακλείου περι- 10
εκλείσθησαν γενομένων ἐκεῖσε θανμάτων καὶ ὀπτασιῶν πολ-
λῶν τῆς ἀγίας Θεοτόκου.

74. l. 1 sqq. Cf. Etymol. Parvum p. 323 Miller: Βλάχερνα· οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ βλάχνου (correcti, βλάχναι ed.) Βλάχ-
χερνα, ἐπειδὴ βλάχνα ἦσαν ἐκεῖ καὶ ἔκοψαν αὐτὰ καὶ οὕτως
ἐκτίσθησαν· ὁ δὲ ἀντιγράφων Θεόκτιστος (Θεοφύλακτος Et. Gud.)
λέγει αὐτὰ λακέρναι¹⁾, ἐπειδὴ λέγονται Ῥωμαῖσι αἱ θύνναι καὶ
ὅτι ἐν τῷ μέρει ἐκεῖνῳ ἐπιάσθησαν πολλαὶ θύνναι. Cf. Theo-
phyl. Simoc. VIII 5, 1, qui nomen deducit a Virginis lacerna.

1 ἦσαν πρὸ τοῦ κτισθῆναι G 3 λάκος D post ἐτύγ-
χανεν add. CM καὶ ποτε ἐναποκλεισθέντα λακέντια (an
λακέρτια? cf. quae dixi in nota 1) ἠγρεύθησαν καὶ ἐκ τού-
του ἐκλ. κτλ. βλαχέρνα καὶ λακαῖρνα D, βλαχέρναις καὶ λαγ-
κέρναις J, βλαχέρναι καὶ λακέρναι ἴσως H, βλαχέρνα ἤγονν
λακέρναι G βλαχέρναι καὶ om. FM 4 In fine addit B ἢ
ὅτι βλάχον τινὸς κέρδος (κέρμα B₁; neutrum quid sit scio)
ἦν ἐκεῖσε 6 διότι ἐν τ. χρ. αὐτοῦ ἐφανερῶς ἦ ἀγία
ἔσθῃς καὶ ζώνη G, (. . . ἐφανερῶς ἦ ἀγία, σωροῦ τινος ὄν-
τος ἐν τῷ τόπῳ κτλ. B) τῆς Θεοτόκου om. AC 7 ἐφ. παρ-
ευθὺς καὶ ἔχνη AC ἔχνη καὶ πολλὰ ἄγια θαύματα κτλ. C
εἰς τέλος AC 10 ἐπὶ δὲ] καὶ ὑπὸ G περιεκτίσθησαν A₂,
ἐκτίσθησαν A₁ C, περιεκλείσθη HG 11 ὀπτασιῶν]ιάσεων G
12 τῆς ἁ. Θεοτ. om. HG

1) An λακέρναι? Hodiernis Graecis est λακέρδα thynnus;
sed Romanis 'lacertae' aliud genus piscium fuisse videtur.
Cf. codd. CM ad l. 3

76 (143, ροε'). Τὸ δὲ Χρυσοβάλανον οἶκος ἦν Νικολάου δομεστίκου τῆς ἀνατολῆς καὶ πατρικίου· καὶ ἀνῆγειρεν ναοὺς δύο, τὸν Ἀρχιστράτηγον καὶ τὸν ἅγιον Παντελεήμονα. Χρονίσαντος δὲ ἐν τῷ ταξιδίῳ ἡ σύμβιος αὐτοῦ ἐμοιχᾶτο·
 5 εἰσελθὼν δὲ ὁ δομέστικος ἐν τῇ πόλει καὶ μαθὼν τοῦτο καὶ κοιτάσας ἀμφοτέρους μεληδὼν αὐτοὺς κατέκοπεν. Ἔσχατον δὲ εἰς ἔννοιαν ἔλθων τοῦ φοβεροῦ κριτηρίου ἀνῆγειρεν τοὺς ναοὺς. Ἐλθὼν δὲ εἰς τέλος τοῦ κτίσματος καὶ ἀδημονῶν διὰ ποσότητα χρυσοῦ, ὥφθη αὐτῷ κατ' ὄναρ ὁ ἄγγελος
 10 λέγων αὐτῷ· Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀσπάρου πλησίον καὶ εὐρήσεις βαλάντιον ἔχον χρυσοῦ λίτρας ἑκατόν.' Εὐρὼν δὲ αὐτὸ ἐκέλευσεν οὕτως τὸν τόπον καλεῖσθαι.

B 97

77 (213, σιε'). Ἡ δὲ μονὴ τῆς Εὐφροσύνης τὰ Λιβάδια ἐκτίσθη παρὰ Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας μικρὰ καὶ
 15 πενιχρά. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Θεοφίλου εἰς ἔχθραν ἔλθων μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν ταύτας κατεβίβασεν ἐκ τοῦ παλατίου καὶ ἐκείσε εἰσήγαγεν καὶ μοναχὰς ἐποίησεν πλουτίσας τὴν μονὴν καὶ κτήματα πολλὰ παρασχών.
 Ἀπὸ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Εὐφροσύνης ἐκλήθη οὕτως.

20 78. Ὁ δὲ ἅγιος Γρηγόριος τὸ Ξηροκήπιον ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου παρὰ πατρικίου τινὸς ἐκτίσθη. 379-395

76. ACM, JHB 1 χρυσοβάλαντον A₂, χρυσοβάλανδον B νικολάου] νικήτα H 2 ἀνῆγειρε δὲ αὐτὸν εἰς δύο ναοὺς H, sim. B 4 ἐμοίχευσεν A₂ C, ἐμοιχεύθη A₁, ἐμοιχεύετο HB, ἐμοιχᾶτο J 6 κοιτάσας] παρατηρήσας καὶ συλλαβῶν H 8 καὶ om. J 9 ποσότητα χρυσικήν A₁ ὁ ἀρχάγγελος A₁ MB 10 ἀσπόρου A, ἄσπορον CJ, εἰς τοῦ ἄσπαρος H (εἰς τόνδε τὸν τόπον, πλησίον τῆς τοῦ ἄσπαρος κινστέρου B) 11 χρυσίον βαλάντιον ἔχοντα λίτρας ἑκατόν J 77. ACM, JHG 13 λιβαδίτσα J, λιβαδίας HG, λιβάδια AC 16 μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας τῆς ὀρθοδόξου καὶ κτλ. HG ἀδελφιδῶν J ταύτας] αὐτὴν τε καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ C κατεβίβασεν HB, ἐκατέβασεν J, κατήγαγεν AC 18 post μονὴν add. G καὶ μεγαλύνας 19 ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εὐφρ. καλῶς βιωσάσης καὶ ἀσκησάσης G 78. A, HB (in B post § 79) 21 τοῦ μικροῦ Θεοδ. B

79 (142, ροδ'). Ὅτι εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν τὸ λεγόμενον Δεύτερον ἐν τῷ κίονι στήλῃ ἵστατο Ἰουστινιανοῦ τοῦ διανοκοποιημένου. Τὴν δὲ στήλην κατεβίβασεν Βάρδας Καῖσαρ ὁ Θεῖος Μιχαὴλ καὶ ταύτην συνέτριψεν καὶ ἐκλήθη Δεύτερον, διότι ἐξόριστος γέγονεν Ἰουστινιανὸς εἰς Χερσῶνα παρὰ Λεοντίου πατρικίου, ποιήσας ἐκεῖ χρόνους δέκα· φυγὴ δὲ χρησάμενος εἰς τὸν Τέρβελιν τὸν ἀρχηγὸν τῶν Βουλγάρων, ἡγάγετο τοῦ Τερβέλι τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα τοῦνομα Θεοδώραν. Καὶ δοὺς αὐτῷ λαὸν χιλιάδας ἰε', εἰσηλθεν ἐν τῇ πόλει καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παλαιὰν Πέτραν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν ἀγωγὸν ἐξέβη εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ κίονος ἔσωθεν τῆς πόλεως καὶ ἐκράτησε τῆς πόλεως πάλιν· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος Δεύτερον. Καὶ τότε τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἄννης ἀνήγειρεν, ὅτι ἔγκυος ἦν ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ ὠπτανθῇ αὐτῇ ἡ ἁγία. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὠμόφορον τῆς ἁγίας καὶ τὸ ἅγιον σῶμα ἐπὶ αὐτοῦ εἰσηλθεν ἐν τῇ πόλει.

80 (146, ροη'). Ἡ μονὴ τὰ Μητροπολίτου ἐκτίσθη

79. ACM, JHGB 1 τὴν ἁ. Ἄνναν om. AC; ὅτι τὸ λεγ. εἰς τὴν ἁ. Ἄνναν τὸ δεύτερον J, εἰς δὲ τὴν ἁ. Ἄνναν τὸ δεύτερον H, εἰς τὴν ἁ. Ἄνναν τὴν λεγομένην δεύτερον G, correxi 2 ἐν τῷ κίονι om. H 3 κατεβίβασεν GH, κατέβασεν J, κατήγαγεν AC 6 Λεοντίου F, λέοντος tell. (λέων ὁ πατρίκιος καταδυναστεύσας καὶ κρατήσας καθελὼν αὐτὸν ἐξόριστον ἔπεμψε κτλ. G) ἐκεῖ om. ἐτ ἐκέισε δὲ φυγὴ scr. J 7 τελεβερίων C, τέρβελον M, τριβελην J 8 τριβέλου J 9 λαὸν om. J δέκα χιλιάδας J, ὥσει χιλιάδας ἰε' H, χιλιάδας ἰε' ACG 11 Πέτραν] πατρίδα J, πόρταν interpol. Lamb. ἐξέβη A₂ H, ἐξήλθεν CG, ἐξέβισαν JA₁ 12 κίονος] τοῦ ἱσταμένου εἰς τὸ δεύτερον add. H, αὐτόθι γὰρ εἶχε διάπνοιαν ὁ ἀγωγός add. G καὶ ἐκράτ. τῆς πόλεως πάλιν] om. JH, καὶ δεύτερον βασιλεύσας οἰκίαν στήλην ἔθετο G τῆς πόλεως πάλιν] τῆς βασιλείας C 14 ἔγκυος J 15 ὠπτανθῆναι παρὰ τῆς ἁγίας εἰς τὸν τόπον κτεῖσαι αὐτῇ ναόν G αὐτῇ] αὐτὸ J ὠμόφοριον G, μαφόριον AC 80. ABCM, J 18 Ὁ αὐτὸς ἰουστινιανὸς (ἐκτίσεν κτλ.) AC, ὁ ῥινότμητος add. B

παρὰ Ἰουστινιανοῦ· ἐκλήθη δὲ οὕτως, διότι μητροπολίτου 685-711
οἶκος ἦν.

81 (224, σκς'). Τὸν ἅγιον Ῥωμανὸν ἡ ἀγία Ἑλένη
ἀνήγειρεν, καὶ τὴν πλησίον αὐτοῦ ἀγίαν Σορὸν καὶ τὸ λεί-
5 ψανον τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος
Νικήτα καὶ τῶν λοιπῶν προφητῶν τῶν ἐκεῖσε κειμένων
ἐκελύη ἐφανέρωσεν καὶ τέθηκεν ἐκεῖ. Οἱ δὲ ποιηταὶ
Ἰωσήφ καὶ Θεόδωρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Στουδίτης ἐκεῖσε
ἐκαθέζοντο καὶ ἐποιοῦν τοὺς κανόνας ἐν τοῖς χρόνοις Λέ- 813-820
10 οντος τοῦ Ἀρμενίου. Μετὰ δὲ φ' ἔτη τοῦ κτισθῆναι
τὸν αὐτὸν ναὸν ἦσαν Ἰωσήφ καὶ Θεόδωρος οἱ
ποιηταί.

82 (195, ρπθ'). Τὴν δὲ μονὴν τὸν ἅγιον Κάρπον
καὶ Πάπυλον ἡ ἀγία Ἑλένη ἔκτισεν μετὰ ποικίλων μαρ- B 99
15 μάρων καὶ κτήματα ἐπεκύρωσεν εἰς μίμησιν τοῦ τάφου τοῦ
Χριστοῦ.

83. Τὴν δὲ κινστέραν τὴν Βώνου Βῶνος μάλιστα
ἔκτισεν τοῦ Ἡρακλείου· καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκεῖσε. 610-641

84 (190, ρζη'). Τὴν δὲ Μωκισίαν ἔκτισεν Ἀνα- 491-518
20 στάσιος ὁ Δίκωρος· ὁπόταν δὲ ἔκτιξεν αὐτήν, λιμὸς ἦν ἐν

1 οἶκος ἦν ἐκεῖσε μητροπολίτου τινός AC 81. 82. ACM, JHB 4 αὐτῆς J 6 Νικήτα] Ῥωμανοῦ AC καὶ ἐτέρων πολλῶν προφητῶν λείψανα, ἅπερ ἤγαγε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπελθοῦσα εἰς ψηλάφησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ B 7 ἐφανέρωσε J, ἤγαγε AC, ἔφερε H ἐκεῖ om. J 8 Ἰωσήφ] Ἰωάννης J, iterum l. 11 οἱ στουδίται B, στουδιάτης M ἐκεῖσε] hic addit B διὰ τὸν φόβον φυγόντες τοῦ συρογενοῦς λέοντος τοῦ εἰκονοκαύστου 10 δὲ om. A₁CJ 11 ἦν JA₁ ἦσαν—ποιηταί] om. E, ὅτε ἦσαν οὗτοι οἱ ποιηταί DF 14 μετὰ] διὰ ACH 15 κτήματα πολλὰ CHB εἰς μνήμην H τοῦ ναοῦ τοῦ τάφου B 83. A, JHGB. Cf. II 72 17 μάρ. ὁ οἰκείος ἄνθρωπος Ἡρακλείου G 18 ἐπὶ Ἡρακλείου H, τοῦ Ἡρακλέος J καὶ κτλ.] ὃν καὶ κατέλιπεν εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως ἀντ' αὐτοῦ ἀπελθὼν εἰς περσίαν G 84. 85. ACM JHGB 20 λιμὸς] λίμνη AC, λειψίς ὕδατος καὶ σίτου G

τῇ πόλει — ὁ μόδιος νόμισμα ἔν· ὠνόμασαν δὲ αὐτὴν οἱ δῆμοι οὕτως διὰ τὸ εἶναι πλησίον τὸν ἅγιον Μώκιον.

B 120 85 (202, σδ'). Τὸν δὲ ἅγιον Λουκᾶν, ἐν ᾧ οἱ τεθνε-
 797-802 ῶτες θάπτονται, καὶ τοὺς τρικλίνους καὶ τὸν ναὸν τοῦ
 ἁγίου Λουκᾶ ἔκτισεν Εἰρήνην ἢ Ἀθηναίαν, ὅπως δωρεὰν 5
 θάπτονται οἱ πένητες· πάνυ γὰρ εὐσεβὴς καὶ φιλάρετος
 οὕσα πολλὰ γηροκομεῖα καὶ ξενοδοχεῖα καὶ γηροτροφεῖα
 ἐποίησεν εἰς ἀνάπαυσιν τῶν πενήτων καὶ φόρων βάρη ἐξ-
 ἔκοψεν. Τρία δὲ ἔκτισε κυριώτερα <εἰς> θάνατον, <ζωὴν,
 ὑγίαν· καὶ εἰς θάνατον μὲν ἔκτισε τὰ ξενο>τάφια, ζωὴν 10
 δὲ ἔκτισεν τοὺς τρικλίνους τῆς Λαμίας τοῦ Πιστωρείου,
 ὑγίαν δὲ ἔκτισεν τὸν ξενῶνα τὰ Εἰρήνης καλούμενον.

86 (65, ξε'). Τὸν δὲ ἅγιον Διομήδην ἔκτισεν ὁ μέγας
 867-886 Κωνσταντῖνος· ὁ δὲ Βασίλειος ὁ βασιλεὺς διὰ τὸ λαβεῖν

L. 9—12 Supplebam cod. J ex cod. G qui habet: τρία δὲ
 μάλιστα ταῦτα τὰ κυριώτερα πεποίηκε θανάτου ζωῆς καὶ ὑγί-
 ας· καὶ θανάτου μὲν τὸ ξενοτάφιον τοῦ ἁ. Λουκᾶ, ζωῆς δὲ τὰς
 (sic) Λαμίας καὶ τὰ Πιστωρεῖα, ὑγείας δὲ τὸν ξενῶνα τὰ μακα-
 ρίας Εἰρήνης καλούμενον. Cf. H: τρία δὲ ἔκτισε τὰ κυριώτερα·
 θάνατον τροφεῖα, ζωὴν τοὺς τρικλίνους τὸν ξενῶνα τὸν Εἰρήνης
 καλούμενον καὶ τὸ πιστωρεῖον. — A CM initium (τρία—ὑγίαν)
 omittunt; reliqua sic exhibet A₂ (et similiter A₁ CM): πλὴν δὲ
 ἔκτισεν εἰς θάνατον τῶν ξένων τοὺς τάφους, ζωὴν δὲ τοὺς τρι-
 κλίνους τοῦ πιστηρίου (πιστωρείου A₁ CM), ὑγίαν δὲ τὰ εἰρήνης
 τὸν ξενῶνα καλούμενον.

1 ὁ μόδ. νόμ. ἔν] ὁ βόδινος πρῶ· A₁ (ortum ex ὁ μόδι· ν' α'),
 om. A₂ C, ὡς τὸν μόδιον τοῦ σίτον εἰς μ' πιπράσκεισθαι H,
 sim. G μόδης J 85—117 in cod. B (quem sequitur
 Lamb.) post 132 locantur 4 καὶ τοὺς τρικλ. — Λουκᾶ om.
 HG καὶ τοὺς τρ.] ἐπὶ τοῦ τρικλίνου J αὐτὸν τὸν ναὸν
 AC τοῦ ἁ. Λουκᾶ om. AC 8 βάρος GB, βάρη HA₂, κον-
 φισμὸν A₁, κονφισμοὺς C, κονφισμάτων J ἐξέκοψεν] cf.
 p. 210, 12 86—88. ACM, JHB 14 διὰ—χρησμοὺν]
 C in fine capitis: διὰ τὸ τὴν ὀπτασίαν τῆς βασιλείας ἐκείσε
 ἰδεῖν

ἐκεῖσε τὸν χρησμὸν ἀνήγειρεν μείζονα καὶ ἐκαλλώπισεν καὶ ἐπεκύρωσεν κτήματα πολλά.

87 (64, ξδ'). Τὰ δὲ Στουδίου ἔκτισεν Στούδιος πα- 457-474
 5 τρῆκίος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Λέοντος Μακέλλη καὶ κτήματα
 πολλὰ προσεκύρωσεν καὶ μοναχοὺς χιλίους πεποίηκεν.

88 (186, ρη'). Τὴν δὲ καλουμένην Αἰμιλιανοῦ πόρ-
 10 ταν· <πλησίον> ἦν τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ καὶ ἐκαλεῖτο
 οὕτως· ὑπῆρχεν δὲ εὐκτήριον μικρόν· ὅτε δὲ ἤχθη τοῦ
 Μωσέως ἡ ῥάβδος, ἐδέξατο αὐτὴν πεζὸς ὁ μέγας Κων- B 103
 10 σταντῖνος καὶ ἔθηκεν ἐκεῖ· καὶ ἀνήγειρεν ἐκεῖσε ναὸν τῆς
 Θεοτόκου καὶ οὕτως ὠνομάσθη ὁ τόπος Ῥάβδος. Ἀνήγειρεν
 δὲ καὶ τὸν ἅγιον Αἰμιλιανὸν μέγαν, καὶ εἶθ' οὕτως ἔφερεν
 τὴν ἁγίαν ῥάβδον ἐν τῷ παλατίῳ.

89 (255, σξβ'). Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδο- 379-395
 15 δοσίου ἤχθη ἐλέφας μικρὸς ἀπὸ Ἰνδίας καὶ ἐκεῖσε ἔτρεφον
 αὐτὸν εἰς τὰ οἰκήματα· καὶ ἵππικου γενομένου ἔφερον
 αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ Μιλίῳ ἐρχόμενος, ἔκρουσεν αὐτὸν τραπε-
 ζίτης τις μετὰ στυρακίου μετριάζων· μετὰ δὲ χρόνους
 δέκα ἀνατραφεὶς καὶ πάλιν διερχόμενος ἐν τῷ ἵππικῳ
 20 ἐμνήσθη τοῦ δώσαντο· αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν καθεζόμενον

1 τὸν περὶ τῆς βασιλείας χρησμὸν B μείζονα H, om. JAC
 (ἐπλάτυνε B) 5 πρῶτον μοναχοὺς ἐποίησεν D (ortum ex α μο-

ναχοὺς) 6 Τὴν δὲ — 7 Αἰμιλ.] Ἡ δὲ καλ. τοῦ αἰμ. πορ τοῦ
 ἁγίου αἰμ. ἦν H, Ἡ καλ. τοῦ ἁγίου αἰμ. πόρτα ἐκ τοῦ ὀνόματος
 τοῦ ἁγίου ἐκλήθη B; Τὴν δὲ καλ. αἰμ. πόρταν καὶ τὸν ἅ. αἰμιλι-
 ανὸν AC; interpolavit locum Lamb. 7 καὶ ἐκαλ. οὕτως om. AC

8 ὑπῆρχε δὲ εὐκτ. μικρόν] εἰ καὶ μικρὸς ἦν AC δὲ post
 10 ὅτε om. J 9 πεζὸς om. et ἐκεῖσε εἰς τὴν πόρταν inserunt AC
 10 ἔθηκεν] ἐτέθη J 11 καὶ οὕτως—Ῥάβδος om. H

89. ACM, JHGB 15 ἀπὸ Ἰνδίας om. JAC, pro his ἐν τῇ
 πόλει C 16 εἰς τινὰ οἶκ. C, pro his παρὰ τῷ βασιλεὶ G
 ἔφερον H, ἤφερεν J, ἔφερεν rell., ἔφερεν ὁ βασιλεὺς αὐτόν
 εἰς τὸ ἵπποδρομιον C 17 μιλίῳ] παλατίῳ J τραπεζ.] καταλ-
 λάκτης HG (ἐπαίσειν μετὰ ῥάβδου σφοδρῶς G) 18 στοακίου J
 20 δώσαντος J, θήξαντος A₁, τύπαντος rell.

καὶ βρυνχησάμενος δέδωκεν καὶ ἔσχισεν αὐτὸν μέσον τοῦ Μιλίου.

- 90** (179, ρς'). Τὰ δὲ Κλαυδίου οἶκος ἦν Κλαυδίου
 475-477 πατρικίου καὶ κυαίστορος ἐν τοῖς χρόνοις Βασιλλίσκου τοῦ
 βασιλέως· καὶ παλάτια ἀνήγειρεν ἐκεῖσε. 5
- B 104 **91**. Τὸν δὲ λιμένα τὸν Ἐλευθερίου ὁ μέγας Κων-
 σταντῖνος ἔκτισεν, ὅτε καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν· παρίστατο
 δὲ εἰς τὸ κτίσμα Ἐλευθέριος πατρικίος. Ἰστατο δ' εἰς τὸν
 λιμένα στήλη μαρμάρινος Ἐλευθερίου φέρουσα πτύον καὶ
 379-395 ἑξακάνθηλον· ὁ δὲ Θεοδόσιος χύσας τὸν χοῦν ἐκεῖ τοῦ 10
 κτισθέντος κίονος τοῦ Ταύρου κατέχωσεν τὸν λιμένα.
- B 103 **92** (212, σιδ'). Τὰ δὲ Κανικκείου οἶκος ἦν Θεο-
 κτίστου μαγίστρου καὶ ἐπὶ τοῦ κανικκείου, τοῦ σφαγέντος
 842-867 εἰς τὰ Σκυῖα παρὰ Βάρδα Καίσαρος, τοῦ θείου Μιχαήλ.
- B 104 **93** (178, ρ'). Τὸν δὲ ἄγιον Παντελεήμονα ἔκτισεν 15
 527-565 Θεοδώρα Ἀνγούστη, ἡ γυνὴ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου·
 ὁπότεν δὲ ἦλθεν ἀπὸ Παφλαγονίας, ἐκεῖσε ἔκειτο ἐν τῷ
 ἐμβόλῳ ὥς πένης καὶ ἔνηθεν ἔρια καὶ ἐπώλει αὐτὰ καὶ
 οὕτως ἔζη. Μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὴν ἔκτισεν τὸν
 ναόν. 20

1 δέδωκε] ἔκρουσε C, ἔκρουσε μετὰ τοῦ ὀδόντος αὐτοῦ καὶ
 ἔσχισεν εἰς μέσον τὸν ἄνθρωπον G μέσον] μέχρι J 2 In
 fine addit G καὶ ἐθαύμασαν (sic) πᾶς τὸ φέσει μνησίκακον τοῦ
 θηρίου 90. ACM, JHB 91. A, JHB (in HB post 92
 positum) 8 Ἰστατο—11 λιμένα om. J 9 πτύον τῇ χειρὶ
 ἑξακάνθηλον B, πτύον καὶ κόφινον H; de significatione vocis
 ἑξακάνθηλον vide Reiskium ad Const. Porph. caer. 462, 19

10 ὁ δὲ βασ. Θεοδ. ὁ μικρὸς B χοῦν] ἀναχωματισμὸν B
 11 τοῦ Ταύρου om. A, καθὼς προσέειπεν addit H (cf. II 63)
 ἐν αὐτῷ κατέχωσε καὶ ἠφάνισε τὸν λιμένα πλακωτὸν ὄντα κάτω-
 θεν καὶ βαθύτατον B, κατέχωσεν αὐτὴν H 92—95. ACM,
 JHB 13 ἐπὶ τοῦ om. JHB 14 εἰς τὰ κοῖλα τοῦ ἱππο-
 δρομίου HB θείου αὐτοῦ CM 15 post Παντ. addit H:
 τοῦ Ναροῦ 17 ὅπ. δέ] ὅτε γάρ AC, διότι ὅτε HB πεφλα-
 γονίας J 18 πέννησα H 19 οὔτ. ἔζη] ἐκ τοῦ τιμήματος
 αὐτοῦ διαφείτο H ἔκτισε τὴν πενιχρὰν ἐκείνην οἰκίαν εἰς
 ναόν B

94 (180, ρα'). Τὰ δὲ Ναρσοῦ οἶκος ἦν Ναρσοῦ πατρικίου καὶ πραιποσίτου εὐνούχου ἐν τοῖς χρόνοις 565-578 Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. Τὸν δὲ ξενῶνα καὶ τὸ γηροκομεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκεῖνος ἀνήγειρεν μέχρι τοῦ Ὁξυ-
5 βαφείου.

95 (180, ρα'). Τῶν δὲ ἁγίων Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου ναὸν ὁ αὐτὸς Ναρσῆς ἀνήγειρεν.

96 (181, ρβ'). Ὅτι τὰ Ἀμαντίου καλούμενα οἶκος ἦν B 105 Ἀμαντίου παρακοιμωμένον ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Δικόρου· 491-518
10 κἀκεῖνος ἔκτισεν τὸν ἄγιον Θωμᾶν· ἐμπρησθέντος δέ, Λέων 886-911 ὁ υἱὸς Βασιλείου ἀνεκαίνισεν αὐτόν.

97 (57, νη'). Τὰ δὲ Πέτρου οἶκος ἦν Πέτρου πατρικίου ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ὅστις ἀνήγειρεν τὴν 527-565 ἐκκλησίαν καὶ τὸ γηροκομεῖον.

98 (225, σκζ'). Τὴν μονὴν τοῦ Μαρτινάκη ἀνήγειρεν Μαρτινάκης πατρίκιος ὁ θεῖος τῆς ἁγίας Θεοφανοῦς ἐν τοῖς χρόνοις Βασιλείου καὶ Μιχαήλ.

842-866

99. Ὁ δὲ Πρόβος ὁ πατρίκιος ἀνήγειρεν τὸν ναὸν τοῦ Προδρόμου καὶ παλάτια ἔκτισεν ἐκεῖσε θανυμασιὰ πάνν.

1 Τὰ δὲ ναρσὸν οἶκος ἦν ναρσὶ J, Ἦν δὲ ἐκεῖσε οἶκος κτλ. H (cf. p. 248 l. 15 app. crit.) 3 Ἰουστίνου κτλ.] Ἰουστίνου καὶ σοφίας τοῦ ἁγίου ζεύγους B; interpolavit locum Lambecius (Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγ. καὶ μετετέθη εἰς ξενῶνα κτλ.) 4 καὶ τὴν ἐκκλ. om. H, καὶ τὴν ἐκκλ. — Ὁξυβ. om. B καὶ τὰ μέχρι C, καὶ μέχρι H οἰκοβαφείου H 6 Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου om. A **96.** ACM, HB 8 Ὁ δὲ ἄ. Θωμᾶς ὁ τὰ Ἄμ. κτλ. H, Τὸν ἄ. Θωμᾶν (τὰ Ἄμ. om.) B ἀμάντου AC (utroque loco) 9 μαγίστρον τινὸς Ἀμάντου D 10 ὕστερον δὲ πυρποληθέντα ὁ υἱὸς βασιλείου ἀνήγειρεν H, . . . Λέων ὁ σοφὸς ὁ υἱὸς βασιλέως τοῦ μακεδόνα ἀνήγειρεν B **97.** 98. ACM, JHB 13 ἐπὶ J, ἐν τοῖς χρόνοις rell. Ἰουστίνου AJ, Ἰουστινιανοῦ CHB ὅστις κτλ.] καὶ καταλύσας τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀνήγ. κτλ. H, καὶ μετεποιήθη εἰς κτλ. B 15 μαρτινακίου C, μαρτινάκου HB 16 μαρτινάκιος C, μαρτινάκις J 17 ἐπὶ τοῦ βασιλέως Μιχαήλ τοῦ μεθυστοῦ καὶ Βασ. Μακεδόνα B, βασιλείου καὶ om. H **99.** A, JHB 18 Τὸν Προδρόμον τὰ Πρόβου κτλ. B 19 καὶ τὸ παλάτιον ἔκτισεν θανυμαστὸν καὶ πάνν ὥραϊον A

100 (44, με'). Τὰ δὲ λεγόμενα τοῦ Τοῦξαρά, οἶκος ἦν
 867 Τοῦξαρά μαγγλαβίτου τοῦ ἀνελόντος Μιχαήλ τὸν βασιλέα
 εἰς τὸν ἄγιον Μάμαντα.

101 (bis in CM: et 50, να' et 140, ρξθ'). Τὸ Κου-
 ρατωρίκιον ἐκτίσθη ἐν τοῖς χρόνοις Βηρίνης τῆς γυναικὸς 5
 457-474 τοῦ Λεωμακέλλη· καὶ ὁ κουράτωρ ἀνήγειρεν καὶ παρέστη-
 κεν αὐτὸ εἰς ὁμοίωμα τοῦ τάφου τοῦ Κυρίου.

102 (49, ν'). Τὰ Διακονίσσης ἔκτισεν Κυριακὸς
 595-606 πατριάρχης ἐν τοῖς χρόνοις Μαυρικίου βασιλέως τοῦ συν-
 583-603 τέκνου αὐτοῦ· ἐπεκλήθη δὲ οὕτως ὁ τόπος, ὅτι ὁ πατριάρχης 10
 διάκονος ὢν ἐκεῖσε ᾤκει· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ αὐτοῦ
 πατριάρχου ἐκεῖσε ἦν διακόνισσα.

103 (138, ρξζ'). Τὴν δὲ ἀγίαν Ἀναστασίαν τὴν
 B 106 491-518 Φαρμακολύτριαν ἀνήγειρεν Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος· πρότερον
 γὰρ ἦν πατρικίου οἴκος τινος Φαρμακά λεγομένου. 15

104 (139, ρξη'). Τὸ δὲ λεγόμενον Διμακέλιον ἐκλήθη
 457-474 οὕτως, ὅτι ἐκεῖ ὁ Λέων ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας κρέατα ἐπώλει·
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔπλεκε τὰς χορδὰς.

100. 101. ACM, JHB 1 ἐκεῖ post ἦν inserit A
 2 μαγγλαβίτον A₁ JH, μαγγλ. A₂ CB, μαγγλ. M post ἀνελόντος
 (sic) inserit B κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης
 4 Τὰ δὲ κουρατωρίκια M, τὰ δὲ κουράτορος ACHB 5 Βηρ.]
 εἰρήνης A₁ 6 ὁ κουράτωρ αὐτῆς C (altero loco), ὁ κ. αὐτοῦ
 AC (priore loco), ὁ κ. αὐτῶν M ἀνήγειρεν καὶ om. codd.
 praeter J παρέστηκεν J, παρίστατο ACHB 7 αὐτὸ om.
 AC, τὸν ναόν H; παρίστατο δὲ κουράτωρ ὁ ἄνθρωπος αὐτοῦ B;
 locum interpolavit Lamb. **102—104.** ACM, JHGB 10 ὅτι
 om. J 14 φαρμακολύτρ(ον) H ἀναστ. ὁ διάκον J 15 φαρ-
 μακόν A₂, φαρμακοῦ H, φαρμακά A₁ C, φαρκοῦ JM 16 δι-
 μακέλιον A₁ C, διμακέλει J, διμακέλιον M; λέωμακέλλ(ιν) HGA₂
 17 ἐκεῖ om. J ὁ μέγας] ὁ μακέλης ὃς ἐρμηνεύεται σφα-
 γεὺς addit H, πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι add. G 18 ἔπλεκε] ἔκλω-
 εθν A₁ solus χορδὰς A₂ H, χορδία GM, κόρδας A₁, χόρδας J
 In fine addit ἐκ τούτου οὖν ἐκλήθη ὁ τόπος οὕτως C, καὶ
 ἐκ τούτου ἐκλήθη λεομακέλιον M

105 (197, ρσθ'). Τὰ δὲ Φλωρεντίου οἶκος ἦν Φλωρεντίου πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου βασιλέως· καὶ 395-408
τελευτῶν ἐποίησεν τὸν οἶκον αὐτοῦ γηροκομεῖον.

106 (132, ροβ'). Τὰ δὲ Ἀνθημίου οἶκος ἦν Ἀνθη-
5 μίου μαγίστρου ἐν τοῖς χρόνοις Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως· 450-457
ὃν καὶ ἔστειπεν ἐν τῇ πόλει δεδωκῶς αὐτῷ· τὴν ἐκ τῆς
πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς θυγατέρα καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ῥώ-
μην βασιλέα. Ἐκεῖσε γὰρ καὶ γηροκομεῖον καὶ ναὸν ἀν-
ήγειρεν τὸν αὐτοῦ οἶκον καὶ λούμα.

107 (144, ρος'). Τὰ δὲ λεγόμενα τῆς Σπουδῆς τὴν
10 μονήν· Ἄννα ἢ δέσποινα ἢ γυνὴ Λέοντος τοῦ Συρο- 717-741
γενοῦς στρεφομένη ἀπὸ Βλαχέρνας οὕσα ἔγκυος εἰς τὸν και-
ρὸν τοῦ τεκεῖν αὐτὴν εἰς οἶκόν τινος πρωτοσπαθαρίου
καταβᾶσα ἔτεκεν· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τὸν οἶκον μονήν καὶ
15 ἐπωνόμασεν Σπουδῆς διὰ τὸ κατεπείγειν αὐτὴν ἐκεῖσε ὁ
τοκετὸς καὶ μὴ φθάσαι εἰς τὸ παλάτιον. Ἡ αὕτη δέσποινα
ἔκτισεν καὶ τὰ Ἄννης.

108 (145, ροζ'). Τὰ δὲ Σευήρου· Σευῆρος, πατρί- B 107
κιος καὶ ἀδελφοποιητὸς Κώνστα βασιλέως τοῦ ἔγγονος 642-668
20 Ἡρακλείου τοῦ ἀναιρεθέντος ἐν τῷ βαλανεῖοι εἰς Σικελίαν,

105. ACM, HB 2 πατρικίου καὶ δονκὸς Ἀντιοχείας B

106—110. ACM, JHB. In H c. 106 post 107 ponitur
4 In CM praemittitur περὶ τῶν Ἀνθ. πλησίον τοῦ Κύρου.
ἀνθημίου (utroque loco) J, ἀνθίμου BA₂, ἀνθεμίου A₁ DMH,
utraque forma occurrit apud scriptores, v. B. Z. XII 449 sqq.
6 ἡ πόλις H τις ἐκ πρώτης τοῦ γυναικὸς θυγατέραν J
7 καὶ ἀπέστ.—λούμα om. C 8 ὁ αὐτὸς δὲ ἀνθέμιος ἔκτισε τὸν
οἶκον αὐτοῦ ναὸν καὶ γηρ. ἀνήγ. καὶ λούμα H γηροκομία J
ναὸν αὐτὸ J 9 τὸ λούμα JB 10 σπουδινῆς A₂
11 τὴν μονήν—δέσπ.] ἢ μονὴ Ἄννα ἢ δ. ταύτην ἀνήγειρεν C
(τὴν μονήν τὰ Σπουδῆς Ἄννα . . . ἔκτισεν . . . στρεφ. γὰρ κτλ. H,
sim. B) τοῦ om. J. 12 βλαχέρνας A₁ J, βλαχερνῶν rell.
15 αὐτὴν καὶ ἐπισπεύδειν HB ἐκεῖσε om. J 16 τὸν
τοκετὸν codd. praeter A₁ J καὶ μὴ—παλ. om. J 17 τὴν
μονήν τὰ Ἄννης B 18 Τὰ δὲ Σεβ. om. AC ὁ πατρ. A₁
19 post πατρ. inserit ἔκτισεν H κωνσταντίνου ACMH
ἔγγονου ACH 20 εἰς Σικ.] σικελίας codd. praeter J

ἔκτισεν αὐτὸς τὸ γηροκομεῖον διότι οἶκος αὐτοῦ ἦν· καὶ ναὸν ἤγειρεν ἢ γυνὴ αὐτοῦ, διότι μετὰ τὸ σφαγῆναι ἐν Σικελίᾳ τὸν βασιλέα ἐκεῖνος παρέλαβεν τὸν στόλον τὸν Ῥωμαϊκὸν καὶ ἀνῆλθεν ἕως τὸν Φοίνικα.

109 (133, ρογ'). Τὰ δὲ Γαῖνᾶ οἶκος ἦν Γαῖνᾶ πατρικίου τοῦ τυραννήσαντος εἰς τὰ Θρακῶα μέρη ἐν τοῖς 395-408 χρόνοις Ἀρχαδίου καὶ σφαγέντος ἐκεῖσε.

110 (133, ρογ'). Τὰ δὲ Εὐσεβίου Εὐσέβιος πατρικίος 565-578 κιος ἔκτισεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου καὶ Σοφίας τῆς Λαβῆς καὶ εὐσεβεστάτης. 10

111 (118, ρν'). Τὰ δὲ Κύρου τὴν θεοτόκον ἔκτισεν Κῦρος πατρικίος καὶ ἑπαρχος ὁ παριστάμενος τὸ χερσαῖον 408-450 τεῖχος τὸ κτίσμα ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βάλλοντες φωνὴν οἱ δῆμοι, ὅτι 'Κῦρος εἰς ἄλλο νικήσει καὶ προκόψει.' Καὶ φθονηθεῖς, ἐποίησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μητροπολίτην 15 εἰς Σμύρνην.

112 (182, ργ'). Τὸ δὲ Χρυσοκάμαρον· ὅπισθεν τοῦ

108 l. 1 sqq. B: ἀλλὰ καὶ ναὸν ἀνῆγειρεν <ἢ γυνή> αὐτοῦ, ἐνταῦθα ἔχουσα τὸν οἶκον αὐτῆς· διότι τοῦ εὐρεθέντος βασιλέως ἐν Σικελίᾳ ἀναιρεθέντος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Σεβήρος παρέλαβε τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον καὶ ἀνῆλθεν ἕως τοῦ καλουμένου Φοίνικος.

1 ἔκτισε δὲ C, om. H αὐτὸς τὸ γηρ. J (ὡσαύτως καὶ τὸ γηρ. H), αὐτὸ γηροκ. A 2 ἤγειρεν om A σφαγῆναι J 3 παρέλαβεν . . . καὶ] ἐπάρας AC 4 ἕως τοῦ φοίνικος C

5 γάινα utroque loco J, γαῖνᾶ H 10 τοῦ εὐσεβεστάτου ζεύγους interpol. Lamb. (cf. B in III 94) 111. ACM, JHG

12 ὃς καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος ὅτε ἐκτίζετο παρὰ τῶν δύο μερῶν παρίστατο καὶ ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἀγαπηθεῖς ἦν ὅτε καὶ φωνὴ μεγάλη εἶπον κτλ. G εἰς τὸ χερσ. κτλ. AC τοῦ χερσαίου τείχους τὸ κτίσμα H 13 τὸ κτίσμα om. AC 14 Κῦρος κτλ.] Κωνσταντῖνος ἔκτισε, Κῦρος ἀνενέωσε E, cf. chron. Pasch. p. 588, 13 15 post βασ. addit E σὺν τῷ πατριάρχῃ καὶ τῷ δήμῳ [μητρ.] ἐπίσκοπος (γένονεν) H 112—112a. ACM, JHB 17 Εἰς δὲ τὸ χρ. κτλ. HB ὅπισθεν J

Μυρελαίου ζώδιον ἴστατο χρυσοῦν· ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη Χρυσοκάμαρον· παρὰ δὲ κλεπτῶν ἐν τοῖς χρόνοις Βάρδα 842-866 Καίσαρος ἐκλάπη.

112a (141, ρο'). Εἰς τὸ Χρυστοκάμαρον δὲ ἦν ὁ B 108 5 Χριστὸς ἱστορισμένος πλησίον τοῦ ἁγίου Ἀκακίου, ὅπου ἐστὶν τοῦ Μουσσελὲ ὁ οἶκος· καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγετο οὕτως.

113. Τὰ δὲ δύο Μυρέλαια· μύρα ἔρρεε καὶ ἰάματα πολλὰ ἐκεῖσε ἐγένοντο καὶ μέχρι τοῦ νῦν.

114 (47, μη'). Τὸ δὲ Ἀνεμοδοῦριν τὸ χαλκοῦν ἐστη- 10 λώθη παρὰ Ἡλιοδώρου τοῦ δυσσεβοῦς ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Συρογενεοῦς, καθὼς εἰσιν ἐστηλωμένοι οἱ ἱβ' 717-741 ἄνεμοι. Τὰ δὲ τέσσαρα χαλκουργεύματα τὰ μεγάλα ἤχθησαν ἀπὸ τοῦ Δυρραχίου· εἶχεν δὲ αὐτὰ γυνή εἰς προῖκα αὐτῆς ἀπὸ ναοῦ τινος· μετὰ πολλῆς δὲ ἐπιστήμης καὶ ἀστρονο- 15 μίας τοῦτο ἐποίησεν.

115 (111). Τὸν δὲ ἅγιον Προκόπιον, ὡς εἴρηται, τὴν Χελῶνα, καὶ τὸν ἅγιον Μητροφάνην ἔκτισεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος.

116 (111). Τὸν δὲ ἅγιον Ἀκάκιον τὴν Καρέαν

3 Καίσαρος] τοῦ Θείου μιχαήλ add. A₁ CH 4 χρυσοκάμ. A H ἦν—6 οἶκος] ἦν ὁ οἶκος τοῦ μουσελὲ· ἦν δὲ καὶ ὁ Χρ. ἱστορ. πλ. τοῦ ἁγ. ἀκ. C 5 ἐστορισμένος μέγα πλ. J, εἰκονισ- μένος H 6 μουλαι J 113. A, JHB 7 Εἰς δὲ τὰ β' μυρ. κτλ. HB μύρα ἔρρεε καὶ om. A, ἔρρεε om. J, ἔρρεον B 8 καὶ μέχρι τοῦ νῦν om. codd. praeter J In fine addit ἀπὸ τῆς Θεοτόκου καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν B 114. ACM, JHGB 9 ἀνεμοδοῦλιν A₂ E, ἀνεμοδοῦλιον FMH, ἀνεμοδοῦ- λον D, ἀνεμοδοῦριν JA₁ τὸ χαλκοῦν om. ACG 10 δυσ- σεβοῦς] εὐσεβοῦς A₂, ἀστρονόμου G 11 καθὼς] ὅς C, καθὰ A₁, καθὰ A₂, ἐν ᾧ G εἰσὶν κτλ.] καὶ ἐστήλωσε τοὺς ἱβ' ἀνέμους AC 12 χαλκουργήματα A₂ HG 13 ante δυρραχίου inserunt κάστ- ρον ACH δοραχίου JG, διραχίου A₁ χήρα γυνή AC 14 ἀπὸ ναοῦ τινος om. HG 115. AC, J. Cf. III 18 16 ὡς εἴρ. om. C (cf. III 18) 17 χελώναν A₂ C, χελόνην J 116. AC, JHB 19 κάραν τὸν ἐν τῇ βασιλικῇ πόρτῃ E, τὸν Χαρέαν Lamb. e coniect.; an Καρύαν?, cf. Theophan. p. 79, 32 de B.

565-582 ἔκτισεν ὁ ἀδελφὸς *Ναρσῆ* πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις *Ἰουστίνου* καὶ *Τιβερίου*.

117 (131, ροα'). Ὁ δὲ ἅγιος *Προκόπιος* τὰ *Βιγλεν- 5*
597-565 *τίας*· εἰς τὸν *Ταῦρον* παλάτια ἦσαν κτισθέντα παρὰ τοῦ
μεγάλου *Ἰουστινιανοῦ* εἰς τὴν *Βιγλεντίαν* τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ. Ὁ δὲ ναὸς ὑπῆρχεν τῶν παλατιῶν. Ὑπὸ δὲ ἐμ-
πρησμοῦ ἀφανισθέντα *Ἀντωνίνα*, ἡ γυνὴ *Βελισαρίου* τοῦ
μαγίστρου, ἣτις ζωστὴ ἦν *Θεοδώρας* τῆς· γυναικὸς *Ἰουστι- 10*
νιανοῦ, καὶ μετὰ τὸ χηρεῦσαι αὐτὴν τὴν κατοικίαν ἐποιή-
σατο μετὰ τῆς *Βιγλεντίας*· καὶ συναινέσει αὐτῆς ἀνήγειρεν
τὸν ἅγιον *Προκόπιον*.

B 99 118. Τὰ λεγόμενα *Πορφυροπωλεῖα*· τὸ παλαιὸν τὰς
πορφύρας ἐκέῖσε ἔβαπτον.

119 (83, ριε'). Τὸν δὲ *Ξενῶνα* τὰ *Σαμψῶν* ἔκτισεν
527-565 ὁ ὅσιος *Σαμψῶν* προτροπῇ *Ἰουστινιανοῦ* τοῦ μεγάλου, διότι 15
ὁ ὅσιος αὐτὸν ἰάσατο ἐκ τῆς νόσου.

120 (82, ρις'). Τὰ δὲ *Εὐβούλου* ἐκτίσθησαν παρὰ
518-527 *Εὐβούλου* πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις *Ἰουστίνου* τοῦ *Θρακός*,
ἐπεὶ οἶκος αὐτοῦ ἦν.

121 (84, ρις'). Τὰ δὲ *Ἰσιδώρου*· ὁ *Ἰσίδωρος* ἀδελφὸς 20

1 ὁ ἀδελφός] nomen proprium excidisse videtur *ναρσῆ*
JHB, ἀρσίον A₂, χαρσίον C, ἀρσενίον A₁ *Ἰουστ. καὶ προ-*
κοπίας H 117. ACM, JHB 3 τὰ βιγλέντια DB
4 ὁ εἰς τὸν ταῦρον H εἰς τὸν T. ἐκτίσθη παρὰ *Ἰουστ.*, δς
καὶ ἄλλα πολλὰ αὐτόθι παλάτια ἔκτισε λόγω κτλ. B 5 εἰς
βιγλ. A₁, λόγω βιγλεντίας κτλ. HB 6 παλατιῶν] πάντων JA₂
7 sqq. ἀφανισθ. κτλ.] ἀφανισθεῖς νεωστὶ ἀνωκοδομήθη· Ἀντ.
δὲ ... ζωστὴ ἦν (om. ἦ) ... συναιν. αὐτῆς ἀνωκοδομήθη ὁ ἅγιος Πρ. AC
ἀντωνία A₁ MH 8 ἣτις B, om. JAC, ἡ ζωστὴ (om. ἦν) H
10 συνέσι J 118. A, B 12 Εἰς δὲ τὸ καλ. πορφυρο-
πωλεῖον B 119. ACM, JHGB 14 Ὁ δὲ ἀντικρὺ τῆς
ἀγίας σοφίας ὅσιος Σ. ἐκτίσθη κτλ. A₂ τὰ Σ.] τοῦ Σαμ-
ψῶν H 15 προτροπῇ] συνεργία G 16 ἐκεῖσε γὰρ ἰάθη ὁ
βασιλεὺς C 120 — 122. ACM, JHB 17 Ὁ ξενῶν τὰ
εὐβούλου H 18 *Ἰουστινιανοῦ* JAM, *Ἰουστινιανοῦ* καὶ *Ἰουστίνου*
πρότερον τοῦ *θρακός* E, *Ἰουστίνου* rell. *θρακίου* J 20 Τὰ
δὲ *Ἰσ.* om. A₁ C ὁ ὅσιος *Ἰσίδ.* H

ἦν τοῦ Εὐβούλου καὶ ἀνήγειρεν τὸν οἶκον αὐτοῦ γηροκομεῖον καὶ ναόν.

122 (84, ριζ'). Τὸν δὲ ἄγιον Τρύφωνα τὸν ὄντα εἰς B 100 τὰ Εὐβούλου ἀνήγειρεν αὐτὸν Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας. Τὸν 527-565
5 δὲ ἄγιον Τρύφωνα τὰ Βασιλίσκου καὶ αὐτὸν ἀνήγειρεν μέγαν ναὸν πλησίον τοῦ Βασιλίσκου· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κάλλιστον προσκυρώσας ἐν αὐτῷ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα.

123 (99, ρλβ'). Οἱ ἄγιοι Ἀνάργυροι οἱ ὄντες εἰς τὰ 10 Βασιλίσκου ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. 565-578

124 (99, ρλβ'). Τὰ δὲ Βασιλίσκου οἶκος ἦν πρότερον Βασιλίσκου πατρικίου καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης, τοῦ ἀδελφοῦ Βηρίνης· καὶ βασιλεύσας ἐποίησεν τὸν οἶκον αὐτοῦ 475 παλάτια.

125 (99, ρλβ'). Τὰ δὲ παλαιὰ παλάτια τῶν Σοφίων ἀνήγειρεν Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς εἰς ὄνομα Ἀναστασίας, 582-602
τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ, γυναικὸς δὲ Τιβερίου· μετὰ δὲ εἴκοσι ὀκτὼ χρόνους Ἡράκλειος ὁ στρατηγὸς πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν τὴν κατοικίαν ἐκέῖσε ἐποιεῖτο, μετὰ τὸ τεθνάναι τὴν 20 Ἀναστασίαν· πάνν γὰρ ἐφίλει τὴν αὐτὴν κατοικίαν. Καὶ

1 γηροκομεῖον καὶ om. ACB, εἰς ναὸν καὶ γηρ. H
3 Τὸν—4 ὁ μέγας om. C 4 Τὸν δὲ ἄ. Τρύφ. τὰ Βασ. καὶ αὐτὸν ἀνήγ. μέγαν} pro his καὶ ἕτερον A 5 καὶ αὐτὸν — 10 βασιλίσκου om. HB (homoiotel.); exhibent igitur: Τὸν δὲ ἄ. Τρύφωνα εἰς τὰ βασ. Ἰουστίνος καὶ σοφία **123.** ACM, JHB. J habet: Τὸν δὲ ναὸν τῶν ἁ. ἀναργ. τὸν ὄντα πλ. τὰ βασ. παρὰ ἰ. καὶ σ. ἀνηγέρθη. **124.** ACM, J 12 καὶ δρουγγ. τῆς βίγλης om. J, τῆς βίγλης om. HB 13 βασιλεύσας] βασιλείου A₂ DFM, βασιλίσκου A₁, (Βηρίνης βασιλίδος E, om. καὶ) 14 τετρπνὸν παλάτιον, ἔπερ ἐκ τοῦ χρόνου ἀφανισθέντα ὁ τόπος περισώζει ἀμὴν τὴν ἐπωνυμίαν B **125—129.** ACM, JHB 15 post Σοφίων addit E ἅτινα ἦσαν σὺν τῷ λιμένι αὐτῷ ἐν τῷ νορτασκειλίῳ 16 μαρκιανὸς J 17 γυναικὸς δὲ] καὶ AC εἴκοσι ὀκτῶ] κς' D, κβ' H 18 ὁ στρατηγὸς] στρατῶρ (πρωτοστράτῶρ E) τῶν ἄφρων AC 19 μετὰ δὲ τὸ κτλ. J 20 κατοικίαν] ὁ Φωκᾶς addit H; πάνν γὰρ ἐφίλει αὐτὴν ὁ Φωκᾶς JAC; sequor B

610 ἐκεῖσε ἀπεκαλύφθη τὸ κράτος τῆς βασιλείας· μετὰ δὲ τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἱστορήσεν τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ τεῖχη.

126 (15, ιδ'). Τὰ δὲ παλάτια τοῦ Βουκολέοντος ἐπ-
408-450 ἄνω τοῦ τεύχους παρεξέβαλεν ὁ μικρὸς Θεοδόσιος· ὁ δὲ 5
450-457 Μαρκιανὸς ἐποίησεν τὸν τρίκλινον, καὶ οὗτος καλεῖται χρυσοτρίκλινος.

127 (16, ιε'). Τὰ δὲ παλάτια τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τοῦ Κναιστορικίου ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν.

128 (17, ις'). Ἡ δὲ Δάφνη ἐκλήθη διὰ τὸ ἴστασθαι 10
B 101 ἐκεῖσε στήλη ὄνομα φέρουσα Δάφνης· ἀπὸ γὰρ τῆς Ρώμης ἤφεραν αὐτήν· εἰς μαντεῖον γὰρ ἦν ἐκεῖσε· ἀλλὰ καὶ στεφάνους ἀπὸ δάφνης ἐλάμβανον οἱ ἄρχοντες κατὰ τὸν Ἰανουάριον μῆνα.

129 (18, ιζ'). Ὁ δὲ Ἰππόδρομος ἐκλήθη, διότι ἀπὸ 15
797-802 τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἕως Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας ἐκεῖσε κατ' ἰδίαν ἐπὶ ἄρματος ἔτρεχον οἱ βασιλεῖς.

128. B sic discrepat: Ἡ δὲ Δάφνη ἐκλήθη διὰ τὸ ἴστασθαι ἐν τῷ τόπῳ στήλην, ἣτις ἦν ἡ μαντικωτάτη ποτὲ δάφνη τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀλλὰ καὶ τύπος ἦν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῇ πρώτῃ καλανδῶν ἡγουν τῶν Ἰανουαρίων (τὸν Ἰανουάριον cod.) λαμβάνειν τοὺς συγκλητικοὺς δάφνας.

128. Cf. Lydus de mens. p. 68, 18 W.

1 τὸ κράτος τῆς βας. J, περὶ τῆς βας. αὐτοῦ C, τὸ κρατῆσαι τῆς βας. A, τὸ κρ. τῆς βας. αὐτοῦ H 6 Μαρκ.] ἰουστινιανὸς B (cf. III 130) καὶ οὗτος κτλ.] καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὁ αὐτὸς ἐποίησε καὶ τὸν χρυσοτρ. H, sim. B (contamin. cum § 130) 7 In fine addit Lamb. perperam καὶ τὸν Λαυσιανὸν (ex III 130) 9 τοῦ κναιστορίου τοῦ ἰππικοῦ C; τοῦ κναίστορος HB 11 στήλην ὁ. φέρουσαν A₂CH, στήλη ὁ. φέρουσα A₁, στήλη φέρον τὸ ὄνομα J 12 καὶ μαντεῖον ἦν· ἐκεῖσε γὰρ καὶ τοὺς στ. τῆς δάφνης κτλ. AC 14 In fine addit Lamb. παρὰ τοῦ δήμου ex Geoponicis XI, 2 6 (φύλλα αὐτῆς [sc. δάφνης] ἐπιδίδονται τοῖς ἄρχουσι παρὰ τοῦ δήμου τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός) 15 ὁ δὲ ἐν τῷ παλατίῳ ἰππόδρομος B 17 καθ' ἰδίαν J ἐπὶ ἄρμ.] δι' ἵππων B τρέχοντες οἱ β. ἐγυμνάζοντο H, sim. B

130 (18, ιη'). Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ δινότημος ἔκτι- 685-711
σεν τὸν Ἰουστινιανὸν τὸν τρίκλινον καὶ τὸν Λαυσιακόν.

131 (19, ιθ'). Ἡ δὲ Τύχη τῆς πόλεως ἄγαλμα ἦν
καὶ ἤχθη ἀπὸ Ῥώμης ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου·
5 ἵστατο δὲ ἐπάνω τῆς ἀψίδος τοῦ παλατίου. Ὁ δὲ βασιλεὺς
Μαυρίκιος συνέτριψεν αὐτήν. 582-602

132 (171, ρβ'). Ἐκλήθη δὲ σιδηρᾶ ἡ πόρτα· ἐπὶ
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὁ μέγας κίων ὁ πορφυροῦς τοῦ
Ἀνηλίου τρεῖς χρόνους ἐποίησεν πλωιζόμενος ἀπὸ Ῥώμης
10 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους αὐτοῦ· καὶ ἔλθων εἰς
τὰς Σοφίας ἐν τῇ πόρτῃ θελούντων αὐτὸν ἐκβαλεῖν ἀπὸ τῶν
σχιδέων ἐχώσθη εἰς τὸν αἰγιαλὸν πῆγεις τεσσάρεις διὰ τὸ
εἶναι χαῦνον καὶ ἀλσώδη τὸν τόπον· μέλλοντες δὲ τοῦτον
ἐκσπᾶσαι οὐκ ἠδύναντο μετὰ ξύλων, ἀλλὰ μετὰ μοχλῶν
15 σιδηρῶν· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη.

133 (119, ρνα). Τὸ δὲ Κοντοσκάλιον ἡ πόρτα ἀπὸ Β 109
Ἀγαλλιανοῦ τουρμαρχου, παρισταμένου ὅτε ἐκτίζετο ὁ λιμὴν,
ἔλαβε τὸ ὄνομα· ἐκαλεῖτο δὲ ἐκεῖνος Κοντοσκέλης· καὶ διὰ
τοῦτο ἐκλήθη οὕτως.

L. 9 Cf. Georg. Monach. p. 500, 9 de B.

130. ACM, JH 1 ὁ δινότημ. om. ACH 2 Ἰουστινιάνειον
A₂, Ἰουστινιανοῦ τὸν τρίκλ. A₁ λαυσάκωνα A₁ M, λαυσια-
κῶνα A₂, Λαύσακον C, Λαμφάκωνα J, λαυσιακόν H **131.**
132. ACM, JHB 3 ἦν καὶ om. AC 4 ἐπὶ] παρὰ ACHB
7 Ἡ σιδ. πόρτα ἐκλήθη ὅτι ἐπὶ κτλ. A 8 ὁ πορφυροῦς] ὁ
πορφυρὸς J, τοῦ φόρου rell. 10 sq. ἐν τῇ πόρτῃ τῶν σοφίῶν H
εἰς τὰ σοφίας J 11 θέλων αὐτὸν εὐγάλε J ἀπὸ τῶν σχιδέων
A₁ C, ἀ. τ. σχεδῶν J, ἀ. τ. σχεδιῶν H, ἐκ τῶν λαῶν B (an πλοίων?),
ἀπὸ τοῦ πλοίου A₂ 12 ἐχώσθη C 13 ἀμώσθη A₂, τεлмаτωσθη H,
de ἀσώδης cogitavit Bekker, ἱλυώσθη Iamb. 13 μελῶντων J
14 ἐκσπάνε J, ἀποσπάν AC ἄλλα κτλ.] διὸ καὶ μετὰ
μοχλῶν σιδηρῶν τοῦτον ἀνέσπασαν H, διὰ σιδηρῶν μοχλῶν κατ-
έστρωσαν τὴν περὶ τὴν πόρταν ὁδόν B σιδ. μοχλῶν μεγάλων
AC **133.** ACM, HG 16 κοντοσκέλιν A₂, κοντοσκάλι C,
κοντοσκάλιον MHG 17 γαλιανοῦ A₂, σγαλλιανοῦ H τουρ-
μάρχου om. HG 18 ἔλαβε τὸ ὄν. om. AC

134 (183, ρδ'). Τὰ δὲ καλούμενα Ψαρελαίου Μυρέ-
 741-775 λαιον ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ Καβαλλίνος διερχόμενος ἠρώτησεν
 πατρίκιον τὸν Καμουλιανόν, πῶς κέκληται ἡ μονή· καὶ
 γνωρίσας τῷ βασιλεῖ τὸ ὄνομα τῆς μονῆς, ὁ βασιλεὺς
 ἐκέλευσε καλεῖσθαι ἕκτοτε τὴν μονὴν τὰ Ψαρελαίου, ἐν- 5
 υβρίζων τὴν μονήν· καὶ παρευθὺ ἔφυγον οἱ μοναχοί.

135 (168, ρε'). Ὁ χορτοβολὼν εἰς τὸ Βούκινον ἐκκλησία
 527-565 ὑπῆρχεν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἣν ἀνήγειρεν Ἴου-
 741-775 στινιανὸς ὁ μέγας ἐκεῖσε βασιλευσάντων εἰσερχόμενος. Ὁ δὲ
 Καβαλλίνος ἐποίησεν αὐτὸν χορτοβολῶνα. 10

136 (184, ρε'). Εἰς τὸν Ψωμαθεῖα ἵστατο εἰδωλον
 καὶ τις τῶν εἰδωλολατρῶν ὡς θεὸν αὐτὸ ἐσέβετο· ἔλεγον δὲ
 αὐτῷ οἱ φιλόχριστοι, ὅτι 'τὸ εἰδωλον, ὃ σέβεσαι, πνευματικὸς
 θεὸς ἐστίν.' Καὶ ἔλαβεν ὁ τοιοῦτος τόπος τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ
 πνεύματος θεοῦ [ἢ ἀπὸ τοῦ ὕψωμα θεῶν, διὰ τὸ ἄνωθεν 15
 ἵστασθαι τὸν τίμιον σταυρὸν τοῦ κλονος].

B 110 **137** (184, ρε'). Ἡ δὲ πέμπτη πόρτα ἐκλήθη διὰ τὸ
 εἶναι κατ' ἀριθμὸν πέμπτην.

138 (193, σλδ'). Ἡ Χαρσίου πόρτα ἐκλήθη ἐκ τοῦ

134. 135. ACM, JHB 1 ἡ μονή ἢ καλ. ψαρ. H, ἡ δὲ
 λεγομένη τοῦ ψαρελαίου μονή B μυρόδωνος H, μυρίδων B
 2 ἐκαλεῖτο ἡ μονή A, πρότερον ἐκαλεῖτο μονή οὕσα C
 ὁ δὲ Καβ. — 3 μονή om. AC (homoiotel.) 3 κονμουλιανόν H
 καὶ μὴ γνωρίσας J, τοῦ δὲ μὴ γνωρίσαντος H, τοῦ δὲ μὴ
 εἰδέναι εἰπόντος αὐτὸς εἰδώς B, καὶ γνωρίσας AC 4 ἀντεῖπεν
 ὁ βασιλεὺς, ἵνα ἀκούῃ ψαρέλαιον AC 6 τὴν μονήν] τοὺς
 μοναχοὺς AC, τὴν τῶν μοναχῶν βρῶσιν H 7 βύκινον HB
 9 ἐρχόμενος καὶ ἐπερχόμενος A **136.** ACM, JHGB
 11 Εἰς δὲ τὴν καλουμένην ψ. HG πνευμαθεῖαν A₂, ψαμαθῆαν C,
 ψαμά^θ M, ψαμαθεῖαν H, ψαμάδιον A₁, ψωμαθεῖα J, ψωμά^θ G
 12 αὐτό] αὐτοῦ J 13 αὐτῷ] αὐτὸν J ὃν A₁, om. J
 σέβη codd praeter J πνευματικὸς A₁, πνευματικὸς A₂ EM, πνε-
 ματικὸς D, πνευματικὸς J, πνευματικὸς H, κατὰ πνεῦμα G
 14 καὶ ἐνυμολογήθη ὁ τόπος οὕτως C; pro τόπος Lamb. πόρτα
 interpol. ἐκ τοῦ πνευμαθεῖος J, correxi; ψαμαθείας (om. ἐκ
 τοῦ) A₁, om. rell. 15 Quae uncis inclusi, in solo H exstant
137. ACM, HB **138. 139.** ACM, JHB 19 χαρσίον C

Χαρσίλου δευτερεύοντος μέρους Βενέτων [ὅτι αὐτὸς παρ-
ίστατο ἐκεῖσε, ὅτε ἐκτίζετο].

139 (193, σλδ'). Ἡ δὲ Ξυλόκερκος διὰ τὸ εὐρεῖν
πολλὰ ὕδατα τοὺς τεχνίτας καὶ πλημμύραν ὑδάτων, εἰς τὸ
5 θεμελιῶσαι ἔρριψαν λίθους καὶ ἐποίησαν παντούρωσιν ξύλων
πολλῶν.

140 (194, σλς'). Ἡ δὲ Πολύανδρος διὰ τὸ ἐνωθῆναι
ἐκεῖσε ἀμφοτέρω μέρει τῶν δημοτῶν, ὅτε ἔκτιζον τὰ τεῖχη
ἐπὶ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου. 408-450

141. Τὰ δὲ Γερμανοῦ Γερμανὸς πατρίκιος ὁ ὢν ἐν B 113
τοῖς χρόνοις Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Γρατιανοῦ γέγονεν δὲ 364-383
στρατηγὸς εἰς Πελοπόννησον καὶ ἀνήγειρεν τὸν οἶκον αὐτοῦ
εἰς λοῦμα.

142 (232, σλθ'). Τὴν δὲ Πηγὴν τὴν Θεοτόκον B 110
15 ἔκτισεν Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας· ἐξερχόμενος εἰς τὸ κυνη- 527-565
γῆσαι εἰς τὴν Θράκην εἶδεν πλῆθος λαοῦ ἐξερχομένου ἐκ
τοῦ ἐκεῖσε ὄντος εὐκτηρίου μικροῦ, ἐνὸς μοναχοῦ καθ-
εξομένου· ἠρώτησεν δὲ ὁ βασιλεὺς, τί ἐστίν· ὁ δὲ μάγιστρος

139. B: Ἡ Ξυλόκερκος πόρτια διὰ τοῦτο ἐκλήθη οὕτως,
ὅτι ἐν τῷ τόπῳ ἐδρόντες ὑδάτων βερέντων (sic;?) καὶ μὴ θυνά-
μενοι θήσειν τεῖχος διὰ τὴν πολλὴν πλημμύραν, κέρκους καὶ
παντούρώματα μετὰ ξύλων ποιήσαντες τεδείκασιν τὸ θεμέλιον.

1 χαρσίλου alterum om. J μέρος βενέτου J Quae uncis inclusi,
in solis HB exstant; B insuper in fine addit τὸ χειρσαῖον τεῖχος
3 ξιρόκερκος J, ξηρόκερκτος H 4 ὕδατα ἐκεῖσε τοὺς κτλ. A
εἰς τὸ θεμέλιον AH 5 ἔριψεν et ἐποίησεν J παντούρω-
σιν J, παντούρώσεις AC, παντούρώματα H **140.** ACM, J
8 ἀμφοτέρων μερῶν J τὸν βηνμότων (sic) J, τῶν δήμων A₁C,
correxī 9 ἐπὶ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου om. AC **141.** JHB
(In HB ponitur 141 inter §148 et 149) 10 Τὸ λοῦμα τὰ
Γερμανοῦ κτλ. B 11 καὶ Γρ.] scripsi, καὶ γανψάνου J, om. HB
12 πολυπόννησον J **142.** ACM, JHG 14 τὴν Θεοτό-
κον om. AC 15 διερχόμενος γὰρ ἀπὸ τοῦ κυνηγίου εἶδεν
κτλ. G 16 εἶδε δὲ A₁C 17 καὶ ἐνὸς μοναχοῦ ACH
18sq. στρατηγὸς καὶ μάγιστρος A₁C, στρατήγης ὁ μαγ. A₂

Στρατήγιος καὶ φύλαξ τῶν βασιλικῶν χρημάτων εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων ἐστίν. Τότε θαυμάσας ὁ βασιλεὺς ὥρισεν καὶ ἔκτισεν αὐτὴν ἐκ τῆς περιττενούσης ὕλης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ὑπὸ σεισμοῦ δὲ συμπτωθεῖσαν 5 797-802 τελείως ἀνήγειρεν αὐτὴν Εἰρήνην ἢ Ἀθηναία σὺν τῷ νῖψ̄ αὐτῆς Κωνσταντίνῳ· ἐπεὶ πρὸ τῆς Εἰρήνης σξ' ἔτη διήλθον.

B 111 **143** (230, σλξ'). Ἡ δὲ Ἀχειροποίητος ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τὸ καθέζεσθαι Ἀβραμίον τὸν μοναχὸν ἐκεῖσε· διὸ καὶ ἐκλήθη Ἀβραμίτης. 10

144 (231, σλη'). Τὸ δὲ Ἑβδομον ὁ δορυμικὸς ναὸς ἐκτίσθη παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

145 (231, σλη'). Ὁ δὲ στοργγυλόστεγος ὁ ἔχων τὰς 379-395 κόγχας ὠνομάσθη Πρόδρομος καὶ ἐκτίσθη παρὰ Θεοδοσίου 15 τοῦ μεγάλου, ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ ἡ ἁγία κεφαλὴ τοῦ Προδρόμου εἰσῆλθεν, καὶ ἐδέξατο αὐτὴν εἰς τὸ Ἑβδομον ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέθετο εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεολόγου μετὰ Νεκταρίου πατριάρχου. Ὁ δὲ μάγιστρος Ρουφῖνος ἔπεισεν τὸν βασιλέα κτίσαι ναὸν τοῦ Προδρόμου εἰς τὸ τεθῆναι 20 τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κάραν.

143. 144. G: Ἡ δὲ Ἀχειροποίητος καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος τὸ Ἑβδομον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντίνου ἐκτίσθη πρότερον. Sim. H.

2 τὰ ἰάματα J 3 ὥρισεν καὶ om. AC 4 ὑπὸ — 7 διήλθον om. C συμπτωθεῖς A₁G, -εῖσαν A₂ H, -ἐν MJ 6 παρερρήσαν δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς ἕως τῆς β' χρόνοι σξ'. G (σοξ' B), ἐπεὶ πρότερον σξ' χρόνους ἦν οὕτως A (sim. M) **143.** ACM, HGB 10 ἀβραμίτης A₁ ἀβραμίτον A₂E, ἀβραμίον D, ἀβραμί MF **144.** ACM, JHGB 11 ὁ om. J **145. 146.** ACM, JHB 14 στοργγυλὸς J στρ. ναὸς C τὴν κόγχαν H 19 Ὁ δὲ κτλ.] εἶτα διὰ τοῦ μαγ. Ρουφ. ἔκτισε τὸν ναὸν τοῦ Προδρ. B ἐποίησεν J 20 εἰς τὸ] τοῦ A₁

146 (226, σκη). Τὰ δὲ Παυλίνου ἐκτίσθησαν παρὰ Παυλίνου μαγίστρου καὶ φίλου Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· 408-450 γνωστὸς γὰρ αὐτῷ ὑπῆρχεν· ἔστιν δὲ προάστειον αὐτοῦ ὁ τόπος· καὶ ἀνήγειρεν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων μὴπω 5 τελειώσας αὐτόν. Ἐπὶ δὲ αὐτοῦ εὐρέθη μῆλον ὀπώρας δίκην μοδίου τὸ μέγεθος ἀπὸ Φρυγίαν, κομίσαντος τοῦτό τινος· καὶ ἰδὼν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ θαυμάσας, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ εὐρέθη τοιοῦτον, δέδωκεν τῷ κομίσαντι νομίσματα ρ´· τὸ δὲ μῆλον ἀπέστειλεν Εὐδοκίᾳ τῇ 10 Ἀθηναίᾳ, τῇ Αὐγούστῃ αὐτοῦ. Ἐκείνη δὲ λαβοῦσα τοῦτο κατεῖχεν καὶ ἐθαύμαζεν ἐπὶ τῷ μεγέθει καὶ κάλλει τοῦ μῆλου· καὶ προσελθὼν τῇ Αὐγούστῃ Παυλῖνος ὁ μαγίστρος καὶ εὐρὼν παρὰ τῇ δεσποίνῃ τὸ μῆλον ἐθαύμασεν εἰρηκῶς B 112 αὐτῇ· ᾧθεν εὐρέθη τὸ ἀγαθόν, δέσποινά μου;· Ἡ δὲ ἔφη·

L. 1—5 B: Ἡ μονὴ τοῦ Παυλίνου ἐκτίσθη παρὰ Παυλίνου μαγίστρου τοῦ οἰκιοτάτου ἀνθρώπου τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἄγιοι Ἀναργυροὶ τὰ Βραχέος. Ὅστις Παυλῖνος ἀνηρέθη παρὰ Θεοδοσίου ξηλοτυπήσαντος αὐτὸν διὰ τὴν ἰδίαν γυναῖκα Εὐδοκίαν τὴν βασιλίσσαν. Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ εὐρέθη κτλ. re consentiens cum J, verbis discrepans 10—p. 262 l. 7 in brevius contraxerunt ACM: ἐκείνη δὲ ἔπεμψεν αὐτὸ πρὸς Παυλίνον. Ὁ δὲ βασιλεὺς μαθὼν καὶ ἀκριβωσάμενος τὴν αὐγούστην (ἀκριβ. περὶ τῆς τούτου ἀποστολῆς C) καὶ γνοὺς τὸ ἄληθες ἐκείνην μὲν ἡμύνατο κτλ.

146. ACM, JHB 1 παυλίνης codd. praeter B; urbis tractus et monasterium et τὰ Παυλίνου et τὰ Παυλίνης nominantur. Τὰ παυλίνης ἐκλήθη ἀπὸ Παυλίνου μαγίστρου καὶ τοῦ θεοφιλοῦς Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ κτλ. AC 5 αὐτοῦ] sc. Θεοδοσίον. Nemp̄e ea quae sequuntur ex historico quodam sumpta sunt εὐρέθη om. J 6 δίκην μοδίου] μοδίου μέγεθος ἔχον HB, ἐπέχον μοδίου τὸ μέγεθος C κομίσας αὐτὸ τοῦτο τινὸς J 7 ὃς εἰδὼν αὐτὸ ὁ βασ. J καὶ θαυμάσας om. J 9 εὐδοκίαν τιν αὐγούστην αὐτοῦ J (accusativos exhibet etiam A₁) Ἀγ. αὐτοῦ] ἐκ τῆς ἁγίας σοφίας add. HB (ἐκείσε γὰρ ὄντι τῷ βασιλεὶ ἐκομίσθη insuper addit B)

‘λάβε τοῦτο’· ἐπεὶ ἠράσθη αὐτοῦ. Ὁ δὲ λαβὼν καὶ μὴ εἰδὼς
ὅτι παρὰ τοῦ βασιλέως ἐδόθη τῇ Ἀγνούστη, ἔπεμψεν αὐτὸ
τῷ βασιλεῖ ὡς μέγα δῶρον. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἰδὼν καὶ
γνοὺς ὅτι τὸ ἀποσταλὲν τῇ Ἀγνούστη μῆλόν ἐστιν, τῇ μὲν
Ἀγνούστη προσκαλεσάμενος ἔφη· ‘ποῦ ἐστὶν τὸ μῆλον ὃ 5
παρέσχον σοι;’ Ἡ δὲ ἔφη· ‘εἰσελθὼν πρὸς με Παυλῖνος ὁ
μάγιστρος ἐξηγήσατο καὶ παρέσχον αὐτῷ.’ Καὶ αὐτὴν μὲν
ἡμύνατο αὐστηροῖς λόγοις· τὸν δὲ Παυλῖνον προσέταξεν ἀν-
ερχόμενον ἐν τῷ παλατίῳ μελοκοπηθῆναι. Τοῦ δὲ ἀνερχο-
μένου ὡς πρὸς τὸ Πάνθειον ἔξωθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, οὐκ 10
ἡδυνήθησαν τοῦτον σφάζαι, εἰ μὴ τὰ ὅλα αὐτοῦ ἐξέκοψαν·
καὶ εὐθέως ἐνόησεν ὁ Παυλῖνος τὴν ἐπιβουλὴν. Τοῦτο δὲ
θαῦμα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων γέγονεν, ἵνα τελειώσῃ αὐτὸς
τὸν ναόν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἡστόχησαν αὐτόν,
αἰσχυρθεὶς σφόδρα τὸν Παυλῖνον ἄγνοιαν προεβάλετο μηδὲν 15
εἰδέναι. Τελειώσας δὲ τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
ἀπεκεφάλισαν αὐτὸν φανερώς προτροπῇ τοῦ βασιλέως. [Ἡ
δὲ δέσποινα ὡς δῆθεν ἀτιμηθεῖσα ἡτήσατο τὸν βασιλέα ἀπ-

6—7 H sic discrepat: ‘H δὲ εἶπε φαγεῖν αὐτό. καὶ πάλιν
ᾤρισεν αὐτὴν εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτῆς. ἡ δὲ πάλιν εἶπε φα-
γεῖν αὐτό· ὁ οὖν βασιλεὺς ἐξενεγκὼν τὸ μῆλον ἔφη· καὶ τοῦτο
τί ἐστι; Καὶ ταύτην μὲν ἡμύνατο κτλ. Quae sumpta sunt ex
Georgio Mon. p. 609 de B. vel ex eius sectatore aliquo.
L. 17—p. 263 l. 3 Cf. Georg. Monach. p. 609 de B.

1 ηράσθεις (=ἠράσθης) J 3 τῷ βασ.] τὸν βασιλέα J
4 τὴν βασιλίσσαν ἀγνουσταν προσκαλ. H 8sq. ἀνερχόμενον
αὐτοῦ J, εἰσερχόμενον H 9 μελοκ.] ὑπὸ δύο ἀνδρῶν μελοκοπη-
θῆναι AC, ἵνα μελοκαπίσωσιν αὐτόν J 10 ὡς — σκοτεινόν]
τὸν σκοτεινὸν κοχλίαν H, εἰς τὸ πάνθειον καὶ σκοτίας οὔσης B
12 καὶ om. J νοήσας τὴν ἐπιβουλὴν ἔφυγεν HB
14 ὅτι κτλ.] ὅτι ἀπέφυγε τὸν φόρον HB 15 ἄγνοια παρε-
βάλετο J μηδὲν εἰδέναι om. AC, καὶ τοὺς τολμητὰς ἀμύναι
ἔλεγεν addit B 16 Τελειώσας κτλ.] χρόνῳ δὲ ὕστερον τελειώ-
σαντα τὸν ναὸν ἀπεκεφάλισε φανερώς H, sim. B 17—p. 263
l. 3 in solo H exstant

ελθεῖν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους· καὶ συγχωρηθεῖσα ἐξῆλθεν·
ἐκεῖσε οὖν γενομένη καὶ εὐαρεστήσασα τῷ θεῷ ἐν τῷ μέλλειν
τελευτᾶν ἐξωμόσατο μὴ συνειδέναι τι μετὰ Παυλίνου.]

147 (90, ρκβ'). Τὴν ἁγίαν Σορὸν τὰ Χαλκοκρατεῖα B 113
5 Ἰουστίνος καὶ Σοφία ἔκτισαν οἱ καὶ τὸν ναὸν ἀνοικοδομή- 565-578
σαντες. Ἐκεῖσε δὲ ἀνεγίνωσκε Μιχαὴλ ὁ Ῥαγγαβὲ ὁ κουρο- 811-818
παλάτης πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι καὶ Βάρδας ὁ Καῖσαρ ὁ θεῖος 842-866
τοῦ Μιχαὴλ καὶ πολλοὶ τῶν μαγίστρων. Ἐκεῖσε δὲ ἀπό-
κεται ἡ τιμία ζώνη καὶ ἡ ἐσθῆς τῆς ἁγίας Θεοτόκου, τὸ
10 δὲ ἅγιον ὠμοφόριον ἐν Βλαχέρναις.

148 (91, ρκγ'). Ἀνήγειρεν δὲ καὶ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον
ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τέθηκεν ἐν τῇ σορῷ τῶν ἁγίων Νη- 565-578
πίων τὰ λείψανα καὶ τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ
τοῦ προφήτου Ζαχαρίου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφο-
15 θέου· καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σορῷ εὐωνύμως μὲν τοῦ ἁγίου Ἰω-
άννου Προδρόμου τὰς τρίχας, δεξιὰ δὲ τὰ σώματα πάντα
τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν.

149 (94, ρκς'). Ὅτι εἰς τὸ Προσφόριον· καθὼς φησιν
Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς, ὁπότεν ὁ Βύζας ἔκτιξεν τὸ Βυζάντιον,

149. B: Περὶ δὲ τοῦ Προσφορίου τῆς ἐπωνυμίας ταῦτά
φησιν Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς, ὅτι εἰς τὸ σιγματοειδὲς τοῦ τείχους
εἶχον ἔθος πωλεῖν τοὺς βύας, ὃ καὶ ἐκράτει μέχρι τοῦ Κοπρω-
νύμου. Εἰς δὲ ποτε βοῦς οἰστρογηλάτης εἰσῆλθε τὴν θά-

147. ACM, JHGB 4 καὶ τὰ χαλκοκρ. H, τὴν ἐν τοῖς
χαλκοκρ. G 5 ἔκτισεν A₁ J οἱ — ἀνοικοδ. om. JHG
6 ἐκεῖσε κτλ.] ἐν δὲ τῇ ἀργυρνία ἀνεγίνωσκον μεγάλοι ἄνθρωποι,
ὃ τε μιχαὴλ κτλ. G ῥαγγαβᾶς A₁, ῥαγκαβᾶς A₂, ραγγαβὲ J (ὁ
om.), H 9 ἐσθία J 10 μαφόριον AC 148. 149. ACM,
JHB 11 ἀνίγαγεν J ἰάκωβον τὸν πλησίον αὐτῆς H
12 καὶ τέθηκεν κτλ.] ἔνθα εἰσὶν ἐν σοροῖς λείψανα τῶν ἁγίων
νηπίων, συμεὼν κτλ. B 13 λήμψανα J 15 καὶ ante ἐν
om. J εὐόνυμον J 16 δεξιὸν δὲ J τὰ σώματα πάντα]
πασῶν A 18 Περὶ τοῦ βοσπορίου φησὶν Ἰωάννης H εἰς
om. A₁ C βοσπόριον C 19 ὁπότεν] ὅτι ὅτε H, ὅτι A₁

B 114 βοῦν ἀπέστειλεν ἀπὸ τοῦ Προσφορίου, καὶ ἐπέρασεν ἐν Χρυσόπολει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Βοσπόριον. Ἐκεῖσε δὲ ἐπώλουν τοὺς βόας εἰς τὸ σιγματοειδὲς τεῖχος μέχρι τοῦ
741-775 Κοπρωνύμου· ἐκεῖνος δὲ ὥρισεν εἰς τὸν Ταῦρον πωλεῖν αὐτούς.

5

150 (229, σλα'). Εἰς δὲ τὸ Κεντηνάριον τὸν πύργον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κεντηνάριον ἐξωδίασεν· πολλὴν γὰρ ἀνήγειρεν αὐτὸν μέγαν. Σεισμοῦ δὲ γενομένου καὶ χαλά-
829-842 σαντος, ἀνηγέρθη παρὰ Θεοφίλου ὡς ὁράται μικρός.

151 (150, ρηγ'). Τὸ δὲ παλαιὸν Πετρὶν οἶκος ἦν 10
527-565 Πέτρον πατρικίου ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου· ἔλεγον δὲ αὐτὸν Βαρσυνιανὸν τὸν Σύρον τὸν πολλὰς ἀρχὰς διανύσαντα μετὰ δόξης.

152 (198, σ'). Τὴν δὲ μονὴν τὰ Ῥωμαίου ἔκτισεν
457-474 ἐν τοῖς χρόνοις Λεωμακέλλῃ Αἴμων πατρικίος Ῥωμαῖος· 15 τότε γὰρ εἰσῆλθεν καὶ ᾠκησεν ἐκεῖ· ἔχει ὅτε ἐκτίσθη χρό-
νους πεντακοσίους τριάκοντα δύο.

153 (219, σκγ'). Ἡ δὲ μονὴ ἡ καλουμένη τὰ Προ-
κοπίας ἐκτίσθη παρὰ Προκοπίας δεσποίνης, τῆς θυγα-

λασσαν καὶ ἐπέρασεν εἰς Χρυσόπολιν καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη Βοσπόριον.

2 post Χρυσόπ. addit E: ἥτις ἐστὶν ἀντικρὺ τῆς νῦν ὀνομαζομένης ἄρκλας βοσπόριν A 3 ἐπολόσαν J καὶ εἰς τὸ σιγμ. C 4 ἐκεῖνος—αὐτούς om. JHB 150—153. ACM, JHGB 6 Εἰς δὲ τὸν πύργον τὸν καλούμενον κεντηνάριον H 7 ὁ μέγας—ἐξωδίασεν] ἐξοδος ἐγένετο πολλή A₁ C πολλὴν—μέγαν om. AC, κατὰ πολὺν δὲ ἀνήγειρεν αὐτὸν μέγαν H, μέγαν καὶ περιφανῇ αὐτὸν ἀνήγειρεν B 9 in fine addit ἐγγράφας καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ H, φέρει δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐπώνυμον GB 10 οἶκος ἦν κτλ.] ὑπὸ πέτρον πατρικίου ἐκτίσθη H, sim. G 12 βαρσυνιανόν C, βαρσιανόν A₁, om. A₂, βαρσισινιανόν J, βοασυνιόν H, βοασουνιανόν G; Procopius eum dicit Βαρσύμην 15 Αἴμων] (ἐκτίσθη παρὰ) ἔμμονος A₂, ἔμβανος DF 16 ἡλ-θεν J ἐκεῖ om. A₁ F ἔχει—δύο om. HGA₂ ὅτι J 18 τὰ om. J τὰ προκοπίου A₁ CG, τὰ προκοπίου εἰς τὰ παλατίτζια E

τὸς Νικηφόρου τοῦ Σελευκηνοῦ καὶ γυναικὸς Μιχαήλ 811-813
 'Ραγγαβὲ τοῦ ἀποκουροπαλάτου. [Ἐκτισε δὲ ἐκεῖσε καὶ
 παλάτια μικρὰ καὶ περικαλλῆ· διὰ ταῦτα οὖν ἐκλήθησαν
 παλατίτζια.]

5 **154** (σιε'). Τὸν δὲ ἅγιον Εὐστάθιον ἔκτισεν Εἰρήνη 797-802
 ἢ εὐσεβεστάτη Ἀγνούστη, ἡ Ἀθηναία.

155 (234, σμγ'). Ἡ μονὴ τὰ Ἀρμαμενταρέας τοῦ B 115
 ἁγίου Παντελεήμονος πρώην ὑπὸ Μανρικίου ἀρμαμέντον 582-602
 ἦν· μετὰ δὲ χρόνους σμῆ Θεοδώρα ἡ γυνὴ Θεοφίλου 829-842
 10 μονὴν αὐτὸ ἐποίησεν καὶ κτήματα πολλὰ προσεκύρωσεν.

156 (233, σμβ'). Τὰ δὲ Πικριδίου ἔκτισεν Πικρίδιος
 κοιτωνίτης ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας. 797-802

157 (235, σμδ'). Τὸ δὲ Καστέλλιν ἔκτισεν Τιβέριος 578-582
 ὁ πενθερὸς Μανρικίου διὰ τὸ ἐλθεῖν Χαγάνον τὸν ἄρχοντα
 15 Βουλγαρίας καὶ ἐμπρῆσαι καὶ κατακαῦσαι ἅπαντα τὰ
 Θρακῶα μέρη μέχρι τῶν πορτῶν· ἑκαστέλλωσεν δὲ τὸ τεῖχος
 καὶ ἀπέκλεισεν τὰς ναῦς· καὶ ἐκλήθη οὕτως.

158 (244, σνα'). Τὸν δὲ Ἀνάπλου ὁ μέγας Κων-
 σταντῖνος ἀνήγειρεν.

1 σελευκεῖτον A₂, σελεύκον J, σελευκείας G, σελευκίου A₁C,
 σελευκῆ^{ov} H 2 ῥαγάβη A₁, ῥαγγαβᾶ A₂F, ραγαβὲ JDH,
 ῥαγγαβὲ E κουροπαλάτου H, ἀπὸ κουροπαλατῶν ACG
 Quae uncis inclusi, in solo E exstant **154**. AM, JGB
 6 ἀγνούστι ἀθινέα J **155**. ACM, JGB 7 τὰ μαρμεντα-
 ρέας J, ἀρμαμενταρίου DF, ἀρμαμέντα G 8 ἐπὶ C
 ἀρμαμέντον J, ἀρμαμενταρεῖον G **156**—**158**. ACM, JHB
 11 Τὰ πικριδίου ἡ μονὴ C πικρόδης J 12 κοιτωνάριος H,
 ἐν—Ἀθην. om. A₁E, ἐν τοῖς κύρω DF, ἐν τοῖς κύρωσε M
 13 ἔκτισεν] ἐκτίσθη καὶ ἐκλήθη οὕτως· AC 14 post
 Μανρ. inserunt C ἑκαστέλλωσε καὶ ὠχύρωσε τὰς ναῦς (vide B
 infra) διὰ—πορτῶν] διὰ τὸ μὴ καῦσαι τὸν στόλον αὐτοῦ
 χάγανος ὁ ἄρχων βουλγαρίας B 15 τῶν βουλγάρων A₁
 κατασφάζει A₁C 16 δὲ solus H, om. J, ὅθεν καὶ
 ἑκαστ. C, ἐκεῖσε γὰρ τὰ πλοῖα ἦγαγε καστελλώσας καὶ ὀχυρώσας
 αὐτά. B 17 καὶ ἐκλήθη οὕτως om. ACHB 18 § 158
 cum § 163 contaminat H sic: Τὸν δὲ ἀνάπλου ὁ μέγας Κ., ἀλλὰ
 καὶ τὸ σωσθένιον ἀνήγειρε. Sim. B ἀνάπλου] ἅγιον εὐπλου A₁

159 (238, σμε'). Τὸν δὲ ἄγιον Μάμαντα ἀνήγειρεν
 457-474 ὁ Λεωμακέλλης, διότι ἐνεπυρίζετο ἡ πόλις μῆνας ἕξ· καὶ
 ἐξελθὼν ὁ Λεωμακέλλης ἔκτισεν ἐκεῖσε παλάτια καὶ ἔμβο-
 λον καὶ τὸν ναόν· καὶ μετὰ τὸ διελθεῖν τὸν ἐμπρησμὸν
 B 116 ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὴν στάκτην, σπιθαμὴν τὸ πάχος· ἔκτισε δὲ 5
 867 καὶ ἱπποδρόμιον ἐκεῖσε· ἐξ οὗ καὶ Μιχαὴλ ὁ βασιλεὺς
 ἐκείσε ἀνηρέθη παρὰ Βασιλείου.

160 (245, σνβ'). Τὸν δὲ ἄγιον Ταράσιον λέγουσιν
 784-806 εἶναι προάστειον τοῦ ἁγίου Ταρασίου τοῦ πατριάρχου· καὶ
 ἀνέστησεν αὐτὸ μονὴν μετὰ θάνατον. 10

161 (243, σν'). Τὴν δὲ μονὴν τὰ Λαμιανοῦ ἔκτισεν
 829-867 Λαμιανὸς παρακοιμώμενος Σκλάβος ἐν τοῖς χρόνοις Θεο-
 φίλου καὶ Μιχαήλ.

159. G (quocum facit B) valde discrepat: Τὸν ἁ. Μάμ.
 Λέων ὁ μακέλλης ἀνήγειρε, διότι ἐκαίετο ἡ πόλις μῆνας 5'. Ἐν ᾧ
 ὁ θῆθεις βασιλεὺς καὶ παλάτια ἔκτισεν καὶ ἐμβόλους καὶ ἱππο-
 δρόμιον ἐν ᾧ οἱ βασιλεῖς ἡνιόχευον, ὅπου καὶ Μιχ. ὁ υἱὸς
 Θεοφίλου τοῦ βασ. ἀνηρέθη παρὰ Βασ. τοῦ Μαν. Λέγεται δὲ
 ὅτι μετὰ τὴν τότε ἐπιμονὴν τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ χειμῶν γέγονεν,
 οἷος ἄλλοτε ποτε οὐκ ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ αἰθάλῃ καθαρά ἐξ
 οὐρανοῦ ἔπεσεν, ὥς κεισθῆαι ἐν τοῖς κεράμοις ἄχρι καὶ σπιθα-
 μῆς. **160.** B sic discrepat: Τὸν ἁ. Ταράσιον τὴν μονὴν λέγον-
 σιν, ὅτι ὁ ἁ. Τ. ὁ πατρ. ἐκείσε ἐτέθη καὶ μετὰ τὸν θάνατον
 αὐτοῦ ἐγένετο μονή.

159. ACM, JHGB 2 ὁ μακέλις J ἐνεπυρίσθητο J
 3 Λεωμ. καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ παλάτια διότι κτλ. AC ἔμβολον] μόλον
 D (et Banduri, sed cf. chron. Pasch. p. 598, 17), ἐμβαλλὼν (=ἐμ-
 βάλλον) J 4 μετὰ τὸ διελθεῖν τὸν ἐμπρησμὸν] ὁρᾷ καὶ (ἐώρα
 ἀπεκείσε C) τὴν πόλιν ἐμπυριζομένην AC 5 ἐπ' αὐτὴν AC,
 ἐπαντὶ J, om. H; exspectamus ἐπ' αὐτὸν sc. ναόν στάκτην
 om. A, στάκτη σπιθαμὴ J, στακτὴν ἥτις καὶ εἰς τοῦς κερά-
 μους ἔκειτο σπιθαμὴ κτλ. H (στάκτην ἄνωθεν τῶν κεράμων
 σπιθαμὴν E) Post πάχος addit H: ὅτε καὶ ὁ ὁσιος δαυιήλ
 ἐν τῷ ἀνάπλω ἦν 6 ἐξ οὗ] ἐν ᾧ CH **160—162.** ACM,
 JHB 8 ταράσιον J 9 προάστ.] προ J καὶ κτλ.]
 ὑστερον δὲ γέγονεν εἰς μονήν. H 10 αὐτὸν A₁ 12 σκλάβ-
 ος om. A₁, ὁ σκλάβος DEH, B (qui ὁ om.)

162 (242, σμξ'). Τὸν δὲ ἅγιον Φωκᾶν Βασίλειος ὁ 867-886
 βασιλεὺς κτίζει μετὰ καὶ τοῦ Φόρου καὶ τῆς Νέας, καὶ τὰ
 παλάτια τῶν Πηγῶν.

163 (246, σνγ'). Τὸ δὲ Σωσθένειον τὸν Ἀρχιστράτη-
 5 γον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔκτισεν.

164 (247; 241, σμθ'). Τὴν δὲ Χρυσοκέραμον ἔκτισεν
 Ἰουστῖνος καὶ Σοφία ἡ Λαβή, ὅταν καὶ τὸ ὀρφανοτροφεῖον 565-578
 τὸν ἅγιον Παῦλον ἀνήγειρεν καὶ τὸν ὄσιον <Ζωτικόν> καὶ
 τὰ Σοφίας τὸν λιμένα καὶ τὰς Σοφιανὰς.

165 (240, σμη'). Τὰ δὲ ξενικὰ κίονια· εἶχον ἐκεῖσε
 10 τοὺς τιμίους σταυροὺς τοὺς ὄντας νυνὶ εἰς τὴν Βώνου
 Ἰουστῖνος δὲ ἐποίησεν τοὺς σταυροὺς.

166 (254, σξ'). Τὰ δὲ Εὐτροπίου ὁ λιμὴν, ἐν ᾧ
 ἀπειμήθη Μαυρίκιος σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, ἐποίησεν 602
 15 αὐτὸν λιμένα Εὐτρόπιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ κυάλιστα ἐν 474-518
 τοῖς χρόνοις Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου· ἀνήγειρεν δὲ καὶ Β 117
 τὴν μονήν.

164. B sic discrepat: Ἡ δὲ πέραθεν τοῦ Στενοῦ λεγο-
 μένη ἐκκλησία Χρυσοκέραμος παρὰ Ἰουστινιανοῦ (sic) καὶ Σο-
 φίας τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἐκτίσθη· παρ' ὧν ἐκτίσθη καὶ
 ὁ ἅγιος Π. τὸ ὀρφανοτε. καὶ ὁ ὄσιος Ζωτικὸς ὁ εἰς τοὺς
 Λαβούς, τοῦ αὐτοῦ ὀσίου καὶ ἀνθρώπου παρισταμένου
 αὐτῶν ἐν τοῖς κτίσμασι, ἀλλὰ καὶ ὁ λιμὴν τῶν Σοφίων καὶ
 αἱ Σοφιαναὶ τὰ παλάτια πέρα τοῦ Στενοῦ.

1 Post Φωκᾶν et l. 3 post παλάτια inserit πέρα B
 2 (τὴν νέαν) εἰς τὸ παλάτιον καὶ τὰ παλ. B τῶν παλα-
 τίων C **163.** ACM, J (de HB cf. § 158) 4 τὸ δὲ σω-
 στέην J, τὴν δὲ μονὴν τοῦ σωσθένειου C (sim. M) **164**—
 171. ACM, JHB 8 Ζωτικὸν inserui ex B; ὁ ὄσιος ζωστήρ
 H, om. rell. cf. III 47 9 τὸν σοφίας λιμ. A₁, τῆς σοφίας τὸν
 λιμ. A₂, ὁ λιμὴν τῶν σοφίων H, om. C 10 κίονιά εἰσιν ὅπου
 εἶχε C εἶχε AC 11 sq. τοὺς ὄντας — σταυροὺς J, οὓς
 ἐποίησεν Ἰουστῖνος τοὺς ὄντας νῦν εἰς ///νον H; pro his ὁ δὲ
 ῥωμανὸς ὁ γέγων ἀνήγειρεν αὐτά A, sim. CB 14 γυναιξιν
 ACJ 15 sq. ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως C
 16 ἀνήγ. — μονήν om. CHB δὲ καὶ om. J

167 (248, σνδ'). Τὰ δὲ Μακελίας ἀνήγειρεν Λέων πρωτοασηκήτης, οὕτω τὸ ἐπὶ κλην κεκλημένος.

168 (249, σνε'). Ἡ δὲ Παλαμίδου ἡ λεγομένη μαρμάρινος στήλη ἐκεῖσε ἵστατο, ἣν ἀνήγειρεν Θεόφιλος ὁ φιλόσοφος ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου βασιλέως. 5

169 (251, σνξ'). Τὰ δὲ τῆς Ἱερείας παλάτια ἐκτίσθησαν παρὰ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου· ὁ δὲ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰουστίνος καὶ Σοφία ἐκαλλώπισαν αὐτά· Ἱερεία δὲ ἐκλήθη ὅτι τῆς Ἥρας ἦν ὁ ναὸς ἐκεῖσε.

170 (252, σνη'). Τοῦ δὲ Βρύαντος τὰ παλάτια 10
ἐκτίσεν Τιβέριος καὶ Μαυρίκιος· ἐκλήθη δὲ Βρύας, ὅτι, μέλλοντος τοῦ ἐσχάτου βασιλέως ἐξελθεῖν καὶ κατοικῆσαι εἰς

170. B sic discrepat: Τὰ εἰς τὸν Βρύαντα παλάτια Τιβέριος ὁ βασιλεὺς ἐκτίσεν καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Μαυρίκιος. Ἐκλήθη δὲ Βρύας προφητικῇ ῥήσει διὰ τὸν μέλλοντα αὐτόθι ἀκονισθῆναι βρυγμὸν τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ὁ ταύτης τῆς πόλεως ἐσχάτος βασιλεὺς μέλλων ἐξελθεῖν προστάξει Θεοῦ καὶ ἀπελθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀποδοῦναι τῷ Κυρίῳ τὴν βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ἅμα τῷ διαδήματι αὐτοῦ, ἐπειδὴν γένηται ἐν τῷ τοι-

1 τὰ δὲ μακελίας A₁, τις δὲ μαλ. J, τῆς δὲ μακελίας τὴν μονὴν C, τὰ μακελίας conl. Lamb. Λέων] μαλῖος C

2 πρωτοασηκρ.] καὶ βασί^λ add. J, falso: neque enim imp. Leo πρωτοασηκρ. fuit οὕτω—κεκτημένος J, κεκλ. scripsi; οὕτως καλούμενος CA₂, om. A₁ HB 3 ἡ δὲ παλαμὶς ἡ λεγομένη J, correxi, τὴν δὲ παλαμύδα A, τὴν δὲ πηλαμίδα C, ἐν δὲ τῇ λεγ. πηλαμίδου H, ἐν δὲ τῇ μονῇ ἡ λέγεται τὸ πηλαμίδον B μαρμάρινος—ἦν om. AC

4 Θεόφιλος JHB, θέων M, Λέων AC 5 κωνστ. τοῦ μεγάλου CB, κωνστ. τοῦ πορφυρογεννήτου H 6 τὰ δὲ ἐν τῇ ἡρίᾳ παλ. H, τὰ δὲ ἐν τῇ ἱερίᾳ παλ. B 7 Ἰουστινιανοῦ] κωνσταντίνου H 8 Ἱερεία] ἡρίᾳ H Ἱερ.—ἐκεῖσε] καλοῦνται δὲ ἱερίᾳ ἡγοῦν τάφοι, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐκεῖ ἐθάπτοντο οἱ πολῖται· καὶ δηλοῦσι τὰ πολλὰ μαρμάρια κιβώρια B 9 Ἥρας] nempe ἡρίᾳ et ἱερίᾳ similiter pronuntiabantur ναός] H addit ἡ ὅτι οἱ τεθνεώτες τῶν πολιτῶν ἐκεῖ ἐθάπτοντο 10 βρύαντος

A, βρύα E, βρύος J, τὰ δὲ εἰς βρύ^α παλ. H

Ἱεροσόλυμα, ἐν αὐτῷ τῷ Βρύαντι θέλει ἀκοῦσαι τὸν βρυγ- B 118
μὸν καὶ τὴν βοήν τοῦ κλαυθμοῦ τῆς πόλεως.

171 (253, σνθ'). Ὅμοιως καὶ τοῦ Δαματρὸς τὰ πα-
λάτια ἐκεῖνοι ἔκτισαν· ἐκεῖσε δὲ ἐστὶν τὸ πῆδημα Κωνσταν- 780-797
5 τίνου βασιλέως τοῦ τυφλοῦ υἱοῦ Εἰρήνης.

172 (σλβ'). Τὰ Φλώρον καὶ τὰ Καλλιστράτου ἔκτισαν
δύο ἀδελφοὶ οὕτως καλούμενοι εἰς οἴκους αὐτῶν· μετὰ δὲ
θάνατον αὐτῶν ἐγένοντο μοναὶ ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου· ἐξ οὗ καὶ Παῦλος πατριάρχης μετὰ υἱή' 780-784
10 ἔτη γνοὺς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης παρ-
ῆγῃσατο τὸ πατριαρχεῖον· καὶ κατελθὼν ἐκεῖσε ἐκαθέζετο
καὶ ἡσύχαζεν καὶ τέθνηκεν ἐκεῖσε μετὰ μῆνας δ'.

173 (177, ρδ'). Τὰ δὲ παλάτια τὰ Ἐλευθερίου καὶ
τὰ ἐργοδόσια ἔκτισεν Εἰρήνην δέσποινα καὶ Κωνσταντῖνος ὁ 780-802
15 υἱὸς αὐτῆς· ἀπὸ δὲ τῶν ἐκεῖσε μέχρι τὰ Ἀμαστριανοῦ
ἱππόδρομος ἦν, γεγωνὸς παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Ἡ 379-395
δὲ αὐτὴ Εἰρήνην τοῦτον κατέλυσεν.

174 (ρσα'). Τὸ δὲ λεγόμενον μέγα λειτρὸν τὸ πλη-
σίον τοῦ Βοὸς ἐκτίσθη παρὰ Νικήτα εὐνούχου καὶ γεγωνό-

οῦτω βουνοῦ τοῦ Βρύα, μέλλει ἀκοῦσαι μετὰ πάντων τῶν ἀκολο-
θοῦντων αὐτῷ τὴν βοήν καὶ τὸν βρυγμὸν τοῦ ἐναπομείναντος
λαοῦ, τῆς πόλεως ἤδη ποντιζομένης.

2 καὶ om. J κλαυθμῶνος AC 3 δαμαντρὶ A₁, δαμα-
τρὶ E, δαματρίου B 4 ἐστίν] ἦν AC 5 τοῦ τυφλωθέντος
παρὰ εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ H (sim. B) 172. AM, JHB
6 Φλωρεντίου Lamb. ex coniect., sed cf. Nicephor. p. 38,
4 et 6. Theophan. p. 457, 16 τὰ αὐτὰ Καλλ. om. AH
7 εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν A₁ 8 γέγονε μονή M 9 ξη' AM,
vnh' HB 11 τὸ πατριαρχεῖον om. H 12 μετὰ μηνῶν τεσ-
σάρων J 173. ACM, JHB 13 τὰ ἐλ. J, τῶν ἐλ. rell.
14 τὸ ἐργοδόσιον J 15 μαστριανοῦ J 16 γεγωνότος J
παρὰ τοῦ δευτέρου κτήτορος τῆς πόλεως τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου B
17 In fine addit B καὶ ἔκτισεν ἐν αὐτῷ τὰ πιτόρια
(πιστώρια B₁). Cf. III 85 174—176. AM, JHB 19 καὶ]
τοῦ A₂ γεγωνότος om. HB

839-842 τος ἐπὶ τῆς τραπέξης ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ βασιλέως.

175 (ρζβ') Ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος τὰ Ἀββακερᾶ πλησίον
437-474 τοῦ Ξηρολόφου ἐκτίσθη παρὰ Λέοντος Μακέλλῃ· ἐκλήθη
δὲ οὕτως, ὅτι εὐρέθη ἐκεῖσε ἀβάκια παμμεγεθέστατα καὶ 5
ἀξιοθαύμαστα.

B 119 176 (ρζγ'). Τὸ Κρύσταλλον δὲ ἐκλήθη ἡ Θεοτόκος
457-474 οὕτως, ὅτι ἐκεῖσε διερχόμενος ἔφιππος ὁ Λέων ὁ Μακέλλῃς
ἔπεσεν κρύσταλλος χειμῶνος ὄντος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.

177 (236, σμ'). Ὅτι τὰ Ἱερίου πέραν ἱερέως τινὸς 10
ἐσέβετο στήλη τοῦνομα Ἱρος. Λέγεται δὲ Ἱερίου διὰ τὸ
μνημεῖα πολλὰ εἶναι ἐκεῖσε· ἀλλὰ καὶ οἱ πολῖται πάντες
ἐκεῖσε ἐθάπτοντο.

178 (236, 237, σμ', σμα'). Τὸν δὲ ἄγιον Γεώργιον
ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν. Πρῶτον δὲ ὁ ἅγιος Ἀν- 15
δρέας ὁ ἀπόστολος ἐκάθισεν ἐκεῖσε καὶ ἐδίδασκεν· εἰδ'
οὗτος ἐχειροτόνησεν τὸν ἅγιον Στάχυν εἰς τὴν ἀγίαν Εἰ-

177. H: Περὶ τῶν Ἱερίων λέγεται ὅτι οἱ ἀποθνήσκοντες
πολῖται ἐκεῖσε ἐθάπτοντο· ἢ ὅτι στήλη τινὸς ἐκεῖσε ἐσέβετο ἥρως
καλουμένου. B: Περὶ δὲ τῶν Ἱερίων· ὅτι οἱ ἀποθνήσκοντες τῶν
πολιτῶν πρὸ τοῦ κτισθῆναι τὸν ἅγιον Λουκᾶν ἐκεῖσε
ἐθάπτοντο.

1 ἐπὶ τῆς τραπέξης A₂B, ἐπὶ τραπέξης H, τῆς τραπ. J A₁
3 τὰ] τοῦ H ἀββακερᾶ A₁, ἀββάκερα A₂, ἀβάκαρα J,
ἀβακύρου H, ἀβακηρᾶ B, ἀβάκια conl. Lamb.; vid. ind. topogr.
7 ἐκλήθη δὲ (καὶ add. A₂) κρύσταλος κτλ. A 9 αὐτόν
codd. praeter A₁ 177. 178. ACM, JHB 10 τὰ Ἱερίου
ὅτι· τὰ ἱσπέραν ἱεραῖος τινὸς ἐσαίβοντο στήλῃ τοῦνομα Ἱρις· J
11 λέγεται δὲ καὶ γερίου AF; λ. δ. κ. ἡρίου E, hoc fortasse recte
12 πάντες om. AC 14 τὸν δὲ ἁ. Γεώργιον] τὸν δὲ ναὸν AC
(Γρηγορίου Lamb. codicibus invitis scribit) 16 ἐκάθισεν]
ἐκάθιστων J 17 ab εἰς τὴν ἁ. Εἰρ. novum caput incipit M,
similiter D (Ἡ ἀγία εἰρήνη τὰ γάλατα)

ρήνην τὰ λεγόμενα Γαλάτου· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Γαλάτου
τινὸς οἰκοῦντος ἐκεῖσε.

179 (237, σμα'). Τὸ Κερατοεμβόλιν· ἦλθεν ὁ ἅγιος
Ἀνδρέας πρὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ τὸ Βυζάντιον
5 καὶ ἔκτισεν εἰς τὰ Ἀρματίου καὶ ἐκαθέζετο ἐκεῖσε· ἐποίησεν
δὲ σταυρὸν ἰδιοχείρως λατομήσας αὐτὸν καὶ γλύψας ἔστησεν
αὐτὸν εἰς τὴν ἀγίαν Εἰρήνην τὴν παλαιάν· καὶ εἴθ' οὕτως
ἦλθεν εἰς τὸ Νεώριον, εἰς τὸν ἔμβολον τὸν καλούμενον
Κερατοεμβόλιν καὶ ἐδίδασκεν· εἴρηται δὲ οὕτως ὁ ἔμβολος,
10 διότι ἀψίδα χαλκῇ ἦν ἐκεῖσε· καὶ στήλη ἐπάνω ἴστατο
ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ κέρατα τέσσαρα· θαῦμα δὲ ἐγένετο
αἰε' ὅστις εἶχεν ὑπόληψιν εἶναι κερατᾶς, ἐκεῖσε ἀπερχόμενος καὶ
προσεγγίζων τῇ στήλῃ εὐθέως, εἰ ἦν ὡς ὑπελάμβανεν, ἐγν-
ρίζετο ἐκ τρίτου ἢ στήλῃ· εἰ δὲ οὐκ ἦν οὗτος ἐνυπόληπτος,
15 ἴστατο σιγῇ καὶ οὕτως διηλέγχοντο οἱ κερατάδες.

180 (20, κ'). Λέγεται δὲ Μαναῦρα ὁ τρίκλινος τοῦ Β 120
μεγάλου Κωνσταντίνου, διότι Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος ὁ ἀπο- 491-518

180. A₁ A₂ (quibuscum faciunt CM) valde discrepant: Λέ-
γεται δὲ ὁ τρίκλινος τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου ἡ Μαναῦρα, δι-
ότι Ἀναστάσιος ὁ Δίκωρος τῷ κζ' (κβ' A₁) ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ καὶ τῷ δ' μηνὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασι πρὸς τὸ
παλάτιον· πάντων δὲ ἀδημονούντων καὶ φεγγόντων ἀπὸ τόπου

1 τὰ γάλατα DF, τοῦ γαλάτου H, τοῦ γαλατᾶ B, Τὰ δὲ γαλά-
τον E δὲ om. A₂ DE, οὐν M; ἐκλήθη δὲ οὗτος ὅτι ἀπὸ γαλατί-
ονος τινὸς οἰκοῦντος ἐκῆσε ἐκλήθη οὗτος (sic) J γαλάτου E, γαλά-
τη H, γάλατα B, γαλατίονος JA₂ DF, γαλατίον A₁ 179. 180. ACM,
JHGB 3 τὸ κερατοεμβόλιν omis. codd. praeter J ἦλθεν
δὲ A 4 πρὸ τοῦ μεγ. Κωνστ. om. AC 5 ἔκτισεν] ἐποίησεν τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ G ἀρμασίου A ἐκάθητο διδάσκων G
9 κερατοεμβόλον H, κερατέμβολον A₂ G, κερατοεμβόλιον C
οὕτως om. J 10 ἀψὶς HG, καμάρα AC, ἐπάνω] ἐκεῖσε J
11 ἐγένετο] ἐκίσαι γενόμενον J 12 ἐν ἐαυτῷ ὑπόληψιν
AF 13 εἰ ἦν ὡς ὑπελάμβανεν HG, om. rell. γυρίζεσθαι J
14 εἰ δὲ ἦν ἐκτὸς ὑπολήψεως A₂ C. 15 σιγῇ] ἀσάλευτος
AC, σιωπηρῶς H καὶ οὕτως — κερατ. om. HG ἡλέγχοντο
A₂ C, διήρχοντο J, correxi

σελεντιάριος τῷ εἰκοστῷ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῷ τετάρτῳ μηνὶ | βροντῶν καὶ ἀστραπῶν πρὸς τὸ παλάτιον εἰλουμένων ἀδημονούντος καὶ φεύγοντος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων αὐτοῦ ἐκείσε κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργή || τοῦ θεοῦ ἡγουν ἡ ἀστραπή καὶ ἡ βροντή· 5 καὶ ἐκεραυνώθη καὶ ἐγένετο πυρίκανστος. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἔβαλεν φωνήν· ὦ μάνα, ὑπὸ τῆς αὔρας ἀπόλλυμαι. Τὴν δὲ φωνὴν αὐτοῦ ἤκουσάν τινες τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκάλεσαν τὸν τρίκλινον ἀπὸ τῆς μάνας καὶ τῆς αὔρας τοῦ πυρός. 10

181. Τὸν δὲ Ἀρχιστράτηγον τὸν μικρὸν τῆς Νέας 491-518 Ἀναστάσιος καὶ Ἀριάδνη ἀνήγειραν.

182 (211, σιγ'). Τὸ δὲ Σίγμα τὴν Θεοτόκον ὁ μέγας 527-565 Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν καὶ εἶθ' οὕτως Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας· μετὰ δὲ τῇ ἔτη σεισμοῦ φοβεροῦ καὶ ἐξαισίου γε· 15

εἰς τόπον καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, προσέφυγεν ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων ὃν ἔκτισε καὶ κατέλαβεν ἐκείσε ἡ ὀργή τοῦ θεοῦ καὶ ἐκεραυνώθη γεγωνὶς πυρίκανστος. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν ἔκραξεν μεγάλως· ὦ μάνα, ὑπὸ τῆς αὔρας ἀπόλλυμαι. Τὴν δὲ φωνὴν αὐτοῦ ἤκουσάν τινες τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκλήθη ὁ τρίκλινος δηλονότι ἀπὸ τῆς μάνας καὶ τῆς αὔρας τοῦ πυρός.

L. 6 post πυρίκανστος in margine locum ex Georg. Mon. p. 518, 24 — 519, 4 Mur. (ὥστε αἶφν. — ἃ ἐφόρει) adscripsit D

L. 2 — 5 ex Georgio Mon. p. 619, 11—15 de Boor (cf. B. Z. VII, 127) qui consentit cum codice J

1 κς H, ις G 4 ἐν ἐνὶ κτλ.] ἐλθόντα δὲ αὐτὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρίκλινον ἡ ὀργή κτλ. H, sim. G 7 ὦ μάνα αὔρα ὦ ὑπὸ αὔρας ἀπόλλ. G Exclamatio μάνα etiam apud Liudprand. Legat. c. 23 10 post αὔρας inserit J: ὃ ἐστὶν μαανύρα
181. A, JH 11 τὴν νέαν AH 12 Ἀναστ.] Ζήνων AH 182. 183. ACM, JHB 14 καὶ εἶθ' οὕτως] ὕστερον δὲ H, εἶτα μετὰ τῇ ἔτη 'I. ὁ μέγας· μετὰ δὲ τὴν αὐτοκρατορίαν βασιλείου κτλ. B 15 δὲ om. J

γονότος εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν Βασιλείου μετὰ τὸ ἀναιρε- 867-886
θῆναι Μιχαὴλ συνεπιώθη ὁ ναὸς ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, μνή-
μη τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖσε πάντας
διέφθειρεν· καὶ ἔκτοτε ἐκλήθη σεῖσμα, ἐπεὶ πρῶτον οὐκ
ἐκαλεῖτο οὕτως.

183 (220, σκα'). Τὴν δὲ γυναικίαν μονὴν τὴν κα-
λουμένην Ἀνγούστης Ἰουστίνος ὁ Θράξ ὁ κρατίστος, ὁ 518-527
θεῖος Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου, ἔκτισεν σὺν τῇ γυναικί
αὐτοῦ Εὐφημία, ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐκεῖσε ἐτέθη.

184 (223, σκε'). Ἡ Χώρα· τὸ πρῶτον εὐκτήριον ἦν B 121
ἡ τοιαύτη μονή. Κρίσπος δὲ ὁ ἑπαρχος καὶ γαμβρὸς τοῦ
Φωκά τοῦ Καππάδοκος περιωρίσθη ἐκεῖσε καὶ ἔκτισεν ταύ- 602-610
την εἰς κάλλος καὶ εἰς μέγεθος ἀποχαρισάμενος ἐκεῖ καὶ

L. 2 Cf. Georg. Mon. p. 754,5 Mur. L. 12 Post ἐκεῖ addit C
hanc narrationem sumptam ex Georg. Mon. p. 564 sq. Mur.:
ὅτι ἐν ὑπολήψει γέγονε τοῦ Ἡρακλείου τοῦ βασ. Καὶ γὰρ καὶ
αὐτῷ συγκροτήσας ὁ αὐτὸς Κρίσπος καὶ κρατήσας διὰ τῆς θα-
λάσσης τὴν βασιλείαν γαμβρὸς τυγχάνων Φωκά· καὶ μετὰ τοῦτο
βασιλεὺς γράμματα κατ' αὐτοῦ δεξάμενος ὁ Ἡράκλειος ἔφη αὐτῷ
οὕτως· 'Ἀθλίε, γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας καὶ πῶς ἀληθῆ φίλον ποι-
ήσεις;' Διὰ ταῦτα οὖν ἐκεῖσε περιορισθεὶς ἔκτισε κτλ. (cod. E
verbis paulo discrepat)

2 κυριακῆς J, post κυρ. addit H μηνὸς Ἰαννουαρίου θ',
μνήμη om. codd. praeter J 4 σῖσμα J, σῖγμα ἤγουν τά-
φος B, σῆμα M, σίγμα AC ἐπεὶ — οὕτως] ιδιωτικῶς
δὲ σίγμα H, om. B 6 Ὅτι ἡ γυνεὶα μονὴ ἀνγούστος J
7 ἀνγούστην A₁, τὴν καλ. αὐγ. om. HB, qui eius loco
scribunt τὰ προκοπίας; cod. E inter μονὴν et τὴν in-
serit τὴν ἐκπλαγίαν αὐτῶν; sc. τῶν Προκοπίας, quae in
E antecedunt (=III 153) Ἰουστίνος om. J, I. ὁ Θρ. om. HB
ὁ κρατον J 9 αὐτῆς DF, αὐτοῦ rell. (αὐτοῦ πρότερον E)
Secundum Cedrenum I p. 642 Bonn. et Iustinus et Euphemia
in monasterio Augustae sepulti erant. 184. ACM, JHGB

11 Κρίσπος (κρύπτος, γρίσπος, κρίσιππος) omnes codd.,
Πρίσκος Lamb., sed cf. Georg. Mon. p. 564 Mur. 12 τοῦ
Φωκά τοῦ K.] τοῦ Καππάδοκος καὶ ἀπηνούς Φωκά C, ἐκεῖ
παρὰ τοῦ αὐτοῦ Φωκά G

κτῆματα πολλά. Ἐπεκλήθη δὲ Χώρα, διότι ἐπὶ τοῦ Βύζαν-
τος χωρίον ἦν ἐκεῖσε· ἐπεὶ καὶ τὰ Στουδίου χωρίον ὑπ-
ῆρχεν ἔξωθεν τῆς Βύζης.

185 (222, σκδ'). Ἡ δὲ μονὴ τῆς Ξηροκέρκον, ὁ
ἅγιος Μάμας, παρὰ τῆς ἀδελφῆς Μαυρίκιον ἐκτίσθη· μετὰ 6
602 γὰρ τὸ ἀποτμηθῆναι τὸν Μαυρίκιον εἰς τὸν Εὐτροπίου λι-
μένα σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ λαβοῦσα τὰ σώματα αὐτῶν
κατέθετο ἐκεῖσε ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ· τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρας εἰς τὴν νῦν μονὴν τῆς
Νέας Μετανοίας ἐκάθισεν πρὸς ὀλίγον. Καὶ εἶθ' οὕτως 10
καὶ αὐτὰς διὰ ξίφους ἀπέκτεινεν ὁ Φωκᾶς. Τὴν δὲ γυ-
ναῖκα αὐτοῦ ταφῆς οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' εἰς τὴν θάλασσαν
ἔβριψεν ἀποκεφαλίσας καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συγγένειαν
Φωκᾶς ὁ παρόνομος ὤλεσεν.

186 (147, ρπα'). Τὴν δὲ ἁγίαν Εὐφημίαν τὴν μονὴν 15
καὶ τοὺς τάφους τοὺς ὄντας εἰς τὸ Πιτρὶν καὶ τὸ λοιτρὸν
867-886 Βασίλειος ὁ βασιλεὺς ἀνήγειρεν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ
ἐκεῖσε ἀπέκειρεν.

B 122 187 (201, σγ'). Τὴν ἁγίαν Ζωὴν τὴν οὖσαν εἰς τὴν

1 ἐπὶ τῶν Βυζαντίων F, ἐπὶ τὸν βύζαντα J 2 ἐπεὶ]
καθὼς HB τὰ Στουδ. κτλ.] ἡ τῆς δίου ἔξω οὖσα τῆς
πόλεως. G 3 ἔξω τοῦ Βυζαντίου scribit et post ἐκεῖσε
ponit C, ἔξ αὐτῆς βύζαντος M, ἔξω τῆς βύζας H
185. 186. ACM, JHB 4 τῆς ξηρ.] τοῦ ξηροκέρκον J, τοῦ
ξηροκεράμου B, τῆς ξηροκεράμου H; ἡ οὖσα εἰς τὸν ξυλό-
κερον A, ἡ ξυλόκερος C 7 λαβὸν J 9 τρεῖς om. A₁
εἰς τὴν νῦν λεγομένην νέαν μονὴν A₂, εἰς τὴν
μονὴν τὰ νέας μεταν. FM, εἰς τὴν μονὴν τὰ νέα D (om. E),
εἰστινυνμονὴν τὰ νέα καλούμενα μετανοίας χάριν J, ἐν
τῇ νέα καλ. μονῇ B, ἐν τῇ μονῇ τῇ νέα καλ. H 10 ἐκάθι-
σεν] ἐφρουρεῖτο παρὰ τῶν τοῦ Φωκᾶ B 15 τὴν μονὴν—εἰς
om. AC, 16 πιτρὶον C, πέτριον H (ἐν τῷ πετρίῳ B)
17 sq. τὰς—ἀπέκειρεν] pro his· τὰ ἅγια σώματα τῶν ἁγίων
ἐκεῖσε ἔθετο A₂ (cf. § 188) 187. 188. 189. ACM, JHB (sed
J p. 275 l. 1 ἔνθα καὶ — l. 6 ἀνήγ. om., H l. 4 καὶ—6 ἀνήγ.,
B l. 4 καὶ—7 ἐπεκέρ.) 19 Ἱ. δὲ ἁγία ζωὴ ἡ οὖσα εἰστήν
μονισίαν τὴν νῦν μονὴν, αὐτὴν ὁ δ. M. ἀνήγειρεν· J

Μωκισίαν ὁ ὅσιος Μαρκιανὸς ἀνήγειρεν· ἔνθα καὶ τὸ ἅγιον 450-457
αὐτῆς σῶμα κεῖται.

188 (210, σιβ'). Τοὺς ἁγίους Νοταρίους ὁ μέγας Θεο- 379-395
δύσιος ἀνήγειρε καὶ τὰ σώματα τῶν αὐτῶν ἁγίων ἐκεῖσε ἔθετο.

5 189 (208, σι'). Τὸν δὲ ἅγιον Φίλιππον τὸν ἀπό-
στολον Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος ἀνήγειρε καὶ κτήματα πολλὰ 491-518
ἐπεκύρωσεν.

190 (209, σια'). Τῶν δὲ ἁγίων Μανουήλ, Σαβὲλ
καὶ Ἰσμαήλ τὸν ναὸν· μετὰ τὸ καυθῆναι αὐτοὺς παρὰ
10 Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἐπὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος Θεοδόσιος 379-395
ὁ μέγας τὸν ναὸν ἀνήγειρεν καὶ τὰ σώματα τῶν ἁγίων
ἐκεῖ ἔθετο.

191 (206, ση'). Τὸν δὲ Πρόδρομον τὴν παλαιὰν
πόρταν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν· τὸ δὲ κτίσμα
15 ἡκούμβιζεν εἰς τὸ χερσαῖον τεῖχος.

192 (207, σθ'). Τὸν δὲ ἅγιον Ἐλευθέριον Βασίλειος
τις πατρικίος ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου ἀνήγειρεν. 395-408

193 (216, σιη'). Αἱ μοναὶ τὰ Ἀλεξανδρίας καὶ Γρη-
γορίας· αἱ δύο μοναὶ τῆς ἁγίας Δομνίκας ἣ ἐπονομαζομένη
20 τὰ Ἀλεξανδρίας καὶ ἡ ἄλλη μονὴ ἣ λεγομένη τὰ Γρηγορίας
ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐκτίσθησαν. Ἐλ- 379-395
θοῦσαι γὰρ ἀπὸ Ῥώμης εὗρον ἄοικον τὸν τόπον καὶ αἰτη-

2 αὐτῆς H, αὐτοῦ A (οὗ καὶ θανὼν κατετέθη B)
190. ACM, JHB 9 καυθ.] κτισθῆναι J 10 post τεῖχος
inserit A₂ τότε γὰρ ἦν ἐκεῖ τὸ τεῖχος, sim. FM 12 Lamb.
interpolavit locum ex I 53 191. ACM, JHB. Cf. I 53
13 Τὴν δὲ παλ. πόρταν (τὸν πρόδρ. om.) JH, Τὴν παλ.
καλουμένην πέτρων B (cf. III 79) 14 πόρταν om. ACM. τὸ
δὲ κτλ.] ὅπου ἦν τὸ ἀρχαῖον καὶ παρ' αὐτοῦ κτισθὲν χερσαῖον τεῖ-
χος B 15 ἡκούμπιζεν A₁ 192 — 193a. ACM, JH
16 Βασίλειος om. AC 18 αἱ μοναὶ τὰ ἀλεξανδρίας καὶ
γρηγορίας in J rubro picta sunt; om. ACH 19 τῆς ἐπονο-
μαζομένης J 20 τὰ ἀλεξάνδρον HD, τὰ ἀλεξάνδρεια F τὰ
Γρηγ.] τὰ /////ρας H, unde Lamb. τὰ Μάυρας finxit

σάμεναι τὸν αὐτὸν βασιλέα δέδωκεν αὐταῖς τὸν τόπον καὶ συνδρομὴν καὶ ἀνήγειραν τὴν μονήν.

B 123 **193a** (217, σιθ'). Ὁ ὅσιος Δῖος ὡσαύτως καὶ αὐτὸς αἰτησάμενος τὸν βασιλέα, δέδωκεν καὶ αὐτῷ τόπον καὶ ἀνήγειρεν τὴν μονήν. 5

582-602 **194** (218, σκ'). Τὸ δὲ καλούμενον Μυροκέρατον ἡ μονὴ ἐκτίσθη ἐν τοῖς χρόνοις Μαυρικίου τοῦ βασιλέως. Φασὶ δὲ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, ὅτι τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, ὅπερ εἶχεν Σαμουήλ ὁ προφήτης καὶ ἔχριζεν τοὺς βασιλεῖς, εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν ἐκρέματο· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως 10 ἐκλήθη.

117-741 **195** (214, σις'). Τοῦ δὲ Ξυλινίτου ἡ μονὴ ἐκτίσθη παρὰ Νικήτα μαγίστρου ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Συρογενεοῦς, τοῦ πατρὸς Καβαλλίνου. Ὁ αὐτὸς δὲ Ξυλινίτης ἀπεκεφαλίσθη εἰς τὸν σφενδόνα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος 15 δι' ἐπιβουλὴν. [Ἐχει δὲ τὸ ὄνομα ἡ μονὴ διὰ τὸ τὰς μοναζούσας χρῆσθαι εἰς ὑπόδησιν τοῖς οὕτω καλουμένοις ξυλίνους.]

196 (215, σις'). Ἡ δὲ μονὴ τὰ Ἰκασίας ἐκτίσθη παρὰ Ἰκασίας τῆς μοναχῆς, εὐπρεποῦς καὶ εὐλαβοῦς καὶ 20

196. H sic discrepat: Ἡ μονὴ τὰ Εἰκασίας ἐκτίσθη παρὰ Εἰκ. μοναχῆς εὐλαβεστάτης καὶ σεβασμίας γυναικός, ὡραίᾳ τῷ εἶδει· ἦν δὲ κοσμικὴν οὖσαν Θεόφιλος ὁ βασιλεὺς ἰδὼν λαβεῖν γυναικα ἠθέλησεν, εἰπὼν ὡς ἄρα 'διὰ γυναικὸς ἐρρῶν τὰ φαῦλα.'

1 αὐτὰς A₁D 2 καὶ συνδρομὴν om. AC τὴν μονήν] τοὺς ναοὺς JH 3 In classe A § 193a collocatur post 194 ὡσαύτως καὶ αὐτὸς om. A₁ 4 δέδωκεν κτλ.] τόπον λαβὼν ἔκτισε τὴν μονὴν τὴν δίου καλ. H καὶ αὐτὸν J **194** — **196.** ACM, JHB 6 μυριοκεντινάριον J ἡ μονὴ om. AC 7 μαρκιανοῦ JHB 9 ἔχριζεν τοῖς βασιλείοις J 15 εἰς τὴν σφενδόνα A₂B, εἰς τὴν σφενδόνην H 16 δι' ἐπιβουλῆς A₂DE Quae uncis inclusi, in solo H exstant 19 εἰκασίας B (et H), κασίας F in titulo (περὶ τὰ κασίας) 20 post μοναχῆς addit C: ὅτε τῆς βασιλείας ἀπέτυχε παρὰ Θεοφίλου βασιλέως. Cf. H

σεβασμίας γυναικός, ὥραιας τῷ εἶδει τῆς τε κανόνας καὶ
στίχους ποιησάσης ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου καὶ Μιχαὴλ 839-867
τοῦ νιού αὐτοῦ.

197. Τὰ δὲ Σμαράγδης σὺν τῷ λοετρῷ ἐκτίσθησαν
5 παρὰ Σμαράγδου πατρικίου καὶ στρατηγοῦ ἐν τοῖς χρόνοις
Τιβερίου τοῦ Θρακός, διότι οἶκος αὐτοῦ ἦν ἐκεῖσε. 578-582

198 (200, σβ'). Τὰ δὲ Κουκουροβίου τὴν μονὴν
ἔκτισεν ὁ ὁσιος Εὐάρεστος ἐν τοῖς χρόνοις Μιχαὴλ τοῦ 820-829
Τραυλοῦ τοῦ Ἀμορραίου.

10 199 (129, ροθ'). Ὁ δὲ ἅγιος Μάρκος πλησίον τοῦ B 124
Ταύρου ἐκκλησία ἦν μεγάλη ξυλότρουλος, κτισθεῖσα ὑπὸ
Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· καὶ κατενεχθεῖσαν Ῥωμανὸς δεσπό- 379-395
της ὁ γέρον ἀνηγειρεν αὐτήν. 919-941

Ἐπεὶ δ' ἐκείνη σοφωτάτη ἦν, μετ' αἰδοῦς πως ἀντέφηνεν· ἄλλὰ
καὶ διὰ γυναικὸς πηγάζει τὰ κρείττονα.' Ταῦτα ἀκούσας
ὁ Θεόφιλος ταύτην μὲν εἶπας, Θεοδώρῃ δὲ ὁ ἐπεφέρετο χρυσοῦν
μῆλον δεδώκει. Ἡ οὖν Εἰκασία τῆς βασιλείας ἀποτυχοῦσα τὸ
τῶν μοναζουσῶν ἐνδιδύσκειται σχῆμα, κανόνας πολλοὺς καὶ
στιχηρὰ καὶ ἄλλα τινὰ ἀξιοθαύμαστα ποιήσασα. Quae sumpta
sunt ex Georg. Mon. p. 700 Mur.

1 τῆς τε—ποιησάσης] J, ἥτις . . . ἐποίησε A₂, ἥτις . . . ποι-
ήσασα A₁ M, ἥτις σοφωτάτη οὐσα . . . ἐποίησε καὶ ἐμελώδησεν B
2 μιχ. τοῦ τραυλοῦ καὶ θεοφίλου τοῦ νιού αὐτοῦ JA, nil nisi
Θεοφίλου τοῦ βασιλέως B; Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ DFM, Θεοφίλου καὶ Μιχαὴλ τοῦ νιού αὐτοῦ E 3 In
fine addit ξη ἐν αὐτῇ DF, ξη ἐν αὐτοῖς M, ὅποια τὰ εἰς τὴν
πόρην καὶ εἰς τὸ μύρον· αὐτῆς γάρ εἰσιν ἅπαντα ταῦτα E

197. A, JHB 4 Τὰ σμαράγδου H λουτρῷ AH 6 δι-
ότι] καὶ ὁ A, ἐπεὶ H, διότι — ἐκεῖ om. B 198. ACM

7 κουκουροβίου A₁, κουκουρουβίου A₂, cf. Ἰωάννης ἐπιλεγόμενος
Κουκουρόβιος Theophan. p. 227, 10 de Boor 199. ACM,
JHB 11 κτισθεῖσα — 13 αὐτήν om. AC 12 καὶ
κατ. κτλ.] εἶτα κατενεχθεῖσα ἀνηγέρθη παρὰ Ῥωμανοῦ τοῦ
Λακαπηννοῦ H, εἶτα ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθεῖσαν ἀνήγ. κτλ. B
κατενεχθὲν J

200 (129, ροθ'). Ἀλλὰ καὶ Κωνωπίων ἐστοιχειώθη καὶ ἴστατο ἐστηλωμένους ἐπάνω τῆς ἀψίδος τοῦ Ταύρου τῆς δυτικῆς· χαλκοῦς δὲ ἦν ὁ κώνωψ καὶ μυῖα καὶ κόρις· καὶ

867-886 ἐξ αὐτῶν τῇ πόλει οὐκ ἐπεφοίτων. Ὁ δὲ Βασίλειος ὁ βασιλεὺς ἔκλασεν αὐτόν.

5

201 (158, οη'). Ἡ δὲ καλουμένη Νεκρά· τὰ σώματα τῶν ἀναιρεθέντων ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ ἐτέθησαν ἐκεῖ διὰ τὸ μὴ χωρεῖν ἀλλαχοῦ θάψαι αὐτά. Ἀπέφραξε δὲ τὰ σκάλια ἀπὸ τοῦ Πρωτοθύρου μέχρι τοῦ Καμελανκίου· καὶ οὕτως εἰσόδου τὰ νεκρὰ σώματα. [Ἐστὶ δὲ ἡ λεγο-

527-565 μένη Σάπρα.]

202 (156, ος'). Ἡ δὲ στήλη ἡ ἱσταμένη εἰς τὴν φιάλην τοῦ Ἱπποδρομίου εἰς τὸ στურάκιν ἡ χαλκῇ καὶ γυναικοειδῆς Εἰρήνης ἐστὶν τῆς Ἀθηναίας, ἣν ἀνήγειρεν

780-797 Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτῆς εἰς θεραπείαν αὐτῆς.

15

200. ACM (CM coniungunt verba cum § 199), JHGB. Cf. III 24, unde Lamb. nunc locum interpolavit 1 ἄλλος δὲ κωνωπίων A₁ MG, ἄλλος (-ως) δὲ κωνωπίωνα JC, ἀλλὰ καὶ κωνωπίων A₂ H ἐστουχιόττο (?) J, ἐστοιχείωσε C 3 δυτικῆς AM χαλκός J καὶ μυῖα—5 αὐτόν om. C μυῖα καὶ τὰ ἄλλα ζωόφια καὶ ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐπεφοίτα τι τῇ πόλει H, ἡ μυῖα καὶ τὰ λοιπὰ ζωόφια καὶ ἄχρως οὐ ἴστατο, οὐκ ἐφοίτων τῇ πόλει μυῖαι ἢ ψύλλαι ἢ κώνωπες G, καὶ μυῖαι καὶ κώνωπες καὶ κόριδες οὐκ ἐπεφοίτων τῇ πόλει A₁, καὶ μυῖαι καὶ κόριδες nil amplius A₂ ἐπεφοίτουν J 4 ὁ δὲ βασιλεὺς Μιχαήλ B 5 ἠφάνισεν αὐτὴν συντρίψας H, ἐξ οἰκειᾶς ἀνοίας κατήγαγε καὶ ἠφάνισεν αὐτόν G, ἐτζάκισεν αὐτόν· ἦν δὲ τοῦτο ὅτι διὰ ταῦτα οὐκ ἐπεφοίτων τῇ πόλει οὔτε κόριδες οὔτε μυῖαι οὔτε ψύλλαι οὔτε φθεῖραι οὔτε κώνωπες A₂ αὐτό J **201.** ACM, HB 6 Ὁ τόπος ὃς καλεῖται νεκρά B 7 Ἰουστ. ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ ἐτέθησαν C 8 ἀπέφραξαν H 9 τοῦ πρωτοθύρου A₁ DF, τοῦ προθύρου A₂, τοῦ πρώτου θύρου E, τῆς πρώτης θύρας H, τῆς παραθύρου B; cf. Const. Porph. caer. p. 334, 6 καμελανκίου A₁, καμελαύ A₂ D, καμελανκίον FH, καμανλάκη E, καμελανκίου M, καμιλανκίου B. Est nomen triclinii, cf. Const. Porph. caer. p. 73, 10 et 573, 9 10 Quae uncis inclusi, in solo E exstant **202—206.** ACM, JHB 13 φιάλην] κεφαλήν AC (sed in titulo φιάλην C) τὸ om. J στურάκιν A₁ F καὶ] ἡ J 14 ἀνήγ.] ἀνιστόρησε A₂

203 (157, ος'). Τὰ δὲ κτίσματα τὰ εὐμεγεθέστατα B 125
τὰ εἰς τὸν ἅγιον Σέργιον οἶκος ἦν τοῦ μεγάλου Ἰουστিনি- 527-565
ανοῦ ὄντος αὐτοῦ πατρικίου.

204 (93, ρκε'). Τὰ Πατρικίας ἡ Θεοτόκος ἡ οὖσα
5 ὀπισθεν τῆς ἁγίας Σοφίας πρὸς ἀνατολὰς· οἱ βασιλεῖς δι-
ερχόμενοι ἐπὶ προελεύσεως μετὰ τῶν δεσποινῶν, ὁπόταν
ἤθελον ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ
ἴσταντο. Οἶκος δὲ ἦν κτισθεὶς παρὰ τοῦ μεγάλου Κων-
σταντίνου. Αἱ δὲ πατρικίαι αἱ ζῶσται καὶ οἱ πατρίκιοι
10 ἐκεῖσε προσήρχοντο καὶ ἥλλασσον τὸν βασιλέα καὶ τὴν βα-
σίλισσαν μετὰ καὶ τῶν πραιποσίτων.

205 (97, ρλ'). Τὰ δὲ Βασιλίδου οἶκος ἦν πατρικίου
Βασιλίδου καὶ κναίστορος τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. 527-565

206 (67, ξξ'). Αἱ δὲ πύλαι αἱ χαλκαὶ αἱ ἱστάμεναι
15 εἰς τὴν Τρικύμβalon τοῦ Τζουκανιστηρίου παρὰ Βασιλείου 867-886

204. H, cui B propinquus est, haec praebet: Εἰς δὲ τὴν
ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὰ Πατρ. γέγραπται, ὅτι, ὅτε ἤρχοντο οἱ
βασιλεῖς μετὰ τῶν δεσποινῶν ἐπὶ προελ. εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ
λόγον Σοφίαν, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἴσταντο· οἶκος γὰρ ἦν
ἐκεῖσε μέγας κτισθεὶς παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνστ. καὶ οἱ μὲν
πατρίκιοι καὶ πραιπόσιτοι ἐκεῖσε ἥλλασσον καὶ ἐξώννουν τὸν
βασιλέα· ὁμοίως καὶ αἱ ζῶσται ἐξώννουν τὴν δέσποιναν.

2 σέργιον καὶ βάκχον A₂ οἶκοι B 3 ὄντος—πατρι-
κίου om. A₁ 5 πρὸς ἀνατολὰς om. ACHB διερχόμενοι J,
ἤρχοντο AC 7 ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἴσταντο inserui ex H (sim. B),
om. rell. 9 sqq. Αἱ δὲ πατρ. — πραιποσίτων C, in fine ad-
dunt καὶ τῶν ζωστῶν AM; καὶ προσήρχοντο αἱ τε ζῶσται καὶ
οἱ πατρίκιοι καὶ οἱ πραιπόσιτοι καὶ ἐξώννουν τοὺς βασιλεῖς B,
αἱ δὲ πατρικίαι ἐξοσται καὶ οἱ πατρ. ἐκήσαι προήρχοντο καὶ
ἥλασαν τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλεισσαν ὁμοίως ἐξοσται ἥλασαν,
οἱ δὲ πραιπόσιτοι τὸν βασιλέα J 12 βασιλῆδ' A₁, βασιλίδος JC
Post Βασιλ. inserit C ὁ ἅγιος Νικόλαος 13 βασιλι-
δους C 14 αἱ πρότερον ἴστ. nescio unde Lamb. 15 εἰς
τὸ τρ. H, εἰς τρ. A₁ τζουκανιστηρίου J

τοῦ βασιλέως ἐπήρθησαν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων τοῦ Φόρου ἐκ τὰ Χαλινάρια· ἐστάθησαν δὲ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἄντικρυς τοῦ Σινάτου· κτίσας δὲ τὴν Νέαν ὁ Βασίλειος ταύτας ἀνελάβετο.

207 (199, σα'). Ἡ μονὴ τὰ Δαλμάτου ἐκτίσθη παρὰ 5
Δαλμάτου πατρικίου, ἀνεψιοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου·
698 ἐξ οὗ καὶ Ἀψίμαρος ὁ Τιβέριος βασιλεύς, ὅτε ἀνῆλθε μετὰ
χελανδίων καὶ ἐκράτησε τῆς βασιλείας, τὸν βασιλέα Λεόν-
τιον περιορίσας ῥινοκοπηθέντα ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἐφρούρει.

B 126 208 (250, σνς'). Τὸν δὲ ἅγιον Γεώργιον τὸν ἐν 10
610-638 Καλχηδόνι Σέργιος ὁ πατριάρχης ἔκτισεν [ὁμοίως καὶ τὰ
Μαρνακίου τὴν Θεοτόκον]· ἐν ᾧ καὶ τὸ βέβηλον αὐτοῦ
σῶμα ἐκεῖσε κεῖται. Ὅμοιως καὶ τὰ εὐκτήρια πάντα τῆς
ἁγίας Σοφίας τὰ ἐν τοῖς κατηχομένοις ἔκτισεν δοὺς ἐκεῖ
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πολλὰ καὶ πορφύρας διαχρύδους ἐκ 15
βύσσου καὶ κειμήλια εἰς πλῆθος.

209 (63, ξγ'). Τὸν δὲ ἅγιον Στέφανον εἰς τὸ Σίγμα
886-911 πλησίον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν. Ὁ δὲ Λέων ὁ

207. l. 8. Cf. Georg. Mon. p. 732, 7 de Boor: (Ἀψίμαρος)
καὶ τὸν Λεόντιον χειρωσάμενος καὶ ῥινοτομήσας αὐτὸν ἐν τῇ
μονῇ τῆς Δαλμάτου περιώρισεν.

1 ἐκ τα χαλιναρία JA₁, τῶν χαλιναρίων C, ἐκ τῶν χαλ. A₂,
om. HB 2 ἐστάθησαν—4 ἀνελ.] nil nisi καὶ ἔστησαν εἰς τὴν
νέαν H 4 ταῦτα JA₁ ἀνελ.] ἐπῆρε καὶ ἀπήγαγε C, ἐπῆρε
A₁, ἀφείλετο B 207. ACM, HB 5 ἡ μονὴ τοῦ δαλμάτου H, ἡ
μονὴ τῶν δαλμάτων B 6 δαλματίου bis A₂ ἀνεψιοῦ τοῦ μ. Κ.
om. HB 8 χελανδίων CA₂ B, χελαντίων A₁, χελάνδου H Λεόν-
τιον A₁ DF, λουσινιανὸν HE, λέοντα rell. 208. 209. ACM, JHB
10 Γεώργιον om. J τὸν ἐν καλχ. A₁ M, τὴν καλχηδόνα J,
τὴν χαλκήν H, τὰ χαλκίδου B, τὸν ἐν καλχηδόνι A₂ C
11 ἔκτισεν ὁ αἰρετικός B ὁμοίως κτλ.. exstat in A₂ CM (εἰς
τὰ μαρτινακίου E) 12 ἐν ᾧ—13 κεῖται om. A₁ 13 Ὅμοιως
—16 πλῆθος om. CMB 15 σκεύη om. J, κειμήλια H ἐκ
βύσσου om. J 18 εἰς τὸ Σίγμα πλησίον] πλησίον τοῦ σήμα B
ὁ δὲ βασ. A. ὁ φιλόσοφος HB

βασιλεὺς ἀνήγειρεν αὐτὴν μικράν, καὶ τὴν ὕλην πᾶσαν τῶν χρυσῶν ψηφίδων καὶ τῶν πολυποικίλων λίθων καὶ κίωνων ἀπέθετο εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ναὸν ἀνήγειρεν τοὺς ἁγίους Πάντας [διὰ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ θαυματουργίαν καὶ ἁγιότητα, τῆς πρώτης λέγω Θεοφανοῦς τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ βασιλίδος]. Ἐκεῖσε δὲ κεῖται ὁ ὁσιος Ἰσαάκιος.

210. Τὸν ἅγιον Μητροφάνην ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν. Ἡ ἁγία Τριάς ἡ οὐσα εἰς τὸ Ἑξακίονιν, νῦν δὲ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ὀνομαζομένη, ἀνήγειρεν αὐτὴν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος· συμπτωθεῖσαν δὲ ὁ μέγας Ἰουστινι- 527-565 ανὸς ἀνήγειρεν.

211 (161, πγ'). Ὅτι τὰ Ἴλλου ὁ Πρόδρομος πηγὴ τυγχάνει ἐκεῖσε· καὶ ἐφώλευεν δράκων παμμεγεθέστατος 15 ἐκεῖσε· ἦν δὲ καὶ ταμεῖον βασιλικόν. Καὶ πολλοὺς ὁ δράκων ἥσθιεν· ὁ δὲ ἅγιος Ἰπάτιος ἐκεῖσε παραγενόμενος μετὰ τῆς ῥάβδου αὐτοῦ ἐχούσης κάτω ἦλον σιδηροῦν σφρα- B 127 γίσας καὶ κρούσας τὸν δράκοντα ἐξέψυξε· καὶ λαβὼν αὐτὸν μέσον τοῦ Φόρου προέθηκε νεκρὸν καὶ ἔκαυσεν αὐτόν. 20 Καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζετο ὁ τόπος οὕτως, καὶ ἀπὸ Ἴλλου μαγίστρον τυραννήσαντος καὶ ἐκεῖ οἰκοῦντος.

470

1 ἐποίησε μικράν C (μικρὸν F), ἐποίησε μακράν M, ἐμίμνηνε τοῦτον B, om. H; nolui corrigere αὐτόν μικρόν 2 ἀψίδων J κίονας A₁ C 3 τοὺς ἁ. Ἀποστ.—ἀνήγ. om. B 4 Quae unciis inclusi, in solo E exstant 6 ἐκεῖσε κτλ. post ἀνήγειρεν (l. 9) inserit A₂ 7 Ἰσαάκιος A₁ H **210.** A, J, HB 11 συμπτωθεῖς A₁, συμπτωθέντα H; συμπτωθεῖσαν A₂; oblitteratum in J, συμπτ. κτλ. om. B **211—215.** ACM, JHB 14 ἐτύγχανε A₁ ἐνεφώλευε AC 15 πολλοὺς ἀσκέπτως κατερχομένους B 17 ἔχουσαν J ἦλον J ἦλους σιδηροῦς AC 18 ἐξέκοψεν J, ἀπέψυξε A₂, ἐφόνευσε H, ἐξέψυξε A₁ C 20 Καὶ διὰ τοῦτο κτλ.] om. H, ὀνομάζετε δὲ οὗτος // // // // // μαγίστρον τοῦ τυραννήσαντος τοὺς οἰκοῦντας ἐκῆσαι J καὶ ἀπὸ κτλ.] ἦ, καθότι καὶ ἀνώτερον εἴπομεν (III 33), ἀπὸ Ἴλλου τοῦ μαγίστρον τοῦ τυραννήσαντος καὶ κατασχεθέντος καὶ ἐκτμηθέντος B (Lamb. interpolavit locum)

212 (128, ρξβ'). Τὴν ἁγίαν Θεοφανὼ ἔξωθεν τῆς
 912-959 παλαιᾶς κόγχης τῶν μνημοθεσιῶν, ἀνήγειρεν αὐτὴν Κων-
 σταντῖνος ὁ υἱὸς Λέοντος ὁ Πορφυρογέννητος· [ἥτις κατ-
 ἔκειτο εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, ἥτις μέχρι τῆς σή-
 μερον ἀναπηγάξει κρουνοὺς θαυμάτων μεγίστων ἐν τῇ 5
 γυναικεῖα μονῇ τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ μεγάλου καὶ
 ἁγίου Κωνσταντίνου.]

213 (21, κα'). Τὴν δὲ Χαλκὴν τὸν Σωτήρα ἀνήγειρεν
 919-944 Ῥωμανὸς ὁ γέρον ὑπὸ στυρακίων δύο μικρὸν πᾶν, ὥς
 ἐστὶν ὁρώμενον τὸ θυσιαστήριον, ποιήσας καὶ δώδεκα κλη- 10
 969-976 ρικούς. Ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ Ἱζιμισκῆς ἐπλάτυνεν καὶ ἀν-
 ήγειρεν αὐτὸν καὶ καλλωπίσας ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πολ-
 λοῦ, ποιήσας καὶ κληρικούς ν' καὶ ῥόγας ἀπὸ νομισμάτων
 λ'. τὰ δὲ ἱερὰ στέμματα καὶ σκήπτρα καὶ δίσκους καὶ
 λυχνίας χρυσᾶς τε καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἐσθῆτας χρυσᾶς καὶ 15
 ἄμφια βασιλικά ἰδιόκτητα αὐτοῦ ἐχαρίσατο καὶ ἀκίνητα
 κτήματα προσεκύρωσε πλεῖστα· κάκειδε ἀπέθετο ἅπερ αὐτὸς
 ἀπὸ τοῦ ἰδίου ταξιδίου ἔφερεν, τὴν τε τιμίαν σταύρωσιν,
 τὴν ἁγίαν εἰκόνα τῆς Βηρυτοῦ καὶ τὰ ἅγια σανδάλια τοῦ

2 τῶν μνημοθεσιῶν J, τοῦ μνημοθεσίον C, τὸ μνημο-
 θεσίον A, τῶν μνημοθεσιῶν τῶν ἁγίων ἀποστόλων H, (τὴν
 εἰς τὰ μνήματα τῶν βασιλέων εἰς τοὺς ἁ. ἀποστ. B) Κων-
 σταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου κωνστ. ἀνήγειρεν, ἐκαλλώπισε δὲ
 κωνσταντῖνος ὁ πρῶτος πορφυρογ. κτλ. B 3 ἥτις — Κων-
 σταντῖνου in solo E exstant 8 τὸν δὲ χριστὸν τὴν χαλκὴν H
 9 ὁ γέρον ὁ λακαπηνός B ὑπὸ] ὑπὲρ Lamb. δύο om. A₂C
 μικρῶν codd. praeter J et edd., μικρὸν scripsi ('tam parvum
 quam parvum videmus sanctuarium' sc. novae ecclesiae). Cf.
 Leo diacon. p. 128 10 ὁρώμ.] φαινόμενον AC θυσιαστ.
 μικρὸν πᾶν A₂, θυσ. μικρὸν A₁ καὶ ποιήσας δέδοκεν
 κληρικούς J δώδεκα] δύο A₁C, δέδωκεν J 11 τζιμισκῆς A₂C
 12 αὐτὴν J αὐτὸν ὡς ὁράται νυνί H, sim. B 13 ποι-
 ήσας δὲ κλ. J ν'] λς' A₁C καὶ ῥόγας ἀνὰ ν. ν' om. H
 ῥόγας] ῥόγας καὶ ἀννόνας C ἀνὰ νομισμάτων AC 14 ἱερὰ
 καὶ στ. JH 16 αὐτοῦ] ὄντα καὶ οὐ τῶν δημοσίων addit E
 ἐχαρίσατο J 18 τοῦ om. J τὴν δὲ J 19 τῆς ἁγίας εἰ-
 κόνης A₂C τῆς Βηρυτοῦ] τῆς ἐν βηρυτῶ ACH

Χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν ἐν ποικίλοις χρυσοῖς καὶ διαλίθοις
κιβωροῖς. Καὶ τὸ ἑαυτοῦ μνῆμα ἐκείσε ἐποίησε καὶ
ἐτέθη ἐκεῖ.

- 214** (154, ρη'). Τῶν δὲ Βλαχερνῶν τὸ ἅγιον λοῦμα B 128
5 ὁ νέος Βασίλειος ὁ εὐσχήμων καὶ καλοπράγμων καὶ συμ- 976-1025
παθής, ὁ υἱὸς βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ Νέου, τοῦ πορφυρο-
γεννήτου, παρέλυσεν καὶ ἀνήγειρεν αὐτὸ νεωστὶ καλλωπίσας
κρεῖττον καὶ βέλτιον παρ' ὃ ἦν· καὶ ἐξ ἀργύρου πολλοῦ
καὶ χρυσοῦ εἰκόνισεν καὶ κατεκόσμησεν αὐτό.
10 **215** (258, σο'). Κτίζων δὲ τὴν πόλιν ὁ ἅγιος Κων-
σταντῖνος ὄντος τοῦ τόπου πετρώδους καὶ μέλλοντος αὐτὸν
ἐξισοῦν πρὸς τὸ κτίσαι τοὺς τε ἐμβόλους καὶ τὸ ἐξάερον
κόπτοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λατόμοι τὰς κορυφὰς τῶν B 129
πετρῶν κατεκύλιον τοὺς λίθους τοὺς κειμένους ἔξω
15 τῶν τειχῶν, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς Βαρβάρας μέχρι τοῦ παλατίου
καὶ τῶν Σοφίῶν καὶ τῶν Ἐλευθερίου μέχρι τῆς Χρυσείας·
ἔσωθεν δὲ τῶν αὐτῶν λίθων ἔπηξε τὰ τεῖχη εἰς διαστήριξιν
τοῦ τείχους, ὅπως ἡ κυμαινομένη θάλασσα εἰς τὰς πέτρας
κρούουσα γαληνιᾷ.

1 ἐν ποικίλῳ χρυσῷ καὶ μαργάραις καὶ λίθοις κοσμήσας H
2 ἐποίησεν δολόχρυσον μετὰ χυμεύσεως AC, quibus E in-
super addit καὶ ἐγκαύσεως χρυσοχικῆς (sic) ἐντέχνον ἄνωθεν
τῆς ἔξωθεν φλοιᾶς (scr. φλιᾶς) 3 ἐκεῖ om. J 5 καὶ καλοπε-
καὶ συμπ. om. AC, συμπαθής om. J 6 τοῦ Νέου om. A₂, τοῦ
καλουμένου παιδίου interpolavit Lamb. 7 καλλωπίσας κτλ.] καλλ.
καὶ χρυσώσας προκριώτερον καὶ βελτιώτερον AC 8 καὶ ante
ἐξ om. J 9 εἰκόνισεν καὶ] καὶ εἰκόνα ἀξιοθεάτων H
215. In J ex hac paragrapho perpauca legi possunt, ultima
vox paginae est κόπτοντες; in HB § 215 post IV 35 ponitur
10 Κτίζοντος δὲ κτλ. H 11 πετρ. σχεδὸν πάσης τῆς
πόλεως μέλ///// (reliqua obsoleta sunt) J μέλλοντες H
12 τὰ ἐξέαρα C, τὰ ξίαρα B 16 τοῦ Ἐλευθ. A χρυσεῖας
ἔρριπτον, οὓς δὲ εἰς τὸ ἐκεῖθεν μέρος, καὶ ἔσωθεν κτλ. H
17 ἔπηξαν H διάστιξιν A₂ C, διάστιξι A₁, ἵνα ὥσιν εἰς στη-
ριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν H, ἵνα φυλάττηται καὶ στερεὸν μένη
(sc. τὸ παρὰ λίον τεῖχος) B, διαστήριξιν scripsi 18 τοῦ τεί-
χους] καὶ πῆξιν αὐτοῦ add. C

IV.

Περὶ τῆς ἁγίας Σοφίας.

B 130-145 Paragraphi 1—29 (Τὴν δὲ μεγάλην ἐκκλησίαν—ἀλλὰ ψεύδονται) partim transscriptae, partim excerptae sunt ex Anonymi Narratione de S. Sophia edita in Fasciculo I p. 74,6—108,8. Ibidem in apparatu critico graviores variationes Codini (K=ABM) adscripsi. Cf. Praef. Fasc. I p. XI sq. Post § 29 sic pergīt:

B 145, 6 30. Ἐχει δὲ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ἐκτίσθη χρόνους νηΐ' ἕως τῆς σήμερον. Πλησίον δὲ τοῦ ναοῦ ἔσκησεν τὴν στήλην αὐτοῦ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ καὶ δεικνύων τοῖς πολίταις ὅτι 10 ἐγὼ εἰμι ὁ κτίτωρ.

31. Τὸν δὲ εἰρημένον μαῖστορα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸν Ἰγνάτιον, διότι ἡγαπᾷτο παρὰ πάντων διὰ τὰ θαυμαστά ἔργα ἃ ἐποίησε, φοβηθεὶς ὁ βασιλεὺς, μή ποτε εὐφημισθῇ καὶ ἀναγορευθῇ ὑπὸ τῶν δύο δημοτικῶν μερῶν, 15 μὴ θέλων τοῦτον ἀποκτεῖναι καθὼς πολλοὶ συνεβούλευον αὐτῷ, καὶ ἀθυμῶν συνήνεσαν αὐτῷ ἐκ δευτέρου, ἵνα κτιζο-

1 Narratio deest in JHG; de C v. prioris fasc. praef. p. XI et huius appendicem p. 305 Titulus: Περὶ τῆς ἁγίας σοφίας A₂, κτίσις τῆς ἁγίας σοφίας A₁, περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἁγίας σοφίας M 30. ABM 8 ἔχει—σήμερον om. B 10 εὐχαριστοῦσαν et δεικνύουσιν A₂ 31. 32. AB 13 διότι κτλ.] διὰ τὸ ἀγαπᾶσθαι παρὰ πάντων ἕνεκεν τῶν θαυμαστῶν αὐτοῦ ἔργων ἃ ἐποίει B 15 φημισθῇ A₂ 16 θέλων τε A₂, θέλων δὲ B 17 καὶ ἀθ.] βλέποντες αὐτὸν ἀθυμοῦντα B

μένης παρ' αὐτοῦ τῆς στήλης τοῦ Ἀύγουστιάνου ἐάσας
αὐτὸν ἐκεῖσε ἄρῳσι τὰς σκαλώσεις, ὅπως ὑπὸ τοῦ λιμοῦ
τελευτήσῃ· ὃ καὶ ἐποίησε. Καὶ γνοὺς ὁ Ἰγνάτιος μετὰ τὸ
τελειῶσαι καὶ στήσαι τὴν ἔφιππον στήλην τοῦ βασιλέως
5 ὅτι εἰάθη ἐκεῖσε καὶ ὀδυρόμενος ὀψίας ἤδη γενομένης εὗ-
ρεν ἐπιτήδευμα ἄριστον. Εὗρε δὲ καὶ σχοινίον λεπτάριον
εἰς τὸ περσίκιον αὐτοῦ ἔχον ὀργυιάς ε' καὶ τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ ἐκβαλὼν ἔκοψεν εἰς λεπτὰ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ
ὑποκαμισοβράκιον καὶ τὸ σφικτούριον αὐτοῦ καὶ τὸ φακί-
10 lion καὶ συνέδησεν αὐτὰ καὶ ἔκλωσε καὶ ἐδοκίμασεν, εἰ B 146
φθάνουσιν ἕως κάτω. Εὐρών δὲ οὕτως ἐλθούσης τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ μετὰ κλαυθμοῦ πολλοῦ καὶ ὀδυρμοῦ ἐφώνη-
σεν αὐτῇ κοιμωμένων πάντων τῶν τῆς πόλεως (νῦξ γὰρ
ἦν βαθεῖα) ὅτι 'ἐγὼ μὲν ὧδε κατελειφθὴν ἀποθανεῖν, σὺ
15 δὲ ὕπαγε καὶ κρυφίως ἀγόρασον παχὺν σχοινίον κατὰ τὸ
μῆκος τοῦ κίονος καὶ ἄλειψον αὐτὸ ὑγρόπισσον καὶ πάλιν
ἐλθὲ μεσοῦσης τῆς νυκτός.' Καὶ καταλαβοῦσα τῇ ἐπιούσῃ
νυκτὶ, καὶ χαλάσας ἐκεῖνος ἄπερ εἶχεν, καὶ δῆσασα ἡ γυνή
τὸ σχοινίον ἔσυρεν ἐκεῖνος ἐπάνω καὶ προσέδησεν εἰς τὸν
20 πόδα τοῦ ἵππου καὶ κρατῶν αὐτὸ κατέβη ὑγίης. Ἐποίησε
δὲ τοῦτο, ἵνα κολλᾶται τὸ σχοινίον ἐκ τοῦ ὑγροπίσσου εἰς
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὅπως μὴ συρεῖς ἀθρόως πεσὼν συντριβῇ

1 ἐάσει αὐτὸν ἐκ. καὶ ἄρ. B 2 ἄρῳσι] ἦραν A₁ 5 ὅτι
κτλ.] ἐαθέντος ἐκεῖσε καὶ ὀδυρομένου αὐτοῦ A₁ καὶ ὀδυρ.] ὠδύ-
ρετο B ὀψίας δὲ ἤδη B 6 εὗρε — 9 φακίολιον καὶ]
Τὸ λεπτὸν σχοινίον ὅπερ εἶχεν εἰς τὸ περσίκιον αὐτοῦ, τὸ
ὡσεὶ ὀργυιῶν πεντήκοντα πέντε καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ τὸ
ὑποκαμισοβράκιον καὶ τὸ σφικτούριον καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ
λαβὼν B 13 κοιμωμένης τῆς πόλεως πάσης A₂ 14 ἐγὼ μὲν
om. A₂ σὺ δὲ] ἀλλ' A₂ 15 κρυφίως om. A₁ κατὰ
— κίονος om. B 16 ὑγροπίσσειν A₂ B, ὑγροπίσσω edd.
17 καταλαβούσης B 18 καὶ χαλ.] ἐχάλασεν A₂ συνδήσασα B
19 ἐπάνω om. A₁ 21 κόλληται A₁, κολλᾷ A₂ B ὑγρο-
πισσίον B 22 πεσὼν καὶ συντρ. B συντριβεῖη A₂

καὶ ἵνα τὸ σχοινίον καυθήσεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς μετὰ τὸ καταβῆναι αὐτόν. Καὶ οὕτως λαβὼν τήν τε γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τοὺς παῖδας νυκτὸς κατέλαβε τὴν Ἀδριανούπολιν, μετασχηματισθεὶς μοναχὸς ἕως τρεῖς χρόνους λεγόντων πάντων ὅτι ἀπέθανεν ἐπάνω τοῦ κίονος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλθων 5 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔστη εἰς τὰ Λαύσον. Διερχομένου δὲ τότε τοῦ βασιλέως εἰς προέλευσιν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὑπήντησεν αὐτῷ ἐκεῖσε αἰτῶν λόγον συμπαθείας τοῦ μὴ φονευθῆναι. Καὶ γνωρίσας τοῦτον ὁ βασιλεὺς ἐθαύμασε καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ. Προεβάλλετο δὲ ὁ βασιλεὺς 10 ἄγνοίαν τοῦ γενομένου ἐπὶ τὸν Ἰγνάτιον καὶ πολλὰ δῶρα δοὺς αὐτῷ ἀπέλυσεν ἐν εἰρήνῃ εἰπών· Ἴδέ, ὃν θέλει ὁ θεὸς ζῆν, χίλιοι οὐκ ἀποκτείνουσιν. Καὶ ἔκτοτε ἔζησεν ἐν B 147 εἰρήνῃ πολλῇ. — Ἔως ὧδε τὸ πέρας τῶν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. — 15

32. Περὶ τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Τοὺς δὲ ἁγίους Ἀποστόλους τοὺς μεγάλους, καθὼς προεῖρηται, εὗρε δρομικὴν ἐκκλησίαν ξυλότρουλον, κτισθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν βασιλέων. Ἡ δὲ Θεοδόρα ἡ γυνὴ τοῦ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ πολλὴν 20

1 καὶ ὅτι ἵνα καὶ τὸ σχ. ὑπὸ τοῦ πυρὸς μετὰ κτλ. A₂, καὶ ὅτι καῆναι ἔχει τὸ σχ. μετὰ τὸ αὐτὸν κατελθεῖν ὑπὸ πυρὸς A₁ μετὰ δὲ τὸ B 2 καὶ οὕτως λαβ.] λαβὼν τοίνυν B τε om. A₂ 3 ἀνδριανούπ. A₁ 4 μοναχὸς] κατὰ μοναχοὺς B ἕως om. B λεγ. πάντων] πάντων οἰομένων καὶ λεγόντων B 5 ὅτι ἐπὶ τοῦ κίονος ἐτελεύτησεν A₂ post ἐτελεύτησεν add. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ B ἔλθων κτλ.] ἦλθεν ἐν τῇ K. καὶ ἦν διατρίβων ἐν αὐτῇ B 6 ἔστη εἰς τὰ A.] nil nisi ἦν A₂, ἔστη εἰς τ' ἀλαιμένον cod. Vat. 1701 δὲ om. A₁, καὶ διερχ. τοῦ β. B 8 δ' αὐτῶν A₁ 9 φοβηθῆναι B 11 τοῦ γεγονότος B 13 ζῆν om. A₁ 14 sq. ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς οἰκοδομῆς τῆς μεγάλης καὶ περιωνύμου ἁγίας ἐκκλησίας τῇ (sic) ἐπ' ὀνόματι τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ὠκοδομηθείσης (sic) Vat. 1701 16 Περὶ—ἀποστόλων om. A₂ 18 δρομικὴν καὶ ξυλότρ. A₁ ἐκκλησίαν om. A (κτισθεῖσαν παρὰ τῶν ἁγίων θεοστέπτων K. κ. Ἑλ. A₂) 20 ἡ καὶ πολλὴν B

σπουδὴν θεμένη διὰ τὸ διέρχεσθαι κάτωθεν τὸν ποταμὸν
 Λύκον, ἀνεγείρασα θεμελίους παμμεγέθεις καὶ λίθους με-
 γίστους ἔκτισε τὸν ναόν. Τὰ δὲ σκάριφα καὶ τὸ σχῆμα
 ἀπῆρε τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀπὸ Ἐφέσου.
 5 Τὴν δὲ ὕλην ἅπασαν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς ἁγίας Σοφίας μετὰ
 τὸ τελειωθῆναι αὐτὴν καὶ τὰ εὐκτήρια αὐτῆς· ἀφ' οὗτου γὰρ
 ἤρξατο κτίζεσθαι ἡ ἁγία Σοφία, μετὰ τέσσαρα ἔτη ἤρξατο
 καὶ αὐτὸς κτίζεσθαι ὁ ναός. Ἐλθόντος δὲ εἰς τὸ μου-
 σειωθῆναι ἔλειψε τῇ δεσποίνῃ χρυσίου ποσότης. Καὶ ἀδη-
 10 μονούσης ἐπὶ τούτῳ τῆς Αὐγούστης κατ' ὄναρ ἐφάνησαν
 οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι λέγοντες αὐτῇ· ἢ λυποῦ περὶ χαράγ-
 ματος χρυσίου μηδὲ Ἰουστινιανῷ τῷ ἀνδρὶ σου ἐπιζητήσης
 νομίσματα· ἄλλ' ἀπελθοῦσα ἔξω τῆς πόρτης Δεξιοκράτους
 εἰς τὸν αἰγιαλὸν εὐρήσεις δώδεκα κεράμια γέμοντα χρυσίου
 15 κεχωσμένα. Ἡ δὲ Αὐγούστα ἀποστείλασα εὗρεν αὐτὰ
 ἔχοντα ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐπιγραφὴν τὰ ὀνόματα τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων. Καὶ λαβοῦσα ταῦτα ἐδόξασε τὸν θεόν, ἐξωδί-
 ασεν δὲ αὐτὰ εἰς τὸν ναόν. Καὶ πολλὰ κτήματα καὶ ἀνα-
 θήματα καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προσεκύρωσε. Τελει-
 20 ὡσασα δὲ τὸν ναὸν ἔμελλεν κρεμάσαι τὰς χαλκᾶς ἀλύσεις B 148
 καὶ τὰς λυχνίας, ὅπως ἐνθρονιάσῃ καὶ ἐγκαινίσῃ αὐτόν.
 Γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐφθόνησεν, ἵνα μὴ προ-
 λάβῃ καὶ ἐγκαινισθῇ πρὸ τῆς ἁγίας Σοφίας, καὶ παρήγγειλε
 πανταχοῦ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ποιήσωσιν ἀλύσεις καὶ κρε-
 25 μάσωσιν ἐκεῖσε. Ἡ δὲ βασίλισσα ἐποίησεν ἀπὸ μετάξης

2 τὸν Λύκον B 3 μεγίστους] καὶ μάζας addit A₁
 σκάριφνα A₁, σκάριφα A₂ 4 ἐπῆρε A₁ 8 αὐτός] αὐτῇ A₁
 ὁ ναός om. A₁ ἐλθόντος δὲ εἰς τὸ μουσ.] ἐλθούσης δὲ
 εἰς τὸ μουσιῶσαι A₁, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ μουσιώματος B
 10 ἐπὶ τοῦτο A₂, ἐνεκεν τούτου (post τῆς Αὐγ.) A₁ 12 ἐπι-
 ζητ. νόμ.] ζητήσης τι A₁ 13 ἔξωθεν τῆς πόλεως τῆς πόρτης B
 15 κεχωρισμένα B αὐγούστα om. A₁ 16 ἕνα A₁,
 om. B 21 et 23 ἐγκαινιάσῃ et ἐγκαινισθῇ A₂ 25 ἀπὸ
 om. A₁

πλεκτὰ σχοινία πίστει καὶ μόχθῳ καὶ κρεμάσασα τὰς πολυ-
φώτους ἀργυρᾶς λυχνίας ἐνεκαίνισε καὶ ἐνεθρονίασε τὸν
ναὸν προλαβοῦσα τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. Τὰ δὲ λείψανα
τὰ κείμενα κάτωθεν τῆς ἁγίας τραπέζης τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων παρὰ Κωνσταντίου βασιλέως ἤχθησαν, υἱοῦ τοῦ 5
μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, διὰ τοῦ ἁγίου μεγαλο-
μάρτυρος Ἀρτεμίου. Τὸ δὲ βῆμα, καθὼς ἐστὶ μέσον, οὕτως
καὶ γέγονε παρὰ τῆς Ἀυγούστης Θεοδώρας. Τὸ δὲ μνημο-
θέσιον τῆς ἁγίας Θεοφανοῦς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐποί-
ησε· τὸ δὲ ἔξωθεν μνημοθέσιον τῶν τε αἱρετικῶν καὶ 10
ὁρθοδόξων ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς ἐποίησε καὶ διὰ μουσείων
ἐκαλλώπισεν αὐτό, καὶ ἐκεῖσε ἐτάφη· ὡσαύτως καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ Θεοδώρα ἡ κτίσασα τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους. Τὸ
887-886 δὲ μουσεῖον ἐκεῖνο καὶ τὰ μάρμαρα ἀπῆρε Βασίλειος ὁ βα-
σιλεύς, ὅτε ὠκοδόμησε τὴν Νέαν καὶ τὸν Φόρον. — 15
B 128 33 (75, ρθ'). Ὁ δὲ ἅγιος Λάζαρος ἐκτίσθη παρὰ
886-911 Λέοντος υἱοῦ Βασιλείου· καὶ κτήματα πολλὰ ἐκεῖσε ἀπ-
εχαρίσατο. Ἐφερε δὲ ἀπὸ τῆς Κύπρου καὶ τὰ ἅγια λεί-
ψανα τοῦ ἁγίου Λαζάρου καὶ ἀπὸ Βηθανίας τῆς ἁγίας
Μαρίας τῆς μυροφόρου καὶ ἐκεῖσε ἀποτίθεται αὐτά. 20

33. Περὶ τοῦ ἁγίου Λαζάρου. Ὁ δὲ ἅγιος Λάζαρος
ἐκτίσθη μὲν παρὰ τοῦ βασιλέως (scribe Βασιλείου) τοῦ Μακεδόνης,
ὅστερον δὲ παρὰ Λέοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπλατύνθη ἀποχαρι-
σαμένον ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ καὶ κτήματα πολλὰ εἰς εὐνούχων
μονὴν ταύτην ἀποκαταστάσα (scr. ἀποκαταστήσαντος). Ἐφερε
κτλ. C. — Περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου. Ἡ μονὴ τοῦ ἁ.
Λαζάρου παρὰ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου βασιλέως ἐκτίσθη, καὶ

5 παρὰ Κωνσταντίνου A₁ 7 ἐστὶ] ἦν B₁ 8 Ἀυγού-
στης] αὐτῆς A₁ μνημόσυνον B 13 post ἀποστόλους in-
serit ἐκεῖσε κατετέθη ἐν λίθῳ ἱεροπολίτῃ A₂ 14 ἐπ-
ῆρε A₁ 15 καὶ τὴν εἰς τὸν Φόρον Lamb., sed cf. III 29 a,
162 Post φόρον addit τέλος τῶν περὶ τῶν πατρίων τῆς
πόλεως B 33—35. in codd. HB insertae sunt inter III
214 et 215 33. ACM, HGB 17 ἀπεχαρίσατο] καὶ μονα-
χοὺς εὐνούχους τετύπωνεν addit H (cf. C) 19 βιθυνίας H

34. Ὅτι τοῦ Τζαούτζη ἡ μονὴ ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἐκτίσθη παρὰ τῆς γυναικὸς Στυλιανοῦ βασιλεοπάτορος τοῦ Τζαούτζη· καὶ κτήματα πολλὰ ἐκείσε ἀπεχαρίσατο.

35 (205, σς'). Τοῦ δὲ Λιβὸς ἡ μονὴ ἐν τοῖς χρόνοις 919-944 Ῥωμανοῦ τοῦ γέροντος καὶ τοῦ πορφυρογεννήτου Κωνσταν- 919-944
τίνου υἱοῦ Λέοντος ἀνηγέρθη παρὰ πατρικίου τοῦ Λιβὸς τοῦ γεγονότος δρουγγαρίου τῶν πλωρίμων, ποιήσαντος ἐκεῖ καὶ ξενῶνα.

πολλὰ ἐν αὐτῇ προσεκύρωσεν. Ἐγάγετο δὲ καὶ τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου Λαζάρου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ναοῦ τὰ Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου. G **34.** Ἡ μονὴ τοῦ Ζαούτζα ἡ (sic) ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοῦ Λέοντος ἐκτίσθη παρὰ Ζαούτζα μαγίστρου καὶ βασιλεωπατρός, οὗτος τὴν θυγά-
τέρα ἐμοίχευε Λέων ὁ σοφὸς Ζωὴν ὀνομαζομένην· καὶ κτήματα δὲ πολλὰ ὁ αὐτὸς Ζαούτζας ἐκείσε ἀπεχαρίσατο H

34. ABH 2 ἐκτίσθη παρὰ Τζ. μαγίστρου ὃς καὶ κτή-
ματα πολλὰ ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν. B **35.** ACM, HB 5 Ἡ
μονὴ τὰ λιβὸς DE 7 παρὰ κωνσταντίνου πατρικίου τοῦ Λι-
βός A₂, λιβὸς πατρικίου καὶ δρουγγαρίου κτλ. HB 9 Sub-
scripsit A₂: ἐτελειώθησαν τὰ πάτρια τῆς θεοφρουρήτου κων-
σταντινουπόλεως ὥρα δ' τῆς νυκτός. A₁ addit narrationem de
statua equestri Justiniani sumptam ex Zonara XIV 6 p. 63 C
(v. Beiträge zur Textgeschichte der Πάτρια p. 8).

Appendix.

Recensiones topographicae.

I. Ordo paragraphorum, quem sequitur recensio C,
eiusque additamenta.

Ba(ndurip.)1	<i>Ἀρχεὶ σὺν θεῷ ἀγίῳ τὰ πάτρια τῆς πόλεως.</i>	5
	<i>Ὡς πῶς μετῆλθες τὰς κεκρυμμένας πάγας καὶ πῶς σοφῶς ἤγαγες αὐτὰς εἰς φάος. Εἰ μὴ γὰρ αὐτὸς ἐκ θεοῦ ἐπεσκέπτου, οὐκ ἂν καθεῖλες δυσμενῶν ὄφρυν, μέδον. Χωρεῖς κατ' ἐχθρῶν ἀρεταῖς ἐστεμμένος·</i>	10
	<i>ἔχεις γὰρ αὐτὰς συμμαχούσας σοι πάλαι, ὄπλον κραταιὸν <γοργον>εἰδὲς ἐν μάχαις, φρόνησιν ἀνδρείαν τε καὶ σωφροσύνην, δικαιοσύνην, συνεξευγμένας ταύτας. Θεοῦ φυλάττων ἐντολάς, αὐτοκράτορ,</i>	15
	<i>πραῦς, ταπεινὸς καὶ γαληνὸς τυγχάνεις, σύμπασιν ἄπλοῖς σαντὸν τοῖς μονοτρόποις καὶ πλουτοποιεῖς δωρεαῖς ὑπερτάταις·</i>	

Codices classis C adhibui DEF (cf. Praef. § 10) ex quibus F initio mancus est 5—p. 291 l. 5 exstant in solo D 6 ὅπως D, corr. Band. 7 σαφῶς? 8 ἐπεσκέπτου D, correxi, cf. v. 16 10 κῶρει κατ' ἐχθρῶν D, χῶρει κατ' ἄκρων Band., χωρεῖς scripsi, κατ' ἐχθρῶν Fritz 12 εἶδες D, γοργονεῖδες scripsi; εἶδες ἐν μάχαις <φέρειν> Banduri 16 τυγχάνειν D, corr. Band. 18 ὑπερτάτοις D, correxi

ὁθεν σε Χριστὸς ἀνταμείβεται πλέον,
 σκέπων, φυλάττων ἐν πάγαις ἐναντίων.
 Τούτους τροπῶσαις, δεξιὸς ὁλοτρόπως,
 μνήμην λιπὼν ἄπαυστον ἐν βίῳ, ἄναξ,
 5 τῶν σῶν τροπαίων, μὴ μαρανθεῖσαν χρόνῳ.

Οἴκους, ναοὺς στήλας τε καὶ τειχῶν θέσεις
 εἰς ἓν συνάψας ἀκριβῶς Βυζαντίου
 Ἀλεξίῳ μέδοντι Κομνηνῷ φέρω.

I.

- 1 (α')¹) = I 51, 52. Ba 2
 10 2 (β') = I 53. Ba 3
 3 (γ') = I 55.
 4 (δ') = I 57—62.
 5 (ε') = I 63—71.
 6 (ς') = I 72, 73. Ba 6
 15 7 (ζ'). Περὶ τοῦ Αὐγουστίωνος. II 15.
 8 (η'). Περὶ τοῦ αὐτοῦ Αὐγουστίωνος· διατί σφαῖραν
 καὶ σταυρὸν κρατῶν ἐφ' ἵππου ἐστήλονται. II 17.
 9 (θ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν εἰς τὴν Χαλκὴν ἰστα- Ba 7
 μένων. II 28.
 20 10 (ια'). Περὶ τῶν στηλῶν τοῦ Μανρικίου. II 89. Ba 8
 11 (ι'). Πῶς ἐκλήθη Αὐγουστος. II 80.
 12 (ιβ'). Περὶ τῶν Νονμέρων καὶ τῆς Χαλκῆς. III 15.

1) Litteris graecis ordinem codicis M significo; v. infra p. 306.

2 πάλαις D, correxi, cf. p. 290,6 3 ταύτους τροποῦς//// D,
 τ' αὐτοὺς τροπῶσας Banduri, corrigebam (an τούτους τροποῦν
 εἰ δεξιὸς?) 4 λοιπὸν D, correxi L. 6—8 (Desunt in M).
 In E fere oblita A media § 4 usque ad mediam § 5 lacuna
 in E (§ 8 alteram partem om. M) § 10. Incipit inde cod. F

- Ba 9 13 (ιγ'). Περὶ τῆς χαλκῆς στήλης τῆς ἱσταμένης εἰς τὴν πύλιν. III 20.
14. Ἰστέον οὖν, ὅτι δυσεύρετα ὄντα τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ συγκεχυμένα εἶναι διηρέθη εἰς τρία μέρη. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ παλατίου τῆς Χαλκῆς καὶ τοῦ 5 Μιλίου μέχρι τῆς Χρυσείας· τὸ δὲ ἕτερον ἀπὸ τοῦ Τζυκανιστηρίου, τῆς Ὁδηγητρίας, τῶν Μαγγάνων καὶ μέχρι Βλαχερνῶν· τὸ δὲ τρίτον μέρος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους, τοῦ ἁγίου Σεργίου καὶ τῶν Σοφιδῶν. Καὶ ὁ βουλόμενος εὐρεῖν τι οὐ δυσχεραίνει, ἀλλ' εὐθέως εὐρήσει τὸ ζητούμενον. 10
- 15 (ιδ'). Περὶ τοῦ παλατίου τοῦ Βουκολέοντος. III 126.
- 16 (ιε'). Περὶ τοῦ Κναίστορος. III 127.
- 17 (ις'). Περὶ τῆς Δάφνης. III 128.
- 18 (ις' et ιη'). Περὶ τοῦ Ἱπποδρομίου. III 129, 130.
- 19 (ιθ'). Περὶ τῆς Τύχης. III 131. 15
- Ba 10 20 (κ'). Περὶ τῆς Μαγναύρας. III 180.
- 21 (κα'). Περὶ τοῦ Σωτήρος τῆς Χαλκῆς. III 213.
- 22 (κβ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἱσταμένων ἀνωθεν τοῦ Μιλίου. II 29, 30.
- Ba 11 23 (κγ'). Περὶ τῆς στήλης τοῦ Θεοδοσίου. II 104. 20
- 24 (κδ'). Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Θεολόγου. II 35.
- 25 (κε'). Περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τῶν Σφωρακίου. III 30.
- 26 (κς'). Περὶ τοῦ Ὀκταγώνου. III 31.
- Ba 12 27 (κς'). Περὶ τοῦ Λαύσου. II 36, 37.
- 28 (κη'). Περὶ τοῦ Φόρου. III 11, 12. 25
- 29 (κθ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἱσταμένων ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου. II 16.

§ 14. (Deest in M) Perperam hoc loco insertum est; recte poneretur ante § 7 3 διὰ τὸ καὶ συγκ. D 4 διαιρέθη δὲ D 6 καὶ μέχρι D τῆς om. EF δεύτερον E τζυγκανιστηρίου D 8 τοῦ τε ἁγίου E 10 δυσχεραίνει DF § 18 Ante alteram partem hoc lemma in M.: περὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ τοῦ Λαυσιακοῦ § 20 Περὶ τὸ παλάτιον τὴν μαγναύραν E § 17 Περὶ τῶν λαύσου F

- 30 (λ'). Περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ ἐν τῷ βορείῳ μέρει. Ba 13
 II 18.
- 31 (λα'). Περὶ τῶν δύο σταυρῶν τῶν ληστῶν. II 20.
- 32 (λβ'). Περὶ τοῦ ἄρματος Ἑλίου. II 42, 43.
- 5 33 (λγ'). Περὶ τὸ Σενάτον. II 44.
- 34 (λδ'). Περὶ τοῦ τεθέντος στοιχείου καὶ τοῦ Φόρου Ba 14
 καὶ τῆς στήλης. II 45.
- 35 (λε'). Περὶ τῶν τεθέντων ἡνιόχων ἐν τῷ Σενάτῳ
 καὶ περὶ τῶν ἰ' κοφίνων τῶν ἄρτων. II 94, 95.
- 10 36 (λς'). <De statuis quae olim ad magnam eccle-
 siam fuerunt.> II 96.
- 37 (λξ'). Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ἱσταμένων ἐν τῷ δεξιῷ
 μέρει τοῦ Φόρου. II 100.
- 38 (λη'). <De Fortunae simulacro, quod in orientali Ba 15
 15 Fori arcu stabat.> II 101.
- 39 (λθ'). Περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ γράφοντος ἅγιος. II 102,
 102 a, 103.
- 40 (μ'). Περὶ τοῦ συστηματίου τοῦ ἐν τῷ Φόρῳ μέσον
 ἱσταμένου. II 103. Ba 16
- 20 41 (μα'). Πῶς ἔκτισε τὴν πόλιν, ὅτε ἐξῆλθε μετὰ τῶν
 μεγιστάνων ἐν τῷ Φόρῳ πεζός. III 10.
- (μβ'). Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν. II 27.
- 42 (μγ'). Περὶ τοῦ Ἀρτοπωλείου. II 46 et 46 a.
- 43 (μδ'). Περὶ τοῦ σταυρίου. II 64. Ba 17
- 25 44(με'). Τὰ λεγόμενα τοῦ Τοξαρχᾶ. III 100.
- 45 (μη'). Περὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα. III 46.
- 46 (μς'). Περὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τὰ Καρβουνναρία. III 45.
- 47 (μς'). Περὶ τοῦ Ἀνεμοδουλίου. III 114.
- 48 (μθ'). Περὶ τοῦ Ταύρου. II 47.
- 30 49 (ν'). Περὶ τῆς Διακονίσσης. III 102. Ba 18

§ 31 ληστῶν] κεχωρισμένων D, κεχωσμένων Band. §§ 32,
 33, 34 omisit E § μβ' deest in C § 42 Posteriores par-
 tem om. E.

- 50 (να'). Τὰ Κουράτορος. III 101.
- 51 (νβ'). Περὶ τοῦ Φιλαδελφίου. II 48, 49.
- Ba 19 52 (νγ'). Περὶ τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ σταυροῦ καὶ τῶν
δύο νιῶν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῶν ἐπὶ θρόνου καθ-
εξομένων. II 50. 5
- 53 (νδ'). Περὶ τοῦ λεγομένου Μοδίου. II 51.
- 54 (νε'). Περὶ τοῦ αὐτοῦ σαφέστερον. II 97.
- Ba 20 55 (νς'). Περὶ τοῦ Ἀμαστριανοῦ. II 52.
- 56 (νζ'). Περὶ τοῦ Βοός. II 53.
- 57 (νη'). Περὶ τοῦ Πέτρου. III 97. 10
- 58 (νθ'). Περὶ τοῦ Ἐξακιονίου. II 56.
- 59 (ξ'). Περὶ τοῦ αὐτοῦ. II 54.
60. Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. II 105.
- Ba 21 61 (ξα'). Περὶ τοῦ Τετραπύλου. II 55.
- 62 (ξβ'). Περὶ τῆς ἱσταμένης στήλης εἰς τὸ Σίγμα. II 57. 15
- 63 (ξγ'). Περὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου. III 209.
- 64 (ξδ'). Περὶ τοῦ Στουδίου. III 87.
- 65 (ξε'). Περὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους. III 86.
- 66 (ξς'). Περὶ τῶν ἐλεφάντων τῶν ἱσταμένων ἄνωθεν
- Ba 22 τῆς Χρυσῆς πόρτης. II 58. 20

II.

- Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου μέρους ἦτοι περὶ τοῦ Τζυκανι-
Ba 23 στηρίου καὶ τῶν λοιπῶν. 25
- 67 <De Tzycanisterio> III 206.
68. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 29.
69. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀφήγησις ξένη. II 85.
- Ba 24 70. Περὶ τῆς Νέας. III 29a.

§ 51 Posteriores partem om. E § 53 Περὶ τὸ λεγόμε-
νον ὠρολόγιον μόδιον E § 60 hic omisit M; cf. infra ερδ'
§ 62 Περὶ τοῦ ἱσταμένου στήλου εἰς τὸ σ. DF

71. Περὶ τῶν Ὀδηγῶν. III 27.
 72. Περὶ τοῦ Ζευξίππου λοετροῦ. II 33.
 73. Περὶ τῆς ἱσταμένης στήλης ἐν τῷ Ἀρμαμέντῳ.
 II 34.
 5 74. Περὶ τῶν καλουμένων Τόπων. III 26. Ba 25
 75. Περὶ τοῦ ἁγίου Λαζάρου. IV 33.
 76. Περὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Τὸν δὲ ἅγιον
 Δημήτριον τὸν ἄνωθεν τοῦ τείχους ὄντα ἔκτισε Βάρδας ὁ 842-866
 Καῖσαρ, ὁ θεῖος τοῦ ἀναιρεθέντος Μιχαὴλ παρὰ Βασιλείου
 10 εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα, καὶ αὐτοῦ τοῦ Καίσαρος κατα-
 κοπέντος ἔξωθεν, ὅτε μετὰ τοῦ Μιχαὴλ συνεξήλθεν εἰς τὴν
 ἀνατολήν, μεληδὸν ἐνώπιον Μιχαὴλ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ.
 Ἀδελφὸς γὰρ ἐτύγγανεν ὁ Βάρδας τῆς Ἀνγούστας Θεοδώρας,
 τῆς μητρὸς τοῦ Μιχαὴλ.
 15 77. Περὶ τοῦ Στείρου ναοῦ. III 24.
 78. Περὶ τῶν Μαγγάνων. III 8. Ba 26
 79. Περὶ τοῦ Κυνηγίου. II 24.
 80. Περὶ τῶν γιγαντέων ὀστέων. II 22.
 81. Περὶ τοῦ Πιττακίου. II 31.
 20 82. Περὶ τὰ Εὐβούλου. III 120. Ba 27
 83. Περὶ τοῦ ὀσίου Σαμψών. III 119.
 84. Περὶ τοῦ ἁ. Τρύφωνος. III 121, 122.
 85. Περὶ τὰ Προτασίον. III 23.
 86. Περὶ τοῦ Οὐρβικίου. III 22.
 25 87. Περὶ τοῦ Στρατηγίου. II 59, 60, 61. Ba 28
 88. Περὶ τοῦ μικροῦ Στρατηγίου. II 61 (extrema
 pars.)
 89. Περὶ τῶν Χαλκοκρατίων. III 32.
 90. Περὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀγίας σοροῦ. III 147.

§ 74 om. E § 76 Τὸν δὲ ναὸν τὸν ἁ. Δ. E 9 ἀναιρέν-
 τος D βασιλέως DF 10 καὶ αὐτοῦ—12 ἀνεψιοῦ αὐτοῦ om. E
 13 ἀνγούστης D 14 αὐτοῦ Μιχαὴλ D § 80 γιγαντιέων D
 Scriptores Orig. Constant. II. 11

91. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰακώβου. III 148.
 92. Περὶ τῆς Βασιλικῆς. II 41. Ba 29
 93. Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς Πατρικίας. III 204.
 94. Περὶ τοῦ Βοσπορίου. III 149.
 5 95. Περὶ τοῦ ἁ. Παύλου τοῦ ὀρφανοτροφείου. III 47. Ba 30
 96. Περὶ τοῦ Νεωρίου. II 68, 88.
 97. Περὶ τῶν Βασιλίδος. III 205.
 98. Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν (πλησίον τοῦ Φόρου add. F').
 III 25.
 10 99. Περὶ τῶν Ἀναργύρων τῶν Βασιλίσκου. III 123,
 124, 125.
 100. Περὶ τοῦ ἁ. Πλάτωνος. III 40. Ba 31
 101. Περὶ τοῦ Διγιστέως. III 41.
 102. Περὶ τὰ Μαυριανοῦ. III 42.
 15 103. Περὶ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας. III 43, 44.
 104. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης. III 44. Ba 32
 105. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τὸ Καραβίτζιν. III 28.
 106. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς τὸ Πατρι-
 αρχεῖον. III 1. Ba 33
 20 107. Περὶ τὰ Καρπιανοῦ. III 49.
 108. Περὶ τῶν Βάσσου. III 50.
 109. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀρτεμίου. III 51.
 110. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁ. Προκοπίου τῆς Χελώνης. II 23.
 111. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου καὶ τοῦ ἁγίου Μητρο-
 25 φάνους. III 115, 116.
 112. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τῆς Χελώνης. III 18.
 113. Περὶ τοῦ Μεσομφάλου. III 19.
 114. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τὸ Κονδύλιν. III 53. Ba 34
 115. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰωάννου ἰὰ Κινθίλια. III 54.
 30 116. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ὄντος ἐκτὸς Κωνσταντινιανᾶς.
 III 55.

117. *Περὶ τοῦ Δεξιοκράτους.* III 72, 73.
 118. *Περὶ Κύρου.* III 111.
 119. *Περὶ τὸ Κοντοσκάλη.* III 133.
 120. *Περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ μεγάλου τοῦ Θεοφίλου.*
 5 II 65.
 121. *Περὶ τοῦ Ζεύγματος.* III 64. Ba 35
 122. *Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἁ. Ἀναργύρων.* III 65.
 123. *Περὶ τοῦ ἁ. Ἑλλίου.* III 66.
 124. *Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τῆς Πέτρας.* III 67. Ba 36
 10 125. *Περὶ τοῦ γηροκομείου τὰ Γηραγάθης.* III 68.
 126. *Περὶ τῶν στηλῶν τῶν πλησίον τοῦ Ταύρου ἰστα-
 μένων.* II 38, 39.
 127. *Περὶ τοῦ Ἀρματίου.* III 61.
 128. *Περὶ τῆς ἁ. Θεοφανῶ τῆς οὔσης εἰς τοὺς ἁ. Ἀπο-
 15 στόλους.* III 212.
 129. *Περὶ τοῦ ἁ. Μάρκου τοῦ εἰς τὸν Ταῦρον.*
 III 199, 200.
 130. *〈Περὶ τῆς κινστέρνης〉 εἰς τοὺς κριούς.* III 62. Ba 37
 131. *Περὶ τὰ Βιγλέντια.* III 117.
 20 132. *Περὶ τῶν Ἀνθημίου πλησίον τοῦ Κύρου.* III 106.
 133. *〈Περὶ〉 τὰ Γάϊνα.* III 109. 110.
 134. *Περὶ τὰ Μεγεθίας.* III 56.
 135. *Περὶ τοῦ ἁ. Πολυνέκτου.* III 57.
 136. *〈Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς Πονολύτης.〉* III 58.
 25 137. *Περὶ τῆς Θεοτόκου τὰ Ἀρεοβίνδου.* III 59.
 138. *Περὶ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.* Ba 38
 III 103.
 139. *Περὶ τοῦ Λεωμακέλλου.* III 104.
 140. *Περὶ τὰ Κονράτορος.* III 101.
 30 141. *Περὶ τοῦ Χριστοκαμάρον.* III 112 a.
 142. *Περὶ τῆς ἁ. Ἀννης τὸ Δεύτερον.* III 79.

§ 124 *τῆς Πέτρας*] *τῆς ἐν τῇ πέτρα* F §§ 125, 126 om. E
 § 130—156 om. E § 139 *Περὶ τὸ διαμακέλιν* D

143. *Περὶ τὸ Χρυσοβάλανον.* III 76. Ba 39
 144. *Ἡ μονὴ τῶν Σπουδῆς.* III 107.
 145. *〈Περὶ γηροκομείου Σευήρου.〉* III 108.
 146. *Ἡ μονὴ τοῦ μητροπολίτου.* III 80.
 5 147. *Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τὸ Πετρίον.* III 186.
 148. *Περὶ τῆς Πλατείας.* III 71.
 149. *Περὶ τοῦ Ἀντιόχου.* III 70. Ba 40
 150. *Περὶ τὸ παλαιὸν Πετρίον.* III 151.
 151. *Περὶ τῶν Βλαχερνῶν.* III 74.
 10 152. *Περὶ τῆς ἁ. Σοροῦ.* III 75.
 153. *Περὶ τοῦ ἁ. Λούματος.* III 75.
 154. *Περὶ τοῦ αὐτοῦ.* III 214.

III.

- Περὶ τοῦ ἑτέρου μέρους καὶ περὶ τῶν τοῦ* Ba 41
Ἱπποδρομίου στηλῶν.
 15 155. *Τοῦ Ἱπποδρόμου στηλαί.* II 73—79. Ba 42
 156. *Περὶ τῆς στηλῆς τῆς ἱσταμένης εἰς τὸ στυράκιν*
εἰς τὴν Φιάλην. III 202.
 157. *Περὶ τοῦ ἁ. Σεργίου.* III 203.
 158. *Περὶ τῶν καλουμένων Νεκρῶν.* III 201.
 20 159. *Περὶ τῶν λοιπῶν στηλῶν τῶν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ.* Ba 42
 II 87.
 160. *Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τῆς ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ.* III 9.
 161. *Περὶ τοῦ Προδρόμου τοῦ Ἰλλου.* III 211.
 162. *Περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἰλλου.* III 33. Ba 4
 25 163. *Περὶ τοῦ Φωκολίσθου.* III 34.
 164. *Περὶ τὰ λεγόμενα Κοντάρια εἰς τὴν ἁ. Θέκλην.*
 III 35.

165. *Περὶ τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου* Ba 46
τὰ Ὀρμίσδου. III 39.
166. *Περὶ τοῦ Βουκίνου.* III 38.
167. *Περὶ τῆς Σοφίας τὸν λιμένα.* III 37.
- 5 168. *Περὶ τοῦ ἐν τῷ Βουκίνῳ χορτοβολῶνος.* III 135.
169. *Περὶ τὰ λεγόμενα Κοντάρια εἰς τὴν ἁ. Θέκλην.* II 66. Ba 46
170. *Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀδδᾶ.* III 36.
171. *Περὶ τῆς Σιδηρᾶς.* III 132.
172. *Περὶ τοῦ λιμένος τοῦ Ἐλευθερίου.* II 63.
- 10 173. *Περὶ τῶν στηλῶν τῶν ὄντων εἰς τὸν ἁ. Ἀγα-
θόνικον.* II 25.
174. *Περὶ τοῦ ἁ. Ἀγαθονίκου.* II 107. Ba 47
175. *Περὶ τοῦ ἁ. Ἰουλιανοῦ.* III 69.
176. *Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ ὄντος εἰς τὸν ἁ.*
15 *Ἰουλιανόν.* III 52.
177. *Περὶ τῶν παλατίων τῶν Ἐλευθερίου.* III 173.
178. *Περὶ τοῦ ἁ. Παντελεήμονος τοῦ μεγάλου.* III 93. Ba 48
179. *Περὶ τὰ Κλανδίου* III 90.
180. *Περὶ τὰ Ναρσοῦ.* III 94. 95.
- 20 181. *Περὶ τοῦ ἁ. Θωμᾶ.* III 96.
182. *Περὶ τὸ Χρυσοκάμαρον.* III 112.
183. *Περὶ τὰ Ψαρελαίου.* III 134.
184. *Περὶ τοῦ Ψαμαθᾶ.* III 136. 137.
185. *Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ παλατίων.* III 5, 6.
- 25 186. *Περὶ τῆς πόρτης τοῦ ἁ. Αἰμιλιανοῦ.* III 88. Ba 49
187. *Περὶ τῶν κινστερνῶν καὶ περὶ τοῦ ἀγῶγος.*
II 69, 70.
188. *Περὶ τῆς τοῦ Ἀσπαρος.* II 71.
189. *Περὶ τῆς τοῦ Βώνου.* II 72.

§ 166 fin. — § 191 om. F foliis quibusdam deperditis
§ 169 om. E § 177 om. E §§ 179, 178 hoc ordine
habet E

190. *Περὶ τῆς Μωκησίας.* III 84.

191. *Περὶ τῆς τοῦ Φιλοξένου· Εἰς τὸν Φόρον πλησίον ἐστὶ κινστέρινα, ἣν ἔκτισεν ὁ Φιλόξενος ὁ Ῥωμαῖος ὁ ὢν ἐκ τῶν ιβ'.*

192. *Περὶ τῆς μεγάλης κινστέρινας τῆς βασιλικῆς· Ἡ 5 πλακωτὴ βασιλικὴ κινστέρινα μαλακταρεὰ ἦν, ὅτε ἐκτίζετο ἡ ἁγία Σοφία· ὡσαύτως καὶ ἡ ἄνωθεν αὐτῆς στενὴ, ἡ Βασιλισκάριον ὀνομαζομένη, καὶ αὐτὴ μαλακταρεὰ ἐτύγγανε τοῦ δηλικάτου τῆς ἁγίας Σοφίας.*

Ba 50 193. *Περὶ τῶν πορτῶν τῆς Χαρσίου καὶ τῆς Ξυλο- 10 κέρκου.* III 138, 139.

194. *Περὶ τοῦ Πολυάνδρου.* III 140.

195. *Περὶ τῶν μοναστηρίων. <Κάρπον καὶ Πα- 5 πύλου.>* III 82.

196. *Περὶ τῶν Πρασίνων.* III 63.

15

197. *Περὶ τοῦ Φλωρεντίου γηροκομείου.* III 105.

198. *Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ῥωμανοῦ.* III 152.

199. *Ἡ μονὴ τὰ Δαλμάτου.* III 207.

Ba 51 200. *Ἡ μονὴ τὰ Κουκοροβίου.* III 198.

201. *Ἡ μονὴ τῆς ἁ. Ζωῆς ἡ ἐν τῇ Μωκησίᾳ. 20*
III 187.

202. *Περὶ τοῦ ἁ. Λουκᾶ.* III 85.

203. *Ἡ μονὴ τοῦ ἁ. Μωκίου.* II 110.

204. *Περὶ τοῦ αὐτοῦ.* III 2 et 3

Ba 52 205. *Περὶ τοῦ Λιβός.* IV 35.

25

206. *Περὶ τοῦ Προδρόμου τῆς Παλαιᾶς.* III 191.

207. *<Περὶ τοῦ ἁ. Ἐλευθερίου.>* III 192.

§ 191 4 ιβ' ἀρχόντων E § 192 περὶ τῆς βασιλικῆς μεγάλης κινστέρινης E; in F titulus cum praecedenti folio excidit; post βασιλικῆς addit τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς D (ut μεγάλης bis exstet) 6 μαλακταρεὶ an μαλακταρεῖ fuerit in E, incertum 7 ἄνωθεν αὐτοῦ DE στενὴ DF, στέγη E 8 βασιλισκάρια D, βασι-
λισκᾶ F 9 τῆς αὐτῆς ἁγίας σοφίας F § 193 Περὶ τῶν πορτῶν τῶν χειρσαίων E § 198 om. E § 199 τὰ δαλμάτια F

208. *Περὶ τοῦ ἁ. Φιλίππου.* III 189.
 209. *Περὶ τοῦ ἁ. Μανουήλ.* III 190.
 210. *Περὶ τῶν ἁ. Νοταρίων.* III 188.
 211. *Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς οὔσης εἰς τὸ Σίγμα.*
 5 III 182.
 212. *Περὶ τῶν τὰ Κανικλείου καλουμένων.* III 92.
 213. *Ἡ μονὴ τῆς Εὐφροσύνης.* III 77.
 214. *Περὶ τοῦ Ξυλινίτου.* III 195. Ba 53
 215. *Περὶ τὰ Ἰκασίας.* III 196.
 10 216. *Περὶ τῆς ἁ. Δομνίκας καὶ Ἀλεξάνδρας.* III 193.
 217. *Περὶ τοῦ Δίου.* III 193a.
 218. *Περὶ τοῦ Μυροκεράτου.* III 194.
 219. *Περὶ τὰ Προκοπίου.* III 153.
 220. *Περὶ τῆς μονῆς τῆς Ἀγνούσης.* III 183. Ba 54
 15 221. *Περὶ τῆς μονῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν Γαστρίων.* III 4.
 222. *Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ξυλοκέρκου, ὁ ἁ. Μάμας.*
 III 185.
 223. *Περὶ τῆς Χώρας.* III 184.
 224. *Περὶ τοῦ ἁ. Ῥωμανοῦ.* III 81. Ba 55
 20 225. *Τὰ Μαρτινάκη.* III 98.
 226. *Τὰ Παυλίνης.* III 146.
 227. *Τὰ τείχη τῆς πόλεως τῶν μεγάλων πορτῶν τῆς*
δύσεως. II 108.
 228. *Περὶ τὰ τείχη τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν.* II 109. Ba 56
 25 229. *Περὶ τοῦ πύργου τοῦ Κεντηναρίου.* III 150.
 230. *Τὰ ἔξω μοναστήρια. <περὶ τῆς Ἀχειρο-*
ποιήτου.> III 143.
 231. *Περὶ τοῦ Ἐβδόμου.* III 144 et 145.
 232. *Περὶ τῆς Πηγῆς.* III 142.
 30 233. *Περὶ τῶν μοναστηρίων τῶν περατικῶν καὶ*
περὶ τῆς τὰ Πικριδίου μονῆς. III 156.

- Ba 57 234. *Περὶ τὰ Ἀρμαμενταρίας*. III 155.
 235. *Περὶ τοῦ Καστελλίου*. III 157.
 236. *Περὶ τὰ Ἱερεῖον*. III 177, 178.
 237. *Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τὰ Γάλατα*. III 178. 179.
 238. *Περὶ τοῦ ἁ. Μάμαντος*. III 159. 5
- Ba 58 239. *Περὶ τῆς γεφύρας τῆς οὔσης εἰς τὸν ἁ. Μά-
 μαντα*. II 21.
 240. *Περὶ τῶν ξενικῶν κιονίων*. III 165.
 241. *Περὶ τοῦ Ὁσίου*. III 164 (pars posterior).
 242. *Περὶ τοῦ ἁ. Φωκᾶ*. III 162. 10
 243. *Περὶ τῆς μονῆς τὰ Δαμιανοῦ*. III 161.
 244. *Περὶ τοῦ Ἀνάπλου*. III 158.
 245. *Περὶ τοῦ ἁ. Ταρασίου*. III 160.
- Ba 59 246. *Περὶ τοῦ Σωσθενίου*. III 163.
 247. *Περὶ τῆς Χρυσοκεράμου*. III 164 (pars posterior). 15
 248. *Περὶ τῶν <ἀντι> περατικῶν μοναστηρίων
 περὶ τῆς Μαλελλας*. III 167.
 249. *Περὶ τῆς Πηλαμίδας*. III 168.
 250. *Περὶ τοῦ ἁ. Γεωργίου*. III 208.
 251. *Περὶ τῶν παλατιῶν τῆς Ἱερείας*. III 169. 20
 252. *Περὶ τοῦ Βρύαντος*. III 170.
 253. *Περὶ τοῦ Δαματρυ*. III 171.
 254. *Περὶ τοῦ Εὐτροπίου λιμένος*. III 166.
- Ba 60 255. *Περὶ τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ ἐλέφαντος ἐν
 τῇ πόλει*. III 89. 25
 256. *Περὶ τῶν εἰκόνων τῶν ἱσταμένων ἐν τῷ μεγάλῳ
 πορφυρῷ κίονι*. II 106.
 257. *Περὶ τοῦ Σμυρνίου*. II 93.
- Ba 61 258. *Πῶς οὐ δαπανῶνται τὰ τεῖχη τῆς πόλεως τὰ
 παραθαλάσσια*. III 215. 30

§ 234 *Περὶ τὰ ἀρμαμενταρίον* D § 237 *Τὰ Γάλατα* F § 239
 om. E §§ 247—253 om. F folio deperdito § 248 <ἀντι>περ-
 ατικῶν scripsi § 252 *Περὶ τοῦ δευρεῖα* (sic) D § 256 om. E

259. Hic addit C hanc narratiunculam: Ἀρσενίου
 μοναχοῦ τὰ Στρογγύλου τῆς μονῆς διήγησίς τις
 μερική (οὐπερ ἡ μονὴ πέφυκεν ἄντρον ἢ πέτρα).
 Πρὸ ὀλίγου χρόνου δὴ ἐν τοῖς ἐνεστῶσιν ἐνιαυτοῖς γέγονέ
 5 τι ξένον καὶ θαύματος ἄξιον· καὶ γὰρ ἀπάραντές τινες τοῦ
 παραλλίου μέρους τοῦ Στενοῦ καὶ πρὸς τι νησίδιον τὸν
 ἀπόπλουν ποιοῦντες εἰς ἐξώνησιν τῶν αὐτοῖς χρεωδῶν,
 καταστάσεως εὐδιηνῆς τυγχανούσης, καὶ τῆς θαλάσσης λειο-
 κυμαινούσης, καὶ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦ τῆς ἀνατολῆς μέ-
 10 ρους ἡσύχως πλέοντες, οἱ ἐν τῷ πλοιαρίῳ τυγχάνοντες
 ναῦται τε καὶ ἐπιβάται ἤκουον κραυγῆς ἀετοῦ σφοδροτάτης
 τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ἀποδυρομένου καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ
 τὸν βοηθήσοντα ἀνακαλουμένου. Οἱ οὖν ἄνδρες οἱ ἐν τῷ
 πλοιαρίῳ προσσχόντες καὶ τοῦτο πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐποκει-
 15 λαντες ἐξῆλθον τὸν ἀριθμὸν ἕξ ὥς τῶν λοιπῶν προσ-
 μεινάντων ἐν τῇ νηϊ· καὶ τῇ φωνῇ ἐπακολουθήσαντες τοῦ
 ὀρνέου καὶ πλησιάσαντες αὐτόν, εἶδον, φεῦ, τὸν αἶτον ὑπὸ
 ὄφειος περικυκλούμενον τοὺς τε πόδας καὶ τὰ πτερά, ὥστε
 μέλλοντα ὅσον οὐπω βρῶμα τῷ ἐρπετῷ τὸν αὐτὸν ὄρνιν
 20 γενέσθαι. Εἰς ἀπορίαν οὖν οἱ ἄνδρες ἐμπεδόντες καὶ ἐν
 ἀμηχανίᾳ γενόμενοι, πῶς μὲν τὸν αἶτον ὕγιῃ ἐξέλωσι, τὸν
 δὲ ὄφιν ἀποκτείνωσι, παλινოსτήσαντες αὐτίς τάχει πολλῷ
 πρὸς τὴν ναῦν παραγίνονται οὐ πόρρω τυγχάνουσαν καὶ
 ἀναλαβόμενοι ἃ ἐπεφέροντο ξίφη καὶ ἑταίρους τοὺς ἐκεῖσε

§ 259. Index deest in EF; pro eo praebeant: ἐπορφύρωσας
 σοὺς πόδας ἐξ αἱμάτων | τῶν θυσμενῶν, κράτιστε Ῥωμαίων ἀναξ.
 quod fragmentum est carminis similis illi initiali p. 290.

2 διήγησις τινι D 3 ἡ πέτρα D 4 πρὸ ὀλίγου δὲ E,
 πρὸ ὀλίγου δὴ F 7 αὐτοῦ χρεῶν D 11 σφοδρῶς E 13 βο-
 ῥθήσαντα codd., corr. Fritz ἀνακαλούμενον E 14 τούτῳ Banduri
 προσοκείλαντες E 15 ἕξ ὄντες καὶ τῶν λοιπῶν E, ἕξ ὄντες τῶν
 λοιπῶν F 16 καὶ τῇ φωνῇ] τῇ οὖν φωνῇ E 17 αὐτῷ F
 ὑπὸ τοῦ ὄφειος D 21 πῶς τοῦτον μὲν ἐκεῖθεν ὕγιῃ κτλ. EF
 23 παραγέρονται E, παραγέροντο F οὐ πόρρω τυγχά-
 νουσαν καὶ om. E 24 ξυλάβια καὶ ξίφη E ἑτέρα τῶν ἐκεῖ-
 σε D, ἑτέρους τῶν ἐκεῖσε F, ἑταίρους αὐτῶν τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ E

μεθ' ἑαυτῶν καὶ τινα χαλκία μετ' αὐτῶν, τοῦ θεοῦ † πάν-
 τως καὶ τῇ τούτου οἰκονομίᾳ καὶ προμηθείᾳ συνόντα τε
 καὶ συμπλέοντα, καὶ ἐπὶ τελείᾳ † ἀναχωρήσει μετὰ τῶν
 προσόντων αὐτῷ χαλκευτικῶν ἐργαλείων συναπαίρονται, καὶ
 τὸ τούτου μέγα ξυλάβιον ἀναλαβόμενοι καὶ συμπαραλαβόντες 5
 τοῦτο, ὥρμησαν σπουδαίως εἰς ἄμυναν τοῦ ὀρνέου· καὶ εὐ-
 ρόντες πάλιν τὸν ὄφιν οὕτως ἔχοντα καὶ περικυκλώσαντα
 αὐτὸν οὐκ εἶχον ὅπως τῆς τούτου διπλᾶς ἐφάσασθαι διὰ
 Ba 62 ξίφους, ἵνα μὴ τὸν αἰτὸν ἀφανίσωσι. Σκέπτονται οὖν
 τὸν σπόνδυλον ὑπερανεστηκῶτα τοῦ ὀρνέου μετὰ τοῦ ἐργα- 10
 λείου κρατῆσαι, ὃ δὴ καὶ γέγονεν εὐφυνῶς, καὶ συμπαρα-
 λαβόντες καὶ ἕτεροι σὺν τῷ τεχνίτῃ ἐπέβαν τὸν ὄφιν σφο-
 δρῶς καὶ εὐθέως ἄκων ἀπεδιπλοῦτο καὶ εἰς τὴν γῆν ἐξ-
 ῆλπον τὸν οὐραῖον αὐτοῦ κινῶν εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ. Οἱ
 δὲ ἄνδρες τοῦτον ἀπέκτειναν· καὶ ὁ αἰτὸς μικρὸν ὑπεκστὰς 15
 ἐπετρώσετο μέν, οὐκ ἡδύνατο δὲ κατὰ πολὺ ὑπὸ τοῦ ὄφεως
 τεταλαιπωρηκώς. Καὶ ἑάσαντες αὐτὸν πάλιν ἀνθρῦπέστρεψαν
 εἰς τὴν ναῦν χαίροντες ἐπὶ τῇ τοῦ αἰτοῦ ἐλευθερίᾳ. Καὶ
 πάλιν ἀποπλεύσαντες καὶ μήπω σταδίους δύο διαπλεύσαντες,
 ὥς ὁ ἀφηγούμενος μοναχὸς ἐξεῖπε μεθ' ὄρκου, εἶδον τὸν 20
 αὐτὸν αἰτὸν ὑπεράνωθεν τῶν ναυτῶν καὶ λοιπῶν ἀνδρῶν
 παραγενόμενον καὶ ἀφ' ὕψους κατὰ τοῦ βυθοῦ τῆς θα-
 λάσσης κατελθόντα καὶ λάβρακαν, ἰχθὺν παμμεγέθη, ἀν-

1 καὶ τινα χαλκία μετ' αὐτῶν om. E τοῦ θεοῦ — 4 ἀναχωρήσει
 om. D πάντως corruptum; an τοῦ θεοῦ διέποντος? ἀναχωρήσει
 corruptum; an ἀναιρέσει? 4 αὐτῷ scripsi, αὐτῶν codd. 4 sq.
 καὶ τὸ τούτου μέγα ξυλ. ἀναλ. om. D 6 τοῦτο] τοῦτον DE
 7 περικυκλώσαντες αὐτὸν codd., correxi, cf. p. 303, 18 (περι-
 κυκλώσαντα τὸν αἰτὸν Fritz) 8 τῆς τοῦ διπλᾶς D
 10 σπόνδον F, τοῖν ποδοῖν E 11 ἐμφυνῶς D 12 ἐτέρω D
 τὸν ὄφιν] αὐτὸν DF σφόδρα D 13 ἐξήπλω D, ἐξ-
 ῆπλωτο EF 14 τὸ οὐραῖον E αὐτοῦ E, αὐτὸν D
 16 ἐπετρώσατο D 18 ἐλευθερίᾳ] ἀναρρώσει EF 19 μήκος
 σταδίου E 20 ἀφηγούμενος ὁ μον. D Post ὄρκου inserit
 D ὅτι ἀρξάμενοι πλέειν 22 τοῦ βάθους D 23 κατελθόν-
 τα] inde lacuna in D folio exciso λαύρακα F

ελόμενον καὶ εἰς τὴν ναῦν κεχαλακότεα. Οἱ δὲ ἄνδρες
 τοῦτο ἰδόντες καὶ θαυμάσαντες ἠὺχαρίστησαν ὥς εἰκὸς τῷ
 θεῷ τῷ παρεσχηκότι καὶ τοῖς ὀρνέοις τοιαύτην φρόνησιν τε
 καὶ σύνεσιν· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. Τὸν δὲ
 5 ἀετὸν ἔκτοτε οὐκέτι ἐθεάσαντο. [EF addunt: *Εἶδον δὲ*
ἐγὼ ὁ γραφεὺς ἐπὶ Θώμα μάρτυρος τὸν σῖτον εἰς Κλανδιού-
πολιν, ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Διογένους εἰς τὰς 5' 1067-71
τοῦ Αὐγούστου τοῦ Σωτῆρος πεποιηκότεα πετρά, μύτην καὶ
οὐρὰν καὶ πετάσαντα, λεπτὰ καὶ ἄσπρα δίχα ποδῶν, εἰς
 10 *τοὺς μύλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ πλησιάζοντος Πατρικίῳ τῷ*
Δεκτηνῷ λεγομένῳ Σάλῳ ποταμῷ.]

Sequuntur: Τὰ πάτρια τῆς ἀγιοσύνης τοῦ θεοῦ μεγάλης Ba 62—64
 ἐκκλησίας δηλαδὴ τῆς ἀγίας Σοφίας. Ἐπὶ τῆς βασιλείας
 τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου κτλ. nempe excerpta ex Leone
 15 qui dicitur Grammatico p. 122, 5 — 127, 2 Bonn.;
 quibus subiunguntur haec: "Οτι δὲ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ba 64
 ἐμνήσθην, λεπτομερῶς καὶ διήγησιν ποιησόμεθα πῶς ἐξ
 ἀρχῆς ἐκτίσθη καὶ παρὰ τίνος. Ἐχει δὲ οὕτως· Ἡ ἀγία
 Σοφία ἡ μεγάλη ἐκκλησία κτλ. Vide Fasciculum I p. 74
 20 — 108. Expl. περὶ ᾧ ὁ λόγος δηλώσει (v. l. l. adn. crit.).
 Sequuntur paragraphi ex Leone Grammatico p. 127, 3 —
 130, 19 Bonn. sumptae. Expl. *κουροπαλάτην τότε ὄντα.*

3 τοιαῦτα F 4 Τὸν δὲ—5 ἐθεάσαντο om. F 6 μάρ-
 τυρι E 7 εἰς τὰς 5' κτλ.] εἰς τὸν 5' τοῦ ὁρῶ μηνᾶ ἀβγονστον πε-
 ποιηκότεα πετὰ μῦ καὶ οὐρὰν καὶ F, hic deficiens folio in-
 sequenti exciso 8 τοῦ Σωτῆρος sc. ἡμέρᾳ μίτιν E
 9 λεπτὰ—ποδῶν] corruptum? 12 fort. scribendum Πατρικίῳ
 τῷ Δικτηνῷ (a Dicta oppido derivatum) λεγομένον Σάλον ποτα-
 μου („Vidi die Thomae martyris Claudiupoli regnante Diogene
 sexto die Augusti, dominica, frumentum alis et rostro et cauda
 instrui et volare, parvum et candidum sine pedibus (?), in mo-
 las fluvii vicini, qui a Patricio Dicteno nominatur Salus“).

II. Ordo paragraphorum, quem sequitur recensio M.

*Περὶ τῶν πατρῶν τῆς πόλεως καὶ
τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν τοποθεσιῶν καὶ τῶν στηλῶν.*

I.

Liber primus, qui titulo caret, consentit fere cum recensione C, id quod ex numeris graecis, quos arabicis 5 recensione C adposui, videre licet. In fine libri adscribitur τέλος.

II.

ξξ'. Ἀρχὴ τοῦ Τζυκανιστηρίου καὶ περὶ τῶν Χαλκῶν πυλῶν. III 206.

ξη'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 29. 10

ξθ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. II 85.

ο'. Περὶ τῆς Νέας ἐκκλησίας. III 29a.

οα'. Περὶ τῶν καλουμένων Τόπων. III 26.

οβ'. Περὶ τῶν Ὁδηγῶν. III 27.

ογ'. Περὶ τοῦ Ζευξίππου λοετροῦ. II 33. 15

οδ'. Περὶ τῆς στηλῆς τοῦ Ἀρμαμέντου. II 34.

οε'. Περὶ τῶν τοῦ Ἱπποδρομίου στηλῶν. II 73—79.

ος'. Περὶ τῆς στηλῆς τῆς Ἰσταμένης εἰς τὸ στυράκιν.
III 202.

οζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Σεργίου. III 203. 20

οη'. Περὶ τῶν καλουμένων Νεκρῶν. III 201.

οθ'. Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ στηλῶν τῶν λοιπῶν.
II 87.

π'. Περὶ τοῦ περιπάτου. II 104a.

πα'. Περὶ τοῦ Μονολίθου· λεχθήσεται περὶ αὐ- 25
τοῦ εἰς τὸν Στατήγιον.

- πβ'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τῆς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ. III 9.
 πγ'. Περὶ τοῦ Ἱπποδρόμου τοῦ Ἰλλου. III 211.
 πδ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 33.
 πε'. Περὶ τοῦ Φωκολίσθρου. III 34.
 5 πς'. Περὶ τῆς ἁ. Θέκλης. III 35.
 πζ'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου.
 III 39.
 πη'. Περὶ τοῦ Βουκίνου. III 38.
 πθ'. Περὶ τοῦ ἐν Σοφίᾳ λιμένος. III 37.
 10 ς'. Περὶ τοῦ ἐν τῷ Βουκίνῳ χορτοβολῶνος. III 135.
 ςα'. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀδδα. III 36.
 ςβ'. Περὶ τῆς Σιδηρᾶς. III 132.
 ςγ'. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς ἁ. Θέκλης. II 66.
 ςδ'. Περὶ τοῦ λιμένος τοῦ Ἐλευθερίου. II 63.
 15 ςε'. Περὶ τῶν δύο στηλῶν τῶν εἰς τὸν ἅ. Ἀγαθόνικον
 οὐσῶν. II 25.
 ςς'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀγαθονίκου. II 107.
 ςζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰουλιανοῦ. III 69.
 ςη'. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου. III 52.
 20 ςθ'. Περὶ τῶν Ἐλευθερίου παλατίων. III 173.
 ς'. Περὶ τοῦ ἁ. Παντελεήμονος. III 93.
 ςα'. Περὶ τὰ Ναρσοῦ. III 94. 95.
 ςβ'. Περὶ τοῦ ἁ. Θωμᾶ καὶ τῶν Ἀμάντων. III 96.
 ςγ'. Περὶ τοῦ Χρυσοκαμάρου. III 112.
 25 ςδ'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν Ψαρελαίου. III 134.
 ςε'. Περὶ τὸν Ψαμάθ(ην). III 136, 137.
 ςς'. Περὶ τὰ Κλαυδίου. III 90. Τέλος τῆς μιᾶς μερίδας.
 ςζ'. <Περὶ παλατίων τῶν Ψαμαθᾶ.> III 5. 6.
 ςη'. Περὶ τοῦ ἁ. Αἰμιλιανοῦ. III 88.

<III.>

- 30 ςθ'. Περὶ τοῦ ἁ. Λαζάρου. IV 33.
 ςί'. Περὶ τῶν Στείρου ναῶν. III 24.

- ρια'. Περὶ τῶν Μαγγάνων. III 8.
 ριβ'. Περὶ τοῦ Κυνηγοῦ. II 24.
 ριγ'. Περὶ τῶν γιγάντων ὁσίων. II 22.
 ριδ'. Περὶ τοῦ Πιττάκη. II 31.
 ριε'. Περὶ τοῦ ὁσίου Σαμψών. III 119. 5
 ρις'. Περὶ τῶν Εὐούλου. III 120.
 ριζ'. <Περὶ τοῦ ἁ. Τρύφωνος>. III 121, 122.
 ριη'. Περὶ τοῦ Προτάσιου. III 23.
 ριθ'. Περὶ τοῦ Στρατηγίου. II 59. 60. 61.
 ρκ'. Περὶ τοῦ μικροῦ Στρατηγίου. II 61 (extr. pars). 10
 ρκα'. Περὶ τῶν Χαλκοπράτου. III 32.
 ρκβ'. Περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἁ. σοροῦ. III 147.
 ρκγ'. <Περὶ τοῦ ἁ. Ἰακώβου.> III 148.
 ρκδ'. Περὶ τῆς Βασιλικῆς. II 41.
 ρκε'. Περὶ τῆς Θεοτόκου τὰ Πατρικίας. III 204. 15
 ρκς'. Περὶ τοῦ Προσφορίου. III 149.
 ρκζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Παύλου τοῦ ὁφρανοτροφείου. III 47.
 ρκη'. Περὶ τοῦ Νεωρίου. II 88.
 ρκθ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. II 68.
 ρλ'. Περὶ τῶν Βασιλίδος. III 205. 20
 ρλα'. Περὶ τῶν Ἀρκαδιανῶν πλησίον τοῦ Φόρου. III 25.
 ρלב'. Περὶ τῶν ἁ. Ἀναργύρων τοῦ Βασιλίσκου. III 123,
 124. 125.
 ρλγ'. Περὶ τοῦ ἁ. Πλάτωνος. III 40.
 ρλδ'. Περὶ τοῦ Λιγηστία. III 41. 25
 ρλε'. Περὶ τῶν Μαυριανοῦ. III 42.
 ρλς'. Περὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ναοῦ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς
 Ῥωμίας. III 43.
 ρλζ'. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης τὸ Πέραμα. III 44.
 ρλη'. Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τὸ Καραβίτζιν. III 28. 30
 ρλθ'. Περὶ τῆς ἁ. Εἰρήνης. III 1.
 ρμ'. Περὶ τῶν Καρπιανοῦ. III 49.
 ρμα'. Περὶ τῶν Βάσσου. III 50.

- ρμβ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἀρτεμίου III 51.
 ρμγ'. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τῆς Χελώνης. II 23.
 ρμδ'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 18.
 ρμε'. Περὶ τοῦ Μεσομφάλου. III 19.
 5 ρμς'. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τὸ Κονδύλιν. III 53.
 ρμξ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἰωάννου τὰ Κινθῆλια. III 54.
 ρμη'. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ὄντος εἰς Κωνσταντινιανὰς.
 III 55.
 ρμθ'. Περὶ τῶν Δεξιοκράτους. III 72, 73.
 10 ρν'. Περὶ τῶν Κύρου. III 111.
 ρνα'. Περὶ τῆς πόρεως τοῦ Κοντοσκαλίου. III 133.
 ρνβ'. Περὶ τοῦ ξενῶνος τοῦ μεγάλου. II 65.
 ρνγ'. Περὶ τοῦ Ζεύγατος. III 64.
 ρνδ'. Περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἁ. Ἀναργύρων. III 65.
 15 ρνε'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἠλίου. III 66.
 ρνς'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας. III 67.
 ρνξ'. Περὶ τοῦ γηροκομείου τὰ Γηραγάθης. III 68.
 ρνη'. Περὶ τῶν στηλῶν τῶν πλησίον τοῦ Ταύρου.
 II 38, 39.
 20 ρνθ'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τὰ Ὀλυβρίου. III 60.
 ρξ'. Περὶ τοῦ Ἀρματίου. III 61.
 ρξα'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ (sic! Inc. Τοὺς δὲ κριοὺς etc.). III 62.
 ρξβ'. Περὶ τῆς ἁ. Θεοφανῶ τῆς εἰς τοὺς ἁ. Ἀποστόλους.
 III 212.
 25 ρξγ'. Περὶ τῶν Μεγέθ(η). III 56.
 ρξδ'. Περὶ τοῦ ἁ. Πολυεύκτου. III 57.
 ρξε'. <Περὶ Θεοτόκου τῆς Πονολύτης>. III 58.
 ρξς'. Περὶ τοῦ Ἀρεοβίνδου τῆς Θεοτόκου. III 59.
 ρξξ'. Περὶ τῆς ἁ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.
 30 III 103.
 ρξη'. Περὶ τοῦ Διμακελίου (sic). III 104.
 ρξθ'. Περὶ τῶν Κουρατωρικίων. III 101.
 ρο'. Περὶ τοῦ Χριστοκαμάρου. III 112a.

- ροα'. Περὶ τοῦ ἁ. Προκοπίου τὰ Βυγλέντια. III 117.
 ροβ'. Περὶ τὰ Ἀνθεμίου πλησίον τῶν Κύρου. III 106.
 ρογ'. Περὶ τὰ Γάϊνα. III 109. 110.
 ροδ'. Περὶ τῆς ἁ. Ἀννης τὸ Δεύτερον. III 79.
 ροε'. Περὶ τοῦ Χρυσοβαλάνου. III 76. 5
 ρος'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν Σπουδῆς. III 107.
 ροξ'. <Περὶ γηροκομείου Σευήρου.> III 108.
 ροη'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Μητροπολίτου. III 80.
 ροθ'. Περὶ τοῦ ἁ. Μάρκου τοῦ ὄντος εἰς τὸν Ταῦρον.
 III 199, 200. 10
 ρπ'. Περὶ τὸ Ἀλωνίτζιν πλησίον τοῦ Ταύρου. III 7.
 ρπα'. Περὶ τῆς ἁ. Εὐφημίας τὸ Πετρίν. III 186.
 ρπβ'. Περὶ τῆς Πλατείας. III 71.
 ρπγ'. Περὶ τοῦ παλαιοῦ Πετρίου. III 151.
 ρπδ'. Περὶ τὰ Ἀντιόχου. III 70. 15
 ρπε'. Περὶ τῶν Βλαχερνῶν. III 74.
 ρπς'. Περὶ τῆς ἐν αὐταῖς ἁ. σοροῦ. III 75.
 ρπξ'. Περὶ τοῦ ἁ. λούματος. III 75.

 ρπη' Περὶ τοῦ αὐτοῦ. III 214.
 ρπθ'. Περὶ τῶν ἁ. Κάρπου καὶ Παπύλου. III 82. 20
 ρρ'. Περὶ τὰ Πράσινα. III 63.
 ρρα'. Περὶ τοῦ μεγάλου λοετροῦ τοῦ ὄντος πλησίον
 τοῦ Βοός. III 174.
 ρρβ'. Περὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἀββακερᾶ. III 175.
 ρργ'. Περὶ τῆς Θεοτόκου τοῦ Κρυστάλλου. III 176. 25
 ρρδ'. Περὶ τοῦ Ξηρολόφου. II 105.
 ρρε'. Περὶ τῶν κινστερνῶν Ἀετίου (ἀετοῦ cod.) II 69, 70.
 ρρς'. Περὶ τοῦ Ἀσπαρος. II 71.
 ρρξ'. Περὶ τῆς Βώνου. II 72.
 ρρη'. Περὶ τῆς Μωκησίας. III 84. 30
 ρρθ'. Περὶ τὰ Φλωρέντου. III 105.
 ρρ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ῥωμαίου. III 152.

- σα'. Περὶ τὰ Δαλμάτου. III 207.
 σβ'. Περὶ τῆς μονῆς τῶν Κουκοροβίου. III 198.
 σγ'. Περὶ τῆς ἁ. Ζωῆς τῆς ἐν τῇ Μωκησίᾳ. III 187.
 σδ'. Περὶ τοῦ ἁ. Λουκᾶ. III 85.
 5 σε'. Περὶ τοῦ ἁ. Μωκίου. II 110.
 σεζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Μωκίου καὶ τοῦ ἁ. Μηνᾶ. III 2. 3.
 σζ'. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Λιβός. IV 35.
 ση'. Περὶ τοῦ Προδρομόου τῆς παλαιᾶς. III 191.
 σθ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ἐλευθερίου. III 192.
 10 σι'. Περὶ τοῦ ἁ. Φιλίππου. III 189.
 σια'. Περὶ τῶν ἁ. Μανονήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ. III 190.
 σιβ'. Περὶ τῶν ἁ. Νοταρίων. III 188.
 σιγ'. Περὶ τῆς Θεοτόκου τῆς οὔσης εἰς τὸ Σίγμα. III 182.
 σιδ'. Περὶ τὰ Κανικλείου. III 92.
 15 σιε'. Περὶ τοῦ μοναστηρίου τῆς Εὐφροσύνης <καὶ τοῦ
 ἁ. Εὐσταθίου>. III 77 et 154.
 σις'. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξυλίνιτου. III 195.
 σιζ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Ἰκασίας. III 196.
 σιη'. Περὶ τῶν δύο μονῶν τῆς ἁ. Δομνίκας καὶ Ἀλε-
 20 ξανδρείας. III 193.
 σιθ'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Δίου. III 193a.
 σκ'. Περὶ τοῦ Μυροκεράτου. III 194.
 σκα'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Ἀυγούστης. III 183.
 σκβ'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Βηθλεέμ καὶ περὶ τῶν
 25 Γαστριῶν. III 4.
 σκγ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Προκοπίας (sic). III 153.
 σκδ'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Ξυλοκέρκου. III 185.
 σκε'. Περὶ τῆς μονῆς τῆς Χώρας. III 184.
 ρκς'. Περὶ τοῦ ἁ. Ῥωμανοῦ. III 81.
 30 σκζ'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ Μαρτινακίου. III 98.
 σκη'. Περὶ τὰ Παυλίνης. III 146.
 σκθ'. Περὶ τῶν τειχῶν τῆς δύσεως τῶν μεγάλων πορ-
 τῶν. II 108.

- σλ'. Περὶ τῶν τειχῶν τῶν πρὸς θάλασσαν. II 109.
 σλα'. Περὶ τοῦ πύργου τοῦ Κεντινάρη. III 150.
 σλβ'. Περὶ τὰ Φλώρου καὶ Καλλιστράτου. III 172.
 σλγ'. Περὶ τῆς στήλης τῆς ἱσταμένης εἰς τὸν Ἀρτο-
 τυριανὸν οἶκον. II 98. 5
 σλδ'. Περὶ τῆς πόρτας (sic) τῆς Χαρσίον. III 138.
 σλε'. Περὶ τῆς πόρτης τῆς Ξυλονέρκου. III 139.
 σλς'. Περὶ τῆς πόρτης τῆς Πολυάνδρου. III 140.

Περὶ τῶν ἔξω.

- σλζ'. Περὶ τῆς Ἀχειροποιήτου. III 143. 10
 σλη'. Περὶ τοῦ Ἑβδόμου. III 144, 145.
 σλθ'. Περὶ τῆς Πηγῆς. III 142.

Περὶ τῶν περατικῶν.

- σμ'. Περὶ τὰ Ἱερείου. III 177, 178.
 σμα'. <Περὶ τὰ Γάλατα>. III 178, 179 15
 σμβ'. Περὶ τὰ Πικριδίου. III 156.
 σμγ'. Περὶ τὰ Ἀρμαμενταρέας. III 155.
 σμδ'. Περὶ τοῦ Καστελλίου. III 157.
 σμε'. Περὶ τοῦ ἁ. Μάμαντος. III 159.
 σμς'. Περὶ τῆς γεφύρας τῆς εἰς τὸν. ἁ. Μάμαντα 20
 οὔσης. II 21.
 σμζ'. Περὶ τοῦ ἁ. Φωκᾶ. III 162.
 σμη'. Περὶ τῶν ξενικῶν κιόνων. III 165.
 σμθ'. Περὶ τοῦ Ὁσίου. III 164 (pars posterior).
 σν'. Περὶ τῆς μονῆς τὰ ΔαμIANOῦ. III 161. 25
 σνα'. Περὶ τοῦ Ἀνάπλου. III 158.
 σνβ'. Περὶ τοῦ ἁ. Ταρσίον. III 160.
 σνγ'. Περὶ τῆς μονῆς τοῦ Σωσθενίου. III 163.

Περὶ τῶν ἀντιπέραν.

σνδ'. Περὶ τῆς Μαλλίλας (sic). III 167.

σνε'. Περὶ τῆς Πηλαμύδος. III 168.

σνς'. Περὶ τοῦ ἁ. Γεωργίου τοῦ ἐν Καλχηδόνι. III 208.

5 σνζ'. Περὶ τοῦ παλατίου τῆς Ἱερείας. III 169.

σνη'. Περὶ τοῦ Βρύα. III 170.

σνθ'. Περὶ τοῦ Δαματρού. III 171.

σξ'. Περὶ τοῦ λιμένος τοῦ Εὐτροπίου. III 166.

σξα'. <Περὶ τῆς κατωγέας πόρτης.> II 86.

10 σξβ'. Περὶ τοῦ γενομένου θανάτου παρὰ τοῦ ἑλέφαν-
τος. III 89.

σξγ'. <Περὶ Ἀρδαβουρίου.> II 99.

σξδ'. <Περὶ τῶν εἰκόνων Μητροφάνους κτλ.> II 106.

σξε'. Περὶ τοῦ Ξηρολόφου (ξυλοφόρου cod.). II 19.

15 σξς'. <Περὶ Καίσαρος.> II 81.

σξς'. = II 89a — 91.

σξη'. <Περὶ τοῦ Πανόρμου.> II 92.

σξθ'. Περὶ τοῦ Σμυρνίου (σμυρίνου cod.). II 93.

20 III 215. σο'. <Πῶς οὐ δαπανῶνται τὰ τεῖχη τὰ παραθαλάσσια.>

Excipit Περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἁ. Σοφίας.

Index auctorum in Ps.-Codium.

Ἀγκυριανὸς χρονογράφος ἐν Δεκαλόγῳ 207, 22 (cf. 25, 20).	ασκευήτης ὁ γραμματικός 144, 3.	Λιγύριος ὁ Ἑλληνικός 197, 5 (ex Parast.).
Ἀναστάσιος 208, 1 (26, 1).	Ἡρόδοτος 200, 9.	Λογγίνος 152, 12.
Ἀππιανὸς 192, 9.	Ἡρωδίων 191, 1.	Ὅμηρος 155, 9. 10.
Διακρινόμενος v. Ἰωάννης.	Ἡσύχιος ὁ ταχυγράφος 144, 7.	Πανόδωρος ὁ Αἰγύπτιος 228, 11.
Δίων (Κάσιος) 152, 3; 192, 9.	Θεοδώρητος 203, 1.	Τρωΐλος ὁ δῆτωρ 144, 6.
Ἐλεύσιος διάκονος ὁ φιλόσοφος 144, 5.	Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης 163, 2 (cf. 35, 11 sqq.).	
Ἑρμείας 149, 16.	Θεόδωρος ὁ Θηβαῖος φιλόσοφος 228, 11.	οἱ τὰ Παλαιὰ ἱστορήσαντες 192, 9.
Εὐτρόπιος ὁ σοφιστῆς καὶ ἐπιστολογράφος Κωνσταντίνου 144, 4.	Ἰππόλυτος χρονογράφος 200, 9.	ὁ χρονικός 84, 8. cf. 135, 1 (B).
Εὐτυχιανὸς πρωτο-	Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχεύς 263, 19.	πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 276, 8.
	Ἰωάννης ὁ Διακρινόμενος 177, 16.	

Index graecitatis in Ps.-Codium.¹⁾

ἀβάνιον 270, 5.	11; ἄγωμαι uxorem	ἀδελφοί fidelium
ἀγρυπνία vigiliae	duco 136, 3.	coetus 235, 8.
monachorum 263, 6 (G)	ἀδελφότης i. e. Iacobus 263, 14.	ἀθμονέω 272, 3; 287, 9.
ἄγω: ἡγάγομεν χάραν ἀπερδῆ 136,	ἀδελφοποιητός 251, 19.	ἀδιοίκητος 223, 11.
		ἀεροφόρος 154, 16.

1) Quae ex libro Parastaseon transcripta sunt, non excerpsti. Ubique apparatus criticum inspicias et respicias aetatem singulorum codicum.

- ἀθόλωτος 211, 15.
 ὠθρόως 285, 22.
 αἰδάλῃ 266, 5 (G).
 αἰχμαλωσία 199, 19.
 αἰχμαλωτεύω 199, 15, 19.
 αἰών spatium mille annorum 190, 17, 18; 232, 9.
 αἰωνάριος i. e. Ἰα-
 νουάριος 152, 13.
 ἀκερδῆς χαρά 136, 11.
 ἀκίνητα κτήματα 227, 6; 239, 7 etc.
 ἀκμήν i. qu. ἔτι 224, 8; 255, 14 (B).
 ἀλάθης 189, 20; 191, 20.
 ἀλλαγῇ mutatio equorum 169, 1 sqq.; 187, 19.
 ἀλλάσσω equos mutō 169, 4; ἀλλάσσω τινά alicui adsum in veste mutanda 279, 10.
 ἀλώδης 257, 13.
 ἀλύσεις χαλκαῖ 287, 20.
 ἄλωνίτζιν v. ind. top.
 ἄμηνυτί 197, 16 (GB).
 ἄμφιον vestimenti species 235, 9; 282, 16.
 ἀμφότεροι omnes 144, 1.
 ἀναβιβάζω τὸ τεῖχος 150, 19.
 ἀναγινώσκω lectoris munere fungor 263, 6.
 ἀνάγλυφος 173, 10.
 ἀναδίδονται δεινὸν πνεῦμα 151, 11.
 ἀνάκειμαι accubo 136, 13.
 τὰ ἀνάκτορα palatium 219, 15 (G).
 ἀναλαμβάνομαι 146, 6; 147, 7.
 ἀναλύω liqueſco 241, 2.
 ἀναπηγάζω 282, 5.
 ἀναπληρῶ perficio 137, 6; 145, 15; 234, 17 etc.
 ἀνασκολοπίζω ἡγουν φουλκίζω 228, 17.
 ἄνασσα 217, 6.
 ἀνατριχόομαι 153, 20.
 ἀναφράσσω obsaepio 222, 18.
 ἀναχωματισμός 248, 10 (B).
 ἀνδροεῖκος 207, 2.
 ἀνελλιπής 166, 10.
 ἀνεμοδούλιν v. ind. top.
 ἀνεξάλειπτος 191, 17.
 ἀνεπίβουλος 230, 18.
 ἀνθόμοιος 147, 4.
 ἀνθρωπος cubicularius: ὁ ἄ. τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου sim. 216, 5 (G); 220, 3 (G); 238, 12 (B).
 ἀνιστορέω pingo vel pingendum curo 219, 17 (v. l. ἀνιστορίζω).
 ἄνοδοι κοχλιοειδεῖς 147, 2, 15.
 ἀντανακλάω 152, 2.
 ἀντζοκοπέω 169, 2, 6.
 *ἀντζέω aut ἀντζάω 169, 19 (DF).
 ἀντιζηλώω 165, 19.
 ἀντικρύ: codd. variant inter ἀντι-
 κρύ(s) et ἀντικρυ(s).
 ἀντιπέραν 161, 14 (G); 313, 1.
 <ἀντι>περατικός 302, 16.
 ἀξιεπαυνετότατος 230, 16 (E).
 ἀξιορατότατος 230, 20 (E).
 ἀπαίρω: inter ἀπ. et ἐπαίρω variant codices.
 ἀπαράλλακτος 171, 17 (G).
 ἀπαρτίζω perficio 143, 4.
 ἀπόβλεψις τῶν θυρίδων 147, 17.
 ἀποδείκνυμι λουτρά καὶ οἶκους 138, 2.
 *ἀποδιπλοῦμαι 304, 13.
 *ἀποδοκιμάζω = recenseo? aut missum facio? 183, 14; cf. 40, 5.
 ἀποχόμενος = τε-
 θνῆς 181, 16.
 ἀποκαθίστημι 199, 20.
 ἀποκαλύπτομαι visionem habeo 233, 3; 256, 1.
 ἀποκείρω monachum facio 274, 18.
 ἀποκινέω discedo 231, 11.
 ἀπόκλασμα 183, 17.
 ἀποκρούω 231, 6.
 ἀποτελεσμα ('Talisman') 191, 19; 206, 17.
 ἀποφασίς 167, 14.
 ἀποφράττω obstruo 278, 8.
 ἀποχαρίζομαι 273,

- 13; 288, 18.; 289, 4 etc.
 ἀπόψε 147, 11 (eodem accentu nostrae aetatis Graeci).
 ἀποψύχω τινά 281, 18 (A₂).
 ἔπτω caleſco 136, 21; 145, 10.
 *ἀργυροέλατος 204, 2.
 ἄρμενον 223, 15.
 ἀρτοπωλείον v. ind. top.
 ἀρτοτυριανὸς τόπος v. ind. top.
 ἀσκήπτως 281, 15 (B).
 ἀσκήε asceticam vitam ago 243, 19 (G).
 ἀσπάζομαι osculor 178, 18.
 ἄσπρος 305, 9.
 ἀστοχέω τινά 262, 14.
 ἀστρονομέω 198, 14.
 ἄσφαλτος 151, 5.
 ἀσώματος i. e. angelus: v. ind. top.
 ἀτάραχος 222, 10.
 αὐλίσκος 231, 21 (B).
 αὔρα 272, 7, 10.
 αὐτοκρατορέω 142, 9.
 αὐτόπτης 144, 8.
 ἀψίς 138, 11; 141, 1 etc.
- βαδίζω ἐφ' ἵππων 228, 9.
 βαθμῖς v. ind. top. s. v. Ἰπποδρόμιον.
 βαίουλος 241, 7.
 βαλανεῖον 136, 16 etc.
 βαλάνισσα 190, 19 (G).
 βαλάντιον 243, 11.
 βάλλω φωνήν 252, 13; 272, 7.
- βαλσάματα (plur. vocis βάλαμον) 215, 17.
 βασιλεοπάτωρ 289, 2.
 βασιλικόν plantae species 215, 17.
 *βαταλαρικὰ καρφία ἤγουν ξωληνοκάρφια vox corrupta 236, 13; (cf. adn.).
 βγάλλω v. ἐκβάλλω.
 βερέντων? voc. corruptum 259, 21 (B).
 βιάζομαι instituo? 152, 13; cogor 235, 11.
 βικίον μύρον 161, 11.
 βλάχνον filix 242, 1.
 βόθυνος 230, 9.
 βορειότερος 164, 2.
 βόροροθεν 177, 11.
 βραχός = parvus 176, 14; 181, 20.
 βρονγμός 269, 1.
 βύσσος 280, 16.
 βωμός basis 169, 6; cf. 170, 10.
 γαληνιάω 283, 19.
 γάστρα 215, 18.
 γεμάτος 224, 5.
 γενικόν v. ind. top.
 γηροκομεῖον v. ind. top.
 γινώσκω τὸ ἀπόφθεγμα 136, 14.
 — τὸν θάνατον praesentio 269, 10.
 γνωστός familiaris 261, 3.
 γράφω = ἐπιγραφὴν ἔχω 191, 20; 233, 16; cf. p. 122.
 γυναικαδέλφη 187, 5; 237, 8.
- γυρίζομαι 271, 13.
 γύροθεν 174, 7; 185, 10.
 δακτυλίδιον 146, 7.
 δεητικὰ πιττάκια 167, 13.
 δευτερεύω 259, 1.
 ἐκ δευτέρου iterum 284, 17.
 δηλικάτος (-ον) τῆς ἁγίας Σοφίας incerto sensu 300, 9 (delegatum?).
 δήμαρχος 182, 12; 232, 15.
 δήμος vel δημοτικὸν μέρος factio 205, 8; 232, 14; 252, 14; cf. etiam ind. top. s. v. Ἰπποδρ.
 δημοσιακός 205, 8 (J).
 δημότης 252, 12 (G); 259, 8.
 διά· δι' ὧν = ἐν οἷς? 149, 17.
 διαζύγιον incerto sensu 136, 8.
 διακόνισσα 250, 12.
 διάκονος 144, 5.
 διαμίσέω 180, 7 (G).
 διανύω πολλάς ἀρχάς 144, 6 etc.
 διαρκέομαι duro 139, 1.
 διαρκέω eodem sensu 142, 2 etc.
 διαστήριξις (coniectura; διάστιξις codd.) 283, 15.
 διάχρσος 280, 15.
 *διάχωρα intervalla 186, 2.
 διδασκαλεῖον οἰκουμένικόν 226, 8.

- δίδωμί τινι et τινα aliquem ferio 247, 20; 248, 1; 270, 9.
 διέπω? 136, 2.
 δίμοιρον μέρος 215, 6.
 διοικέω τινά iudicium facio de aliquo 167, 18; 224, 8 etc.
 * διπλῆ nexus 304, 8.
 δισκοιδήs 157, 2.
 δίσκος patena 282, 14.
 διώκω τὰ ἀγάλματα eicio 215, 1.
 δοκιμάζω experior 285, 10; tento aliquem 147, 9; recenseo 190, 2.
 δοκιμὴν ἔχω τινός 191, 18.
 δομέω 143, 4.
 δουλεία notionis obscurae 168, 9 (E).
 δρομικός speciem δρόμου habens i. e. oblongus 140, 1, 11; 214, 3, 6; 260, 11; 286, 18.
 δρόμων et δρομωνίον 187, 10.
 δρουγγάριος 222, 5; 255, 12; 289, 8.
 δυναστεία: μετὰ δυναστείας στρατοπέδου 222, 9.
 δυτικός et δυτικός 143, 2; 187, 21; 229, 15. 17; 278, 3.
 ἑβδομάριος 167, 12, 15.
 ἔγγων = ἔγγονος 251, 19.
 ἔγκαινίζω et ἔγκαινίζω 287, 21; 288, 2.
 ἔγκανσις χρυσοχική 283, 2 (E).
 ἔγχόρηγος caementicius 148, 13; 149, 4.
 εἰδωλεῖον 234, 6.
 εἰθ' οὕτως 271, 7; 272, 14; 274, 10.
 εἰκονίζω 253, 5 (H); 283, 9.
 εἰκονοκαστής 245, 8 (B).
 εἰλέω 272, 3.
 εἵλημα fornix 179, 6; cf. p. 113 et 125.
 ἐκβάλλω τὰ τείχη 150, 17 (AC); effero 238, 5; 257, 11.
 ἐκκόπτω φόρων βάρη 246, 8; cf. 210, 12.
 ἐκλάμπω 138, 13; 174, 11.
 ἐκπηθᾶω: ἐξεπήθησαν οἱ ὀφθαλμοί 235, 20.
 ἐκπλάγιος 273, 7 (E).
 ἐκπυρόω 200, 11.
 ἐκσπάνω 257, 14 (J).
 ἐκστασις 147, 18 (J).
 ἔκτοτε 150, 16; 273, 4; 286, 13 etc.
 ἐκψύχω τινά 281, 18.
 ἔμβολος porticus; v. ind. top.
 ἐμπίς 221, 11.
 ἐμπόδιον vocab. corruptum 176, 13.
 ἐμπορία 155, 15.
 ἐμπρίζομαι et ἐμπνρίζομαι 266, 2.
 ἐμπνύσμα 173, 13.
 ἐμφανίζω et ἐμφανίζομαι 240, 2.
 ἐνανθρώπησις 211, 22.
 ἐναπόκειμαι 161, 21 (G).
 ἐνδιδύσκομαι 277, 18 (H).
 ἐνεός 175, 14.
 ἐνζωδος 161, 6 (G); 178, 15; 196, 11 (A₂); 206, 14 etc.
 ἐνθήκη: λουτρὸν ἐπὶ ἔχον ἐνθήκας 145, 7.
 ἐνθρονίζω et ἐνθρονιάζω 234, 18; 238, 10; 287, 21.
 ἐνίστορος 163, 16; 177, 1; 191, 10.
 ἐνόω 182, 16. 19; 259, 6.
 ἐνσκήπτω 149, 6.
 ἐνστασις (v. l. βουλή) 226, 16 (AC).
 ἐνυπόλητος 271, 14.
 ἐξ οὗ ubi 137, 4; 150, 18 etc.; quae de causa 140, 16 etc.; laxius sententias nectit 219, 18; 227, 10; 269, 9; 280, 7.
 ἐξάερον 283, 12.
 κατ' ἐξαίρετον 191, 14.
 ἐξακάνθηλον 248, 10.
 ἐξαπλώω 304, 13.
 ἐξαποστέλλω 146, 14.
 ἐξεργάζομαι τάραχον 183, 22.
 ἐξίσόω 283, 12.
 ἐξοδιάζω expendo 264, 7; 287, 17.
 ἐξόδιον pompa funebris 181, 11.
 ἔξοδος expensa 216, 5.
 ἐξόριστος 244, 5.
 * ἐξώπορος 242, 10.

- ἐπαίρω τὸν στόλον 252, 3 (AC); cf. ἀπαίρω.
 ὁ ἐπαρχῶν τὸν φόρον 159, 2.
 ἐπέκεινα: χρόνοι ξ' καὶ ἐπέκεινα 137, 11.
 ἐπιβαρής 241, 9 (AC).
 ἐπίκουρος = ἐπικυ-
 φος 189, 9.
 ἐπικυρώ 227, 7; 239, 8; 242, 8; 245, 15 etc.
 ἐπιστάσια 186, 13.
 ἐπιστολεύς 160, 4
 ἐπιστολογράφος 144, 5.
 ἐπιχειρήσεν ἡ πόλις κτίζεσθαι 142, 14 (A).
 ἐπιχορηγέω 235, 9.
 ἐργάζομαι φόνον 138, 16.
 ἐργασασάσιον, ἐργο-
 στάσιον, ἐργοδόσιον 148, 13; 216, 16; 269, 14.
 ἐρωτᾶν πρὸς τινα 136, 10.
 εὐαρεστέω 263, 2 (H).
 εὐμεγέθης 136, 19; 137, 4; 145, 8; 279, 1.
 εὐμήκης 185, 17.
 ἔχω: ἔχει ὁ ναὸς ἄφ' οὗ ἐκτίσθη χρόνους νη' 284, 8; 264, 16.
 ἕως c. accusat. 142, 2 (A).
 ζευκτὰ κύνια 267, 10.
 ζηλοτυπέω 261, 18 (B).
 ζῶδον 142, 19; 163, 16. 18.
 αἱ ζῶσταί 279, 9.
 ζώφιον 278, 3 (G).
 ἡλιακόν v. ind. top.
 ἡμερήσιοι ἄρτοι 139, 7.
 ἡνιοχεντικαὶ στῆλαι 191, 9.
 ἥπειροι 147, 2.
 ἡσυχάζω de monachis 269, 12.
 ἡττάω 239, 23 (B).
 θεήλατος 238, 5; 240, 13.
 θεματικός provincialis 167, 6.
 θεμέλιον et θεμέλιος 217, 10. 14; 287, 2; 259, 5 (B).
 θεοδόχος (Συμεών) 263, 13.
 θόλος ὁ et ἡ 144, 15; 148, 13; 189, 3.
 θολωτός 148, 13 (GB).
 θρησκευματα Ἑλλήνων 139, 17.
 θριγγεῖον 230, 16.
 θυρεός 152, 11.
 θυρίς 147, 17.
 ιδιόκτητος 282, 16.
 ιδιοχείρως 271, 6.
 ιδιωτικῶς 273, 4 (H).
 ἱερατικός κατάλογος 222, 15.
 ἱστορέω i. qu. ζωγραφέω autγράφω 170, 1; 256, 2; 220, 8.
 ἱστορία miracula monumentis inscripta 178, 15; 179, 6; 180, 17 etc. cf. 178, 15; 184, 8.
 ἱστορίζω 253, 5; 259, 5.
 καθέξομαι de monachis 240, 17; 259, 17; 260, 9; καθ-
 εσθῆναι 160, 13; 220, 15. 20.
 καθρέπτης speculum 145, 4.
 κάκκαβος 191, 20.
 κάλαμος 139, 10.
 *καλοπράγμων 283, 5.
 καμάρα θολική 149, 1 (G).
 καμαροειδής 226, 8; 229, 13.
 καμελανύιον v. ind. top.
 κάμνω fabricor 236, 12.
 καμπτήρες in hip-
 podr. 191, 7; cf. ind. top.
 κάμπτω 142, 7; 230, 7.
 κανικλεῖον: ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλεῖον 248, 13.
 κανὼν liturgicus canon 245, 9.
 καπούλιον 184, 20.
 καράβιον 223, 15 sqq.; cf. ind. top. s. v. караβѣѣѣ.
 κάραβος cloaca 149, 4.
 καρφίον clavus 236, 12.
 καταβιβάζω τινὰ βασιλείας 188, 16; cf. 243, 16; 244, 3.
 κατακαλλύνω 219, 8.
 καταλαμβάνω venio 169, 25; 285, 17; 286, 3.
 καταλλάκτης = τροπε-
 ζίτης 247, 17 (HG).
 κατάλογος ἱερατικός 220, 15.

- καταχώννυμι 248, 11.
κατηχούμενα 225, 16;
280, 14.
κάτοπτρον λουτρόν
145, 4.
κεράμιον urceus 287,
14.
κερατᾶς 271, 12.
κέρδος (v. l. κέρμα)
Bláχοντινός notio
incerta et obscura
242, 4 (B).
κέρκος trabs quae-
dam? (cf. κερκίς)
259, 22.
κεφαλαί et κεφάλαια
κίωνων 191, 11.
κηδεύω exsequias fa-
cio 181, 17.
κιβάρια μαρμάρια
i. e. sarcophagi
268, 8 (G); reli-
quiarium 283, 2.
κινέω intrans. 175, 18.
κινθήλιον clavorum
genus 236, 13.
κισσόφυλλον folium
hederae 170, 9 sqq.
(G).
κλειδῶ 166, 9.
κλίμα 155, 2.
κλυδονίζομαι 230, 3.
* κλωστὸς λίθινος κί-
ων = πλεκτός, con-
tortus? 185, 20.
κνήφη 153, 18.
κόγχη apsis 226, 5;
260, 15; 282, 2.
κοιλὰς κλανθμῶνος
185, 12.
κοιτάζω 243, 6.
κοιτών 145, 18; 232, 2.
κοιτωνίσκος 272, 4.
κοιτωνίτης cubicula-
rius 167, 15; 265, 12.
κολυμβήθρα (v. l.
κόλυμβος) piscina
145, 7.
κονδυλίζω (κοντ. A₂)
labor 236, 10.
κοντάριον hasta
229, 2.
κόντος hasta 169,
1 sqq. (DF).
κόντουρος (v. l. κούν-
τουρος) veredus
169, 1 sqq.
κοπροθέσιον 217, 4.
κόρδα (v. l. χόρδα)
chorda 235, 19;
250, 18.
κόρις 221, 11; 278, 3.
κόρτη curta 149, 18;
174, 4.
κοσμικός = κόσμιος
276, 23.
κουμπάρα navis 223,
10.
κούντουρος v. κόν-
τουρος.
κορτίνα (v. l. κουρτία)
„Gardine“ 186, 3.
κουφίσματα φόρων
246, 8 (ACJ).
τὰ κούφα 198, 13;
231, 18 (B).
όκούφορ κίωνων 176, 16.
κοχλίας scala con-
torta 238, 14; 262,
10 (H).
κοχλιοειδείς ἄνθοι
147, 3.
κοχλωτός κίων 176,
3 (G).
κράσεις τῶν ιβ' ἀ-
νέμων 145, 10.
κρατέω τὴν διαγόνα
171, 10; manu te-
neo 285, 20; 153,
3 sqq.
κρημνάδης 137, 5.
κρίκελλος anulus 186,
16 (AC).
κρικίον anulus 186,
3 (J).
κροννός θανμάτων
282, 5.
κρούω 281, 18.
κτιζω habito 271, 5.
κτίστης μηχανικός
146, 17.
κτίτωρ τοῦ τείχους
182, 9; τῆς μεγ.
ἐκκλησίας 220, 17;
221, 5; 232, 1 etc.
κυκλοειδής 218, 2.
κυκλοτερής 156, 15 (G).
κυλινδρικός 189, 3.
κῶνστος florum genus
215, 16.
κωνοπίων genus in-
strumenti ad ar-
cendos culices 221,
10; 278, 1.
λάβραξ genus pisci-
um 304, 23.
λακέντιον genus pi-
scium 242, 3 (CM).
λακέρνα 242, 4.
λακκώδης 242, 3.
λαός exercitus 244,
9; λαοί milites
183, 13.
λατομέω 271, 6.
λατόμος 283, 13.
λαχανικόν ἱππικόν
224, 1.
λειοκυμαίνω 303, 8.
λείψανον reliquiae
Sanctorum 245,
4 etc.
λεκανή patina 184, 4.
λεπτάριος 285, 6.
λεπτομερῶς 146, 3.

λεπτός 285, 8; 305, 9.
 λεωφόρος 149, 2 (G).
 λιθοδόξος 176, 11.
 λιθοδόξος 283, 13.
 λιθοδόστρωτος 185, 5.
 λουτρόν et λοετρόν
 138, 2.
 λυχνία candelabrum
 282, 15; 288, 2.
 λωβός 235, 4; cf. Σο-
 φία ή λωβή.
 μάγγανα 216, 17; v.
 ind. top.
 *μαλακταρέα notionis
 incertae 300, 6. 8
 (officina aurifici an
 calcaria?)
 μάνα 272, 7. 10.
 μαρμαρίνος 140, 16.
 μαρμαρόος 159, 6.
 μαχλάς 186, 14.
 *μεγαλιαῖος 176, 8.
 15. 17.
 μεγαλόμαρτυς 245, 5;
 288, 6.
 μεγιστάνες 135, 9;
 217, 11.
 μεληδόν 243, 6; 295, 12.
 μελοκοπέω 262, 9.
 *μερία pars 307, 29.
 μέσον adv. haud ra-
 ro loco praeposi-
 tionis; cf. 149, 2 (G).
 μεσούσης τῆς νυκτός
 285, 17.
 μέταξα 287, 25.
 μεταστάσιμιν pro-
 cessio 222, 1.
 μετασχηματίζω 286, 4.
 μετριάω ioco offen-
 do aliquem 247, 8.
 μηχανικαὶ βίβλοι 216,
 17.
 μισθός: εἰς μισθὸν

δοῦναι = pecuniā
 vendere 218, 12.
 μνήμη anniversaria
 Sanctorum 273, 2.
 μνημοθέσιον 214, 6;
 288, 10.
 μοιχαλὶς 186, 1.
 μοῦλα mulus 239, 12.
 μουσεῖον opus mu-
 siveum 288, 11. 14.
 μουσεῖον 287, 8.
 μουσεῖωμα 287, 8 (B).
 μυδρών notionis in-
 certae 149, 3.
 μυροφόροι γυναῖκες
 263, 17; 288, 20.
 μύτη rostrum 305, 8.
 νάρθηξ τοῦ ναοῦ
 233, 1.
 νάφθα 151, 5.
 νεωτερίζω 182, 1.
 νοτιώτερος 163, 22.
 ξενίζω: μέλος ξενίζον
 ἀκοάς 231, 22.
 ξενοτάφιον 246, 10.
 ξηραμπέλιος 157, 20.
 ξόανον 183, 4.
 ξυλάβιον forceps
 304, 5.
 ξύλινον calceus li-
 gneus 276, 18.
 ξυλόστεγος 140, 11.
 12; 214, 6; 234, 2.
 ξυλότρουλος 234, 2
 (A CHG); 277, 11;
 286, 18.
 ξωληνοκάρφια 236,
 13 (scribe σωληνοκ.)
 οἰκετικὸν πρόσωπον
 185, 13.
 κατ' οἰκονομίαν θεοῦ
 303, 12; cf. 304, 3.

οἰκουμενικὸν διδα-
 σκαλεῖον 226, 9.
 οἰστορηλατέω intr. 263,
 23 (B).
 ὀμιλέω τινά colloquor
 cum aliquo 147, 19.
 ὀνικός 145, 24.
 ὀξυβαφεῖον v. ind. top.
 ὀπτάνω: ὀπτάνθη ή
 ἁγία 244, 15.
 ὀπτασία 246, 14 (C).
 ὀρίζω iubeo 222, 14;
 223, 12 (G); 260, 3.
 ὀρκίζω 262, 20 (H).
 τὸ ὀρνέον 162, 3;
 304, 6. 10.; 305, 3.
 ὄρνις 303, 19.
 ὄροφος 234, 3.
 ὀροφώ 168, 18.
 ὀροφαντοροφείον v.
 ind. top.
 οὐδαμινός 216, 8.
 οὐραῖος cauda 304,
 14.
 ὀφείλω = μέλλω 233,
 12.
 ὀψοπωλεῖον 158, 6.
 10; 159, 7.
 παιγνιώτης mimus
 223, 13.
 παλινωστέω 303, 22.
 παμμεγεθέστατος
 232, 15.
 *παντούρωσις (v. l.
 πανδούρωσις, παν-
 τούρωμα) ξύλων
 contabulatio et fi-
 bulatio lignorum
 259, 5; cf. p. 128.
 παραδυναστεύω 204,
 15 (B).
 ή παράθυρος 278,
 9 (B).
 παρακοιμώμενος cu-

- bicularius 143, 19; 147, 12; 182, 5 etc.
 παραμυθεῖσθαι ταῖς συμφοραῖς 160, 7.
 παρεβάλλω τὰ τείχη 150, 17; cf. 225, 6; 256, 5.
 παρεκβολαί excerpta 135, 1 (B).
 παρευρίσκω: τῶν ἐκείσε παρευρεθέντων ἀνδρῶν 138, 15.
 παρίσταμαι τινι εἰς τι (ἐν τινι) adiuvō 216, 5; 248, 7; 257, 17; 267, 22; τι (?) 252, 12; cf. 230, 23; 235, 5.
 πάτος pavimentum 198, 14 (G).
 *πατός pavimento instruo 145, 21.
 πεδινός 137, 3 (G).
 πέρα = πέραν 267, 24.
 πέραθεν 267, 6 (B).
 περαιόω ad finem perduco 142, 13 (A).
 πέρας λαμβάνω sententiam iudicis accipio 167, 19.
 περιορίζω 273, 12; 280, 9.
 περισσεύμα 201, 13.
 περιτετεύω 260, 3 (cf. περισσένω 193, 11 ex Parast.).
 περσίκιον marsupium 285, 7.
 πετάννυμι: πετάσαντα volans (neogr. πετάξαντα) 305, 10.
 πηγάζω 277, 15 (H).
 πήγνυμι τὴν κόρτην 149, 17; 174, 5; τὰ τείχη 283, 17; cf. 217, 10 sqq.
 πήδημα notionis obscurae 269, 4.
 πήξις 283, 18 (C).
 πιέζω 304, 13.
 πινσός 225, 16; 226, 2.
 πιττάκιον 167, 7 sqq.
 πλακωτός 149, 1; 161, 20 (G); 185, 10 (G): 300, 6.
 πλεκτοὶ κίονες 141, 11; πλεκτὰ σχοινία 288, 1.
 πλημύρα 259, 4.
 πληρόω ad finem perduco 240, 13; coacervo 224, 12.
 πλῆσιάζω εἰς 145, 6; τινά 303, 17.
 πλωῖζομαι 257, 9.
 πλώιμος: δρογγάριος τῶν πλ. 289, 8.
 ποδέα area 174, 4.
 ποδίσκος κίονος 191, 11; 207, 4.
 ποιέω sum, moror 146, 15; 244, 6; 257, 9; π. περά, μύτην καὶ οὐράν exornor penniset etc. 305, 8; π. κληρικούς 282, 10. 13.
 πολίχνη 212, 23.
 πολλαχῶς 223, 11 (AC).
 πολύφωτος 288, 1.
 πορφυροπωλεῖον v. ind. top.
 ποσότης χρυσίου 243, 9; 287, 9.
 προαγωγός (προοδοποιός H) 217, 13.
 προάστειον villa suburbana 215, 4; 261, 3; 266, 9.
 προέλευσις processio, pompa 279, 6; 286, 7.
 εἰς προῖκα ἔχω 253, 13.
 πρόκριτος 216, 9.
 προκριτώτερος 283, 7 (AC).
 προλαμβάνω τὸ ἐξ-όδιον anteeo pompam(?) 181, 11; antevenio 288, 3; προλαβών antea 218, 2 (H).
 προσηλώω 159, 13.
 προσκυρώ 247, 5; 255, 7; 265, 11 etc.
 προστάττω τινά 147, 12.
 προστοιχειόω 163, 16 (G).
 πρόσωπον οἰκετικόν servus 185, 14; εἰς πρόσωπον τῆς γυναικός ab pomine 229, 12.
 πρωτομάρτυς i. e. Stephanus; v. ind. top.
 πρωτοσπαθάριος 224, 11; 251, 13; 267, 15.
 πρωτοστράτωρ 255, 18 (E).
 προτοῦμαίτινα 187, 21.
 πτύον 184, 20; 248, 9.
 πυλών 147, 15; 148, 10.
 πυρίκανστος 272, 6.
 πυρκαῖα 225, 18.
 πυρπολέω 249, 10.
 ῥινοκοπέω 280, 9.
 σάμψυχον 215, 17.
 σάρκωσις 212, 16.
 σέβομαι passive 270, 11.

- σέβω 146, 1 (A₁).
 σείσμα terrae motus 273, 4.
 σηκώνω 187, 1 (ση-
 κώ A C).
 σημειοφορικός mira-
 culosus 174, 3;
 185, 11.
 σιαγών 171, 10.
 σιγῇ ἴστασθαι 271, 15.
 σιγματοειδής 174, 6;
 180, 6; 264, 3.
 σιδηροφορέω 156, 2.
 σιτηρέσιον 139, 9.
 σκάρειφον delineatio
 287, 3.
 σκεπάζω 170, 2; 189,
 2; 234, 2.
 σκημνώδης v. l. pro
 κρημνώδης 137, 5.
 σκοτίζω 187, 1.
 τὰ σκύλα v. ind. top.
 σκυτοτόμος 216, 12.
 σμικρόνω 281, 1 (B).
 σπινθαμή 266, 5.
 σπόνδυλος = σφόν-
 δυλος 304, 10.
 στάκτη cinis 266, 5.
 στάμα v. ind. top.
 (Ἰππόδρομος).
 στάσις τοῦ ἵπποδρό-
 μων 169, 17 (F).
 στείρα γυνή 221, 1.
 στενός parvus 300, 7.
 στηθός 191, 12: cf.
 p. 129.
 στηλώω 176, 4; 189,
 19; 206, 17; 278,
 2 etc.
 *στηλωτικός 191, 19;
 206, 16.
 στιχηρά versus 277,
 2 (H).
 στοιχεῖον 174, 3; cf.
 p. 117
 στοιχεύομαι 166, 10;
 168, 6; 191, 18;
 206, 19; 278, 1;
 cf. p. 117.
 στολίζω: ἐστολισμένος
 224, 19 (G; μετὰ
 τῆς στολῆς J); στρα-
 τηγοῦντες ἄνδρες
 consules veteris
 Byzantii 138, 3.
 στρατηλάτης τῆς Ἀνα-
 τολῆς 220, 7.
 στρατώρ = στρατηγός
 255, 18 (A C).
 στρογγυλόστεγος 260,
 14.
 στυράκιον scipio 247,
 18; incertae noti-
 onis 278, 13; 282,
 9; cf. p. 117.
 στυρακοειδής 231, 5
 (A C H B).
 συγκοπή opus musi-
 cum? 145, 22; cf.
 Theophan. cont.
 143, 23; Const.
 Porph. de adm.
 imp. 139.
 συμμίσγνυμι intr. 151,
 9 (J A₂).
 συμπαθείας λόγον
 αἰτῶ veniam posco
 286, 8.
 συμπενθερός 136, 16.
 συναίνεσις 254, 10.
 συναινέω = παραινέω
 284, 17.
 συνδίδωμι pecuniam
 confero 239, 17.
 συνδρομή collatio
 (pecuniae) 240, 1;
 276, 2.
 σύνεγγυς 169, 7.
 συννευδοκέω 143, 18.
 συνοικέσιον 164, 12.
 συνουσιάζω τινά
 185, 22.
 σύντεκνος compater
 250, 9.
 κατὰ συνστάδην 206, 11.
 συστηματίον 191, 12;
 206, 14; cf. p. 129.
 σφενδάν v. ind. top.
 s. v. Ἰπποδρ.
 σφικτούριον 285, 9.
 σφραγίζω 281, 18.
 σχηματογραφία 140,
 14 (J); 141, 14. 15;
 217, 10 (H).
 σχολαί militum 239,
 18.
 *σχιδέα 257, 12; cf.
 p. 129.
 σωματοπράτης 185,
 13.
 τάγματα militum 239,
 18.
 ταξέωτης 167, 8 sq.
 ταξίδιον expeditio
 bellica 240, 2;
 243, 4; 282, 18.
 ταχυγράφος 144, 7.
 τειχομαχία 216, 18.
 τελματώδης 257, 13
 (H).
 τετραδήσιοι κίονες
 176, 7; v. ind. top.
 τετραδικός 169, 7;
 171, 14.
 τετράμορφος 152, 8.
 τετράπλευρον basis
 quadrata 176, 10.
 τζακίζω confringo
 278, 5 (A₂).
 τζουμάς 182, 5.
 τζυκαλαρεῖον v. ind.
 top.
 τζυκανιστήριον v. ind.
 top.

- τιμάω = κοσμέω 170, 2; 217, 2.
 τοκετός 251, 16.
 τότε: τῷ τότε 135, 12 (GB).
 τράπεζα· γεγονώς ἐπὶ τῆς τραπέζης prae-fectus mensae Imperatoris 270, 1.
 τραπέζιτης 247, 17.
 τριαντάφυλλον rosa 215, 17.
 ἐκ τρίτου ter 271, 14.
 τυραννέα τινά bellum infero alicui 239, 6.
 ὑγρόπισσον pix liquida 285, 16. 21.
 ὕελινος 168, 7.
 ὕπανδρος 187, 2.
 ὑπεξίστημι 304, 16.
 ὑπερμαχέω τινός 135, 17 (GB).
 ὑποδέχομαι ἀρχάς 138, 4.
 ὑπόδησις calceatio 276, 17.
 ὑποκαμισοβράκιον 285, 9.
 ὑποκάμπω intr. 141, 12.
 ὑποκάτωθεν 170, 13 (G).
 ὑπόστασις = οὐσία 224, 15.
 ὑφηγέομαι 150, 15 (A₁).
 φακιδόλιον (φακεώλιον B) 285, 9.
 φανερώω τὸ λείψανον in lucem efferō, invenio (?) 245, 7.
 φαντασία 147, 17.
 φάντασμα 147, 20.
 φθάνω: ἐφθασαν ἐκεῖ τὰ κτίσματα hucusque pertinebant aedif. 223, 1.
 φιλιππότης 165, 19 (G).
 φλιά postis 283, 2 (E).
 φουλκίζω (φουρκίζω) = ἀνασκολοπίζω 228, 17.
 φράζω = ἐρμηνεύω 136, 13.
 φρούριον 228, 2.
 φρούρανον 224, 12; 226, 16.
 φρυγανώω 224, 18 (G).
 φωλεύω 281, 14.
 ἀπὸ φωνῆς 149, 16.
 χαλινάρια v. ind. top.
 χαλκοπρατεία v. ind. top.
 χαλάω demitto 285, 18; 305, 2; destruo 264, 8.
 χαλκούργευμα (v. l. -ημα) 145, 19; 176, 13; 253, 12.
 χάλκωμα 227, 2.
 χαμαίξηλος 154, 14.
 χάραγμα nummi 226, 4; 287, 11.
 χαρτουλάριος 163, 3.
 χαῦνος 257, 13.
 χειμέριος (v. l. χειμερινός) 144, 18.
 χειροκοπέω 179, 9; 205, 7.
 χελάνδιον navis species 280, 8.
 χέριον demin. ad χεῖρ 203, 11 (H).
 *χοιροδέτης 175, 9.
 χολέω: 224, 10 (A₁).
 χόρδα = χορδή 250, 18 (cf. κόρδα).
 χορηγέω 139, 8.
 χοροβολών 258, 7.
 τὰ χρειώδη 303, 8.
 χρηματίζω sum 169, 5 (A); 179, 11; 232, 1 (v. app. crit.)
 χριστιανίζω 210, 10.
 χροιακός 170, 8 (G).
 χρονίζω moror 243, 4.
 χρυσάργυρον 210, 12.
 χρυσέγκανστος 198, 7.
 χρυσέμβαφος 171, 14; cf. p. 118.
 χρυσήλατος 194, 10.
 χρυσική ποσότης 243, 9 (A₁).
 χρυσολαμπής 196, 1.
 χρυσοχοϊκός (χρυσο-χικός cod.) 283, 2 (E).
 χύμενσις 283, 2 (AC).
 χύνω 185, 1; 248, 10.
 χώννυμι defodio 287, 15; cf. 257, 12.
 χώρα oppidum 222, 17 (AC, χωρίον J).
 χωρίον castellum 274, 2.
 ψαλῖς 153, 9.
 *ψευμάτινος 258, 13.
 ψηλάφησις 245, 6 (B).
 ψηφάς = ψηφίς 233, 13.
 ψύλλα 221, 11.
 ὠμοφόριον (v. l. ὠμόφορον, μαφόριον) 244, 15; 263, 10.
 ὠρολογεῖον v. ind. top.
 ὠροσκοπέω 142, 19.

Vocabula latina et graecolatina.

ἀκούβιτα v. ind. top.	Ἰνδικτίων et Ἰνδικτος	μαγκλαβίτης 250, 2.
ἀκουμβίξω 275, 15.	138, 17 (B); 192, 6.	μαγναῦρα (magna
ἀννόνα 282, 13 (A ₂).		aula) v. ind. top.
ἀπληκεύω 215, 19;	καβαλλάρης v. ind. top.	μαῖστωρ 284, 12.
216, 9. 11.	κάγκελλος 145, 17.	μάρσιππος 155, 17.
ἄπληκτον 216, 6.	κάμπος v. ind. top.	μόδιον v. ind. top.
ἀποκουροπαλάτης (v.	κανδήλα 168, 7.	
1. ἀπὸ κουροπαλα-	καπετώλιον Ang. in	νοτάριοι v. ind. top.
τῶν) 184, 12; 187,	notis ad 18, 2.	νούμερα v. ind. top.
6; 220, 15; 227,	καπούλιον (capulus?)	
6 etc.	184, 20.	ὀψικεύω (obsequor)
ἀποσελεντιάριος 235,	καρβουνάριον v. ind.	222, 1.
23; 272, 1.	top.	ὀρίκιον 147, 14 (C);
ἀρμαμέντον 217, 4;	καστέλλιον 222, 17;	222, 1 (AC).
265, 8.	265, 13.	
ἄρματα arma 149,	καστέλλω 265, 16.	πάκτον 147, 7.; 168,
18.	κατήνιον catenula	9 (πάκτος E).
ἄτρος 158, 2.	166, 9.	παλατινοί ἄρτοι
Αὐγοῦστα (v. l. αὐ-	κεντηνάριον 147, 6;	139, 7.
γούστα, αὐγούστη)	149, 11; v. ind. top.	παλάτιον v. ind. top.
181, 11, 230, 2;	κινστέρινα v. ind. top.	παλατιτίσιον 265, 5.
232, 17 etc.	κινστερνοειδής 231, 5.	πατρίκιος 144, 2 etc.
Αὐγονσταῖον v. ind.	κόρη 149, 18; 174, 4.	πιστωρεῖον v. ind.
top.	κούβονκλος et κου-	top.
	βούκλιον 181, 8;	πόρτα 187, 19 etc.
βῆλον velum 181, 13.	225, 9.	πραπιόσιτος 143,
βεστιάριον vestiari-	κούμουλος 179, 7; v.	20 etc.
um v. ind. top.	p. 119.	πραιτόριον 218, 9;
βίγλα 187, 21; 188,	κουράτωρ 250, 6.	v. ind. top.
1; 255, 12.	κουροπαλάτισσα 237,	τὰ πρόκενα ἤγουν
	13 (A ₂).	μεταστασίματα
γουστειῖον (v. l. γουσί-	κναιστωρ 267, 15 etc.	222, 1.
ων) 158, 5. 10;	κναιστορίκιον v. ind.	πρωτοασκηρήτης (v.
159, 7.	top.	1. ἀσεκηρήτης, ἀσε-
		κηρήτης etc.) 144,
δομέστικος 243, 2. 5.	λίτρα 226, 5.	3; 235, 23 etc.
		πρωτοβεστιάριος 144,
ἐξκούβιτα v. ind. top.	μάγιστρος 146, 10;	1; 230, 8; 235, 5.
ἐξκουβίτωρ 233, 6.	245, 17; 281, 21 etc.	πρωτονοτάριος 144,
	μαγ(κ)λάβιον (manus,	2 (C).
ἰλλούστριος 226, 4.	clavus) 169, 12.	

ξηγεωνάρχης 158, 5.	σταῦλος 174, 7; 225.	6; 257, 2 etc. (χρον-
ξηγλος 179, 9.	4; 239, 4.	σοτρίκλινος 256, 7).
δόγα 169, 1 sqq. (DF);	σωλέα 191, 13.	τρουλωτός σταῦλος
183, 10; 282, 13.		225, 4.
ξογεώω 183, 9.	τετραβήλον (velum)	φαμίλια 146, 17; 147,
	181, 7.	6. 17.
σινᾶτον v. ind. top.	τουρμάρχης 257, 17.	φόλλης 180, 15.
σκάλιον 191, 12; 278,	τραβέα 158, 2.	φόρος v. ind. top.
9 (v.l. σκάλα) (ἐπτά-	τριβουνάλιον v. ind.	
σκαλον v. ind. top.)	top.	ώρειον horreum v.
σκάλωσις 285, 2.	τρίκλινος 246, 4; 256,	ind. top.

Varia grammatica.

Phonetica et orthographica: nihil fere notavi in app. critico; de cod. J vide praefat. § 6.

Nomina substantiva: Heteroclita et heterogenea: ὁ et ἡ θόλος, ὁ θεμέλιος et τὸ θεμέλιον, ὁ et ἡ σφενδών et σφενδώνη, χελών et χελώνη 219, 5, Αὔγουστεών et Αὔγουσταῖον, μεταστάσιμον pl. -ματα 222, 1; βάλαμον pl. βαλσάματα 215, 17; τὸ ὄρνέον et ἡ ὄρνις. — 1. declin. Sing. gen. πόρτας 142, 3; 182, 8; 215, 14; 312, 6; (πόρτης 199, 10; 287, 13; 312, 7); κινστήρας 300, 5; κανάτισας 148, 5 (J); κανδήλας 168, 7; κόρδας 235, 19; Βύζας 274, 3 (H); Αὔγουστας 295, 13 (-ης 218, 8; 273, 7); Ἀνδρομέδας 194, 16. Τράλλης, Σάρδης 189, 12. Λεωμακέλλη 250, 6; 264, 15; 270, 4; Μαρτινάκη 249, 15; dat. Ἀνδρομέδα 195, 8. Plur. nom. ἡ Ἀκραδιανές 221, 12; Βλαχέρναις καὶ λαγκέρναις 242, 3; ἡ ἱστορίες 191, 9. gen. σχιδέων 257, 12; σωλέων 191, 13. — 2. declin.: nom. -ιος saepe in ις (ης), ιον in ιν contractum; τοῦ νοός 153, 2; τοῦ ἔργονος 251, 19; ὧ δῆμος 193, 10. — 3. declin. Sing. nom. ἡ ἐσθῆτα 263, 9; ἡ ἀψίδα 177, 11; 271, 10; gen. Κώνστα 251, 19; ἐπὶ Οὐάλη 201, 6; τῆς χαράβδης 190, 14; acc. λιμέραν 229, 11; ξενῶναν 249, 3 (J); γυναῖκαν 225, 2; λάβρακαν 304, 23; θνγατέραν, χεῖραν, Δήμητραν etc. — Plur. nom. γοργόναι 174, 16; acc. τοὺς βόας 264, 3. — Indecl. Νίγεε 135, 12. 13. 18 (GB); Παγγαβέ; v. ind. nom. s. v. Μιχαήλ, Μανουήλ etc.

Adjectiva: ἐνίστορον et ἐνιστόροις 163, 16; 191, 10; sed ἐνίστορας 177, 1 (an ἐνιστόρας?); πένησσα 248, 18; διάφοροι στήλαι 189, 18; σιδηρέων 230, 17; χαλκός=χαλκοῦς 196, 15; χαλκόν 253, 9 (J). — Compar. ταχύτερος 155, 9; βελτιώτερος 283, 8; πολλὸν μέγαν=μέγιστον? 264, 7.

Numeralia: δυνὼν 147, 10; 282, 9 (J); ἐν τέτρασιν ἵπποις 172, 16; τριαντάφυλλα 215, 17; σαράκοντα 234, 11, ἐξήντα 215, 2 (J).

Verborum formae: augmentum et reduplicatio κλειδωμένον 166, 10; ἐπιβουλεύθη 239, 21 (B); ἀντζοκοπημένος 169, 6. — ἤφθον 247, 16; 256, 12; ἀνηνέωσε 230, 12; 252, 14; ἐξήβαλεν 238, 5. — ἐκατέβασεν 243, 16; ἐπροσεκνήθη 177, 18 (J); ἐδιοικήθη 224, 8; ἀπεκατέστησεν 199, 20; ἐξεώσας 234, 13. — Praes. ἤκασιν 146, 2; 182, 8 etc; ἐκσπάναι 257, 14; ἀντανακλάνεται 152, 2 (J); παρακοιμούμενος 182, 6; 188, 18; 239, 1 (J); 266, 12 (J); ἀποικοῦμενος 181, 16; κρατῶντα 171, 10. σέβειν 258, 13. — Imperf. ἐδίδουν 167, 9. 16; ἐτίθουν 167, 7. 18; 278, 10; ἐκάθητον 270, 16. — Fut. θέλει (μέλλει) ἀκούσαι 269, 1. — Aor. ἀνακαθάρας 234, 14; ἀνακαθήρας 230, 15; καθήραξεν 223, 9; ἔλειπεν 287, 9; χολέσας 224, 10; θήσας 174, 9; συνδόσαντες 239, 17; προδόσας 222, 10; 238, 14; δόσαντος 247, 20; (ἀνέβασεν 150, 19; κατέβασεν 244, 3; εὐγάλοι (=ἐκβάλοι) 273, 2; καθεῖλαν 210, 7; ἄρξον (imper. med.) 135, 1 (B); ἐπτώθην (πίπτω) 221, 6; 227, 5; 260, 4; 273, 2; 281, 11 etc.; καθεσθίς 160, 13; 220, 15. 20; ἐκάνην 224, 13. — Perf. εἴληφان 147, 22; ἰδρυσμένον 185, 4; πεπειρασμένοις 183, 4.

Articulus ponitur interdum in nomine praedicativo 174, 4; 176, 9; 179, 11 (J); 183, 7; 184, 9; iungitur cum infinitivo: τοῦ 166, 10; 222, 14; 225, 15 (G); 226, 1 etc.; saepissime cum praepositionibus διὰ τὸ, εἰς τὸ etc.

Congruentia generum: αἱ σχολαὶ συνδόσαντες 239, 17; αἱ ἀνέλοι . . . ἐνεοί 175, 12; ἦν κρατοῦντα καὶ ὀρῶντα 171, 10; ἀφίδες ἔχοντες 180, 16; ὄντων γυναικῶν καὶ παρθένων 186, 5; κατενεχθὲν αὐτήν 277, 12; χρόνων παρελθουσῶν 225, 17; συμπτωθὲν ὁ ναός 227, 5; πολλὴν χρυσίον 239, 18; πασῶν τῶν ἐθνῶν 166, 11; τὸ τρίζωδον ὑπάρχοντα 198, 13; βαλάντιον ἔχοντα 243, 11. — numerorum: Pluralis substantivorum generis neutrius fere cum plurali verborum iungitur (sed cum sing. 270, 5; 279; 1. 12). — casuum: μέχρι τῆς μονῆς τὰ Ἰακασίας 142, 4; περὶ τῆς μονῆς τὰ Λαμιανοῦ 312, 25; μοναχὸς τὰ Στρογγύλον τῆς μονῆς 303, 2 etc.

Casuum rectio: duo accusativi: δοῦναι τί τινα 147, 13; 226, 4; καταλιπὼν αὐτοὺς κεντηνάρια 149, 11; ὅπως παράσχη αὐτήν χρυσίον 230, 6; ἔστειλεν τοῦτον τὰ αἰτηθέντα 160, 9;

ἄλλειπον αὐτὸ ὑγρόπισσον 285, 16 similia. — πολεμεῖν τινα 228, 22; προστάττειν τινά 147, 12; εἶπεν αὐτούς 147, 9; προσ-εγγίζειν τι 199, 11; πλησιάζειν τινά 303, 13; συνουσιάζειν τινά 185, 22; δοῦναι τινα (ferire) 247, 20; βουλευέσθαι τινα consulere aliquem 226, 10; ἀστοχεῖν τινα 262, 14; παρ-ίστασθαι τι 252, 12. — Dativi vice praeter accusativum funguntur etiam διὰ et εἰς; cf. praepos.

Praepositiones. Status quietis et motionis saepissime confunditur. — ἀνὰ νομισμάτων 282, 13. — ἀπό c. acc. 137, 10; 150, 20; 182, 9. 15; 183, 18; 236, 5; 251, 12; 261, 6; ἀπὸ χιλιάδων ὁκτώ distributive 182, 11; 282, 13. — διὰ ψηφίδων ἱστορεῖν 169, 9; φιλοτιμεῖσθαι διὰ τὸν δῆμον (=dat.) 139, 6 (A); διὰ τὸ cum infinitivo et finali et causali sensu saepissime occurrit, cum infinitivo et indicativo: διὰ τὸ μὴ εἶναι δυσωδία τις καὶ ἐνσκήπτουσιν νόσοι πολλαί 149, 5. — εἰς: saepe cum nomine iunctum vice praedicati fungitur: 184, 4; 220, 6; 259, 12; 269, 7; εἰς πλῆθος 280, 16; εἰς κάλλος καὶ μέγεθος 273, 13; ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ εἰς Κων-σταντῖναν 234, 16; συνευδοκεῖν εἰς τι 143, 18; παλάτια κτισθέντα εἰς τὴν Βιγλ. 254, 5; εἰς ὄνομα 260, 12; εἰς πρό-σωπον τῆς γυναικὸς τὸν λιμένα ἔκτισεν 229, 12; προτιμᾶσθαι εἰς τὴν βασιλείαν 169, 20; εἰς τὸ θεμελιῶσαι finali notione 259, 4. cf. 259, 15; 260, 9. 20 (εἰς cum dat.? εἰς τῷ δευτέρῳ ἔτει 222, 6). — ἐκ c. acc. 182, 8; 280, 1. — ἐπὶ προσελεύσεως 279, 6. — ἕως et μέχρι cum gen. et acc. — περὶ c. acc. = c. gen. 295, 23 sqq. etc. — πρό c. acc. 233, 1 (J). — σύν c. acc. 140, 11; c. gen. 175, 4; 191, 11; 215, 3; 241, 18. — ὑπὸ Μανρικίου = ἐπὶ M.? 265, 9; ὑπὸ τῆς στήλης πλη-σίαζειν 186, 10.

Coniunctiones: ἐπεὶ adversative 260, 6; 273, 4; ἐπεὶ καὶ = ἀλλὰ καὶ 273, 9; 274, 2.

Adverbia: εἰς τὸν Φόρον πλησίον = πλ. τοῦ Φόρου 300, 2; cf. 280, 17 etc. Status quietis et motionis saepissime confunditur: ἐκεῖ εἰς ἐκεῖσε, ἄνω et ἄνωθεν, πέρα(ν) et πέραθεν.

Copula καὶ abundat: καὶ τῶν πραιποσίτων 279, 11; 267, 2 etc. Negatio μήπω pro οὐπω 261, 4; 304, 20.

Pronomina: relat. pro interrog. 191, 21; ὅπου pron. rel. 148, 10; αὐτοῦ et αὐτοῦ confunduntur θέλων οἰκίσαι τὴν πόλιν αὐτοῦ 146, 5; τοὺς αὐτῶν οἴκους 147, 14 etc. etc.; οὗς μὲν alios 283, 15.

Genera verbi ἀνέστησαν = ἀνεστάθησαν 138, 10; act. pro passivo v. ind. verb. s. v. ἄπτω, ἀναλύω etc.

Temporibus praeteritis promiscue utitur auctor: προσεκύρωσε καὶ πεποίηκε 247, 5; ἐσώζετο pro plusqu. 145, 10; ἀνηγήκει pro aor., ἵσταται et ἵστατο pro ἔστηκεν et εἰστήκει passim.

Modi: Indicativus post *ὁπόταν*, *ὅταν* etc. 185, 6; 186, 6; 187, 3; 231, 5; 236, 4; 248, 17; 279, 6; *ἵνα* *κανθήσεται* 286, 1; Coniunctivus: *ἐν ᾧ ἔχῃσι* 189, 19; *ἕως ὅτου τῶ-ψωσιν* 175, 14; *μέχρι ὅτι ἐκχυθῇ* 175, 16; *ἡνίκα χυθῇ* 175, 17; coni. aoristi pro futuro 139, 19 etc. Optativus: *εἰ κα-θαρά εἴης* 186, 9.

Infinitivus cum nominativo *ἐνομοθέτησεν ἡ κυριακὴ τιμᾶσθαι* 208, 16; *διὰ τὸ κατεπείγειν αὐτὴν ὁ τοικεὶς* 251, 15; cf. 149, 5; 256, 11; vide etiam Articulus et Praepos. *διὰ*.

Participium absolutum saepe pro relativo: *τοῦ δὲ ἀνερχο-μένου οὐκ ἐδυνήθησαν τοῦτον σφάξαι* 262, 10 etc. Saepissime nominativus absolutus ponitur: 147, 6; 149, 11; 150, 9 etc. Cf. *κτίζων τὴν πόλιν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ μέλλοντος ἐξισοῦν* 283, 10.

Sententiarum constructio laxior: *Τὸ ἐν μέρος ἀνεπλη-ρώθη παρὰ Σενήρον, τὸ ἕτερον καταλιπὼν ἀτελές* 137, 6; cf. 187, 2 sqq. et sic saepe anacolutha occurrunt. — Abundantia sermonis: *Ἀπὸ τῆς ἀγίας Σοφίας ἀφηρέθησαν ἐξ αὐτῆς* 146, 17; cf. 205, 6; 240, 16; 280, 13; 282, 1 etc. — Vocabula maioris momenti saepe paragraphis praeponuntur nullo modo cum enuntiatis insequentibus conexa et id quidem casu nomi-nativo aut accusativo aut cum praepositionibus coniuncta: cf. 174, 7; 251, 18; 252, 17; 254, 12. 20; 263, 18 (*Ὅτι εἰς τὸ Προςφῶριν· Βύζας βοῦν ἀπέστειλεν ἀπὸ τοῦ Προςφορίου*); 247, 6; 275, 8 etc. — Directa oratio cum indirecta miscetur 147, 20 sqq. — Subiectum mutatur: *Βύζας βοῦν ἀπέστειλεν καὶ ἐπέρασεν* (sc. ὁ βοῦς) 264, 1 et sic saepe. — *δὲ* apo-doticum 136, 2 (cf. 147, 8).

Index nominum.¹⁾

- Ἀβράμιος ὁ μοναχός* 260, 9.
Ἀγάθη patricii filia, Constantini Copronyni temporibus, *Γηραγάθη* cognominata 240, 6.
Ἀγάθων πάπας Ῥώμης 212, 11.
Ἀγαλλιανὸς τουρμαρέχης cogn. *Κοντοσκέλης* (Leonis Isauri temp.) 257, 17.
Ἀγαμέμνων 5, 8.
Ἀγλαϊδὴ 47, 9.
Ἀγρικολάου domus εἰς τὰ *Μανεριανοῦ* 148, 4.
Ἀδάμ 75, 15; statua 21, 16 (= 196, 12).
Ἀδδας magister Constantini Magni temp. 146, 10; 229, 6.
Ἀδιαβηνή pars Mesopotamiae 151, 2 sq.
Ἀδριανός (117—138): eius statua in Tauro 170, 17.
Ἀδριανούπολις 286, 3.
Ἀέτιος Valentiniani tempor. 69, 22; 72, 20 sq. (= 188, 9); cf. 47, 6.
Ἀζώτιος a Constantino vincitur 42, 3 (= 172, 19, ubi G *ἀρχηγὸς Βύζαντος* addit).
Ἀθηνά: statua in hippodromo 60, 17 (= 191, 2); alia de statuīs 152, 15. cf. *Παλλάς*. — *Ἀθηνᾶς ἱερείας* statua 26, 10 (= 140, 8 et 202, 1).
Ἀθῆναι 13, 5; *λογιστὴς τῆς Ἀθηνῶν φιλοσοφίας* 63, 12; 192, 17; ibi *ναὸς Ἄρεως* 182, 9; inde *μονόλιθον* Cpolim transfertur 183, 18; et statuae 189, 11 et 197, 4.
Ἀθηναῖοι 12, 5; *Ἀ. φιλόσοφοι* 97, 6; 229, 15; *Ἀθηναίων γῆ* 197, 4.
Ἀλγυπτος 100, 10; 101, 15; *Ἀλγύπτιοι* 156, 10.
Αἴμος (v. l. *Αἴμων*) *βασιλεὺς Θράκης* 7, 15; 8, 1 (cf. Ang. in notis); 229, 1. — *λόφος* 8, 2.
Αἴμων v. l. (*ἔμμων*, *ἐμβων*) patricius Rom. temp. Leonis Macellae 264, 15.
Αἰνείας 154, 6.
Αἰωνάριος 152, 13.
Ἄκατος, μαθητὴς Εὐτύχους αἰρετικοῦ 197, 7.
Ἀκοντίας (*ἀκονσίτης* codd.) *ἀστήρ* 138, 21.
Ἀκροπολίτης 150, 2.
Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών: statua

1) P. 1—108 ad priorem fasciculum pertinent atque p. 1—18 quidem ad Hesychium Illustrium, p. 19—73 ad Parastaseon libellum, p. 74—108 ad Narrationem de S. Sophia; p. 135—313 sunt alterius fasciculi.

- in strategio 183, 7; tripus 66, 8; taurum immolat 157, 13.
- Ἀλέξανδρος πατριάρχης Κπύλεως** (327—340): imago in foro 28, 14 (= 207, 16); Arium opprimit 44, 1.
- Ἀλέξιος** (I.) ὁ Κομνηνός (1081—1118) 138, 19; 291, 8; **Ἀμυληνῖται** (καί?) οἱ Χατζιτζά-ροι 150, 7.
- Ἀμαλθείας αἰγὸς κέρας** 4, 7.
- Ἀμάντιος παρακοιμώμενος Ἀναστασίον τοῦ Διόσκου** 249, 9. cf. ind. top.
- Ἀμαστρίς, γῶρα** (urbs) **Παφλαγονίας** 180, 3.
- Ἀμορραῖος** 277, 9.
- Ἀμύντας** Philippi pater 11, 8.
- Ἀμφιάρεω βωμός** v. ind. top.
- Ἀναστασία** -ας **Ἰουλιανὸς τοῦ παρὰ βάτον γαμετῆς, στήλη** 66, 19.
- , uxor Tiberii Thracis (578—582) 234, 13; 255, 16.
- v. etiam ind. top.
- Ἀναστάσιος βασιλεὺς** (491—518), cognomine **Δίσκορος** (in solo Codino, non quidem in Parast.) et ὁ ἀποσελεντιάριος (235, 23 et 271, 17) et ὁ **Δυρραχιώτης** (235, 23): exstruit templum Agathonici 20, 3 (= 208, 3), Platonis 232, 8, Prodrumi vel Artemii 235, 22, Archistrategi S. Iuliani 236, 3, Prodrumi τὰ **Κινθῆλια** 236, 13 (B), Anastasiae Pharmacolytrae 250, 14, S. Philippi 275, 6, cisternam Mocisiam 245, 19, cum Ariadne uxore templum S. Archistrategi εἰς τὴν **Νέαν** 272, 11, S. Quadraginta 236, 15, S. Euphemiae τὴν **Πέτραν** 240, 3; gigantium ossa in Fossa collocat 34, 16 (= 162, 11); statuam Persis dat 51, 10; eius statua post templum S. Menae 72, 16; eius mora 271, 17. Eo regnante Asclepiodorus quidam 64, 13 (= 193, 24), Urbicius Barbatus 220, 9, Amantius 249, 9, Eutropius 267, 16.
- , **μοναχός** 61, 9.
- Ἀνατόλιος πατριάρχης** 211, 20.
- Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος** 270, 15; 271, 4. Cf. etiam ind. top.
- Ἀνδρομέδας**, filiae Basilisci, et Persei historia et statuæ 71, 14 sqq. (= 194, 15).
- Ἀνδρόνικος ὁ Κομνηνός ὁ Παλαιολόγος** (incertum utrum II. (1282—1328) an III. (1328—1341) an IV. (1376—1379) 230, 14 (E).
- Ἀνῆλιος** i. e. statua Constantini in columna porphy. 177, 13 (J); 257, 9.
- Ἀνθήμιος** (v. l. **Ἀνθιμος**), consul ficticius, 41, 14 sq., magister Marciano regnante, postea imperator Romanus 251, 4; τὰ **Ἀνθημίου** v. ind. top.
- Ἄννα, γῆρα τις** 77, 11 sqq.
- , uxor Leonis Syrogenae (775—780) 251, 11; cf. etiam ind. top.
- , **ἁγίας Ἀ. ναός** v. ind. top.
- Ἄντης** v. **Βύζας**.
- Ἀντιόχεια** 54, 8; 222, 10; 227, 15; 251, 2 (B). — Inde statuæ Cpolim transferuntur 61, 4 (= 191, 4); 145, 24; 176, 10; 189, 13, — **Ἀντιοχείων ἐκκλησία ἐπληρώθη** 72, 15 (= 195, 11).

- Ἀντίοχος υἱὸς Σελεύκου Νικά-
τορος 157, 9.
— εὐνοῦχος καὶ ὀστιάριος
Iustiniano regnante 78, 9 sqq.
— πατριίκιος καὶ πραιπόσιτος
καὶ βαίονλος Ἀρκαδίον (395
— 408) 241, 6; τὰ Ἀντιόχου:
v. ind. top.
Ἀντωνίνα, nomen Byzantii 16, 8.
— uxor Belisarii 254, 7.
Ἀντωνίνος, Σευήρου παῖς, (vul-
go Caracalla) 16, 8,
Ἀντώνιος triumphvir 192, 5.
Ἀορνον στόμιον in Adiabene
151, 11.
Ἀελλῆς εἰς τῶν ζ' φιλοσόφων
Theodosio II. regnante 61, 17
et 62, 4 (= 193, 3. 5).
Ἀπόλλων 5, 14; cf. 8. 2 (Ang.);
47, 5; statuæ 140, 4 (A);
153, 4; in foro 174, 8; in
Nicomedia 53, 6. Cf. Ἥλιος.
Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς 11, 1;
191, 16; 206, 18: 221, 20 (G).
Ἀραβες et Ἀραβία 194, 7.
14.
Ἀραβία, filia Sophiae et Iustini,
statua in Milio 38, 14 (= 166,
16), in portu Sophiano 184,
14; 230, 22.
Ἀργεῖοι et Ἄργος 3, 13 sq.
Ἀρδαβοῦριος στρατηγός: histo-
riola 29, 6 sqq. (= 204, 5);
cum Aspare necatur 73, 6
(= 188, 13).
Ἀρεάδην (sic Parast., Ἀριάδην
Cod.), Zenonis (474 — 491)
altera uxor et postea Ana-
stasii (491—518); eius sta-
tuæ 38, 5 (= 164, 16) [ubi
falso prior uxor Zenonis
dicitur] et 70, 13 (= 165, 3);
una cum Anastasio exstruit
templa v. s. v. Ἀναστάσιος;
cum Zenone pecuniam dat
ad S. Eliae templum ex-
struendum 240, 1.
Ἀρειανοί 19, 7 sqq. (= 209, 8.
12. 14); 22, 26 (= 199, 1);
24, 15 (= 201, 5); 25, 3
(= 201, 11); 25, 17 (= 207, 19);
75, 1.
Ἄρειος ὁ αἰρετικὸς 43, 17
(= 173, 7); πρεσβύτερος Ἀλεξ-
ανδρείας 210, 7; eius statua
in foro 44, 5 (= 173, 7).
Ἀρεόβινδος 237, 14; -ον ἡ θεο-
τόκος v. ind. top.
Ἄρης· θεὸς Ἄρης apud Arabes
194, 7; eius templum Athe-
nis exstructum 182, 9.
Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας τὸ
κυνήγιον 36, 4 (= 163, 7).
— φιλόσοφος τις 46, 13.
— alius? 47, 4.
Ἀρκαδία uxor prior Zenonis
38, 1 (= 164, 11), ubi falso
altera eius uxor nuncupatur.
Ἀρκαδιακοί (v. l. Ἀρκαδιανοί)
civium cohors ab Arcadio
constituta 222, 2.
Ἀρκαδῖος βασιλεὺς (395—408)
37, 16; 50, 6; 67, 9; 211, 6;
eius statuæ: ad S. Sophiam
26, 16 (= 202, 7), in Milio
38, 17 (= 170, 16 in Tauro),
60, 19 (δρακονταῖον), in Au-
gusteo 65, 16; in Tauro 176,
6 (cf. 170, 16). Exstruit
templum S. Ioannis τὰς Ἀρ-
καδιανὰς 221, 12. Sub eo
florent Lausus 170, 4, Spho-
racius 225, 14, Antiochus
241, 7, Florentius 251, 2,
Gainas 252, 5, Basilius pa-
tricius 275, 17.
— ἀρχιδιάκονος τῆς ἁγίας Εἰ-
ρήνης 25, 3.
Ἀρκτοῦρος ἀστήρ 26, 9 (= 140,
6 et 201, 21).

Ἀρμάτιος (v. l. *Ἀρμάτιος*) proditor Basilisci 222, 11; 238, 11; eius statua in Smyrnio 24, 9 (=201, 2); τὰ Ἀρματίου v. ind. top.

Ἀρσένιος μοναχός: historiola de eodem 303, 1.

— *πατρικίος* (v. l. *Ναρσῆς*) Iustini II. temporibus 254, 1.

Ἀρτάβασδος ὁ τυραννήσας τὸν Καβαλλῖνον (741—43) 239, 5.

Ἀρτέμιος μεγαλομάρτυς 288, 7; eius templum v. ind. top.

Ἀρτέμιδος ναὸς Ἐφεσίων 51, 16 et 70, 8 (=165, 7); 165, 17; statuae in astronomico organo 25, 2 (=201, 9), σύνθετος στήλη in Xerolopho 32, 8 (=161, 1 et 207, 13), in hippodromo 70, 11 (=190, 1), in Nicomedia 53, 7.

Ἀσία 152, 4.

Ἀσκληπιόδαρος φιλόσοφος τις Anastasii temporibus 64, 13 (=193, 24); -ον βαλάντια 43, 5.

Ἀσπαρ (Gen. *Ἀσπαρος* et *Ἀσπάρον*) 233, 11, statua in Tauro 29, 16 (=204, 16). Eius domus et cisterna v. ind. top.

Ἀτραβατικάλ χλαμύδες 157, 17.

Ἀττάλεια urbs, unde statuae Cpolim transferuntur 189, 14.

Ἀττικὸς πατριάρχης 211, 8.

Ἀύγουστος Καῖσαρ 1, 3 (=137, 14), ὁ Ὀκταοῖος 192, 1; eius statua in Hippodromo 59, 15 (=189, 7); *Ἀύγουστος μὴν* 192, 1.

Ἀυρηλιανὸς βασιλεύς exstruxit Romae templum Solis 76, 12.

Ἀφρικανοῦ λείψανα 211, 5.

Ἀφροδίτη: statuae in organo astronomico 25, 2 (=201, 10),

ad S. Sophiam 26, 8 (=140, 6 et 201, 21), in Theophili xenone 185, 21; in Caesarea Philippi 53, 24; cf. 153, 16. — templum v. ind. top. — *Ἄφρ. Σελήνη* 51, 9.

— *παρθένος τις* 31, 16 (=206, 8).

Ἄφροι 255, 18 (A C).

Ἀψίμαρος cognomen Tiberii III. (698—705) 20, 12 (=208, 14)

Βαθυνγκηνὰ μάρμαρα cod. M in not. ad 92, 18. Nomen accepisse videntur a loco quodam **Βάθυνκος* (cf. Const. Rhod. v. 672, Miklos. — Müller III p. XI et XII, Theophan. contin. p. 144, 1 sqq. Bonn.).

Βαλάνισσα dicebatur statua Verinae in Hippodromo 190, 19 (G).

Βαλμασὰ κεντυρίων Constantini M. temporibus 43, 1. 9.

Βαρβύσης ποταμός 2, 8; 4, 3.

Βάρδας ὁ Καῖσαρ [842 (856)—866], ὁ θεῖος *Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως* 184, 6; 253, 2; destruit statuam Iustiniani Rhinotmeti 244, 3; interficit Theoctistum 248, 14, lector fuit in Chalcopratiis 263, 7, condit S. Demetrium 295, 8.

Βαρσυνιανός cogn. Petri patricii 264, 12; cf. *Πέτρος*.

Βασίλειος ὁ βασιλεύς (867—886) interficit Michaelē ad S. Mamantis templum 223, 4; 266, 7; 273, 1; 295, 9; exstruit vel instaurat multa templa: S. Anastasiae 234, 2, S. Diomedis 225, 11; 246, 13; S. Euphemiae 274, 17, S. Mariae

- τὴν Νέαν 225, 10; 267, 2; 280, 3; 288, 15, S. Mariae τὸν Φόρον 225, 10; 267, 2; 288, 15, S. Phocae 267, 1, τὰ Τζίρον (v. l. Στείρον) 221, 7; 225, 11, S. Lazari 288, 16 (C) — Tzycanisterium 225, 6; 279, 15, παλάτια τῶν Πηγῶν 267, 3, sepulcra εἰς τὸ Πετρίν et balneum 274, 17. Delet statuatam κωνωπίωνος 278, 4. Eo regnante corrui S. Maria τὸ Σίγμα 273, 1, floret Martinaces patricius 249, 15.
- Βασίλειος ὁ νέος, ὁ εὐσεβήμων κτλ. ὁ νῦν Ῥωμανοῦ (976—1025) exstruit ἄγιον λοῦμα τῶν Βλαχερινῶν 283, 5.
- τοῦ ἁγίου Β. κίων in S. Sophia 79, 17.
- ὁ παρακοιμώμενος habitabat in domo Asparis 188, 18; idem videtur esse, cuius meminit Synopsis Sathae p. 152, 23 Constantini Porph. temporibus (912—959).
- πατρικίος τις Arcadii (395—408) temporibus erigit templum S. Eleutherii 275, 17.
- ἀσηκρήτης καὶ ἀστρονόμος incerta aetate 183, 1 (G).
- Βασίλειδης κναίστωρ Iustiniani temporibus 89, 2; 92, 1; 279, 12, cf. Byz. Zeitschr. X 460.
- τὰ Βασίλειδον v. ind. top.
- Βασίλισκος, εἰς τῶν ἀπὸ Νοταριανοῦ 33, 7 (=162, 3).
- πατὴρ Ἀνδρομέδας 71, 14 (=194, 17).
- βασιλεύς, antea δρογγάριος καὶ πατρικίος (475—477) 35, 4 (=16, 218); 255, 12; a Verina sorore coronatus 37, 9 (=164, 6), eius pugna cum Zenone 222, 5; 238, 13, a Zenone eius socii damnantur 38, 4 (=164, 15); sub eo Claudius patricius 248, 4. — τὰ Βασίλισκον cf. ind. top.
- Βάσσοι πατρικίος Iustiniani temporibus 235, 14. τὰ Βάσσον cf. ind. top.
- Βελισάριος, dux Iustiniani: historiola de eo 159, 18 (C); eius statua 52, 6 sq (=165, 13); eius uxor Antonina 254, 7.
- Βελλεροφόντου statua ex Antiochia advecta 146, 1, alia (?) 176, 9.
- Βελονᾶς· Βελονᾶ οἶκος 148, 6 v. ind. top.
- Βένετον μέρος 39, 7; 42, 3; 75, 13; 182, 12. 15 etc.
- Βερίνη (Βηρίνη Codin. ubique fere, Βερίνη Parast. omnibus locis) uxor Leontis Magni (457—474) et soror Basilisci 255, 13, fratrem coronat, Zenoni adversatur 37, 10 (=164, 6); 46, 4 (=175, 8), Κράνον νῆσον στοιχειοῦται 73, 8. Eius statuae 37, 3 (=163, 20); 60, 15 (=191, 1). Sub ea τὰ Κονράτορος conduntur 250, 5.
- Βερονίκη ἡ αἰμόρρους 53, 22.
- Βηθανία 288, 19.
- Βηθλεὲμ μονή v. ind. top.
- Βηρυτός 282, 19.
- Βηρίνη v. Βερίνη.
- Βητγάμοι θεοί 57, 17.
- Βιγίλιος (Βασίλειος G) ἀσηκρήτης καὶ ἀστρονόμος (incerta aetate) 183, 1.

Βιγλεντία, μήτηρ Ἰουστίνου τοῦ ἀποκουροπαλάτου καὶ ἀδελφῇ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγ. 254, 5; eius statua in portu Sophiano 184, 14; τὰ *Βιγλεντίας* v. ind. top.

Βιγλέντιος quidam κτίζει τὰ *Βιγλεντίου* 24, 10 (=201, 2); eius statua in Smyrnio *ibidem*; τὰ *Βιγλεντίου* v. ind. top.

Βιζύη νόμῳ et πόλις 4, 13.

Βιθυνοί: *Βιθυνῶν Νικαία* 189, 16.

Βλάχος 242, 4 (B).

Βοῦδιον, nomen Charetis uxoris 13, 3.

Βούξηρος v. Ἰβούξηρος.

Βουλγαρία 40, 7; 149, 4; 265, 15.

Βουλγάρου τινὸς στήλη in Artopoliis 45, 7.

—ων ἀρχηγὸς *Τέρβελις* 244, 7; cf. 265, 15.

Βύζας condit Byzantium 3, 5. 8; eius res gestae 4, 11 — 10, 2; 135, 6; eius regia 140, 14; moenia 141, 4 sqq. — 229, 1; 263, 19; 274, 1; pugnat cum Constantino 54, 20; *Βύζας καὶ Ἄντης* (ficti ex nomine *Βυζάντιου*) adversarii Constantini 41, 17; 42, 3 (=172, 20); 48, 5. — Eius statua 14, 12. — πόλις τοῦ *Βύζαντος* 7, 16; 142, 15 (A), *Βυζάντιοι* 136, 1 etc. 187, 21; 228, 14; 229, 2. *Βύζαντες* = *Βυζάντιοι* 136, 10 (A); 229, 2 (JC). *Βυζάντιον* 135, 8 etc..

Βύζη, ἡ, nomen Byzantii 274, 3.

Βῶνος πατρίκιος, μάγιστρος Ἡρακλείου (610—641) 189, 2; 245, 17; τὰ *Βῶνου* v. ind. top.

Γάξοι a Maximino, Constantini M. legato, vincuntur 55, 11; 56, 6.

Γαῖνᾶς Arcadii (395 — 408) temporibus tyrannus Thraciae 252, 5.

Γαλάτης: *Γαλάτου τινὸς οἶκος* (v.l. *γαλατίανος*, *γαλατίου* etc.) 271, 1.

Γαληνὸς κυαίστωρ: eius statua ad S, Sophiam 26, 13 (=202, 4).

— *τις* *ιατρός καὶ φιλόσοφος* 45, 10 sqq (=175, 1).

— *alius?* templum condit in Contariis 55, 3 (=187, 14, ubi *Γαλλίνου* ex Anon. Tr.)

Γαλινδοῦχιον δονκὸς ἵπποι καὶ κιννύρες 48, 7 (v. adn.).

Γαλλία 66, 15 (=177, 7).

Γαλλίνος v. *Γαληνός*.

Γάλλος, Constantii, Constantini M. fratris, filius: eius statua 52, 3 (=165, 10).

Γάλλοι Romam diruunt Severo imperatore 137, 8.

Γελίμερος rex Vandalorum 159, 21 (C).

Γερμανὸς πατρίκιος Valentini-ani et Gratiani temporibus 259, 10.

Γῆς ἄγαλμα 157, 3.

Γλαῦκος nescio quis 47, 2.

Γλιάβανος (v. l. *πλιάβανος*) cognomen Ἰβουζήρου, Chazarorum Chagani, 40, 4. 7.

Γοργῶν 153, 1, *Γοργόνης κεφαλή* 72, 2 (=195, 2); *Γοργόναί δύο* in Artopoliis 45, 3 (=174, 16; 175, 3); *ἀντικρὸ τῆς Χαλκῆς* 51, 13 sqq. (=165, 5 sqq.).

Γρατιανός (375 — 383): eius statua in Milio 170, 14 (E);

- eius et familiae st. in hippodromo 32, 3 (=190, 7 et 207, 8), eius et uxoris st. Romae 54, 11. Sub eo Germanus patr. 259, 11.
- Γραφεντία* nomen feminae cuiusdam 47, 10.
- Γρηγόριος ὁ θεολόγος* 210, 17; historiola de eo 233, 16; eius columnā in S. Sophia 50, 3; eius ecclesia v. ind. top.
- Δαλμάτιος πατρίκιος, ἀνεψιὸς τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου*, condit monasterium Dalmati 280, 6.
- (*Δαμαλῖς*) uxor Charetis imperatoris Athen. 12, 13 sqq.
- Δάμασος πάπας Ῥώμης* 210, 16.
- Δαμιανὸς Σκλάβος* Theophili et Michaelis III. (829—867) temporibus 266, 11.
- (v. l. *Μαμιανὸς*) πατρίκιος *Σελενκίας* 81, 3.
- Δάνεια* (v. l. *δανεία*, cf. *Δορία*) vetus nomen Iconii 195, 6.
- Δανιὴλ προφήτου λείψανα* 245, 5; in Anaplo fuit 266, 5 (H).
- Δαρεῖος πατρίκιος* Constantini M. aetate 146, 12; 148, 4.
- Δάφνης στήλη* Roma advecta 256, 11.
- Δέκιος* (imperator Romanus 249—251) 72, 11.
- Δεκτηνός (Δικτηνός?) cogn. Patricii* scriptoris cuiusdam 305, 11.
- Δελφικοὶ κάγκαβοι* 191, 20.
- Δεξιοκράτης πατρίκιος* sub Theodosio II. (408—450) 241, 15; cf. ind. top.
- Δήμητρος ἄγαλμα* 153, 13.
- Δημόφιλος στρατηλάτης Iuliani Apostatae* (361—363) aequalis 54, 5.
- Δίδυμος αἰρετικός* 212, 4.
- Δινεῶς* (v. l. *δινάιος*, *δελνεῶς* etc.) Chalcedonis dux Byzanti auxilium fert et urbis secundus fit praetor 9, 11. 19 sqq.; 11, 5.
- Διογένης αὐτοκράτωρ* (1067—1071) 305, 7.
- Διοκλητιανός* (284—305); eius avunculus fuit Carus 26, 7 (=140, 5 et 201, 19); eius filia Fausta, uxor Constantini 50, 20; eius temporibus sacrificia fiunt 72, 11; eius statua in hippodr., antea Nicomediae, 70, 1 (=189, 8).
- Διομήδους ἵπποι* ab Hercule domiti 15, 16.
- Δίος ὁ ὄσιος* 276, 3.
- Διόσκορος* scriptor rerum? 49, 4 (locus corruptus).
- *Ἀλεξανδρέων πατριάρχης* 211, 20.
- Διοσκουρίδων* (e coniectura) *στήλη* 47, 4.
- Διοσκούρων τέμενος* v. ind. top., *χωρὸς τοῖς Δ. ἀνακείμενος* postea ἵπποδρ. 16, 3.
- Δίστρα* oppidum (= Silistria) 149, 14.
- Δομνίνος* (v. l. *Δόμος*) unus ex duodecim Constantini comitibus 146, 11; 148, 3. — *Δομνίνου ἔμβολοι* v. ind. top.
- Δορία* vetus nomen Iconii 72, 7.
- Δυρεράχιον* 189, 14 (G); 192, 11; 253, 13; patria imp. Anastasii 235, 23; 236, 5.
- Δωδωναῖος Ζεὺς*: eius statua 17, 17 (=139, 3).
- Ελεήνη ἡ Ἀθηναία* (780—802), mater Constantini Caeci

- 182, 2; exstruit eccl. S. Anastasii 219, 1, monasterium Euphrosynes τὰ Λιβάρδια 243, 14, S. Lucam et ξενῶνα τὰ Ελεήνης 246, 5, S. Eustathium 265, 5, palatia Eleutherii 269, 13, instaurat eccl. S. Euphemiae 217, 6, eccl. τῆς Πηγῆς 260, 5; Christi imaginem in Chalce ponit 219, 17. Eius statua in hippodr. 278, 14; sub eo Picridius quidam 265, 12, Paulus patriarcha 269, 9. Τὰ Ελεήνης v. ind. top.
- Ἐκάτης ἀγάλμα 11, 21, — ναός v. ind. top.
- Ἐλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου († 328). Luget iniustum nepotis supplicium 200, 14. Hierosolymis reversa condit monast. Bethleem et Gastria 215, 12, Psomatheam, S. Theodorum, S. Claudium 216, 1; S. Romanum ibique variorum reliquias deponit 245, 3, S. Carpum et Papyllam 245, 13. Una cum filio condit S. Apostolos 140, 11; 214, 5; 286, 19; S. Mocium 215, 8. — Eius statuae in Augusteo 17, 7 (= 138, 5); cf. 158, 8; tres statuae ad S. Sophiam 27, 1 (= 202, 8); ὁρθοδόξον Ἐλένης nomine acclamatur Verina 37, 11. Eius et Constantini statuae et imagines in foro 31, 1 (= 158, 13 et 205, 12); in Milio 38, 11 (= 166, 7); in Diippio 169, 9; in Bove 54, 23; in Con-tariis 55, 4 (= 187, 16).
- ἀνεψιὰ Σοφίας τῆς γυναι-κὸς Ἰουστίνου: eius statua in Milio 38, 15 (= 166, 17).
- Ἐλευθέριος ἀσεκρήτης (184, 19) et πατρίκιος Constantino Magno adest in exstruendo portu 248, 8. Eius statuae in Smyrnio 24, 11 (= 201, 3), in portu Eleutherii 184, 19; 248, 9. Cf. ind. top.
- Ἐλεύσιος Διάκονος ὁ φιλό-σοφος scriptor 144, 5.
- Ἑλλάς 9, 9; 60, 16 (= 191, 2).
- Ἑλλαδικοὶ φιλόσοφοι 229, 15.
- Ἑλλην = gentilis 19, 3 (= 209, 5); 20, 19 (= 195, 14); 22, 26 (= 198, 14); 22, 28 (= 199, 4); 26, 5 (= 201, 18); Ἑλληνες 15, 5; 155, 4.
- Ἑλληνικός 197, 5.
- ἐπαρχῶν ὁ ἐπαρχῶν τὸν Φόρον 159, 2 (in Anon. Tr. ὁ ἐπ-έχων τὸν Φόρον, in 30, 11 et 205, 11 ὁ προστατῶν τῶ Φόρῳ).
- Ἑρασίστρατος medicus Seleuci regis. 157, 12.
- Ἐρίβοια nomen sacerdotis 140, 7 (GB).
- Ἐρκούλιος Σενήρου a Constan-tino Magno vincitur 57, 20.
- Ἐρμῆς Argum necat 3, 15. Eius simulacrum 155, 3. 14.
- Ἐστίας ἀγάλμα 157, 4.
- Εὔα eius statua 196, 12.
- Εὐάγριος αἰρετικός 212, 4.
- Εὐάρεστος ὁ ὄσιος temporibus Michaelis II. (820—829) con-dit monast. τὰ Κονκοροβλίον 277, 8.
- Εὐβουα 9, 17.
- Εὐβουλος πατρίκιος unus ex duodecim Constantini comi-tibus 146, 12; 148, 11.
- πατρ. imperatoris Iustini 254, 17; 255, 1. Cf. ind. top.
- Εὐγένιος πατρίκιος temporibus Theodosii Magni (379—395) 220, 3. Cf. ind. top.

- Εὐγνωμοσύνης ἄγαλμα* 156, 4.
Εὐδοκία uxor Theodosii II (408—450): *ξένον εὐτύχημα αὐτῆς* 61, 11 (= 192, 17); *narratio de malo, quod Theodosius Eudociae eaque Paulino donavit* 261, 1. *Eius statua in tribunali* 39, 4 (= 168, 1).
Εὐδοξία uxor Arcadii (395—408) ἡ *θεήλατος*: *eius acerba mors* 238, 5; *statuae eius et filiarum* 37, 16 sqq.
Εὐδόκιος πατρίκιος καὶ ἐπαρχὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγ. 218, 18.
Εὐθνηρίας στήλη 196, 12.
Εὐλάμπιος συγγενὴς Μαγδαλᾶ καὶ Χαρισίου 182, 14.
Εὐνομίου αἰρετικοῦ statua in foro 44, 6 (= 173, 11).
Εὐξεινος πόντος 13, 10; cf. *Πόντος*.
Εὐσέβιος πατρίκιος temporibus Iustini II. 252, 8.
Εὐστόργιος τις Constantinum M. in condenda urbe adiuvat 144, 1.
Εὐτρόπιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ κναίστωρ temporibus Zenonis (474—491) 267, 15. Cf. ind. top.
Εὐτύχης αἰρετικὸς 197, 7 (22, 8 sqq.); 211, 21.
Εὐτύχιος πατριάρχης (552—565) 81, 12; 105, 1; 212, 2.
Εὐφημία uxor Iustini I (518—527) cum coniuge monast. Augustae condit 273, 9. *Eius statua* 37, 12 (= 164, 8).
— *soror imp. Leonis*; *eius consilii propter summam prudentiam Leo saepe utitur* 167, 2 sqq.
— ἡ *ἀγία*. *Eius reliquiae* 198, 3 (22, 17). Cf. ind. top.
Εὐφήμιος τις Constantinum M. in condenda urbe iuvat 143, 19 (J).
Εὐφρατᾶς ὁ παρακοιμώμενος Κωνσταντίνου τοῦ Μ. 143, 19; 147, 12.
Εὐφροσύνη ἀδελφὴ Μιχαήλ III (842—867) 243, 19. Cf. ind. top.
Ἐφρεσιᾶτης ὁ λεγόμενος locus prope Byzantium 13, 11.
Ἐφεσος: ναὸς Ἀρτέμιδος 51, 16 et 70, 7 (= 165, 7); 165, 17. — *eccl. S. Ioannis Theologi* 287, 4. *Ἐφέσιοι* 13, 11.
Ζαχαρίου προφήτου λείψανα. 263, 14.
Ζαχαρίας πατριάρχης Ἱεροσολύμων Heraclii temp. 199, 17.
Ζεύξιππὸς τις: statua in Smyrnio 24, 10 (= 201, 2). Cf. ind. top.
Ζεύς. Ius amator 3, 14 sqq.; *quomodo eum artifices finxerint* 154, 8; *idem atque ὁ νοῦς* 155, 6; *eius statuae Cpoli: ad S. Sophiam* 26, 6 (= 140, 4 et 201, 19), *in hippodr.* 71, 8, *ad S. Menam* 141, 2, *Δωδωναίον in senatu* 17, 7 (= 139, 3), *Διὸς Ἥλιον in Amastriano* 47, 3 (= 179, 13) [cf. etiam Ἥλιος]; *Διὸς σκνταλίδης* (?) 47, 1. *Statua et templum in Paneade* 53, 24 sq.; *Διὸς Ἰππίον βωμός* 15, 15; *Διὸς ἡμέρα* 48, 3. Cf. ind. top.
Ζήνων βασιλεὺς (474—491), γαμβρὸς Βερίνης 37, 9 (= 164, 7), *ὁ Κωδισαῖος* 238, 12, *eius secunda (sic falso) uxor Arcadia* 38, 1 (= 164, 11), *prima (immo se-*

- cunda) uxor Ariadne 38, 5 (= 164, 16); Cpoli fugit 37, 9 (= 164, 6), pugnat cum Basilisco 222, 6; 238, 12; punit eiusdem socios 38, 3 (= 164, 15), pugnat cum Illo 227, 12. E Perside rediit cum Ariadne templa S. Eliae et Archistrategi aedificat 239, 19; 272, 12 (A H); destruit Iovis templum et alia monumenta 33, 10 (= 162, 6); varia de eo 45, 10 — 46, 15 (= 175, 1. 7); 54, 16; 181, 8. Eius et Ariadnae statuæ in porta regia (i. e. Chalce) 38, 5 (= 164, 17); in Chalce 70, 13 (= 165, 3).
- Ζωή filia Tzautzae, imp. Leoni VI. (886—911) amata 289, 15 (H).
- ἡ ἀγία: cf. ind. top.
- Ζωτικός ὁ ὁσιος πρωτοβεστιαριος Iustini II. (565—578) 235, 5. Cf. ind. top.
- πατρικιος καὶ πρωτοβεστιαριος Κωνσταντίνου 235, 7.
- Ἡλιόδωρος ὁ δυσσεβής temporibus Leonis Isauri (717—741) exstruit Anemodulium 253, 10.
- Ἡλιος: ὁ λεγόμενος Κρόνος: eius statua Calchedone abrepta in Persas 198, 6 (22, 19); statua Ἡλίον Ἰδὸς curru vehentis 41, 20 sq. (= 172, 16 sqq.); cf. 21, 6 (= 196, 2 sqq.); in Amastriano v. s. v. Ζεύς; eius templum Romae ab Aureliano exstructum 76, 12. Constantini statua Ἡλίον δίκην ἐκλάμποντος 17, 14 (= 138, 13) 174, 8, 11; Theodosius II. ei comparatur 63, 16.—Vide etiam 153, 4; 156, 16.
- Ἡμέριος v. Ἰμέριος.
- Ἡρα Iovi succenset 3, 16; 12, 19; eius statua 153, 8. Vide etiam ind. top.
- Ἡράκλειος βασιλεύς (610—641) Phocam interficit 168, 18 (E) et ex monumento aereo Bovis nummos faciendos curat 49, 8 (= 180, 15); τὸ ξῆμα Ἡρακλείου 40, 1 (= 171, 18); ecclesiae S. Phocae novum nomen indit S. Ioannis Theologi 168, 17; 170, 1 (sed cf. cod. E); Chosroen vincit et crucem recuperat 199, 17, Numera et Chalcen in custodias publicas mutat 218, 16, Blacheris muros circumdat 242, 10; eius nepos Constans 251, 20. Varia de eo 39, 6 (= 168, 4); 255, 18.
- Ἡράκλειος ὁ Κόνστας (642—668) πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου 65, 3; 235, 13; ἔγγονος Ἡρακλείου 251, 19.
- Ἡρακλῆς: eius ἄλσος 15, 15, πύργος 6, 5 sqq.; eius statua ad basilicam, postea in Hippodromo 41, 9 (= 172, 12); statua in Amastriano 47, 4 (= 179, 14). Quomodo artifices eum finxerint 154, 18 (v. 154, 8 not.).
- Ἡρακλεῶται cogn. Perinthiorum 15, 12.
- Ἡρωδιανοῦ τινος στήλη 29, 7 (= 204, 6).
- Ἡρηνος φιλοσόφου τινὸς στήλη ad S. Sophiam 26, 11 (= 140, 8 et 202, 1).

Θεοδόσιος ὁ μέγας (379—395):

ὁ Σπάρκος dicitur 70, 5; pater Arcadii et avus Theodosii II. 39, 2 (= 170, 17); 39, 5 (cf. 168, 2); eius *γυναικαδέλφη* Ἰουλιανή 237, 8; pauper venit Cpolim et in Rufini domo habitat 216, 10; depellit Arianos ex ecclesiis 19, 7 (= 209, 8), Iuliani monetas delet 52, 19, varia deponit sub foro 33, 19 (= 161, 13), S. Sophiam instaurat 74, 10; 75, 5 sqq., S. Ioannis Bapt. reliquias recipit eisque ecclesiam struit 260, 15, eccl. S. Notariorum struit 275, 3, S. Manuelis, Sabelis, Ismaelis 275, 10, S. Marci prope Taurum 277, 12, hippodromum prope palatium Eleutherii 269, 16. — sub eo Eugenius patricius 220, 3, monasteria τὰ Ἀλεξανδρείας et τὰ Γερουσίας conduntur 275, 21, S. Gregorii templum 243, 20, S. Dii monast. 276, 4; historia de elephanto Indico, 247, 14. Usque Theodosium processio solennis in hippodr. 196, 6 (21, 11). — Statuae: in Augusteo 65, 14, in Chalce una cum tota familia 70, 5 (= 166, 3), ad cisternam basilicam 68, 3; (cf. 171, 13), ad S. Sophiam 26, 15 (= 202, 6), in Tauro 64, 21 (= 175, 20), 38, 18 (= 170, 17); 184, 21; 248, 10; eiusdem ni fallor in peripato hippodromi 32, 4 (= 190, 8 et 207, 8).

Θεοδόσιος ὁ μικρός (408—450):

ὁ Θεοφιλῆς 261, 2 (ACM), cf. 44, 4 (= 173, 10); eius uxor Eudocia 39, 5; historia de malo, quod Eudociae donat 261, 1 sqq.; eius colloquium cum septem philosophis 61, 15 sqq. (= 192, 16 sqq.), terrae motum processione consistere cogit 150, 5 sq., moenia urbis profert 150, 17 sqq., 181, 1; 182, 9; cf. 208, 15; 252, 13; elephantorum statuas Athenis advehit 182, 9, hippodromum condit prope Amastrianum 269, 16 [cod. B], Tzycanisterium condit 225, 3, palatium Bucoleonis 256, 5; eo regnante senatus crematur 50, 6. 17, Aarii et sociorum statuae ignominiae causa in publico ponuntur 44, 4 (= 173, 10), quattuor equorum statuae Chio advehuntur 71, 12 (= 190, 5), Iudaei ex Chalcopratiis pelluntur 227, 3. Eo regnante florent patricii Cyrus 252, 13, Dexiocrates 241, 15, Proclus 183, 18; Sphoracius 225, 15, Proclus patriarcha 239, 15. — Eius statuae: in Milio 170, 15, cf. 31, 19 (= 206, 22), in Sigmatē 182, 4, in Tauro (in Milio Suidas) 38, 17 (= 170, 16), in Tribunali 168, 2 (sed cf. 39, 4 sqq.), in Xerolopho 67, 4 (= 161, 7). Θεοδόσιος cognomine non addito: eo regnante currus in foro fodiuntur 25, 6 (= 201, 12); Aarii statua in publico ponitur (fuit ὁ μικρός ut opinor) 44, 4 (= 173, 10); statua in Milio (τοῦ μικροῦ

- opinor) 31, 19 (= 206, 22); in peripato hippodromi (τοῦ μεγάλου opinor) 32, 4 (= 190, 8 et 207, 8).
- αἰρετικός 213, 1.
- Θεοδώρα uxor Iustiniani I (527—565): eius statua ante Zeuxippum 70, 18; Bassum patricium interficit 235, 18, condit eccl. S. Panteleemonis eo loco quo antea lanas texebat et vendebat 248, 16, eius ζωστή Antonina 254, 7, aemulans Iustiniano condit S. Apostolos 286, 20.
- uxor Iustiniani II. τοῦ διανομήτου (685—711) filia Terbelis (erravit scriptor) 244, 9.
- uxor Theophili (829—842) et mater Michaelis Ebriosi (842—867) 213, 3; equo vehens labitur 232, 17, a filio monasterio includitur 243, 16, condit monast. τὰ Ἀρμενιανὰ 265, 9, templum S. Annae 233, 3, quomodo eam uxorem delegerit Theophilus 277, 16 (H); eius frater fuit Bardas Caesar 295, 13.
- Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης 163, 2.
- ὁ Θεβαῖος φιλόσοφος 228, 11.
- πατριμῖος καὶ ἐπαρχος ὁ ἐπίκλην Κολοκύνθης 89, 3; 92, 1 (cf. Chron. Pasch. p. 621, Procop. Anecd. c. 9).
- Μυγιάρης ἐπαρχος Θεοφίλου (829—842) 224, 11.
- ὁ Σικεών, ὁ ἄγιος Phocae temp. (602—610) 68, 7 (= 168, 15).
- ὁ Στουδίτης temporibus Leonis Armenii (813—820) 245, 8. 11.
- Θεόκτιστος μάγιστρος a Barda Caesare interficitur 248, 12.
- Θεοσάκης deus Arabum 194, 7.
- Θεοτόκος ἡ ἀγία: eius imago 25, 19 (= 207, 21), 55, 5 (= 187, 16) eius ζώνη, ἐσθῆς, ὠμοφόριον in Blachernis 263, 9. Cf. ind. top.
- Θεοφανώ, ἡ ἀγία: uxor Leonis philosophi (886—911) 281, 5 (E); eius arvunculus Martinaces 249, 16. Cf. ind. top.
- Θεόφιλος ὁ βασιλεύς (829—842) 185, 11: eius uxor Theodora 265, 9; filius Michael 225, 5. Moenia reparat 209, 2, item turrin Centenarium 264, 9, Nicephorum propter iniurias viduae illatas cremari iubet 223, 9 sqq. Eo regnante Damianus quidam 266, 12, Nicetas eunuchus 270, 1, Icasia poetria 277, 2.
- ὁ φιλόσοφος temporibus Constantini Porphyrog. (912—959) 268, 4.
- Θεσσαλονίκη 232, 10.
- Θετταλιδὸν ὁμοίωμα in hippodromo 60, 2.
- Θηβαίων γῆ 197, 4 (A); Θηβαῖοι φιλόσοφοι 229, 15; cf. 228, 11.
- Θράκη 4, 13; 7, 15; 8, 3; 229, 1; 259, 16; Θράκης ὄρος 7, 12; Θρακικός 4, 10; Θράκιος 4, 15; Θρηνική ἀκτὴ 2, 4; Θράξ 4, 19; 13, 7; Θρακῶν χώρα 3, 19. Θρακῶα μέρη 29, 7 (= 204, 6); 252, 6; 265, 16.
- Θρηνηδία (v. l. θρηνώδης, θρήνος) vetus nomen Iconii 72, 7 (= 195, 7).
- Θωμάς ὁ μάρτυς 305, 6.

- Θωμᾶς ὁ νέος πατριάρχης
Κπόλεως (607—610) 68, 10 sqq.
- Ἰανουάριος: ἄγαλμα 152, 7;
μήν 256, 13.
- Ἰάσων 14, 7.
- Ἰβερίτζη οἶκος 150, 2.
- Ἰβηρες 210, 9.
- Ἰβούζηρος Γλιάβανος dux
Chazarum 40, 4. 7.
- Ἰγνάτιος praeest aedificandae
S. Sophiae 83, 2; 86, 5; 90,
9; 106, 3 (Rad.); 284, 13—
286, 13.
- Ἰεράπολις τῆς Ἀσίας 152, 4.
- Ἰεριχώ: αἱ σάλπιγγες ἀπὸ Ἰερ.
98, 12 sq.
- Ἰερόθεος Ἀθηναῖος ἀστρονόμος
Iustiniani temporibus 97, 7.
- Ἰερουσαλήμ (Ἰεροσόλυμα) 99, 2;
ναὸς Σολομῶντος 171, 12,
Ἰεροσόλυμα a Chosroe capta
199, 16, crucem et alia inde
affert S. Helena 215, 14;
inde affertur corpus S. Iesaiæ
241, 13; ibi ultimus rex ha-
bitabit 269, 1. Cf. 263, 1
(εἰς τοὺς ἁγίους τόπους H).
- Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ statua in
Tauro 176, 9.
— Χριστός v. s. v. Χριστός.
- Ἰκασία μοναχὴ καὶ ποιήτρια
276, 19. Cf. ind. top.
- Ἰκόνιον 71, 7; 71, 13; 72,
4 sqq. (= 194, 16 sqq.); 189, 16.
- Ἰλαρίωνος Πραιποσίτου Con-
stantini M. ut videtur aetate
statua in Smyrnio 23, 16
(= 200, 7).
— πατρίκιος Leonis Magni
aetate 234, 9.
- Ἰλλος (v. l. Ἰλλοῦς) magister
Leonis M. et Zenonis aetate
227, 9 sqq.; 281, 20. Cf.
ind. top.
- Ἰμέριος χαρτυλάριος 35, 10 sqq.
(= 163, 3).
- Ἰναχίη βοῦς = Ἰώ 12, 17.
- Ἰναχος 3, 11 sqq.
- Ἰνδία 100, 10; 247, 15; Ἰνδοί
210, 9.
- Ἰουδαῖοι ex Chalcopratiis pel-
luntur 227, 1.
- Ἰουλιανὴ filia Valentiniani et
γυναικαδέλφης Theodosii
Magni 237, 6.
- Ἰουλιανός (ὁ παραβάτης 144, 4;
168, 9 [G] 361—363). Copiose
de eo agitur 52, 19—54,
10, cf. 58, 2. Eius coniux
Anastasia (sic) 66, 19; in
Bove multos Christianos
comburit 49, 1 (= 180, 10);
Manuelem, Sabelem, Isma-
elem interficit 142, 6 (GB);
275, 10. Τύχην βοδύνω κατ-
έχωσεν 42, 14 (= 173, 6),
destruit Zeuxippum balneum
168, 9 (G), eum in Persidem
comitatur Eutychianus 144,
4. — Eius statuæ Romae et
Antiochia 54, 8, Cpoli ad
S. Sophiam 26, 14 (= 202,
5), extra Moneta 52, 20, in
Augusteo 65, 14, in Con-
stantiniani porticu 54, 4;
eius et uxoris statuæ in
Tauro 52, 1 (= 165, 9), in
Philadelphio 66, 19; Nico-
mediae 53, 8.
- Ἰουλιανός ὑπατικός (fuit con-
sul a. 322) 41, 12 (= 172,
13); 232, 7, Ἰουλιανοῦ λι-
μήν cf. ind. top.
- ἑπαρχος: eius statua ad
S. Sophiam 26, 14 (= 202, 5).
- Ἰουστινιανός ὁ μέγας (527—
565) 38, 14 (sed cf. 166, 16);
acclamatur a Prasinis 70, 19,
crucem ponit in Chalce 52,

5 (= 165, 12), Belisarium occaecat 160, 11, a S. Sampsonē sanatur 254, 16, mare ad Cranum insulam complet 73, 12, eius domus ad S. Sergium et Bacchum 231, 15; cf. 279, 2, equorum statuas Epheso advehit 165, 18, statuas ad S. Sophiam positas per urbem dispertit 27, 4 (= 202, 11), statuum Solomonis in cisterna basilica ponit 171, 9. — Extruit et de novo erigit multa templa atque aedificia: S. Sophiam 75, 9—105, 11; 159, 5, 284, 8sq., cognomen *ὁ κτίσας τὴν Ἁ. Σοφίαν, ὁ κτίτωρ τῆς Ἁ. Σ.* habet 165, 18; 219, 7; 232, 1. Cf. 285, 12—288, 13. S. Mocium 19, 14 (= 209, 3), Agathonicum 20, 4 (= 208, 4), S. Acacium 219, 6, Archangelos *τὰ Τζίλον (Στείλον)* 221, 5, Tryphonis eccl. duas 255, 4, S. Andream in Bucino 258, 7, Pegen 259, 14, Sigma eccl. 272, 13, S. Triada (S. Apostolos) in Exacionio 281, 11 *τὰ Νεκρά* 278, 7, palatium Vigilantiae ad Taurum 254, 5, Hiereia pal. 268, 7. — Statuae eius: in hippodromo 60, 11, in Augusteo 65, 17; 159, 8; 284, 9—285, 20; eius et Theodoraē ad Zeuxippum 70, 19. — Eo regnante florent: Bassus patricius 235, 17, Petrus patricius 249, 13; 264, 11, Eubulus 254, 18 (JAM), Basilides quæstor 89, 2; 92, 1; 279, 13. *Ἰουστινιανὸς ὁ ξινότμητος* (685

—695 et 705—711) *ὁ ἄθεος, ὁ τύραννος* 60, 7 (= 190, 11). Eius reditus Cpolim 244, 2sq.; condit mon. *τὰ Μητροπολίτου* 245, 1, Iustinianum triclinum et Lausiacum 257, 1, S. Annam 244, 14. Eius statua in hippodromo 60, 7 (= 190, 11), in Deutero 244, 2, eius et uxoris in basilica 40, 2 (= 171, 19). (Cf. 280, 8, ubi HE falso *Ἰουστινιανὸν* exhibent).

— incertum uter Iustinianorum: mercatum rerum maritimarum ex Neorio in Iuliani portum transfert 67, 12 (= 188, 5); sub Iustiniano Curius quidam protector 28, 15 (= 203, 13).

Ἰουστίνος I. (518—527): *ὁ πρῶτος λεπτοειδής* 52, 8 (= 165, 14), *ὁ Θράξ ὁ κρατίστος* 238, 1; 273, 7, *ὁ Θράξ* 37, 12 (= 164, 8); 254, 18. Eius uxor Euphemia 37, 12 (= 164, 8); 273, 9; condit monasterium Augustae (*τὰ Προκοπίας* HB) 273, 8; eius et familiae statuae 52, 8 (= 165, 14); eius temporibus fuit Areobindus 238, 1, Eubulus et Isidorus patricii 254, 18. 20.

Ἰουστίνος II. (565—578): *ὁ μετὰ τὸν Ἰουστινιανόν* 38, 13, *ὁ ἀνεψιὸς τοῦ μεγ. Ἰουστινιανοῦ* 220, 14, *ἀποκουροπαλάτης* 184, 12; 187, 6; 227, 6; 229, 4; cogn. *ὁ Θράξ* 166, 16; 227, 6 (E); eius uxor Sophia 38, 13 (= 166, 16); 220, 15 etc., uxoris soror 187, 6. Maius reddit templum S. Theclae in Con-

- tariis 229, 4, exstruit archi-
strategum Addae 229, 7,
portum Sophianum 229, 12;
267, 7, ecclesiam S. Mariae
τὰ Πρωτασίον 220, 14,
instaurat Chalcoopratia et
Σοφὸν 227, 6; 263, 5, S. Ia-
cobum 263, 11, S. Zoticum
et τὰς Σοφιανὰς 267, 8.
trullum S. Sophiae 105, 16
— 108, 8, cruces in iunctis
columnis 267, 12; una cum
Sophia coniuge S. Paulum
τὸ δρφανοτροφειὸν 235, 2;
267, 7, Anargyros in Basi-
lisci regione 255, 10. Chry-
soceramum 267, 7 pulchrius
reddit Ἱέρεια palatium 268,
7. — Eius et Sophiae sta-
tuae in portu Sophiano 184,
13; 230, 22. — Eius tem-
poribus Narses eiusque fra-
ter 249, 3; 254, 1, Zoticus
patricius 235, 5, Eusebius
patricius 252, 9.
- Ἰππιος cognomen Iovis 15, 15.
Ἱερὸς ἱερεὺς· statua in palatio
τὰ Ἱερὸν 270, 11.
- Ἰσάκιος ὁ ὄσιος. Eius corpus
in S. Stephani eccl. 281, 7.
- Ἰσανφία 46, 7.
- Ἰσανφός cogn. Leonis III., ubi
videas.
- Ἰσίδωρος socius Constantini
Magni 144, 1, eius domus
in Zeugmate 185, 18 (C),
ἀδελφὸς Εὐβοῦλον 254, 20.
— μαθητὴς Μακαρίου 212,
18.
- Ἰστρος flumen 8, 5.
- Ἰριγένεια 5, 9.
- Ἰώ 3, 11 sqq.
- Ἰωάννης τις φιλόσοφος Philip-
pici regis (711—713) aetate
36, 18 (= 163, 15).
- Ἰωάννης στρατηγός Iustiniani
aetate 76, 17 (v. l. pro Κων-
σταντίνος).
- ὁ Χρυσόστομος 37, 19, eius
discipulus Proclus 239, 15.
- πατρίκιος τὸ ἐπίκλην Κυρ-
τός Zenonis aetate (474—
491) 227, 18.
- ὁ Τξιμισχῆς [v. l. Τξιμισχῆς]
(969—976) balneum τοῦ
Οἰκονομίον diruit 145, 11,
Chalcen maiorem reddit 282,
11.
- ὁ Πιρόδρομος v. ind. top.
Eius comae in eccl. S. Ia-
cobi 263, 16.
- Ἰωσήφ ὁ Στουδίτης poeta 245,
8. 11.
- Καβαλλίνος v. Κωνσταντίνος.
Καῖσαρ (Ἰούλιος) Nicopoli Dyr-
rachium vehitur 192, 10 sqq.
Καίσαρεια 189, 11.
- τῆς Φιλίππου 53, 11.
- Καλλιάρχης στρατηγός τοῦ Βυ-
ζαντίου 14, 10 sqq.
- Καλλίστρατος consul ficticius,
postea episcopus 59, 3 sqq.
(= 173, 16).
- συρφετός τις Zenonis (474
— 491) aetate 46, 4 sqq.
(= 175, 8).
- Κάλχας vates 9, 15.
- Καμουλιανός patricius Con-
stantini Caballini (741—778)
aetate 258, 3.
- Κανονάρις φιλόσοφος Constan-
tini Magni aetate 55, 19 sqq.
- Καππαδοκία 222, 17.
- Καρακάλλας πραιπόσιτος: θεα-
μάτων in Amastrianis, 46,
18.
- Καριανός πατρίκιος (v. l. Καρ-
πιανός) Mauricii aetate? 241,
19; cf. ind. top.

- Καρκινήλος ἀργυροκόπος τις* ab elephanto devoratur 40, 18 sqq.
- Καρκίνος* stella 142, 19.
- Κάρος ὁ πατροῖς Διοκλητιανοῦ*: eius statua ad S. Sophiam 26, 7 (= 140, 4 et 201, 19); *πατὴρ Σευήρου* 40, 13; 57, 13; porta ab eo exstructa 56, 13 (= 177, 12).
- unus de septem philosophis cum Theodosio II. colloquantibus 61, 17; 63, 8 (= 193, 2. 21).
- Καρπιανὸς πατρίκιος* Constantini Pogonati aetate (668—685): 235, 12. Cf. *Καριανός*
- Κάστωρ* alter Dioscurorum 7, 3.
- Κεκροπίς* = *Ἀθηναία* 12, 20.
- Κερόεσσα* Ius filia 4, 4. 8; 9. 6.
- Κλαύδιος* patricius et quaestor Basilisci aetate (475) 248, 3.
- Κλανδιούπολις* 305, 6.
- Κλεοπάτρας κορωνίς* in foro 43, 6.
- Κλυταιμνήστρα* 5, 8.
- Κολοκύνθης* cognomen Theodori, ubi videas.
- Κοντομύτης* (v. l. *κονδομύτης*): eius domus 148, 9.
- Κοντοσκέλης* cogn. Agalliani turmarchi 257, 17.
- Κόνων* v. *Λέων ὁ Ἰσαυρός*.
- Κουκοβύτιος φιλόσοφος*: eius statua (?) in Amastriano 47, 8.
- Κούριος* *προτίκτωρ* Iustiniani aetate 28, 15 (= 203, 13).
- Κράνος* unus de septem philosophis Theodosii II. 61, 17; 63, 12. 20 (= 192, 16; 193, 2. 11).
- *ἡ νῆσος* 73, 8.
- Κρατεροῦ τινος οἶκος* 27, 12 (= 202, 19).
- Κρήτη* 189, 14.
- Κρητῶν μάντις Μένανδρος* 29, 1.
- Κρίσκης* cognomen falsum Constantini filii 200, 8.
- Κρίσπος* gener Phocae (602—610) 273, 11.
- Κρόνος*: statua ad S. Menam 141, 2. Cf. etiam *Ἥλιος*.
- Κτησιφῶν* 152, 6.
- Κύδαρος* flumen 2, 7; 4, 2.
- Κύζικος*: inde columnae et statucae et artificia afferuntur 77, 2; 181, 5; 189, 11; 218, 4.
- Κυκλάδες νῆσοι* 77, 3; 88, 7.
- Κύπρος ῥήτωρ τις* statuum S. Helenae ponit 27, 3 (= 202, 10).
- *ἡ νῆσος* 189, 14; 288, 18.
- Κύρβος* unus ex septem philosophis cum Theodosio II. colloquantibus 61, 18; 63, 1 (= 193, 3. 10).
- Κυριακὸς πατριάρχης* (595—606) *σύντεκνος Μανρικίου βασιλέως* 250, 8.
- Κύρος πατρίκιος καὶ ἑπαρχος* Theodosii II. (408—450) aetate regem in muris aedificandis adiuvat; postea metropolita Smyrnae 252, 12.
- *αἰρετικὸς* 212, 12.
- Κύτλος* (ποταμὸς ὁ Κύτλων?) 47 6.
- Κωδισαῖος* cognomen imperatoris Zenonis 238, 12.
- Κωνσταντία* urbs a Constantino Magno condita 149, 15.
- Κωνσταντίνα* filia Tiberii, uxor Mauricii 234, 17; cf. 166, 4; 196, 21; 267, 14; 274, 8.
- Κωνσταντῖνος ὁ μέγας* (308—337) passim: longum est

- singulos locos afferre; cf. imprimis 1, 1—11; 16, 10—18, 10; 54, 19—59, 13; 137, 13—140, 13; 141, 15—150, 4; 216, 7—219, 7. — Eius statuæ et imagines (cf. *Ἑλένη*): in columna porphyretica Fori v. s. v. *Φόρος*; in Smyrnio 23, 15 (= 200, 5); in Exacionio 181, 2; ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 3), altera in Foro 31, 6 (= 160, 19); in Tribunali 39, 5 (= 168, 3); in Milio 49, 18; postea in Senatu 50, 19; in Viglentiis 55, 16; in palatio 52, 2 (= 165, 9); in Tauro 58, 6; in Philadelphio 58, 14; in Augusteo 65, 11.
- Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου νιοί*: statuæ in foro 31, 6 (= 205, 17); in Philadelphio 58, 15 (= 178, 16); 66, 15 (= 177, 4); in Augusteo 65, 12; in palatio Tauri 52, 3 (= 165, 10); ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 4).
- Κωνσταντίνος υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου* a patre occisus esse dicitur 23, 17 (= 200, 7 sqq., ubi additur eum *Κρίσκεντα* nominari); eius statua in Smyrnio 24, 5 (= 200, 16); ad S. Sophiam(?) 26, 13, (= 202, 3, ubi additur τοῦ μεγάλου) (288, 5 falsa lectio cod. A₁ pro *Κωνσταντίνου*). Cf. *Κωνσταντίνου νιοί*.
- *ὁ Πωγωνῆτος* (668—685) υἱὸς *Ἡρακλείου* 235, 13, υἱὸς *Κωνσταντος* 65, 3, *ὁ πατὴρ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινομήτου*, equo vehens in Condylolabitur 236, 8.
- *ὁ Κοπρώνυμος* vel *Καβαλλῖνος* (741—775): *ὁ μισόθεος* 217, 3, *θεήλατος* 240, 13. Eius pellex Agathe 240, 6; imagines et monachos comburit 240, 14. 16; τὸ *Μυρ-ἐλαιον* dicit *Ψαρέλαιον* monachos insultans 258, 2; mercatum boum transfert in Taurum 264, 4, eccl. S. Euphemiae armamentum facit 217, 3, S. Andreae eccl. in hortum mutat 258, 10; ex eccl. Probi facit *ἐργοστάσιον* 148, 2. Eius aetate fuit Artavasdus 239, 6. — 207, 15.
- *ὁ τυφλὸς ὁ υἱὸς Εἰρήνης* (780—797): eius statua in Exacionio 182, 1; cum matre exstruit eccl. S. Anastasii 219, 2, τὴν *Πηγὴν* restituit 260, 6, palatia Eleutherii 269, 14; eius *πήθημα* prope *Δαματὸν* palatium 269, 4; matris statuam erigit in hippodromo 278, 15.
- *ὁ Πορφυρογέννητος* (912—959) *ὁ υἱὸς Λέοντος* erigit S. Theophano 282, 2; eius aetate monast. Libis conditur 289, 6, fuit Theophilus quidam philosophus 268, 5 (H).
- *ὁ Δουκας* (1059—1067, Tzycanisterium maius facit 225, 8 (C)).
- *στρατηγὸς* Iustiniani (v. l. *Ἰωάννης*) 76, 17.
- Κωνσταντῖος πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγ.* († 306) 1, 6.
- Κωνσταντῖος υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου* (337—361). S. Zoticum per cruciatus inter-

fici iubet 235, 6 sqq. (H), varia in foro defodit 161, 24 (G), reliquias Sanctorum in S. Apostolis deponit 288, 5. Eo regnante statuæ Persei et Andromedæ advehuntur 72, 14 (= 195, 10); cf. 177, 6; adn. ad 19, 6; 17, 11; 282, 2 (B) et supra s. v. *Κωνσταντίνον*. — Eius statuæ ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 4), in Senatu 50, 1; in Augusteo 65, 13.

Κώνστας υἱὸς τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου cum fratribus convenit 177, 6. Eius statuæ ad S. Sophiam 26, 13 (= 202, 4) in Senatu 50, 1, in Augusteo 65, 12. Cf. etiam s. v. *Κωνσταντίνον υἱοῦ*. Idem (?) 48, 14.

— (642—668) vide *Ἡράκλειος Κώνστας*.

Λαγγοβαρδία (v. l. *λογγυβαρδία*) 169, 1 (DF).

Λαμία 179, 5.

Λαῦσος πατριῖος καὶ πραιπόσιτος 170, 4.

Λεόντιος βασιλεὺς (695—698) a Tiberio Apsimaro naribus truncatur 280, 8 (v. l. *Λέων* et *Ἰουστινιανός*), Iustinianum rhinotmetum expellit 244, 6 (F; *Λέοντος* rel.).

Λέσβος 217, 7 (H).

Λέων στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων 11, 6 sqq.; 12, 4.

Λέων βασιλεὺς (457—474): dicitur ὁ μέγας 20, 13; 52, 12 etc., ὁ εὐσεβής 20, 13, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς *Μακελάριος* λεγόμενος 65, 5; *Λέων Μακέλλης* et *Λέων ὁ Μακέλλης* et *Λεωμακέλλης* saepe nun-

cupatur in K, codicibus variantibus; *Λέων ὁ μακέλλης* δὲ ἐρμηνεύεται *σφαγεύς* 250, 17 (H). — moenia occidentalia restituit 20, 13 (= 208, 12); struit *Σορὸν ἐν Βλαχέρναις* 242, 6, Dimacelium 250, 16, S. Mamantem 266, 2, τὰ *Μακελίας* 268, 1 (J), archistrategum τὰ *Ἀββακερᾶ* 270, 4. — Ardaburium interficit 29, 6 (= 204, 5 sqq.), Asparem 233, 12, saepe consulit Euphemiam sororem 167, 3 sqq., eius statuæ ὁ μικρὸς *Στρατήγιος* 184, 9, *Πιττάκης* 65, 5; 167, 1. Eius aetate fuerunt Illus magister 227, 10, Aspar et Ardaburium 73, 5 (= 188, 14), Hilarion patricius 234, 9, Studius patricius 247, 4, Haemon patricius 264, 15; eius consul Ligyrus (ficticius) 64, 11; *τόμοι Λέοντος τοῦ μεγάλου* 64, 10. Eius uxor Verina: v. s. v. *Βερίνη*.

Λέων (717—741) cognominatus *Κόνων* 20, 1; 67, 9 (= 188, 4), *Ἰσανρος* 20, 1; 198, 10; ὁ *Συρογενής* 226, 13; 245, 8 (B); 251, 11; 253, 11; 276, 13. — Eius filius Constantinus Caballinus 219, 15; 226, 13; 276, 14, eius uxor Anna 251, 11. Struit Neorium 67, 9 (= 188, 4), statuam Christi ex Chalce removet 219, 15, monachos comburit 226, 14 sqq., eo regnante templum S. Mocii corrui 20, 1; multa mirabilia delentur 198, 10, Heliodorus quidam 253, 10, Nicetas magister 276, 13;

- Iosephus et Theodorus Stuidites eum fugiunt 245, 8 (B).
- ὁ Ἀρμένιος (813—820) 245, 10.
- υἱὸς Βασιλείου (886—911): ὁ φιλόσοφος 280, 18 (HB); 288, 17 (G), ὁ σοφός 289, 15 (H), eius uxor Theophano 281, 5 (E), eius filius Constantinus Porphyrogenitus 289, 5, cum Zoe adulterium committit 289, 15 (H), ei Romanus quidam inscriptionem latinam templi S. Theodori Sphor. exponit 225, 20, condit S. Lazarum 288, 16, Omnes Sanctos 281, 4, restituit τὰ Ἀμαντίον 249, 10, eius aetate Stylianus Tzautzes 289, 1.
- πρωτοασηκητής condit τὰ Μαλελίας 268, 1.
- ὁ φιλόσοφος aetate imperatoris Constantini (Magni?) 268, 4 (AC).
- πάπας Πάμης 211, 19.
- Αἰκίνιος Αὔγουστος (Ψ 324): eius statua ad S. Sophiam 26, 15 (= 202, 6) in Augusto 65, 13; idem(?) iussu Constantini Magni Χρυσόρῳην exstruit 68, 1.
- Αἰμναί oppidum Cappadociae, in quo Basiliscus fame interficitur 222, 17.
- Αἰμός: statua Famis in hippodromo 196, 13.
- Αἰψ πατρίκιος καὶ δρογγάριος τῶν πλωτῶν aetate Romani Lecapeni et Constantini Porph. 289, 7.
- Αογγίνος ὁ μάγιστρος ἀδελφὸς Ζήνωνος βασιλέως 227, 13.
- Αόκος loco corrupto 47, 6 (= 179, 15); Α. ὁ ποταμὸς fluit sub eccl. S. Apostolorum 287, 2.
- Μαγδαλᾶς δῆμαρχος τῶν Βενέτων 182, 12.
- Μαΐα mater Mercurii 155, 6.
- Μακάριος ὁ νομοθέτης Ἀντιοχείας 212, 17.
- Μακεδόνες 11, 7; 12, 1; 136, 1; 183, 7; 227, 19.
- Μακεδόνιος ὁ αἰρετικὸς: eius statua in foro 44, 6 (= 173, 11); cf. 210, 17.
- Μαμαίνη: eius domus memoratur 148, 8.
- Μαμιανός (v. l. Δαμιανός) πατρίκιος Σελενίας 81, 3.
- Μαναΐμ (cod. μαναναή) στρατηγὸς vincit Scythas statuaque honoratur in Horreo 27, 8 (= 202, 15).
- Μανασσῆς πατρίκιος καὶ πραιπόσιτος Iustini II. aetate 107, 17 (v. l. Ναρσῆς).
- Μανουήλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσαήλ martyres a Iuliano occiduntur 142, 5; cf. ind. top.
- Μαξέντιος ὁ μοιχὸς: eius statua a gentilibus adorata 43, 13; cum Constantino regnat 143, 8.
- Μαξιμιανός (incertum utrum Herculus an Galerius) condit Cynegium 36, 3 (Μαξιμῖνος 163, 6); sacra facit Iconii 72, 12. Eius statua in Chalce 70, 4 (= 166, 2, ubi codd. Μαξιμῖνον).
- (sc. Ἐρμούλιος), pater Maxentii una cum Constantino regnat 143, 8. Cf. s. v. Ἐρμούλιος.
- Ἀθηναῖος ἀστρονόμος 97, 7 (μαξιμῖνος C).

Μαξιμίος στρατηγός *Κωνσταντίνου* 55, 11. 14.

— ὁ πτίσας τὸ *Κυνήγιον* 163, 6, cf. *Μαξιμιανός*.

— statua in Chalce 166, 2, cf. *Μαξιμιανός*.

Μαρία ἡ *Θεοτόκος* v. s. v. *Θεοτόκος*.

— ἡ *μυροφόρος*: eius reliquiae 288, 20.

Μαρκία χήρα *Iustiniani* aetate 76, 11. 14 sqq., *Phocae* aetate 218, 10 (*Μαρκία* HG).

Μαρκιανός βασιλεύς (450—457) ὁ ὅσιος: 197, 6; Anthemium generum coronat et imperatorem Romam mittit 251, 5; statuam *Menandri* vatis conflatur 29, 4 (= 204, 2), statuas ex *Exacionio* in *S. Mamantem* transfert 32, 17, extruit eccl. *S. Anastasiae Romanae* 233, 10, *S. Irenen* τὸ *Πέραμα* 234, 5, *Chrysotriclinum* 256, 10, mon. *Myroceratum* 276, 7 (JHB), *S. Zoen*, ubi sepelitur 275, 1. — Una cum *Pulcheria* uxore extruit *γηροκομεῖον* τὰ *Πράσινα* 239, 5, *S. Iesaiam* et *Laurentium* 241, 12, *Blachernarum* eccl. 241, 22, conficiunt aedificationem *S. Menae* 215, 3. — Eius statua in pal. *Tribunali* 39, 5 (= 168, 2), cf. 67, 8; in *Xerolopho* 67, 5 (= 161, 7) et 8; eius et *Pulcheriae* statuae in *Theodosiani* porticu 52, 16.

Μαρκίων philosophus quidam Romanus 136, 9.

Μαρτινάκης patricius avunculus *S. Theophani* 249, 16.

Μαρτύριος ἐπίσκοπος a *Iuliano* comburitur 53, 27.

Μαυρίκιος βασιλεύς (582—602): patricius habitat εἰς τὰ *Μαυριανοῦ* 233, 6; *Phocae* insidiatur 169, 1 (DFG), a *Phoca* occiditur 197, 6 (G), simulque eius uxor et liberi in *Eutropii* portu 267, 14; 274, 6. — Eius uxor *Constantina*, filia imper. *Tiberii*: v. s. v. *Κωνσταντίνα*, eius frater *Petrus* magister 237, 14, eius soror 274, 8, eius σύντεκνος *Cyriacus* patriarcha 250, 8, eius παρακοιμώμενος *Stephanus* 239, 1. — Delet statuas in *Exacionio* 181, 4, imaginem *Fortunae Urbis* 257, 6, bovis statuum in *Neorio* 196, 18. — Extruit *S. Georgium* 225, 19, τὰ *Καριανοῦ* 241, 18, palatium *Sophianum* 255, 16, *Bryantis* et *Damatry* 268, 11; 269, 4, armamentum (postea monast. *Παντελεήμονος*) 265, 8, *Myroceratum* monast. 276, 7 (ACM), restituit eccl. *S. Theodori Sphoracii* 225, 18, conficit *S. Quadragenta* 234, 16. — Eius et uxoris et liberorum statuae in Chalce 166, 4; 196, 21. — Annales eius imperii (καθ' ὧραν ἐπὶ *Μαυρικίου* *Αὐγούστου*) 49, 14.

Μαῦρος patricius, unus ex duodecim *Constantini Magni* 146, 12; 148, 5.

Μαυρονσία 159, 22.

Μεγαρεῖς 3, 4; 9, 11.

Μεγέθια δέσποινα *Tiberii Thracis* (578—582) aetate 237, 4.

Μεκάς quidam 47, 1.

Μελίας *Θρακῶν βασιλεύς* 4, 19.

- Μένανδρος* vates Cretensis: eius statua in Artotyriano 29, 1 (= 203, 16).
Μεσοποταμία 151, 4.
Μηδικὸν πῦρ quo balnea succenduntur Caminia: 136, 21.
Μήδων τὸ ἐλεγείον 60, 5; — *νίκη Ἰουστινιανοῦ* 60, 13.
Μητροφάνης πατριάρχης (315—327) 25, 10. 13 (= 207, 16). Cf. ind. top.
Μιχαὴλ πρωτοβεστιάριος Constantini Magni aetate 144, 1. — *ὁ Ῥαγγαβέ* (v. l. *ῥαγκαβᾶς*, *ῥαγαβέ* etc.) (811—813): *ὁ (ἀπο)κουροπαλάτης* 263, 6; 265, 1; lector fuit in Blachernis 263, 6, truncat statuatam Fortunae 205, 7; eius uxor Procopia 264, 19.
 — *ὁ Τραυλός* (820—829) *ὁ Ἀμορραῖος* condit monasterium Cucorobii 277, 8; cf. 277, 2 (JA).
 — *νῖδος Θεοφίλου* (842—867): eius mater Theodora 295, 14, eius avunculus Bardas Caesar 184, 6; 295, 9, matrem et sorores, in his Euphrosynem in monasterium relegat 243, 15, necatur a Basilio (223, 4; 273, 1 etc.) in S. Mamante (266, 6; 295, 9) per Toxaram patricium 250, 2. — Condit *τοὺς Ὁδηγούς* 223, 3, *τὸ Καραβίτζιν* 223, 7, stabulum Tzycanisterii 225, 5. — Eo regnante fuit Martinaces patricius 249, 17, Damianus *παρρακοιμώμενος* 266, 13, Icasia poetria 277, 2 (v. adn.).
Μόδεστος patricius, unus ex duodecim Constantini Magni 146, 13; 148, 9.
Μόδεστος patriarcha Cpolis Heraclii aetate 199, 21.
Μουσελέ cf. ind. top.
Μυριάδης cognomen Theodori eparchi imperatoris Theophili (829—842) 224, 11.
Μυροφόροι γυναῖκες: earum reliquiae in S. Iacobo 263, 17. Cf. etiam *Μαρία μυροφόρος*.
Μωκησός oppidum 189, 12.
Νάρκισσος πραιπόσιτος Theodosii II. aetate 63, 15 sqq.
Ναρσῆς πατρίκιος καὶ πραιπόσιτος Iustini II.; *ἐννοῦχος* 249, 2; marmora Proconneso affert ad soleam S. Sophiae tegendam 107, 15 (K), a Iustino portum Sophianum construere iubetur ibique statua honoratur 230, 7, condit *γηροκομεῖον*, *ξενῶνα*, *ἐκκλησίαν* prope domum suam 249, 1, S. Probum, Tarachum, Andronicum 249, 6. — Eius frater nomine non addito memoratur 254, 1. — Cf. 248, 15 (H).
Νεβρώδ = Nimrod: eius statua cum lepore et cane in Exacionio 32, 15.
Νεκτάριος πατριάρχης (381—397) 210, 16; residet in S. Irene antiqua 75, 2; cum Theodosio recipit reliquias S. Ioannis Prodromi 260, 19.
Νερούας unus ex septem philosophis Theodosii II. 61, 17; 62, 8; (= 193, 3. 7).
Νεστόριος αἰρετικός 211, 12.
Νηπίων τῶν ἁγίων reliquiae in S. Iacobi eccl. 263, 12.
Νίγρος (*Νίγρο* indecl. GB, *Νίγρος* A) tyrannus Sep-

- timi Severi aetate 15, 8;
 135, 8 sqq.
 Νικαία Βιθυνῶν 189, 16;
 210, 3.
 Νικάνωρ, Seleuci cognomen
 157, 9.
 Νικήτας μάρτυς: eius reliquiae
 in S. Romano 245, 6 (JHG).
 — δομέστικος incerta aetate
 243, 1 (H, rell. codd. Νικό-
 λας).
 — εὐνοῦχος καὶ ἐπὶ τῆς τραπέ-
 ζης aetate Theophili (829—
 842) condit balneum 269,
 19.
 — μάγιστρος cognomine ὁ
 Ξυλινίτης aetate Leonis Isauri
 (717—741) erigit τὰ Ξυλι-
 νίτον 276, 13.
 Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς (963—969)
 145, 11.
 — πραιπόσιτος τοῦ βασιλέως
 Θεοφίλου (829—842) 223,
 10 sqq.
 — ὁ Σελευκηνός (v. adn.)
 pater Procopiae Augustae
 Michaelis Rhangabe (811—
 813) 265, 1.
 Νικόλαος δομέστικος τῆς Ἀνα-
 τολῆς (Νικήτας H) 243, 1.
 Νικολία oppidum 189, 16 (J,
 νικαίας rell.)
 Νικομηδέων ἡ μητρόπολις 53,
 6; Νικομήδεια 69, 23 (= 189,
 8).
 Νικόπολις 192, 10.
 Νινευή 151, 7.
 Νίσος heros Megarensium 3, 4.
 Νοῦζάμητος, ὑπαρχος ὁ ἀπὸ
 Περσῶν 41, 15.
 Νοῦμεριανὸς Καῖσαρ 33, 8
 (= 162, 4.)
- Ξενοφῶν sartor quidam Iusti-
 niani aetate 80, 3.
 Ξυλινίτης cognomen Nicetae
 276, 13.
 Ὀδρύσης Scytharum rex 8, 4.
 Ὀδυσσεύς: statua in Hippo-
 dromo 190, 15.
 Οἰκονόμος· τὸ μέγα λουτρὸν
 τοῦ Οἰκονομίον 145, 6, v. ind.
 top.
 Ὀκτανόιος = Octavianus 192, 1.
 Ὀλβιανὸς ἑπαρχος Constantini
 M. aetate(?) 56, 8.
 Ὀλύβριος ὁ πραιπόσιτος socius
 Constantini Magni 143, 20,
 magister Romanus eccl. Eu-
 phemiae exstruit 238, 8.
 τὰ Ὀλύμπια 62, 1. 7 (= 193, 6).
 Ὀνωρήσιος ἑπαρχος Constan-
 tini Magni aetate 144, 2.
 Ὀνώριος βασιλεύς 61, 1; eius
 statua in Augusteo 65, 16,
 in Tauro 176, 5.
 Ὁθαλεντινιανὸς βασιλεύς: tres
 huius nominis imperatores
 (364—375, 383—392, 425—
 455) raro distinguuntur¹⁾:
 ὁ κτίτωρ τοῦ ἀγῶνος (I., cf.
 Theophan. p. 440, 17 de
 Boor) eiusque filia Iuliana
 237, 6; idem fortasse Modium
 exstruit 27, 14 (= 202, 21),
 179, 4, statuam hominis
 nudi et galeati in hippodr.
 ponit 64, 5; eo regnante
 Germanus patricius dux in
 Peloponnesum mittitur 259,
 11. — Valentiniano (III.)
 regnante Aetius cisternam
 condit 73, 1 (οὐάλεντος cod.)
 — Statuae Val. I. aut II.

1) In Parastaseon libello duobus locis cognomen ὁ νεώτερος invenimus, reliquis nihil additur.

- ad S. Sophiam 26, 15 (= 202, 6), in Horreo seu Modio 28, 12 (= 203, 10), in peripato hippodromi 32, 4 (= 190, 7 et 207, 9), in Xerolopho 67, 4 (= 161, 7); 67, 8 (βάλεντος cod.) — Val. III. statua in cisterna Aetii 73, 2 (οὐάλεντος cod.); τοῦ νεωτέρου statua in Leontii porticu 54, 14, in Marinacii regione 69, 18.
- Οὐαλεντινιανὸς πραιπόσιτος Κώνσταντος 48, 14.
- Οὐάλης (364—378): ὁ Ἀρειανὸς 24, 15; 67, 19; aquaeductum aedificat 67, 19 (= 188, 8); cf. 201, 6 (ex 24, 16). — Falsa lectio in 73, 1 et 2 et inde 188, 10.
- Οὐρβίκιος πραιπόσιτος adiuvat Constantinum M. in condenda urbe 143, 20; 149, 9. 16 aedificat S. Iulianum 216, 5; cf. ind. top.
- Βαρβάτος, rerum militarium scriptor regnante Anastasio (491—518), aedificat S. Mariam Urbicii 220, 7; de eius domibus ibidem.
- Παλαῖνοι ἄγροι a Constantino M. distributi 139, 7.
- Παλλάδιον sub columna fori 174, 2, cod. Aug. ad 17, 15:
- Παλλάδος δύο ἰδρύματα in senatu 18, 1 (= 139, 4), εἶδωλον ἀργυροῦν in foro 43, 5. Cf. Ἀθηναῖ.
- Πανεύς 53, 11. 26.
- Πάνομος quidam Graecus Panormum condit 22, 28 (= 199, 4).
- Πάταρα 189, 13 (B).
- Πατρίκιος Δεκτηνός (?) 305, 11.
- Παυλῖνος μάγιστρος Theodosii et Eudociae amicus 261, 1 sqq.
- Παῦλος (I.) πατριάρχης Κπόλεως (340—341) 25, 14 (= 207, 17).
- (IV.) πατριάρχης Κπόλεως (780—784) 269, 9.
- αἰρετικός 212, 13.
- Παφλαγονία et Παφλαγών 180, 1. 3; 248, 17.
- Πελοπόννησος 259, 12.
- Πέλοψ unus ex septem philosophis Theodosii II. 61, 17; 63, 3 (= 193, 3. 15).
- Περίνθιοι οἱ Ἡρακλεῶται 15, 11.
- Περίττιος (Περιττίων?) καστροφύλαξ Chalcedonem oppugnat 197, 11; 198, 6 (cf. 22, 11. 19).
- Πέρσαι (Περσίς, Περσία etc.). Eorum rex Sarbarus 102, 2; 146, 9; Chosroes 23, 7 (= 199, 13). Cum eis pugnatur a Iuliano 144, 4, a Constantino Magno, qui duodecim Romanos illuc mittit 146, 8 — 147, 7; a Zenone 239, 19; a Iustiniano 149, 14; cf. 159, 14. 19. Aurelianus se Persis prodit 76, 13. — Statuas rapiunt 23, 7 (= 199, 13), pacti loco accipiunt 51, 9. Νουζάμητος ὑπαρχος ὁ ἀπὸ Περσῶν 41, 16; eorum καστροφύλαξ Περίττιος 197, 11; 198, 6. — Περσικαὶ στήλαι 26, 9 (= 201, 21).
- Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας statuae Iconio advectae 71, 13 sqq. (= 194, 15).
- Περσθλάβη oppidum a Constantino conditum 149, 14.
- Πέτρα oppidum Arabiae 194, 14.

Πέτρος, magister et curopalata, frater imp. Mauricii (582—602) 237, 13.

— patricius cogn. *Βαρσυνιανός* Iustiniani aetate 249, 12; 264, 11.

— *αίρετικός* 212, 13.

Πηγανούσιοι κίονες 92, 18 (K)

— *μάρμαρος* 51, 5.

Πικρίδιος κοιτωνίτης aetate imperatr. Irenae (780—802) 265, 11.

Πλάτων eunuchus et cubicularius Basilisci (475—477) aetate 35, 3 (= 162, 17).

Πλιάβαρος v. *Γλιάβαρος*.

Πλίσκουβα oppidum a Constantino M. conditum 149, 13.

Πλούμβας φιλόσοφος (*Πλουμβάτος*?) Iustini II. (565—578) aetate 70, 21.

Πλούταρχος a secretis et epistulis Iustiniani I. 76, 9.

Πολυδέυκης alter Dioscurorum 7, 4.

Πολύευκτος; eius dies festus (9. Ianuar) 273, 3; cf. ind. top.

Πόντιός τις; eius κατασκευάσμα in hippodr. 60, 3.

Πόντος 2, 4; 13, 11; ibi σκουλάτον 49, 9 sq. — *Ποντική θάλασσα* 14, 6.

Ποσειδών 4, 11; 5, 13; 10, 10 cf. ind. top.

Πουλχερία uxor Marciani (450—457), filia Eudoxiae 37, 17; eius statua in Chalce 38, 7 (= 165, 1), aliae 37, 17, 52, 16; eius memoriam pie colit Leo Magnus 52, 12 sqq. — Varia aedificia cum Marciano struit v. s. v. *Μαρκιανός*.

Πράσινον μέρος: 20, 16 (= 208, 14); 37, 10; 39, 1. 7; 42, 7; 46, 12; 59, 7; 70, 20; 182, 13. 15; 239, 4 etc. Cf. ind. top.

Πρίαπον qualem artifices finxerint 156, 9.

Πρόβος patricius, unus ex duodecim Constantini comitibus 146, 11; 148, 1. 3; 249, 18.

Πρόκλος πατριάρχης Κπόλεως (434—447) 150, 10; 183, 18; 239, 15.

Προκόννησος 107, 17.

Προκοπία: ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστίνου καὶ Προκοπίου 254, 1 (cod. H, falsa lectio pro Σοφίας). Cf. ind. top.

— filia Nicephori Seleuceni, uxor Michaelis Rhangabe 264, 19.

Προποντίς 12, 7.

Πρωτάσιος unus ex Constantini Magni sociis 146, 10; 220, 13.

Πρωτόμαχος στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων 13, 5.

Πυθία 2, 2.

Πύρος αίρετικός 212, 12.

Ῥήγιον (?) κάστρον Περσῶν 197, 10. 14 (22, 11. 13).

Ῥοδανός patricius unus ex Constantini sociis 146, 12; 148, 6.

Ῥόδος ἡ νῆσος 92, 1; 107, 1. 4; 189, 14; *Ῥόδιοι* 9, 9.

Ῥουφῖνος μάγιστρος aetate Theodosii I. 75, 6 sq.; fuit antea σκντοτόμος, apud quem imperator habitabat 216, 12. Eo auctore aedificat Theodosius templum S. Iohannis Prodr. 260, 19.

Ῥωμαῖος v. *Ῥώμη*.

- Ῥωμανὸς ὁ γέρον (920—944): ὁ Λακαπηνός dicitur 170, 19 (E); sculptas columnas in Chalcen transfert 232, 12, erigit Salvatorem in Chalce 282, 9, erigit columnasiunctas 267, 11 (ACB), denuo extruit S. Marcum ad Taurum 277, 13, templum S. Iohannis Theol. in Diippio 170, 19 (E); eo regnante fuit Lips drungarius 289, 6.
- ὁ νέος ὁ πορφυρογέννητος (959—963): pater Basilii 283, 6.
- Ῥώμη (Ῥωμαῖος etc.) ἡ πρεσβυτέρα 1, 5 (= 137, 14); 15, 7. ἡ μεγάλη 17, 9, ἡ νέα (= Κπόλις) 1, 7 (= 137, 17); 48, 6. Ad eius similitudinem Cpolis conditur 17, 3 sqq., 145, 15; 181, 10; inde venit Constantinus 174, 6; inde statuæ Cpolim transferuntur 41, 11 (= 172, 14); 59, 14 (= 189, 6); 256, 11; 257, 9; inde veniunt artifices 237, 8; senatores a Constantino Cpolim transferuntur 146, 5—148, 11; ἀπληκτα τῶν Ῥωμαίων Cpoli erant ad Iulianum et in Halonitzio 216, 6. 9; cf. ind. top. — Romae templum Solis ab Aureliano exstructum 76, 12; statuæ Iuliani Apostatae et Gratiani 54, 8. 11. — Ῥωμαίων γυναῖκες morbo capillos amittunt 153, 18. Urbs a Gallis diruitur imperante Severo 137, 18. — Ῥωμαῖα γράμματα 178, 15, Ῥωμαῖκά γράμματα 226, 2; μάρμαρος Ῥωμαῖος 177, 8 (G). — Ῥωμαῖκοι vel Ῥωμαῖοι κίονες 76, 8; 85, 3 cf. 92, 18 (adn.). — Ῥωμαῖκὸς στόλος = Byzantinorum quos dicimus classis 231, 9; 252, 3; Ῥωμαϊκὴ γῆ 159, 15. — Cf. etiam 54, 3; 61, 2; 136, 1; 226, 1 etc.
- οἱ Ῥῶς 176, 12.
- Σάβας ὁ ὄσιος 21, 2 (= 195, 17.).
- Σαβέλλιος ὁ αἰρετικός: eius statua in foro 44, 6 (= 173, 11.).
- Σαλλούστιος (v. l. Σαλονστιῶν) patricius unus ex duodecim Constantini Magni senatoribus 146, 12; 148, 8; 149, 10.
- Σάλος ποταμός 305, 11.
- Σαμάρεια 98, 9, Σαμαρεῖτις 98, 11.
- Σαμονήλ ὁ προφήτης: eius cornu olei, quo reges unguebat 276, 9; reliquiae 211, 5.
- Σάρβαρος Περεσῶν βασιλεύς 102, 2; 146, 9.
- Σάρδη 189, 12.
- Σάταλα 189, 13.
- Σεβαστεία 189, 12.
- Σεκοῦνδος φιλόσοφος: eius versus 70, 16 (= 165, 4).
- Σελεύκεια (Σελευκεία): inde patricius Maurianus 81, 3; inde statuæ Cpolim transferuntur 189, 15; ibi vincitur Illus eiusque milites 227, 19. — Σελευκηνός (v. l. Σελεύκιος) v. Νικηφόρος.
- Σέλευκος Νικάνωρ rex Syriae 157, 8.
- Σελήνη: statua ad S. Sophiam 26, 8 (= 140, 5 et 201, 20); cf. Ἀφροδίτη.
- Σεμέστη νόμφη 3, 7; 4, 9; cf. 2, 10; 4, 4; 7, 4.

- Σεξτίλιος μὴν* 192, 2.
Σεπτέμβριος μὴν 192, 4.
Σεραπίων ὑπατικός: statua ad S. Sophiam 26, 16 (= 202, 7).
 — *κάστρον τῶν Περσῶν*, 'Ρήγιον τοῦνομα 197, 9 (22, 10).
Σέργιος πατριάρχης Κπόλεως (610—638) 69, 2; condit S. Georgii eccl. Chalcedone sitam 280, 11. — *αἰρετικός* 212, 12.
Σεῦρος (v. l. *Σεβήρος*) (Septimius Severus 193—211). Eius pugna et foedus cum Nigro tyranno 15, 7 sqq.; 135, 6—137, 12. Byzantii muros frangit, postea monumentis urbem ornat, balneum Zeuxippi et Caminia, hippodromum aedificans 15, 11—16, 7; 67, 14 sqq. (= 168, 6), 136, 15 sqq.; 145, 15, νόσῳ ἐπιληψίας moritur 137, 9; cf. ind. top.
 — ὁ *ὕδρς Κάρον* (Constantini Magni aetate, sed quis re vera huic fabuloso viro respondeat, nescio): elefanti statuam in Basilica ponit 40, 12; 41, 7. 14 (= 172, 2); eius palatium et templum prope Taurum 57, 12. 15; *Σεῦρον τὸν Ἐρκοῦλιον* vincit Constantinus 57, 20; Gazis domicilia dat in Viglentii regione Cpolitana 55, 11; eiusdem ni fallor statua in Smyrnio 24, 9 (= 201, 2), in Xerolopho, ubi multa sacrificia fecit 32, 8 (= 161, 1).
 — *πατέριος καὶ ἀδελφοποιητὸς* imperatoris Constantis (642—668) 251, 18, cf. ind. top.
Σικελία 189, 16; 251, 20.
Σικεῶν v. *Θεόδωρος ὁ λεγ. Σικεῶν*.
Σιλβανός unus ex septem Theodosii II. philosophis 61, 18; 62, 9 (= 193, 3. 8).
Σίλβεστρος πάπας Ῥώμης 210, 6.
Σινάτος vel *Σινάτης* quidam Senatum aedificasse dicitur 49, 16 (*Σινάτης* nomen proprium etiam in Actis et Diplom. ed. Miklosich—Müller II p. 224.)
Σιλάβος (v. l. *Σθιλάβος*) cogn. *Δαμιανοῦ* 266, 12.
Σιληρός quidam 148, 5.
Σκόμβρος unus ex duodecim Constantini Magni senatoribus 146, 10.
Σκύθαι 8, 4; 9, 8; 27, 8 (= 202, 16); 149, 13; 227, 19.
Σκύλλα: eius statua in hippodromo 190, 14.
Σμάραγδος patricius et dux Tiberii Thracis (578—582) aetate 277, 5.
Σμόρνα 189, 15; 252, 16.
Σολομών 105, 5; statua in ci-sterne basilica 171, 9 (sed cf. 68, 4).
Σοφία uxor Iustini II. (565—578) ἡ *Λωβή*: maritum monet, ut portum Sophianum aedificet 230, 2 sqq.; eius statua in hoc portu 184, 14; 230, 21; in Milio 38, 13 (= 166, 16). — Cf. 187, 7 (G). Falsa lectio 70, 21.
Σπάνος cognomen Theodosii I. 70, 6.
Στέφανος ὁ παρακοιμώμενος Μανρικίου (582—602) 239, 1.
Στούδιος patricius Leonis Magni aetate 247, 3, cf. ind. top.

- Στουδίτης, Θεόδωρος, ποιητής* 245, 8.
- Στρατήγιος μάγιστρος, τῶν βασιλικῶν χρημάτων φύλαξ καὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγ. ἀδελφοποιητός* 78, 13; 84, 10; 86, 3; 89, 2. 11; 105, 6; 260, 1.
- Στρατονίκη uxor Seleuci Nicatoris* 157, 10.
- Στρόβος adversarius Byzantis* 9, 6.
- Στυλιανός Τζαούτζης* 289, 2.
- Σύμβουλος(?)* cf. 97, 7.
- Συμεὼν ὁ Θεοδόχος* eius reliquiae in eccl. S. Iacobi feruntur 263, 13.
- Σφωράκιος patricius aetate Arcadii et Theodosii II.* 225, 14. Cf. ind. top.
- Ταράσιος πατριάρχης* (784—806) 212, 22; 266, 9.
- Τερβέλis ὁ Βουλγαρίας* 40, 6 sqq. (= 172, 1); 244, 7. 8.
- Τερρεντίον λείψανα* 211, 5.
- Τζαούτζης v. Στυλιανός* 289, 3.
- Τιβέριος* (14—37) cf. Anon. Tr. in notis ad 158, 6.
- *ὁ Θράξ* (578—582); *ὁ πρωτός* dicitur 20, 9 (= 208, 9), *κυρτοειδής* 52, 8 (= 165, 13); eius uxor Anastasia 234, 12, filia Constantina 234, 17, gener imperator Mauricius 234, 16; 265, 13.
- palatium prope S. Agathonicum instaurat 20, 9 (= 208, 9), condit Bryantis et Damatry palatia 268, 11; 269, 3; S. Quadraginta 234, 12, τὸ *Καστέλλιν* 265, 13. — Eius aetate florent Smaragdus patricius 277, 6, Megethia *δέσποινα* 237, 4, frater quidam Narsis 254, 2. — Eius statua in Chalce 52, 8 (= 165, 13).
- Τιβέριος ὁ Ἀψίμαρος* (698—705) moenia maritima restituit 20, 11 (= 208, 19), bello vincitur 40, 4; Leontium in monasterium τὰ *Δαλμάτου* relegat 280, 7.
- Τίγρις* 151, 4.
- Τιμήσιος pater Nigri tyranni* 135, 8.
- *στρατηγὸς Βυζαντίων* 13, 9.
- Τοξαῶς μαγνλαβίτης imper. Michaellem* necat 250, 2.
- Τουβάκης* quidam: eius domus 150, 1.
- Τραιανός* (98—117) 47, 1; eius statua equestris in Milio 170, 14 (sed E habet *Γρατιανοῦ*).
- Τράλλη* 189, 12.
- Τρώας* 77, 2. — *Τρωικὸς πόλεμος* 9, 15.
- Τρώιλος κουβικουλάριος* Iustini I. 85, 7; 91, 18; idem ni fallor *πρωτοβεστιάριος* Iustini II. 230, 8.
- Τυάνα* 11, 1; 189, 15. — *Τυανεύς* Apollonius 191, 16; 206, 18.
- Τυχαιον* cf. *Τύχη*.
- Τύχη τῆς πόλεως*: Fortunae urbis instar fuit Apollinis statua in columna porphyretica Fori 56, 16 (= 177, 18) et Rheae statua a Byzante erecta (*Τυχαιον τῆς πόλεως*) 6, 10; et catena in cruce Milii 38, 12; 166, 9.
- Eius statua cum modio fuit in orientali arcu Fori 205, 5, in Strategio 184, 5, supra arcum palatii 257, 3; parva statua in solemnī processione in hippodromum

- portabatur 42, 11 (= 173, 3), cf. 196, 2 sqq.
- Ἰπάτιος ὁ ἅγιος draconem baculo necat 281, 16.
- πατρίκιος καὶ δῆμαρχος τῶν Βενέτων a fractionibus circi imperator renuntiatur 75, 12.
- Φαρές dux Gelimerum custodire iubetur 159, 22 (C).
- Φάρος 12, 20 (epigr.)
- Φαρμακᾶς quidam 250, 15.
- Φαῦστα uxor Constantini Magni: statua in Smyrnio 23, 16 (= 200, 6), in Senatu 50, 20.
- Φιδάλεια uxor Byzantis 8, 7; 14, 14; statua ἐν τῷ κατωγαίᾳ πόρτῃ 20, 19 (= 195, 14).
- Φιλιππικὸς βασιλεὺς (711—713): improbatur (ἀπεδοκιμάσθη) in basilica 40, 5; statuam defodi iubet in Cynegio 36, 21 (= 163, 17), duas statuas ex portu Sophiano aufert 184, 15; cf. 230, 23 (CM); eius statua in Zeuxippo 71, 2 (= 171, 4).
- Φίλιππος ὁ Ἀμόντων 11, 7 sqq.; 12, 7 sqq.; 13, 2 (epigr.)
- Φιλόδαρος λογιστὴς Iconio nomen indit 72, 4. 8 (= 195, 4. 7).
- Φιλόκαλος quidam est is, cui pars Parastaseon scripta est: 35, 4; 35, 23; 48, 9. 13.
- Φιλόξενος unus ex duodecim Constantini senatoribus 146, 11, exstruit Philoxeni ci-sternam 147, 23; 300, 3.
- Φιρμιλλιανοῦ statua in peripato hippodr. 32, 5 (= 190, 8 et 207, 9).
- Φλωρέντιος patricius et dux Antiochiaë (B) Arcadii (395—408) aetate 251, 1, cf. ind. top.
- Φλώρος Constantini M. aetate 269, 6; cf. ind. top.
- Φοίνικες 155, 17.
- Φοῖνιξ oppidum 252, 4.
- Φόρων philosophus Romanus (v. l. Φύρων) Sept. Severi aetate fuisse dicitur 136, 9.
- Φοργία 261, 6.
- Φωκᾶς βασιλεὺς (602—610). ὁ Καππάδοξ 218, 8; 273, 12. Mauriciū eiusque familiam necat 197, 6 (G), 274, 11; praetorium erigit 218, 12; equo vehens lapsus esse dicitur in Phocolistho 228, 8; Anastasiam diligit 255, 20 (HJA C), condit ecclesiam S. Phocae cogn. Diipii in Milio duosque equos ibi ponit 168, 16 sqq.; comburitur ab Heraclio 49, 7 (cf. 180, 14); cf. 68, 18 sqq. (= 168, 14). — Eius statua post Magnauram 68, 5 sqq. (= 168, 10. Eius eparchus et gener Crispus 273, 11; eo regnante fuit S. Theodorus ὁ Σικεῶν 68, 9 (= 168, 15).
- Χαγάνος ὁ ἄρχων Βουλγαρίας 265, 14.
- Χαζάρεις· Γλιαβάνος Χάζαρις 40, 7.
- Χαλδεία 189, 13.
- Χαλκηδών cf. ind. top. s. v. Καλχηδών.
- Χαλκίς 9, 16.
- Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων 12, 5—13, 5.
- Χαρίσιος (v. l. Χάρσιος) δῆμαρχος τῶν Πρασίνων Theo-

- dosii II. aetate 182, 13; *δευτερεύων μέρους Βενέτων* 259, 1; cf. 254, 1 (C) v. ind. top.
- Χαρίτων εὐνοῦχος ἐπίκλην Χηνόπουλος* (v. adn.) Iustiniani I. aetate 79, 18.
- Χάρυβδης* 190, 14.
- Χατζιτζάριοι*: Ἀμαληκίται οἱ *Χατζ.* Theodosii II. aetate 150, 8.
- Χερσών* 46, 16; 244, 5.
- Χηνόπουλος* (v. l. *χηνόπους*, *χηνόπωλος*) cognomen Charitonis 80, 1.
- Χίος* 71, 11 (= 190, 4); 189, 14.
- Χοσρόης Περσῶν βασιλεύς* 23, 7 (= 199, 13); 199, 15 sqq.
- Χριστιανοί* a Iuliano comburuntur 49, 3 (= 180, 12), eius uxor Anastasia *Χριστιανή* pellitur 66, 28, Christianorum statucae ad S. Sophiam 26, 11 (= 140, 9 et 202, 2 sqq.)
- Χριστός*: urceolus myri quo unguebatur 33, 17 (= 161, 11); clavi crucis 174, 10, *σανδάλια* et imago Berytensis 282, 19. — Statua in Paneade a Iuliano fracta 53, 21, st. matris cum infante ab Arianis combusta 25, 20 (= 207, 22), in Contariis a Constantino Magno posita 55, 5 (= 187, 15), in Chalce 197, 2 (22, 3); 219, 14, in Christocamaro 253, 5. — Ad sepulcri eius similitudinem ecclesiae exstruuntur 245, 15; 250, 7.
- Χρυσάφιος ὁ τζουμάς εὐνοῦχος καὶ παρακοιμώμενος* Theodosii II. 182, 5.
- Χρύσης* et *Χρυσῆς* 5, 7.
- Χρυσόπολις* cf. ind. top.
- Ὠριγένης αἰρετικός* 212, 3.
- Ὠρος*: idem atque Priapus 156, 10.

Index topographicus urbis Constantinopolis eiusque suburbiorum.

Τὰ Ἀββακεῖα eccl. archi-
strategi prope Xerolophum
270, 3. Cf. εὐκτήριον τοῦ
ἁββᾶ Κύρου Synaxar. CP
ed. Delehaye 218, 30.

Ἀβραμίτης nomen monasterii
τῆς Ἀχειροποιήτου (ante
portam Auream) 260, 10;
cf. Pargoire Revue des qu.
hist. 1899 p. 93—100.

Ἀγαθονίκου eccl. 20, 3
(= 208, 3); 37, 3 (= 163,
22); 74, 8; 140, 10; 214, 4.
Prope eccl. palatium 20, 7
(= 208, 8).

Ἀγιοσοφίτισσα nomen eccl.
Mariae ad Chalcopratia
227, 4 (E); cf. 263, 4.

Ἀγρικολάου οἶκος 148, 4 in
regione τὰ Μαυριανοῦ.

ἀγῶγος Constantini M. 17,
12 (= 138, 10); 149, 3. —
Valentis 67, 19 (= 188, 7). —
Valentiniani 237, 6; alius(?)
244, 11.

τὰ Ἀδδᾶ eccl. archistrategi
229, 6 (secundum cod. E
antea eccl. S. Thomae τοῦ
Ἀμαντίου).

Ἀετίου κινστήρα 72, 20
(= 188, 9).

Ἀθηναῖς ναός(?) 7, 12 (B₁).

Ἀλαντος καὶ Ἀχιλλέως βωμοί
prope Strategium 7, 7.

Αἰμιλιανοῦ porta et eccl.
prope Ῥάβδον 247, 6.

Ἀκακίου eccl. 74, 8. 140, 10,
253, 5 (prope Musele do-
mum), τὸ Ἐπτάσκαλον 214,
4 (πλησίον τῶν οἰκημάτων
τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου cod.
E), 219, 6; ἡ Καρέα (ἐν τῇ
βασιλικῇ πύρρῃ) 253, 19.

Ἀκούβιτα ἰθ' in palatio
144, 17.

ἀκρόπολις 140, 15; 141, 5
et 12; 148, 15; 162, 9.

Ἀκροπολίτου οἶκος 150, 2.
τὰ Ἀλεξανδρίας (ἀλεξάνδρον
Ἡμονήτης ἀ. Δομνίκας 275, 18.

Ἀλωνίτζιν prope Taurum
xenodochium 176, 2, pala-
tium 216, 7.

τὰ Ἀμαντίου domus Amantii,
postea eccl. S. Thomae 249,
8, postea S. archistrategi
Addae 229, 9 (cod. E).

τὰ Ἀμαστριανοῦ 46, 18 sqq.
(= 179, 12); 179, 3; 203, 11
(G); 269, 15.

Ἀμφιάρεω templum vel ara
7, 8.

ἀναβαθμοὶ οἱ οὐβ' 40, 16
(cf. 172, 3; 36, 8).

- Ἰνάπλους 10, 3. eccl. S. Michaelis 18, 2 (Ang.); 265, 18; 266, 5 (H).
- Ἀναργύρων (i.e. Cosmae et Damiani) eccl. τὰ Παυλίνης (τὰ Βραχέος cod. B) 261, 1 sqq.; τὰ Βασιλίσκων 255, 9; εἰς τὸ Ζεῦγμα 239, 14.
- Ἀναστάσεως eccl. (?) εἰς τὰ Μαυριανοῦ 233, 9 (HG), chron. anni 1570 ad p. 81, 11.
- Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας eccl. (εἰς τὰ Μαυριανοῦ, εἰς τὰ Ψηφᾶ) 233, 9; τῆς Φαρμακολυτρίας 250, 13.
- pal. (postea τῶν Σοφιῶν) 255, 16.
- Ἀναστασίου martyr is eccl. 219, 1.
- Ἀνδρέον eccl. in Strategio 218, 5 (J), in Bucino (postea χοροβολῶν) 258, 8.
- Ἀνδρονίκου καὶ Προβόν καὶ Ταράχων eccl. 249, 6.
- Ἀνεμοδοῦριν 37, 5; 253, 9 (v. l. ἀνεμοδοῦλι(ο)ν).
- τὰ Ἀνθημίου domus Anthemii (πλησίον τῶν Κύρον CM), postea templum, thermae, gerocomium 251, 4.
- Ἀννης eccl. in Deutero 244, 1; mon. τὰ Σπουδῆς 251, 10; ὁ Διηγεστέας 232, 13 (HB).
- τὰ Ἀντιόχου dom. et regio 241, 6.
- Ἀντωνίου eccl. 141, 17; 142, 7 (ἐν τῇ πλατείᾳ cod. E); 148, 16 (A₂); τὰ Ἀρματίου 150, 21, cf. s. v. Ἀρμάτιος.
- Ἀποστόλων eccl. magna (cod. Ang. in notis ad 18, 2); 139, 16; 140, 11; 148, 10; 181, 16; 214, 5; 281, 3; 282, 2 (HB); 286, 7. 16 sqq.; alia 232, 3; eccl. in palatio 144, 13; eccl. in Exacionio 281, 10 (antea S. Trinitatis eccl.).
- Ἀρεοβίνδου dom. et eccl. Mariae 237, 12; thermae 238, 3.
- Ἀρκαδιαναί 141, 13; 164, 11; ἁ. Ἰωάννης αἱ Ἀρκαδιαναί (πλησίον τοῦ Φόρον M) 221, 12.
- Ἀρκάδιος ὁ λεγ. Νεώριος 67, 9.
- Ἀρκλα insula, quae olim Δάμαλις, nunc autem turris Leandri audit, 264, 3 (E).
- Ἀρμαμέντου An. Tr. in notis ad 68, 4 (= 168, 10); aliud(?) 217, 3; 265, 8.
- Ἀρμαμενταρέας mon. ὁ ἄ. Παντελεήμων 265, 7.
- τὰ Ἀρματίου (inter ἄρματιον et ἄρματιον variant codd.) 142, 7; 149, 17; 238, 11; 271, 5, ibi gerocomium et thermae 238, 17; ibi eccl. S. Antonii 150, 21.
- Ἀρταβάσδου οἶκος 239, 8.
- Ἀρτέμιδος templum πρὸς τὸ τῆς Θράκης ὄρος 7, 12, in portu Phruxi 14, 9.
- Ἀρτεμίου eccl., antea Ioannis Bapt. 235, 21 (ἡ Ὁξεία add. J).
- Ἀρτεμίσιον(?) 48, 8 (v. not.)
- τὰ Ἀρτοπωλεῖα 44, 12 — 46, 17 (= 174, 12), forum mancipiorum 185, 4; 203, 15; 207, 4
- Ἀρτοτυριανὸς τόπος (idem ac Ἀρτοπωλεῖα locus?) 29, 2 (= 203, 17); 164, 3; 175, 13.
- τῶν Ἀρχαγγέλων eccl. cogn. τὰ Τζίρον (τὰ Στείρον v. l.) 221, 1.
- τὰ Ἀρχιστρατήγουν 38, 3

(= 164, 14, ubi additur εἰς Ἀρκαδιανός); eccl. in Anaplo cod. Ang. in notis ad 18, 2; 265, 18; in Sosthenio cod. Ang. in notis ad 18, 2; 267, 2; τοῦ Ἀββακεῖα 270, 3; τοῦ Ἀδδα 229, 6; τὸ Χρυσοβάλανον 243, 6; εἰς τὸν ἅ. Ἰουλιανόν 236, 3; ὁ μικρὸς τῆς Νέας 272, 11.
 Ἀσπαρος κινστέρνα 73, 4 (= 188, 12); 243, 10; οἶκος 188, 18.
 Ἀσώματος τὰ Στείρου 220, 20 (G).
 Ἀύγουσταῖον (sic Hes. et Parast. 65, 10, Ἀύγουστῶν Codin., nisi quod GB plerumque αὐγουστεῶν prae-bent; Ἀύγουστειον An. Tr. 158, 4 et 159, 3, cod. R et Vind. 129 in 104, 9, τὰ Ἀύγουστεῖα Parast. 37, 19): forum, ubi columna cum statua Helenae 17, 8 (= 138, 6); 158, 4; cum statua Iustiniani 159, 3sq.; 284, 10; 285, 1sq.; cum statuis Constantini, dein Theodosii, denique Iustiniani 65, 10sq. — Cf. 170, 13 (G); 37, 19 (ἐν τοῖς Ἀύγουστείοις); 104, 9 (πύλαι τοῦ Ἀύγουστιῶνος).
 Ἀυγούστης μονὴ γυναικεία 273, 7 (cf. Acta Anastasii ed. Usener p. 26: μονῆς τῶν Ἀυγούστης διακειμένης πλησίον τοῦ ἁ. Θωμᾶ τοῦ ἐπιλεγομένου ἀποστολίου).
 αὐλὴ λιθόστρωτος: ἰβίσαν-ρίον, δ' χαλκαὶ πύλαι etc. 185, 5.
 Ἀφροδίτης τέμενος 7, 11.
 Ἀχειροποιήτου ἡ μονή, ὁ Ἀβραμίτης 260, 8.

Ἀχιλλέως βωμὸς καὶ λουτρόν 7, 7sq.; 141, 7.

Βάκχος v. Σέργιος.

βαλανεῖα v. λουτρά.

Βαπτιστήριον v. ἁ. Σοφία. ἁ. Βαρβάρως ἐκκλ. 37, 6. 8 (= 164, 3); 283, 15.

Βαρβύσης v. Κύδαρος.

τὰ Βασιλεία v. παλάτιον; βασιλείων αὐλή 18, 2 (= 139, 5, βασιλικὴ αὐλή A).

Βασιλείον τοῦ παρακοιμ. οἶκος, antea Ἀσπαρος 188, 18.

τὰ Βασιλίδου (Βασιλίδος v. l.) 279, 12 (ὁ ἅ. Νικόλαος add. C).

Βασιλικὴ κινστέρνη 67, 20 et 68, 2 (= 171, 6 et 14), μεγάλη καὶ μικρά 300, 5; β. σειρά (an σταά?) ἡ χρυσό-ροφος 39, 9; 40, 6. 14 (= 171, 16); βασιλικὴ αὐλή 139, 5 (A); Βασιλικὴ 6, 9; 14, 12; 226, 12; βασιλ. πύλη (τῆς Χαλκῆς) 38, 6 (= 164, 17); βας. πόρτα 253, 19 (E).

Βασιλισκάριον = ἡ βασιλικὴ κινστέρνα μικρά 300, 8.

Βασιλίσκου οἶκος 33, 7sq. (= 162, 5); 255, 11; τὰ Β. ναὸς (ἁ. Τρύφων) 255, 5. οἱ ἅ. Ἀνάργυροι 255, 9; παλάτια 255, 11. 14.

τὰ Βάσσον (ἡ Θεοτόκος) 235, 15; cf. E. Kurtz, 2 gr. Texte über die h. Theophano p. 49.

Βελονᾶ οἶκος 148, 6.

Βεστιάριον 145, 2, cf. adn. ad 78, 13.

Βηθλεὲμ ἡ μονή 215, 4.

τὰ Βιγλεντίου 24, 10 (= 201, 3); 55, 7 (= 188, 1); 56, 5 (ἔμβολοι); τὰ Βιγλεντίας ὁ ἅ. Προκόπιος 254, 3.

- Βλαχέρναι, eccl. Mariae 74, 7 (adn.), 150, 21; 182, 10, 15; 232, 18; 241, 21; 242, 5; 251, 12; 263, 10; 292, 8; λούμα 187, 8; 242, 8; 283, 4.
- Βοσπόριον 263, 18; Βόσπορος (= Βοσπόριος ἄκρα) 3, 1; 4, 1; Βοσπορία ἀκτὴ 5, 6. Β. ἄλς 5, 3, Β. πέλαγος 12, 18.
- Βούκινον (Βύκινον ΒΗ) pars moenium maritimorum 231, 3; ibi eccl. S. Andreae, postea χορτοβολῶν 258, 7.
- Βουκολέων, παλάτια 256, 4. Βουκόλια 3, 3.
- Βοῦς forum: 48, 11 sqq. (= 180, 7); 54, 19 sqq.; 148, 18; 170, 1 (D^F), 269, 19.
- τὰ Βραχέος οἱ ἄ. Ἀνάργυροι 261, 4 (B).
- τὰ Βρύαντος παλάτια καὶ βουνός 268, 10.
- Βώνον κυστέρνα 142, 5; 189, 1; 245, 17; 267, 11.
- Τὰ Γάϊνα 252, 5 (paenitet scripsisse Γαῖνᾱ).
- τὰ Γαλάτου, ἡ ἄ. Εἰρήνη 271, 1.
- Γαληνοῦ θηρία loci nomen? 46, 15.
- τὰ Γαστρία μονή 215, 12.
- τὸ Γενικόν aerarium publicum in palatio 145, 1.
- τὸ Γεράνιον 145, 5.
- τὰ Γερίου 270, 10, v. τὰ Ἱερίου.
- Γερμανοῦ οἶκος καὶ λούμα 259, 10.
- γέφυρα ἐν τῷ ἄ. Μάμαντι 33, 1 (= 161, 14); τῆς Χαλκηδόνος 161, 16.
- ἄ. Γεωργίου ἐκκλήριον (εἰς τὰ Σφωρακίον?) 225, 19;
- ναὸς τὰ Κοντάρια 228, 19 (C); ἐν τοῖς Ἱερίου 270, 14; ἐν Καλχηδόνι 280, 10.
- τὰ Γηραγάθης τὸ Πετρίον, γηροκομεῖον 240, 5.
- Γηροκομεῖα v. cogn. Ἀνθιμίον, Ἀρματίον, Γηραγάθης, Δεξιοκράτου, Ἰσιδώρου, Καριανοῦ, Ναρσοῦ, Πέτρου, Πράσινα, Σεβήρον, Φλωρεντίου, Ψαμαθέου; cf. 246, 7.
- Γουστίων, postea Ἀύγουστιῶν 158, 10.
- τὰ Γρηγορίας, μονή 275, 18.
- ἄ. Γρηγορίου ναὸς τὸ Ξηροκλήπιον 243, 20 (e coniect. Lamb. etiam 225, 19 et 270, 14).
- Δαλμάτου μονή 280, 5.
- Δαμαλίδος κίων, βωμός, στήλη 12, 13, cf. Ἀρχα.
- Δαματρὺ τὰ παλάτια 269, 3.
- Δαμιανοῦ μονή 266, 11.
- τὰ Δαρείου cf. 148, 4.
- Δάφνη (παλάτιον) 148, 16; 256, 10.
- Δεξιοκράτου(ς) ναὸς καὶ γηροκομεῖον 241, 14, πόρτα 287, 13.
- τὸ Δεύτερον ὁ ὅσιος Ζωτικός 235, 3 (E); ἡ ἄ. Ἄννα 244, 2.
- ἄ. Δημήτριος ἄνωθεν τοῦ τείχους 295, 7.
- τὰ Διακονίσσης ναὸς 250, 8.
- Διηγεστέας (v. l. διγεστέας, διγιστέον), τρίκλιτος καὶ ναὸς τῆς ἄ. Ἄννης 232, 13.
- Διῖππιον ὁ ἄ. Φωκᾶς, postea ἄ. Ἰωάννης θεολ. in Milio 168, 16 sqq.; 187, 19.
- Διμακέλιον (v. l. Δεωμακέλλιον) 250, 16; cf. chron. Pasch. 567, 12 (Λαιμόμακέλλιον) et cod. Par. 1712 ed. Praechter

- Sitzungsber. der Bayer. Ak. 1897 II 41 (διμάκελλον).
 ἄ. Διομήδης 225, 11; 246, 13.
 Δίου μονή 142, 4; 276, 3.
 Διοσκουόρων ναός 7, 3; χῶ-
 ρος cf. 16, 3.
 ἄ. Δομνίκας μονή τὰ Ἀλεξαν-
 δρείας 275, 19.
 τὰ Δόμνου 148, 3.
 ἄ. Δυναμέως eccl. 74, 6 (K).
 τῶν δώδεκα θεῶν ναός πρὸς
 τῇ ἄκρᾳ τῆς Ποντικῆς θα-
 λάσσης 14, 7.
 Ἑβδομον· Ἰωάννης ὁ Θεο-
 λόγος 260, 11. 17, Ἰωάννης
 ὁ Προδρομος 260, 14; cf.
 211, 7. 9.
 Εἰκασία v. Ἰκασία.
 Εἰρήνη ἡ παλαιά: cod.
 Ang. 18, 2; 65, 9 (cf. 25, 4),
 74, 6 (K), 75, 3; 139, 16;
 214, 3 (τὸ πατριαρχεῖον add.
 CG); 222, 13; 271, 7; ἄ.
 Εἰρ. τὰ Γαλάτον 271, 1; ἄ.
 Εἰρ. τὸ Πέραμα, ubi ξενῶν
 (J) et νοσοκομεῖον a Marci-
 ano condita 234, 4; 214, 8
 (G); τὰ Εἰρήνης, ξενῶν ab
 Irene conditus 246, 12.
 Ἑκάτης τέμενος 7, 2.
 ἐκκλησίαι v. cognomenta.
 Ἑλευθερίου λιμὴν 184, 17;
 248, 6; 283, 16, παλάτια
 τῶν Ἑλ. 269, 13; ἄ. Ἑλευ-
 θερίου 275, 16.
 ἔμβολοι: Βυλεντίου 56, 5,
 Θεοδοσιανοῦ 52, 17, Κων-
 σταντινιανοῦ 54, 4, Λεον-
 τίου 54, 14, Τετραδῆσιος
 23, 12 (= 200, 2), 24, 17,
 Τρωαδῆσιοι 16, 15 (= 138,
 1), ἔμβολοι δ' 148, 12; ἔμβ.
 ἐν τῷ Φόρῳ 174, 6; 280, 1;
 cf. 283, 12.
 τὸ Ἑξακίονιν: ibi λουτρόν
 32, 14; usque eo promovit
 moenia Constant. 142, 2;
 148, 19; 150, 13; 180, 19;
 217, 15; ibi eccl. τῆς ἁ.
 Τριάδος, postea τῶν ἁ. Ἀπο-
 στόλων nuncupata 281, 9;
 cf. 181, 19.
 τὰ Εξκούβιτα pars palatii
 144, 12.
 τῆς Ἐπταλόχνου θόλος ἔσω-
 θεν τῶν Σχολῶν 144, 14.
 Ἐπτάσκαλον ὁ ἄ. Ἀνάκιος
 214, 4 (JHG); 219, 6.
 ἐργοδόσια 269, 14.
 Ἐστία ad Bosporum 10, 4.
 τὰ Εὐβοῦλον 148, 11; 254,
 14 (ibi ξενῶν H); ibi ἄ.
 Τρύφων 255, 4.
 τὰ Εὐγενίου ἡ Θεοτόκος 220,
 3, Εὐγενίου πύργος 141, 5;
 141, 17; 142, 8; 148, 15;
 ἄ. Εὐδόξιος 218, 18 (HG).
 Εὐουράνης οἶκος (ὅπισθεν τῆς
 ἁγίας Σοφίας add. G) 148, 7.
 τὰ Εὐσεβίου 252, 8.
 ἄ. Εὐστάθιος 265, 5.
 Εὐτροπίου λιμὴν καὶ μονή
 267, 13; 274, 6.
 ἄ. Εὐφημία ἐν τοῖς Ὀλυβρίον
 37, 12 (= 164, 10); 238, 4;
 ἡ Πέτρα 240, 3; ἐν Πετρίῳ
 (μονή) 274, 15; ἐν Ἰππο-
 δρόμῳ 217, 1; ἐν Καλχηδόνι
 197, 8; cf. 211, 4.
 Εὐφημίας τῆς ἀδελφῆς Λέ-
 οντος βασιλέως, οἶκος πλη-
 σίον τοῦ Πιττάκη 167, 3.
 Εὐφροσύνης μονή τὰ Λιβά-
 δια 243, 13.
 Ἐφρесиάτης ad Pontum 13,
 11.
 Ζεῦγμα 141, 16 (G); 239, 10;
 ibi ξενῶν Θεοφίλου 185, 16;

- ἐκκλ. τῶν ἁ. Ἀναργύρων 239, 14.
 Ζεῦξιππος (Ζεῦξιππον) τὸ λουτρόν 16, 1; 67, 14 (= 168, 5); 70, 17; 71, 2 (= 171, 3); 136, 18.
 Ζεύς· τοῦ Διὸς ναός 19, 4 (= 209, 6); 33, 10 (= 162, 5); 140, 16; τοῦ Διὸς βωμός 15, 15.
 Ζωή ἡ ἁγία· μονή εἰς τὴν Μωκισίαν 274, 19.
 ὁ ὅσιος ζωστήρ(?) v. l. cod. H ad 267, 8.
 ὁ ὅσιος Ζωτικὸς εἰς τὸ Δεύτερον 235, 3 (cf. 235, 7); 267, 8 (εἰς τοὺς Λωβούς B).
 Ἡλιακὸν μετέωρον (in palatio) 68, 5.
 ἡ. Ἡλίας τὸ Πετρίον 239, 17.
 Ἡρας ναός, postea pal. Hieriae 268, 9.
 Ἡρακλεὺς πύργος 6, 5 sqq., ἄλλος 15, 15.
 τὰ Ἡρία (v. not.) 268, 8 (H); 270, 10 (HB).
 ἡ. Ἡσαΐας καὶ Λαυρέντιος ἐν τῇ Πλατείᾳ 241, 11.
 ἁ. Θέκλα εἰς τὰ Κοντάρια 187, 18; 228, 19.
 Θεοδοσιακὸς Φόρος v. Ξηρολόφος.
 Θεοδοσιανοῦ ξμβολοὶ 52, 17.
 ἡ. Θεόδωρος τὰ Καρβουνάρια 234, 8; τὰ Κλαυδίου 216, 3; τοῦ λεγ. Σικεῶν μονή 68, 6; τὰ Σφωρακίου 225, 13; cogn. non addito 23, 14 (= 200, 4, ubi τὰ Σφωρακίου additur); 24, 18.
 Θεοκτίστου οἶκος 248, 12.
 Θεοτόκου ἐκκλησίαι: v. cognomena.
 ἁ. Θεοφανώ, μνημοθέσιον τῶν βασιλέων ἐν τοῖς Ἀποστόλοις 282, 1; 288, 9.
 Θεοφίλου τρίκλινος vel ξενών 185, 15 sqq. (cf. C).
 Θράκης ὄρος 7, 12.
 ἡ. Θωμάς τὰ Ἀμαντίου, postea τοῦ Ἀδδᾶ 229, 9 (E); 249, 8.
 ἡ. Ἰάκωβος πλησίον τῶν Χαλκοπρατειῶν 263, 11.
 Ἰβερίτση οἶκος 150, 2.
 τὸ Ἰδικόν (in palatio) 145, 1.
 Ἰερείας τὰ παλάτια 268, 6.
 τὰ Ἰερίου (v. l. Ἡρίων, Γερίου) εἰς τὸ πέραν 270, 10.
 τὸ Ἰερόν ad Bosphorum v. Δώδεκα θεοί.
 Ἰκανατίσσης οἶκος 148, 5.
 Ἰκασίας μονή 142, 4; 276, 19.
 τὰ Ἰλλου ὁ ἡ. Ἰωάννης ὁ Πρόδρο. 227, 8; 281, 13.
 Ἰουλιανοῦ λιμὴν 67, 13 (= 188, 6); 232, 6; ἡ. Ἰουλιανός 216, 4; ὁ καλ. Πέρδιξ (HB) 240, 16; Ἀρχιστράτηγος εἰς τὸν ἡ. Ἰουλιανόν 236, 3.
 Ἰουστινιανοῦ λιμὴν falsa lectio cod. B 232, 6; οἶκος 279, 2; τρίκλινος 257, 2.
 Ἰππικόν, Ἰπποδρόμιον: 7, 2; 16, 2; ibi multae statuae: 35, 8 (= 162, 22); 41, 10 (= 172, 13); 42, 9 (= 173, 1); 48, 15; 59, 14 (= 189, 5); 60, 2 sqq. (= 190, 10); 60, 13 (= 190, 19); 61, 7; 61, 15—64, 12 (= 192, 16); 64, 14 (= 193, 24); 67, 15; 70, 2 (= 189, 9); 70, 11 (= 190, 1); 71, 8; 71, 11 (= 190, 3); 75, 9. — 137, 1; 145, 14 sqq.; 183, 17; 191, 5; 223, 13; 232, 5; ibi ναὸς τῆς ἁ. Εὐφημίας

- 217, 1; Ἰππικοῦ παλάτια 256, 8. — Partes hippodromi: κάδισμα βασιλικόν et στάμα 42, 11 (= 173, 3); 60, 3. 12; 70, 3 (= 189, 10); 79, 8. 12; 143, 15; 196, 10; 224, 2. — κοχλίας ὁ ἀνερχόμενος εἰς τὸ κάδισμα 238, 14. — κάγκελλοι 80, 11; 145, 17; 168, 18 (G); 190, 4; 196, 10. — ἔκρια et στοαί 16, 3. — περιπάτοι (τῶν β' μερῶν) 32, 3 (= 190, 6; 207, 7); 145, 17. 21; 191, 10; 217, 1 (G). — καμπτήρες et ὀβελίσκοι 16, 4; 145, 18; 191, 7. 8. — ὁ σφενδών (raro ἡ σφενδών, etiam rarius ἡ σφενδώνη in codd.) 137, 3; 145, 17; 191, 11; 224, 12; 276, 15. — εἶλημα 201, 11 (G). — τὰ σκῦλα (v. l. τὰ κοῖλα) 248, 14. — φιάλη et στυράκιον 278, 13. — βαθμίδες 137, 6; 145, 16; 224, 10. — Νεολαία 21, 4 (= 195, 20). — Νεκρά (Σάπρα) 278, 6. 11. — Καμελαύκιον et Πρωτόθυρον 278, 9. — Δῆμοι 145, 18. — ψυχρὰ κινστήρα 137, 5. — ὁ Χαλκοῦς 137, 3.
- ἰπποδρόμια alia: τοῦ Τζυκανιστηρίου 225, 9; in palatio 256, 15; ad S. Mamantem 266, 6; a palatio Eleutherii usque ad Amastrianum 269, 16.
- τὰ Ἰσιδάρον· ναὸς καὶ γηροκομεῖον 254, 20; οἶκος 185, 18 (cf. 144, 1).
- Ἰσμαήλ v. Μανονήλ.
- ἄ. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος· cogn. Δίππιον, antea τοῦ ἁ. Φωκᾶ ἐν τῷ Μιλῷ 168, 17 sq.; 170, 1 (E); τὸ Ἑβδομον 260, 11. 17.
- ἄ. Ἰωάννης ὁ Προδρόμος· ἐκκλήριον εἰς τὴν κόγχην τοῦ ἁ. Θεοδώρου τὰ Σφωρ. 226, 5. — εἰς τὰ Ἴλλον 227, 8; 281, 13. — postea ἄ. Ἀρτέμιος ἡ Ὁξεῖα 235, 21. — τὰ Κινθῆλια 236, 11. — τὸ Ἑβδομον 260, 14. — τὰ Πρόβον, ubi etiam palatium 148, 2; 249, 18 (B). — αἱ Ἀρκαδιαναί 221, 12. — ἐκκλήριον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ (Βαπτιστηρίον) 82, 7; 87, 6. — ἡ παλαιὰ πόρτα, ὁ Προδρόμος 142, 3; 275, 13 (παλαιὰ ΠέτραB).
- ὁ Καβαλλάρις in palatio 145, 2. τὰ Καλλιστράτον· τὰ Φλώρον καὶ Καλλιστράτον μονή 269, 6.
- Καλχηδών (et Χαλκηδών; variant codd.) 9, 10 sqq.; 12, 8; 197, 12; 198, 1; 280, 11 (ἄ. Γεώργιος); Καλχηδόνος γέφυρα 161, 16; ποταμός 9, 14.
- Καμελαύκιον (triclinium in circo aut prope eum) 278, 9.
- Καμίνια βαλανεῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως 136, 19 (cf. 220, 11 adn.).
- Κάμπος τοῦ Τριβουναλίου 150, 10.
- τὰ Κανικλείον 248, 12.
- Καπετάλιον Ang. in notis ad 18, 2.
- τὸ Καραβίτζιν ἡ Θεοτόκος 223, 7.
- τὰ Καρβουνάρια ὁ ἄ. Θεόδωρος 234, 8.
- ἡ Κάρεα ὁ ἄ. Ἀκάκιος 253, 19.
- τὰ Καρανοῦ· ναὸς καὶ γηροκομεῖον 241, 17.

- τὰ Καρπιανοῦ ἡ Θεοτόκος 235, 12; cf. 241, 19 (C).
 Κάριον καὶ Παπύλον μονή 245, 13.
 Καρῶα v. Καρέα.
 Κασσία v. Ἰκασία.
 καστέλλι(ο)ν 265, 13.
 κάτοπτρον (καθρόπτειν JG) λουτρόν 145, 4.
 Κεντηνάρει(ο)ν ὁ πύργος 264, 6.
 τὸ Κέρας 4, 2 sqq.
 Κερατοεμβόλι(ο)ν ἐν τῷ Νεωρίῳ 271, 3.
 τὰ Κινθῆλια· Ἰωάννης ὁ Πρόδρο. 236, 11.
 κινστέρναι· v. cogn.: Ἀετίου, Ἀσπαρος, ἡ Βασιλική, Βασιλισκάριον, Βώνον, Κριοί, Μωκισία, Φιλοξένον. — ἡ χρυσορόη(?) 68, 1; ἡ ψυχρὰ ἐν Ἰπποδρόμῳ 137, 4.
 κίονες v. Ἀγνουστέων, Ξηρολόφος, Ταῦρος, Φόρος Κωνσταντινιάκος, ἁ. Σοφία, — κίονες πλεκτοὶ τῶν Τζυκαλαρίων 141, 11; cf. 195, 19; τὰ ξενικὰ κίονια 267, 10; κίων χαλκοῦς τοῦ Τετραπλεύρου ἐν Ἰπποδρ. 137, 3 (G).
 κίων μετὰ σταυρίου πλησίον τῶν Ἀρτοπολείων ἐν τῇ αὐλῇ τῇ λιθοστρώτῳ 185, 4; ἐν Φιλαδελφίῳ 58, 12 (=178, 12).
 τὰ Κλανθίου ναὸς καὶ παλάτιον 248, 3; ὁ ἄ. Θεόδωρος 216, 3.
 Κολιάνδρος πόρτα 182, 18.
 τὰ Κονδύλιον ὁ ἄ. Προκόπιος 236, 7.
 τὰ Κοντάρια 55, 1 (=187, 11), postea ἡ ἁ. Θέκλα 187, 18; 228, 19.
 Κοντομύτου οἶκος 148, 9.
 Κοντοσκάλιν (κοντοσκέλιον) ὁ λιμὴν idem qui Σοφιῶν(?) 229, 11 (E); 255, 15 (E); ἡ πόρτα 257, 16.
 Κορώνιον(?) Μίλιον 25, 18 (=207, 20).
 Κοσμάς καὶ Δαμιανός v. Ἀνάργυροι.
 Κουκοροβίου μονή 277, 7.
 Κουρατωρίκιον 250, 4 (v. l. τὰ Κουράτορος); ναὸς τὰ Κουράτορος πλησίον τοῦ Ταύρου 289, 12 (G).
 Κρατεροῦ οἶκος 27, 12 (=202, 19).
 Κριοί: κινστέρνα καὶ γηροκομεῖον καὶ λοῦμα εἰς τὰ Ἀρματίον 238, 16.
 τὸ Κρύσταλλον ἡ Θεοτόκος 270, 7.
 Κναιστορικίου παλάτια 256, 9.
 Κύδαρος καὶ Βαρβύσης flumina in Cornu ineuntia 2, 7 sqq., 4, 2; cf. 7, 4.
 Κυνήγιον Frgm. de VII turribus p. 6 not.; 35, 11 — 36 (=162, 24); cf. 259, 15 (G).
 Κυρίου ἐκκλησία (in palatio?) 145, 1.
 τὰ Κύρον ἡ Θεοτόκος 252, 11; τὰ Ἀθημίου πλησίον τοῦ Κύρου 251, 4 (CM).
 Κωνσταντιανὰί 67, 18; λουτρόν 72, 15 (=195, 11, ubi Κωνσταντίου λουτρόν); παλάτια 149, 20; ναὸς τῶν ἀγίων μ' 236, 14; τοῦ ἁ. Στεφάνου 237, 2; cf. 239, 12.
 Κωνσταντιανοῦ ἔμβολοι 54, 5.
 Κωνσταντινιάκος Φόρος 205 14; v. Φόρος.

Κωνσταντίνου μονή γυναι-
κεία 282, 6 (E).

— ἰβ' οἶκοι 170, 9.

Κώνστας· Κώνσταντος παλά-
τια 150, 1.

ἄ. Λάζαρος μονή εἰς τοὺς
Τόπους 222, 5; 288, 16.

Λαμία: ἡ (τοῦ παλατίου add.
G) Λαμία 179, 5 (ex An. Tr.);
τρίκλινοι τῆς Λαμίας πιστω-
ρείου 246, 11.

Λαμπροῦ οἶκος 148, 10.

ἄ. Λαυρέντιος (ἐν τῇ Πλα-
τεῖᾳ cf. CM) 241, 11.

Λανσιακός 257, 1 (cf. vv. ll.).

τὰ Λαύσου 160, 13 (C); 170,
4; 286, 6; cf. Λανσιακός.

Λεοντίνου ἔμβολοι 54, 14.

Λεωμακέλλιν v. Διμακέλιν.

Λιβάδια (Λιβαδίτζια) μονή
τῆς Εὐφροσύνης 243, 13.

Λιμένες: Ἐλευθερίου 184, 17;
248, 6; 283, 16; Εὐτροπίου
267, 13; 274, 6; Ἰουλιανοῦ
67, 13 (= 188, 6); 232, 6;
Κοντοσκάλιν 229, 11 (E);
255, 15 (E); cf. 257, 16;
Νεώριον 49, 5; cf. 67, 9
(= 188, 3); 196, 14; Ὀρμίσ-
δου 231, 13; τῶν Σοφίῶν
184, 11; 229, 11; 231, 14;
241, 4; 255, 15 (E); 267, 9;
283, 16.

Λίψ: Λιβός μονή 289, 5.

ἄ. Λονκᾶς νεκροτάφιον καὶ
τρίκλινοι κτλ. 246, 3; 270,
12 (B).

λούματα et λουτρά 17, 2
(= 138, 2): v. cogn. Ἀρεο-
βίνδου, Ἀρματίου, Ἀχιλλέως
λ., Βλαχέρναι, λ. μέγα πλη-
σίον τοῦ Βοός 269, 18, Γερ-
μανοῦ, Ἐξακινό(ο)ν, Ζεύξιπ-
πος, Καμίνια, κάτοπτρον

145, 4, κριοί, Κωνσταντια-
ναί, Οἰκονομίον, εἰς τὸ Πε-
τρίν (? 274, 16); τὰ Σμα-
ράγδης.

Λύκος ποταμός 287, 2; cf.
47, 6 (= 179, 15).

τὰ Μάγγανα 141, 13; 148,
14; 216, 15; 292, 7.

Μαγναῦρα (et Μανὰρα) 56,
15 (= 177, 16); 68, 4; (168,
10 in eadem re pro Μαγναῦ-
ρα afferuntur Ἀρμαμέντα);
144, 19; 271, 16.

τὰ Μαλελίας (μονή CM) 268, 1.
Μαμαίνης οἶκος 148, 8.

ἄ. Μάμας 30, 8 (= 205, 3);
32, 17; 250, 3; 295, 10; ibi
γέφυρα et alia 33, 1 (= 161,
14); ibi παλάτια, ναός, ἱππό-
δρομος 266, 1; μονή εἰς τὸν
Ξυλόκερκον 274, 4.

ἄ. Μανουήλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσ-
μαήλ 142, 5; 275, 8.

τὰ Μαρινακίου 69, 11; cf.
Μαρνακίον.

Μαρκίας χήρας οἶκος 218, 9.

ἄ. Μάρκος πλησίον τοῦ Ταύ-
ρον 277, 10.

Μαρνακίου ἡ Θεοτόκος 280,
12; cf. Μαρινακίον.

Μαρτινάκη μονή 249, 15.

τὰ Μαυριανοῦ 148, 4; 225,
2; 233, 5; ibi ναός Ἀναστα-
σίας τῆς Ῥωμαίας 233, 10.
Μαυρικίου βασιλ. οἶκος 233, 5.

τὰ Μάυρον cf. 148, 5.

τὰ Μεγεθίας 237, 3.

Μεσόφτυλον vel Μεσόμφαλον
219, 9.

τῆς νέας Μετανοίας μονή
274, 10.

ἄ. Μηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει 7,
1; 34, 14 (= 162, 9). 72, 17;
140, 15; 214, 8.

- Μητατώριον* v. *ἄ. Σοφία*
Μητροπολίτου μονή 244, 18.
ἄ. Μητροφάνης 253, 17; 281, 8.
Μίλιον 13, 8; 31, 19 (= 206, 21); 38, 10 (= 166, 5); 38, 13 (166, 15); 38, 17 (not. Suid.); 41, 19 sqq. (= 172, 16 sqq.), 49, 13; 141, 9; 142, 3 (JA C); 148, 18; 168, 18; 170, 13; 171, 15. 17; 187, 18; 247, 17; 292, 6. — *Μίλιον κορώνιον* (?) 25, 18 (= 207, 20).
Μιχαήλ v. *Ἀρχιστράτηγος*
Μνημοθέσιον τῶν βασιλέων ἐν τοῖς ἄ. Ἀποστόλοις v. s. v. *Θεοφανώ* et *Ἀπόστολοι*. — *μνημοθ. τῶν ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν* ibidem 288, 10.
τὰ Μοδέστου 148, 9 (coll. 147, 22 sqq.).
Μόδιον 27, 10. 13; 28, 10 (= 202, 17); cf. An. Tr. in notis ad 28, 10; — 179, 1.
Μόλιον an corruptum ex *Μόδιον*? 51, 4; cf. 134, 10.
Μοναί, μοναστήρια: v. cognomenta; *μοναστήριον γυναικείον*, postea *Θεοφίλου ξενῶν* 185, 19 (C). — *τὰ ἔξω μοναστήρια* 301, 26 — 29; 312, 9—12.. — *τὰ περατικά* 301, 30 — 302, 15; 312, 13 — 28. — *τὰ ἀντιπέραν* 302, 16 sqq.; 313, 1 sqq.
τὸ Μονόλιθον in Strategio et hippodromo 183, 16; 184, 8; 191, 9; c. 306, 25.
τοῦ Μουσσελὲ ὁ οἶκος 253, 6.
τὸ Μυρέλαιον 253, 1; *τὰ δύο Μυρέλαια* 253, 7; *Μυρελαίου ἡ μονή* 258, 1.
Μυρεϊανδρος πόρτα 182, 16.
Μυρόδωνος μονή (HB, tell. *μυρέλαια*) 258, 1.
Μυροκέρατον (*μυριοκεντινάριν* J) ἡ *μονή* 276, 6.
ἄ. Μάκιος Ang. in notis ad 18, 2; 19, 2 sqq. (= 209, 3); 214, 9; 215, 5; 246, 2; *τὰ κοῦφα τοῦ ἄ. Μωκίου* 198, 13.
Μωκισία κινστέρινα 245, 19; 275, 1.
Ναοί v. cogn. — *ναὸς παλαιός* 51, 7.
Νάρσης ὁ *ἄ. Παντελεήμων τοῦ Ναρσῆ* 248, 15 (H); *τὰ Νάρσον*: οἶκος, ξενῶν, γηροκομείον, *ναὸς* 249, 1—4.
ἡ Νέα ἐκκλησία 145, 3; 225, 10; 267, 2; 280, 3; 288, 15; *ἡ νέα καλονυμένη μονή* v. l. 274, 9. ὁ *ἀρχιστράτηγος ὁ μικρὸς τῆς Νέας* 272, 11.
Νεκρά in hippodr. 278, 6 (C).
Νεολαία in hippodr. 21, 4 (= 195, 20).
Νεώριον 67, 9 (= 188, 3); 271, 8; *Νεωρίσιος λιμὴν* 49, 5 (= 180, 14); *λίμνη τοῦ Νεωρίου* 196, 14.
Νικολάον δομεστικὸν οἶκος 243, 1.
ἄ. Νικόλαος τὰ Βασιλίδον 279, 12.
Νοσοκομεῖα πλησίον τῆς ἄ. Εἰρήνης τὸ Πέραμα 234, 6; *ξενῶν Θεοφίλου* 185, 15.
ἄ. Νοτάριοι 275, 3.
τὰ Νόμμερα 144, 16; 218, 14.
Ξενῶνες vel *ξενοδοχεῖα*: *ξεν. τῶν Ῥωμαίων εἰς τὸ Ἀλωνίτζιν* 176, 2; *Θεοφίλου* 185, 15;

- Σαμψών 254, 14; cf. ἁ. Εἰ-
 ρήνη, Λίψ, Ναρσής, Εὐ-
 βουλος.
 Ξηροκεράμου μονή ὁ ἅ. Μά-
 μας (ξυλόκερκος ACM): 274,
 4.
 Ξηρόκερκος v. ξυλόκερκος.
 Ξηροκλήπιον ὁ ἅ. Γρηγόριος
 243, 20.
 Ξηρόλοφος cum magna co-
 lumna Theodosii 32, 7
 (= 160, 21 et 207, 11); 67,
 3 (= 160, 21); 176, 17; 180,
 16; 270, 4. ibi ἐπὶ τὰ κίονες
 67, 7; postea Θεοδοσιακὸς
 φόρος audit 207, 14.
 Ξυλινίτου μονή 276, 12.
 Ξυλόκερκος (v. l. ξηρόκερκος)
 259, 3; ἡ μονή τοῦ ξ. ὁ ἅ.
 Μάμας 274, 4.
 ἡ Ὁδηγήτρια 292, 7.
 οἱ Ὁδηγοὶ ἡ Θεοτόκος 223, 3;
 Οἰκονομίον μέγα λουτρὸν
 πλησίον τοῦ Τζυκανιστηρίου
 145, 6.
 Οἶκοι: v. cogn. — οἱ ἰβ' οἶκοι
 Κωνσταντίνου 170, 9; cf.
 146, 5 — 148, 11.
 τὸ Ὀκτάγωνον vel Σμύρνον
 200, 1; τὸ Τετραδήσιον τὸ
 Ὀκτ. 226, 7.
 τὰ Ὀλυβρίου ἡ ἁ. Εὐφημία
 37, 13; 238, 4.
 ἡ Ὁξεία ὁ ἅ. Ἀρτέμιος antea
 ὁ ἅ. Ἰωάννης ὁ Πρόδρ. 235,
 21.
 Ὁξυβαφεῖον 249, 4.
 Ὅριον cf. Ὁρεῖον.
 Ὁρμίσδου λιμὴν 231, 13.
 Ὁρφανοτροφεῖον: ὁ ἅ. Παῦ-
 λος 235, 1; 267, 7.
 Ὅσιος? 235, 3; 267, 8.
 Οὐρβικίου ἀψὶς 141, 8; οἴ-
 κοι εἰς τὰ Χαμένον καὶ εἰς
 τὸ Στρατ. 220, 10; τὰ Οὐρβ.
 ἡ Θεοτόκος 220, 6.
 παλαιὸς νεὸς 51, 7.
 Παλαμίδου μονή (v. l. πηλα-
 μύδον, πελαμίδι etc.) 268, 3.
 Παλάτια Κωνσταντίνου (ἀν-
 ακτορικοὶ οἶκοι, βασιλεία);
 βασιλείων αὐλή 18, 2; 51, 7;
 52, 15; 38, 8 (= 165, 2);
 70, 13; 82, 9; 84, 5; 86, 1;
 91, 4. 10; 104, 8. Pal. eius-
 que partes 144, 12 sqq.; 162,
 12; παλάτια τὰ ἐπάνω 145,
 4. Περίπατος τοῦ παλατίου
 165, 2; ἡ τοῦ παλ. Λαμία
 179, 5 (G); ἡλιακὸς τοῦ παλ.
 230, 2; τὸ Πάνθεον 262,
 10; τριβουνάλιον τοῦ παλ.
 168, 1 (sed cf. 39, 4); cf.
 217, 10 (A₁); 223, 2 (H);
 247, 13; 251, 16; 256, 10—
 257, 6; 267, 2; 271, 16 sqq.;
 283, 15.
 Παλάτια τοῦ Ἀγαθονίκου
 20, 8 (= 208, 8); Ἀλωνίτζιν
 216, 7; τοῦ Βασιλείου 255,
 14; τοῦ Βουκολέοντος 256,
 4; τοῦ Βρύαντος 268, 10;
 τοῦ Βύζαντος. ἐν τῇ ἀκρο-
 πόλει 140, 15; Δαματρί 269,
 3; τοῦ Ἐλευθερίου 269, 13;
 τὰ Ἱερείας 268, 6; τοῦ Ἰπ-
 πικοῦ 256, 8; Κλανδίου 248,
 5; τοῦ Κναιστορικού 256,
 8; Κωνσταντιναῖ 149, 20;
 Κόνσταντος 150, 1; τοῦ ἁ.
 Μάμαντος 266, 3; τὰ μικρὰ
 παλατίτζια εἰς τὰ Προκοπίου
 (v. l. Προκοπίας) 265, 3 (E);
 τῶν Πηγῶν 267, 3; ἐν τῷ
 Πιττάκη 65, 7; εἰς τὰ Πρό-
 βον 249, 19; Σευήρον 57,
 13; Σινάτου 201, 4; τῶν
 Σοφιῶν 255, 15; αἱ Σοφια-

- ναί (πέραν τοῦ Στενοῦ) 267, 9; εἰς τὸν Ταῦρον 176, 2 (sed. cf. An. Tr. ad Parast. § 66 (p. 65)); 52, 1 (= 165, 8); 254, 6; Τριβουνάλιον 39, 4 (= 168, 1); Ψωμαθέα 216, 1. Cf. Χαλκή.
- Πάνθεον pars palatii 262, 10.
- ἄ. Παντελεήμων ἡ μονὴ τὰ Ἀρκαμενταρέας 265, 7; εἰς τὸ Χρυσοβάλλον 243, 3; τοῦ Ναρσῆ 248, 15 (H).
- ἄ. Πάντες 281, 4.
- Παπύλας v. Κάριος.
- Πατριαρχεῖον 214, 2 (ἡ ἄ. Εἰρήνη).
- Πατρικίας ἡ Θεοτόκος ὀπισθεν τῆς ἄ. Σοφίας 279, 4.
- τὰ Παυλίνης οἱ ἄ. Ἀνάργυροι (μονὴ τοῦ Παυλίνου B): 261, 1.
- ἄ. Παῦλος τὸ ὄρφανοτροφεῖον 235, 1; 267, 7.
- Πελαργοὶ τρεῖς 11, 2 (cf. tractum ad Pelargum: Sozomen. 4, 20. 4; 7, 5. 3).
- τὸ Πέραμα: ibi ἄ. Εἰρήνη 234, 4.
- Πέρδιξ ὁ ἄ. Ἰουλιανός 240, 16.
- Περίπατος v. Ἰππόδρομος et παλάτια.
- ἡ Πέτρα: ἄ. Εὐφημία 240, 3; ἡ παλαιὰ Πέτρα 244, 11. (v. not.); 275, 13 (B).
- τὸ Πετρίον: ἄ. Ἡλίας 239, 17; τὰ Γηραγάθης 240, 5; οἶκος Πέτρου Βυρσυνιανοῦ 264, 10; ibi sepulcra et balneum 274, 16.
- ἄ. Πέτρος v. ἄ. Σοφία.
- τὰ Πέτρον: οἶκος, ναός, γηροκομεῖον 249, 12; 264, 11.
- Πηγὴ ἡ Θεοτόκος 259, 14; παλάτια τῶν Πηγῶν 267, 3.
- Πηλαμύδου μονὴ v. Παλαμίδου.
- τὰ Πικριδίου (μονή?) 265, 11.
- τοῦ Πιστωρείου τρεῖς κίλινος 246, 11; cf. 269, 17 (B).
- ὁ Πιττάκης 65, 5; 166, 18 sqq.
- ἡ Πλατεία 142, 7 (E); 241, 11 (CM).
- Πλάτωνος ἐννούχων οἴκοι ἐν τῇ Χελώνῃ 35, 8 (= 162, 22).
- ἄ. Πλάτων 232, 8.
- πλεκτοὶ κίονες 141, 11.
- Πολύανδρος πόρτα 182, 17. 18; 259, 7.
- ἄ. Πολύενκος 237, 5.
- τὰ Ποιολύτου ἡ Θεοτόκος (Ποιολύτρια) 237, 10.
- Πόρται: χειρσαία τῶν Βυζαντιῶν 141, 8. 10; πόρτα χειρσαία τοῦ Φιλαδελφίου 56, 12 (= 177, 11); 58, 9; π. χειρσαία postea Μιλίον καμάρα 187, 19; ἐν τῷ Ἐξακοντῷ 148, 19 (G); 180, 20 (G); παλαιὰ τοῦ Προδρόμου 142, 3; 275, 13; π. καταγαία 20, 18 (= 195, 13). — τὰ τεῖχη τῶν μεγάλων πορτῶν 20, 13 (= 208, 11), Αἰμιλιανοῦ 247, 6; βασιλικὴ (ibi ἄ. Ἀνάκιος ἡ Καρέα) 253, 19 (E); Δεξιοκράτους 287, 13; Κοντοσκάλιν 257, 16; Μυριάνδρος, quae dicitur et Πολύανδρος et Κολίανδρος 182, 18; 259, 7; Ξυλόκερκος 259, 3; πέμπτη 258, 17; σιδηρὰ 145, 3; 257, 7; Χαρολίον 182, 13 (G); 258,

- 19; *Χρυσή* vel *Χρυσεία* v. s. v.; *Ψωμαθίου* 215, 15.
Πορφυροπώλεια 254, 12.
Ποσειδῶνος τέμενος 6, 11; 7, 11.
Πραιτώριον 79, 4; 218, 9; 234, 12.
τὰ Πράσινα: *γηροκομείον* 239, 3.
τὰ Πρόβον: *ibi ναὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρ.* 148, 3; 249, 18 (B); *ἄ. Πρόβος καὶ Τάραχος καὶ Ἀνδρόνικος* 249, 6.
Πρόδρομος v. *Ἰωάννης Προδρ.*
τὰ Προκοπίας μονή (v. l. *Προκοπίου*) 264, 18; 273, 7 (HB).
ἄ. Προκόπιος ἐν τῇ Χελώνη (v. l. *ἡ Χελών*) 34, 18 (= 162, 14); 219, 5; 253, 17; *τὸ Κονδύλιον* 236, 7; *τὰ Βιγλεντίας* 254, 3; *μονή* cf. *τὰ Προκοπίας*.
τῶν Προμούντου μονή 66, 21.
τὸ Προσφύριον 263, 18.
τὰ Πρωτασίου ἡ Θεοτόκος 220, 12.
Πρωτόθυρον in hippodromo (cf. vv. ll.) 278, 9.
οἱ πυλῶνες οἱ τρεῖς παρὰ Εὐβούλου κτισθέντες 148, 10.
πύργοι: *οἱ ἑπτὰ ἐν τοῖς Βυζαντίου τεύχεσι* 5, 15 sqq.; cf. adn.; 141, 13; 231, 3 sqq.; *πύργος Ἡρακλέους* 6, 5 et adn.; *κεντηνάριον ὁ πύργος* 264, 6.
Ῥάβδος ἡ Θεοτόκος 142, 1 et 3; 148, 17; 150, 20; 247, 11.
Ῥέας τέμενος 6, 9.
Ῥοδανοῦ οἶκος 148, 7.
Ῥουφιανναί 216, 14.
Ῥουφίνου μαγίστρον οἶκος 216, 12.
τὰ Ῥωμαίων μονή 264, 14.
τῶν Ῥωμαίων ξενοδόχιον εἰς τὸ Ἀλωνίτιζιν 176, 2.
ἄ. Ῥωμανός 245, 3.
ἄ. Σαβέλ v. *Μανουήλ*.
τὰ Σαλλουστίου 148, 8.
ῶσιος Σαμψών 235, 3 (A₁); *ξενὼν (ἀντικρὺ τῆς ἄ. Σοφίας A₂)* 254, 14.
Σάπρα in hippodr. 278, 10 (E).
Σεμέστρης βωμός 2, 10; 4, 4; 7, 4.
Σενάτον (v. l. *Σινάτον*): *Σενάτα, οἶκοι τῆς συγκλήτου βουλῆς* 17, 16 (= 139, 3); 24, 11 (= 201, 4); 24, 20 (= 201, 7); 25, 9 (= 201, 13); 42, 13 (= 173, 4): — in foro: 49, 15 sqq.; An. Tr. ad 59, 1 (= 173, 14 sqq.); 173, 9; 280, 3.
Σενήρος καλεῖται ὁ Ζεύξιππος 67, 14 (cf. 168, 5); *Σενήρον νιοῦ Κάρον παλάτιον πλησίον τοῦ Ταύρου καὶ νεώς* 57, 12; *τὰ Σενήρον γηροκομείον καὶ ναὸς* 251, 18.
ἄ. Σέργιος (καὶ Βάκχος) 232, 2; 279, 2; 292, 9.
Σίγμα in palatio? 145, 2; ad moenia(?) 182, 3 (cf. 264, 3 *τὸ σιγματοειδὲς τεῖχος*); *ἡ Θεοτόκος εἰς τὸ Σ.* 272, 13; *ἄ. Στέφανος* 280, 17.
Σιδηρὰ πόρτα 145, 3; 257, 7.
τὰ Σκληροῦ 148, 5.
τὰ Σκυλα (*τὰ κοῖλα* HB) 248, 14.

τὰ Σμαράγδης (μονή?) σὺν
λουτρῷ 277, 4.

Σμόρνιον τὸ Ὀκτάγωνον πλη-
σίον τοῦ Τετραθείου ἐμ-
βόλου 23, 12 sqq. (= 200, 2).

Ἄ. Σορός ἐν Βλαχέρναις 242,
5; prope S. Romanum 245,
4; τὰ Χαλκοπρατεία 263, 4.

Ἄ. Σοφία (ἡ μεγάλη ἐκκλησία):
74, 1 — 108, 8; 284, 8 —
286, 15; 26, 5 (= 140, 1 et
201, 16); a Constantino con-
dita 74, 6; 140, 1; 214, 3;
a Theodosio renovata 75, 5;
a Iustiniano de fundamentis
exstructa 75sqq.; 27, 4 (= 202,
11); 159, 5; 171, 11 etc.; falso
fertur a Iustino exstructa
esse 108, 7. — Ex materia
superflua exstruuntur S. Apo-
stoli 287, 5, eccl. τῆς Πηγῆς
260, 3; asyli instar est 36,
12 (= 163, 9); 222, 13 (A₁);
inde Ariani pelluntur 209,
9. — Ὁ δηλικάτος (τὸ δηλι-
κάτον?) τῆς Ἄ. Σοφίας in-
certum quid sit 300, 9. —
Ecclesiae partes: 1) ἄμ-
βων et σωλέα 78, 8; 98, 1;
101, 14; 105, 3. 19; 107,
10. — αἱ δ' ἀψίδες 92, 11;
106, 2; ἡ κάτω ἀψίς 81, 9;
ἡ ἄνω Ἄ. 88, 9. — βαπτιστή-
ριον v. εὐκτήρια. — βάσεις
τῶν ἱερῶν 94, 5. — βῆμα
79, 6 (K), v. θυσιαστήριον. —
γυναικίτης 79, 16 sqq.; 85,
20; 103, 6. — δεξαμενὴ 103,
9. — τὰ διαβατικά ἀπὸ τοῦ
παλατίου εἰς τὴν ἐκκλ. 82,
9. — ἔδαφος (πάτος) 97, 4;
102, 11; 107, 15. — ἐπι-
πεδον 81, 1. — εὐκτήρια ἐν

τοῖς κατηχομένοις 280, 14;
Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τὸ
βαπτιστήριον 82, 4; 87, 6;
τοῦ Ἄ. Πέτρου 78, 6 (K). —
θρόνος ἀρχιερέως 94, 6. —
θυσιαστήριον (= βῆμα) 78, 7;
81, 7; 90, 7 sqq.; 94, 1. —
κατηχούμενα 85, 21; 280,
14. — κιβούριον 94, 12. —
κίονες, οἱ ὀκτὼ Ῥωμαῖοι 76,
8; 85, 3; οἱ ὀκτὼ πράσινοι
ἀπὸ Ἐφέσου 76, 16; 85, 3;
τοῦ Ἄ. Βασιλείου 79, 17;
τοῦ Ἄ. Γρηγορίου 80, 3. —
κύκλιον 94, 9. — Λεοντάριν
104, 1. — λουτήρ 81, 2. —
Μητατόριον 82, 7 (K); 104,
1. — νάρθηκες 81, 2. 10;
93, 8. — πάτος v. ἔδαφος. —
πινσοί 85, 2; 91, 13. — πύλαι
et πυλεῶνες 96, 7 sqq. —
σκευοφυλακεῖον 78, 6; 98, 15. —
συλλαγόνον 88, 9 (K, fort. συλ-
λογεῖον). — σωλέα v. ἄμβων. —
τράπεζαι 94, 3. 17sqq. — τρυ-
λος 81, 9; 88, 9. 15; 92, 12; 105,
12 sqq. — ὑπερῶα 85, 14;
88, 11. — φιάλη 103, 4. —
ἄγιον φρέαρ 78, 7; 98, 9. —
ὠρολογεῖον 82, 7; 84, 5;
87, 6.

αἱ Σοφίαι portus et palatia
148, 17; 283, 16; 292, 9.
τῶν Σοφιῶν λιμὴν 184, 11;
229, 11; 231, 14; 241, 4;
255, 15 (E); 257, 11; 267,
9; παλάτια 255, 15.

αἱ Σοφιαναὶ τὰ παλάτια
πέραν τοῦ Στενοῦ 267, 9
(cf. B).

τὰ Σπονδῆς ἡ μονή 251, 10;
Στατήρ ὅπερ λέγεται Μόδιον
(Μόδιον?) 51, 4.

1) Cf. Byz. Zeitschr. X (1901) p. 460sqq.

- τὰ Στείρον (v. l. τὰ Τζίρον) 184, 4. 225, 11; ibi ἄ. Ἀν-ἀργυροι 220, 18.
- τὸ Στενόν 267, 9 (B); 303, 6.
- ἄ. Στέφανος (χειμέριος κοι-τών) 144, 18; εἰς Κωνσταν-τιανὰς 236, 14; 239, 12; εἰς τὸ Σίγμα 280, 17.
- τὸ Στέψιμον in palatio 144, 17.
- τὰ Στουδίον: μονή 142, 4 (B); 247, 3; 274, 2. Στου-δίτης 245, 8.
- τὸ Στρατήγιον 7, 6; 17, 4 (= 138, 3); 141, 6; τὸ μέγα 33, 22 sq.; 66, 7; 183, 6. 16 (cf. 306, 26); 184, 1; 218, 5; 220, 11; 221, 8; μικρὸν Στρ. 34, 8; 184, 9.
- τὰ Στρογγύλον: μονή 303, 2 (incertum an Constantino- poli).
- Συνκαῖ 7, 9.
- τὰ Σφωρακίου ὁ ἄ. Θεόδω-ρος 200, 4 (cf. 23, 14); 225, 13.
- αἱ Σχολαί 144, 13. 15; σχολή φυλαττόντων 40, 16 (= 172, 3).
- Σωσθένιον ὁ ἀρχιστράτηγος Ang. in notis ad 18, 2; 267, 4.
- Σωτήρ: ἡ Χαλκή 282, 8.
- ἄ. Ταράσιος μονή 266, 8.
- ἄ. Τάραχος v. Πρόβος.
- Ταῦρος forum cum columna et statua Theodosii: 30, 1 (= 204, 16); 51, 17 (= 165, 8); 57, 11; 64, 20 (= 175, 20); 148, 18; 171, 1; 185, 1; 216, 13; 248, 11; 254, 4; 264, 4; 277, 11; 278, 2; 289, 12 (G νὰς τὰ Κουρά-τορος).
- τάφοι cf. 198, 14; 268, 8 (B); 270, 12; 274, 16.
- τὰ τείχη. veteris Byzantii 5, 15; 16, 14 (= 138, 1); 11, 19; 15, 11. 141, 4; 231, 4?. Κωνσταντίνου 139, 12; 140, 15 sqq.; 143, 2 sqq.; 180, 20; 217, 9 sqq.; 275, 10 (cf. not.); 275, 15; 283, 10 sqq.; Θεοδοσίον 20, 11 sqq. (= 208, 11. 18); 182, 10 sqq.; 252, 12; 256, 3. 5; 259, 8; 295, 8; τὸ σιγ-ματοειδὲς τεῖχος 264, 3; cf. 150, 5; 234, 15, (H); 259, 1 (B).
- οἱ ἄ. Τεσσαράκοντα antea πραιτώριον 234, 11; εἰς Κων-σταντιανὰς 236, 15.
- Τετράβηλον v. Τετράπυλον.
- Τετραδήσιος ἔμβολος 23, 12 et 24, 17 (= 200, 2); τετρ. τὸ ὀκτάγωνον 226, 7 (πλη-σίον τῆς Χαλκῆς H); τετρ. κίονες 176, 7.
- Τετραπλευρὸς κίων i. e. obe- liscus a Const. Porphyrog. re- novatus in circo 137, 3 (G).
- Τετράπυλον, antea τετρά- βηλον 181, 6.
- Τξαούτζη μονή 289, 1.
- τὰ Τζίρον v. τὰ Στείρον.
- Τζυκαλαρεία 141, 11; 207, 5 (τζουνάλι hodiernis Grae- cis est olla fictilis; τζυκαλα- ρεῖον igitur forum ollarum).
- Τζυκανιστήριον 145, 6; 148, 14; 195, 12; 225, 3; 279, 15; 292, 6.
- τὰ Τοξαρεᾶ 250, 1.
- Τόποι οἱ λεγ. 38, 2 (= 164, 13); 141, 12; 142, 1; 222, 4 (πλησίον τοῦ ἄ. Λαζά- ρου).
- Τουβάκη οἶκος 150, 1.

- ἁ. Τριὰς εἰς τὸ Ἑξακίονι(ο)ν 281, 9.
 Τριβουνάλιον τὸ παλάτιον 39, 4 (= 168, 1); 67, 8; 89, 7; 144, 15; 150, 10.
 τριίκλινοι in pal. 223, 2; in Tzycanisterio 225, 9 (C); τῆς Λαμίας τοῦ πιστωρείου 246, 11; Ἰουστινιανοῦ 257; 2; τοῦ μεγ. Κωνσταντίνου (Μαγναῦρα) 271, 16; εἰς τὸν Διηγεστέαν 232, 13; χρυσο-τριίκλινος 256, 7; Theophili 185, 15.
 Τρικύμβαλον τοῦ Τζυκανιστηρίου 279, 15.
 ἄ. Τρύφων 255, 3.
 Τρωαδήσιοι ἔμβολοι 16, 15 (= 138, 1).
 Τυμβοσύνη pars moenium 11, 20.
 Τυχάϊον τῆς πόλεως 6, 10, cf. ind. nom. s. v. Τύχη.
 Φαρμακολύτρια· ἡ ἁ. Ἀναστασία 250, 13.
 Φιλαδέλφει(ο)ν 56, 11 (= 177, 15); 58, 9 (= 178, 8); 66, 14 et 67, 2 (= 177, 3. 10.)
 ἄ. Φιλήμων 218, 18.
 ἄ. Φίλιππος 275, 5.
 Φιλόξενος κινστέρνα εἰς τὸν Φόρον πλησίον 147, 23 sq.; 300, 2.
 τὰ Φλωρεντίου· γηροκομεῖον 251, 1.
 τὰ Φλόρον καὶ Καλλιστράτου· μονή 269, 6.
 Φόρος Κωνσταντινικὸς 205, 14: 17, 1 (ἐπάννυμος ἀγορὰ τοῦ βασιλέως) 17, 13 (= 138, 11); 25, 16; 30, 3 (= 204, 19); 30, 11 (= 205, 9; 158, 12; 160, 16); 31, 8 et 13 (= 206, 5); 33, 12. 18 (= 161, 10, ubi πλακωτὸς φόρος G); 43, 1 sqq. (cf. 173, 9); 55, 17; 56, 7 (= 177, 14); 59, 3; 66, 12; 148, 18; 174, 2; 205, 5. 19; 217, 12; 218, 1. 3; 280, 1; 281, 19; 300, 2. εἶλημα τοῦ Φόρου 25, 10 (= 201, 15), cf. 43, 2. — Ἡ ἀψὶς τῆς καμάρας τοῦ Φ. 158, 11. ὁ κίων πορφυροῦς, ἡ μεγάλη στήλη, Ἀνῆλιος: 17, 13 (= 138, 11); 25, 16 (= 207, 18); 31, 9 (= 206, 1); 33, 12 (= 161, 10 G); 56, 7 (= 177, 13); 138, 13 sqq.; 174, 1; 257, 8; ibi σταυροὶς 160, 15.
 Φόρος = Ἀγρουστεῶν 65, 18; Θεοδοσιακὸς Φ. = Ξηρόλοφος 207, 14.
 Φόρος ἡ θεοτόκος 225, 10; 267, 2; 288, 15.
 Φόσσα 34, 17; 67, 17.
 Φουρκόληστον v. Φωκό-λισταρον.
 Φρίξον λιμὴν in Bosporo 14, 8. φυλακαί· εἰς τὸ Στρατήγιον 218, 6. 10; εἰς τὰ Νούμερα 218, 16.
 ἄ. Φωκὰς ἐν τῷ Μιλίῳ, postea ἄ. Ἰωάννης θεολόγος 168, 18 (cf. E); 267, 1.
 Φωκόλιστρον 228, 7.
 Χαλινάρια 280, 2.
 Χαλκή 38, 7 (= 164, 19); 38, 10; 51, 14 (= 165, 5); 70, 4 et 9 et 13 (= 165, 2 sqq.); 38, 6 (βασιλικὴ πύλη; τῆς Χαλκῆς add. 164, 17); 144, 12; 145, 12; 148, 18; 165, 15 sqq.; 196, 20; 207, 5; 218, 15; 219, 13; 226, 7 (H); 232, 12; 292, 5. — ὁ Σωτὴρ ἡ Χαλκή 282, 8.

- Χαλκηδών* v. *Καλχηδών*.
Χαλκοπρατεία ἡ *θεοτόκος*
 141, 9; 226, 19; 263, 4.
Χαλκοῦς (sc. *κίων ὁ τετρά-*
πλευρος) 137, 3 (cf. G); i. e.
obeliscus hippodromia Const.
Porph. renovatus.
τὰ Χαμένον ibi *domus Urbi-*
cii 220, 11.
Χαραγή 52, 20.
Χαρσίον (v. l. *Χαρισίον*) *πόρτα*
 182, 13 (G); 258, 19.
Χελώνη ἄ. *Προκόπιος* 35, 1.
 9 (= 162, 14); 219, 5; 253,
 17.
Χριστοκάμαρον (v. l. *Χρυσο-*
κάμαρον) 253, 4.
Χρυσεία vel *Χρυσή πόρτα*
 89, 6. 150, 18. 20. 22; 169,
 4 (cf. G); 182, 8. 15. 19 (C);
 182, 20 sqq.; 283, 16; 292, 6.
Χρυσοβάλανον ὁ ἄ. Παντελε-
ήμων et ὁ ἄ. *Ἀρχιστράτηγος*
 243, 1.
Χρυσοκάμαρον (v. l. *Χριστο-*
κάμαρον) 252, 17; 253, 4.
 ἡ *Χρυσοκέραμος ἐκκλ. πέτρ-*
αθεν τοῦ Στενοῦ 267, 6.
Χρυσόκλαβον (in pal.?) 145, 5.
Χρυσόπολις 5, 7; 12, 8; 136,
 5; 183, 12; 264, 2.
Χρυσορόη 68, 1.
Χρυσόροφος v. *Βασιλική*.
Χρυσοτρίκλινος 256, 7.
Χώρα ἡ *μονή* 273, 10.
Ψαμαθίον π. v. *Ψωμαθέον π.*
Ψαρέλαιον μονή, antea *Μυρέ-*
λαιον 258, 1.
τὰ Ψηφᾶ· ναὸς ἁ. Ἀναστασίας
τῆς Ῥωμαίας 233, 13.
Ψωμαθέον πόρτα 215, 15;
παλάτια et γηροκομεῖον 216,
 1; ὁ *Ψωμαθεύς* 258, 11.
Ῥάτον πρὸς τὴν Νέαν κεί-
μενον 145, 2.
Ῥεῖον 27, 9 sqq. (= 202, 17).
Ῥολόγιον (*ὠρολογεῖον*) in
S. Sophia v. s. v. *Σοφία*;
 aliud 179, 11 (cf. An. Tr); 27,
 10 (= 202, 18); in foro 218, 3.

Addenda et Corrigenda.

Ad fasciculum priorem.¹⁾

- P. XIII l. 6 ima *scribe* (v. ad p. 75).
 p. XV l. 8 *scribe* Dresdensensem (n. 5).
 p. XVI post n. 28 *insere*: Praeterea in codicibus Athois saec.
 XVI—XIX saepissime Narratio de S. Sophia continetur,
 v. Lampros n. 1592, 2802, 4468, 4503, 4809, 4814, 4860, 5806.
 p. XVII l. 6 *scribe* *Διήγησις κατὰ πολλὰ ὥραϊα κτλ.*

1) Inseram etiam ea quae in fine fasciculi I p. 134 adnotavi.

- p. 1, 15 sq. *scribe* Suidas s. v. *Κωνσταντίνος* et *Κωνσταντίνου πόλις*.
- p. 6, 1 *scribe* γάρ.
- p. 6, 24 *scribe* 86, 20 sqq. B *pro* 86, 6 B.
- p. 11, 21 *ad testimonia adde*: Const. Porph. De themat. 2, 12, Eustath. in Dionys. Perieget. 140.
- p. 15 *ad testimonia adde*: § 37. Cf. Zosim. II 30, 2; II 31, 1.
- p. 21, 12 *scribe* ἀνὰ *pro* μετὰ.
- p. 21 *app. crit.* l. 7 *scribe* ex Codino II 87—91.
- p. 22, 20 *scribe* Κρόνος χρυσέγκανστος.
- p. 23, 12 et 24, 17 *scribe* Τετραδησίον et Τετραδησίω.
- p. 26, 4 sqq. Cf. E. Maass, *Analecta sacra et profana Marpurgi* 1901 et Byz. Z. XI (1902) 164 sq.
- p. 26, 17 *dele* l. 4 — p. 27, 4.
- p. 27 *in testimoniis scribe* Codin. II 97 et 97a.
- p. 28, 8 *an* τὸν σίτον <ῥήγλον> ἀπεμπωλῶν? Cf. p. 179, 9.
- p. 31 *in testimoniis scribe* § 17 Codin. II 102a.
- p. 31, 11 *an* ἓνα τῶν ὀπισθεν πόδα?
- p. 32, 22 *scribe* (Codin. II 76, p. 53, 16 B).
- p. 32, 24 *scribe* (Codin. II 19, p. 30, 1 B).
- p. 38 *in app. crit.* l. 4 *scribe* (cf. p. 25, 19).
- p. 41, 14 et 15 *scribe* Ἀνθημίου. Cf. Pargoire Byz. Z. XII (1903) p. 334.
- p. 49 *in app. crit. ad l.* 12 *scribe*: Strumnitzae *pro* Stramnitzae.
- p. 51 *in app. crit. ad l.* 4 *scribe*: *an* μύδιον? *pro* *an* μῶλον.
- p. 62 *in app. crit. ad l.* 11 *scribe*: κάμπτον.
- p. 63, 10 ὥσπερ <ὄρ>ῶνται.
- p. 64, 3 ἐν τοῖς βραχιόνις διδύμοις?
- p. 65, 17 Ἐν δὲ τοῖς Σωζ. γράμμασι, φησιν *nota marginalis* ad Θεόδωρος esse videtur. Tum scribendum ὡς ὁ Θεόδωρός φησι. Ἰουστινιανὸς δ' ἐστίν, ὃ κτλ.
- p. 72 *inter testimonia scribe*: Codin. II 70 *pro* II 71.
- p. 73 *inter testimonia scribe*: Codin. II 71 *pro* II 70.
- p. 79 *in app. crit. adde*: 8 ὁ βασιλεὺς R.
- p. 81, 1 ἡμφιεσμένην *corruptum non est*. Cf. Constant. Porph. De caer. p. 500, 6.
- p. 82 *in app. crit. ad l.* 7 *scribe* μετατόριον *pro* μετακώριον.
- p. 96 *inter testimonia ad l.* 7 *falso me mutavisse iussum in deorsum monet* L. Traube *conferens* *giu* Italorum.
- p. 106, 11 καὶ <οὐκ> ἔλαβε πῆξιν ὁ τροῦλος. Pargoire Byz. Z. XII (1903) p. 334.

Ad fasciculum alterum.

- P. 145, 2 scribe Σίγμα.
 p. 150 *ad testimonia adde*: Synaxar. eccl. C. P. p. 79 ed. Delehayé.
 p. 159 *ad testimonia adde*: l. 7—17, Glycas p. 505, 10—17.
 p. 161, 15 *dele hastam post Μάμαντος ductam*.
 p. 163 *in app. crit. ad l. 16 scribe* (scr. προστοιχίσωτο).
 p. 164, 11 *post (μβ') insere hastam*.
 p. 166 *in app. crit. ad l. 9 scribe* έσφραγισμένη.
 p. 170, 4 *et 13 scribe* κζ' *pro* κς'.
 p. 170, 13 *dele hastam*.
 p. 171, 10 scribe κρατούντα.
 p. 171 *ad testimonia adde*: l. 9—12, Glycas p. 498, 15.
 p. 180, 8 *post Περί του Βούς insere hastam*.
 p. 184, 6 scribe 842—866.
 p. 188 *in app. crit. scribe*: 68—70. ABCMJG *et* 71. ACMJG.
 p. 195. § 86 *include hastis* | *et* ||.
 p. 206 *in app. crit. scribe*: 104. ABCM, J.
 p. 207 *in app. crit. scribe*: 104a. ABM, JG *et* 105. ABCM, J.
 p. 207, 11 scribe (60, ρϛδ').
 p. 208 *in app. crit. scribe*: 107—109 *pro* 110.
 p. 209 *in app. crit. adde*: 110 ACM, JGH.
 p. 221, 11 scribe ψύλλων.
 p. 230 *in app. crit. scribe* 6 αντί J *pro* 5 αντί J.
 p. 236 *in app. crit. scribe* 54—55.
 p. 243 *in app. crit. scribe* 77. ACM, JHGB.
 p. 247, 20 scribe δόσαντες.
 p. 252, 5 scribe Γάινα.
 p. 252 *in app. crit. scribe*: 111. ACM, JHGB.
 p. 253, 9 scribe μς' *pro* μη'.
 p. 255 *in app. crit. scribe*: 123. ACM, J *et paulo infra*: 124. ACM, JHB.
 p. 257 *in app. crit. scribe*: 133. ACM, HGB.
 p. 259, 3 scribe σλε' *pro* σλδ'.
 p. 258, 23 scribe τεθήμασι.
 p. 259 *in app. crit. scribe*: 142. ACM, JHGB.
 p. 261, 18 scribe ζηλοτυπήσαντος.
 p. 310 *spatium unius lineae non inter l. 18 et 19, sed 19 et 20 intermittendum fuit*.

FORMA URBIS CONSTANTINOPOLIS

*Numeri spectant ad redactionem topographicam C.
Cf. p. 290 et praef.*

